

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 1991

Praznicul Nașterii Domnului

Sfânta Virginia mărturisește suferința ei. Durerea Domnului, adusă de nepăsarea creștinilor.

Preasfânta Treime mi-a spus să vorbesc cu voi, măi mămică, mi-a spus să dau un picuț la o parte durerea, și să v-o dau și pe a voastră un picuț la o parte, că iată, îngerii din cer cântă și dăntuiesc și sărbătoresc zi de aducere-aminte a nașterii Mântuitorului lumii, căci în această zi a acestei luni S-a născut atunci Domnul în ieslea cea săracă. N-a găsit loc pe pământ nici atunci, n-a găsit nici acum. Atunci a găsit într-o iesle loc ca să poată ajunge pe lume întrupat, și acum, la sfârșitul lucrării Sale, iată cât de alungat a fost de peste tot. De când m-a născut pe mine Domnul, măi copii, vă spun și eu vouă, am fost tot oropsită și tot disprețuită, și alungată am fost de când copilă și până m-am dezbrăcat de trup. Când coborâse Domnul cu cuvântul Său în mine, am început să-L port și să-L adăpostesc ca într-o iesle săracă, dar și El și eu am fost disprețuiți și alungați și judecați și pedepsiți. Așa a fost viața Domnului pe pământ, așa este și a celor ce-L poartă în ei, căci El a căutat numai spre lăcașuri sărace, numai spre umilință, că nu I-a plăcut duhul lumii, fiindcă El nu era din lume.

O, copiii mei, dacă și noi am fi fost din lume, lumea ne-ar fi iubit, dar nu, copiii mei, iată, suntem născuți din cer, și spre cer tânjim. Domnul ne-a scos din lume fiindcă nici noi nu eram din lume. Dacă am fi fost din lume, lumea ne-ar fi iubit, ar fi iubit ce este al ei, dar noi suntem ai Domnului, și de Domnul suntem iubiți. Surioara mea plânge și ea, și se roagă, și face mătâinii; face și ea ce poate face în pustiul acela în care stă ea, dar ea este mângâiată de Domnul și de cer, pentru că ea nu este a lumii, și lumea nu poate să iubească pe cei ce nu sunt din lume.

Pace vouă, cu Sfânta Treime și cu Măicuța cea binecuvântată, care ne-a dat pe Mântuitorul, pe Care L-a născut și L-a crescut ca să avem noi un Mântuitor Care să fie din cer și ca să fie cu noi pe lume, și ca să fim noi din cer, mămică. O, am rămas cu voi, și Domnul v-a spus vouă că de voi este sigur că vă va avea până la sfârșit, și, apoi, după ce vom termina taina cea de mântuire de la Domnul, vom fi mereu în sărbătoare veșnică, pentru că aceasta este plata pentru cei ce poartă pe Domnul în ieslea inimilor, pe pământul cel sărac, căci sărac este de Dumnezeu acest pământ. Dar Domnul a păstrat în toate veacurile câte o rămășiță, și voi știți aceasta, știți cât de ascuns a lucrat Dumnezeu în toate veacurile, și apoi știți cât de ascuns a venit pe lume când S-a născut cu trupul și cât de ascuns și de tănuț a lucrat ca să-Și poată face lucrarea.

O, copiii mei, dar iată cât de ascuns este Domnul acum, că voi sunteți niște copii, și sunteți așa de disprețuiți, așa de

huliți, așa de loviți! Bucurați-vă că lumea și creștinii cei care sunt ai lumii acum, lovesc în voi. Bucurați-vă, că la voi este Domnul, Care-Și ascunde fața Sa ca să poată lucra pentru mântuirea făpturii Sale. Bucurați-vă, și iarăși bucurați-vă, și încălziți-L pe Domnul în brațele voastre, pe mânuțele voastre. Dați-L din braț în braț și bucurați-vă cu El în ascuns, ca să fie de folos și celor ce vă împung pe voi, că nu pe voi vă împung, ci pe Domnul, că pentru Domnul sunteți voi împunși. Oricât am fi de triști, să nu mai fim, mămică. Să mai prindem și putere, că iată, cete-cete stau și cântă îngerii în jurul acestui locaș care-L ascunde pe Domnul lor în el, căci așa este scris: «Unde este stârvul, acolo se adună vulturii».

Ar fi trebuit să am aici creștini de ai mei, dar creștinii au venit și au făcut negoț cu voi și cu Domnul, au venit să cumpere și să vândă, au venit să afle și să judece, au venit să sară pe deasupra, dacă Domnul a pus sămânța spre păstrare, dacă Domnul a aprins aici un foc ca să coacă pâine și pește pentru mulțimile care vor fi îndemnate de Duhul Preasfintei Treimi să vină să-și stâmpere foamea. Au vrut creștinii mei să-mi omoare slugile mele pe care le-am pus aici de pază, pe care le-am pus la lucrul viei mele. Dacă ați ști ce arme folosesc ei, v-ați îngrozi, că sunteți și voi slabi, mămică, dar iată, credeți ce vă spun, că eu sunt aceea care stau în fața armelor lor, că pe mine nu mă pot atinge. Eu sunt cerească, eu sunt între voi și ei, eu sunt cu voi, mămică.

Vom vedea cum vom mai lucra de acum încolo, că e greu de acum. Va trebui să vă las singuri, chiar și fără aceia despre care am crezut eu că vă pot mângâia pe voi ca să aveți și voi mângâiere în lucrul vostru cu mine. Se fac multe greșeli, că și aceștia cred că a venit vremea bucuriei, și iată, la voi e numai durere. Voi ați înțeles de la mine să stați în așteptare, că Domnul este Acela Care face totul după planul Său cel întocmit și că voi nu trebuie să treceți peste Domnul. Voi doar Îl așteptați. Poporul acesta a făcut mereu altfel, dar nici așa n-a vrut să rămână cu Domnul acest popor. A făcut Domnul ca el, fără să știe bietul creștin că Domnul este Cel Care ar fi să dea totul copiilor Săi. N-a fost așa, mămică, și Dumnezeu a văzut inima acestui popor și n-a avut ce să facă cu el, decât să facă Domnul ca el. A fost așa ca vorba aceea care spune: „Ține-mă, Doamne, dacă vrei să mă ai”. Mă bucur de voi, că voi ați înțeles măreția Domnului și dreptul Domnului, și de aceea v-a spus vouă Domnul că este sigur de voi.

Am de dat un cuvânt amar, un amar al meu, și va fi și al vostru, dar nu vă dați din fața suferinței. Domnul este Cel Care va purta greutatea suferinței voastre. Chiar de veți plânge, plângeți și vă rugați, ridicați mânuțele și plângeți, că nu veți fi singuri multă vreme, și apoi, cu voi este cerul. Gândiți-vă mereu la aceasta și mângâiați-vă că e cerul cu voi și lucrează ca să facă izbăvire și nu pieire. Vă voi ajuta eu mereu, că voi fi aici și voi lucra pace multă, și vom lucra mult în acest timp.

Pregătiți-vă, mămică. Voi da cuvântul pe care trebuie să-l dau de știre celor pe care vi-i adăugasem să vă fie vouă de ajutor și de mângâiere. Vă voi învăța pe toți ce este de făcut, vă voi mângâia pe toți, și vom merge înainte după planul cel întocmit. Fiți credincioși, căci este bine întocmit acest plan, dar vai! văd că nu mai aveți pacea aceea pe care trebuie să o văd aici, că multe săgeți au fost îndreptate spre voi, și a curs otrava lor pe voi și v-a îngălbenit. Dar nu așa. Eu voi fi cu pacea, că este mult de lucru, este vremea lucrului meu, copiii mei.

Acum, pace vouă pentru această zi de aducere-aminte a Celui născut în ieslea dobitoacelor necuvântătoare, care nu L-au spus pe Domnul nimănui ca să-L poată descoperi. Așa și voi să fiți: fiți necuvântători cu tainele cele ascunse, căci se numesc ascunse aceste taine, de Domnul se numesc așa și nu de voi.

Pace vouă, și la tot poporul meu care se scoală și se prăbușește din nou, că iată, se împlinesc cuvintele mele cu care am vorbit aici când vă trimiteam prin cetăți, că vă spuneam că în urma mea vor merge îngeri nimicitori și păsări de pradă, care vor ciuguli sămânța mea. Poporul meu e slab și nu are smerenie, și are pretenții multe. Pretențiile l-au nimicit pe el, și bietul meu popor nu știe de ce moare mereu.

Pace peste voi, mămică! Pace, că pacea de aici este mereu lovită, și voi sunteți nemângâiați, dar cerul vă întărește, și veți putea cu cerul, și vom lucra până vom termina de lucrat, și apoi ne vom odihni de toate ostenele. Amin.

Pace vouă de la mămică Gigi! Eu sunt cu voi. Eu sunt aici și nu vă las singuri. Sunt cu pace, și pace voi lucra peste voi. Amin, amin, amin.

25 decembrie 1990/7 ianuarie 1991

Sfânta Virginia despecetluiește taina proorociei

„Domnul va vorbi prin rămurile”. Adevărata dragoste de Dumnezeu și de aproapele. Bucuria și durerea minunilor.

Slavă întru cele de sus, și pace peste voi, copiii mei! Pacea Preasfintei Treimi, pacea Măicuței cerului și a pământului, pacea mea, mămică, vă dau pacea mea, dar de astă dată v-o dau așa cum este ea, căci pacea mea de acum e pace amară, e pace așa cum e pacea unei mame pe care o părăsesc copiii și uită de ea și o lasă plânsă și cu inima tânjind, și, biata mamă, caută spre liniște, spre pace caută, dar pacea ei e pace care nu poate fi mângâiată, e pace amară, măi copii.

Pace vouă de la mămică Gigi! Mama Gigi vă dorește pace dulce și nu pace amară așa cum este pacea ei acum. Iată, vă aduc aminte că mai spuneam uneori când poposeam prin cetățile poporului meu, spuneam așa: «*Luați din duhul meu, ca să fiți un duh cu mine; eu în voi, și voi în mine, ca să fim una*». Dar cei ce au luat din duhul meu, cei care au rămas întru mine, și eu întru ei, aceia, iată, primesc acum pacea mea, pacea pe care o am eu acum, căci eu împart cu ei pacea mea amară ca s-o port cu ei. Dar o poartă ei, din dragostea lor, căci ei au rămas întru mine, și eu întru ei. Poartă și ei ce port și eu, căci una suntem, fiindcă ei au rămas întru mine și cred în mine, și ei nu mă tăgăduiesc așa cum mă tăgăduiește acela care se lasă din nou doborât de îngerii cei nimicitori, care, am spus că vor veni în urma mea să-mi culce iar la pământ pe cel ce dă să se ridice, pe cel ce caută să se îmbrace întru nestrăcătorene ca să rămână viu.

Mama Gigi vă dorește pace dulce și nu pace amară așa cum este pacea ei acum, dar cel ce o tăgăduiește pe mama

Gigi, acela are pace dulce, pentru că acela nu crede în mama Gigi ca să-i simtă și el amarul ei; acela nu are amar, și are pace dulce. O, dar nu va mai fi așa de-acum, nu, mămică, și iată, vă aduc aminte de prima mea oprire în cetatea Gheboieni, căci am zis atunci, măi creștine, că dacă nu revii la starea de creștin așa cum cere vremea de acum, voi mai trece încă o dată pe lângă tine, și ce ai să mai faci atunci tu, care zici că ai pace? Am zis atunci că voi mai trece o dată pe lângă tine și am să-ți iau toată pacea pe care zici că o mai ai, și ai să vezi atunci și ai să crezi că așa va fi, că voi veni și ți-o voi lua, și vei cunoaște că ți-am luat-o, că n-ai să mai poți nici dormi, nici mânca, și ai să fii tot într-un zbucium mereu. Și să știi că atunci ai să mă cauți, creștine, și ai să zici atunci că vei face orice îți voi cere, numai să-mi mai auzi cuvintele mele. Dar de unde?! Tu ți-ai bătut joc de ele când ți le dădeam ca să le îplinești și să te bucuri împlinind faptele vieții veșnice și să fii viu. Că tu, creștine, m-ai îmbrățișat și m-ai mângâiat atunci cu ascultarea ta, și când a venit apoi ispita să-ți încerce statornicia, m-ai luat și m-ai aruncat și m-ai călcat în picioare ca pe ceva rău și dăunător binelui tău, de parcă eu te duceam la tăiere și nu la lumină.

V-am rugat, mămică, să ne întâlnim aici acum, chiar dacă credeți, chiar dacă nu credeți întoarcerii duhului meu, dar această carte care se scrie pentru această zi, va mărturisi prin cuvintele ei, că azi v-am adunat tot eu, și tot duhul meu, și tot puterea mea, și tot iubirea mea a vorbit și azi cu voi; cu voi, cei pe care vă adăugasem aici să fiți de mângâiere și de întărire acestor copii pe care i-am pus eu să lucreze pentru poporul meu. Eu i-am pus, eu, mămică, eu, oricât de mult ar zice acest popor că nu este așa.

Eram cu trupul între voi, și voi credeți atunci că este Dumnezeu în mine și credeți în cuvintele lui Dumnezeu, Care vorbea cu voi prin mine. Întoarceți-vă înapoi și aduceți-vă aminte că și Dumnezeu, și eu, și voi aveam cu toții iubire mare pentru acești copilași, dar aveam și ei iubire pentru Dumnezeu și pentru mine și pentru voi. Și am lăsat cuvânt atunci când am plecat și am zis că acești copii vor fi prizonieri și huliți și disprețuiți după ce eu voi pleca. Am zis așa cum mi-a spus Domnul să spun, și n-a fost minciună, măi copiii mei, fiindcă lucrarea lui Dumnezeu a fost adevărată atunci, precum este de adevărată și acum. Am lăsat poruncă la plecarea mea și i-am spus copilului meu cel nedespărțit de mine, i-am spus că după plecarea mea să aibă el grijă să-mi mângâie durerea acestor copii care vor suferi amar și vină și alungare. Proorociile nu au rămas niciodată neîmplinite, măi copii, și iată că nici cuvintele lăsate la plecarea mea nu au rămas neîmplinite. Acești copii așa au pățit, dar au păzit cuvântul răbdării pe care-l primiseră de la Domnul și n-au plecat din brațul Domnului, și erau străini printre voi, fără frați, fără părinți, fără mângâiere, dar au păzit cuvântul răbdării, mângâiați de Dumnezeu și de mine, și n-au pierit sub greutatea crucii lor, și au stat aici, cu obrazul brăzdat de lacrimi, sub greutatea învinuirilor cele mai josnice, nădăjduind că va veni dreptatea de la Dumnezeu, așa cum s-a întâmplat cu pilda pe care o avem de la răbdarea lui Iosif cel prigonit de frații lui, căci acești frați, din invidie l-au vândut, și au venit și au mințit pe tatăl lor că fratele cel mic a fost mâncat de fiare, și a răbdat Dumnezeu douăzeci de ani această minciună, dar nimic nu rămâne tănuț de fața Domnului. Cine nu i-a crezut pe cei care au vândut și au osândit fără de preț pe fratele lor cel mai mic? Dar când, măi copii, când s-a pomenit ca dreptatea lui Dumnezeu să nu se arate până în sfârșit?

Iată, în curând Dumnezeu, Cel Care a fost și este adevărat în această lucrare, Își va arăta puterea Sa și dreptatea Sa, căci așa am spus, că un picuț mai este, și puterea cea potrivnică nu va mai fi putere, și va fi rușine pentru cei ce au folosit puterea cea rea.

M-am ridicat, mămică, și v-am spus că a venit vremea lucrului meu, așa cum spusese Domnul demult prin această lucrare, și nimic străin n-ar trebui să vi se pară, ci, din contra, ar trebui să vă amintiți de cele spuse mai dinainte și să vă bucurați când vedeți împlinirile, așa cum se bucurau apostolii Domnului când vedeau împlinindu-se Scripturile sub ochii lor, căci ei știau Scripturile și le credeau și le înțelegeau împlinirile, dar apostolii erau cu inima curată, și dacă credeau, vedeau cum se împlinesc cuvintele Domnului, căci credeau în Învățătorul lor.

Erau multe gloatele care umblau după Dumnezeu, dar mulți umblau după El să-și stâmpere foamea, și apoi Îl părăseau și Îl huleau ca pe un răufăcător, așa cum a făcut și poporul meu, care se aduna pe la mese și se alegea cu hrana pământescă, iar cea cerească, cea cu care venea Domnul prin lucrarea aceasta, nu se prindea de inima lor, că nu împlinea poporul meu ce îi cerea Dumnezeu; și zice acum creștinul că avea dragoste, că era dragoste când era mama Gigi. Era, când aveai slobozenie la toate. Era dragoste, că nu era greu când îți ieși voie pentru toate, dar când a spus Dumnezeu că începe urcușul mai greu, mai spre vârf, atunci a început cărtirea, și dragostea de cruce slăbea în inima creștinului meu, căci drumul se îngusta și poarta se strâmta, că se apropia vârful tot mai mult, și creștinul meu a uitat ce înseamnă dragostea de Dumnezeu și a zis că nu mai este dragoste. Dar dragoste nu ai avut tu, măi creștine, și a rămas calea pustie de tine, că ți se părea grea și strâmtă față de slobozenia cu care erai tu învățat, și ai făcut ca mulțimile care plecau și părăseau pe Domnul. Au rămas câțiva și atunci. Și după ce Domnul fusese vândut și prins, apostolii rămăseseră singuri, și venise satana să-i ispitească și să-i împrăștie, dar i-a găsit înarmați cu postul și cu rugăciunea și nu i-a biruit decât numai pe unul, care era iubitor de sine.

N-ai dreptate, mămică, n-ai când spui acum că nu mai este dragoste la cei care au rămas cu Dumnezeu, căci cernerea o face Dumnezeu, și tu te ridici și spui că o face omul, și învinuiești pe fratele tău, care nu are vină, căci fratele tău, care este și azi învinuit de tine, acela a înțeles de la Dumnezeu că Dumnezeu știe ce are de făcut și nu trebuie să-I amintească el lui Dumnezeu ce să facă, fiindcă uite unde a ajuns acest popor dacă a făcut așa până acum.

Arată-mi rodul tău și viața ta, măi creștine, după atâția ani câți a stat Dumnezeu după tine ca să te aibă. Arată-mi puterea pe care trebuia s-o ai astăzi, că uite, n-ai putere acum să te învingi pe tine, să învingi răul din tine, răul și pofta care te biruie mereu. Nu spun că nu ai putere, ai, dar iată de care putere ai, mămică. Ai putere să dobori pe cel care stă în picioare, pe cel care se scoală să stea și el în picioare. Ai putere să ridici lui Dumnezeu pretenții. Ai putere să bați cu pumnul în masă și să judeci felul cum lucrează Dumnezeu. Ai putere să nu crezi în Dumnezeul acestei lucrări și ai putere să spui că erai credincios în lucrare când era mama Gigi. O, dacă atunci credeai, de ce acum nu mai crezi? De ce, mămică, de ce? Pentru că, îți spun eu de ce: ai uitat cuvintele lucrării, mămică.

Eram eu cu trupul când spunea Dumnezeu că atunci când mă va lua la El, va vorbi Domnul cu tine prin rămurele

de copac și nu te va părăsi, și a spus că va vorbi cu tine ca prin firul de telefon și nu te va lăsa. Ai uitat ce ți-a spus, și de aceea nu mai crezi, și chiar dacă-ți amintesc eu, acum, din nou, tu iar uiți; uiți din nou, uiți ca să nu poți crede și ca să poți judeca așa cum îți vine ție și ca să nu rămâi cu Dumnezeu. Că iată, vine vremea, măi copilul meu, vei trăi și vremea aceea care a fost anunțată cu multă vreme în urmă, că vei vrea să dai mii de lei ca să mai ai un cuvânt din cer și nu-l vei mai avea, și vei căuta să-I faci rău lui Dumnezeu atunci, și ai să vezi că n-ai să poți, că ai să-ți faci tot ție, că Dumnezeu e mai mare și mai puternic decât tine.

Păi Domnul a avut destulă vreme să încerce acest popor, ca să știe ce are de făcut cu fiecare, ce poate să facă El cu fiecare. Și a venit acum Domnul la tine, că m-a trimis pe mine să-ți spun să te lași lucrat, ca să-ți dea Dumnezeu o întrebuințare după puterea și după înțelepciunea și după purtarea ta, și te-a pus la o ultimă încercare, ca să vadă ce faci, ce poți să faci, că era dreptul lui Dumnezeu să facă aceasta, ca să vadă apoi cum și cu ce să te mântuiască, cum și cu ce să te vindece și să te curățească de neascultare. Dar iată, cu mulți n-a putut Domnul face nimic, că ei vor să rămână așa cum sunt ei, așa cum au fost ei până acum. O, așa crede el, acest popor, că va putea intra pe porți la Dumnezeu? Dar nu știți voi cum scrie în Cartea Adevărului cum trebuie să fie cel ce va birui? Și tu, mămică, tu, creștine, cu ce te lupți ca să fii cu Dumnezeu? Tu zici că lupți cu dragostea, dar de care dragoste? Îți trebuie dragoste de Dumnezeu mai întâi de orice dragoste. Adu-ți aminte de porunca pe care ți-o cere Domnul s-o îplinești, că porunca dragostei spune să iubești pe Dumnezeul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău și din toată virtutea ta, și pe aproapele tău ca pe tine însuși. Dar tu ai întors cu celălalt capăt porunca dragostei, că tu, creștine, te iubești pe tine mai întâi, și de aceea n-ai cum să înțelegi ca să îplinești bine porunca dragostei și ca să nu te mai răzvrătești. Tu zici că iubești pe fratele tău, dar cum îl iubești? Crezi că-l poți iubi tu mai mult decât îl iubește Dumnezeu? O, în acest popor condus de Dumnezeu nu trebuia să fie așa, ci trebuia să-l conducă Domnul și pe aproapele tău și pe tine. Dar n-a fost așa, că dacă ar fi fost așa, atunci era Domnul primul în iubirea ta, atunci ar fi avut El tot dreptul să conducă împlinirea poruncii dragostei, căci Domnul știa bine pe fiecare cum să-l poarte ca să-l mântuiască, pentru că tu nu cunoști înăuntrul din om și nu poți să-l ajuți așa cum îl poate ajuta Dumnezeu.

V-am adunat, mămică, pe cei care vă alăturasem aici, v-am strâns ca să vorbesc cu voi și să vă spun cât de mare îmi este rana, că iată, nu L-ați putut tăinui pe Dumnezeu, Care lucrează aici pentru binele poporului meu. N-ați vrut să stați credincioși tainelor lui Dumnezeu, n-ați făcut ce au făcut cei pușini de pe vremea nașterii Domnului, care din ziua bunevestiri prin îngerul Gavriil și până în zilele lui Ioan Botezătorul, taina Domnului a fost purtată ascunsă de cei ce o cunoșteau. Ce ar fi făcut Dumnezeu cu planul Său, cel din veac întocmit, dacă Rebeca n-ar fi putut purta înăuntrul ei taina spusă prin prooroc despre cei doi frați, Iacov și Esau? Iată pildă, măi copii, că dacă și bărbatului ei i-ar fi spus, Domnul n-ar mai fi putut înainta cu planul Său. Dar ea a păstrat pe Dumnezeu cu taina Sa, iar când a fost să rostească binecuvântarea cea pentru Iacov, Domnul a luat vederea lui Isaac, ca să poată el pune mâna sa pe capul lui Iacov și nu pe capul lui Esau.

De ce, mămică, n-a avut Domnul ce să aleagă din poporul acesta ca să aibă și Domnul cu cine lucra taina Sa? Am

căutat să vă adaug pe voi, cei pe care v-am adunat acum, și am zis să împart cu voi tainele cu care lucrăm în această vreme. O, mămică, și iată ce faceți! Mă zbat și trag din greu, ajutată de toate puterile cerești, să ridic acest popor spre viață nestricăcioasă și n-am cu cine mă ajuta din poporul meu, că iată, v-am ales să mă ajutați, și voi vă puneți împotriva acum, vă ridicăți și vă luptați împotriva puterilor cerești cu care eu mă ajut ca să vă ridic în picioare. Dar voi, mămică, nu mă cunoașteți ca să mă credeți că eu sunt, și puneți peste duhul meu carne și sânge ca să mă acoperiți și să nu mă puteți cunoaște că eu sunt.

Zice un copil de al meu, zice el că m-am arătat lui și că i-am spus ce zice el că i-am spus. Dacă m-aș fi arătat lui, i-aș fi spus lucruri adevărate, i-aș fi spus ceea ce-i spun acum și nu l-aș fi învățat eu să ispitască pe Dumnezeu așa cum a făcut el. Dacă l-aș fi văzut cu inima curată, m-aș fi arătat ca să-i întăresc curățenia inimii și credința în mine, că voi știți că scrie: *«Fericii cei cu inima curată, că aceia vor vedea pe Dumnezeu»*. Măi copilașul meu iubit, că dacă nu te-aș iubi, te-aș lăsa să pieri de boala răzvrătirii, de boala ispitirii, dar nu te las să pieri bolnav, și am să te vindec de această boală, că nu te pot duce bolnav în fața lui Dumnezeu, și trebuie să te duc vindecat. Of, mămică, of, de ce ești fățarnic, poporul al meu? De ce nu ești curat cu inima? De ce, copilul meu? Că dacă n-ai să dai de la tine fățarnicia și dacă vei tot ispiti pe Dumnezeu și pe fratele tău, nu pot, mămică, să te mai rabd așa.

M-am întors înapoi la tine, măi poporul meu, și am căutat în fața lui Dumnezeu ca să vin acum cu iertarea la tine, să-ți șterg de la ochii lui Dumnezeu toată necurăția inimii tale, și ți-am spus să nu mai mori din nou, și am spus așa: *„Scoală-te, mămică, scoală-te, creștine, bine, și lasă-te spre înviere și nu mai muri de-acum, că dacă mori, vei fi dat deoparte, că Dumnezeu și-a sfârșit zăbava și așteptarea”*. Zici că Dumnezeu nu mai face minuni acum. O, cu tine nu poate face minuni, fiindcă nu ești credincios cuvântului lui Iisus Hristos, Care a spus: *«Cel ce crede în Mine, nu aceste minuni, ci mai mari decât acestea va lucra acela»*. Necredincioșii poporului meu nu vor avea parte de bucuria minunilor din vremea ce vine, și vor avea parte de durerea minunilor ce se vor lucra. Când a ajuns Iisus Hristos în fața lui Irod, s-a bucurat Irod, că nădăjduia să vadă o minune făcută de Domnul, că Irod auzise că Domnul făcuse minuni nenumărate, dar degeaba, măi copii, că Domnul a lucrat numai cu cei credincioși minuni.

Cum să vezi tu, creștinul meu iubit, cum să vezi slava lui Dumnezeu dacă tu ești împietrit la inimă? Of, și când te mai aud că vorbești despre dragoste mă prinde suspinul, mămică, fiindcă ar trebui să știi și să nu mai uiți că dragostea cea adevărată este dragostea lui Dumnezeu. Poporul meu nu-L iubește pe Dumnezeu, dară să mai iubească pe fratele lui creștinul meu! Dacă vrei să iubești pe fratele tău, iubește-l, mămică, după adevăr, că așa cum zici tu că-l iubești, asta nu mai înseamnă iubire.

Ce să fac eu acum cu voi, mămică? Cu voi, pe care am voit să fiți de întărire și de mângâiere acestor copii pe care i-am pus Dumnezeu la lucru pentru acest popor? Ce să mai fac cu voi acum? Spuneți, ce să mai fac? Voi mi-i vindeți hulitorilor, mi-i dați pe mâna celor ce mint împotriva lor și îi credeți pe cei ce mint împotriva lor. Iată, vă întreabă mămică acum pe toți: v-a spus vouă Dumnezeu vreodată că acești copii sunt

desfrânați sau fermecători sau mincinoși sau lacomi? Atunci de ce căutați numai cu săgeți, numai cu disprețul cel pe care-l primiți de la cei ce nu vor cu mine, de la cei ce vă dărâmă și pe voi? Știți voi ce fac aceia? Se pot numi aceștia slujitori ai dragostei sau ai dreptății, câtă vreme varsă ură și clevetire și vorbire de rău și minciună și rătăcire de la adevăr? Vă vor ei binele? Eu văd că voi nu vreți cu mine și cu cei ce au rămas cu mine, și eu, mămică, nu mai am încredere în voi. Nu mai pot lăsa acest locaș și acești copii în voia voastră, că iată, le faceți rău fără să vă dați seama ce faceți. Iată, îi văd străpunși de săgeți, îi văd fără pace, îi văd răniți și nu-i mai pot lăsa așa. Îi pun la adăpost de-acum, că eu am nevoie de ei să strige în pace la Dumnezeu pentru acest popor, să strige până va zice Dumnezeu că au strigat de ajuns. Eu mă frâng de mila lor când îi văd loviți de peste tot, când îi văd învinuiți de lipsa dragostei, când ei cu toată dragostea lor stau în fața lui Dumnezeu pentru poporul meu, până va ajunge să fie curat cu inima acest popor. Eu îi aud când ei se roagă la Dumnezeu să-i întărească și să-i ajute, dar eu vă spun ce văd, că eu îi văd că ei nu vor mai putea lucra în felul acesta, că pentru ceea ce facem aici, au nevoie de pace deplină și nu de supărări și nu de lacrimi și nu de tulburări. Și dacă pacea mea este amară, să știți că și pacea lor este tot așa.

V-am chemat și am rupt un picuț din ceea ce este de la Dumnezeu, ca să vă dea Dumnezeu putere bună, și voi n-ați fost statornici în puterea cea bună și îmi descoperiți fără să știți taina mea de aici. Așa ceva nu se mai poate, și iată, pentru binele poporului meu, eu dau cuvânt acestor copii de aici, să mă asculte și să nu le vină greu, să aibă nădejde în Dumnezeu și în mine, să intre și să se închidă înăuntru singuri de-acum, să plângă și să strige la cer și să poarte pe buzele lor pomenirea poporului meu în dragostea și răbdarea inimii lor, și cu pace. Să mai poată un picuț să mai meargă cu mine pe la rămășița de cetăți care mai este de strigat la ea, și voi da apoi carte și pentru cetatea în care am locuit cu trupul. Și dacă vom fi primiți și acolo cu carte scrisă, vom merge și acolo, iar dacă nu ne vor primi, va rămâne cartea aceea de mărturie pentru această cetate și va fi adăugată cărții care va mărturisi despre vremea lucrului meu din zilele acestea. Să mai poată acești copii zdrobiți, să mai poată un picuț, că un picuț mai am de umblat prin poporul meu, ca să mă spăl de sângele acestui popor dacă el nu se va pocăi, că nu vrea să se pocăiască poporul meu, și face la fel cum a făcut poporul din vremea lui Moise, și face cum a făcut poporul din vremea lui Noe.

Să mai putem un pic, măi copilașii mei cei zdrobiți și cei huliți, și nu uitați că Domnul a dus crucea până în vârful, și Domnul este cu noi, că El este și rămâne cu cei disprețuiți și huliți, cu cei învinuiți, cu cei vânduți. Hai încă un picuț, mămică. Nu mă lăsați cu lucrul neterminat. Hai, mămică, și apoi veți vedea de ce a trebuit să lucrăm și să terminăm de strigat peste acest popor. Nici un cuvânt nu va rămâne să nu se împlinescă, și fiecare cetate va avea cartea ei, și va mărturisi cartea aceasta, mămică, și veți vedea, și va vedea poporul meu că voi ați crezut în Dumnezeu și în mine, și că voi ați iubit acest popor.

I-am rugat pe cei ce au de reparat stricăciuni, i-am rugat să se ridice și să repare toată stricăciunea, dar nu s-a luat aminte. Le vine greu la toți, dar lui Dumnezeu nu-I va fi greu, și va repara El, că El este adevăr. Credeți în adevăr și nu lăsați crucea jos, că numai cu voi am rămas în durerea mea. Nu mă lăsați, că nici eu nu vă las. Hai să lucrăm până la capăt pentru

acest popor, că eu vă voi îngrădi cu pacea cerului și nu veți mai simți săgețile care curg spre voi. Nu plângeți că sunteți învinuiți. Iată, eu iau asupra mea toată vina voastră, că pe mine mă învinuiesc cei ce vă învinuiesc pe voi. Eu v-am iubit și vă iubesc, și Dumnezeu vă iubește și vă mângâie mereu.

Nu e mult de când a spus Dumnezeu că dacă nu poți veni aici și dacă ții ascunsă taina de aici, vei avea parte tu, și toți ai tăi. Și a spus Domnul cuvânt hotărâtor să nu dea nimeni vreun cuvânt de aici, că dacă vinde creștinul locul de aici, iau acest loc și îl pun bine, că n-are decât Dumnezeu putere aici, și nu va lăsa pe nimeni să strice ceva aici, ca să poată Dumnezeu merge până la capăt cu ceea ce trebuie să meargă, că pentru izbăvirea acestui popor merge înainte Dumnezeu, și de aceea trebuie să-mi păstrez acești copii, să-i pun la adăpost, să-i feresc de vânzători și de iude, că nimeni, nimeni n-a vrut să-i tănuiască, n-a vrut să-i ocrotească, nimeni, decât Dumnezeu. Nici voi, mămică, cei pe care v-am apropiat, n-ați avut grijă de taina de aici. Ba unii din voi ați mers până acolo să credeți că puteți pipăi, că puteți lua și puteți da de aici. Și ați făcut și asta, unii cu deadinsul, alții cu neatentia. Și acum ce să mai facem, decât să punem la adăpost acest locaș?

O, dacă nu vreți să credeți, dacă nu vreți să împliniți, măcar nu mai dați în lături ce știți de la Domnul. Dacă vreți să vă luați după cei care nu mai vor cu această lucrare, luați-vă, faceți ce vreți voi, dar nu mai faceți rău și celui ce vrea cu Dumnezeu. Ce folos ai tu, copilul meu, dacă îl dărași și pe cel ce crede lui Dumnezeu? O, să știi că și tu vei crede, chiar de nu vrei acum să crezi. Vei crede, dar vei simți atunci rușine, și vei simți atunci amarul pe care-l faci tu acum lui Dumnezeu. Mai e numai un pic, și va vedea acest popor împlinită Scriptura aceea care zice: *«cei din urmă vor fi cei dintâi»*, și vor vedea aceștia slava lui Dumnezeu, căci vor crede în Dumnezeu și vor lucra cu Dumnezeu.

Mare mi-e durerea, dar cu cine s-o mai împart, cu cine s-o mai port? Poporul meu râde și glumește, clevețește și hulește, mănâncă și bea și asuprește pe cel cu Dumnezeu, și uite așa, ca pe neștire, va fi să dea socoteală în fața lui Dumnezeu. Mare durere este pe duhul meu, mare, mămică, și poporul meu nu vrea să-și vină în fire, nu vrea să fie așa cum se cere în vremea aceasta.

Copiii mei cu care am vorbit acum, luptați-vă, mămică, cu voi înșivă și închideți în inimile voastre tainele pe care vi le-a dat Dumnezeu, și aveți răbdare și fiți cu înțelepciune. Rugați-vă fiecare pentru copiii mei de aici, să le dea Domnul tăria cea bună și răbdarea cea mai mare, și măcar de acum încolo nu-i mai loviți, nu-i mai ispitiți. Rugați-vă pentru pace peste acest locaș, că mult bine lucrează Domnul aici pentru tot poporul Său. Nu mai loviți în pacea acestor copii, că au și ei neputințele lor după atâtea încercări. Hai să-i păstrăm, hai să-i punem la adăpost ca să ne fie de folos la toți, că Domnul binevoiește întru ei, măi mămică. Nu sunt adevărate clevetirile și hula care se nasc din inima celor ce nu mai vor să creadă în lucrarea lui Dumnezeu. Nu mai plecați urechea la cuvintele care nasc ură și minciună. V-am rugat pe cei care știți că aveți de reparat, pe cei ce știți că ați semănat neadevăr, v-am rugat să reparați, și am spus că vă ajut și că vom repara. Dacă o buruiană o rupi fără să-i smulgi și rădăcina, buruiiana aceea dă iar și încurcă semănătura cea folositoare de suflet. Dacă nu vom face așa, iată, uitați-vă la cei ce se duc pe urma mea, cum reușesc ei să-mi culce iar poporul la pământ, și vai, să nu răspundem în fața Domnului pentru acest popor! Domnul, vine

El cu adevărul, dar e greu să și plătești, creștine, dacă nu-ți plătești singur datoriile.

Eu am venit cu pace, dar pacea mea e pace amară, mămică, și eu vreau să împart numai pace dulce. Îndulciți-mi pacea, mămică, și dacă voi vedea că mi-o îndulciți, voi veni în curând și vă voi îndulci-o și eu pe a voastră. O, cât va mai dura amarul? Eu vreau să vin cu vremea cea dulce, și voi veni în curând cu ea și voi îndulci amarul celor ce au amar și voi aduce bucurie celor ce nu au bucurie.

Păstorule Daniel, te-a rugat Domnul să descurci o încurcătură și ți-a spus că te va ajuta s-o descurci. Ridică-te cu nădejde și cu dreptate, pentru că noi cu dreptate și întru dreptate trebuie să lucrăm.

Păstorule Cristea, iată câte dureri se ivesc pentru lipsa de atenție cu care s-a lucrat, de s-a dezvelit de atâtea ori taina de aici! Iată ce trebuie făcut acum din pricina nestatorniciei față de taina acestui loc. Nu mai este altceva de făcut decât să-mi pun la adăpost acești copii, chiar de vor purta durere. Dar decât să-i vedem doborâți de tot, hai să lucrăm cu toții, să se întrețină pace aici, ca să aibă putere în lucrul lor acești copii, că pacea lor este ucisă aproape de tot. Toți se plâng, toți sunt nemulțumiți, și iată, acești copii nu mai au putere să ducă și greutatea greșalelor care se fac de peste tot.

Copiii mei cu care vorbesc acum, simțiți-mi amarul și fiți înțelepți, măcar de acum să nu mai stricăm nimic. Îndulciți-mi pacea mea, și eu voi îndulci pacea voastră. Lucrați-mi bucurie, și eu cu bucurie vă voi dărui. Îndulciți pacea copiilor mei de aici și mulțumiți-vă așa cum lucrează Dumnezeu, căci Domnul lucrează bine, măi copii.

Să fie pace peste tot poporul meu, mămică, pace și nu dezbinare. Să fie pace dulce și nu amară, măi copii. Dar să știți că cea mai multă pace trebuie s-o lucrăm pentru aici, ca să se lucreze cu pace multă aici. Eu voi fi cu toate puterile cerești în ajutor, ca să fie numai pace aici.

Pace, copiii mei de aici! Pace și putere și răbdare, căci prin răbdarea noastră vom câștiga mulțime de suflete. Slavă întru cele de sus, și peste voi pace și bunăvoință! Amin, amin, amin.

27 decembrie 1990/9 ianuarie 1991

Cuvântul Domnului către alesul Său Irineu

Preotul va sta din nou la sfat cu profetul, și așa va fi din nou biserica după adevăr.

Pace ție, copil iubit de Dumnezeu! Pace de la cer, și slavă Domnului tău să se lucreze prin tine! Amin. Pace vouă, pace de la Noi până la voi, și de la voi până la Noi! Amin. Slavă întru cele de sus, și pace peste voi, copii iubii de cer! Pace vouă, precum în cer așa și pe pământ! Cerul este scaunul Meu de domnie, și pământul este așternut picioarelor Mele, iar voi, copiii Mei, sunteți templul Dumnezeului Cel viu. Inima copiilor Mei este cerul lui Dumnezeu, și trupul lor este pământul lui Dumnezeu, iar Domnul este Împăratul cerului și al pământului. Și iată, grăiesc celui iubit:

Pace ție, copil iubit de cer! Mă îndrept iar spre tine cu cuvântul Meu și cu tăria cea bună, căci vreau să ai mereu peste tine tăria cea bună și vreau în ea să lucrezi mereu, căci lucrul tău trebuie să rămână. De la cer vine lucrul pe care trebuie să-l lucrezi, și vine însoțit de tăria cea bună tot lucrul ce-l ai de lucrat. Lucrează-l cu cele de sus și lasă-te însoțit de cele de sus, și așa să spui și la începutul și la sfârșitul lucrului tău:

„Nu eu, ci Tatăl meu este în lucru“. Această credință să te înfieze întru toate lucrurile ce le ai de lucrat, căci prin credința aceasta nimic nu va fi să rămână nelucrat în lucrul ce-l primești să-l faci. Nu uita nici o clipă că veacurile s-au întemeiat prin credință din cuvântul Meu, și cele ce se văd, din cele nevăzute s-au lucrat. Sculele Mele din vechime lucrau cele ce nu se vedeau încă, și toți aceștia au murit întru credință, fără să trăiască vremea făgăduințelor, ci văzând-o doar, de departe, iar Domnul este numit Dumnezeu lor. Aceștia au rămas urmașilor pildă, dar iată, copilul Meu, că desăvârșirea, ei n-au căpătat-o, fiindcă este scris că pentru cei mai mici s-a făgăduit ceva mai bun. Aceștia vă așteaptă pe voi, cei mai mici, pe voi, cei din vremea aceasta, măi copilul Meu, și cu voi vor lua ei desăvârșirea spre care au lucrat.

Iată, trupul poporului Meu Israel e mare, copilul Meu, e de la aceia și până la voi. O, cu cât mai bună trebuie să fie credința din vremea aceasta, că iată ce menire are cel mai mic! Dar Israelul Meu cel mai mic e mic de tot, măi copilul Meu. Îți spun și Eu ție că e mic de tot Israelul de azi, că, uită-te tu, nu poate învia și el nici un mort, și nu poate zice lumii să învieze, și să învieze lumea. Israelul Meu de azi nu crede că acestea sunt zilele învierii și ale gloriei Duhului Sfânt, Care lucrează în vremea aceasta ca să facă învierea aceea despre care scrie în Scripturi.

Copilul Meu, fii fiu al credinței care se cere să fie în vremea aceasta. Fii cel dintâi, ca să te așez în capul unghiului, ca să te așez pe scaunul bisericii Mele și să faci dreptate între oaie și oaie. Fii destoinic și fii drept. Dă de la tine mila cea dăunătoare seminției noului Israel, căci dreptatea va domni peste poporul cel nou. Israelul acesta mic va trebui să se întoarcă cu inima către părinții lui ca să se întoarcă inima părinților lui spre el, căci vai, nu vreau să vin și să lovesc cu plăgi pe cel mic ca să-l așez cu fața spre părinții lui.

Am dat de știre celor ce stau la cârma bisericii de azi și le-am spus acestora că voi veni și voi așeza vremurile la loc și voi aduce și vremea aceea când preotul va sta din nou la sfat cu profetul, ca odinioară, căci așa este biserica după adevăr. Iar tu, copilul Meu, ai crezut în cele ce am venit și ți-am vestit, căci tu ai crezut că am venit și te-ai așezat cu Mine la sfat, și iată, stai în sfat cu Mine și lucrezi întru tăria cea bună și întru credința cea bună și păzești cuvântul Meu, precum Avraam l-a crezut și l-a păzit, și i s-a socotit dreptate credința lui. Fii ca Avraam și lasă-te încercat prin credință, lasă-te, așa cum ai și făcut, căci Eu am scris dreptate pentru tine prin credința ta.

Puțin mai este, și voi descoperi acest izvor, ca să vadă neamurile și să se mântuiască prin credință. Acest izvor este ocrotit de toată oastea cerească, și din acest izvor voi adăpa noroadele cele însetate. Țipă duhul rău și se perpește pe focul pe care l-am pus să ardă aici, în ieslea în care cobor. Aceștia sunt niște copii, dar iată, ei cred și Îmi lucrează Mie. I-am trimis cu carte scrisă prin cetățile poporului Meu, așa cum l-am trimis pe Iona către cetatea Ninivei, și ei n-au zis ca Iona, că nu vor merge pentru Mine. Dar inima poporului Meu este de piatră, și va trebui să-Mi arăt puterea și să trec prin piatră, ca să nu vin să lovesc cu blestem pe cel hrănit atâta vreme de la Mine, căci mai ușor le-ar fi Sodomei și Gomorei decât acestora dacă nu vor vrea să-Mi audă glasul și cuvintele cu care strig acum.

Poporul Meu e prins de toropeală, e prins de duhul lumii, și Eu trebuie să-l trezesc și să-l așez pe cale bună, ca să fie găsit la datorie acest fiu mic și să nu pățesc cu el cum am

pățit cu poporul lui Moise, care a cârțit și a picat în pustie. De aceea am binevoit întru acești copii, de aceea i-am pus de mijlocire pentru poporul Meu, ca să pot șterge de la fața Mea fărădelegea și necredința acestui popor. Vai de acest popor, vai de România Mea cea aleasă și vai celor ce vor veni spre cuvintele Mele dacă acești copii ar sta din lucrul lor cu Mine! Eu de aceea i-am pus la lucru, de aceea am binevoit întru ei, dar lucrul planului Meu este ascuns de ochii celor din jur, ca să pot lucra și să desăvârșesc lucrul planului Meu, căci vremea cea bună se zbate să vină, și va veni, că Eu voi veni și Mă voi arăta prin vremea cea bună, prin unșii Mei și prin servii Mei.

Toate puterile cerești lucrează pentru pacea acestui locaș de coborâre cerească și pentru ocrotirea servilor Mei de aici. Și iată, copilul Meu, va trebui să lucrez cu putere în acest loc, va trebui să merg numai înainte aici, și va trebui să nu am lipsă nici o zală din acest lanț care se întocmește prin rugăciunile ce vin spre Mine din acest locaș.

Voi căuta să găsesc un om prin care să lucrez încă un adăpost pentru paza copiilor Mei slujitori aici, căci vremea îngerilor care vor porni să-Mi curețe aria și să-Mi spele fărădelegea de pe acest pământ al noului Canaan, vremea aceasta se zorește și ea să-și facă lucrul ei, după porunca lui Dumnezeu, iar copiii Mei slujitori aici, va trebui să fie aici, la datoria ce o au în slujba Mea, căci vai, dacă ar tăcea aceștia! Vai, copilul Meu! Vai României Mele dacă lucrul legământului Meu de azi ar sta din lucrarea sa!

Ferice acelora ce vor da măcar un pahar de apă celor mai mici ai Mei. Voi lucra cu Duhul Meu și voi face un mijloc bun pentru paza copiilor Mei de aici, iar celui ce va ajuta planului Meu, voi face cu acela așa cum am făcut cu desfrânată Rahab, care Mi-a păzit și Mi-a scăpat iscoadele ce le trimisem prin Iosua să-Mi cerceteze Ierihonul. Iar cu slujitorii Mei de aici voi lucra așa cum am lucrat cu preoții care au sunat din trâmbițe, de au căzut jos zidurile Ierihonului, și a dat Domnul cetatea aceea lui Iosua, și poporului Său cel ales.

Copilul Meu iubit, iată, mare trebuie să fie credința din vremea aceasta, căci aceasta este vremea când Dumnezeu rostește sfârșit pentru fărădelege, pentru deșertăciune și pentru duhul lumii, căci lumea a ajuns la sfârșit. Și precum Domnul, la glasul trâmbițelor preoților și la strigătul poporului, a dat Ierihonul în mâna aleșilor Săi, așa va fi în vremea aceasta, că scris este: *«Bucurați-vă, că Domnul voiește să vă dea vouă împărăția!»*. Amin.

Am trimis carte regelui României ca să-l bucur și să-l întăresc și să-l fac credincios lucrului ce-l lucrez în vremea aceasta. Am dat de știre unsului Meu Mihail și i-am spus că va avea stăpânirea peste noroade, prin puterea Mea, și i-am spus că va fi un rege sfânt, după cum scrie în Scripturi. I-am spus să se așeze întru voile și poruncile Mele și i-am dat de știre despre tine că te pregătesc să fii una cu el, și să fie pace între voi, ca să putem lucra întru voi lucrul cel pentru sfârșit de fărădelege și pentru început de împărăție cerească întru acest pământ al Noului Ierusalim. I-am spus că voi așeza Duhul Meu în inima poporului său, ca să iubească acest popor pe unsul cel de la Mine.

Iată câtă credință trebuie să urce de la voi spre Mine, mai mult decât de la aceia care prin credința lor au dobândit împărăția, au îmblânzit fiarele sau au închis gurile leilor, au stins puterea focului ori au alungat oștile vrăjmașilor.

Copilul Meu iubit, lucrează întru planul Meu, și totul va fi spre slavă și spre biruință. Nu este din planul Meu ce-l

lucrez cu voi acela despre care vrei să știi ce să faci cu el. Nu pot lucra în el așa cum lucrez în voi. Am spus când te-am dus să-Mi lucrezi un timp și acolo, am spus că-ți voi da de ajutor copiii de ai Mei, copii încercați de Mine și găsiți credincioși. Iar despre acela care a fost un pic de vreme lângă tine iată ce-ți spun; îți spun o vorbă înțeleaptă, care spune așa: „*Ferește-mă, Doamne, de prieteni, că de dușmani mă feresc eu*“. Dar mai spun o dată vorba asta înțeleaptă, ca să-ți fie spre înțelegere, și iată ce-ți spun: ferește-te tu de prieteni, că de dușmani te feresc Eu. Amin.

Lucrează cu credința cea tare și cu aceea pe care am numit-o apostol al României, că vreau să-i fac și ei parte până în sfârșit. Ce este cu neputință la oameni, poate Domnul, copilul Meu, și vom putea, și se va vedea puterea cea de sus.

Pace ție, copil iubit de Dumnezeu! Pace și putere și credință tare, căci prin credința cea lucrată în vremea aceasta și prin răbdarea cea bună vom câștiga mulțime de suflete și se vor mântui noroade multe. Pace și îmbrățișare dulce de la Domnul și de la Măicuța Sa, care te acoperă cu cinstitul ei acoperământ!

Pace vouă, copiii Mei, iubiții Mei, iubitorii Mei! Amin, amin, amin.

3/16 ianuarie 1991

*Cuvântul Domnului peste trâmbițele apocaliptice:
preotul Ioan și maica Veronica de la Vladimirești*

Ei sunt chemați la unire cu planul cel ceresc al coborârii cuvântului lui Dumnezeu, pildă de trăire făcătoare de minuni.

Cuvânt ceresc se coboară pe pământ. Slavă întru cele de sus, și pace pe pământ! Amin. Pace celor cu care vorbesc acum, celor pentru care cobor cuvântul Meu, celor pe care-i iubesc! Amin.

Pace vouă, iubiții Mei! Pace și bucurie între Mine și voi! Pace și binecuvântare de la Mine peste voi! Ferice celui ce-Mi deschide ca să intru și să cinez cu el, și el cu Mine. Amin.

Pace vouă, servii Mei, lucrătorii Mei, neuitații Mei cu care am vorbit odinioară prin această lucrare, prin acest fir, prin această rază coborâtă de la cer pe pământ! Pace și unire între Mine și voi, precum la început așa și la sfârșit, că Dumnezeu rostește sfârșit pentru fărădelegea de pe pământ și pentru duhul lumii, căci lumea a ajuns la sfârșit. Amin.

Dumnezeul Preasfintei Treimi întrecește întreita Sa lucrare, căci așa a spus Domnul Iisus Hristos: «*Mă duc la Tatăl. Mă duc ca să pot veni la voi. Mă duc, și vă voi trimite pe Mângâietorul, vă voi trimite pe Duhul Sfânt, Care va lua de la Mine și vă va vesti vouă*». Această coborâre cerească, această iesle prin care-și strecoară Dumnezeu cuvântul Său, este masa aceea din care ați gustat și voi la începutul acestei lucrări prin care Duhul Sfânt lucrează mântuirea cea de la sfârșit. Duhul Sfânt întrecește întreita lucrare a Preasfintei Treimi, căci Domnul este în lucru peste România ca să facă din ea Sion ceresc și Ierusalim nou și s-o ridice deasupra tuturor înălțimilor de pe pământ. Amin.

Iubiții Mei, servii Mei, Ioan și Veronica, neuitații Mei lucrători! Iată, cei care fac parte din turma acestei coborâri tainice, nici ei n-au uitat cuvintele Mele, și le-am dat cuvânt să-și amintească de cele scrise în cartea acestei lucrări în care scrie că și aceste două trâmbițe ale Mele vor sta din nou la această masă, îmbrățișați cu Dumnezeu prin această lucrare.

Am dat cuvânt atunci pentru acum, căci a venit acum vremea aceea să plâng cu ei în brațe, să plângem împreună vremea despărțirii, și să le dau cuvânt ceresc să se ridice să sune din trâmbițe peste turma lor, să-și adune turma într-o singură inimă, într-o singură iubire și într-o împlinire a celor ce se cer acum să se îplinească de către cei ce vor fi să scape cu viață, ca să fie aceștia spre slava care se va arăta în zilele ce vin.

Iubiții Mei, iată, Domnul stă de vorbă cu voi. Ridicați-vă și fiți cu inimă mare și faceți unire bună cu planul cel coborât de Dumnezeu prin acest mijloc de coborâre a cuvântului ceresc, că de când știți voi și până acum, Dumnezeu a vorbit aici și a dat de știre taina planurilor Sale pentru aceste zile, că iată, vin zilele gloriei dumnezeiești, despre care a scris evanghelistul Ioan. Vine vremea să ridice Domnul Ierusalim nou, și vine vremea să se arate cer nou și pământ nou, lucrare de Dumnezeu.

Iubiții Mei, trâmbițele Mele, servii Mei, Eu sunt Dumnezeul Preasfintei Treimi și sunt în lucru ca să descopăr și să lucrez taina planului Meu, căci au venit zilele slavei Domnului, măi iubiții Mei. Are Domnul pe tot pământul scule prin care lucrează cerul, dar iată că planul lucrului Meu cel mare din zilele ce vin, iată cum îl aduc aici, iată cum îl lucrez aici. Nici poporul lui Moise nu a vorbit cu Mine așa cum vorbesc aceștia din zilele de azi cu Mine, căci Eu vorbeam cu Moise, iar Moise vorbea poporului, dar acum iată cum lucrez Eu aici. Lucrez așa cum știți și voi, așa cum ați văzut și voi la începutul coborârii Mele în această iesle de sălășluire a Duhului Meu, a cuvântului Meu, și am spus atunci când voi v-ați despărțit de acest fir, de această rază de lumină coborâtă de la cer, i-am spus lui Veronica, i-am spus că de Paști va pune din nou mâna pe clanța mănăstirii, dar atunci a fost vremea unei cernerii mari, măi iubiții Mei, și s-a întâmplat atunci ca pe vremea trupului Meu când mulțimile care strigau cu câteva zile în urmă: «*Osana!*», s-au smintit apoi de cuvintele care nu se tălmăceau așa cum le-au tălmăcit aceia, și au dat apoi pe Fiul lui Dumnezeu spre vină și spre răstignire, din duh de smintea-lă. Și s-a dus apoi acest duh și peste apostolii cei care rămăseseră credincioși Învățătorului lor, s-a dus ca să-i cearnă și pe ei, dar n-a putut, iubiții Mei, că aceștia au fost înarmați cu postul și cu rugăciunea. Iată, duhul cernerii nu poate fi depărtat, nu poate fi neprimat decât prin post și rugăciune. Așa a fost în toate timpurile, așa a fost și în vremea acestei lucrări, iubiții Mei, căci la începutul ei era calea plină de popor, dar mulțimile nestatornice au fost ca norul cel purtat de vânt.

Am coborât prin această lucrare mereu de atunci, și mereu am fost cu conducerea cea bună și cu tăria cea bună prin cuvânt, ca să fac un popor tare prin care să lucrez în zilele acestea. Am lucrat ca să urc acest popor treaptă cu treaptă spre vârful desăvârșirii, spre vârful virtuților cele făcătoare de minuni, dar creștinul Meu s-a speriat de urcuș, s-a smintit întru Mine, s-a lăsat dus de duhul lumii, de duhul slobozeniei, de duhul răzvrătirii și al neînțelegerii tainelor dumnezeiești, și a rămas creștinul pe cale, pe la mese mai cu slobozenie, mai cu puțin urcuș, și n-a stat lângă stânca aceasta, n-a stat lângă acest munte din care a izvorât mereu cel mai curat izvor, cea mai mare învățătură, căci această învățătură l-a urcat cu ușorul pe creștin, treaptă cu treaptă, până la ușa cea strâmtă a vieții nesticăcioase, așa cum scrie în Scripturi.

Iată, iubiții Mei, servii Mei, a ajuns Domnul aproape de vârf. Se anunță Domnul cu sărbătoarea Paștelui cel mare și cu zilele învierii făpturii Sale. O, dacă aș da tainele pe care le cobor aici, dacă aș da acest izvor pe mâna cărturarilor și a

fariseilor din zilele acestea, ar rosti o mai grea pedeapsă ca atunci, pe vremea trupului Meu, când aceștia Mă învinuiseră numindu-Mă stricător de lege și hulitor de Dumnezeu.

Învățătorii legii de azi, toți Mă propovăduiesc pe Mine, dar pe urmele Mele nu vor să calce aceștia, și nu mai e durere mai mare ca aceasta, și iată Scriptura aceea care spune: *«Ce se naște din trup, trup este, iar ce se naște din duh, duh este»*. Sunt pline de trupuri bisericile de azi, dar Domnul nu are lărgime, nu are împărăție, și nu se potrivește astăzi Scriptura aceea care spune: *«Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru»*. Crede creștinul de azi că-L are pe Dumnezeu în inima lui, dar uită bietul creștin că Dumnezeu nu sălășluiește în trupul supus păcatului și că Duhul Domnului fuge și Se dă deoparte din cei fără de lege.

Nu mai are Dumnezeu sfinți pe pământ, măi iubii Mei, căci toți sunt robi păcatului și poftei și pântecelui și duhului lumii, și iată că și aceasta scrie în Scriptură, că părtășia cu lumea este despărțire de Dumnezeu, și scrie că Domnul este un Dumnezeu gelos, Care ne vrea numai pentru Sine. Și iată lumea, moartă, moartă de tot, moartă din lipsă de înțelepciune, din lipsă de frică de Dumnezeu, căci Dumnezeu este înțelepciune, iar începutul înțelepciunii este frica de Dumnezeu, și aceasta nu mai este în inima Israelului de azi. Israelul de azi slujește legii pântecelui, legii păcatului, și nu mai are Dumnezeu sfinți pe pământ. Pământul este plin de idoli, și nu mai are Domnul sfinți închinători după adevăr. Pământul lui Dumnezeu este creștinul, măi iubii Mei, este trupul creștinului, iar cerul lui Dumnezeu este inima creștinului. Iată casa și iată templul pe care trebuie să-l zidească creștinul Meu, ca să stau Eu în această casă și să găsesc în ea credință și pace și viață și iubire; iubire, dar iubire de Dumnezeu.

Iubiții Mei, ridicați glasurile în sus și în jos, ridicați trâmbițele și sunați! Adunați-vă turma și sunați peste ea duh de trezire și duh de înviere, că vine Domnul la păstori să ceară viața oilor din mâna păstorilor. Duhul lui Dumnezeu a vorbit prin prooroci, și a rămas scris care mărturisește prin Scripturi că *«Dacă străjerul cetății vede sabia venind peste cei din cetate și nu anunță pe păcătos să se întoarcă de la calea cea rea, atunci sângele păcătosului va fi cerut din mâna păstorului. Dar dacă păstorul turmei va trâmbița și va vesti pe păcătos să se întoarcă după adevăr la calea cea dreaptă, atunci păstorul s-a izbăvit de sângele păcătosului dacă păcătosul aude trâmbița și nu se ridică să facă dreptate. Iar dacă cetatea auzind glasul trâmbiței se va întoarce și va lucra dreptate, atunci păstorul a câștigat viața celor din cetate»*.

O, iubii Mei, Dumnezeu strigă prin această coborâre, strigă către păstori turmei, strigă să păstorească turma. Strigă Dumnezeu către slugile Sale pe care le cunoaște, căci slugile care au știut calea dreptății și n-au umblat pe ea după adevăr, așa vor auzi acelea: *«Nu v-am cunoscut pe voi niciodată!»*. Și aceștia vor auzi așa pentru că aceștia nu L-au cunoscut pe Dumnezeu după adevăr, căci a-L cunoaște pe Dumnezeu nu este altceva decât a trăi Dumnezeu în om în toată lărgimea și după adevăr.

O, neuitații Mei, servii Mei, Ioan și Veronica! Iată, vă dau întreită putere. Amin. Ridicați-vă și faceți-vă pildă de trăire făcătoare de minuni, că iată, în zilele voastre se vor lucra minuni mai mari ca la început, căci așa este scris: *«Cei ce cred Mie, nu acestea, ci mai mari decât acestea vor lucra»*. Toate sculele seminției lui Israel, începând cu Avraam, Isaac și Iacov, au dorit, dar n-au văzut zilele Domnului, ci numai le-au nădărdit prin credință, căci iată, celor mai mici ai lui Israel

li se făgăduise ceva mai bun, ca să întocmească Domnul plata desăvârșirilor și să lucreze prin cei mai mici mântuire întregului Israel.

Iată glasul lui Dumnezeu! Întoarceți-vă cu fața către părinții și către sfinții care au lucrat poruncile sfințeniei și ale vieții veșnice. Fugiți de robie, și cine este rob păcatului, acela să se ridice și să facă dreptate față de Dumnezeu. Aduceți-vă aminte cum am fost Eu, măi iubii Mei, că de aceea am luat trup, ca să vă întăresc în credința că puteți fi dumnezei încă din trup. Slava care stă să vină și să se arate de acum, nu s-a putut până acum sui la mintea omului, dar este scris despre ea în toată Scriptura. Poporul Noului Ierusalim va fi un popor ceresc, cu trupuri cerești, și de aceea scrie în Scripturi că Israel suspină până în ziua de azi cu duhul pentru răscumpărarea trupului. Iată, trupul și inima celor din zilele acestea trebuie să se facă cer nou și pământ nou și pietre vii la temelie Noului Ierusalim cu care va ieși Domnul la suprafață în curând și spre care vor curge noroadele cele depărtate ca să vadă slava Ierusalimului cel nou. Vine vremea celei de a doua arătări, vine vremea Mea, iubii Mei, dar nimeni nu înțelege și nimeni nu mai crede. Dar vor crede și cei care M-au împuns, căci vor vedea, iubii Mei.

Îmbrăcați-vă întru nesticăciune și gătiți cărări drepte! Gătiți cale dreaptă în deșert și în pustiul lumii, ca să meargă pe ea cei mântuiți! Faceți-vă pildă peste turmă, faceți-vă templu nou și cort sfânt al Dumnezeului celor mântuiți! Învățați mulțimile! Gătiți cale dreaptă în pustiul necredinței și strigați la timp și la netimp, strigați ca Ioan Botezătorul: *«Pocăiți-vă cu inima și cu viața, că vine Acela despre Care scrie în prooroci că va veni acum!»*. Strigați peste mulțimi, cu credință strigați: *„Ieșiți din mormintele voastre și împăcați-vă cu Dumnezeu!”*. Strigați așa cum am strigat Eu, strigați și porunciți acestor oase uscate, și să învieze acești morți, măi iubii Mei! Să învieze întru nesticăciune și să fie găsiți sfinți și curați! Strigați cum am strigat Eu: *«Lazăre, scoală-te!»*, căci Lazăr cel de atunci a însemnat pilda seminției Mele de azi, care a uitat de poruncile Mele și care umblă pe calea morții, măi iubii Mei. Strigați peste Israel: *„Israele, ia haina nesticăciunii pe tine, că a venit vremea slavei tale. Hrănește-te cu hrana cea pe care au mâncat-o cei dintâi în Eden și trăiește așa cum au trăit aceia până să cadă în neascultare, de au mâncat din mărul cel oprit! Oprește-te, Israele, de la păcatul trupesc și îmbracă-te cu Dumnezeu! Precum la începutul lucrării Sale, așa și la sfârșitul lucrului Său, căci fărădelegea va fi ridicată și efa se va așeza la locul ei, căci Dumnezeu a grăit aceasta.*

Israele, hrănește-te cu mană cerească și nu te mai răzvrăti de acum! Ai văzut ce a pățit poporul lui Moise, care era hrănit cu hrană nesticăcioasă, și el a cântit împotriva manei cerești și a voit din nou carne și păcătuire.

Israele, nu mai lua viața făpturii lui Dumnezeu ca să mănânci trupul făpturii create de Dumnezeu. Nu mai fă din pântecele tău mormânt de trupuri care au viață de la Dumnezeu! Ajunge, Israele! Vrea Domnul să-ți arate poarta de intrare în Canaan, și vrea să așeze din nou Edenul pe pământul tău. Nu mai lucra faptele cele cu care nu poți ajunge cu cerul. Nu mai fă rău, Israele, și fă-te popor sfânt! De la mic până la mare îmbracă-te, Israele, întru nesticăciune, căci moarte nu va mai fi, și moartea va fi înghițită de biruința din zilele acestea!”

Iubiții Mei, fiți apostoli adevărați, fiți apostolii Mei, fiți apostolii României Mele, că România este mireasa Mea, și Eu de la naștere am iubit-o. România va fi sfântă, va fi un

popor cu trupuri cerești, căci nimic muritor, nimic stricăcios nu va mai rămâne în această cetate a strălucirilor cerești. Toate popoarele vor lua lumină din acest munte binecuvântat și vor bea apă din această piatră din care vor izvorî izvoarele vieții și din care se vor împărți fructele pomului vieții. Amin.

Iubiții Mei fii, fiți adevărații Mei fii, precum Eu sunt Fiul adevărat al Tatălui Meu.

Am pe acest copil iubit prin care voi lucra biserică nouă și curată și veșnică. Am pus duhurile Mele, am pus cele șapte duhuri dumnezeiești peste el, despre care a proorocit Isaia, proorocul Meu, care a vorbit pentru Mine. Am pus duhurile Mele în el. Luați și voi și lucrați alături de el, lucrați bine cu el, că el știe de la Mine și are peste el puterea cea bună, puterea cea lucrătoare de putere, și iată, întru el voi binevoi pentru biserica Mea cea de la sfârșit, și nimeni nu poate să-Mi zădărnicească așezările Mele, și ceea ce fac Eu cine poate strica? Dar ascundeți taina izvorului Meu, iubiții Mei, apostolii Mei, servii Mei, neuitații Mei, și iată, nedespărțirii Mei, de acum. Lucrați întru voile Mele întru toată iubirea cu care am lucrat Eu și dați deoparte mila cea dăunătoare sufletului și mântuirii făpturii Mele, iar făptura Mea să nu se mai întoarcă la roșcovele păcatelor, căci cine mai moare iar, moare și gata, și se dă deoparte.

Pace vouă, nedespărțirii Mei! Pace și duh de înviere peste noroade! Pace și viață cerească în voi, căci adevăr vă spun: cine nu se naște din cer, nu va fi cu cerul, oricine ar fi el.

Pace și biruință asupra morții și a păcatului! Pace și dreptate și credință să semănați la timp și la netimp, căci dreptul, din credință va fi viu! Amin.

Slavă întru cele de sus, și pace peste voi, servii Mei, Veronica și Ioan, care sunteți scriși la Mine în numărul celor șapte trâmbițe din timpul domniei lui EDOM și a fiarei roșii, care a mers până acolo de Mi-a schimbat și vremurile și sărbătorile, și care a pus moarte peste viața bisericii Mele, de Mi-a făcut pustiire și urăciune în biserica Mea. Dar iată, Domnul Se ridică și Se încinge și așează la loc așezămintele cele stricate de vremea răutății, căci Dumnezeu este Domnul puterilor. Amin. Dumnezeul răbdării, iată, Se îmbracă în veșmântul dreptății și în haina puterii, ca să dea la o parte pe cele șubrede și să ridice pe vechile ruine întărituri tari și veșnice și vii.

Pace vouă, și credință vouă, și unire între Mine și voi prin această legătură cerească cu care nu s-a mai lucrat niciodată în neamul lui Israel, dar iubiți lucrul lui Dumnezeu! Pace și unire vie, precum la început așa și la sfârșit! Pace și iubire, precum în cer așa și pe pământ!

Pace vouă, iubiții Mei! Amin, amin, amin.

3/16 ianuarie 1991

Cuvântul Domnului către alesul Său Irineu

Duhul de copil. Îndemn la tărie în încercări.

Cum să pot Eu să opresc izvorul cuvintelor Mele către tine? Cum, copilul Meu iubit? Cum, când tu tânjești după cuvintele Mele așa cum tânjește căprioara după apa de izvor?

Copilul Meu, iubitul Meu, iată, Domnul îți dă de lucru mereu, ca unui copil credincios și statornic cuvintelor cerești, căci tu ai văzut că nimic nu este cu neputință celui ce crede. Ai o inimă dulce. Ești ca un copil curat și alintat și mângâiat, dar iată, și răsfățat de Dumnezeu. Ce nu face Domnul pentru

cei dulci ai Săi, pentru cei ascultători ai Săi? Iată, îi și ocrotește, îi și alintă, îi și răsfăță, căci cele ale firii tot din cele cerești purced, dar puțini ar înțelege aceste însușiri care sunt cerești și ele, și din cele cerești purced. Când un tată sau o mamă dulce își alintă copilul iubit, de unde purcede această iubire? De la Domnul purcede, măi copilul Meu cel dulce, cel alintat și cel răsfățat de Dumnezeu. Eu am sădit în tine aceste virtuți, căci virtuți se numesc și acestea, și sunt virtuțile iubirii cea exprimată din inimi de copii, căci copii trebuie să fiți cu inima, măi iubitul Meu.

Ai văzut, unii duhovnici spun despre copiii cei de până la șapte ani că aceia nu au păcate de spovedit. Aș vrea să fie tot poporul Meu așa ca tine, dar și cu înțelepciunea, și cu credința, și cu viața să fie așa ca tine. I-aș lua pe toți ca pe niște copii nevinovați și alintați și plini de bunătate bună și plăcută. I-aș mângâia mereu, așa cum mângâie un bunic pe nepoții săi pe genunchi, și pe brațe cerești i-aș purta.

Copilul Meu iubit, cu multă bucurie stau întru tine, căci Îmi place casa ta, măi tată. Eu te-am făcut așa, ca să-Mi placă de tine și să-Mi gădesc plăcerea în tine în toate stările, după starea fiecărui lucru, a fiecărei clipe, căci scris este: *«Bucurați-vă cu cei ce se bucură; plângeți cu cei ce plâng».*

Fiți, tată, cu inimă și cu dragoste de copil, că știți ce este scris despre copii, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor. Fiți prunci cu inima și cu iubirea. Fiți ca pruncii care nu știu să facă rău în fața lui Dumnezeu, și, în sfârșit, fiți ca îngerii, căci îngerii joacă și dănuiesc în fața tronului slavei cerești, care este învăluit de iubire și din care purcede iubirea.

Dacă aș avea Eu inimi pline de iubire ca inima ta, dacă ar fi măcar cei cu care M-am trudit să-i fac, așa ca tine, dacă i-aș avea măcar pe aceștia așa, aș cobori în mijlocul lor cu trup văzut, cu slavă văzută, ca să-i alint, să-i bucur, să Mă bucur și Eu cu ei față către față. Dar vine și vremea aceea, copilul Meu, vine, tată, căci Eu voi lua inima de piatră a acestui popor și voi pune în locul ei inimă de carne, inimă vie, inimă cerească, și va fi atunci să se vadă cuvintele rugăciunii domnești prin care Domnul spune: *«precum în cer așa și pe pământ»*, și iată, va fi cer pe pământ, după adevărul acestor cuvinte.

Chiar și poporul care Mă cunoaște prin această lucrare, rătăcește ca aceia căroră Domnul, fiind ispitit de ei, le-a răspuns așa: *«Vă rătăciți, că nu cunoașteți Scripturile, căci în împărăția lui Dumnezeu nu se însoară și nu se mărită, și vor fi toți ca îngerii. Nu este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, și vor fi îngeri cu toții, acei ce se vor învrednici să dobândească împărăția cerurilor»*. Chiar și pe bieții Mei creștini care au mâncat atâta vreme din masa Mea cerească i-a biruit necunoștința și neînțeleșul Scripturilor, căci ei, în loc să primească putere din cer și credință din cer și viață din cer, aceștia primesc, bieții de ei, putere și credință și viață de pe pământ, și de aceea aceștia sunt pământ și nu cer, și de aceea rătăcesc aceștia. I-a biruit duhul cel străin de Dumnezeu, și iată, ceea ce biruiește pe creștin, aceea îl și stăpânește, și ajunge acela să judece stările dumnezeiești ca pe niște stări ale păcatului. Așa a fost judecat și Domnul pe vremea trupului Său, căci cei ce-L judecau nu pricepeau stările iubirii dumnezeiești și nu știau să înțeleagă că iubirea este numai din cer, și cu ea și din ea venise Domnul pe lume.

Am iubire multă pentru tine, dar plătește-Mi și tu cu aceeași măsură, cu aceeași putere de iubire, mai ales că voi știți cum lucrez Eu plata voastră în această vreme. Iată, te mai roagă Domnul încă, să nu te lași biruit de îndoială atunci când

te simți slab și neputincios, și, așa cum ți-am spus, așa să spui: „Nu eu, ci Tatăl meu este în lucru“, căci Tatăl tău nu este biruit întru nimic. Rămâi întru Tatăl tău mereu, și vei fi puternic în vreme de slăbiciuni și de neputințe. Ia o tăbliță și scrie cu litere mari pe ea: „Nu eu, ci Tatăl meu este în lucru“, și pune-o s-o vezi mereu, și vei fi tare mereu. Fii tare în încercări și folosește răbdarea cea mai presus de fire, căci încercările fac din creștin aur lămurit în foc, fiindcă în slăbiciune Domnul Se vede și Se desăvârșește. Și să zici și așa, cum a spus Pavel apostolul: «Nu mă tem, căci când sunt slab, atunci sunt tare». Amin.

Copilul Meu, arată-Mă în tine, arată viața Mea în tine, și vei vedea rodul lucrului tău și vei lucra înviere peste cei din jur. Adu-ți aminte de cuvintele cu care te-am mângâiat la plecarea ta acolo, căci cuvintele acelea nu se poate să le uiți vreodată, și ele trebuie să trăiască prin tine.

Pune viață adevărată în inima aleșilor Mei Ioan și Veronica, fiindcă și ei, de-acum, va trebui să înceapă viața cerească, să înceapă să trăiască așa cum trăiești tu. Propovăduiește viața aceasta și virtuțile ei, că e vremea începutului de viață nestrucăcioasă, măi copilul Meu. Arată celor din jur cum ai învățat tu pe Hristos, ca să învețe și ei viața lui Iisus Hristos de la tine, și s-o trăiască și ei, căci lucrul nostru este să-L așezăm în om pe Hristos, să alcătuim omul cel nou, după asemănarea cu Iisus Hristos. Învăță-i pe toți să nu-L mintă pe Dumnezeu, învăță-i să fie adevărați întru Hristos, căci aceasta este lucrarea ce o avem de lucrat spre înnoirea bisericii, căci va fi nouă biserica, iubitul Meu, și ne vom bucura. Amin.

Pace ție, copil iubit de cer! Pace și duh de iubire și de blândețe bună! Pace și credință tare, căci iată câte avem de făcut, și pe toate le vom face, dar fii destoinic, că nu-ți cer ceea ce nu ți-am dat. Iar Eu voi fi biruitor prin tine, în toată iubirea cu care-Mi lucrezi planului Meu.

Pacea și sărutarea Măicuței Mele, care te are drag, precum tu cu dragoste mergi pe urma Fiului ei Cel preadulce. Pace și ocrotire cerească peste tine, copil iubit de Dumnezeu! Amin, amin, amin.

7/20 ianuarie 1991

Cuvântul Domnului către preotul Ieronim

Îndemn spre lucrare de ucenic credincios, netemător și statornic.

Pace ție, pace de la Dumnezeu! Slavă întru cele de sus, și pace peste tine, căci ți-am descoperit izvorul Meu și te-am prins în cartea celor născuți din pântecele acestei lucrări cu care Eu lucrez în România.

Pace ție! Pace și iubire și tărie bună de la Dumnezeu!

Iată, vin spre tine cu mângâiere și cu cuvânt de viață nestrucăcioasă, și așa să spui mereu: „Ajută-mi, Doamne, să nu-mi calc făgăduințele mele“. Eu te aud când spui așa, și te ajut și te ocrotesc și te însoțesc cu toate puterile cerești, căci ai făgăduit atunci când ai aflat acest izvor că te vei așeza să bei din el și să fii așa cum cere Domnul pentru cel ce trebuie să fie găsit la datorie în vremea aceasta. Așa cum ai învățat tu pe Iisus Hristos din acest izvor, așa trebuie să fie găsit la datorie cel ce lucrează cu Mine în vremea aceasta, după planul cel coborât prin acest fir ceresc, prin această iesle de coborâre a cuvântului Meu. Cei ce stau sub această rază cerească, cei ce beau din acest izvor, cei ce se hrănesc din această învățătură și rămân întru ea ca să creadă și să lucreze din credință

în această proorocie, aceia vor fi martori în fața noroadelor cărora li se va descoperi de către Duhul Sfânt acest munte binecuvântat, acest Sion din care va curge învățătură și viață peste cei însetați, peste cei ce vor veni din necazul cel mare ca să se alăture și să se adauge numărului celor scăpați cu viață, al celor ce-și vor spăla viața în acest vas.

Ferice celui ce este credincios atunci când află această apă ca să bea din ea și să fie viu în vremea aceasta. Amin. Ferice celui ce crede și rămâne întru această învățătură, că pe unul ca acela îl voi face stâlp în templul Dumnezeului Cel viu. Dar mai ferice aceluia ce nu se smintește întru Mine până în sfârșit, care crede în Mine și în coborârea Mea prin acest fir coborât de la cer.

Copilul Meu, fii ucenicul Meu, fii neamul Meu, căci neamul lui Israel din vremea aceasta este fiul cel mai mic al poporului Israel, care va împărți de la Dumnezeu făgăduințele făcute părinților săi, cei care nu au apucat vremea celor făgăduite, ci numai le-au crezut și le-au văzut de departe, așa cum scrie în Scripturi. Ia veșmântul nestrucăciounii și stai cu el pe tine și nu te teme că-ți va fi greu prin mijlocul celor străini de viața cea după adevăr, care nu vor să atingă cu degetele lor dreptarul cel adevărat și să meargă după acest dreptar.

Ferice ție, copil iubit, dacă vei stăru în făgăduința care, iată, este scrisă la Mine în dreptul numelui tău. Ferice ție, căci unealta morții și semnele vremii, care stau gata să iasă de peste tot din cămărilor lor ca să-Mi curețe aria, acestea nu te vor atinge pe tine, căci dreptul, din credință va fi viu, și credința lui i se va socoti neprihănire.

Vin spre tine cu tăria cea bună. Nu te teme de vremea aceasta. Fii copil statornic și bucură-te sub ploaia binecuvântării și a învățaturii cu care lucrez prin această iesle! Bucură-te și stai în Duhul Meu, în duhul credinței tari, și vei fi stâncă de nedoborât, căci Domnul este stânca vieții, și Domnul este tare, copilul Meu.

Vreau să vin cu vremea cea bună, vreau să așez Edenul pe pământul României, și de la ea să-Mi lărgesc cortul pe tot pământul apoi, căci pământul a fost creat de Dumnezeu. Vreau, copilul Meu, să fac pământ nou și cer nou, căci creștinul este pământul așternutului picioarelor Mele, iar inima creștinului este cerul scaunului Meu de domnie, iar Eu sunt Împăratul acestei împărății.

Vreau să fac din copiii Mei început de cer nou și de pământ nou. Vreau să așez peste ei Edenul cel de la început când omul nu căzuse încă în neascultare. Vreau să fac stare îngerească pe pământ, și iată, lucrez și fac ceruri noi și pământ nou. Amin.

În curând acest munte se va ridica peste vârful muntelui, și vor curge spre el noroadele cele scăpate cu viață.

Pace ție! Pace și încredințare și bunăvoință între Mine și tine! Amin.

Pace de la Măicuța Mea și de la toate puterile cerești, care te înconjoară ca pe unul care ai venit să cunoști lungimea și lățimea, adâncimea și înălțimea tainelor lui Dumnezeu cu care lucrează în vremea aceasta în România, prin ieslea cea ascunsă, care ți-a fost descoperită de steaua Duhului Sfânt, care te-a adus aproape de ieslea Domnului.

Pace și iubire sfântă! Pace și îmbrățișare cerească, fiindcă așa este scris: «Bucură-te, Ierusalime, căci pruncii tăi vor fi purtați pe genunchi și vor fi mângâiați în Ierusalim». Amin, amin, amin.

8/21 ianuarie 1991

Cuvântul Domnului către Victor Stănculescu

Îndemn pentru credincioșie față de planul ceresc de dezrobire a României de sub călcâiul fiarei roșii: comunismul.

Către mai-marele oastei armatei române, pace și har și binecuvântare de la Dumnezeu Preasfintei Treimi, Care lucrează și vorbește în România! Amin.

Mă îndrept spre tine cu cuvintele Mele, spre tine, cel ce ești așezat mai-mare peste oastea României Mele cea binecuvântată și aleasă de Mine, căci de la nașterea ei am ales-o și am binecuvântat-o să fie aleasa Mea și să vin să Mă slăvesc în ea cu slavă văzută în zilele ce vin.

Dumnezeu este și lucrează, și nimic nu se lucrează în afara planurilor Sale. Am binevoit în toate veacurile în mijlocul poporului Meu Israel și am lucrat cu el și am vestit prin servii Mei prooroci taina planurilor Mele, mai înainte ca acestea să se împlinescă. Nimic nu împlinesc până nu descopăr taina planurilor Mele prin servii Mei prooroci. În toate vremurile când poporul Meu cel binecuvântat se depărta de Mine și de poruncile Mele, Eu Îmi întorceam fața de la el și îl lăsam rob popoarelor străine, ca să-l pedepsesc prin unealta Mea de pedepsire și să-l îndemn la pocăință și la întoarcere cu fața spre Mine.

Dar iată, scris este în Cartea Adevărului că în zilele cele de pe urmă Dumnezeu va alege din nou Ierusalimul, fiindcă poporul cel după trup al lui Israel n-a intrat în odihna și în credința cea adusă de Fiul lui Dumnezeu, ci, dimpotrivă, acest Israel a tăgăduit și n-a crezut în venirea lui Iisus Hristos, Cel prin Care s-au întocmit veacurile, Cel prin Care s-a despărțit timpul în vremea nașterii Sale. Scris este în Cartea Adevărului: *«Vine vremea când adevărații închinători nu se vor mai închina nici în acest munte, nici în Ierusalim, și se vor închina întru Duhul Adevărului»*. Amin.

Dumnezeu a ales-o pe România, a ales-o de la naștere și a numit-o regină. Dumnezeul Preasfintei Treimi a venit, spre sfârșitul lucrării Sale, prin puterea și lucrarea Duhului Sfânt, Care întreiește întreita lucrare a Treimii Dumnezeiești. Am coborât să descopăr taina Mea despre România și am ridicat pe servii Mei din popoare străine, ca să întăresc adevărul planului Meu peste România. Dar am lucrat în România în toate vremurile, de la nașterea ei, și până în sfârșit voi lucra în ea, căci peste ea binevoiesc, și de aceea am sortit-o să fie a Mea și să-i dau nume nou spre sfârșitul vremurilor și s-o numesc Ierusalimul cel nou al gloriei Mele. Nimeni nu poate să-Mi zădărnicească planurile, căci Eu voi fi împlinitor la vremea hotărâtă. Amin.

România va fi tronul Meu întru care Mă voi arăta cu slavă, și toate popoarele vor vedea slava celei oropsite până acum, căci ea a fost piatră de poticnire și stâncă de încercare pentru multe neamuri străine de Mine, neamuri prin care Eu am încercat-o așa cum se încearcă aurul în foc. Dar ea a păzit răbdarea Mea, și Eu, iată, vin cu plata Mea spre ea, vin s-o dezrobesc de sub călcâiul fiarei roșii, căci aceasta și-a sfârșit domnia celor șaptezeci de ani despre care scrie în Cartea Adevărului. Vin să curăț răul din ea și s-o așez întru glorie și întru serbare veșnică, fiindcă așa este scris despre ea, despre cea alungată, despre cea pustiită. Vin să așez diademă de slavă pe fruntea ei, și toți prietenii o vor vedea și vor umbla întru strălucirea ei, căci ea este iubita Mea, ea este cetatea cea iubită a strălucirilor, ea este cea binecuvântată, căci Eu, Dumnezeu, am voit aceasta, și am grăit prin servii Mei prooroci. Toți cei ce au blestemat-o pe ea vor vedea strălucirea ei și i se vor închina, căci ea este regina Mea. Amin.

Iată, vin să-ți descopăr taina planurilor Mele, căci am în România izvorul cuvintelor Mele. Mai e un pic, și Eu voi despecetui acest izvor și voi descoperi râurile sale, ca să se adape din ele cei însetați, și să ia înviere și viață vie și lumină toate popoarele și neamurile care vor scăpa cu viață, căci iată, M-am ridicat să judec fărădelegea de pe pământ și să fac ceruri noi și pământ nou, în care vor locui dreptatea și pacea și iubirea. Amin.

Eu sunt în fața urgiei care acoperă pământul; Eu și toată oastea cerească; Eu și unealta de curățire a fărădelegii și de nimicire a Babilonului de pe pământ. Mă voi ridica să curăț bine și acest pământ, căci România va fi un popor sfânt și neprihănit, va fi cer nou și pământ nou, va fi împărăție cerească, va fi început de stare cerească pe pământ, și de la ea Îmi voi lărgi cortul și va fi peste tot împărăție sfântă, așa cum scrie în Cartea Adevărului pentru vremea aceasta.

Ești scris în cartea planului Meu din zilele acestea, ești servul Meu, ești ocrotit de Mine, și iată, vin să-ți dau de știre că este Dumnezeu. Vin să-ți spun să crezi în Dumnezeu și să lucrezi întru Dumnezeu. Amin. Nimeni nu poate ieși de sub puterea Mea, și ceea ce voiesc Eu nimeni nu poate strica, nimeni nu poate schimba, căci Eu sunt Dumnezeu.

Ești legat prin legământ cu țara, și ai jurat să o aperi cu prețul vieții și să păstrezi taina slujbei tale. Iată, încheie și Dumnezeu astăzi legământ cu tine: să păstrezi cu sfințenie și cu frică taina planurilor Sale și taina izvorului Său care curge în România prin servii Săi prooroci; să păstrezi taina lui Dumnezeu mai mult decât orice taină, căci Domnul coboară poruncă cerească pentru ascunderea lucrului Său și a planului prin care lucrează și descoperă voile Sale cele bine întocmite.

Ridică-te și servește-Mi planului Meu și lucrului Meu, căci servii Mei și martorii Mei au de stat lângă Mine, au de împărțit cuvintele Mele pe unde îi trimit Eu și au de strigat la Mine pentru România Mea, după cum le poruncesc Eu să lucreze cu Mine. Scoală-te și crede în Mine și lucrează-Mi să-Mi acoperi bine pe servii Mei! Ia mantia credinței și cu ea pune-Mi deoparte acești copii prin care Eu lucrez, căci lucrez pentru slava și gloria acestui pământ binecuvântat. Iar tu, și toată casa ta, vei cunoaște că Eu sunt Dumnezeu când te voi ocroti și te voi purta spre mărire și spre biruință, în fruntea oștirii cea binecuvântată a acestui neam ales și binecuvântat.

Iată, facem unul pentru altul. Servește-Mi planului Meu, și Eu voi fi cu tine, și voi fi cu glorie cu tine. Amin. Cel ce dă măcar un pahar de apă celor mai mici ai mei, Mie Îmi dă acela, și Eu îl voi da de-a dreapta Mea în zilele gloriei Mele.

România este țară creștină de la nașterea ei, căci neamul ei s-a născut odată cu Cel Unul născut, Care a fost mai înainte de toți vecii. De aceea Eu am ocrotit-o de la pieire, căci neamul ei avea să fie neamul cel ales, cel făgăduit prin prooroci, ca să facă Dumnezeu cu el izbăvire făpturii Sale. Am avut și am păstrat în toate timpurile în ea rămășiță sfântă și turmă tare din care am ridicat sfinți și apostoli și prooroci, și aceștia sunt astăzi rugători în fața tronului Meu pentru acest neam românesc, căci așa am rostit pe vremea trupului Meu: *«Cel ce este cu Mine, și de va muri, viu va fi acela»*. Amin.

Iată că și azi am ascunși în crăpăturile cele ascunse ale acestui pământ, am rămășiță sfântă, care lucrează cu Mine și care se păstrează întru sfințenie și întru taină cerească. Pe aceștia îți cer să Mi-i pui deoparte, ca să fie în lucrul Meu și să nu iasă din rânduiala în care Eu i-am așezat cu viața, ca să-Mi fie vase plăcute Mie și să binevoiesc întru ei, spre izbăvirea acestui neam prin care Eu Mă voi preaslăvi. Voi veni prin ei și îți voi vesti la timp planurile Mele, dar în-

chide-Mă bine întru tine, căci nu Mă voi descoperi cu acest izvor decât atunci când voi aduce neamul acesta la credința care se cere în vremea aceasta.

Voi lucra cu tărie, voi lucra cu putere, și toate se vor împlini și se vor desăvârși, precum este scris în Cartea Adevărului, dar ridică-te și crede planului Meu și lucrează ocrotire planului Meu, căci toate merg spre biruință sfântă, și Dumnezeu este și veghează și grăiește și împlinește cele vestite și adevărate dinainte prin robii Săi prooroci. Fii credincios Mie, căci prin această credință vei fi cu Mine, și Eu voi fi cu tine. Amin.

Pace ție, mai-marele oastei României Mele cea binecuvântată! Pace ție, și binecuvântare și ocrotire ție! Amin. Pace și biruință prin credința în Dumnezeu Preasfintei Treimi! Ridică-te și pune-Mi-i deoparte pe ai Mei, căci ei sunt în lucrul Meu, iar Eu voi întinde peste tine pacea și ocrotirea și biruința cea scrisă pentru vremea aceasta, căci România va fi ca o oază verde înaintea ochilor Mei și înaintea noroadelor. Amin.

Pace și lumină și înviere peste aleasa Mea, peste România Mea, căci Eu voi ocroti în ea neamul ei cel binecredincios, și prin acest neam Îmi voi anunța împărăția pe pământ nou, că vin să fac ceruri noi și pământ nou, căci Eu, Dumnezeu, am grăit, și voi fi împlinitor la vreme. Amin, amin, amin.

Iată, pun dar de la Mine și pun putere de ocrotire și de biruință peste această cruce lucrată de mâini curate și din porunca Mea lucrată. Pune-o și o poartă pe piept, căci puterea Mea va lucra prin ea, și binecuvântarea Mea se va arăta prin ea. Amin, amin, amin.

9/22 ianuarie 1991

Trâmbițarea Domnului și a sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Vișoara

Sfânta Virginia îndeamnă creștinii la credință, la rugăciune cu mâinile ridicate pentru viața și învierea lor.

Iată strigătul lui Dumnezeu peste tot creștinul care a stat măcar un pic la masa aceasta cerească, de vorbă și la sfat cu Dumnezeu. Mai are Domnul un pic de strigat ca să-Și sfârșească anunțarea ridicării turmei care a fost odată una cu această lucrare de coborâre cerească și ca să ridice această turmă spre credința cea pe care a avut-o la început în această coborâre.

Domnul strigă peste cetățile prin care a vorbit odinioară, strigă să-Și adune turma risipită și s-o întoarcă în staulul cel bine îngrădit și bine întocmit, ca să-Și pună rodul la adăpost și să-Și aibă grijă de cei ce sunt găsiți scriși la numărătoarea acestui popor, căci Domnul voiește să rămână cu acest popor, voiește să-l adune și să-l așeze bine pe cale și să lucreze cu el așa cum este proorocit despre acest popor prin cuvintele cu care a vorbit Dumnezeu prin această lucrare.

Cu pace binecuvintează Dumnezeu cuvântul coborât acum și lucrarea ce o lucrează acum în această cetate. Cu pace voiește Domnul să stea la sfat cu cei adunați aici acum, căci aceștia au fost apropiații Mei, au fost încredințații Mei. Aceștia M-au iubit și M-au urmat și au crezut cu credință tare în cuvintele acestei lucrări. Este scris în cartea Mea zi de aducere-aminte, mărturie de lucru cu Dumnezeu, și numele acestora este înscris la numărătoarea acestui popor. Tot pasul care a mers pe drum, îmbrățișat cu această lucrare, toate urmele lăsate, toate mărturiile care adevăresc credința cea de odinioară a celor ce au mers pe cale cu această lucrare, toate sunt scrise, și iată, Dumnezeu strigă adunarea tuturor la ospățul cel mare,

la ospățul zilelor Paștelui cel mare, al mesei făgăduite celor ce au mers pe cale cu Dumnezeu.

Pace vouă, de la Dumnezeu Preasfintei Treimi! Pace vouă, de la toată oastea cerească! Pace și încredințare, pace și unire, precum la început așa și la sfârșit!

Amin, amin zic vouă: cel ce aude glasul trâmbiței și se ridică să creadă și să facă dreptate de-acum, acela și-a scăpat viața sa. Amin, amin, zic vouă: cel ce aude glasul străjerului și nu se ridică să creadă și să facă dreptate, acela, vai, sângele aceluia se va cere din mâna sa, iar străjerul s-a spălat de sângele celui ce rămâne necredincios glasului trâmbiței. Amin.

Pace vouă, celor cu care vorbesc acum! Pace și înviere și duh de aducere-aminte, căci cuvintele de mărturie nu se pot desființa de la fața lui Dumnezeu, și acelea vor mărturisi în curând pentru sau împotriva celor despre care mărturisesc cuvintele acelea. Toate cele ce se văd vor trece, dar cuvintele cu care a strigat și a vorbit Dumnezeu prin această lucrare, nu se vor desființa în veci. Toate care trebuie să treacă și să se sfârșească vor trece și se vor sfârși de-acum, dar Dumnezeu și împlinirea cuvintelor cele proorocite prin această lucrare, iată, de acum, toate se vor împlini și se vor vedea împlinindu-se. Nici un creștin, nimeni din cei ce au mâncat din masa acestei lucrări nu va mai putea să spună nimic împotriva acestei lucrări, căci ea se va desăvârși din zi în zi, și Dumnezeu va locui în ea și va grăi prin ea și va împlini prin cuvintele ei toate câte vor fi să se vadă lucrate în zilele ce vin.

Iubiții Mei, iubiții Domnului de odinioară, iată, Domnul vă iubește și acum, și vă amintește că vă iubește, dar vine să vă întoarcă cu fața spre această lucrare, și vine să vă spună să iubiți viața cu Dumnezeu, căci viața care i se cere acum creștinului, este viața cu care se va intra pe porți la Dumnezeu și în cetatea cea nouă, a Noului Ierusalim.

Iat-o pe România Mea! Numai un pic mai este, și se va vedea împlinită proorocia acestei lucrări, căci România este cea aleasă în vremea aceasta. Scrie în Cartea Adevărului că în zilele din urmă Dumnezeu va alege din nou Ierusalimul, căci cei ce trebuiau să intre în odihna și credința aceasta, aceia s-au împietrit și n-au crezut în Fiul lui Dumnezeu Cel întrupat, și L-au judecat ca pe un necunoscut și nu L-au primit și nu L-au recunoscut. Dar iată, cei ce au crezut în El, cei ce nu L-au tăgăduit, aceia au propășit și au prăsit și s-au înmulțit. Și iată, în zilele acestea a întocmit Domnul, luând de ici și de colo câte o piatră, și a zidit o cetate, a zidit acest popor, și a stat Domnul la sfat cu acest popor în zilele acestea de întuneric, a stat și a descoperit Dumnezeu sfatul voii Sale, spre răscumpărarea celor dobândiți de El și spre plinirea vremurilor.

Coboară Dumnezeu învățătura Sa și aduce sfatul voii Sale peste acest popor, și iată, sună din trâmbiță cu putere, ca să se ridice acest popor și să iubească viața și așezarea care este cerută de Dumnezeu pentru această vreme, pentru plinirea vremurilor. Scrie în Cartea Adevărului că nimic întinat, nimic spurcat, nimic stricat nu va intra la Dumnezeu, și iată, iubiții Mei, vârful urcușului veacurilor, căci vremea și lumea și duhul lumii, toate se vor sfârși, și Dumnezeu Își va începe împărăția, și va începe masa Paștelui cel veșnic, masa nunții cea așteptată și de cei din cer, și de cei de pe pământ, căci și aceia, și aceștia așteaptă răscumpărarea și plata cea desăvârșită, care se va împărți în vremea aceasta de biruință.

Iată, iubiții Mei, a venit și vremea când cei ce vor sta la masa aceasta să ia pe ei haina cu care se poate intra la masă cu Dumnezeu, căci Iisus Hristos este ușa, și peste porți nu se va putea sări în cetatea cea slăvită a mesei cerești. Vrea Dumnezeu să așeze iarăși Edenul pe pământ, și iată, Se ridică

Domnul să facă ceruri noi și pământ nou, în care vor locui neprihănirea și pacea și iubirea cerească. Vrea Domnul să facă din creștinul Său Eden, așa cum a fost la începutul veacurilor, căci creștinul este pământul lui Dumnezeu, iar inima creștinului este cerul lui Dumnezeu. Iată, a venit vremea curățirii pământului lui Dumnezeu, ca să facă Domnul din el așternut picioarelor Sale, iar din cerul inimii copiilor Săi să facă scaun de odihnă și de domnie, măi copii, căci Domnul este Stăpânul și Împăratul cerului și al pământului. Iată, vine vremea să vă lăsați lucrăți, ca să se împlinescă cu voi Scriptura aceea care spune: *«Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru»*. Amin.

Iubiții Mei, am venit la voi să vă spun și vouă viața și trăirea cu care trebuie să fiți găsiți la datorie în zilele ce vin, că vreau să așez pe creștin în Edenul cel de la început. Vreau să fie creștinul de azi așa cum au fost cei de la început, mai înainte de a se atinge ei să guste din pomul cel oprit, căci vreau să fie din nou Eden și viață fără de moarte, ca să așez la mijloc pomul vieții, și să fie stare cerească și bucurie veșnică.

Am strigat peste tot poporul Meu, am strigat pe de-a rândul. Am strigat și la cei născuți pe cale, dar iată, am strigat și mai strig și azi, strig și peste cei ce au plecat la început cu Mine, că nu vreau să pătească și cei de acum ce au pățit cei din vremea lui Moise, care au cântit și au pierit cântind până în sfârșit. Nu vreau, creștine, să las acest popor să piară, și iată ce fac: M-am ridicat să sun peste el, să-l trezesc, să-l fac să-și vină în fire, să-l fac să stea bine pe picioare. Și dacă n-o vrea să stea cu Mine și să se unească cu Mine și să lucreze în vremea aceasta cu Mine și după planul Meu, îl voi împinge de la spate ca să vrea cu Mine; îl voi lua cu tărie și cu zdruncin, îi voi lua pacea, ca să nu mai aibă pace până ce nu se va împăca cu Mine, ca să lucrez cu el ce este scris că voi lucra cu el în zilele ce vin, că așa este scris, că Dumnezeu va lumina prin lume cu acest popor, și va învia lumea cea necredincioasă, prin credința și prin viața acestui popor. Scrie că va muta munții pe care trebuie să-i mute prin credința acestui fiu mic al lui Israel din vremea aceasta. Scrie că prin acest fiu mic va da mâna întregului trup al lui Israel, care este de la Avraam, de la Isaac și de la Iacov și până în vremea aceasta. Scrie Dumnezeu prin cuvintele acestei lucrări că prin acest popor va fi să se ridice morții din mormintele lor. Scrie că se vor pleca regi și înălțimi și noroade și mulțimi în fața luminii care va lumina pământul prin acest popor. Scrie că vor curge râuri de apă vie de la învățătura care este coborâtă peste acest popor, și din aceste râuri se vor adăpa noroadele cele însetate, ca să vină pe calea celor mântuiți.

Iată misiunea ta, poporul creștin care ai stat la masa acestei învățături coborâte din cer, cu care nu s-a mai lucrat niciodată în poporul lui Israel. Nici poporul lui Moise n-a avut parte de așa ceva, căci Eu vorbeam cu Moise, iar Moise spunea poporului, dar astăzi, spre sfârșitul plinirii vremurilor, iată, măi copii, ce a făcut Dumnezeu: a ales un popor și a vorbit cu el gură către gură, așa cum știți voi că a folosit Dumnezeu un trup pământesc și a vorbit prin el cu poporul de azi.

Iată, Verginica, pe care o cunoașteți voi, este mare la Mine, măi copii. De când Eu am adus-o lângă Mine, ea a stat mereu cu mâinile ridicate spre Mine pentru poporul ei; a stat așa cum a stat Iosua, cu mâinile ridicate, pentru ca să biruiesc pentru poporul lui. Și iată, scris am lăsat în vremea trupului Meu, și așa este scris: *«Mă duc la Tatăl, că dacă nu Mă duc, nu voi putea veni la voi. Mă duc să vă pregătesc loc, ca acolo unde voi fi Eu, să fiți și voi»*. Așa am spus când am plecat la Tatăl Meu. Și iat-o și pe Verginica, a venit la Mine ca să poată

veni înapoi la voi, și ca să poată mijloci pentru voi, căci al ei este acest popor. Ea a suferit, ea l-a născut, și în dureri l-a născut. Ea a stat în fața Mea ca să pot Eu vorbi cu voi, și iată, am vorbit atâta vreme, și iată, vorbesc până la sfârșit, căci adevăr vă spun despre ea, că a venit la Mine ca să poată veni înapoi la voi și a venit la Mine ca să vă pregătească loc, ca acolo unde veți fi voi, să fie și ea, și acolo unde va fi ea, să fiți și voi. Amin. Ea este mare la Mine, măi tată. Ea M-a purtat vreme de douăzeci și cinci de ani, ca să pot vorbi încă o dată pe pământ. Și iată, am vorbit, și iată, vorbesc și acum, căci i-am trimis duhul înapoi pe pământ, fiindcă așa este scris, că voi locui până în sfârșit în acest munte binecuvântat. Toți sfinții care au fost pe pământ sfinți și care acum sunt cerești, toți au duh viu, toți lucrează, și creștinii se roagă la sfinți ca să-i ajute, căci sfinții sunt vii și sunt puternici cu duhul și lucrează peste cei ce-i cheamă în ajutor, și se arată celor ce-i strigă și îi cinstesc pe ei. Dar Verginica este mare la Mine, măi tată, căci ea a purtat vreme multă în pieptul ei Duhurile Preasfintei Treimi. Și iată, Dumnezeul Duhului Sfânt, Care întregește întreaga lucrare a Treimii, lucrează ca să încheie lucrarea și taina veacurilor și plinirea veacurilor.

Verginica este aici cu Mine. Duhul ei vă acoperă ca să luați din duhul ei și să fiți din nou una cu ea, întru numele Meu, căci voi sunteți poporul ei, și fără ea voi nu puteți veni la Mine, căci fiecare va sta la rândul cetii sale.

Hai, Verginico! Iată, Duhul Meu dă voie duhului tău să vorbească cu aceștia pe care i-am adunat, că sunt legați de tine, tată, și cu tine va trebui să vină la Mine aceștia. Amin.

— **P**ace vouă de la mămica Gigi! Pace vouă de la Verginica! Pace și iubire și unire întru Domnul!

Nu pot fără voi. Nu vreau slavă și odihnă fără voi. Nu pot fără poporul meu. Vreau cu voi, că voi sunteți munca mea și rodul lucrului meu, și nu pot avea odihnă fără poporul meu. Nu cumva să desființați ziua aceasta și strigătul din ziua aceasta. Nu cumva să vă astupați urechile la glasul cuvintelor cu care v-a făcut Dumnezeu chemarea în ziua aceasta. Ridicați-vă și primiți-L pe Dumnezeu, și El vă va primi pe voi. Amin. Primiți-L în viața voastră, dar primiți-L așa cum a fost El. Hrăniți-vă cu ce S-a hrănit El, că altfel nu veți putea intra la masă cu El. Trăiți așa cum a trăit El și nu mai treceți peste rânduiala cea așezată de El prin această lucrare. Mâncați așa cum a mâncat El și beți ce a băut Domnul, căci altfel nu veți putea sta la masă cu El. Dați de la voi legea slobozeniei, căci iată, din cer cobor cuvânt: nu va putea nimeni ține piept zilelor ce vin dacă nu va fi să calce creștinul pe urmele lui Iisus Hristos, Cel propovăduit de sfinți și de apostoli. Lăsați-vă lucrăți, ca să puteți fi puși deoparte și să-Și poată Domnul întinde mantia ocrotirii peste voi. Scoateți din voi duhul lumii, că lumea și duhul lumii au ajuns la sfârșit. Sfințiți-vă, că Domnul este sfânt, și a venit vremea ca cel ce este sfânt să se sfințească și mai mult, și cel ce crede, să creadă și mai cu putere, iar cel ce vorbește despre Iisus Hristos, acela să-L poarte pe Domnul și să-L așeze pe Domnul în el așa cum a fost Domnul. Amin.

Iată, Dumnezeu voiește să vă dea vouă împărăția și să facă din acest popor și din acest pământ neam și loc sfânt, cale sfântă și curată, ca să vadă să meargă pe ea și cei ce nu văd să meargă. Iubiți dreptatea, iubiți curățenia și sfințenia, iubiți pe Dumnezeu, că iată, mă așteaptă Domnul să mă înfățișez gata cu poporul, ca să-Și lucreze planul cel proorocit cu acest popor. Ridicați-vă și luați pe voi veșmânt curat și neprihănit. Îmbrăcați-vă întru nestrăciune, căci iată, vin zilele despre

care scrie în Scriptura aceea care zice că «*Moartea va fi înghițită de biruință*». Faceți cărări drepte și curate pașilor voștri, căci curați va fi să intrați la Dumnezeu. Amin.

Voi sta cu mâinile ridicate în fața Sfintei Treimi și nu mă voi astâmpăra până nu-mi voi vedea ridicat acest popor, până nu se va ridica tot creștinul care a mâncat la această masă cerească și din această învățătură care mărturisește despre acest popor în fața scaunului puterii dumnezeiești. Eu strig și stăruiesc pentru viața și pentru învierea poporului meu, și dacă voi vedea inimi de piatră, mă voi da deoparte, ca să las loc dreptății Domnului, și să se trezească acest popor prin tăria zilelor ce vin.

Vreau să scap de la pieire trupul poporului meu, ca să se vadă și să se audă această minune până departe, măi iubii mei, măi ucenicii mei, că ai mei sunteți. Vine vremea cea tulbură pe urma mea, vine curățirea ariei, căci se apropie vremea celei de a doua arătări a Fiului lui Dumnezeu, așa cum scrie în Scripturi.

Scoală-te, poporule al meu! Trezește-te și nu mai sta în sângele tău, creștine! Ridică-te, că iată, vremea biruinței și a bucuriei stă gata să te poarte spre glorie și spre soarta ce o ai, fiindcă tu ești fiu al acestei lucrări, și cu această lucrare se va ridica Domnul în curând deasupra tuturor vârfulor și înălțimilor de pe pământ. Nimic nu se va atinge de tine dacă vei primi după adevăr pecetea Dumnezeului Cel viu, Care, iată, stă deasupra ta să te însemneze și să faci parte din numărul celor scăpați cu viață, căci iată, se ridică nor negru și furtună de la apus, dar tu vei fi ocrotit, căci Domnul este ocrotitorul tău, Domnul, Cel Care i-a scos nevătămați din cuptor pe tinerii cei binecredincioși. Amin.

Pace vouă, celor cu care am vorbit acum! Pace vouă de la Dumnezeul Preasfintei Treimi! Pace de la Măicuța Fiului lui Dumnezeu! Pace de la toată oastea cerească, și pace de la Verginica! Pace și unire, căci Verginica a fost și este trâmbița cea prin care se aude glasul Domnului și sfatul voii Sale, pentru plinirea vremilor!

Pace vouă, iubii mei, ucenicii mei, dar ridicați-vă și fiți ucenici destoinici, și fiți credincioși!

Iată, suflă duhul ceresc peste voi. Luați din duhul ceresc și ridicați-vă și sfințiți-vă! Amin.

Pace peste Israel! Amin, amin, amin.

11/24 ianuarie 1991

Trâmbițarea sfintei Virginia peste păstori și peste creștinii din cetatea Gheboieni

Fățarnicia, ispitirea, viclenia, lipsa iubirii de Dumnezeu, piedici ale mântuirii sufletului.

Pace vouă, căci pace am venit să aduc și nu dezbinare, dar iată că și cu poporul meu se împlinesc Scriptura aceea care zice: «*N-am venit să aduc pacea, ci dezbinarea; ca să despart pe femeie de bărbat; pe mamă, de fiică; pe soacră, de noră; pe frate, de soră*», și iată, măi copii, pe creștin, de creștin, căci creștinii mei nu vor să aduc pace peste ei. Vor ei să facă pace între ei, și iată, ei nu pot să facă pace între mine și ei, și iată, fac dezbinare.

Eu am venit din cer înapoi, și poporul meu nu crede; zice că nu e cu puțință. Zice așa pentru că nu crede poporul că este cu puțință, fiindcă nu cunoaște adâncimea și înălțimea, nu cunoaște lățimea și lungimea și nu crede în tainele lui Dumnezeu și nu crede în puterea lui Dumnezeu. Nu crede poporul că nimic nu este cu neputință la Dumnezeu, nu crede că

eu sunt vie, și iată, de aceea nici un sfânt din cer nu se mai bucură de poporul cel necredincios mie, că și aceștia își întorc spatele de la ei așa cum îmi întorc mie unii creștini spatele.

Eu sunt iubită în cer, măi copii. Toți sfinții și toți îngerii mă iubesc. Toată oastea cerească, toate cetele cerești m-au așteptat să ajung în cer, dar timp de zece ani au așteptat aceștia să mă și întorc înapoi la poporul acesta atât de așteptat de cer. Vă așteaptă cerul, așa cum m-a așteptat și pe mine, dar când mă vede zbuciumată și rănită și fără odihnă și fără pace, când mă vede cerul pe mine așa, se supără și sfinții cerului de supărarea mea. Eu am venit înapoi ca să aduc și să așez pace peste acest popor hrănit de Duhurile Preasfintei Treimi atâta vreme prin gura mea, prin sfatul meu, căci sfatul meu era întru Dumnezeu.

Am venit din nou la tine, copilul meu, creștinul meu, ucenicul meu. Am venit să-ți aduc pace și să fac pace între mine și tine. Și iată, nu este pace între mine și tine, că nu vrei tu să fie. Tu vrei să faci pace peste poporul meu, peste păstorii mei; vrei să faci pace între oi și păstori, între păstori și oi; vrei să faci pace între creștinii mei; vrei să faci pace între oaie și oaie, și tu nu ai pace cu mine, măi copilul meu. Nu este pace între mine și tine. Între mine și tine este dezbinare, că așa vrei tu, că zici că nu poți, că zici că te doboară neputința sau că te răcăie duhul rău cu zvonuri și clevetiri și minciuni și poftă și te doboară mereu. Atunci cum zici că te mai ridici să faci pace unde zici tu că e dezbinare? Cum, măi mămică?

Vorbesc și eu cu voi, vorbesc cu dragoste cu voi, vorbesc cu pace cu voi ca să vă fac să înțelegeți că omul este mic și nu știe să facă ceea ce trebuie să facă Dumnezeu. De ce v-am spus eu să vă lăsați lucrați? De ce, mămică? Iată de ce: ca să aveți într-adevăr putere să faceți ceea ce ziceți că vreți să faceți, și să puteți să faceți cu putere, în numele Domnului, ceea ce ar fi să faceți, că de aceea m-am ridicat și am venit spre voi cu atâta trezire, cu atâta viață; de aceea tânjesc să vă fac înțelepți și să vă văd că lucrați cu înțelepciune dumnezeiască, și, uitați-vă voi ce faceți! Ziceți că vreți să faceți pace? E bine să vreți, și e bine să faceți. Dar faceți, mămică? Ați făcut pace? Aveți pace în voi mai întâi? Știu că vreți să vă faceți dreptate și să vă dezvinovați. Hai, dezvinovați-vă, dar fiți atenți, că vreau să se vadă și rodul dreptății voastre. Asta vreau, și asta nu văd. Văd dezbinare și mai mare, văd clevetire, văd război. Și vai, ce văd! Văd fățarnicie și ispitire. Mă uit la voi până unde mergeți cu fățarnicia și cu viclenia, mămică. De a cui parte este această vină, aceste păcate strigătoare la cer? De la cine este, mămică, rădăcina acestor păcate așa de urâte, așa de nevrednice pentru inima unui creștin hrănit de cuvântul lui Dumnezeu atâta vreme? Iată, voi, în loc să-i îndreptați pe cei fățarnici, pe cei mândri, pe cei nesmeriți, vă faceți și voi ca și ei și lucrați în slujba lor, în loc să lucrați în slujba păcii, în slujba lui Dumnezeu. Le dați apă la moară, și iată, se fâlește duhul rău de nu mai știe de el, că zice că uite așa ține vremea pe loc și că-și câștigă el vreme și că-și câștigă teren și creștini și că-i strică pe toți cu viclenia lui.

Iată, măi creștine, că ești neputincios. Iată că nu poți să faci nici pace, fiindcă nu știi să lucrezi, nu vrei ca Dumnezeu, Care cunoaște mai bine ca tine. Îți spun așa ca să nu-ți mai arăt cât ești de mic, că dacă ar fi să-ți spun cum trebuie, ar trebui să-ți spun că Dumnezeu este cunoscător a toate câte sunt văzute și nevăzute, pipăite și nepipăite, grăite și negrăite, lucrare și nelucrate, și totdeauna nu este nimic de ajuns când vrei să spui cât este Domnul de nepătruns.

Iată, unii suferă, și alții râd; așa este între creștinii mei. Unii rabdă, și alții țipă și se dau puternici. Unii tac, și alții judecă. Unii se smeresc, și alții se trufesc. Unii caută spre Duhul lui Dumnezeu, și alții, spre duhul lumii și al poftelor. Unii caută înțelepciunea lui Dumnezeu, alții vor să stea cu înțelepciunea lor, și se aud la cer pretenții că nu e pace. Așa pace, mămică? Iată, v-am spus ce fac unii și ce fac alții. Se poate pace așa? Se poate, dacă se dau unii după alții: ori cei buni după cei răi, ori cei răi după cei buni. Și voi care parte o alegeți, măi copii? Judecați și spuneți. Spuneți, că mereu ați spus, și ați rămas cu spusul.

Măi mămică, nu mai fiți fățarnici. Nu mai mințiți asupra capului vostru, că asta faceți, fără să vă dați seama că acesta va fi rezultatul, dacă dați mereu să schimbați mereu așezările cu care am venit la voi. Ați văzut voi ce spunea Domnul pe vremea trupului Său? Iată ce zicea: *«N-am venit să aduc pace, ci dezbinare. Am venit să-i fac să vadă pe cei ce nu văd, și am venit să-i fac să nu vadă pe cei ce văd»*. Și fariseii s-au simțit și I-au spus Domnului: *«Nu cumva și noi suntem orbi?»*. Și iată ce le-a răspuns Domnul: *«Dacă ați fi orbi, n-ați avea păcat, dar pentru că ziceți că vedeți, păcatul rămâne asupra voastră»*.

Cine are urechi, să audă, că iată pilda poporului meu de azi. Cine zice că vede și face stricăciune celui ce într-adevăr nu vede, acela rămâne cu acest păcat asupra sa. Lasă-l, măi creștine, pe cel ce nu vede, lasă-l, că Domnul de aceea a venit, să dea vedere bună celor ce nu văd bine. Lasă-l, mămică, lasă-l, că dacă nu-l lași în mâna lui Dumnezeu, vai, cum ar fi să poți da tu socoteală de sângele aceluia? Lasă-te, copilul meu, să te îndumnezeiască Dumnezeu, ca să faci orbii să vadă și să meargă pe cale.

V-am cerut ajutorul. Am spus să mergeți cu mine, am spus să mă ajutați să-mi sfârșesc cu bine lucrul, dar nu aveți încredere în mine, nu. Nu credeți îndeajuns că eu am venit la voi și că sunt cerească. Vă îndoiiți, toți vă îndoiiți, toți, mămică. Am văzut mereu îndoială și mereu m-a durut și mereu mă doare. Mă doare, pentru că eu văd că un pic mai este, și voi da ochii cu poporul meu, și se va îngrozi și se va îngălbeni creștinul. Dar mai rău se va îngălbeni cel care a crezut cu îndoială decât cel ce n-a crezut deloc, că iată, acest fel de creștin va păți nu ca Petru, ci mai rău ca Petru când se dăduse jos din corabie ca să meargă spre Domnul, Care Se ducea spre corabia lui pășind ca pe uscat. Îl vedea pe Domnul că merge ca pe uscat, și tot s-a îndoit Petru, și era cât pe ce să se înece.

E plină Scriptura de pilde, că de aceea a venit Domnul întrupat, ca să lase carte cu pilde, ca să fie apoi credință în El, ca să fie credință pe pământ, ca să fie Domnul cu cei ce cred și să facă mai mari lucruri ca atunci, căci atunci făcea minuni ca să-L cunoască noroadele și să creadă că El este Fiul lui Dumnezeu, dar acum Domnul cere altceva celor ce cred în El și în dumnezeirea Lui, căci Și-a lăsat Trupul și Sângele, ca să fie El în cei ce cred în El și să-i facă dumnezei, fiindcă este scris: *«Cel ce mănâncă și bea Trupul și Sângele Meu, acela rămâne în Mine, și Eu întru acela rămân»*. Mai mare minune ca aceasta nu este alta. Aceasta este cea mai mare minune, dar nu este credință așa cum a spus Domnul să fie când a spus: *«Cel ce se unește cu Mine, acesta este un trup cu Mine»*.

Ce să-ți mai spun eu ție, copilul meu? Tu n-ai frică de Dumnezeu, n-ai credință, n-ai iubire, că uită-te tu cum trebuie să înțelegi și cum trebuie să fii ca să trăiești și să fii una cu Dumnezeu. Dacă Domnul n-ar fi venit atunci cu trupul ca

să-l lase nouă, n-ar mai fi scăpat nimeni de pedeapsa păcatului neascultării, făcut de cei dintâi, care au călcat porunca ascultării și au lăsat urmașilor lor moartea, din neam în neam până azi. Dar azi voi nu vă dați seama ce lucrează Dumnezeu, că dacă v-ați da seama, ați sălta de bucuria cea prin credință trăită. N-am bucurie de la voi. O, și cât aș vrea să am, și să mă pot bizui pe voi și să facem lucru mult și bun, și să rămână lucrul în picioare! Și dacă văd așa, ce să mai fac? Mă zbat să țin pe picioare acești copii mititei față de voi, mititei în ochii voștri, disprețuiți și neiubiți, vorbiți de rău și urâți de toți. Dar la aceștia le va da Domnul înzecită putere ca să nu mă lase și ei, ca să nu moară ca și voi, și ca să fie și să facă lucru bun, spre învierea cea până în sfârșit și pe care mă zbat s-o așez peste acest popor.

O, nu mai știu de durere! V-am pus mereu la încercare, v-am dat mâna, v-am apropiat de tot adâncul vistieriei puterii cu care lucrează cerul azi pe acest pământ al făgăduinței pentru sfârșitul plinirii vremurilor, și iată, mă lupt să fac din voi om nou, după asemănarea cu Iisus Hristos, că de El sunteți voi creați și nu de acela care vă trage mereu la robia în care vă închide ca într-un lagăr de surghiun. Fugiți de robia aceasta, măi copiii mei. Fugiți, mămică, și hai să vreți cu mine, că eu vă iubesc. Iubiți-vă și voi, măi copilașii mei, dar să știți și să înțelegeți că dacă nu-i veți putea iubi pe aceștia de care eu sunt legată spre dezrobirea acestui popor, să știți că dacă pe aceștia îi tăgăduiți, pe mine mă tăgăduiți voi și nu pe ei. Nu vă cer să înțelegeți aceasta atâta vreme cât nu cunoașteți puterea și adevărul dragostei dumnezeiești, căci ca să iubiți pe cei ce sunt iubiți de Dumnezeu, vă trebuie iubire curată, vă trebuie inimă curată. Nu pot să fiu cu voi decât așa cum vedeți că sunt. Altfel nu putem fi uniți. Altfel nu poate fi pace și unire între mine și voi. Altfel nu va fi niciodată pace peste poporul meu și între cei ce nu au pace. Voi nu știți să duceți bine la capăt lucrul păcii. Lăsați-mă pe mine, măi copii, că eu de aceea am venit la voi.

Pace vouă, căci pace am venit să lucrez peste poporul meu, și voi lucra dacă veți crede în mine. Domnul de aceea m-a trimis, ca să-mi sfârșesc cu bine lucrul cel bun, și mântuire peste poporul meu, și slavă văzută cu poporul meu. Simon Cireneanul L-a ajutat pe Domnul să-Și ducă crucea, dar poporul meu nu vrea să pună umărul nici pentru mântuirea lui. Am spus nu demult, când umblam și sunam duh de înviere prin cetăți, am spus că cine mai moare de acum, moare și gata, și se dă deoparte, că eu trec înainte, că am mult de lucru, și nu mai este timp de stat, de reparat stricăciunile care încă se mai fac și acum.

„Mama Gigi era bună“, așa zic creștinii mei. Și acum este bună mămica, dar acum este cerească, și voi nu înțelegeți ce vreme este aceasta și cum trebuie să fie mama Gigi în vremea aceasta, și ce trebuie să facă ea în vremea aceasta. Iată, întunericul acoperă pământul, și o veți vedea pe mama Gigi în fața urgiei care dă să se năpustească peste acest pământ ales. Dar mama Gigi are acum de făcut mai mult decât a făcut Iosua când a câștigat războiul cu cei cu care se lupta el.

Aș vrea să fiți înțelepți, aș vrea să fiți mari, ca să nu tremurați de frică. Așa popor voiam eu să am acum, dar va tremura poporul meu, că n-a vrut altfel, n-a vrut să aibă parte de înviere bună ca să nu mai moară nici un pic, n-a vrut. Dar ceea ce e cu neputință la voi, să vedeți voi cât de multă putere se va arăta de la Dumnezeu, ca să știți că este Dumnezeu și că este mare Domnul, mai mare decât credeți voi că este. Va

fi, și se va arăta mărirea Domnului de acum încolo, și eu n-aș fi voit să se teamă poporul meu. Dar măcar de aș auzi suindu-se spre cer glasul poporului meu, și să zică: „Ajută, Doamne, necredinței noastre și nu ne lepăda!”. Amin.

Pace vouă, iubiții mei, căci eu vă iubesc! Vă iubesc, și voi lucra pentru voi ca să vă fac credincioși, să vă fac eu credincioși.

Mama Gigi coboară pace acum, și adaugă și această carte spre mărturie, căci este vremea lucrului ei.

Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

17/30 ianuarie 1991

*Cuvântul sfintei Virginia către ficele duhovnicești,
Maria și Elena*

Duh de mângâiere prin cuvânt și pace sufletelor fiicelor duhovnicești din casa sfintei Virginia.

Iubiții mei copii, coboară mama Gigi cuvânt cu pace și cu bucurie și cu lacrimi de bucurie pentru bucuria pe care o văd eu în aceste inimioare ale mele. Inimioarele lor bat cu putere acum, bat în pieptul lor cu bucurie. Pentru ele ziua aceasta este cea mai mare zi, căci mult mă doresc ele pe mine. Este zi mare pentru ele, că acum află ele despre întoarcerea duhului meu și despre vremea lucrului meu din vremea aceasta. Au plâns inimile lor multă vreme, dar acum vor înțelege de ce a trebuit să le încerc răbdarea, căci ceea ce lucrează mama Gigi azi, nu este cu puțință să poarte oricine, nu e cu puțință să iasă la iveală această taină, să pice pe mâna necredincioșilor din poporul meu, pe mâna vânzătorilor și a hulitorilor, pe mâna celor răzvrățiți și nestatornici, pe mâna celor fățarnici din poporul meu. Am coborât poruncă cerească: nimeni să nu-mi descopere acest loc și această minune, această taină și această lucrătură, această așezare cu care am venit eu în acest locaș.

Nu puteam lăsa acest popor să piară, nu puteam, mămică. Nu pot sta eu în odihna cerească fără poporul meu, și iată, am dat deoparte toată slava, toată odihna, și am venit la poporul meu, că nu pot să-l las să piară. Când l-am văzut aproape mort, când am văzut pe poporul meu înghițit de duhul lumii, n-am mai putut. N-a mai putut nici Domnul aștepta, și mi-a trezit duhul și așa a spus: «*Ridică-te, Verginico, și du-te, tată, la poporul tău! Du-te și nu mai zăbovi! Du-te, că trage să moară poporul tău, și trebuie să-l sculăm pe picioare, că iată, a sosit vremea să se îplinească cuvintele proorociei care au fost rostite de Mine prin gurița ta cu multă vreme în urmă. Cerul și pământul pot să treacă, dar nu poate să rămână măcar o iotă din cuvintele care s-au coborât din cer prin această lucrare. E vremea să se îplinească cele scrise în cartea acestei lucrări, unde este scris că în zilele de pe urmă te vei ridica cu duh tare, Verginico, și vei hrăni noroade multe, așa cum știi tu de la Mine de pătura aceea de grâu verde, pe care ți-am arătat-o Eu și despre care ți-am spus că aceia sunt creștinii și mulțimile care vor fi îndemnate de Duhul Sfânt până la acest munte din care va izvorî cuvântul ceresc; până la această lucrare pe care, iată, creștinii tăi și copiii tăi o tăgăduiesc acum*».

O, iubiții mei, coboară mama Gigi mângâiere și iubire și pace cerească peste aceste inimioare care tânjesc după binele ceresc, care cred în mine că eu sunt vie. Ele știau și credeau, și cred și acum că eu nu se putea să mor. Nici un sfânt care este viu și lucrător în cer, nu este mort; dară eu, care L-am

purat pe Dumnezeu Preasfintei Treimi vreme de douăzeci și cinci de ani! Iată, prin gura mea a vorbit Domnul încă o dată pe pământ, așa cum a spus El când S-a înălțat la Tatăl, căci a spus că iarăși va veni. Dar cine să fi priceput cum trebuia să fie această taină spusă atunci de Domnul?

O, neuitatele mele, iubitele mele, m-am întors înapoi la poporul meu; m-am întors pentru ca să-l mântuiesc și să nu-l las morții și necredinței, și iată, scumpele mele, cu ce am venit! Acum v-am adus aici ca să vă arăt cu ce am venit eu către poporul meu și ce fac eu pentru el. V-am adus să vă arăt cu cine mă ajut și cu ce lucrez. V-am adus aici ca să vă spun că aici lucrez eu scăparea și iertarea și ridicarea și salvarea poporului meu. Și să știți că de aici voi lua și voi împărți lumină și înviere și râuri de viață vie peste toate noroadele care vor mai scăpa cu viață. Iată ce am făcut! Iată pentru ce am venit!

Sunt în lucru ceresc. Am pus acești copilași cu mine la lucru. I-am iubit, fiindcă și ei m-au iubit și au crezut în mine, așa cum au crezut apostolii în Învățătorul lor, de au rămas cu El până la vremea crucii și a morții și a învierii Domnului lor. Așa și acești copilași au rămas cu mine. Vă spun eu că au rămas cu mine, și iată, lucrează cu mine și mă ascultă pe mine și lucrează pentru acest popor, căci eu i-am pus să lucreze, și lucrează de multă vreme, dar iată cât de ascuns lucrăm și câtă luptă duc eu, cu toată oastea cerească, pentru acest locaș și pentru ocrotirea lucrului ce-l lucrăm aici.

Nu e cu puțință să pătrundă aici poporul meu cel necredincios, cel nestatornic, cel hulitor de Dumnezeu, cel plin de ură și de fățarnicie și de viclenie. Nu, mămică, nu se poate. Aici a sfințit Dumnezeu locul, și așa trebuie să-l menținem, curat și păzit și sfânt, ca să aibă Dumnezeu putere prin rugăciunile pe care le ia de aici zi de zi. Iată, voi cunoașteți acești copilași ai mei, le cunoașteți și viața și suferințele și răbdarea și credința. Am mai adus lângă ei copilași curați și credincioși și sfințiți de Dumnezeu și am făcut un cuibușor curat, cu inimi curate, cu viață curată, ca să ridic la cer prin mânuțele lor jertfă plăcută lui Dumnezeu, jertfă de fiecare zi, până voi vedea acest popor iertat și curățit și curat cu inima. Le dau putere acestor copii, nu-i las nici un pic singuri. Sunt cu veghe aici, sunt cu toată oastea cerească. Lucrăm cu ei. Se îngămădesc sfinții cerului, care de care să-i ajute, să-i ocrotească, să-i întărească, să lucreze și ei cu acești copii, să ducă rugăciunile de aici la scaunul Sfintei Treimi, ca să iasă Domnul cu biruință și cu mântuire în zilele ce vin.

Se vaită ca pe jeratec duhul rău, sare în sus și își pune ultimele puteri, dar puterea îi pice zi cu zi, clipă cu clipă, căci focul și puterea slujbelor de aici îl topește și îl sfârșește, și țipă duhul rău; uitați-vă cum țipă. Uitați-vă ce fac cei care se lasă în slujba lui. Uitați-vă la creștinii cei necredincioși și fățarnici și ispititori, uitați-vă cum sar în sus de răutate. Uitați-vă la copiii cei pe care i-am lăsat acolo unde am fost eu cu trupul, acolo unde suferiți acum și voi. Uitați-vă ce fac aceștia, ce arme mânuie aceștia, că n-ar avea frică să-mi și omoare pe copiii de aici. Dar nu, mămică, eu sunt cerească și stau în fața armelor lor, că pe mine nu mă pot atinge. S-au zbatut ca niște orbi prin întuneric să-mi vândă acești copii și acest locaș, și mi-au făcut și asta, mi-au vândut copiii aceștia. Și ați văzut ce am făcut? În ziua când veniseră antichristii aici, tot atunci am întors armele și am început pieirea celor ce voiau să-mi stârpească lucrul meu, lucrul lui Dumnezeu.

O, iubitele mele, mama Gigi este cu mare putere acum. Mama Gigi lucrează minuni mari acum. În curând voi lucra

peste poporul meu cu putere și cu dreptate. Un pic mai am de trâmbițat. Mai am o mică rămășiță care a mâncat din această lucrare, și dacă termin această strigare peste tot, abia aștept, mămică, și va vedea poporul meu puterea și duhul și dreptatea lui mama Gigi, și va vedea poporul meu că n-am murit și că sunt venită înapoi să trezesc acest popor, să-l fac să creadă, să-l fac prin puterea semnelor în care vor crede vrând-nevrând; vor crede, că nu le vor putea purta, că de aceea mă voi ridica cu semne, fiindcă asta caută poporul meu. A lucrat Dumnezeu numai pe placul lor, ca să-i țină aproape. Le-a căutat în gusturi și le-a dat tot ce au voit, numai să nu-L tăgăduiască pe Dumnezeu și lucrarea Sa. Acum le va da tot așa, le va da ce caută, căci semne caută ca să creadă. Au început să umble după prooroci, ca să le proorocească după placul lor, dar Domnul va slobozi duh de rătăcire pe la toate mesele străine și vor seca toate fântânile care au purtat izvor de cuvânt dumnezeiesc. Pentru creștinii mei care au mâncat de la această masă, nu va coborî Domnul adevărul cuvântului ceresc prin prooroci străini de această masă. Mai mare lucrare ca la această masă din care a mâncat acest popor, nu s-a pomenit, mămică, în tot neamul lui Israel, de la început și până la capătul plinirii vremurilor, căci capătul plinirii vremurilor va fi lucrat tot din această lucrare.

Se duc la preoți să dea slujbe împotriva lui Dumnezeu, împotriva lucrării lui Dumnezeu, se duc la prooroci mici, și iată, vă spun că lua-va Dumnezeu izvorul de la aceia, și păcatul acelora se va cere din mâna acestora, care sunt mai mari decât aceia, căci mai mari i-a scris Dumnezeu că sunt aceștia decât toți slujitorii, decât toți proorocii. I-a scris mai mari, și scris rămâne, chiar dacă se duc să-și cheltuiască înțelepciunea cu care i-a hrănit Domnul prin această lucrare, căci tot pe mâna Domnului va ajunge poporul meu cel care rătăcește, așa cum a rătăcit cel din pilda fiului risipitor, și până la urmă a venit înapoi la tatăl său, de se ruga să-l primească înapoi ca pe un argat, nu ca pe un fiu.

Așa a pățit poporul meu, măi mămică. S-a dus și a rătăcit peste tot, s-a dus în lume și a mâncat roșcovele păcatelor și ale învățăturilor străine, dar va flămânzi poporul meu și va căuta spre credință și spre Dumnezeu. O, și ce va plânge! Va sta la această masă vrând-nevrând, dar va plânge, măi copii, și îi voi pune să stea jos, la picioarele celor ce au crezut în mine și în lucrarea ce am purtat-o eu.

Răbdarea celor din vremea aceasta are mare plată, este răsplătită cu mare bucurie, și nu poate înțelege creștinul meu ce fel de vreme vine în zilele ce vin, căci cerul este în mare pregătire, și se va așeza Ierusalimul cel nou pe pământ. România va fi și ea bine curățită, și va face Domnul din ea pământ nou, ca să coboare pe ea cerul și Ierusalimul ceresc, iar în mijlocul acestui Ierusalim va sta pomul vieții, și moarte nu va mai fi, măi copii. Nădejdea să fie mare peste voi, căci cele nădăjduite se vor arăta în curând. Amin.

Pace vouă de la mama Gigi, care lucrează cu putere și cu duh împuțnic de Duhurile Preasfinte Treimi! În curând se va desăvârși taina mântuirii pe pământ și peste făptura lui Dumnezeu, căci Dumnezeu lucrează taine pentru plinirea vremurilor și pentru anunțarea împărăției lui Dumnezeu pe pământul cel nou al Noului Ierusalim, care se lucrează acum.

Pace vouă, iubitele mele, că știu și văd cât mă iubiți! Pace și lacrimi de bucurie și de la voi, și de la mine! De acum veți cunoaște lucrul meu din vremea aceasta, dar fiți întru duhul meu, că iată, suflu din duhul meu peste voi. Închideți bine taina mea, cu prețul vieții țineți la această taină, și viața veți câștiga. Fiți una cu mine și cu ai mei, căci aceștia sunt ai mei acum.

Pace peste tot poporul meu! Pace și înviere și biruință asupra morții, căci moartea va fi înghițită de biruința care se va arăta și va fi văzută în zilele ce vin. Amin, amin, amin.

18/31 ianuarie 1991

Cuvântul Domnului către Sorin Dumitrescu

Făgăduința împlinirii duhului proorociei peste cei credincioși.

Harul și pacea Mea peste tine și peste casa ta, căci prin harul cel de la Mine te vei îmbogăți întru cunoștința tainelor, potrivit sfatului voii Mele, și bogăția harului Meu va fi să prisosească întru tine din cuvintele izvorului cel ascuns prin care Eu am lucrat pe acest pământ al făgăduinței, spre iconomia plinirii vremurilor. Amin.

Duhul descoperirii cu care Eu lucrez prin acest izvor, va fi să te adape de acum și pe tine, căci moștenire ai, mai dinainte rânduit fiind. Eu sunt Cel ce plinesc toate întru toți, și credincios sunt făgăduințelor cele din veac întocmite. Fericți cei ce nu se smintesc întru Mine, și fericit vei fi tu când necredincioșii te vor privi cu mirare sfârșindu-ți drumul tău cu ei. Fericite ție dacă aceștia te vor huli pentru că ai fugit de întinăciunile lumii, prin cunoașterea vieții nesticăcioase întru tine. Fericite ție dacă vei rămâne neînvinș, de-acum, de cele stricăcioase, căci cel ce scapă de părtășia duhului lumii și iarăși se atinge de el, aceluia cele din urmă i se fac mai rele decât cele dintâi. Fericite ție dacă înțelepții acestui veac te vor privi cu mirare, căci scris este: *«Voi pierde înțelepciunea învățaților și o voi stârpi»*. Și va fi să se vadă Scriptura aceea care spune: *«Unde este înțeleptul sau cărturarul acestui veac?»*, căci Dumnezeu va vădi nebunia înțelepciunii acestora.

Iată, în curând va fi să se vadă cuvântul care grăiește despre cei chemați de Dumnezeu, care nu după trup sunt înțelepți sau puternici sau cu nume bun, căci Domnul așa a lucrat în toate vremurile, așa a făcut alegerea vaselor prin care a rușinat și a pleșuit creștetul celor ce s-au crezut înțelepți. Domnul i-a ridicat pe cei de jos ca să-i doboare pe cei ce sunt pe înălțimi, ca nimeni să nu aibă a se fâli față de Dumnezeu.

Fericite ție dacă cei ce se cred a fi de neurnit, vor întoarce spre tine priviri trufașe, căci atunci înțelepciunea lui Dumnezeu va rodi întru tine și va lucra spre rușinarea acelora, iar cel ce vrea să se laude, în Domnul să se laude, și lucrul înțelepciunii tale să ridice din pietrele acelea fii ai lui Dumnezeu.

Pace ție, și lucrează cu Mine pentru rodul lucrului Meu din zilele ce vin. Când am venit pe lume întrupat, am venit spre lucrul cel pentru care fusesem trimis de Tatăl și am lucrat minuni în mijlocul lumii ca să fac lumea să creadă că de la Dumnezeu sunt venit, ca să creadă aceia că sunt Fiul lui Dumnezeu, ca să creadă aceia Scripturile în care era scris despre Mine și despre vremea Mea, despre vremea trupului Meu. Am lucrat minuni nemaiauzite până atunci, ca să mărturisească acelea până la sfârșitul plinirii vremurilor și să creadă Israel în Mine, căci așa am spus pe vremea trupului Meu, prin Duhul pe Care L-am lăsat să lucreze. Am spus că *«Întru El nu mai este nici iudeu, nici elin, nici grec, și toți întru El una sunt, și întru El „da“ sunt toate»*. Vorbesc așa cu tine pentru că tu știi care este Israelul Meu, care este neamul Meu întru care binevoiesc, căci scris este că Dumnezeu va alege iarăși Ierusalimul.

Fii întru Mine, căci cel ce este întru Mine acum, acela va fi, în zilele ce vin, să lucreze minuni mai mari ca acelea lucrare atunci. Minunile pe care Eu le lucrăm atunci, de aceea le lucrăm, ca să creadă lumea că vin de la Tatăl, ca să înțelea-

gă împlinirea Scripturilor. Dar minunile care se lucrează în zilele acestea, sunt minuni cu anevoie de înțeles, pentru că așa am spus atunci: «*Cel ce crede în Mine, nu acestea, ci mai mari decât acestea va lucra, pentru că Eu Mă duc la Tatăl; Mă duc ca să pot veni la voi; Mă duc, și vă voi da pe Duhul Sfânt, Care va lua de la Mine și vă va învăța pe voi*». Iată, cel ce este întru Mine în vremea aceasta, va fi învățat de Dumnezeu, Care întregește lucrarea Preasfintei Treimi și plinește lucrarea Preasfintei Treimi spre plinirea vremurilor.

Dumnezeu lucrează și Își trezește lucrători la lucru, ca să-și desăvârșească, în zilele ce vin, lucrarea minunilor și a tainelor cele cu anevoie de înțeles, căci așa este scris: «*Lua-voi și voi strânge și voi pecetlui această mărturie între ucenicii Mei, și va rămâne între ei această învățătură*», iar fața Domnului va fi ascunsă și va fi așteptată de mulțimi numeroase, care vor aștepta să vadă tainele cele lucrute în ascuns, până va fi să se îplinească cuvintele cele care spun: «*Iată Eu și pruncii pe care Mi i-a dat Dumnezeu spre semne și minuni în Israel*».

Iată, vin din nou spre tine, ca să așez peste tine în-treită putere și ca să fii apostol, după adevărul cel întru Mine. Așează-te întru sfințenia cea purtătoare de duh, căci lucrarea și rodul lucrării Duhului Sfânt va fi să se vadă lucrând de-acum. Așează-te întru virtuțile cele trăite prin puterea credinței, căci credința din vremea aceasta se cere să fie mai mare decât a acelora care prin credința lor au stins puterea focului, au îmblânzit fiarele sau au învins oștile dușmane, căci Iudita cea credincioasă nu s-a îndoit întru credință când s-a ridicat și a cerut prin rugăciune să dea Domnul în mâinile ei pe căpetenia oastei care venise să piardă pe Israel. Și a scăpat Iudita, prin credința ei, a scăpat de la pieire pe poporul cel binecuvântat de Dumnezeu. Iată credință care se cere să fie în vremea aceasta.

Vin din nou spre tine, ca să te întăresc întru credință tare, căci vei vedea cele proorocite împlinindu-se sub ochii necredincioșilor care tăgăduiesc pe Dumnezeu Cel ce lucrează și îplinește așa cum vestește despre cele ce trebuie să se îplinească în zilele ce vin. Puterea cea întreită a Duhului Sfânt este mare în zilele acestea, și se va vedea Scriptura aceea care spune: «*Lua-voi în zilele acelea și voi turna din Duhul Meu peste fii și fiice, peste bătrâni și tineri; ba și peste robi și roabe voi vărsa din Duhul Meu, ca să proorocească și să se facă semne în cer și pe pământ*». Voi turna și peste robi și roabe, căci rob păcatului este tot trupul acestor vremi, rob necredinței, rob îndoii și rob duhului lumii și legii pântecelui, și iată, Israel nu Mă mai cunoaște pe Mine. Dar în zilele acestea, iată, îți dau de știre sfatul voii Mele, că între cei mântuiți acum, vor fi numai cei ce cheamă numele Meu. Dar Israel nu Mă mai are pe Mine, și nu știe creștinul cum să Mă cheme, și duhul lumii a pus moarte peste fiii lui Israel. Și iată că animalul cel necuvântător ascultă de stăpânul căruia-i slujește, dar Israel nu mai ascultă de Mine, și tot trupul său este numai răni de moarte. Dar Eu am pus mereu sub adăpostul Meu rămasă curată și credincioasă, ca să lucrez pentru izbăvirea Israelului Meu, căci scris este: «*Iată, Eu voi fi cu voi până la sfârșitul veacului*». Amin.

Am pe acest pământ izvor tainic, căci Eu n-am părăsit pe poporul Meu cel credincios, și în toate vremurile am fost și am lucrat, dar pământul acesta este cel ales de Mine ca să Mă slăvesc în el în vremea aceasta; este țara strălucirii, căci Eu voi vărsa din mijlocul ei înviere și lumină peste popoare

și voi face din ea Sion ceresc și Ierusalim ceresc, căci scris este: «*Domnul va alege iarăși Ierusalimul*», iar în zilele ce vin toate popoarele vor pricepe aceasta. De aceea Mă ridic prin servii Mei și mai dinainte vestesc sfatul voii Mele, că nimic nu lucrez până nu vestesc taina Mea proorocilor. Iată, Eu sunt, și lucrez până la sfârșitul plinirii vremurilor, și fericit este acela care ia parte la sfatul Meu și lucrează cu Mine, căci acesta peste multe va fi pus.

Am venit cu trupul pe pământ și M-am smerit coborând din slava Preasfintei Treimi și M-am făcut Om ca să dau putere omului. Și după ce Mi-am făcut lucrarea pentru care venisem, M-am suit apoi de-a dreapta Tatălui Meu și am lăsat putere multă peste cei ce sunt cu Mine în lume și am spus că cei ce vor crede Mie, aceia vor lucra în numele Meu minuni mai mari ca acelea pe care le făcusem Eu în mijlocul lumii ca să fac lumea să creadă că Eu sunt Fiul lui Dumnezeu.

Iată, totul este cu puțință celui cu credință, celui ascultător așa cum am fost Eu, dar Israelul de azi e mic de tot ca să creadă și să lucreze cu Mine. Dar am păstrat în toate veacurile o rămasă vie și am ajuns cu ea până spre sfârșitul plinirii vremurilor și Mă voi desăvârși prin ea, căci în curând va fi să vină popoarele cele scăpate cu viață, să bea din râul vieții, și să învieze noroadele, și să se vestească încă o dată pe pământ taina lui Dumnezeu, așa cum este scris că «*În zilele acelea voi vorbi încă o dată la popoare și la limbi și la neamuri și la împărății pământului*». Și fi-va apoi să vadă și să creadă și să înțeleagă toată făptura de sub cer că Eu sunt Dumnezeu din veșnicie, și de aici încolo, Eu sunt.

În zilele ce vin va fi să cunoască tot trupul că Eu sunt Cel ce grăiesc. Amin, amin, amin.

28 ianuarie/10 februarie 1991

Cuvântul Domnului către alesul Său Irineu

Legea neîmplinită în biserică a orbit pe cei ce se dau a fi călăuze orbilor. Duhul Domnului Se face cunoscut prin adevăratele temple ale Duhului Sfânt.

Pace de la cer, pace și tărie bună de la Dumnezeu! Pace ție, copil iubit de cer! Pace și binecuvântare și împuternicire, ca să te ridici cu credință și să lucrezi după sfatul voii Mele! Amin.

Scoală-te și ia aminte, dar auzi-Mă, ca să te scoli și să lucrezi planului Meu, că mult nu va mai fi, și vei mărturisi împlinirile cele care au fost mai dinainte vestite prin izvorul cuvintelor Mele din care te hrănești și tu de când ți-am descoperit lucrul Meu din zilele acestea, lucru întru care stai și împlinești cele cu care vin spre tine prin servii Mei. Fă-ți carte în care să scrii toate cuvintele cu care vin spre tine, căci cartea aceasta va mărturisi în zilele ce vin. Și iată, adaugă la această carte și aceste cuvinte și lucrează după planul Meu cel bine întocmit. Nu pot scoate acest izvor la suprafață, nu-l pot scoate acum, dar iată, lucrez ca să împart lucrul Meu spre a fi lucrat.

Am venit spre tine prin cuvintele Mele și te-am încredințat că Eu sunt Dumnezeu, și te-am așezat credincios lucrului Meu din zilele acestea. Am vorbit din cer și am pus pe servii Mei să scrie pe pământ, ca să se vadă împlinirile cele vestite prin acest fir ceresc, prin această rază de lumină din care împart lumină și viață cu Mine și împlinire. Eu sunt Dumnezeu din veșnicie, și de aici încolo, Eu sunt; sunt, și lucrez taina plinirii vremurilor, și nu găsesc credință pe pământ. Ni-

meni nu mai caută cu Duhul Meu, și duhul lumii Mi-a întunecat vremea, ca să nu mai caute omul la cele scrise în toate veacurile, și care mărturisesc despre Dumnezeu și despre lucrările Sale prin Cartea Adevărului.

M-am întâlnit pe vremea trupului Meu cu femeia samarineancă și am stat de vorbă cu ea la puțul lui Iacov, dar ea cunoștea cuvintele proorociilor și știa și credea că va veni vremea lui Mesia, iar când i-am spus despre împlinirea cea care era în fața ochilor ei, a crezut samarineanca în Mine, a crezut că Eu sunt Dumnezeul Cel proorocit, Mesia, Cel Care era scris că va veni, și a rămas credința ei de mărturie. O, și era de neam străin aceea, și a crezut în Mine, copilul Meu, și s-a dus în cetatea ei și a mărturisit despre Dumnezeu. Era cu inimă mare samarineanca, și dacă M-am întâlnit cu ea, am lăsat lumină peste ea, și a rămas lumina Mea în ea, și ea a plecat și a împărțit lumină de la Mine, a plecat cu râvnă și cu dor, cu credință și cu iubire, ca să împartă lumină în ținuturile neamului ei.

Am ales pe apostolii Mei din Galileea și le-am spus să Mă urmeze pe Mine și învățătura Mea, și au crezut în Mine aceia și au rămas cu Mine. Și dacă au crezut, a rămas lumina Mea în ei, și s-au răspândit apoi în lume și au împărțit lumina Mea curată. M-au împărțit pe Mine, căci Eu sunt Lumina lumii. Eu sunt, dar astăzi cine Mă mai împarte? O, cine Mă mai împarte pe Mine așa cum sunt Eu? Nimeni, copilul Meu. Îți spun și Eu ție că nimeni nu Mă mai are pe Mine așa cum sunt, nimeni, și iată cuvintele acelea care spuneau odată: «Când va veni Fiul Omului, va mai găsi El, oare, credință pe pământ?».

Mă mint cei care zic că Mă poartă pe Mine, Mă mint cei care Mă mărturisesc pe Mine, că aceștia sunt cu buzele aproape de Mine, dar cu inima unde sunt? Unde? Ei sunt cu inima la plăceri și la slobozenii. Au luat legea slobozeniei și au pus-o stăpână peste ei, și iată, și-au însușit puterea să împartă această lege peste cei necunosători. O, vai orbului cel călăuzit de călăuză tot orbă, căci orbă a ajuns ceata cea mare a căpeteniilor, care stă judecătoare peste făptura Mea. O, cine să Mă mai împartă pe Mine așa cum sunt? Cine, că din creștet până în tălpile picioarelor tot trupul este plin de răni, răni care dau să-Mi nimicească ultima picătură de viață a făpturii. Iată, copilul Meu, Scriptura aceea care spune: «Nici voi nu intrați, și nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsați să intre întru împărăția Mea». Îți amintesc acum de Scriptura aceea care zice: «N-am venit să aduc pace, ci dezbinare. Am venit să-i fac să vadă pe cei ce nu văd, și să-i fac orbi pe cei ce văd. Și fariseii s-au simțit și au spus: „Nu cumva și noi suntem orbi?”». O, și ai văzut ce răspuns au primit: «Dacă ați fi orbi, n-ați avea păcat, dar pentru că ziceți că vedeți, păcatul rămâne asupra voastră».

O, copilul Meu, au fost anii cât a domnit fiara cea necredincioasă, și când scoteam deasupra câte un preot care vorbea după adevăr și prin care Eu strigam ca și prin Botezătorul Ioan când spunea: «Pui de viperă, cum veți scăpa de mânia cea viitoare?», o, ce se întâmpla cu unul ca acela? Că îl lua și îl ascundea prin închisori și îmi băga cuvintele luminii la întuneric, așa cum s-a întâmplat cu Ioan, care se ridicase să-Mi gătească Mie calea și arătarea în mijlocul lumii.

Au fost ani de ceață, și am venit și M-am arătat adevărat la vreme, așa cum am grăit prin cuvintele acestei lucrări prin care și astăzi grăiesc, ca să împlinesc apoi tot cuvântul Meu. Am venit cu mult înainte și am spus prin acest fir ceresc despre vremea cea prezisă pentru zdrobirea capului fiarei, și

vremea spusă de Domnul a vorbit prin cele împlinite la vreme.

O, cu greu este Domnul înțeles și crezut, căci cei de azi zic așa cum a fost scris că se va auzi: «Unde este făgăduința venirii Lui?». Dar vai oamenilor necredincioși, că zice Scriptura: «Dumnezeu nu rămâne mincinos întru făgăduințele Sale și nu va întârzia. Dar El este îndelung răbdător pentru voi, voind ca nimeni să nu piară, ci toți să vină spre credință și spre pocăință». O, ziua Mea se zorește, și toate cele vechi vor trece. De aceea, copilul Meu, Mă uit la cei din cer, că plâng cei din cer. Dar cei de pe pământ, în loc să se sfințească și să se cucernicească și să grăbească venirea Mea, ei zac în necredință, și iată, venirea Mea vine, și vine cu foc, căci așa este scris, și tot ochiul va vedea. Dar am rămasiță care trebuie să rămână credincioasă făgăduințelor Mele și să aștepte cerul cel nou și pământul cel nou socotind răbdarea Mea drept izbăvire, dar nu să se lase și aceștia să cadă din întăriturile în care sunt așezați prin făgăduințele Mele.

Am venit și am spus mereu prin cuvintele acestei lucrări: «Ferice celui care nu se va sfărâma de această piatră. Ferice celui ce-și va spăla viața în acest vas», căci piatra este Însuși Domnul, Cel ce locuiește până la sfârșit în acest munte prin cuvintele acestei lucrări, căci învățătura care va curge prin această lucrare se va ridica în zilele ce vin peste vârfurile munților, ca să curgă noroadele înspre acest râu și să bea din această piatră apă curată și netulburată și să se spele în acest vas, în această învățătură mântuitoare, căci scris este: «Din Sion va ieși legea, și din Ierusalim vor curge râuri de apă vie și curată».

Iată, am ales-o pe România ca să fie a Mea, și vin să Mă desăvârșesc în mijlocul ei și să-Mi lărgesc cortul Meu prin această învățătură cu care voi vorbi încă o dată la popoare și la limbi și la neamuri. Am ales acest pământ ca să fac din el Edenul și Canaanul pentru plinirea vremurilor; să fac din el Ierusalim ceresc și să vărs de aici lumină peste popoare, ca să cunoască și să vadă noroadele poarta de intrare în Canaan.

Am răspândit cuvânt către popoarele de pe pământ, ca s-o vestesc pe România și ca să creadă noroadele în lucrarea Mea cea vestită dinainte, că de aceea M-am ridicat, ca să vorbesc popoarelor despre cele ce am de împlinit. Și iată, vorbesc cu tine, copilul Meu, vorbesc ca și cu un prieten, pentru că tu ești apropiat cu Mine și cu lucrul Meu și cu cuvântul Meu care vorbește în România.

Am spus apostolilor Mei așa: «Nu vă mai numesc slugi, că sluga nu știe ce face stăpânul, ci vă numesc prietenii Mei». Tu ești prietenul Meu, ești copilul Meu, ești iubitul Meu, ești cu Mine și de partea Mea, așa cum a fost Nicodim de pe vremea trupului Meu. Era și el din soborul care era sub Anna și Caiafa, dar era cu Mine Nicodim, și după ce Eu am trecut prin moarte, s-a dus la Pilat și a cerut trupul Meu ca să-l ia de pe cruce. S-au dus Iosif și Nicodim cu miresme și au făcut aceia cele spre îngropăciunea Mea, căci ei așteptau împărăția lui Dumnezeu și nădăjduiau s-o vadă. Au rămas aceștia cu Mine, căci au crezut în Mine. Ei au fost cu trupul pe vremea trupului Meu, au fost în vremea pătimirii și a morții și a învierii trupului Meu, și iată, voi sunteți în vremea biruinței și a arătării și a slavei Duhului Meu prin voi, sunteți în vremea în care Eu lucrez sfârșitul plinirii vremurilor, după sfatul voii Mele.

Când am răspândit cuvânt către popoare despre cele ce am de îndeplinit în zilele acestea, am zis că Mă voi scula să judec pe împărați și pe domni, pe bogați și pe puternici, pe robi și pe slobozi, căci îngerii Mei vor dezlănțui chin și durere

peste cei ce n-au pecetea Celui viu, și am zis că voi vărsa mânia Mea peste popoare și se va ridica fumul focului în care va arde Babilonul. Iată, am zis, și împlinesc, și voi ridica efa între cer și pământ, căci cuvintele Mele nu se pot desființa.

Copilul Meu cel binecuvântat, cel iubit și cel credincios, vin spre tine iar, să-ți întăresc statornicia. Îți amintesc, ne amintim împreună de lucrul credinței multor scule din vechime, că pe vremea trupului Meu am avut pe Melchior în spate, care Mă ocrotea de stăpânii lumii cei de atunci, și a mers acesta în urma Mea, de la nașterea Mea și până la vremea patimilor, vreme în care trebuia ca Eu să Mă las în mâna stăpânilor lumii, spre plinirea Scripturilor. Era și atunci prigonit Domnul, precum este și acum, și de câte ori Eu și ucenicii Mei eram prinși în strâmtorări prin lumea prin care umblam, Melchior apărea și își prezenta sigiliul împărătesc și scăpa pe Domnul și pe ai Săi din strâmtorarea legii răutății și a necredinței.

Am venit acum cu libertate pentru cei credincioși Mie, dar iată, fiii lumii se zbat și se jertfesc pentru libertatea vieții pământeste, iar fiii Sionului Meu nu se ridică să lupte pentru învierea din moartea păcatelor. Plânge cerul, plâng sfinții și mucenicii care și-au vărsat sângele de dragul Celui ce S-a dat pe Sine jertfă pentru lume. Dar azi când se apropie sfârșitul și plinirea vremurilor, azi nu se mai împotrivesc nimeni până la sânge de dragul lui Iisus Hristos.

Iată, stau gata să-Mi fac arătarea. Am ales acest pământ să fac în el slavă văzută și biruință peste lume, peste duhul lumii, și iată ce găesc, că peste tot domnește moartea, căci legea păcatului este moarte. N-are cine sufla peste lume, și iată, ca și pe vremea lui Noe, lumea bea și mănâncă, se însoară și se mărită, și iată ce vine! Vine mânia Mea, vine judecata Mea, vine Domnul cu văpaie! Vreau să-Mi trezesc Duhul Meu peste cei ce cunosc numele Meu și peste cei ce Mă iubesc pe Mine, căci mulți Mă iubesc pe Mine, dar nu știu cum să Mă iubească, nu știu cum să-Mi urmeze pentru ca să am putere în ei. Am spus că voi ocroti acest pământ ales; am spus, și voi fi împlinitor, și iată, vreau să lucrez în mijlocul acestui neam, vreau să-Mi trezesc lucrători, vreau să-i fac să cunoască puterea cea din credință răsărită, vreau să Mă arăt și să fiu împlinitor cuvintelor Mele prin care M-am adresat tânărului cel bogat care voia să-Mi urmeze, dar nu se îndura de ale lui. Și am spus ucenicilor care priveau la întâlnirea Mea cu el: *«Ce este cu neputință la om, este cu putință la Dumnezeu»*. Este, copilul Meu, cu putință, dar vreau să Mă ridic și să semăn credință peste multe inimi mari, că nu pot, măi tată, nu pot lucra decât numai cu cei credincioși cuvintelor și proorociilor prin care Domnul Își anunță lucrările Sale. Nu pot să trec peste cele scrise, fiindcă așa este scris: *«Nimic nu împlinesc până nu vestesc prin prooroci»*.

O, nu pot scoate acum la suprafață izvorul cuvintelor Mele. Crede tu Mie că nu se poate acum, și de aceea am venit spre tine și ți-am dat de știre că voi căuta să-Mi adăpostesc bine locul izvorului Meu și pe servii Mei prin care lucrez. Iată, în curând va fi să se vadă cuvântul care grăiește despre cei chemați de Mine, care nu după trup sunt înțelepți sau puternici sau cu nume bun, căci Domnul așa a făcut alegerea vaselor cele prin care a rușinat și a pleșuit creștetul celor care s-au crezut înțelepți. Domnul a ridicat pe cei de jos ca să-i doboare pe cei ce sunt pe înălțimi, ca nimeni să nu aibă a se fâli față de Dumnezeu. Iată, întunericul acoperă fața pământului, și cine poate stăvili puterea răului? Să se ridice și s-o oprească. Voi pierde înțelepciunea învățătorilor și o voi stârpi, și va

fi să se vadă Scriptura aceea care zice: *«Unde este înțeleptul și cărturarul acestui veac?»*, căci Domnul va vădi nebunia înțelepciunii acestora.

Stai cu Mine în lucru, că vreau să-ți folosesc credința, dar vreau să stai bine așezat prin credință, căci Eu sunt credincios făgăduințelor Mele, iubitul Meu. Voi lucra cu tărie de duh, de-acum, dar Duhul Meu Se face cunoscut prin cei în trup. Iată, vorbesc pe pământ, dar am nevoie de trupuri. Dacă n-aș fi avut mâini care să-Mi fi scris cuvintele Duhului Meu, cum aș fi întocmit Eu cartea Mea, care este una, precum Eu sunt Unul, Domnul Iisus Hristos? Eu sunt Cel ce le împlinesc pe toate, dar prin cei lucrați de Mine.

Lasă-te lucrat, și lucrează apoi, lucrează, că Eu nu-ți dau să lucrezi ceea ce nu poți, că odată cu lucrul îți dau și putere în lucrul tău cu Mine, dar bucură-te cu Mine și lucrează-Mi cu bucurie Mie. Nu pot numi mai fericit pe altul, mai mult decât pe cel ce lucrează pentru Mine și pentru planul Meu, că acela peste multe va fi pus întru împărăția Mea. Iată, iar îți spun că prin tine voi împărți de la Mine multe cuvinte, și vei fi între Mine și cei peste care voi lucra, căci vom lucra mult de-acum și vom propăși din zi în zi, dar nu vom descoperi încă izvorul Meu. Așa trebuie să lucrăm, ca să rămână lucrul nostru, și așa vom grăbi vremea cea bună, că iată, trebuie lucrată vremea cea bună. Tu știi cum lucrez la ea, tu cunoști taina Mea și toată așezarea Mea, dar trebuie bine păstrată taina Mea și lucrul Meu, trebuie să am și acum ocrotitori lucrării Mele, căci proorocul Zaharia a purtat taina întrupării Mele, taina vremii trupului Meu, a purtat-o din vremea zămislirii botezătorului Ioan și până la trecerea lui la Mine. Lucrează cu Mine, și altă bucurie mai mare să nu ai, că vei fi Mie martor în fața noroadelor atunci când voi ieși deasupra cu lucrul Meu lucrat tainic, prin care Eu lucrez mântuirea care va să vină în curând. Fii mare în lucru și în cuvânt acolo unde lucrezi slujba ta, că Unul este Dumnezeu peste toată făptura.

România a fost creștină de la nașterea ei. România a fost ortodoxă, copilul Meu, și Domnul este Unul. Mă doare când văd dezbinare în Sionul Meu, dar Duhul Meu va arăta în curând voia Mea peste Sionul din zilele ce vin, căci biserica este Sionul. Așa era și pe vremea trupului Meu, dar peste acest pământ ales va lucra Domnul peste biserică, și va birui Domnul, și va face pace prin una singură și apostolească biserică, spre iertarea și împăcarea făpturii, căci Unul este Dumnezeu. România va fi regina Mea și va fi îmbrăcată într-un singur veșmânt de slavă și va fi mare peste popoare prin biserica Mea cea din ea, căci Domnul va fi să Se slăvească pe acest munte al binecuvântării.

Am stat mult de vorbă cu tine, copilul Meu iubit. O, și cât aș vrea să te bucuri cu duhul! Vreau să fii credincios, că Eu sunt adevărat în lucru prin acest fir de cuvânt ceresc. Îndoiala caută să intre să înjumătățească puterea Mea în voi, dar Eu v-am îmbrăcat întru putere de duh și de credință, și hai să rămânem bine uniți și să biruim neputințele! Hai, că vă voi întări mereu, ca și pe Petru, care, deși Mă vedea în mijlocul apei venind spre el ca pe uscat, s-a îndoit Petru că aș fi Eu, dar l-am întărit în credință dacă l-am auzit că-Mi cere ajutorul.

Hai, că Eu sunt! Hai să biruim! Hai, că plata voastră, multă este în ceruri! Adu-Mi cu inima aproape de Mine și de tine pe aceea pe care Eu am numit-o apostol al României Mele. Adu-o lângă lucrul Meu, că vreau s-o fac apostol pentru lucrul Meu. Eu voi fi Acela Care voi putea ceea ce nu poate nimeni pe pământ; Eu, că Eu le împlinesc pe toate. Îți dau o putere aparte pentru ca s-o unești pe ea cu lucrul Meu, căci

prin acest lucru pe care-l lucrez Eu în România, voi aduce în curând slava și fericirea acestui pământ ales. Vreau să-Mi fac legătură bună cu cel uns al Meu, că va trebui să lucrăm după planul Meu, căci cu voi este tot cerul. Iată, merg cu cuvântul înainte și vorbesc cu ea acum, dar mai întâi terminăm această carte cu cel mai dulce cuvânt: pace!

Pace ție, copil iubit de cer, și întru dreptate să veghezi peste turmă! Fii împuternicit și binecuvântat prin puterea Sfintei Treimi, că vom lucra, și mare va fi biruința. Amin. Duhul Meu să te umple de mângâiere și de pace. Pace peste tine de la Măicuța Mea, care iubește și ocrotește pe România! Nu este biruință și nu este pace fără Mine. Fiți întru Mine, că fără Mine nu puteți birui, copiii Mei.

Pacea Mea v-o las vouă! Amin, amin, amin.

10/23 februarie 1991

Cuvântul Domnului către Doina Cornea

Pilda vitejei sufletești a Iuditei, fiică a poporului Israel cel după trup.

O iată Eu și pruncii pe care Mi i-a dat Dumnezeu spre semne și minuni în Israel! Voi strânge laolaltă și voi sigila această învățătură, pentru ucenicii Mei. Oriicine va primi în numele Meu pe unul din acești copii, pe Mine Mă primește, și pe Cel ce M-a trimis pe Mine, că iată, se scrie cuvântul Meu pe pământ, și precum se scrie pe pământ, așa și în cer se scrie. Totul este cu puțință celui cu credință, celui ascultător Mie așa cum Eu am fost ascultător Tatălui Meu, și adevărată este Scriptura aceea care zice: *«Iată, Eu voi fi cu voi până la sfârșitul veacului»*.

Har și binecuvântare peste tine, iubita Mea, căci de Mine este lucrată inima-ți dulce și dragostea din ea! Pacea Mea peste tine, că tu porți pe România Mea în inima ta! Fericți cei curați cu inima, fericți cei ce cred în Mine și în puterea Mea și în sfatul voii Mele, că întru Mine nu mai este nici iudeu, nici elin, nici grec, și una sunt toți întru Mine, precum Eu, Unul sunt.

Porți pe România Mea în inimioara ta și lupți cu toată puterea ta, lupți cu tot ce ai tu mai bun și mai frumos. Dar iată, ridică-te spre Mine, că vin spre tine. Ridică-te și fii ca Iudita, și fă ce a făcut ea pentru neamul ei, căci Iudita cea credincioasă nu s-a îndoit în credință când s-a ridicat și a înălțat rugăciune către Dumnezeu, să-l scape Domnul pe poporul ei de cei care veniseră să piardă pe Israel. S-a rugat Iudita să-i dea Domnul în mâinile ei pe căpetenia oastei dușmane, și a crezut că Domnul i-a ascultat rugăciunea, și s-a dus apoi și a biruit pe dușmanii poporului Israel cel binecuvântat. Iată credință care se cere în vremea aceasta.

Vin spre tine prin izvorul cuvintelor Mele cu care vestesc și împlinesc și lucrez în mijlocul acestui pământ binecuvântat, că nu se pot desființa cuvintele acelea care spun: *«Nimic nu împlinesc fără să vestesc prin prooroci»*. Alătură-te planului Meu, că inima ta e mare, e toată România Mea în ea, dar fără Mine n-ai putere tu. Planul cel din zilele acestea este bine întocmit de Mine, și după acest plan se lucrează biruința din zilele acestea. Toate cele ce s-au petrecut în toate veacurile, au fost vestite prin Duhul Meu, prin prooroci mai dinainte, precum și în vremea aceasta mai dinainte vestesc prin sculele Mele, ca să fie credință în Mine când vin și împlinesc.

Iată, vin spre tine ca să te așez întru unire cu cel care Mă aduce spre tine, căci peste toată biserica Mea vreau să

aduc vremea aceea care a fost, când preotul stătea la sfat cu profetul, căci Eu grăiesc prin prooroci până la sfârșit, după făgăduința pe care am făcut-o când am spus: *«Iată, Eu voi fi cu voi până la sfârșitul veacului»*.

Am ales-o pe România ca să binevoiesc întru ea, dar cei ce luptă fără Mine pentru cea binecuvântată de Mine, pentru aleasa Mea din vremea aceasta de glorie cerească, aceia sunt cei pentru care s-a scris Scriptura care zice: *«Vai celor ce fac planuri fără Mine! Vai celor ce fac planuri care nu sunt din Duhul Meu!»*.

Vin spre tine, vin să Mă unesc cu tine, vin cu puterea Mea peste tine, ca să poți lucra întru puterea Mea. Ferice aceleia ce se bizuie pe Domnul, căci Eu sunt Dumnezeu și nu om, și crede tu în cuvintele din Cartea Adevărului care spun: *«Ceea ce este cu neputință la oameni, este cu puțință la Dumnezeu»*. Vin cu bucurie spre tine, vin să te vestesc că puterea Mea va lucra de acum, și va lucra în timp, dar Duhul Meu are nevoie de cei credincioși. O, dă-Mi inima ta ca s-o lucrez! Lasă-te lucrată, așa cum s-a lăsat samarineanca, și crede Mie, că Eu Mă las găsit! Lucrează cu Mine, că M-am ridicat să așez împărăție cerească peste România, dar am nevoie de credință în Mine și în puterea Mea. Vreau să pregătesc calea unsului Meu Mihail, căci el este de la Mine, și este vestit de prooroci. Eu sunt Cel ce am grăit prin prooroci, și Eu sunt cunosătorul celor prorocite. Scris este în cartea proorociilor că în zilele ce vin Domnul va alege din nou Ierusalimul. Am turnat din Duhul Meu și am vestit prin servii Mei prooroci din neamuri străine; am dat de știre planul Meu despre România, și iată, în curând vor vedea popoarele și vor crede cele prorocite prin Duhul Meu, căci România va fi ca o oază verde în mijlocul focului care acoperă fața pământului, așa cum este scris pentru această vreme în Cartea Adevărului.

Fă-ți unire bună cu cel drag al Meu pe care-l ai aproape, că el este legat cu Mine și cu izvorul Meu care curge în România, și cere-i apă din acest izvor, ca să bei și ca să crezi în cuvintele Mele care curg prin acest izvor. Eu sunt Unul Dumnezeu, și în curând toate vor fi una întru Mine, precum în cer așa și pe pământ, că nu se poate altfel decât așa cum scrie în Scriptura aceea care spune că *«va fi o turmă și un Păstor»*. Eu sunt ușa oilor, iar Cel ce intră prin ușă este Păstorul oilor și Își pune sufletul pentru oile Sale, iar cel care nu este păstor și ale cărui oi nu sunt de ale lui, vede lupul venind și lasă oile și fuge, și lupul le răpește și le împrăștie. Eu sunt ușa, și cine intră prin Mine, va fi izbăvit, și va intra și va ieși și va afla pășune. Voi lucra în curând o singură turmă, și va fi apoi să Mă slăvesc în România Mea, și voi arăta calea cea dreaptă, ca să meargă pe ea cei mântuiți, că peste tot locul slava Domnului va fi adăpost, și din toate neamurile cei care vor fi scăpați cu viață vor veni să poarte nume sfânt și numele cetății sfinte a Noului Ierusalim.

Am dat de știre unsului Meu Mihail că el este de la Mine și că va fi un rege sfânt. Am vărsat peste el mângâiere și răbdare cu Mine. Am scos din acest izvor și am dus spre el și i-am spus că el prin Mine va domni, dar nu vreau necredință în cele ce Eu voi împlini. Fii ca Iudita, că Eu n-am fost un Dumnezeu neputincios față de rugăciunea ei, rostită din credință. Eu sunt Izbăvitorul, Eu sunt Împlinitorul, dar veniți-Mi lucrători. Lucrează cu Mine, lucrează planului Meu, că M-am ridicat să-Mi trezesc apostolii la lucru, și pe mulți îi voi scula și Mă voi îndrepta spre ei prin izvorul cuvintelor Mele, și vom lucra întru planul Meu cel bine întocmit. Nu este biruință fără Domnul, și iată, Eu sunt în sfatul celor ce sunt scriși în

lucrul planului Meu din zilele acestea. Adu-Mi aproape de legătura izvorului Meu inimioarele cele din casa unsului Meu Mihail, căci vreau să le fac unire cu Mine, cu acesta care este legat cu Mine, căci acest fiu credincios lucrului Meu are de la Mine poruncă să așeze viața Mea și puterea Mea peste casa unsului Meu Mihail, rege al României. Eu sunt Cel ce voi împlini; Eu și Duhul Meu; Eu și servii Mei; Eu și apostolii Mei, și vom ridica pe România spre vremea slavei ei, că ea este regina Mea și gloria Mea din vremea aceasta.

Cere să bei din izvorul Meu. Cere, ca să cunoști sfatul voii Mele și stai întru unire cu cel iubit de Mine care este lângă tine, și fiți apostolii Mei, căci plata voastră, multă este în ceruri. Eu în voi, și voi în Mine, căci vin să Mă desăvârșesc. Amin.

Amin, amin zic vouă: toate trec și se sfârșesc, dar cuvintele Mele vor fi și se vor împlini. Amin.

Pace ție! Pace dulce de la Dumnezeu! Pace peste inima ta dulce și firavă, și pace peste inima ta mare, dar nu Mă tăgădui! Dacă iubești pe România Mea, nu Mă tăgădui, căci Eu lucrez în România, și toată făptura de sub cer va vedea slava Mea peste acest Canaan din vremea aceasta.

Pace și întreită putere de la Dumnezeu Preasfintei Treimi! Pace și încredințare, pace și împărăția Mea peste tine, și o singură iubire, precum în cer așa și pe pământ! Pace și duh de credință și duh de iubire cerească!

Iubirea Mea și pacea Mea să fie peste tine, peste cea iubită! Amin, amin, amin.

11/24 februarie 1991

Trâmbițarea sfintei Virginia peste preotul Gherasim

Îndemn la ascultare de cei aleși ai Domnului pentru lucrarea mântuirii făpturii.

Se așează mămica Gigi la lucru ca să scrie încă o carte, măi copii. Am mers cu voi prin cetățile poporului meu, am mers și am lucrat și am sunat din trâmbiță să-mi fac trezire vie peste turmă. Am mers cu voi, și numai un pic mai avem de mers și de strigat. Dar iată, acum poposesc din nou și lucrez din nou, lucrez cu altă cetate, că inima acestui slujitor este o cetate, măi copii.

Iată încă o cetate în care lucrăm. O, aceasta este o cetate tare, o cetate întărită și luminoasă, o cetate care veghează și lucrează, măi copii, și este și ea o cetate a poporului meu. L-am condus cu mână tare, l-am adăugat cu putere cerească, fiindcă știam că este tare, și l-am lipit la poporul meu ca să-mi dea ajutor la lucru.

O, fiule Gherasime, de când am intrat eu să lucrez cu putere mare în acest locaș, am lucrat ca să te adaug lucrului meu din vremea aceasta. Am lucrat așa pentru ca să fie crezut lucrul lui Dumnezeu, pentru ca să fie întărită mărturisirea lui Dumnezeu, căci iată ce s-a întâmplat cu poporul meu! Că mă dusesem la Domnul ca să lucrez pentru acest popor, dar după ce am plecat, poporul meu a început să mă uite, și iată cum s-a împlinit și cu mine Scriptura aceea care zice că *«proorocul nu este prețuit în casa lui»*. Te-am adus și te-am lipit lucrului meu ca să mărturisești despre Domnul și despre mine, ca să-și amintească acest popor despre mine și să se ridice spre dragoste, spre unire cu mine. Te-am adăugat lucrului meu, și ți-a dat Domnul mărturisiri ca să le lași să vorbească, și au vorbit. Ți-am folosit și mânuța ta, și am pus și în ea putere de ungere cerească, și a făcut Domnul semn văzut de mulți martori,

semnul întreitei cruci, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, atunci când Domnul a uns peste biserica Sa ce va să fie pe cel pe care-l avem ales să fie în fruntea turmei bisericii, căci biserica va fi nouă în curând. Te-am ales și te-am lipit de mine ca să fie crezută așezarea pe care o stricaseră cei care au stăpânit biserica în vremea cea mai de pe urmă, și am lucrat ca să așezăm peste acest popor, să punem la loc sărbătorile sfinților, căci erau strămutate de la locul lor.

Sunt venită cu ultimele așezări. Sunt ridicată cu putere de înviere peste acest popor, și iată, lucrez să fac un popor cereșc și nesticăcios, să fac trupuri cerești din copiii mei, să fac om nou, după asemănarea lui Iisus Hristos. Te-am lipit cu mine și am venit împreună în acest acoperământ, pentru că eu am găsit scris în planul lui Dumnezeu pe copilul cu care am făcut legământ să încep aici jertfă de fiecare zi pentru acest popor slab de tot față de puterea care trebuia să se vadă la fiii acestui popor. Am avut scris acest copil ales de Dumnezeu și am venit la vremea hotărâtă și te-am luat cu mine, ca să vii aici și ca să fii crezut de la mine în poporul meu, și ca să fie acest copil așezat la lucru ca să aducă lui Dumnezeu jertfă plăcută și curată pentru izbăvirea și luminarea poporului meu. Ți-am făcut cunoscut planul cel cu poporul meu și am lucrat peste tine cu tot cerul, după planul cerului, ca să aduci spre știre așezarea cea de aici. A dat Domnul spre împlinire și a vestit prin tine, mai înainte ca să se îplinească cele ce s-au împlinit, și iată, am adăugat acestui copil, ca să fie trei stâlpi întăriți aici, întreită jertfă, ca să se lucreze cu putere în vremea aceasta, că iată, se lucrează la vremea biruinței acum. Am pus aici la lucru pe fiecare, după cum am găsit scris în planul de la Dumnezeu, căci Domnul lucrează aici pentru acest popor, și lucrează după plan bine întocmit.

Te-am rugat să pui proptea sănătoasă și să lucrezi mângâiere și întărire peste acest cuib de copilași, că uită-te la ei cât sunt de loviți pentru numele Domnului și pentru numele meu. Și ei sunt tari în lucru cu mine, măi iubitul meu, dar sunt îndurerati în duhul lor, în tăria lor cea de la cer, cea de la Domnul, că Domnul așa a fost mereu, lovit a fost mereu, și loviți au fost și ai Săi. Am avut aici sufletele alipite de mine, ca să fie de ajutor și de mângâiere acestor copilași ai mei, că iată, lucrez prin ei, fiindcă așa este scris la Dumnezeu, dar sufletele care fuseseră alături de ei, nimeni din aceia n-au vrut să țină bine minte să-mi ocrotească acest cuib, să-mi tănuiască acest acoperământ cereșc. Proorocul Zaharia a fost omorât între templu și altar pentru că n-a vrut să dea din tainele cele ascunse de pe vremea aceea când venise Domnul întrupat pe pământ și când se ridicase Irod săucidă pruncii de doi ani ca să-iucidă și pe Iisus Hristos, și pe Botezătorul Ioan. Iată cum trebuie lucrat cu tainele cele ascunse, dar poporul meu n-a vrut să păstreze tainic lucrul cel care le adusesse lor binele și izbăvirea și scăparea. Nu vrea creștinul meu să vină spre înțelepciune, nu vrea, pentru că nu este smerenie peste poporul meu, nu este umilință, nu este inimă curată. Dar va fi, pentru că aici de aceea lucrăm; lucrăm la vindecarea acestui popor și lucrăm la vindecarea și învierea făpturii lui Dumnezeu, căci trupul Israelului lui Dumnezeu este de la Avraam și până la sfârșitul plinirii vremurilor.

Te-am unit cu mine ca să mă ajuți, și când am intrat ca o regină în acest locaș ca să împărățesc aici și ca să încep să sun aici, și de aici peste tot poporul meu, atunci când am văzut că se apropie vremea ridicării mele spre lucru prin acești copilași, am venit spre ei și le-am arătat în vedenie cerească încă un lucrător alături aici, cu mine și cu ai mei. Și te-am

adus apoi aici cu mărturisiri cerești, și au fost scrise aici toate mărturisirile care întăresc vremea lucrului meu cu acești copii.

O, cât s-a luptat duhul rău să te țină departe de lucrul meu de aici! Eu sunt aici mereu, și mereu te aștept, că mă doare, și rău de tot mă doare când îi văd zdrobiți de săgeți și când îi văd nemângâiați. Iată, îți spun acum că nimeni din poporul meu nu te-a iubit atât cât te iubesc aceștia, și nimeni n-a lucrat credință în cele de sus așa cum au lucrat ei, cu credință în așezarea pe care am venit s-o pun la loc așa cum a fost ea în toate vremurile strămoșești și părintești, așezarea sărbătorilor cerești, căci de cer au fost așezate și nu de cineva de pe pământ, aceste sărbători ale bisericii. Această așezare la loc trebuie să fie în curând lucrată peste toată biserica Domnului. Și iată, va fi biserică nouă, biserică sfântă, biserică vie. Aici avem început de biserică vie, aici a pus Domnul o temelie vie, și lucrează Domnul aici, ca să se facă lumină de aici peste tot.

Dar poporul meu, o, îți spun și eu ție, poporul meu nu iubește cunoștința, nu tânjește după înțelepciunea cea din cer. N-a tăiat poporul meu ca să dea de la el duhul lumii, n-a tăiat de tot duhul lumii din inima lui ca să fie numai Duhul lui Dumnezeu peste creștinul meu. Iată, trag din greu și sun cu putere prin toate cetățile, după cum este de lucrat peste fiecare cetate. O, și eu cunosc bine inima acestui popor, și plânge duhul meu și trage din greu ca să fie lumină vie peste fiii poporului meu. Sunt aici mereu și aduc tot ce este de făcut și lucrez cu grabă mare, că sunt așteptată de Domnul. Mă așteaptă cerul să fiu gata cu poporul, și poporul meu e mic de tot, că mă uit la el și nu-i pot pune pe umeri mai nimic; nu poate duce, căci ca să-L porți pe Domnul cu lucrul Său, trebuie curățenie de inimă, și trebuie lepădare de sine, și mai trebuie peste acestea dreapta socoteală. O, și aceasta nu este peste poporul meu ca să pot eu face îndreptare bună pe cale și să îndrept pe fiecare în parte. Dar nu se lasă lucrat acest popor, nu crede așa cum trebuie să fie credința cea din vremea aceasta, și iată câtă durere face duhul rău acolo unde găsește intrarea deschisă! Nu vor să închidă bine ușa, nu vor să fie numai cu Dumnezeu, și dacă nu vor, iată, Dumnezeul Cel gelos va trebui să-Și arate puterea Sa și iubirea Sa, căci din iubire Se va ridica cu putere, ca să urnească din loc pe tot creștinul care stă înțepenit pe cale, căci ca să meargă pe cale așa cum se cere, aceasta este departe de inima acestui popor. Nu mai poate face Domnul ca omul. S-a încheiat și această vreme, și iată, e vremea biruinței acum. De aceea Domnul mi-a trezit duhul și l-a făcut să răsune și să facă Domnului cale luminată, căci cu această lucrare eu voi începe să hrănesc un neam mare, și va fi să aplece Domnul spre această învățătură vie toate înălțimile care nu știu a se pleca.

Stai în lucru cu mine. Stai cu inima și cu mângâierea peste acest cuib de inimioare care sunt puse la lucrul mântuirii făpturii lui Dumnezeu. Stai cu inima lipită aici. Fii un duh cu ei mereu, că duhul rău își face mereu cotloane ascunse, ca să atace la timp și la netimp acest acoperământ și acest început de împărăție cerească.

Iată, suflu cu putere peste tine. Hai să lucrăm prin această temelie nouă, care s-a coborât din cer în mijlocul acestei României, care este și va fi regină peste popoare. Duhul meu este împuternicit de Duhurile Preasfintei Treimi, Care lucrează să aducă ziua mântuirii făpturii lui Dumnezeu. Fii un duh cu mine și cu aceștia în mijlocul cărora sunt și lucrez cu putere de duh ca să se facă lumină peste tot. Fii una cu mi-

ne, și vom ști mereu ce este de lucrat, că mult este de acum de lucru. Eu sunt mereu aici, dar vreau să punem mereu mângâiere peste inima acestor copilași care mă aduc pe mine cu cuvântul în mijlocul poporului meu. Misiunea acestor copii este cerească și nu este ușoară, dar aici lucrează cerul. Hai cu cerul, că eu sunt aici și lucrez după planul cel întocmit de cer. Amin. În curând vom fi cu toții și ne vom bucura împreună de slavă văzută, căci aceasta este plata cea de la cer. Un picuț mai avem de tras din greu, și apoi vom intra în bucurie.

Binecuvântată și împuternicită să fie munca cea pentru cer. Pace și înviere și trezire peste poporul Israelului din vremea aceasta! Pace peste Israel și duh de credință, căci trebuie credință în Dumnezeu! Amin.

Această carte să fie adăugată cărții care va mărturisi despre vremea lucrului meu din vremea aceasta. Amin, amin, amin.

18 februarie/3 martie 1991

Cuvântul sfintei Virginia peste soborul de la ieslea cuvântului

Îndemn pentru veghere în jertfa de fiecare zi.

Sunt cu mila peste voi, măi mămică, și sunt cu ajutorul cel ceresc peste voi. Voi să nu uitați niciodată cuvintele acelea din Scriptură care spun așa: «*Căutați mai întâi împărăția cerurilor, și toate celelalte vă vor fi vouă adăugate*». Voi sunteți singura mea bucurie, mămică. N-a fost nimic să vă cer și să nu mă ascultați. Întăriți-mi bucuria, măi copii, că nu mai are mămică bucurie de pe nicăieri. Poporul meu presară în calea mea și pe urmele mele numai durere, numai ispitire. Inima acestui popor nu vrea să fie în cer, vrea numai pe pământ, și mama Gigi nu mai are bucurie.

Va fi de lucrat peste acest popor, va fi cu tărie de lucrat, căci va fi luat din spate creștinul meu, că n-a vrut să se mucenicească de bunăvoie așa cum i-a cerut Dumnezeu. N-a vrut să vină cu dragoste înspre poarta cea îngustă, care duce la izbăvire și la pace cu Dumnezeu, și iată, sângele acestui popor va fi, până în sfârșit, să se ceară de la el.

Vom mai lucra, mămică, vom mai trudi un pic cu acest popor neastâmpărat, care nu mai căpătuiește cu necunoștința, care ispitește pe Dumnezeu și care nu se lasă spre umilință dătătoare de pace cu Dumnezeu. Vom mai trudi, mămică, vom mai lupta să așezăm pace între poporul acesta și între Dumnezeul păcii, căci Dumnezeu este pace, măi copii; pace, dar nu așa cum înțelege acest popor pacea. Nu înțelege, mămică, nu înțelege taina păcii, nu înțelege poporul meu, și n-am bucurie de la creștinul meu. Așa de rău s-a lucrat, măi copii, că dacă n-ar fi Dumnezeu peste tot în preajma voastră și dacă n-ar ocroti El cuvântul lucrării cerești, voi ați fi fost de multe ori zdrobiți de cei răi și de duhul cel rău, care râcăie în toată vremea să caute cumva, să caute ceva cu care să vă piardă și să frâneze lucrul cel bun, care s-a coborât din cer la voi.

Fiiți, mămică, înțelepți în toată vremea și fiți întăriți în toată vremea, că dacă sunteți așa, Dumnezeu va avea putere mare cu voi, că avem de învins mereu puterea duhului rău. S-a umplut poporul meu de iude, și vinde creștinul binele lui fără să știe ce face. Dacă ar fi umilință peste acest popor, ar fi Dumnezeu mare în inima creștinilor mei. Dar umilință nu se vede, și Domnul n-are sălășluire în inima poporului meu. N-a rămas aproape nimic să nu fie vândut Dumnezeu și lucrul Său, și eu am venit acum și v-am pus deoparte, mămică, dar

peste tot văd cărtire și nemulțumire și necredință. Mă uit peste tot, cercetez în fiecare clipă, și văd pe duhul rău cum își face loc și cum caută să vă tulbure, să vă lovească. Sunt aici cu tot cerul, măi copii. Nu vă temeți, dar fiți precauți, căci creștinii mei au vândut pe Dumnezeu, și dacă au făcut așa, iată, v-am ascuns de la fața lor, și voi birui eu și nu ei, și veți birui voi, că voi aveți pe Dumnezeu biruitor pentru voi.

Iată că stau gata să-și arate colții preoții care au aflat despre voi. Au aflat, că n-a fost credință atunci când am spus că se va afla din pricina neascultării. Eu știam acest popor, și nu i-am dat ce nu poate duce, dar s-a semețit poporul meu și a întins mâna în blid odată cu Domnul, și s-a dus apoi la Anna și la Caiafa, și a luat și a dat de la Dumnezeu. Vai, câtă luptă trebuie să duc eu acum, că nimeni, nimeni nu vrea să se scoale să repare stricăciunile!

Fiți înțelepți, și puneți în fața lui Dumnezeu pe toți cei care vor să lovească în această piatră, și piatra vă va fi vouă stâncă tare și izbăvire în toată vremea. Eu vă aduc spre cunoaștere tot planul cel rău care se îndreaptă spre voi, iar voi, folosiți apărarea cea tare, care este de la Dumnezeu, căci peste aceasta nu se poate trece. Dar vă spun că nu mai am nimic din poporul meu, nu mai am, și vreau să am acest popor, și vreau să-l iau cu tărie ca să-l pot avea, că nu e cu puțință ca să curăț necredința și să vindec viața poporului meu, decât cu tărie și cu durere.

Fiți atenți cu locul de aici, cu acoperământul de aici, și vegheați bine, mămică, și voi, căci cerul e cu voi tot timpul. Puneți la adăpost și mașinuța, că vin noaptea și se uită în curte; vin, că n-au somn și n-au pace. Dar de unde să aibă dacă se luptă cu Dumnezeu ca să-L învingă? O, dar ei nu știu ce fac, măi copii, dar vor ști și se vor tânguși și se vor rușina când vor privi și vor vedea cu toții lucrul lui Dumnezeu, și pe voi în lucrul lui Dumnezeu, căci ei v-au dat mereu vânzării și vorbirii de rău.

Sunt gata să aduc multe spre lucru, și iar vă spun că aceasta este vremea lucrului meu, iar prin jertfa cea de fiecare zi, prin această întreită jertfă, cereți, de acum, doborârea cea mai de pe urmă a rămășiței puterii fiarei necredincioase, căci se apropie capătul luptei cu domnia cea rea. Cereți să se facă lumină, și se va face lumină, căci Domnul este Lumina lumii. Cereți pe Domnul, cu semne peste acest pământ ales. Cereți să Se arate Domnul cu putere, de-acum. Cereți, și veți primi, căci Domnul binevoiește prin voi. Cereți să vină și să se vadă împărăția lui Dumnezeu, și să se rușineze necredincioșii. Cereți, și veți primi și veți fi auziți. Amin.

Acest foc de la voi să ardă cu putere și tot mai cu putere, și din această putere să iasă biruință în fața celor ce se așează în fața planului lui Dumnezeu. Mai e un pic, și nu veți mai trudi voi, căci plata ostenețelor voastre vine de la Dumnezeu.

O, mă uit mereu peste cetatea din care am plecat, și caut și iar caut să-mi fac deschidere, să-mi fac intrare. Și am să-mi fac, mămică, fiindcă am putere, și am să lucrez cu putere peste pietrele cele de acolo. Acolo domnește duhul ispitirii și al vicleșugului. Acolo e mare întunericul. Am să mă apropiez de-acum, ca să-mi pregătesc cărarea și ca să pot intra. Voi umili împietrirea cea de acolo. Iată câtă împotrivire am de doborât. E vremea lucrului meu, măi copii, și voi lucra în timp, căci toate sunt aproape.

Hai, copiii mei, hai, că vom putea și pe toate le vom face! Amin, amin, amin.

24 februarie/9 martie 1991

Cuvântul Domnului către alesul Său Irineu

Cei slujitori în biserică nu sunt întregi, și n-au viața și puterea Domnului în ei.

Cu dragoste Mă port cu tine, ca să-ți ocrotesc pașii, ca să te umplu de putere în cuvânt, ca să lucrez după planul cel ceresc și ca să-ți întăresc credința, copilul Meu cel credincios și cel ascultător. Iată, vom face suflete vii din multe pietre, vom despietri necredința și necunoștința multor suflete mari și vom lucra un neam nou și sfânt, că Eu voi așeza puterea Mea peste aceștia, ca să fie trăire sfântă pe pământ.

Fii întreg întru Mine, învață-Mă pe Mine bine, ca să Mă vadă noroadale întru tine și să meargă acestea pe urmele tale, precum creștinii din vremea trupului Meu mergeau după Mine. Îți amintesc din nou să nu lucrezi nimic cu îndoială, că îndoiala dă să intre și să-și facă loc ca să înjumătățească biruința care vine din lucrul cel lucrat de Noi. Fii întreg întru toate virtuțile, căci va fi să se ia mulțimile după pilda trăirii tale, după pilda iubirii și a credinței tale. Fii întreg întru Mine și bucură-te întru Mine, că n-am pe altul ca și pe tine prin care să Mă pot desăvârși în zilele acestea. Iată, te am cel dintâi în lucrul din zilele acestea, cel dintâi din neamul acestui pământ ales, cel dintâi prin care lucrez peste acest neam ales. Vreau să te folosesc ca pe un izbăvitor al acestui neam, și iată, acesta este rodul lucrului ce-l lucrăm. Toți cei care vor să dezrobească acest neam, vor fără Mine, că nu Mă au pe Mine cu viața lor de fiecare zi. Ei zic că sunt cu Mine, dar tu știi ce scrie în Cartea Adevărului, căci așa este scris: «Poporul acesta Mă cinstește cu buzele, dar cu inima este departe de Mine». Și iarăși zice: «Boul își cunoaște stăpânul, și asinul, ieslea domnului său, dar Israel nu Mă mai cunoaște».

Vezi tu, copilul Meu, ce lucruri mari sunt de împlinit în zilele acestea? Folosim cuvânt puternic, cuvânt de trezire, cuvânt de înviere, și folosim tărie de cuvânt. Stau proorocii și se uită la voi, cei din zilele acestea; stau și privesc împlinirile cele proorocite prin ei, și se bucură toată oastea cerească de cei ce lucrează plinirea vremurilor din zilele acestea.

Stai mare la lucru, stai cu bucurie și stai cu înțelepciune, căci când crezi în Mine întru toate, nu se poate greutate cu Domnul, copilul Meu. Am lucrat ca să te așez bine și ca să pot prin tine în fața multor înălțimi, dar fii întreg întru Mine, că Eu am pus în tine putere, și Eu nu sunt un Dumnezeu nepuțincios, dar iată, puterea Mea lucrează în cei ce Mă poartă așa cum am fost Eu.

Ridică-te peste mulțimi și slobozește de acum glas cu putere de înviere, căci trebuie să învieze lumea, măi copilul Meu, trebuie să ridicăm pe om din mormântul necunoștinței, trebuie să-l facem pe om să meargă după poruncile lui Dumnezeu, ca să nu vin și să lovesc cu blestem pe cel binecuvântat. Nu te teme. Ia cu tine peste tot cuvintele cu care am vorbit prin Cartea Adevărului, și seamănă sămânță vie, de acum, sămânță binecuvântată, că iată, a venit vremea să dăm deoparte neghina din grâu.

Învățătura teologilor din zilele acestea a dat la o parte legea lui Dumnezeu, și aceștia se propovăduiesc pe ei înșiși, în loc să propovăduiască viața Mea peste mulțimi, vârsta și trăirea Mea peste gloata cea necunoscătoare, care caută prin întuneric cărarea și nu dă de ea. Umblă gloatele după călăuze drepte, dar nu mai este trăire sfântă în cei ce învață dreptatea și calea cea cu lumină. Ridică-te la timp și la netimp și spune lumii cum să trăiască și cum să Mă caute, ca să Mă pot lăsa

găsit. Eu trebuie să-i cunosc pe cei ce vor să Mă cunoască, trebuie să cunosc dintr-o mie pe cel ce este cu Mine; așa de bine trebuie să se vadă și să lumineze prin întuneric cel ce este cu Mine.

Nu are omul putere, că nimeni nu mai iubește rugăciunea cea roditoare, căci ca să rodească rugăciunea, ea trebuie să fie așezată lângă post, și iată, din biserica Mea nu mai curge râul cel curat al învățaturii adevărate. Se mint pe ei înșiși cei ce zic că Mă au pe Mine în mâna lor, căci aceștia n-au viața Mea în ei și n-au putere întru Mine aceștia. Fii întreg întru Mine, că iată, ne apucăm să zidim biserica cea nouă. Voi coborî cuvânt din cer și voi vorbi noroadelor și voi învăța pe tot omul calea cea dreaptă, căci una este calea cea cu Mine.

Hai să vă am cu duhul plin de credință, hai, că Eu sunt Dumnezeul puterilor. Eu sunt, și voi acoperi noroadele cu lumina pe care vreau s-o împart prin cei ce Mă urmează în zilele acestea de întuneric. Hai cu cerul Meu în voi, căci cerul este împărăția Mea, și voi sunteți odihna Mea, căci Eu în voi Mă odihnesc de osteneți. Nu mai este iubire de Dumnezeu, iubire după adevăr. Hai să învățăm iubirea de Dumnezeu pe tot sufletul pe care-l găsim în cale. Hai să facem din pietre inimi vii. Hai, că voi fi împlinitor la vreme și voi face cu voi izbăvire peste făptura Mea.

Copilul Meu iubit, pace ție! În toată vremea, pace ție! Pace și-n culcare și-n sculare! Pace din zori și până în seară, și din seară până în zori! Poartă-Mă întru tine și fii întreg întru Mine!

Nu este greutate cu Mine, căci nu voi, ci Eu sunt Acela Care poate întru toate. Amin, amin, amin.

3/16 martie 1991

Cuvântul sfintei Virginia către păstorii poporului creștin

Netezirea căii poporului Domnului. Rugăciunea cea curată și calea ei spre cer. Vicleșugul, minciuna, clevețirea și hula omoară credința creștinului neputincios.

Copiii mei cu care mă ajut, copiii mei cei cu rană, care ați luat din rana lui Dumnezeu, care purtați din durerea lui Dumnezeu, din durerea cea pe care o poartă Dumnezeu de pe urma poporului meu cel răzvrătit, cel clevețitor, cel neascultător, cel necredincios și neîmplinitor! Sculați-vă în picioare, sculați-vă și stați cu putere, că puterea cerească vă ține numai în picioare. Nu vă dați spre slăbire, nu uitați că un pic mai este, și eu voi fi aceea care voi șterge tot noroiul pe care l-au aruncat în voi fiii poporului meu cei necurați la inimă. Eu voi fi aceea care va lucra cu tărie, ca să opresc răutatea care bate înspre voi de atâta vreme.

Mama Gigi se scoală să vă scoată de sub piatra învinuirilor, căci piatra aceasta nu mă lasă pe mine să-mi duc lucrul înainte și să aduc împăcarea și mântuirea cea spre care m-am ridicat, dar nu pot să mă ridic să împlinesc, până nu vin să vestesc mai întâi. Sus credința în Dumnezeu! Hai numai cu nădejde până la capăt, că mai e un pic, și veți primi plata răbdării. Iată, ne apucăm de lucru cu tărie de cuvânt. Stați la lucru cu mine, de-acum; stați și nu vă dați spre slăbire, că a venit vremea să fim tari, copiii mei la care am coborât ca să lucrez, că e vremea lucrului meu, măi copii. O, dar poporul meu mi-a scos mărcini în cale, ca să-mi încurce venirea mea spre el. S-a părut că e o glumă când se începuse cu mărturiile mincinoase, care v-au acoperit de tot. La toți li s-a părut un lucru ușor de făcut, și iată ce au făcut: mărturiile mincinoase au

prins rădăcini în inima acestui popor, și aceste rădăcini au rodit mărcini și ciulini, care ies acum în calea misiunii mele din zilele acestea. Credeți voi că și cea mai mică nedreptate va ieși ca să fie cunoscută? Credeți voi că veninul minciunii va îngălbeni și va vădi pe cei ce au lucrat de partea minciunii? Eu sunt aceea care m-am ridicat cu duh treaz, ca să curăț toată fărâdelegea acestui popor. Și voi curăți-o, măi copii, că nu pot lăsa acest popor sub stăpânirea duhului rău. Poporul acesta este poporul meu, și eu lucrez din cer acum, și voi pune capăt rătăcirii la care a slujit acest popor.

O, neuitații mei, păstori ai poporului meu, să ne ridicăm cu putere și să netezim calea poporului meu, ca să vadă creștinul calea mea spre el și să mă întâmpine, și să nu mă blesteme, așa cum se aude la cer. Nu trebuie să vi se pară nimic necunoscut mai dinainte, nimic străin, căci voi ați fost primii care știați de la Dumnezeu despre vremea lucrului meu din zilele acestea, pentru plinirea vremurilor lui Dumnezeu. Știați că această lucrare va fi să se ridice peste înălțimi și să vorbească mulțimilor care se vor îndrepta spre mântuirea care se coboară din cer prin această lucrare. Știați și credeți când Dumnezeu cuvânta despre acest Sion din al cărui munte se va răspândi lumina aceea care este proorocită în Cartea Adevărului că va fi răspândită peste neamuri.

M-a ridicat Domnul și mi-a spus să vin la poporul meu, să sun peste el, să-l deștept, să-l vestesc că a venit vremea să se scoale la lucrul cel pentru care a fost ales, căci a ales din lume Dumnezeu acest popor, și a fost lucrat de Dumnezeu, ca să facă cu el izbăvire peste făptura Sa. Și ce face poporul meu, măi iubiții mei păstori, măi iscusii mei ciobani pe care eu v-am lăsat veghetori peste turma mea până la întoarcerea mea? Ce face poporul nostru, măi păstorilor? E gata poporul? Putem porni la lucru? Aceasta este vremea. Putem începe lucrul cel pentru plinirea mântuirii făpturii lui Dumnezeu?

O, dragii mei, m-am dus la Dumnezeu ca să pregătesc cetate tare și am venit cu ea în brațele mele cerești și am așezat-o cu așezare binecuvântată, și stau în unghiul ei și cuvintez cuvânt ceresc și țin puterea duhului rău sub această piatră așezată, pentru ca să am temelie bine întărită și să lucrăm lucru întărit în zilele acestea de biruință cerească. Și poporul meu iată ce face! A aflat despre această temelie de piatră pe care va fi să se ridice în curând biserica cea veșnică și nestricăcioasă, și iată, dragii mei păstori, s-au sculat cu toții și lovesc în piatra aceasta, și ei n-au de unde să știe că cine se lovește de ea, se sfârâmă, iubiții mei.

De când am plecat din trup, n-am stat o clipă; am lucrat fără răgaz această cetate tare, am lucrat la ea cu multă durere și cu mult suspin, că de la prima piatră de temelie am fost lovită și izgonită, căci lucrătorii viei mele s-au sculat să bată și să stârpească slugile care au rămas credincioase rodului acesteii vii, ai acestei lucrări lucrătoare.

Eu nu se putea să-mi sfârșesc lucrarea, dar am lăsat trupul cel plin de răni. Nu mai puteam așa, și am lăsat trupul care-mi răpea puterea și am lucrat înainte, cu puterea duhului cel lucrător, așa cum era scris, așa cum știați că v-a spus Dumnezeu. Dar am fost cu trudă grea, măi iubiții mei, căci n-a fost credință peste inima poporului meu, și iată, iată ce rod a adus poporul meu! Rod de blestem și de tăgăduire, că mă blestemă poporul meu, și am auzit din gură de creștin blestem asupra mea să mă mânânce viermii iadului și întunericul adâncului. Dar nu lasă Domnul pe sfântul Său să vadă stricăciunea, căci Domnul Iisus Hristos, Sfântul lui Israel, a

avut casă la mine și locaș de odihnă în casa trupului meu. Cine mă tăgăduiește pe mine, Îl tăgăduiește pe Domnul Iisus Hristos, Care a trăit în mine, așa cum și cei care-L tăgăduiesc pe Fiul lui Dumnezeu, Îl tăgăduiesc pe Tatăl Cel ceresc.

Iată ce face acest popor. Și ce să facem noi acum cu acest popor? Ce este scris în lege? Voi ce ziceți, iubiții mei? Mă întreb și eu cu voi, căci dacă greșește cineva față de legea lui Moise, unul ca acela este ucis cu pietre, dar cel care greșește împotriva Dumnezeului Duhului Sfânt, ce este scris în carte despre unul ca acesta? Iată, acesta este păcatul care a nimicuit acest popor, căci păcatul săvârșit așează moarte peste cel păcătos. Eu am venit înapoi, după cum este scris în cartea acestei proorocii, și am strigat trezirea din moarte peste poporul meu cel mort. Am voit să zic numai cu cuvântul și să învieze poporul meu, dar el n-a vrut să creadă în mine. Și de ce n-a vrut să creadă? Iată întrebare la care trebuie să dăm răspuns lui Dumnezeu.

O, Domnul n-a lăsat flămând acest popor dacă el n-a vrut să fie și cu mine. A folosit trupul cel dintr-o rădăcină cu mine, ca să vorbească și să nu lase poporul să se înstrăineze de lucrarea cea coborâtă, care va lucra până în sfârșit în mijlocul poporului creștin, precum este scris. Dar iată, măi mămică, a venit Dumnezeu mereu cu cuvântul Său, a venit și când a fost să vină, și când n-a fost să vină. Și dacă a văzut Domnul că viața poporului Său nu este trăită întru poruncile cerești, n-a mai avut putere Domnul peste acest popor, măi iubiții mei, căci Domnul era să-Și arate puterea Sa prin credința și ascultarea și smerenia creștinului. S-a semețit creștinul meu și nu s-a condus după Dumnezeu, căci s-a condus după dorința inimii lui poporul meu, și Dumnezeu n-a mai avut loc cu ale Sale. Nici un creștin nu s-a dat cu totul lui Dumnezeu; nici pe jumătate nu s-a dat atunci când a venit să fie cu Dumnezeu sub această lucrare de învățătură din cer. A făcut ca Anania și Safira, care veniseră după Domnul cu toate ale lor, dar nu se dăduseră Domnului întru toate, și au mai rămas și de ale lor cu ei. Aceia au mințit pe Duhul Sfânt și au murit cu trupul, dar poporul meu a murit cu sufletul, și așa mort cum este, țărâna lui ridică glas și se judecă cu Dumnezeu, Care nu va părăsi acest popor, și va mărturisi duhul dumnezeiesc, căci este Dumnezeu Treimii, Care lucrează spre sfârșitul plinirii lucrării Treimii Dumnezeiești.

Poporul meu a ispitit mereu pe Dumnezeu, și a ridicat apoi cuvânt că Dumnezeu grăiește minciună. O, ce putea face Domnul cu cel mincinos, cu cel ce pârăște, cu cel ce urăște și vinde pe fratele său? Venea și aducea la Domnul minciună și pâră și ură și clevetire. Venea, și nu venea cu frică. Venea și zicea că are credință în lucrarea cea dumnezeiască, fără să știe că la Domnul n-are pe unde intra nedreptatea și minciuna și răutatea. Ajungea cu răutatea în brațe până la ușa lui Dumnezeu, și tot cu ea se întorcea, căci la Dumnezeu nu intră nimic rău.

A venit o monahie din cetatea Nămăiești cu o minciună scrisă, și Dumnezeu i-a dat-o înapoi tot scrisă, căci ce dai Domnului, aceea și primești de la El. Minciună Îi aduci, minciuna aceea ți-o dă înapoi, că la El nu intră minciuna, și te duci înapoi cu ea, de unde ai venit. Nu se poate intra la Dumnezeu cu nimic rău, dar nici Domnul nu poate intra în inima celui rău ca să lucreze în ea voia cea din cer. Iată, acesta este poporul meu, aceasta este plata trudei lui Dumnezeu. Nici o taină cerească n-a putut purta și n-a putut păstra poporul meu, și a luat și a aruncat în noroi și în gura porcilor mărgăritarele cerești, cele cu mare preț.

A venit și a descoperit Dumnezeu toate cele pentru vremea aceasta, și creștinul meu a aruncat pe jos bogăția cea din cer și a ispitit pe Dumnezeu, și în loc de umilință mare, poporul meu s-a semețit în sine și s-a lovit frate pe frate în toată vremea, și n-a fost cel ce face dreptate, n-a fost, mămică, și s-a împlinit cuvântul cel proorocit prin această lucrare care a spus: *«Creștine, dacă tu vezi pe fratele tău în foc, tu te ridici și îi faci vânt, ca să nu mai scape cu viață»*.

O, cu durere vă spun: n-a fost cel ce face dreptate, n-a fost, căci îți amintesc acum, păstorule Daniel, de cuvântul cel dumnezeiesc care a spus odată: *«Daniele, la sfârșitul vremii vei fi pus să faci judecată strâmbă»*. Eu, dacă am plecat atunci, v-am lăsat nădejde pentru poporul meu, ca să judecați întru dreptate pe tot creștinul, ca să nu îngăduiți minciuna și nedreptatea și ca să nu vă faceți părtași cu duhul celor clevețitori, care, din iz de invidie, dau cu noroi în cel curat cu inima. Eu după plecarea mea v-am lăsat să stați cu dreptate peste turma aceasta și să judecați între frate și frate, dar între frate și frate, iubiții mei. Ați văzut pe Solomon cum a făcut dreptate, căci a chemat cele două femei și n-a chemat numai una. Venise cea cu minciuna mai întâi, dar Solomon a folosit legea întregă și nu pe jumătate, și când a vrut să taie în două pruncul cel rămas în viață ca să vadă prin aceasta pe mama cea adevărată, atunci mama cea bună a copilului s-a lepădat de copil, ca să nu taie Solomon pe copilul ei, și a făcut Solomon dreptatea, și apoi a făcut după dreptate. N-a judecat dreptatea numai cu jumătate de adevăr, nu, mămică.

A venit Fiul lui Dumnezeu și a dezrobit de vină până și pe cel păcătos, și iată, până și în pilda vameșului și a fariseului a fost vădită nedreptatea cea dinăuntrul inimii celui care se credea credincios legii lui Dumnezeu, și s-a scos la iveală umilința inimii vameșului, cel care-și bătea pieptul cu câință, socotindu-se nevredeț de iertarea Domnului.

O, iubiții mei, păstori ai turmei mele, e vremea să ne așezăm bine, e timpul să lucrăm numai după dreptarul cel întreg, căci toate câte trebuie să folosim sunt scrise în cartea învățării lui Dumnezeu, și după ea trebuie să lucrăm. Iată că din nou vă rog și vă îndemn să stați drepti în fața acestui popor, ca să vadă creștinul calea cea dreaptă prin voi și să meargă pe ea. Trebuie să aveți puterea să dezbărați pe creștin de toate obiceiurile cele care nu sunt din Dumnezeu, și să ia acest popor în brațe curățenia de inimă și umilința, că nu este om care să se poată îndreptăți în fața lui Dumnezeu. Dar avem, mămică, de scos din rădăcină mărcinii și ciulinii care au crescut în calea mea ca să nu mă poată cunoaște și să nu mă poată primi poporul meu. Iată cât venin aduce lui Dumnezeu lipsa adevărului și nedreptatea care stăpânește peste fiii poporului nostru! Duhul minciunii și al clevetirii și al vorbirii de rău a făcut zid rugăciunilor pe care le mai citește acest popor, și nu ajung rugăciunile la Dumnezeu. Rugăciunea poporului meu a mai rămas pe ici, pe colo, dar ca o orânduială făcută de oameni, căci nici nu ajunge ea la inima creștinului când o citește, dară să mai ajungă la inima lui Dumnezeu! Nu este dragoste, nu este ca să simtă creștinul pe Domnul.

Iubiții mei, dați de la voi pe cel ce clevețește pe aproapele său, căci cel ce face așa, acela a și fost judecat prin păcatul clevetirii. Cine este mai bun ca să arunce cu piatra în aproapele său sau să mânjească obrazul fratelui său cu înjosiri și cu învinuiri? Să se dezbare creștinul de vorbirea de rău, și de pâră asupra fratelui său. Cel ce vine la Domnul sau la voi cu plângere și cu pâră asupra semenului său, acela să nu se

gândească, să nu creadă că va primi vreun răspuns după adevăr, căci adevărul adevărat al acestei stări este răbdarea și smerenia și dragostea, dar nu învinuirea și nu răzbunarea. Cine vine la Domnul cu așa ceva, acela să știe că se întoarce înapoi tot cu cele aduse.

Vino, creștine, la Domnul, dar vino cu păcatele tale și cu nevrednicia ta și cu neputința ta și cu greutatea ta. Vino și învață de la Dumnezeu, învață pentru totdeauna rugăciunea aceea pe care numai o citești, dar nu vrei ca ea să se vadă la tine. Rugăciunea aceea așa spune: „*Doamne, ia de la mine duhul iubirii de sine și al vorbirii de rău sau al grăirii în deșert și mă ajută să nu învinuiesc pe fratele meu și să nu dezvinovățesc viața mea cea cu păcate*“.

Iubiții mei păstori, dați de la voi părtașia cu vorba cea deșartă, că nu este curată inima celui ce vine să pună vină peste fratele său. De ce nu-L vedem pe Domnul, Care nu Și-a deschis gura și Care era fără păcat? Dar n-a scos cuvânt de dezvinovățire, ca să luăm învățătură noi, cei păcătoși, și să nu judecăm pe cel creat de Dumnezeu și să nu judecăm fără adevăr. Dacă vrem să judecăm pricina cuiva care vine cu ea grea, o, cu câtă dreptate și cu câtă dragoste trebuie vindecată pricina celui necăjit! Dar acest popor cu trupul plin de răni, vinovat până la cer, are glas de ridicat mereu, și nu vrea să se deprindă cu smerenia cea lăsată de Domnul. Învățați, mămică, pe creștin; vă rog din inima cerului. Eu sunt cerească acum; luați de la mine. Învățați pe creștin să nu se mai plângă, să nu se mai semețească unul împotriva altuia, că nu este de la Dumnezeu nemulțumirea, și nu intră nimeni la Dumnezeu dacă mai folosește această răutate. Cel ce vine la voi, să vină după cuvântul lui Dumnezeu și să-l împlinească. Acesta este singurul lucru care rămâne de făcut, ca să fie apoi cu Dumnezeu poporul meu. Limba care se mișcă să rostească vină sau vorbire de rău, să se oprească de la aceasta. Luați de la mine și dați poporului meu, ca să se deprindă acest popor cu bunătatea și cu umilința cea plăcută.

Vreau să văd la voi înțelepciunea aceea care vădește vicleșugul din creștin. Vreau să vă văd iscușiți, căci este fățarnicie la fiii poporului meu, este lipsă de curățenie de inimă, este vicleșug. Ce fel de fiu al lui Dumnezeu mai poate fi acela care nu cinstește și nu iubește pe aproapele Domnului? Ce fel? Acela care necinstește obrazul fratelui său, acela nu mai este aproapele Domnului.

Iată, pe surioara mea au năpădit-o creștini cu inimi pline de pretenții, pline de ispitire, și nu are cine o ajută, nu are cine o apăra, nu are cine s-o ocrotească de cei fățarnici și de cei vicleni și de cei lingușitori care stau ascunși în poporul meu. Dar cât cred ei că vor mai putea sta? Iată-L pe Domnul, este pornit la lucru să-și facă frumoasă și curată cărarea, să lase pe ea numai ce este sănătos și curat, numai ce este adevărat întru Dumnezeu.

Măi iubiții mei păstori, să vedem acum, că iată, Domnul începe curățenia. Am de curățit o mulțime de rău, am de lucrat mult, ca să curăț pământul poporului meu, căci voi lovi acum pe cei fățarnici, pe cei ce slujesc duhului rău al minciunii și al clevetirii, pe cei ce împrăștie duh de rătăcire, pe cei ce caută să încurce calea mea și lucrul meu, și iată, pe cei ce sunt murdari și călcători ai trăirii de creștin. Vor rămâne în picioare numai cei cu inima curată, cu inima neprihănită și cu trupul purtat întru cele cu care am venit. Vor începe să se îplinească în zilele ce vin cele proorocite pentru această vreme, și se va începe cu acest popor, măi mămică.

Nu mai este după Dumnezeu acest popor. N-a vrut să se trezească și să fie așezat la datorie. N-a vrut să asculte glasul trâmbiței și să se așeze întru sfințenie de inimă și de trup nestrucăcios. Iubește mai mult mâncarea și băutura cea trupească, și prea puțin pe aceea cerească. Iubește trupul, măi mămică, și nu taie de la ei ca să poată fi una cu cei din cer. Au rămas pe pământ, au rămas cu pământul; au ales pământul și nu cerul, dar iată că și pământul va fi netezit de Dumnezeu și nu de ei. Nu vor rămâne cu nimic; vor rămâne săraci de cele de aici, ca să-i pot apoi îndrepta cu fața spre Dumnezeu. N-a lăsat nimeni nimic dintr-ale lor ca să vină cu Dumnezeu, dar iată, nu așa va rămâne acest popor, și va fi rănit de dreptatea Domnului, căci Domnul are acum să-și așeze împărăția Sa și stăpânirea Sa.

Poporul meu a vărsat multă hulă din gura sa, a împărțit dispreț și minciună în jur și s-a îndeletnicit cu fățarnicia și cu ispitirea. Am creștini împuterniciți de duhul cel rău, căci s-au lăsat câștigați, măi mămică, și calcă și strică rodul, și îmi calcă peste semănătura cuvintelor mele, care sunt cu viață în ele.

Aprindeți-vă făclia și puneți-o la loc înalt și mergeți și căutați, ca să scoateți răul afară din acest ogor. Sunt buruieni învechite, măi mămică, și acestea și-au întins rădăcinile. Iată cât de adânc trebuie să săpăm acum ca să scoatem din rădăcină buruiana cea rea, căci nu s-au smuls rădăcinile la vreme, ba au mai fost și întreținute, și udate, și ocrotite. Și dacă nu vom smulge răul din pământul poporului creștin, să știți că va fi lepădat acest popor, va fi cu mânie și cu certare dat deoparte.

Măi păstori mei iubiți! Păstorule Cristea, ia, mămică, de la mine, dar folosește-te dacă iei. Dar dacă iei cu îndoială, nu pot fi una cu acela care mă pune la îndoială. Iată, vorbesc din cer cu tine, dar dacă nu poți să fii credincios celor ce sunt scrise în cartea acestei lucrări despre vremea lucrului meu din zilele acestea, dacă te îndoiești de împlinirea celor proorocite mai dinainte, dacă pui la îndoială, o, mămică, cum mai vine asta? Dacă tu nu crezi îndeajuns și dacă te îndoiești, iată, și eu mă îndoiesc ca să cred în tine. Ai venit să întrebi la Domnul multe lucruri pe care trebuia să nu le mai pui la îndoială dacă crezi că Domnul este și conduce lucrarea, dacă crezi că Domnul lucrează prin jertfelnicul cel de foc cu care am venit eu și l-am așezat ca să lucrez din el peste acest popor. Iată, îndoiala înjumătățește biruința creștinului, și eu te aveam pe tine și păstor al creștinului meu. Ce să mai zic de creștinul meu? Să mai zic că nu crede în mine creștinul meu? O, păstorule al oilor mele, vino spre mine, ca să vină și oile apoi. Vino, dar nu cum ești acum. Însănătoșește-te, mămică, nu este greu. Dă-mi mie voie dacă nu poți singur, că iată, nu poți singur. Eu vreau să te fac tare, mai tare decât oricând, dar lasă-te lucrat, măi mămică. E vremea să fim înțelepți ca șerpilor și să fim buni și blânzi ca porumbeii. E vremea să fim curați, curați, păstorule al oilor mele. E vremea să fie în noi numai unul, măi mămică, numai unul și înăuntru și în afară; să fim ca în cer, că iată, am venit din cer, iubiții mei, păstoriile oilor mele. Am venit din cer ca să vă fiu mereu alături, ca să ne sfătuim mereu și să lucrăm numai după planul cerului. Am venit, iubiții mei păstori, dar nu pot locui la un loc cu îndoiala. Nu pot merge pe același drum cu cel care se îndoie sau se smintește întru mine. Iubiți dreptatea, măi iubiții mei, și judecați după Domnul și nu după om și nu după sânge și nu după neam. Judecați în Domnul Iisus Hristos, ca să fie numai Domnul judecător peste toate, căci al Său este dreptul acesta. Uitați-vă în legea cea dreaptă și faceți dreptatea și iubirea să

fie stăpâne peste inima poporului nostru. Nu lăsați poporul să piară. V-am spus să scoateți din Scriptură făgăduințele și binecuvântările în care va intra acest popor dacă va vrea să fie întru Dumnezeu. V-am rugat să dați poporului din învățăturile apostolilor, care se uită din cer și așteaptă să prindă viață în învățăturile cele lăsate de ei.

Iubiții mei, dați de la voi părtașia cu cei ce ispitesc pe Dumnezeu, cu cei ce vor să întunece învățătura cea din cer. Feriți-vă de aluatul celor fățarnici, că vă trage în cursa acestui păcat al fățarniciei. Eu cunosc din cer pe fiecare, dar dacă nu voiți să lucrăm împreună, să știți, nu va rămâne lucrul în picioare. Dacă nu voiți să fiți întru mine și dacă nu voiți să fiu întru voi, nu va rămâne lucrul, măi mămică, și timpul vostru va fi și el întregat ce rod a purtat în fiecare vreme. Să știți că se poate să fie vindecat acest popor, dar dacă nu va fi credință sănătoasă în cele făgăduite de Dumnezeu, mă voi duce spre neamuri, și ele vor crede și se vor vindeca, și voi lucra prin pietre mai mult decât prin fiii acestui popor, care mă tăgăduiesc și mă înstrăinează dintre ei. Mă duc, mămică, și voi lucra și voi prăsi, și vor auzi noroadele de pe tot pământul și vor veni înspre acest Ierusalim care, iată, mă omoară cu pietre și mă tăgăduiește.

Daniele, păstorule iubit de cer, ce să fac eu cu copiii tăi? Ce să facem cu ei? Că de la ei s-a întins rătăcirea, și s-au rătăcit mulți din copiii poporului meu și s-au dus cu duhul lumii și au lăsat pe Dumnezeu, că s-au luat după copiii tăi și s-au făcut unii mai răi decât alții. Am mărturie în cer, am fotografie în cer. Mi-a dat-o Domnul să mă uit la ea și să văd ce creștere le-ai dat. Am să vin cu ea să le-o arăt și să-i întreb pe fiecare, de ce au plecat în lume? O, nu vor avea ce să răspundă, și vor fi loviți din față pe neașteptate. Îi voi opri să mai trăiască viața lor. Voi pune iar în fața lor dreptarul cel curat, și dacă vor călca peste el, vor păți cu toții la fel ca Iuda, căci de la ei s-a întins rătăcire mare peste copiii poporului nostru. Dumnezeu nu Se lasă târât până în sfârșit, nu Se va mai lăsa răstignit până în sfârșit. Fii cu mine, păstorule Daniele, și fii dârz cu Dumnezeu, că Domnul așa trebuie să înceapă, cu cei mari trebuie să înceapă, fiindcă așa este scris, și cele scrise nu se pot desființa. Eu nu pot să șterg numele lor din cer, pentru că nu așa este în planul lui Dumnezeu, dar vreau să șterg păcatul lepădării lor de Dumnezeu, și nu se poate, nu se poate, măi Daniele, decât cu mare certare. Iată, lupta lor cu Dumnezeu și trădarea iubirii care le-a purtat-o Dumnezeu, va fi să-și aibă sfârșit acum, căci va fi să vadă ce au făcut ei lui Dumnezeu, va fi să vadă făgăduințele pe care le-au călcat și credințioșia pe care au aruncat-o de la ei și au luat în schimb duhul lumii, care nu are viață în el. Iată, lumea și duhul din ea au ajuns la sfârșit, iar Dumnezeu va ieși deasupra cu cei ce L-au iubit cu statornicie.

Nu te teme, Daniele, eu voi fi cu tine, dar lasă-mă să fac mântuire peste casa ta. Nu pot decât cu tărie. Nu pot decât ei nu pot să mă primească cu cele de la cer. Nu te teme, că vom ieși cu bine; vom ieși, că eu voi fi cu tine, dar fii și tu cu mine. Ia spune-mi tu, cum să facem noi, ce să folosim pentru fiii tăi? Că iată, nu mai sunt ai tăi. Sunt ai lumii, sunt ai vieții stricacioase. Spune, și eu te voi asculta, că și tu ai fost de partea mea în toată vremea lucrului Domnului. Fii și acum cu mine. Eu sunt; eu și copiii cei cu care am mai rămas; eu, și am cerul spre însoțire în lucru.

Iubiții mei păstori, scoateți-i în fața bisericii pe cei care au dus în rătăcire calea adevărului. Scoateți la iveală toate ce-

le vechi, tot ce a stricat pe creștin, tot viclesugul, și pe cel ce folosește viclesugul și minciuna. Puneți statornicie bună în inima celor ce mai vor cu Dumnezeu, și apoi vegheați și feriți-i pe aceștia de puterea de distrugere a duhului cel viclean, care lucrează să omoare credința și inima și viața creștinului cel neputincios. Spuneți la cei statornici ce ați pățit voi de la cei ce au venit și au mințit și au luptat ca să fie crezuți, ca să murdărească obrazul aproapei și ca să facă păcat în fața lui Dumnezeu. Învățați-i pe toți cei ce vor să fie cu Dumnezeu și cu voi, să nu mai facă părtașie cu clevetirea, cu minciuna, cu învinuirea și cu hula cea grea. Stați treji în fața turmei, stați dreți și stați cu iscusință cerească. Nu fiți descurajați, nu aceasta avem de făcut. Ajutați-mă să am încredere în voi, ca să mă pot rezema de voi. Fiți credincioși față de puterea jertfelnicului pe care l-am coborât să ard pe el fărădelegea acestui popor. Acest jertfelnic întreit lucrător este temelia pietrei pe care voi zidi în zilele ce vin biserica neprihăniților și a neadormiților care vor slăvi pe Dumnezeu, în taina Ierusalimului cel din cer coborât.

Iată-l pe cel ce mi-a oprit drumul și începutul meu de drum după ce am plecat; vrea și se luptă să vă facă iar părtași cu cele lucrute de el din duh de prostie, din duh de îngâmfare și de îndărătnicie. Fiți atenți, că duhul rău se luptă să spargă blidul din care mâncăm cu toții. Feriți-vă de părtașia vorbirii în deșert. Fugiți de omul limbut. Uitați-vă ce scrie în carte despre cel limbut. Deschideți cartea și citiți în tot poporul meu ce iese din lucrul omului limbut, care urmărește cele ale sale, cele ale inimii sale. Acela aruncă mreaja sa ca să te prindă; acela are două limbi. Vegheați, iubiții mei, că Dumnezeu nu lasă în mâna celui batjocoritor pe cei care se bizuie pe Domnul.

Iubiții mei păstori, folosiți cuvinte înțelepte, care să scoale acest popor din sângele lui. Îndeletniciți-vă cu cea mai mare înțelepciune și fiți buni ca Dumnezeu. Vreau să vă văd că lucrați minuni. Vreau să puneți înviere peste cel mort, peste cel neînțelept, peste cel necredincios, dar credință ca a voastră să nu mai fie pe nicăieri. Nu fiți îndoielnici în cele de la cer. Lucrați cu cerul. Rugați-vă ca Solomon, că știți ce a cerut el la Dumnezeu. Lăsați-vă spre cele smerite, căci Dumnezeu dă har celor smeriți. Voi trebuie să aveți har, mulțime de har, dar fiți înțelepți și fiți numai cu cerul. Duhul lui Dumnezeu este Acela Care nu vă lasă să părăsiți cerul. Fiți plini de Duh dumnezeiesc. Duhul vostru să scadă, și să crească peste voi Duhul Treimii Dumnezeiești. Amin.

Lucrați, iubiții mei, lucrați bine, ca să am încredere în voi, căci lucrul meu din vremea aceasta trebuie să fie bine păstrat și adăpostit, că nu e cu putință să încapă peste el nici o stricăciune, nici o uneltire. Luați pildă de la preotul Zaharia, care a fost ucis între templu și altar, dar n-a scăpat din gura sa taina cea ascunsă, de pe vremea trupului Domnului. El a purtat taina lui Dumnezeu, de la vestirea nașterii botezătorului Ioan, de la vestirea nașterii Domnului și până s-a dezbrăcat de trup. Să nu te temi că vei muri dacă vei ține cuvântul în tine. Citește, mămică, în cartea lui Dumnezeu și învață pe creștin să înțeleagă cele scrise în carte, căci tainele Domnului sunt păstrate între ucenici.

Iubiții mei, nu mai am alt dor decât să fie pace între mine și poporul meu. Acesta-i singurul meu dor. Iată, pace vouă, iubiții mei! Lucrați duh de pace peste creștin, lucrați duh de credință, că nu este credință, mămică. Aduceți Domnului inimile voastre și nu vă clătinați întru Domnul, căci El este con-

ducătorul lucrării Sale. Ferice celui ce nu se va sminti întru Domnul. Ferice celui ce nu se va sminti întru mine.

Pace vouă, iubii mei păstori! Luați din duhul meu, luați mereu și fiți un duh cu mine. Eu sunt. Nu vă temeți, nu vă îndoiiți, nu vă clătinați. Eu sunt, iubii mei; eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu spre semne și minuni în mijlocul acestui Israel căzut în necredință.

Pace vouă! În toată vremea pace vouă! Îndeletniciți-vă să stați alipiți de cei cu inima curată. Îndeletniciți-vă să-i cunoașteți pe cei curați și, iarăși, pe cei fățarnici, ca să-i vindecăm și pe cei bolnavi, iubii mei. Nu vă duceți spre cei fățarnici. Lăsați-i pe ei să se umilească. Vedeți, nu cumva să fie disprețuit Domnul din pricina acestora.

Pace peste voi, păstori ai poporului meu! Pace și înțelepciune și senin pe inimioarele voastre! Amin, amin, amin.

5/18 martie 1991

Cuvântul Domnului către Victor Stănculescu

Proorocie pentru venirea regelui Mihai. Neliniștea iscoadelor.

Cuvântul lui Dumnezeu se coboară pe pământ. Să se scrie cuvântul cel din cer și să ajungă la cel cu care grăiește Dumnezeu.

Harul Meu și pacea Mea peste tine din nou, mai-marele oastei României Mele! Pace, iubitul Meu, căci duh de pace și de liniște bună vreau să așez peste acest neam prin lucrul ce-l voi împlini prin tine. Iată, vin din nou spre tine. Vin să te vestesc să fii înțelept, vin să-ți spun să nu fii fără Mine, că dacă ești mereu cu Mine, nici un rău nu se va apropia de tine. Fii cu Mine, din zori și până în seară și din seară până în zori, și nici un gând pornit cu rău spre tine nu va izbuti, căci Eu sunt Dumnezeul Cel Care veghez și ocrotesc în toată clipa pe cei ce sunt cu Mine, pe cei ce lucrează și Mă ajută pe Mine. Iată, îți amintesc de cuvântul cel înțelept care spune: „*Ferește-mă, Doamne, de dușmani, că de prieteni mă feresc eu*“, dar vin acum spre tine, mai-marele oastei române, vin și îți spun așa: ferește-te tu de prieteni, că de dușmani te feresc Eu. Ajută tu planului Meu, și Eu voi fi ajutorul tău și păzitorul tău în toată clipa. Amin. Semnul crucii Mele să-ți fie arma cea de biruință și pentru tine, și peste România Mea. Poartă-Mă cu tine, și iată ce-ți aduc din nou, și peste aceasta nu se poate trece. Iată, binecuvântate să-ți fie intrările și ieșirile; binecuvântați să-ți fie pașii în tot locul pe unde te porți; binecuvântate să-ți fie hrana și apa și vinul cel curat; binecuvântate să-ți fie patul de odihnă și masa și casa și toată agoniseala ta; binecuvântate să-ți fie somnul și odihna și gândul și inima și iubirea cea pentru Mine și pentru neamul românesc. Amin. Binecuvântat să fii cu binecuvântarea Preasfintei Treimi în toată clipa, în toate ale tale, căci peste aceasta nimeni și nimic nu poate trece.

Stai mereu pe stânca Mea cea tare și nu te vei teme de nimic și de nimeni. Nu te teme, mai-marele oastei române, nu te teme nici atunci când ai să vezi pașii tăi amenințați de cei care vor să te piardă, căci nu vor izbuti. Vei vedea și te vei bucura, dar fii cu Mine în toată vremea. Pune-Mă pe Mine în față la tot greul, la tot pasul, că Eu sunt biruitor cu tine. Îți amintesc de Ștefan cel sfânt, care a domnit peste acest neam, căci el cu Mine mergea și biruia gloatele dușmane, care veneau să facă rob neamul cel binecuvântat, căci Ștefan cel sfânt se ducea să ia binecuvântarea Mea, și apoi pleca la război. Se ducea la sihastrul Daniil, și dacă acela era la rugăciune, Ștefan aștepta la ușa chiliei lui și nu pleca la oaste până ce

nu lua binecuvântarea Mea din mâna servului Meu, care locuia și trăia întru sfințenie. Și când se întorcea domnul țării de la oaste cu biruință, aducea lui Dumnezeu mulțumire, ridicând altare de închinăciune și de slavă pentru Dumnezeu, căci aveau credință tare domnitorii acestui neam.

Iată, îl voi așeza pe cel binecuvântat de Mine, că el este de la Mine, el este proorocit prin proorcii care au avut cuvânt de la Mine. Îl voi așeza cu brațul Meu cel tare, că de la el și până astăzi nici un mai-mare stătător care a stat peste acest neam nu a mai avut ungera de la Dumnezeu. Eu nu pot desfiița cele proorocite, căci Duhul Meu lucrează și vestește și împlinește în toată vremea.

Fii cu Mine, mai-marele oastei române, că iată, îți trimit mirul binecuvântării de aici, din locul în care Eu lucrez și cuvintez și aduc spre împlinire cuvântul Duhului Meu. Fă pe fruntea ta semnul crucii Mele cu acest mir al binecuvântării și al ocrotirii. Fă semnul crucii Mele pe tălpile încălțămintelor tale cu acest mir al binecuvântării, și vei călca cu putere de la Mine peste șerpi și peste stârpituri și peste puii fiarei roșii, care încă mișună să-și facă cotloane pe pământul acestui neam ales și binecuvântat. Nu te teme, căci vei călca peste tot dușmanul Meu și peste tot dușmanul tău și va curge veninul și se va risipi în întuneric, iar Eu voi face lumină, și va fi lumină. Să nu folosești îndoiala întru Mine, căci îndoiala înjumătățește biruința creștinului. Fii viteaz, căci ești fiu adevărat, din pământul acestui neam, ești suflet din sufletul cel viu și viteaz al acestui neam. Fii statornic cu Mine, că tu ai multă nevoie de ocrotire. Cei ce vor să robească sub stăpânirea lor acest neam, aceia nu te iubesc, și vor să nu mai fii. Le este teamă de tine, căci Eu am pus în tine de la Mine. Le este teamă că le vei zdrobi puterea lor, dar nu te teme tu. Mirul binecuvântării să facă din tine un fiu al minunilor, și minunile acelea să fie spre dezrobirea și pacea și liniștea acestui pământ al acestui neam. Voi lucra cu putere, ca să te am credincios planului Meu din zilele acestea, și îți voi arăta, ca să știi că sunt cu tine și că te ocrotesc. Stai aproape cu inima și cu sfatul de cel pe care l-am trimis spre tine ca să te vestească de la Mine. Stai cu el mereu aproape. Fă-ți timp să stai cu el în sfat și cere-i pâinea cea vie, căci Eu sunt pâinea care se coboară din cer și care dă viață. Eu sunt viața făpturii Mele. Iată postul sfintelor Paști, al sfintei și de viață făcătoare Învieri a Fiului lui Dumnezeu. Pregătește-te cu post, și ia apoi Trupul și Sângele Meu, ca să intru cu ființa Mea în tine, mai-marele oastei României Mele.

Iată, îți dau sfat ceresc, ca să fii cu mare atenție când vorbești cu Mine prin servii Mei, căci neliniștea iscoadelor se bagă cu iscusință satanicească, se bagă cu știință omenească, dar tu ai totul la îndemână ca să poți zădărnici urmărirea lor. Fii iscusit, căci ești cu Dumnezeu. Cei care nu sunt cu Mine, se vor sfărâma, căci nu este izbândă fără Mine, nu este viață fără Mine. Unge-ți casa și unge-ți locașul în care-ți desfășori slujba ta. Unge peste tot cu mirul cel împuternicit cu binecuvântarea Mea și stai dârz și biziue-te pe Dumnezeul Sfintei Treimi, Care ține pe România și pe fiii ei cei curați pe mâna Sa cea tare.

Pace de la Fiul lui Dumnezeu, Care a înviat din morți și a călcat cu moartea pe moarte! Pace și înviere întru cele de sus! Pace de la Măicuța Mea, cea una binecuvântată între femei, care este ocrotitoarea neadormită a noii cetăți din zilele acestea, căci România este pământul Noului Ierusalim al gloriei cerești.

Tot cuvântul pe care-l îndrept spre tine, este și va fi ridicat la vremea potrivită spre mărturia lucrului Meu din zile-

le acestea, și toți cei peste care lucrez și cu care lucrez vor fi ridicați spre mărturie și spre glorie în zilele ce vin. Amin, amin, amin.

9/22 martie 1991

Cuvântul sfintei Virginia către poporul creștin în vreme de încercare

Cuvânt pentru credință și pentru ferire de cârtire și de pedeapsa cârtirii. Venirea la Domnul a celor din lume în locul celor sovăielnici.

Numai un picuț de atenție, dragii mei, creștini ai poporului meu. Un picuț să stați în sfatul acestui popor, cel ce nu se îndoiește și nu se smintește întru mine, cel ce crede întoarcerii mele, care a fost proorocită prin cartea acestei lucrări, cel ce este statornic în credință și în lucrul meu din zilele acestea, acela se va învrednici să întâmpine în trup slava lui Dumnezeu, care a fost proorocită să se vadă în vremea aceasta. Aceasta a fost menirea acestui popor cules din lume. A zis Dumnezeu să nu mai fie din lume acest popor, să nu mai fie. Să fie din cer creștinul acestei lucrări coborâtă din cer. Dumnezeu a ales fiii acestui popor, din lume, ca să nu mai fie apoi din lume.

Măi mămică, să mă fi putut ruga și eu, să fi putut și eu mijloci, să fi putut și eu îndrăzni și spune Domnului Iisus Hristos așa cum El I-a spus Tatălui când a plecat de lângă apostolii Săi, căci așa a spus: «*Tată, Eu vin la Tine, și cât am fost cu ei, Eu i-am păzit în numele Tău. Din lume i-am scos, pentru că nici ei nu erau din lume, precum Eu nu sunt din lumea aceasta. Păzește-i Tu, de acum, pentru că Eu vin la Tine*». Măi copii, așa să fi putut avea și eu îndrăzneală la Fiul lui Dumnezeu, Care este mijlocitor între noi și Tatăl. Să fi spus și eu: „*Doamne, ei nu sunt din lume, precum nici eu nu sunt. Eu vin la Tine, păzește-i Tu, de acum!*”.

Eu am trecerea cea mai mare în cer, fiindcă am fost trâmbiță lucrătoare spre sfârșitul vremurilor, și a locuit în mine cuvântul celor șapte tunete care au vorbit în timpul vedenei apocaliptice, care au fost pecetluite de Dumnezeu până în zilele voastre, căci aceste zile au fost apucate de voi, și voi n-ați voit să înțelegeți și să credeți. Au vorbit atunci cele șapte tunete, dar au fost pecetluite cuvintele acelea și nu s-au scris, dar s-au scris în vremea voastră, măi copii. Au trâmbițat în toată vremea, de atunci, îngerii lui Dumnezeu pe pământ, și au adus spre împlinire toate câte s-au scris în cartea proorociilor lui Dumnezeu. Dar spre sfârșitul plinirii vremurilor a folosit Dumnezeu trâmbițele cele ce erau scrise în carte ca să trâmbițeze în vremea domniei fiarei apocaliptice, și a ajuns Dumnezeu pe vremea trupului meu să sune din trâmbița cea de dinaintea celei de a doua arătări a Fiului lui Dumnezeu, Iisus Hristos, căci scris este că se vor arăta la sfârșitul plinirii vremurilor cele scrise în carte.

Am trecere mare în cer, măi poporule al meu, și ție, mămică, îți este greu să crezi în mine. Te îndoiești, creștine, și eu mă supăr pe tine, mămică, atunci când văd că mă tăgăduiești.

Poporule al meu, nu mă mai tăgădui! Iată, te rog din nou: împacă-te cu mine, poporule al meu! Fă pace între mine și tine, poporule al meu! Mă supăr pe tine, mămică, și te las și mă duc spre lume dacă tu nu mai vrei să fii copilul meu. Și am să-mi fac mulțime de fii din pietrele cele de la răspântii, și am să culeg ologii și orbii și surzii și am să-i fac să meargă și să vadă și să audă și să creadă că sunt de la Dumnezeu,

din cer. Și am să fac masă mare, cu bucate cerești, și mă voi bucura cu străinii care n-au fost ai acestui legământ, dar aceia mă vor iubi, și eu îi voi scrie la numărătoare, ca să am cu ce mă arăta la Dumnezeu, măi poporul meu necredincios, care mă înstrăinezi de tine, care vrei să mă sărăcești de tine. Am spus, și dacă am spus, m-am pornit să împlinesc cele ce am spus. Am spus că voi începe să vă deschid ochii, să lucrez pe de-a rândul ca să vă îndrept cu dragoste spre mine, căci m-a trimis Dumnezeu în întâmpinarea ta, poporule al acestei lucrări. Ești însemnat pe nume în cartea acestei lucrări, măi creștine. Am spus că voi lucra cu tărie și cu trezire, și voi lucra, mămică, veți vedea că voi lucra, fiindcă tu ești binecuvântat, măi poporule al meu, și nu se poate șterge aceasta.

Am venit spre tine, mămică, și am spus așa: «*Poporule al meu, nu mai cârti, nu te mai răzvrăți, nu mai ispiti pe Dumnezeu, nu mai ucide duhul fratelui tău, nu mai fă așa ceva, poporule al meu!*». Așa am spus, mămică, și spuneți voi, v-am spus, sau nu v-am spus așa? Am spus, creștine, că dacă nu revii la starea de creștin după adevăr și după curățenie de inimă, am spus că voi mai trece încă o dată pe lângă tine și am să-ți ridic toată pacea pe care zici că o mai ai. Iată, am început pe de-a rândul să slăbesc puterea păcii. Îți iau pacea inimii, ți-o iau, creștine, că și tu, mămică, mi-ai luat-o, și vrei să mă lași de tot săracă de tine.

Am venit într-o vreme și am spus că poporul meu e plin de pretenții și, bietul de el, nu știe de ce moare mereu. E plin de pretenții poporul meu, și nici vorbă să vină spre umilință și spre frică de Dumnezeu. Am datoria, pentru vremea aceasta, ca să te ridic spre mărturie, poporule al meu, și dacă nu mă lași să împlinesc, te iau, mămică, te iau din trup, ca să nu rămân fără tine, ca să nu te pierd de tot, pentru că tu nu știi să te lupți cu răul care te biruie, și nici pe mine nu mă lași să te ajut să lupți. Vrei să lupți fără mine, vrei să lucrezi fără mine. Dar tu ești al meu, și lucrul pe care-l faci fără mine, acela rămâne de tine, poporule al meu. Nu rămâne lucrul tău dacă pe mine mă tăgăduiești, copilul meu, dragul meu copilaș, iubitul meu popor, că eu te iubesc, mămică, și tu nu vrei cu iubirea mea, și pui mărăcini și ciulini între mine și tine ca să nu trecem unii spre alții, ca să nu fii una cu mine și cu duhul meu și cu lucrul meu, poporule al meu.

Măi copii, nu vreți să credeți în mine. Mai ușor vă este să credeți în cuvintele celor rătăcitori, care nu sunt cuvinte din cer, dar iată ce vă dau aceștia! Și să vedeți cum voi lucra de acum ca să vă scap de cursa rătăcitorilor care s-au sculat să semene sămânța rea în ogorul meu, ca să crească buruieni și nu grâu curat și nu cuvânt din cer. S-au sculat, mămică, s-au sculat, că sunt împuterniciți de duhul cel rău al rătăcirii și umblă să-mi omoare poporul, umblă din duh de prostie și de îndărătnicie, din duh de semeție, umblă să dezlădăcineze din creștin sămânța cea din cer și să semene necredință și poticnire și îndoială.

Am venit să iau cu mine la cer acest suflețel de tinerel (*George, din cetatea Valea Voievozilor, n.r.*) și am auzit cuvinte de judecată pentru aceasta. Ce să fac eu cu cei ce trec și judecă peste cele lucrute de Dumnezeu? O, nici un fir de iarbă nu se mișcă fără voia și fără știrea lui Dumnezeu, măi mămică. Oare, Dumnezeu nu știe ce face? Oare, se petrece ceva fără voința și știința lui Dumnezeu? O, nu vă mai semețiți peste Domnul, nu mai grăbiți limba voastră să verse nesocotință pentru cele lucrute și dirijate de Dumnezeu. Viața și moartea sunt dirijate, măi copii, sunt sub știrea Domnului. Fiecare pas pășit pe pământ este știut de Cel ce a creat toate cele văzute

și nevăzute. Viermișorul cel din inima pietrei este sub știrea lui Dumnezeu, mămică. Fiți împlinitorii tainelor lui Dumnezeu și nu fiți judecătorii celor dirijate de Dumnezeu.

Sufletelul acestui copil este în mână la mine. Eu sunt cea care duc acest popor în fața lui Dumnezeu. Nici unul din voi nu puteți în fața lui Dumnezeu să ajungeți fără mine, că eu v-am spus că aveți pe voi pecete de la mine. Fiecare slujitor care și-a făcut un popor pe pământ, stă în fața cetei sale și merge înaintea lui Dumnezeu pentru turma lui, dar nu vrei să crezi, creștine al poporului meu, nu vrei să crezi că nu poți intra la Dumnezeu fără mine. Și dacă nu crezi asta, te iau și te duc eu decât să te prindă ziua aceea și să te găsească în necredință sau în îndoială sau în clătinare.

Mi-a fost milă de această familie. Eu nu pot lăsa această familie, că aud din inimi curate ale acestei case, aud rugăciune curată: „*Mama Gigi, să nu ne lași să pierdem cărarea, să nu ne lași în clătinare, să nu ne lași spre îndoială sau spre necredință!*“. Și eu când aud rugăciune spre mine vin și cercetez și sprijinesc și lucrez salvare și nu las să piară pe cale copiii cei care strigă la mine și care cred în mine.

Am văzut acest tinerel, i-am văzut viața lui cuminte și dragostea lui și mersul lui, dar avea clipe de clătinare, de îndoială. Și dacă l-am avut cuminte și cu împlinire după viața de creștin, n-am voit să-i las inima în cursa aceea care vrea să prindă pe tot poporul meu. Am văzut și înainte, am privit și în viitor, că sunt cu duh ceresc, mămică. Și dacă am văzut că n-ar avea putere de ajunsă să lupte cu duhul rău, care bate înspre copiii poporului meu, iată, dacă am văzut, am lucrat așa cum vedeți acum. Poporul meu nu vrea cu mine, dar eu sunt în tot timpul cu cercetare peste tot creștinul, mămică, fiindcă nu pot lăsa poporul să piară, și de aceea am lucrat așa acum.

Iată ce veste vă aduc: mergeți, mămică, înspre sănătate de inimă, înspre curățenie de inimă, înspre credință statornică. Împăcați-vă cu mine, măi copii, și nu mai luați în glumă ceea ce vă cer, căci cer să fie pace între mine și voi, copii ai poporului meu. Cine nu vrea să se așeze bine, cine caută să fugă din brațele mele, cine vrea să fugă, să fugă, mămică. Iată, eu voi fi mai iute și îi voi ajunge, că nu vreau să-i las să cadă pe cale. Cu cine nu voi putea altfel, iată, așa voi lucra, și n-am lucrat nimic până n-am venit mai întâi să vestesc, și apoi să mă așez să împlinesc.

Sufletelul acestui tinerel este acum cu mine și vede lucrul pe care am să-l săvârșesc în vremea aceasta. L-am luat la mine, ca să vadă și ca să creadă. Eu lucrez fără răgaz la lucrul bucuriei care va să fie și să se vadă în zilele ce vin, și voi scoate la iveală lucruri mari, fiilor. Toate cuvintele care mărturisesc despre vremea lucrului meu sunt scrise, și vor mărturisi aceste cuvinte și lucrul împlinirii cuvintelor mele. Dar ce ai să faci, poporule al meu, când vei vedea lumea care se va bucura mai mult ca tine? O, tu nu te-ai mai învrednicit să stai aproape și să știi ce face Dumnezeu în vremea aceasta.

Lăsați-vă spre vindecare, mămică. Dumnezeu este mare și puternic și drept și credincios făgăduințelor Sale, dar învredniciți-vă să aveți parte de făgăduințele cele de la Dumnezeu. Nu vă vindeți dreptul de copii născuți prin această lucrare. Nu dați altora slava care vă așteaptă, că veți plânge, să știți că veți plânge. Umiliți-vă ca vameșul care-și bătea pieptul cu smerenie, și nu vă credeți îndreptățiți că ați stat cu Dumnezeu și că veți avea trecere. Veți avea, măi copii, dar nu vă semețiți ca unii vrednici, și ziceți cu adevărată umilință: „*Doamne, nu sunt vrednic, dar dacă Tu voiești, intră și stai la cârma mântuirii mele, stai în casa inimii mele și împodobește-o cu ale*

Tale, că iată ce am făcut, că am pustiit casa inimii mele cu depărtarea mea de Tine. Vino, Doamne, și fă-mă cum vrei Tu! Lucrează-mă Tu și dă-mi o întrebuițare în lucrul Tău!“.

Nu fugiți de mine, copiii mei. Nu mă puneți la încercare. De mine nu vă puteți pierde. Eu vă găsesc oriunde vă veți furișa. Nu mai căutați fără de mine, că eu sunt datoare cu voi în fața lui Dumnezeu. Nu vă mai rătăciți de mine, că puterea celor din cer este atotvăzătoare și atotputernică, pentru că cei din cer sunt împuterniciți de atotputernicia lui Dumnezeu, Care lucrează prin sculele Sale, măi copii.

Veniți-vă în fire, copiii mei! Mama Gigi strigă la voi, veniți-vă în fire, și să fie pace între mine și voi, copii ai poporului meu!

Acestui tinerel îi va fi slobozit sufletelul, că eu am venit să-i dau slobozire de toate câte trebuie să-i dau. Și va fi să vină să vă spună despre mine, fiindcă eu îl voi aduce spre voi să mărturisească despre mine și despre puterea cu care sunt în lucru în zilele acestea. Bindecuvântată să fie calea acestui sufletel, și fără opriri să-i fie spre cer, că eu am trecere mare, poporule al meu.

Pace vouă, măi copii! Pace și senin pe inimioarele voastre, și duh de credință și de trezire!

Pace vouă, copiii mei, copii ai lui Israel! Amin, amin, amin.

12/25 martie 1991

Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Făgăraș

Sărăcia de duh și păcatul clevetirii și al judecății. Paza limbii și vorbirea în deșert.

Poposește mama Gigi la Făgăraș și găsește deschisă ușa casei de aici. O, dar se lucrează cu duhul, și duhul caută la ușa duhului, căci duhul nu folosește ușa cea pământescă, măi copii.

Am spus când poposeam prin cetățile poporului meu, am spus acestor copii că nu vor avea trimitere decât acolo unde este soare și unde se vede bine drumul. Dar unde este ceață, va trebui să mai rabde mămica, și va trebui să mai încălzim focul pe margini și să mai sunăm la porțile cetății și să mai suflăm căldură din cer peste cetatea unde nu se vede drumul bine; să așteptăm să se ridice ceața, și apoi să intrăm și să lucrăm și să întocmim carte de mărturie, care va mărturisi pentru sau împotriva fiecărei cetăți. În curând cartea mărturiilor din vremea lucrului duhului meu va fi desfăcută de Dumnezeu și va fi să se știe cuvintele mărturiilor din această carte.

Pace vouă de la mămica Gigi! M-a trimis Dumnezeu înapoi la poporul meu, măi mămică, fiindcă este scris în cartea acestei lucrări că eu în vremea dinaintea arătării Domnului mă voi ridica să netezesc bine pământul poporului meu și să pregătesc ploaia cea cerească, ce va fi să se coboare și să hrănească mulțimile care se vor îndrepta să vadă slava lui Dumnezeu din acest munte al binecuvântării.

Pace peste inimioarele voastre! Ferice celor ce nu se smintesc întru mine, ferice celor ce nu mă tăgăduiesc pe mine și lucrul meu din zilele acestea! Când S-a dus Domnul Iisus Hristos să Se așeze de-a dreapta Tatălui, după ce-Și îndeplinește lucrarea pentru care venise întrupat pe lume, a trimis apoi pe apostolii cei pe care-i făcuse ucenici dintre neamuri și a pus în ei Duhul Său Cel dumnezeiesc și așa le-a spus: «*Mer-*

geți și spuneți că se apropie împărăția cerurilor, și cine va crede și se va boteza, acela va fi cu Noi, iar cine nu va crede, acela nu va fi cu Noi».

Iată, Domnul Iisus Hristos a avut casă la mine, măi copii, a avut sălaș în casa trupului meu și a lucrat cu Duhul Său și cu cuvântul Său peste acest popor cules din lume. Și m-a luat Domnul, mămică, după cum era proorocit prin această lucrare, și m-a făcut cerească. Și iată ce a făcut acum! A făcut minune mare. Mi-a trezit duhul și m-a ridicat ca să vin la poporul meu, să vin înapoi la voi, măi copii. Să se ridice din poporul meu cei care cunosc mărturiile proorociilor acestei lucrări, cele pentru vremea aceasta, și să mărturisească aceste vestiri. Poporul meu n-a vrut să atingă cu inima înțeleșurile cele coborâte din cer, pentru că n-a vrut cu Duhul lui Dumnezeu, ci a vrut să lucreze creștinul meu cu duhul lui. N-a voit creștinul să aibă smerenie de duh ca să fi intrat în fericirea aceea care spune: *«Feriți-vă de cei săraci cu duhul, că aceia vor fi ai cerurilor!»*. Sărăcia de duh, dacă ar fi voit poporul meu să înțeleagă ce înseamnă această stare cerească, ar fi fost numai din cer creștinul meu, dar nu s-a înțeles de către nimeni această măreție și această bogăție duhovnicească. Câtă forfotă fierbe în inima creștinului meu, pe limba creștinului meu, acest mic mădular care te osândește pe tine însuși, măi creștine! Fierbe, mămică, inima creștinului meu, e mare forfotă pe limba creștinului meu, și aceasta este mare păcătuire, mămică, mare osândire. Nimeni nu voiește să-și muște limba ca să se oprească de la păcatul clevetirii și al judecării. O, dar uitați-vă voi în cartea lui Dumnezeu, căci a spus atunci Domnul Iisus Hristos: *«N-am venit să aduc pace, ci dezbinare și sabie. Am venit să despart întunericul de lumină, și răul, de bine. Am venit să despart pe mamă de fiică, pe soacră de noră, pe frate de soră, și iată, pe creștin de creștin, și am venit să-i fac să vadă pe cei ce nu văd, și să-i fac orbi pe cei ce vad»*. Și fariseii, cei care se simțeau atinși, au ridicat întrebare de ispitire: *«Nu cumva și noi suntem orbi?»*. O, și știți ce le-a răspuns Domnul? *«Dacă ați fi orbi, n-ați avea păcat, dar pentru că ziceți că vedeți, păcatul stă deasupra capului vostru»*. Iată și cuvântul duhului care lucrează în vremea aceasta, iată ce spune, căci mămică Gigi lucrează cu duh ceresc, și iată ce spune: n-am venit să aduc pace, ci încercare și lămurire. Am venit să aduc foc ceresc, ca să iasă la iveală cei încercați și lămușiți, cei chemați și aleși și credincioși. Amin. Am venit să-i fac să vadă pe cei ce nu văd bine, și am venit să-i fac orbi pe cei ce văd rău cu ochii lor. Am venit să-i fac să vorbească pe cei ce nu vorbesc, și să opresc limba cea înveninată a celor ce vorbesc cu venin și cu minciună și cu semeție. Am venit, poporule al meu, la tine, să dau auz bun celor ce nu aud bine, și să iau auzul celor ce aud și se iau apoi după lucrul cel rău al rătăcirii. Și am venit să rușinez și să opresc limba clevetitoare, care nu mai are odihnă, și să domolesc clocotul și forfota inimilor care se zbat în duhul lor, care nu se lasă cu Duhul lui Dumnezeu și cu pacea duhului cel ceresc, și am venit să împlinesc. Nu-i nimic că poporul meu nu vrea să mă creadă, dar eu cred, și voi împlini, ca să fac poporul să creadă. Amin.

Eram cu trupul în mijlocul acestui popor când a coborât Domnul cuvânt și a spus: *«Creștine, îndeletnicește-te și citește viețile sfinților, ca să înveți de la ei sfințenia și să vezi cu ce au lucrat ei în ogorul lui Dumnezeu»*.

Sunt cu toată oastea cerească în lucru, măi copii. Toți sfinții cerului nu mai au altceva decât să-mi sară în ajutor și să mă ajute să-mi ridic acest popor spre mărturie.

Inimioarelor de la Făgăraș, primiți-mă, mămică! Deschideți-mi ușa duhului, ușa inimii, ușa iubirii! Deschideți-mi ușa credinței, ca să intru pe ea și să binecuvintez ușa credinței voastre! Citiți, mămică, viețile sfinților și culegeți din viața lor și faceți ce au făcut sfinții, iubitele mele! Dacă vreți și râvniți să fiți inimioare sfinte, faceți ce au făcut sfinții, faceți și cu gândul, și cu mirosul, și cu auzul, și cu cuvântul, și cu credința, și cu smerenia, faceți ce au făcut sfinții, cei care sunt acum în cer! Uitați-vă la viața lor și vedeți ce au folosit ei și cum și-au împletit ei virtuțile cele bune, ca să se mântuiască, și dacă le-au folosit bine, au devenit și sfinți, mămică. Uitați-vă la Maria Egipteanca, citiți viața ei, ca să vedeți în ea sfințenie și plecaciune, iubitele mele! Mergea de n-atingea pământul, așa de mare sfințenie a dobândit ea cu smerenia ei și cu inima ei, dar nu s-a mai auzit umilință ca a ei. Și a lucrat Dumnezeu de a trimis pe cuviosul Zosima, care lucra Sfintele Sfintelor; și el când a văzut-o că nu pășeste cu pasul pe pământ a voit să i se închine, dar ea a spus: *„Nu, părinte, că porți asupra ta Sfintele Sfintelor”*. N-a mâncat Maria Egipteanca decât două, trei pâini în vremea vieții ei cea întru sfințenie, iar la capătul vieții sale în trup, a primit de la acel cuvios Trupul și Sângele Domnului, și apoi a mers în cer această sfântă. Ea n-a mai voit nimic, decât să-și plătească păcatele și să plângă după mântuire și după iertare. Dar poporul meu, cel care a făcut Domnul milă cu el, cel vrednic de milă, o, ce să mai zic de poporul meu? El caută mereu îndreptățire și mărire, și e plin de pretenții poporul meu, și în loc să vadă la el umilință și inimă înfrântă, vadă semeție și vorbire în deșert.

Măi poporul meu iubit, unde vrei să ajungi cu atâta vorbire în deșert? O, și ce aveai tu de făcut, și iată ce faci, că vei vedea în curând plata pentru vorbirea în deșert. Mă uitam în poporul meu că Se ducea Domnul în mijlocul său și când era să Se ducă și când nu era să Se ducă, fiindcă creștinul voia când voia el și nu când era să fi voit Dumnezeu. Și mă uitam cum foloseau creștinii pe la întâlnirile lor vorbirea în deșert, măi copii, necinstea față de Dumnezeu și ispitirea și nesmerenia.

Iată câtă defăimare, câtă supărare a adus lui Dumnezeu poporul meu care s-a dus să conducă pe cel pe care l-am ridicat acum de curând! A venit creștinul și s-a adunat acolo și a judecat fiecare și a vorbit în deșert și n-a folosit cele ce se cuvine zilei de doliu și nu s-a cucernicit inima poporului meu. Câtă semeție, măi copii, câtă vorbire în deșert! Am venit în mijlocul celor adunați și am spus să se așeze creștinul în sănătate de inimă și de duh, și am spus să fie umilință în inimi, fiindcă Domnul lucrează să-și curețe poporul de necredință și de semeție. Duhul meu a fost deasupra și a suspinat, mămică, duhul meu, fiindcă poporul meu clevetește și se semețește în sine și se ispitește frate pe frate și ispitește pe Dumnezeu poporul meu.

Iată, am să spun acum, ca să rămână ceea ce spun. Am să spun și eu, că poporul meu spune cum îi vine lui să spună, dar eu vin din cer și spun cele ce trebuie să spun, și cât aș vrea să se cerceteze tot creștinul din cele cu care vin să spun, că iată ce vă spun, măi mămică:

În ceata mucenicilor din cer este un mucenic care a trecut printr-o întâmplare cu care vin acum s-o dau de pildă în poporul meu, spre folosul sufletului. El a fost monah într-un schit, ucenic sub ascultarea unui sihastru, și din oarecare ispită diavolească a plecat în altă parte. Și fiindcă era legat sub ascultarea sihastrului, plecând fără voia părintelui, n-a avut dezlegare de sub ascultare și a plecat legat și fără binecuvân-

tare și fără dezlegare și fără voia părintelui duhovnic. A ajuns într-o slujbă bună, la mai-marele unei cetăți, păstrându-și aceeași trăire de creștin și aceeași dragoste față de cer și de mântuire. Dar a venit vremea să plătească ieșirea de sub ascultarea sub care se legase de bunăvoie la sihastrul de la care plecase, și l-a silit mai-marele cetății aceleia să slujească la idoli, și dacă el n-a voit să se plece, a fost mucenicit, și trupul i-a fost aruncat afară din cetate. Și au găsit niște creștini trupul mucenicului, care fusese găsit de câini, gata să-l sfășie și să-l mănânce, și l-au pus creștinii în giulgiu curat și l-au pus în biserica din ținutul acela. Dar Dumnezeu a lucrat ca să scape și să dezlege păcatul în care murise mucenicul, căci murise cu păcatul ieșirii de sub ascultarea sihastrului. Și s-a lucrat minune, căci când se cânta la sfânta Liturghie „*Câți sunteți chemați, ieșiți; cei chemați, ieșiți, ca nimeni din cei chemați să nu rămână*“, atunci sicriul cu trupul mucenicului se ridica singur și ieșea în pridvorul bisericii, unde rămânea până la apolisul sfinte Liturghii, și apoi iarăși venea la locul unde a fost pus. Dar un părinte văzător din acea vreme a văzut și s-a sculat să dezlege pe mucenic, după cum i se arătase păcatul celui ce fusese mucenicit. Și s-a dus, prin descoperire dumnezeiască, în locul unde trăia sihastrul cel ce legase sub ascultarea sa pe acel mucenic, și i-a spus de ucenicul său, care fusese mucenicit și care nu putea să stea în biserică împreună cu cei credincioși, fiindcă nu era dezlegat de sub ascultarea de care se legase de bunăvoie. Și a mers părintele sihastru la biserica în care era trupul mucenicului și a deschis sicriul și i-a dat dezlegarea cuvenită, căci ca un mucenic, luase cununa, dar ca un legat, nu i se cădea să stea înăuntru la sfânta Liturghie până nu-l va dezlega cel ce l-a legat, de sub a cărui ascultare ieșise. Și după ce a fost dezlegat, a rămas neclintit în biserică, fiind cinstit cu cinstire de mucenic. Când a trimis Dumnezeu pe apostolii Săi, așa le-a spus: *«Luați Duh Sfânt! Căroră le veți ierta păcatele, iertate vor fi și în cer, și căroră le veți lega, legate vor fi și în cer»*. Apostolii au luat Duh Sfânt, măi copii. Și de ce au luat? Pentru că au fost credincioși Învățătorului lor, pentru că au ascultat pe Dumnezeu după rânduiala cea făcută de cer. Au luat Duh Sfânt apostolii, și s-a cunoscut că au luat, pentru că au lucrat minuni cerești, cu puterea Duhului Sfânt, și s-au purtat după ei și după învățătura lor noroadele de pe pământ. Așa mi-am făcut și eu un popor ca să-l dau lui Dumnezeu, pentru că a locuit Dumnezeu cu Duhul Său în mine, mămică. Este al meu acest popor, dar el nu vrea să creadă, căci când a venit să asculte cuvântul cel din cer, care vorbea prin gura mea, a primit pecete și semn pe frunte, și acest semn mărturisește că el este poporul meu.

Am venit cu socoteală bună din cer și am ridicat sufletul celui pe care l-ați condus acum, pentru că el nu înțelegea de ajuns că este legat de mine și de pecetea de la mine, și voia să facă și el cum a făcut mucenicul cel despre care v-am spus acum. Aș vrea să știți, mămică, și aș vrea să credeți că eu am venit și am dezlegat acest tinerel de toate câte trebuia să-l dezleg, căci trebuia, fiindcă el n-a putut îndeajuns să nu se îndoiască întru mine, și o lua uneori pe marginea drumului meu, și n-am voit să-l las să cadă de pe drumul meu dacă am văzut că se clatină întru mine.

Mi-a făcut rană mare poporul meu, că mulți s-au ridicat și au judecat cum au voit cu mintea lor, în loc să fi înțeles cele de la mine. Așa voi lucra pe de-a rândul, mămică, fiindcă eu sunt aceea care are în primire acest popor, dar poporul meu nu vrea să creadă îndeajuns, și vrea să iasă de sub ascultarea mea, și eu nu vreau să-l las să fie zdrobit de păcatul neascu-

tării și iată ce fac: lucrez cu socotință cerească, și voi lucra așa până va fi să fie credință că vin din cer și că stau în fața acestui popor cu cuvântul Duhului Sfânt.

Nu-i adevărat, iubitele mele, nu-i adevărat atunci când aud de la voi că se scoate sau se adaugă la cuvintele cerești, și va vedea poporul meu că nu se va putea dezvinovăți de această vină. Dacă voi credeți că este Dumnezeu în capul unghiului, dacă credeți că eu sunt și că lucrez din cer peste acest popor, dacă credeți în Dumnezeul acestei lucrări, o, nu mai încape nimic peste aceasta, nimic, mămică! Dar dacă vă îndoiiți întru Domnul și întru conducerea Sa, dacă vă îndoiiți întru mine, atunci încape orice, încape și cârtire, și răzvrătire, și vorbire în deșert, fiindcă îndoiala vine ca să înjumătățească biruința creștinului cel puțin credincios.

Dumnezeu mi-a spus să trimit în numele meu acești copilași să ducă solia lucrului meu în poporul cel hrănit prin această lucrare, și ei n-au spus că nu vor merge. Dar iată, eu n-am bucurie, că poporul meu nu mă vrea așa, și se ridică cu pretenții, și nu mai e durere mai mare ca a mea. O, măi creștine, dar eu vin la tine așa cum vin, așa cum este prins în planul lui Dumnezeu, așa cum este întocmit acest plan dumnezeiesc, așa cum vezi că vin, dar ție nu-ți place așa, și vrei altfel. Ridici pretenții lui Dumnezeu, și tu nu știi ce-ți atragi prin aceasta.

În toate cetățile poporului meu nu mai au altceva de vorbit creștinii mei. Se aude la cer numele acestor copilași ai mei cu care eu merg din loc în loc, se aude numele lor, vorbit de rău peste tot, și nu știe poporul meu ce face. Dar eu le-am dat cuvânt acestor copii să ridice mâinile la cer și să spună: *„Tată, iartă-i pe toți, că ei nu știu ce fac prin păcatul clevertirii și al vorbirii în deșert!”*. Poporul meu nu vrea să știe că cel ce folosește clevertirea și hula și ura asupra aproapelui său, acela este în întuneric, și nu binevoiește Dumnezeu întru acela, și mai vrea unul ca acela să poarte daruri de la Dumnezeu. Întinde creștinul mâna în blid odată cu Domnul, și se duce și vinde apoi lucrul lui Dumnezeu, și nu mai e durere mai mare ca aceasta. O, creștine, dacă ți-ai pune trupul pe jăratec ca să ți-l arzi, dacă te-ai apuca să te nevoiești oricât ca să capeți daruri de la cer și ca să fii ales în ochii lui Dumnezeu, și dacă nu știi cum să le lucrezi pe toate și cum să te crezi de nevrednic, Dumnezeu nu va binevoi întru sufletul tău. Dacă faci ca cei de pe vremea trupului Domnului care erau stăpâni peste legea lui Dumnezeu și care ziceau că ei cred în Dumnezeu, dar când a venit Domnul nu l-au primit, și l-au tăgăduit, și l-au dat spre moarte și spre judecată; dacă și tu, creștine, faci așa, cum mai vine, mămică? Cum mai zici că ești cu Dumnezeu? Scris este că dacă ai fapte și dacă nu ești întreg în credință, nu capeți nici un folos. Și iarăși scris este că mulți dintre păgâni, din firea lor cea bună fac faptele legii, dar nu sunt îndreptățiți în fața Domnului, din pricina lipsei de credință.

Inițioarelor din Făgăraș, am venit la voi să vă dau cuvinte cerești. Am venit să vă rog să fiți întru Dumnezeu și cu viața, dar și cu inima, iubitele mele, și cu smerenia de inimă, și cu credința, mămică. Am venit la voi să vă rog, din cer am venit, cu cele din cer am venit, dar nu mă tăgăduiți. Dacă iubiți calea mântuirii, dacă v-ați lipit cu această lucrare, nu mă tăgăduiți, fiindcă eu sunt aceea care duce în fața lui Dumnezeu acest popor. Sunteți legate cu mine, de bunăvoie v-ați legat de mine. Nu vă mai lăsați smulse din brațele mele. Nu ieșiți de sub pecetea cea de la mine pusă. Aveți semnul de la mine, și de la mine vă cere Dumnezeu. Mâncați, mămică, din această grădină, mâncați hrana pe care o cunoașteți, și nu vă

lăcomiți să întindeți mâna pe la alte grădini, căci aveți pe voi semnul acestei lucrări cerești. Nu mai întindeți mâna la porții mai mici, mămică. Fugiți de duhul măririi. Nu primiți laudă de la oameni, că aceasta nu duce la bine pe creștin. Nu faceți părtașie cu cei ce clevesc și împart vorbire de rău în jurul lor. Fugiți de vorbirea în deșert. Vorbiți despre Dumnezeu și despre cei din cer. Iubiți curățenia de inimă, iubiți credincioșia și purtați-vă cu duh umilit. Luați seama la trăirea voastră și numai la a voastră, și rugați-vă să nu cădeți în ispite, căci scris este în Cartea Adevărului: «*Celui ce i se pare că șade bine, acela să ia seama să nu cadă*». Stați bine pe picioare, mămică. Țineți-vă de mână cu mama Gigi și nu fugiți de ea. Nu faceți nimic fără voia lui Dumnezeu, care vine să fie cunoscută și lucrată prin această lucrare cerească. Eu n-am venit la voi cu lucruri mărunte ca să vă întăresc, și am venit numai cu bucate tari, mămică. Am venit cu cele scrise în carte, ca să le așez și să măntuiesc acest popor. Dacă voiți și altă călăuză, faceți cum vreți, mămică, dar să știți că vine clipa aceea să vedeți această lucrare în vârful unghiului, și greu se va zdrobi inima din voi dacă mă veți da deoparte de la voi. Eu, dacă am adus pe slujitorul cel de la Moldova ca să-l lipesc de mine, am zis să fie una cu mine și să nu lucreze fără mine peste poporul meu, căci eu știu ce poate duce acest popor și îl știu pe creștin, că văd înăuntru, mămică. Eu sunt cerească și văd înăuntru și am în mână planul cel de la Dumnezeu. O, mi s-a frânt în bucăți turma mea, și asta mă doare rău, mămică, fiindcă n-a vrut această turmă să fie numai cu mine. M-a trădat creștinul și s-a dus prin alte grădini, și pe mine m-a dat la spate, dar nu-i va fi bine celui ce m-a dat pe mine deoparte. Iată, strig după voi așa cum își strigă o cloșcă puilor. Strig, dar nu mai vor puii cu mine, că s-au dus după altă hrană, și pe a mea au lăsat-o, dar voi prăsi, mămică, și îmi voi face numărul la loc.

Iubitele mele, nu vă înstrăinați de mine, mămică. Această învățătură se va ridica pe înălțimi, și va cuvânta Dumnezeu peste noroade, și va fi să mă întâlnesc în curând cu acest popor și am să-l întreb de ce m-a părăsit. O, nu mă părăsiți, nu uitați de mine! V-am lipit cu această lucrare și ați învățat de aici cum să trăiți, cum să iubiți, cum să lucrați. Rămâneți sub această putere, beți din această stâncă, și veți simți și veți avea pacea cea mai mare, cea mai deplină. Stați în așteptare, măi mămică. Domnul este pe această piatră, și în curând se va arăta slava Sa. În curând va fi să fiu și eu, văzut, în fruntea turmei mele, dar lăsați-vă spre ocrotire, ca să apucați slava care s-a proorocit prin acest izvor ceresc. Feriți-vă să ispitiți pe Dumnezeu, căci cel ce face așa ceva, pierde iubirea lui Dumnezeu, pierde și mila cea de la cer. Fiți cu duhul bun și blând și mulțumiți-vă cu cele de la Dumnezeu, întru toată smerenia cea plăcută. Nu lucrați decât cele ce vă dă Domnul. Lăsați-L pe Domnul să vă dea, și nimeni să nu întindă mâna să-și ia singur, căci ați văzut ce a fost cu cei dintru început, care au luat din cele oprite de Domnul. Au luat, că șarpele le-a spus că nu este păcat, și au uitat că Domnul le-a spus să nu ia. Au luat și n-au ascultat și au fost scoși din grădină, măi copii. Iisus Hristos nu și-a luat singur cinstea de Arhiereu în veacul veacului, ci de la Tatăl I s-a dat această cinste, iar voi sunteți fii ai acestei lucrări care lucrează pentru plinirea vremurilor lui Dumnezeu, și nu lucrează Domnul cu măsură mică, ci cu toată plinătatea împlinirilor, măi mămică. Sunteți cu toții la cea mai de cinste treaptă. Mulțumiți-vă așa cum v-a așezat Dumnezeu și nu râvniți la cele înalte. Smeriți-vă, ca să fiți întru cele înalte. Ați văzut pe mai-marele îngerilor cum s-a semețit că n-a fost mulțumit cu cele ce avea de la

Dumnezeu, și a voit să fie și mai mare, și, de unde, că a avut cădere mare, mămică.

Lucrați cu mulțumire, așa cum v-a învățat Dumnezeu, dar dacă Domnul nu v-a învățat altceva, nu lucrați altceva fără ca să vă fi dat Domnul să lucrați. Rămâneți întru duhul meu, că duhul meu vine de la cer, și iată cum vine; vine la voi ca să vă țină de mână și să nu cădeți pe cale; vine să vă dea putere și iubire, și vine să sufle peste voi și să vă pună pece-te de sfințenie; vine să vă sprijine și să nu vă lase să picați în ispite.

Ajutați-mă să am încredere în voi, mămică, și lăsați-vă spre cele smerite, ca să vă înalțe Dumnezeu în ziua arătării Sale. Ajutați-mă să rămân cu voi, ca să nu umblu să vă caut. Faceți-mi cărare către voi, și faceți-mi cu dragoste și cu credință cale spre voi. Nu vă înstrăinați de mine. Fiți un duh cu mine și fugiți de cei necredincioși ai poporului meu. Rugați-vă unii pentru alții, ca să văd că se ridică dragoste și nu răutate de la poporul meu. Nimeni nu este bun. Unul este, și Acela este Domnul, dar să fim credincioși bunului Dumnezeu, ca să ne facă părtași bunătății Sale și iubirii Sale de oameni.

Duceți viața de îngeri, și veți fi cu cerul, iubitele mele. Cine vrea să fie cu cerul, acela își are grijă și pază bună inimii și limbii și iubirii, acela nu lucrează nimic rău, acela gândește de zece ori și grăiește numai o dată. Îndeletniciți-vă cu toate cele bune, dar faceți-le să fie bune, întru totul bune, ca să ajungeți cu ele până la Domnul. Dacă nu mă veți tăgădui, eu voi fi cu voi și voi veni spre voi, mămică. Lucrați fiecare după putință și fiți în duh de răbdare și de mulțumire până la arătarea Domnului. Amin.

Luați din duhul meu, mămică, și fiți cu mine una și lăsați pe voi pecetea de la mine, că nici o turmă nu va avea slava cea care este pregătită pentru turma în fața căreia stau eu, mămică. Această turmă va fi să aibă cea mai mare strălucire, dar vreau să n-o ia spre rătăcirea de mine poporul meu. Cei ce au această pecete vor fi cei mai apropiați în vremea arătării Fiului lui Dumnezeu, dar fiți un duh cu mine.

Și acum, pace peste voi! Pace peste cei ce mă primesc cu pacea! Pace, mămică, și încredințare! Eu sunt. Nu vă temeți. Eu sunt, mămică; eu și trimișii mei, iar cei care-i primesc pe ei, pe mine mă primesc.

Pace vouă de la cer! Pace peste această cetate, căci așa vreau, cetate să fie aceste două, trei inimioare, cetate tare și încredințată în cele de la cer! Pace vouă de la mămică Gigi!

Pace peste Israel! Amin, amin, amin.

16/29 martie 1991

Cuvântul sfintei Virginia către poporul creștin

Ieșirea creștinilor din cele lumești. Să-l îndrepti pe aproapele tău. Mila păgubosă.

Hristos a înviat, copiii mei! Vine mămică Gigi din nou în sfatul vostru, măi copii. Copiii mei care nu ieșiți din cuvântul meu, care ați lăsat părinți și frați și lume, care v-ați lăsat strămutați din pământurile voastre și ați venit în pământul în care este coborât Dumnezeu cu lucrul Său cel binecuvântat! N-au mai voit și alții să se lase de toate, nu s-au putut dezlipi de tot ce este din lume. Fiecare creștin se încurcă încă, se amestecă încă, și nu se poate lăsa numai cu Dumnezeu, și Domnul este gelos, măi copii. El vrea să fim numai pentru Sine și pentru lucrul Său dacă ne-a arătat lucrul Său. Apostolii din Galileea au lăsat case și familii și neam și țărini și au urmat pe Învățătorul lor Cel ceresc, și au fost apoi

și muceniciți pentru Domnul lor, dar n-au schimbat pe Domnul cu nimic și cu nimeni pe lume. Și voi, mămică, ați avut părinți și frați și neam, dar ați lăsat totul pentru Domnul vostru, căci nu puteați să-I slujiți numai Lui dacă rămâneți împărțiți. De aceea sunteți iubiți de cer și de aceea eu vă iubesc, căci nici eu n-am putut să tai de la mine mila cea dăunătoare de suflet așa cum cere Dumnezeu prin cuvintele cele scrise de Duhul Sfânt în Cartea Adevărului.

Iată, poporul meu este încurcat și este împiedicat în cele ce nu sunt cu Dumnezeu, și nu poate creștinul urca treptele cele spre desăvârșire cerească. Fiecare creștin este legat de cele străine de voia lui Dumnezeu și nu poate numai cu Dumnezeu, și nu poate Dumnezeu întru ei cu puterea Sa și cu iubirea Sa, că le rămâne puțină iubire pentru Dumnezeu. Acum eu sunt cerească și văd din cer, și văd ca în cer, și văd pe creștin încurcat până la gât și nu-l pot avea la lucrul meu ca să-l am puternic în vremea aceasta. Atâția sfinți, care sunt în cer, au lepădat viața lumească și tot ce e lumesc și s-au luptat pentru mântuire, în toată umilința și căința lor. Sfântul Alexie, omul lui Dumnezeu, a fugit de mărire și de părinți și de familie și a trăit necunoscut, în umilință și sărăcie, ca să câștige locul în cer, dar nu s-a mai alăturat cu cele lumești, care sunt vătămătoare mântuirii. Poporul meu nu s-a putut hotărî nici până acum, și nu pot lucra peste el putere de Duh Sfânt ca să merg cu el prin lume și să luminez cu el în lume așa cum a fost proorocit despre el. Dar nu se pot desființa cele proorocite, și Domnul va fi să împlinească, măi copii. De ar fi să vrea numai câțiva cu cele de la cer, și tot va fi biruință răsărită din mijlocul acestui popor, căci eu sunt ridicată cu putere mare și sunt trimisă de Sfânta Treime să mă arăt biruitoare din mijlocul acestui popor, și chiar doi, trei dacă sunt pentru mine, mă voi scutura cu duh puternic peste aceștia și nu voi rămâne rușinată în fața cerului. Dar vai, poporule al meu, că tu mă cunoști, mămică, de mult, dar mă vei mai cunoaște o dată, că nu se poate să mă las învinsă de tine, că tu ai mâncat de la Dumnezeu prin acest blid, și acest blid am fost eu, mămică.

Iată, voi despărți lumina de întuneric în poporul meu, voi despărți adevărul de minciună, voi deosebi pe cei credincioși de cei necredincioși, căci S-a târât Domnul la picioarele acestui popor și a fost zadarnic, căci creștinul râde de Dumnezeu, râde pe seama lui Dumnezeu și sapă pe Domnul și pe cei ce au rămas credincioși lucrului lui Dumnezeu. Se aude la cer luare în râs și bătaie de joc, și bate creștinul pe Domnul pe cruce, ca să nu mai lucreze nimic, ca să nu mai stea în calea poporului și să-l bage în staulul ocrotirii. N-ai vrut să fii ocrotit de Dumnezeu, iubitul meu popor. O, și cât de dor îmi este mie de tine, dar nu vrei. Și iată, mă voi scutura cu putere, ca să curgă dorul meu asupra capului vostru, că eu nu mai pot să duc dorul în zadar.

V-a stat Domnul la picioare și v-a cerșit iubire și v-a cerșit credință și încredințare. A purtat pe surioara mea după gustul tău, poporul meu iubit, și tu nu te-ai urnit dintr-ale tale. O cereai pe surioara mea să-ți aducă pe Domnul în casa ta, și Domnul venea, nu Se uita la nevrednicia ta; și te slujea la mesele tale și te hrănea, dar n-ai purtat folos spre mântuire, că iată, numai supărare se urcă la cer din mijlocul tău, iubitul meu popor, căci ceea ce faci tu, nu se potrivește cu ce ai de făcut.

O, surioara mea, mi-e milă de tine, scumpa mea. Numai mie mi-e milă de tine, și mă uit la neputințele tale de tot felul, că te văd pradă răutății din poporul meu și necredinței din poporul meu și batjocurii, măi surioara mea. Când eram

eu pe lume, te învățam câte ceva, și mă ascultai cum puteai și tu și mi-era milă de tine în toată vremea. Când a plecat Domnul în cer, lângă Tatăl, a lăsat pe mama Sa apostolului cel iubit de Domnul, a lăsat-o lui Ioan cel iubit, și așa a spus: «*Fe-meie, iată fiul tău!*», și lui i-a spus: «*Iată mama ta!*», și a luat pe mama lui Iisus în grija lui. Și eu am avut dat de Dumnezeu acest copil iubit (*Emilian de la Moroieni, n.r.*), și am fost în grija lui peste tot, și nu plecam fără el pe nicăieri, căci Domnul mi-l dăduse să mă ocrotească și să mă însoțească. Și iată, și eu spun tot așa: surioara mea, iată fiul tău, și iată mama ta. Te-am lăsat în grija lui, și el are de dat răspuns pentru tine la Dumnezeu. Așa am coborât cuvânt, în fiecare zi să te îngrijească și să te ocrotească, și el așa face, căci el este cel mai ascultător dintre copiii noștri. El nu mai are grijă mai mare decât să te ocrotească pe tine și pe mine și cuvântul creștin. Dumnezeu a coborât cuvânt prin gurița ta, și este scris acest cuvânt, și mărturisește acest cuvânt, și a spus să nu te mai lași înduplecată de nimeni, căci ai străjer rânduit de cer lângă tine. E plin de fățarnicie poporul meu; râde de Dumnezeu și de lucrul Său și vinde tot ce prinde. Vrea să-i proorocească Domnul cuvinte bune, dar nu să se lase de duhuri străine de Dumnezeu. Mă uit din cer în inima fiecărui creștin și nu mai este loc curat. Mă frâng de mila ta, surioara mea, că nimeni nu mai vine la tine cu inima curată, și dacă pleacă înapoi cu cele cu care vine, zice apoi că minte Dumnezeu, că nu este Dumnezeu în lucrare, căci creștinul, unul este înăuntru, și altul este în afară, altul este pe față, și eu nu mai pot deloc, nu mai pot trece aceasta, și voi face alegere, și nu va ști creștinul ce voi face, că nu putem altfel ieși la capăt cu lucrul pe care l-a început Dumnezeu. Dar ajută-mă, surioara mea, și hai să fim una mereu, că nu mai pot auzi de la acest popor că minte cerul. Cerul nu minte, dar a folosit răbdarea până acum. Și acum, cine nu mai este cu noi după adevăr, mai bine îi va fi să se dea deoparte decât să stea și să sape și să pună otravă la rădăcina acestei lucrări de înviere, fiindcă Dumnezeu va câștiga această luptă, că este mare Domnul. Vremea Domnului este în prag. Eu vin din cer și văd ce este în cer și văd pe Domnul, Care S-a sculat să Se arate și să așeze totul, după cum este scris pentru această vreme. Poporul meu e plin de gusturi și de pretenții, și e plin de vorbire de rău și de răutate, care nu încap în cer.

O, surioara mea, e plin de durere duhul meu, că de când am plecat la cer, am fost mereu cu duhul în cercetare peste acest popor și n-am avut ce să duc la cer, că nici o faptă bună nu este lucrată cum se cere ca să fie ajunsă la Domnul, căci fapta cea bună trebuie să se facă din smerenie mare, din curățenie de inimă și nu pentru câștig de laudă sau de mărire pământească și nu cu alte gânduri. Îți spun și eu ție, mă plâng la tine, scumpa mea, că nu lucrează bine creștinul nostru ca să fie lucrul său plăcut de cer. Este iubire de sine, este semeție și nu este împăcat cu Dumnezeu poporul nostru. N-am ce să aleg din cuvântul rugăciunii care este rostită de creștin, că nu se ține de cuvânt creștinul după cum scrie în rugăciune. Și dacă minte creștinul, apoi cel mai mult Îl minte pe Dumnezeu, și apoi, unul pe altul cum să nu se mintă creștinul? Domnul este așa de bun, și dă la toți lumină și aer și căldură și apă și hrană, dar creștinul zice lui Dumnezeu la rugăciune o mulțime de vorbe, dar numai cu numele zice, măi lelica mea, că nu se ține de cuvânt față de Domnul, și iată câtă înșelare se suie la cer! Vine creștinul și te ajută cu câte ceva, că tu ești săracuță, măi surioara mea, dar nu are în inimă să facă fapta asta pentru ca să-i ierte Domnul păcatele sau pentru ca să-și spele inima de rău sau de necredință sau de îndoială. Că mulți vin

ca să afle, ca să vadă ce mai pot culege, și tu știi că n-a rămas nimic ca să nu fie vândut. Nici vorbă să învețe creștinul umilința și frica de Dumnezeu și frica de pierzare. O, că mă uitam la tine că nu mai puteai când te îmbolnăvisei, căci te îmbolnăvise fătarnicia creștinilor și ispitirea cu care vin și o pun în fața ta fără să le fie frică de Dumnezeu. Veneau la tine și ziceau că vin la Domnul, dar tot după răutăți s-au luat toți, că avem creștini fățarnici, care dărmă pe unde văd credință și iubire de Dumnezeu acestei lucrări de mântuire și de înviere.

M-am ridicat, măi surioara mea, și lucrez cu duh puternic, că tu mereu m-ai rugat să vin să te ajut, că-mi ziceai că nu mai poți. Și iată cu ce putere lucrez! Dar să știi că acum e vremea să facem alegere, că altfel nu mai are Domnul putere peste acest popor, că este amestecătură mare și este inimă împărțită și este ispitire și necredință de la poporul meu. Nu mai pot așa, nu se încapă la cer așa ceva. Vremea e târzie, iar lucrul meu trebuie să-l duc la capăt, dar așa nu pot. Nu pot la un loc cu necredința, și trebuie să luăm mâna de pe cei nestatornici, de pe cei necredincioși, de pe cei ce sapă la rădăcina acestei lucrări. Altfel, pierdem tot poporul, căci cei necurați la inimă dărmă tot ce mai stă pe picioare. Eram în trup, și tot așa făcea și atunci poporul. Eram și eu miloasă și slabă cu firea, dar acum sunt cerească și văd tot înăuntrul din creștin. E neagră inima multor creștini și sunt numai cu numele în această lucrare coborâtă din cer.

Of, măi poporul meu, popor hrănit de Dumnezeu, cu ce ai să te dezvinovățești tu, oare?! Cu ce vei răspunde pentru atâta milă și iubire cerească pe care ai călcat-o și n-ai știut să o prețuiești? Mai bine nu te nășteai, măi creștine, decât să fi cunoscut această lucrare și să-ți bați joc de ea și de cuvântul cel din cer, pe care l-ai ascultat și l-ai judecat cum ai vrut tu, mămică. Că tu nu știi ce este această lucrare, n-ai voit să înțelegi ce este. Trebuia să fi strălucit mai mult ca soarele creștinul acestei lucrări; așa trebuia dacă s-ar fi înțeles și dacă s-ar fi crezut că e ruptă din focul Sfintei Treimi această lucrare. Dacă ai fi avut ochi buni și sănătoși și curați, ai fi văzut măcar o dată scaunul Sfintei Treimi, care a fost și care este în mijlocul tău, poporule al meu. Dar n-ai fost înțelept și n-ai vrut să-L cunoști pe Domnul, Cel Care lucrează de atâta vreme în preajma ta, poporule creștin al acestui pământ binecuvântat. Iată, acum nu ești bun de lucru, și voi ridica din praf al acestui neam și îmi voi face numărul cu care sunt așteptată în vremea aceasta. Iată că ți-ai făcut rost de plâns și de rușine, că-ți vine acum rândul să cunoști umilința și căința și ruptura de inimă, pentru că Dumnezeu a fost adevărat pentru tine, dar tu n-ai fost adevărat cu Dumnezeu.

Iată, surioara mea, iată, dragii mei păstori cu care mă ajut, voi lua mâna mea de pe cei necredincioși ai acestui popor, de pe cei ce rîd și împrășcă această coborâre cerească. Voi lua mâna de pe cetățile care nu m-au primit și care n-au crezut întoarcerii mele, dar nimeni să nu uite că este mărturie scrisă pentru fiecare cetate. Nimeni să nu uite că eu am întocmit carte de mărturie, care mărturisește despre această vreme a lucrului meu, care mărturisește că eu am bătut la ușa ta, poporule al meu. Și pentru că tu ai pe tine semnul meu și pentru că ai ieșit de sub ascultarea mea și pentru că ai întins mâna în blid și ai luat și ai dat și ai făcut atâtea fără cuvântul care conduce această lucrare, pentru că ai crezut că mergi bine fără mine și fără binecuvântarea cea din cer, pentru că ai făcut ca tine, pentru că ai îmbrățișat altă ascultare care ți-a ieșit în cale, iată, voi lua mâna de pe tine, ca să vezi bine ce a însemnat ocrotirea mea care a stat deasupra capului tău, poporule creș-

tin, popor îndoielnic. Iată, îndoiala ta ți-a strivit biruința, căci biruința ta n-ai cum s-o capeți fără mine, că nu te primește Domnul fără mine. Rugăciunile tale și tot ce zici tu că faci, acelea le faci fără mine, și Domnul nu te cunoaște fără mine. În curând ai să vezi cu ochii tăi că așa este, ca să știi și tu ce rod a ieșit de la zbaterea ta fără mine.

Iubiții mei păstori, în cetatea Colentina eu n-am fost primită. Am fost huiduită și lovită și hulită. Iată, îmi iau mâna de pe ei, ca să-i fac să cunoască aceasta, să-i fac să vadă că în zadar s-au ascuns de mine ca să meargă cu altă călăuză.

M-am dus cu toată dragostea mea, m-am dus cu Domnul în cetatea Făgăraș, la inimioarele acelea pe care eu le iubesc, și a stat Domnul și a mâncat cu dragoste la masa lor, și cu senin în casa lor, dar n-a voit copila aceea bună să stea cu Iisus Hristos la masă, să mănânce la masă cu Domnul, ca să ia din masa binecuvântării și ca să fie binecuvântată și ea, ca să fie în iubire, așa cum este Domnul, cu iubire peste tot. Și am plecat de acolo fără bucurie, căci am privit înăuntru dacă am fost acolo. Am fost, și am intrat pe ușa duhului, și n-am intrat numai pe ușa casei, și n-am fost primită cu credință. Măi mămică, nu este înțelepciune și nu este smerenie de duh peste poporul meu.

Măi copii, iată, îmi plâng o durere de a mea, căci am adus în această grădină un lucrător, ca să-i arăt lucrul acestei grădini și să-i dau să mănânce din această grădină, să-l bucur și pe el, să-i dau ca o plată pentru viața lui și pentru mersul lui. Și iată ce s-a întâmplat, că mi s-a frânt turma în bucăți, mi s-a fărâmițat dragostea de această lucrare, pe care o mai vedeam pe ici pe colo în poporul meu. A venit acest lucrător și zice că a împărțit daruri la unii din creștini, și ei au lăsat învătătura mea și au luat-o pe aceea. Dar eu sunt cu brațele pline de bunătăți cerești, pline de daruri cerești, pline de mărgăritare cerești. Oare, eu nu știu ce poate purta acest popor, ce trebuie să poarte el? Oare, nu știu ce trebuie să-i dau acestui popor? Dar poporul meu are dat de la Domnul mai mult decât i-ar da orice lucrător, căci orice lucrător este mic în fața acestui popor care are peste el mulțime de binecuvântări, mulțime de daruri. Daruri peste daruri a îngrămădit Domnul peste el, dar el n-a prețuit nimic. Toate au fost fără preț, și o mulțime de mărgăritare au fost date în noroi.

Păi dacă tu, creștine, te-ai scuturat de sarcini mici, cum îți bagi tu grumazul să duci un munte în spate? Că ți-a cerut Dumnezeu, mămică, să-ți faci pregătire și cu trupul și cu inima, și să te pregătești cu multă socotință. Și iată, unii postesc și se roagă, dar cu inima duc greutatea urii și a semeției și a clevetirii și a îndoielii, iar alții au inima mai aplecată, dar cu trupul nu s-au așezat întru toată curățenia.

Adam și Eva erau așezați în toată strălucirea Edenului, în toată binecuvântarea, între toate darurile cele din rai, și nu le mai trebuia nici un dar decât ascultarea și smerenia față de Dumnezeu. Dar nu, că și-au întins mâna să ia mai mult, că voiau să fie și mai mult decât erau. Și de unde, că i-a scos Domnul din grădină. Și tu, poporule al meu, te-a rugat Domnul pe tine să nu mai mănânci din alte grădini, că le face duhul rău mai dulci, și te duci, mămică. Iată că te-ai dus la alte mese și te-ai rătăcit, dar este scris mai dinainte cele ce ai făcut tu acum. O, ceea ce ai tu, n-ai să găsești pe nicăieri, și ai să vii când vei flămânzi, ai să vii ca fiul cel pierdut, să fii ca un argat, numai să fii iar în staulul acesta. Dar iată ce oră este, că tu nu știi ce oră este, măi poporul meu. Dacă ai fi fost statornic și credincios, ți-ar fi dat Domnul tot, și ți-ar fi dat de-a gata, fără să muncești, căci Domnul este în lucru, și ți-ar fi dat

de-a gata ceea ce nu are nimeni de unde să-ți dea, căci nici o lucrătură nu s-a mai lucrat ca și aceasta.

Căutați-vă vindecarea, măi copii. Vindecați-vă de vorbire de rău și de cârtire și de necredință și de semeție, și apoi puteți să îndrăzniți dacă vreți să luați ceva și să duceți. Faceți-vă sănătoși pentru Dumnezeu, că iată, vin din nou cu o pildă către voi.

Mergea odată un băiețel printr-o pădure și s-a rătăcit și a început să plângă, și l-a găsit un pustnic și l-a dus la chilia lui ca să-i dea mângâiere, și băiețelul s-a lipit cu sufletul de bunătatea și de blândețea părintelui pustnic și n-a mai voit să plece de acolo. Și dacă a văzut viața cea sfântă a părintelui, a început băiatul să-L înțeleagă pe Iisus Hristos, Care trăia în sfântul părinte. Și a crescut băiatul mai mărișor, și sfântul părinte îl învăța cum să-și ducă viața cu Iisus Hristos. Și s-a deprins copilul cu nevoița, cu postul, cu rugăciunea, cu mătăniile și cu multe virtuți, de întrecuse întru toate trăirea părintelui duhovnic, și se bucura părintele cu bucurie mare când vedea multa nevoiță a ucenicului. Și, nevoindu-se copilul din greu, a adormit într-o zi, și sfântul părinte l-a plâns amar și l-a înmormântat și a rămas cu dor greu pentru ucenicul său și nu putea să înțeleagă de ce-i este așa de dor de el și de ce măcar nu se poate să știe nimic de la el, nimic despre el, căci trecuse un an de atunci. Ucenicul nu i se arăta cu nici un chip, și nici o înștiințare nu avea despre el, și plângea părintele cu amar și cu dor și se ruga plângând la Dumnezeu să-l poată vedea pe copil, și zicea: „Doamne, mi-e dor de el, și nici o știre nu am. Slobozește-l să-l văd, fă să știu de el, că el mult Te-a iubit pe Tine!“, și Domnul nu-i răspundea nimic nicidecum. Și atâta s-a rugat sfântul părinte, până când, după o vreme, i-a spus Domnul să nu-l mai plângă pe ucenic, și că nu este ucenicul lui la Domnul, și că nu este la bine. O, măi copii, învățați din această pildă, că pentru folosul vieții v-o dau spre știință, căci Domnul i-a spus apoi părintelui acela tot ce a fost cu ucenicul lui, și iată ce i-a spus: „Ucenicul tău este în iad, nu este la Mine. Tu l-ai învățat să trăiască întru toate cele bune, și a trăit și te-a întrecut mult pe tine cu trăirea lui, dar a picat rău de tot și n-a băgat de seamă și așa a viețuit, și Eu n-am binevoit întru el și l-am lepădat. S-a crezut mult mai bun și mult mai sus și mult mai sfânt decât tine, căci s-a luptat mai mult ca tine. S-a crezut, și n-a știut și n-a priceput că M-a pierdut, căci tu nu l-ai învățat ce era mai de preț. Nu l-ai deprins cu virtutea smereniei de duh și de inimă, și a luptat ca să te întrecă, a cugetat să fie mai bun și mai în față decât tine. Ți-a luat-o înainte și n-a mai văzut călăuza și n-a mai ținut bine drumul mântuirii și a picat în păcatul semeției și al nesmereniei, și iată, în această prăpastie este și acum. Nu l-ai deprins să împletească virtuțile sale cu virtutea smereniei de duh, și iată, l-ai pierdut. N-am ce să-i fac nici lui, nici ție acum“. O, și s-a rugat apoi multă vreme sfântul părinte, s-a rugat cu frică și cu durere să-i fie ascultată ruga și să scoată Domnul de la rău pe ucenicul cel pierdut. S-a rugat până ce a fost înștiințat de Domnul că-l va scoate pe copil din iad atunci când va fi să vină pe nori cu judecata cea mare. Dar nu s-a liniștit părintele, și atâta și-a bătut pieptul cu durere, și atâta a strigat la cer, până ce a fost să audă în văzduh dezlănțuirea venirii pe nori a Domnului, căci așa a făcut Domnul, a venit cu judecata Sa pentru acel ucenic pierdut și a făcut judecată, după rugăciunile părintelui pustnic, și l-a scos pe copil din prăpastia morții. Iată ce putere are un duh smerit, care lucrează cu cerul, și iată câtă rătăcire aduce un duh fără smerenie, pentru cel ce îl poartă.

O, creștine al poporului meu, să nu crezi că vei avea vreo trecere cu Dumnezeu dacă n-ai să folosești duh umilit și micșorare de inimă întru tine.

Păstori ai poporului meu, cel ce vine să spună de rău la voi pe aproapele lui, acela este din lume, iubiții mei, acela se crede mai bun ca alții. Dacă creștinul nu se va lăsa ajutat ca să se dezbrace de toate aceste răutăți, acela va pica din cele de la cer coborâte. Iată, vine culesul și vine alegerea, căci se va culege numai ce este întreg și nevătămat, iar ce nu este sănătos și bun nu intră în hambar. Să nu mai ai, creștine, în față și în inimă, decât pe tine și nevrednicia ta, și vei fi miluit de Domnul, căci Domnul caută spre duhul umilit, și aceea este jertfa pe care ți-o cere Dumnezeu. Cine folosește clevetirea și ura și cârtirea și defăimarea, acela nu este curat. Depărtați de la voi pe unul ca acela, iar de alții fie-vă milă smulgându-i din foc.

Cuvântul cel purtat, să fie lucrat cu el prin mărturia a doi sau trei martori, așa cum este scris în carte. Altfel, să nu se mai lucreze pentru adevăr. Feriți-vă de vorbirea în deșert, că dacă nu scăpați din această încurcătură, veți rămâne prinși în acest laț neiertător. E vremea să fie în tine numai unul, măi creștine, unul și înăuntru și în afară, căci iată, nu mai poți altfel. Ești vădit de cei ce rămân împăcați cu Dumnezeu, căci aceia nu vor mai primi mărturiile tale mincinoase, care mărturisesc asupra aproapelui tău. Caută să îndrepti pe aproapele tău dacă poți. Și dacă nu poți, mai ia cu tine unul sau doi și mergi de ajută-l pe acela, și dacă nici așa nu se lasă ajutat, lasă-l spre certare, căci dacă lucrezi după cele lăsate, atunci lucrează credința ta, și cuvântul cel spus de Domnul se vede împlinindu-se. Numai așa să se lucreze de acum, că altfel nu vom scoate răul afară din acest ogor. Dacă s-ar fi lucrat așa mereu, nu s-ar fi deprins așa de mult acest popor cu clevetirea și cu pâra și cu ura și cu minciuna. Ar fi fost leac mai din vreme și ar fi fost bine pentru fiecare, că nu s-ar mai fi înjosit fratele pe frate, nu s-ar mai fi deprins cu vorbirea deșartă, și ar fi vorbit creștinul despre cer și despre Dumnezeu și despre sfinți și despre iertare și bunătate, căci de aceea a ales Dumnezeu acest popor, ca să fie deosebit de lume și să lucreze după cele scrise în cartea învățaturii lui Dumnezeu.

Cele încurcate care se descurcă pe pământ, acelea vor fi descurcate și în cer, iar cele ce nu se descurcă pe pământ, vor fi și în cer încurcate. Iată, taină nouă vă spun: descurcați-vă de încurcăturile care vă țin legați, descurcați-vă pe pământ, ca să fie descurcate și în cer. Vindecați-vă de cele ce nu v-ați vindecat, ca să fie vindecate și în cer. Depărtați-vă de toate ale lumii, căci lumea a ajuns la sfârșit. Dacă ochiul tău sau piciorul tău sau mâna ta, dacă mama ta sau fiul tău sau alt mădular al tău te smintește întru cele de la cer, scoate-le de la tine, ca să nu-ți ardă tot trupul în gheenă, și să rămâi salvatorul trupului seminției tale. Nu poți fi și cu cele lumești, și cu Dumnezeu. Nu te înșela, creștine, că te înșeli dacă așa crezi. Am zis, și am rămas cu zisul; am zis să dai de la tine mila cea dăunătoare, care te face să te amesteci cu cei din lume. Nu te amesteca cu lucrul lumii, măi copilul meu, că să știi că-ți pierzi puterea cea bună și pierzi biruința și smintești pe cel care se luptă să se lepede de lume, și îl faci și pe cel slab să facă părtașie cu lumea, și pierzi pe cel slab.

Am acești copii cu care merg din loc în loc. Aceștia au fost chemați de Domnul și au lepădat de la ei lumea, și au lăsat și părinți și frați și neam și lume și s-au lipit lângă Domnul și nu s-au mai uitat înapoi. Au tăiat de la ei mila cea dăunătoare și au mers numai cu Domnul, ca să fie scăpare pentru tot neamul lor cel străin de Dumnezeu. Dar n-a mai vrut ni-

meni să fie numai cu Domnul, și e împărțită inima creștinului meu, și aceasta este mare stricăciune. Este împărțită dragostea creștinului meu, și eu cunosc din cer și văd câtă stricăciune aduce această împărțire de inimă. Iată una din cele ce strică puterea creștinului.

Cine lasă părinți și frați și neam și țărini și case pentru numele Domnului, acela va primi înapoi și pe pământ și în cerul sfânt. Amin.

Poporul al meu, nu mai înșela pe Dumnezeu. Am să vin să-ți arăt câtă iubire ai avut pentru Dumnezeu, căci atâta vei avea și tu de la Domnul. Măsură pentru măsură, mămică. Poate ai crezut că va fi altfel.

Am un sufletel din cetatea Moroieni, care a trecut printr-o suferință; suferință plăcută lui Dumnezeu, căci n-a cârtit, n-a deznădăjduit, n-a supărat pe Domnul. Din toată casa ei nu mai vrea nimeni pe calea cea dreaptă, pe calea cea aleasă. Vor toți pe calea cea largă și cu slobozenie. Suferința ei se scrie cu aur, măi copii, și e de preț la Domnul suferința ei. Suferința celui credincios, celui statornic, este bucată ruptă din suferința celor ce au câștigat cerul sfânt. Eu iubesc mult acest sufletel, că iată, a suferit în locul celor din casa ei, pentru care ea plânge, și ceea ce a suferit va pune Domnul pentru iertarea și întoarcerea celor din casa ei, ca să poată și ei alege calea cea strămtă, care duce la salvare în vremea aceasta. Dreptul Iov aducea jertfă de iertare pentru păcatele copiilor lui, iar ea a adus jertfă de suferință pentru iertarea casei ei. Suferința celui ce iubește pe Dumnezeu este aur lămurit în foc, iubii mei, dar suferința celui nestatornic, aceea este certare, aceea nu se pune pe aceeași înălțime ca să poarte rod bogat. Cei din casa ei au mâncat după pofta inimii lor, dar ea a dat jos de pe ea și ce mai avea, și a spus și s-a rugat: „Doamne, să nu fie numai pentru mine; să fie și pentru ai mei, că nu vreau să-i lasi de pe cărare. Să meargă și ei cu mine după Tine“. Dragostea ei este așa cum o cere cerul, și Domnul este cu veghe la rugăciunea ei, că ea nu vrea nici să sufere cei din casa ei, și vrea să-i îndrepte Domnul pe calea cea care este arătată acum.

Poporul meu iubit, te aștept, mămică, să fii cu mine; încă te mai aștept o clipă. Curățește-ți inima și întărește-ți credința. Adu-ți aminte că este scris în cartea acestei lucrări despre mine și despre lucrul ce-l săvârșesc în zilele acestea. Dumnezeu nu te minte niciodată, iubitul meu popor. El nu uită nimic din ce ți-a făgăduit, și iată, m-a trimis înaintea ta ca să te conduc spre cele făgăduite, ca să-ți aduc cele făgăduite. Era scris în cartea proorociilor că Domnul Iisus Hristos va veni ca să izbăvească lumea, și când a venit, n-a fost crezut că a venit, dar a venit, după cum era scris. Este scris în cartea acestei lucrări că Domnul va lucra cu mine peste mulțimi și va hrăni mulțimile cu cuvântul Său. Nimic nu împlinește Dumnezeu fără să vină să spună mai dinainte, dar tu vrei să te forțeze Domnul să crezi. O, credința forțată nu este din dragoste și nu are plata dragostei. Scoate de la tine duhul nepăsării și ridică-te, poporul meu iubit! Eu sunt. Până când mă gonești, copilul meu? Eu am venit să-ți fac bine, mămică, și tu de ce nu crezi în mine? Mă scoți de la tine mereu și mă înlocuiești cu plăcerile tale de care nu te înduri, de care nu te poți dezlipi, dar acestea te vor lăsa în curând, și vei rămâne neputincios, și cum ai să te ajuți atunci? Am venit la tine, mămică. Din cer vin, și cu cerul vin la tine, și nu-ți cer nimic decât să-mi deschizi să-ți dau scăpare și viață veșnică. Vei rămâne în trup, copilul meu, și vei intra în slava cea veșnică dacă mă primești și dacă mă crezi. Dar dacă nu, nu vei rămâne, poporul meu iubit, și îți va lua altul locul tău, și acela

va iubi calea cea dreaptă și va fi pe ea și se va scula numai decât din țărână și va fi viu pe veci, căci aceasta va fi plata celor credincioși. N-ai să poți ține piept zilelor ce vin, și ai să te temi de ele, dar dacă vei fi cu mine, vei vedea minune mare, copil al poporului meu. Roagă-te cerului pentru credință, roagă-te Domnului să-ți întărească El inima, și caută să scapi și să te scoli din somnul nepăsării. Fiți fii ai zilei, iubii mei, că vine ziua Domnului, vine ca un fur, și va fi greu, mămică.

Iată, te întâmpin, iubitul meu popor, cu vestea cea creștinească, și vin din cer cu ea. Hristos a înviat, poporul meu iubit! Lăsați-vă spre înviere. Fiți fii ai lui Iisus Hristos. Nu fiți fii ai lumii. Fugiți din lume, că în lume-i numai moarte, mămică. Am venit să vă ajut să scăpați de moarte. Deschideți-mi ușa duhului, ușa inimii, că eu nu folosesc ușa cea pământescă, eu trec prin ușile închise și intru, că sunt cerească, iubii mei. Iată cel mai dulce cuvânt cu care a venit Domnul în mijlocul ucenicilor Săi după înviere: pace vouă!

Pace între mine și voi, iubii mei! Cel ce crede în mine, acela va vedea slava lui Dumnezeu, care se arată în curând, iar cel ce nu crede, iau mâna mea de pe acela, și va ști că am luat-o.

Binecuvântați să fie de Dumnezeu cei ce cred în mine.

Pace ție, poporul meu iubit, popor așteptat de cer! Dar dacă ești nepăsător, pacea mea să se întoarcă la mine. Pace peste cei credincioși ai poporului meu!

Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

29 martie/11 aprilie 1991

Cuvântul sfintei Virginia către poporul creștin

Necredința din cetăți. Vorbirea de rău și fătărnicia creștinilor din cetatea Gheboieni. Împărțirea poporului din cetatea Căprioaru. Neamurile vor împlini numărul poporului Domnului.

Iată, a trecut un pic de vreme de când am venit să caut rod în această vie. Am venit să cercetez via mea și s-o îndemn spre desăvârșire, dar n-a voit. Am pus lucrători să mi-o curețe și să mi-o ude de la mine, dar s-au ridicat cu mânie și s-au răzvrătit. Așa a zis Domnul despre smochinul care nici în al treilea an n-a găsit rod în el: «*Taie-l, că ocupă locul. De ce să ocupe locul în zadar?*». Și stăpânul locului a zis: «*Doamne, mai lasă-l și anul acesta. Voi săpa și am să-i pun gunoi; poate va rodi. Iar de nu va face rod nici acum, îl vei tăia apoi*».

Mama Gigi lucrează cu cuvântul ei la timp și la netimp, și iată ce spune: am stat în mijlocul acestui popor și l-am învățat din cer, căci Domnul a locuit în mine, dar n-a vrut să aducă rod viu acest popor, și a rodit spini și ciulini, care mă acoperă acum pe mine; a rodit venin, și acest venin a curs mereu de pe limba fiilor poporului meu; și a rodit răzvrătire și judecată și hulă, a rodit ură și dispreț și luare în râs, și a rodit necredință în toată vremea. Și Dumnezeu a voit să taie această vie și să lase rădăcina, ca să dea din ea mlădițe noi, și eu așa am zis, măi poporul meu iubit: „*Doamne, un pic mai lasă-l, poate va rodi acum; iar de nu va face rod nici acum, îl vei tăia apoi*“. Și am venit, măi poporule al meu, și am lucrat peste tine după cum a fost poziția ta, mămică, și am zis că te vei înțelepți și te vei scula din sângele tău. M-am purtat din loc în loc cu cei ce am zis să mă ajute, și ce am găsit? Că iată ce am găsit! Am găsit tăgăduire și amenințare și necredință și cârtire și pietre aruncate pe urma mea.

O, măi Ierusalime, măi popor binecuvântat de Dumnezeu! N-am venit la tine să te distrug. Am venit să te adun, mă-

mică, și să scot întunericul din mijlocul tău. Am venit să te adun și să te acopăr și să te încălzesc așa cum își adună pasărea puii sub acoperământul ei, dar tu n-ai voit. Iată, acum te las de sub ocrotirea mea, căci n-ai voit să crezi în mine, și mă vei vedea din nou atunci când se vor adevăra cuvintele cele care vor umple cerul și pământul, atunci când se va spune: *«Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului!»*, căci Domnul vine la tine cu mine, măi poporul meu, și vei amuți și vei crede atunci. Că dacă acum nu crezi în mine și în lucrarea care nu se va sfârși în veac, să știi, poporul meu iubit, că nu se va scrie că ai crezut vreodată în această lucrare, și în zadar vei spune atunci: „Doamne, am fost și eu cu ea; iartă-mă, pentru mijlocirea ei, și mă primește, că i-am fost rudenie, că am mâncat de la masa ei“. Dar așa veți auzi: *«Nu știi de unde sunteți!»*. Acum râde și mă bate cu pietre poporul meu, și nu crede că m-a trimis Dumnezeu la el. Zice că nu-i adevărat, și eu îmi iau mâna de pe aceștia, de-acum. Îi las, de-acum, căci e vremea alegerii. Nu ești obligat, creștine. Du-te, mămică, cu cine vrei, ascultă pe cine vrei, crezi ce vrei tu, ce-ți place ție strică, dacă ești pus pe stricăciune, căci acum este vremea Scripturii aceea care zice: *«Cine este nedrept, să nedreptățească și mai departe; cine este spurcat, să se spurce încă; cine este drept, să facă dreptate mai departe; cine este sfânt, să se sfințească încă»*.

M-am dus în cetatea Valea Voievozilor să le duc solia învierii, să le spun „Hristos a înviat!“, și am găsit acolo tăgăduire și răzvrătire încă, și am găsit necredință. Nu mă mai duc, dar este scris că m-am dus, și mărturisesc aceste cuvinte scrise.

Am voit să ridic spre mărturie de credință și de lucrare cetatea cea din Gheboieni, și este scrisă această mărturie, dar n-au voit aceștia să poarte chipul lui Iisus Hristos prin trăirea lor. Ba au grăit cuvânt nesocotit, ca să-L aducă pe Domnul la asemănarea cu ei. O, așa ceva nu se va trece cu vederea. I-am luat cu mine la lucru, pentru că misiunea acestui popor este ca să lucreze lui Dumnezeu, și rod să aducă. I-am luat, și nu i-am luat pentru ceea ce au spus ei că i-am luat. Dar iată, dacă i-am luat, le-am vădit fățarnicia cea dinăuntru, căci a privit cerul la ei și le-a văzut cele două mantii pe care le poartă, cele două fețe pe care le folosesc. Apostolul Toma a pus degetul și a crezut apoi, dar ei nici așa n-au crezut, și li s-a socotit ispitire.

Vai celor fățarnici din acest popor, căci răsul lor se va preface în tânguire și li se va vâdi fățarnicia. Iată ce puternic s-a făcut creștinul meu, că trage cu săgeata frate în frate și moare din picioare cel însăgetat. Un picuț, și toți vor vedea ce lucru au săvârșit, căci s-au făcut cu toții ceată de judecători și de defăimători.

În cetatea Căprioru s-a făcut alegere. Fiecare a apucat pe cărarea pe care a voit. Păstori ai poporului meu, răzvrățiții și necredincioșii și cei puternici în răutate și în duh de rătăcire să fie necurați pentru cer. Lăsați-i spre certarea Domnului; lăsați-i, că n-au fost curați; lăsați-i, că este mărturie scrisă pentru fiecare cetate. Să fie deosebiți de cei ce cred lucrului ceresc, că nu mai rămânem cu nimic dacă mai lăsăm această amestecătură. Cine vrea să intre pe porți la Dumnezeu, cine vrea să intre pe poarta cea anevoioasă, acela să fie cu noi de acum, iar cei ce au altceva de făcut, cei ce se ocupă cu clevețirea și cu vorbirea în deșert și cu judecată asupra aproapelui, aceia să facă și mai departe așa, căci aceștia și-au ales partea. Fiți liniștiți, fiți cu pace și fiți cu înțelepciune, căci din mijlocul acestui popor se va vedea răsărind biruință mare, iubii mei, dar pecetluiți cuvântul limbii voastre față de cei răzvră-

țiți și necredincioși. Lăsați-i, că nu se pot aceștia despărți de ceea ce și-au ales. Cel ce vorbește de rău pe aproapele său, aceluia nu-i mai trebuie altă judecată, căci unul ca acela a călcat în picioare cuvântul legii care spune: *«Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși»*. O, creștine, pe tine însuși nu te vezi cât ești de rău, ție însuși nu te înduri să-ți faci rău, dar aproapelui tău numai piedici îi pui, mămică. Iar în această lucrare de mântuire dacă tu nu vrei, stai și faci răul acesta mare, că nici tu nu vrei, dar nici pe altul nu-l lași să vadă bine drumul.

O, dacă nu credeți în mine, n-ați putut măcar în aceste cuvinte să credeți, căci sunt cuvintele legii, mămică. Dacă și un stârv de câine ți le-ar cuvânta, ar trebui să iei din acestea legea lui Dumnezeu și s-o împlinești. Dar tu nu te răzvrătești împotriva mea, ci împotriva legii lui Dumnezeu, care vine să te țină de mână și să mergi drept și să te mântuiești prin împlinirea cuvintelor legii, și iată că Domnul te scoate vinovat față de lege, măi poporul răzvrătit din vremea lucrului meu, că n-ai vrut, mămică, să crezi că eu sunt vie și că sunt cu Domnul și că vin din cer, căci sunt vii în vecii vecilor cei ce sunt cu Dumnezeu.

A fost o călugăriță într-o mănăstire, și atâta ascultare a arătat și atâta plecăciune și sfințenie a folosit, că s-a lăsat pildă de ascultare și de aplecare pentru toate sufletele din acea mănăstire. Și dacă a murit, a rămas de pomenire și de pildă trăirea ei și supunerea ei, căci a rămas vie și după ce a adormit cu trupul, fiindcă s-a descoperit că a rămas vie. Că a adormit după o vreme și stareța mănăstirii, și au rânduit să fie pusă lângă trupul celei adormite care a fost sub ascultarea acestei starețe. Și când au dat piatra deoparte, să facă loc s-o așeze pe maica stareță, atunci sfânta s-a strâns cu trupul, ca să facă loc celei căreia i-a fost supusă și ascultătoare. Și a văzut minunea aceasta toată mulțimea care a fost la sărbătoarea punerii în mormânt a stareței acelei mănăstiri, și a rămas mărturie scrisă despre această minune. Și tu, mămică, ești viu, și nu-mi faci loc lângă tine, și iată, poporul al meu, mă tăgăduiești și mă dai de la tine, și iată cine te va judeca pe tine.

O, de câte ori am voit eu să te adun ca să te am și ca să fii tu cel mai binecuvântat popor din toate câte au fost! Nu vrei să crezi în mine, poporul meu, și faci ca și cei de pe vremea trupului Domnului care ziceau că Iisus este fiul teslarului Iosif, și nu voiau să creadă că este Fiul Tatălui Sfinte Treimi. Nu-i nimic, mămică. Tu nici n-ai cum să-L pricepi pe Dumnezeu, de vreme ce ispitești și nu te mai saturezi să ispitești. Dar n-au primit nimic vreodată cei ce au ispitit pe Dumnezeu, ci au rămas pe calea rătăcirii bătăind pe întuneric, căci Domnul nu intră cu înțeleșurile Sale în cei ispititori.

Dar vor veni, poporul al meu, mulțimi din cele patru colțuri ale lumii și vor bea din această piatră, mămică, și aceasta va fi spre judecata ta, popor necredincios din vremea aceasta. Și va fi așa cum este scris: *«Cei din urmă vor fi cei dintâi»*, și cele scrise așa se vor împlini. Dumnezeu a fost adevărat cu tine, dar tu n-ai vrut să fii adevărat cu Domnul. Iată, mai ușor va fi Sodomei și Gomorei în zilele ce vin, dar tu nu vei putea ține piept, fiindcă se va vedea pe tine semnul lui Dumnezeu, și nimeni nu te va milui, și se va teme de tine, căci se va ști că L-ai trădat pe Domnul. O, mai bine îți era să nu te fi născut, că greu îți va fi celui ce a băut din această stâncă și apoi s-a lăsat zdrobit de ea.

Iată, acum, pace peste cei credincioși din poporul meu! Iar dacă ești necredincios, creștine, pacea mea să se întoarcă la mine. Peste puțină vreme vine timpul să scot deasupra cele ce se săvârșesc acum în taină cerească, căci Domnul Se va

arăta cu lucrul Său, spre înțeleptirea celor credincioși. Dumnezeu ocrotește pe cei credincioși și îi va vădi pe cei ascunși sub vălul fățarniciei. Un pic, și secerișul va lucra cu repeziciune, căci Dumnezeu are nevoie de curățenie pe acest pământ binecuvântat, și va începe cu cei binecuvântați.

Iată, măi păstorule Daniel, cuvântul pe care ți l-a spus ție Dumnezeu cu câți ani în urmă, că ți-a spus că vei număra pe degete pe cei din popor care vor fi cu Dumnezeul acestei lucrări, căci cei ce n-au dat de la ei poftele și duhul rău al ră-tăcirii, aceia nu sunt ai acestui popor. Poporul meu va fi mare, așa cum este scris în cartea cea din cer coborâtă, dar vor veni de la răsărit și de la apus și se vor adăuga și vor face faptele legii și ale credinței, și Domnul va ieși biruitor. Așa va fi, ca și cu poporul lui Moise. Așa și acum va fi, căci cele ce au fost, iarăși se lucrează de Dumnezeu, și nimic străin care să nu fi fost vestit nu se va împlini.

Copii ai poporului meu care credeți pe Dumnezeu! Hristos a înviat! Hristos, lumina învierii, iată, Se arată în curând, și toate cele din cer și de pe pământ, și toate cele de dedesubt vor cânta împreună cântecul cel scris prin prooroci: «*Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului!*», și tot ochiul va vedea. Amin, amin, amin.

5/18 aprilie 1991

Cuvântul Domnului către alesul Său Irineu

Cei credincioși nu sunt iubiți de lume. Omul limbut are două limbi și două fețe. Preoții lumii n-au chipul și viața lui Hristos.

Cel mai dulce cuvânt: pace ție! Pace ție, copil credincios lucrului Meu din vremea aceasta! Pace ție de la Dumnezeul celor credincioși, căci Domnul este Dumnezeul celor credincioși și lucrează cu cei credincioși. Iată, și din cer urarea cea creștinească de aducere-aminte a învierii Domnului: Hristos a înviat! Hristos este începătura învierii, și după aceea fiecare, la rândul cetii sale.

Hristos a înviat! Dar câți înțeleg această taină ca să trăiască după adevărul acestei învierii? Lumea face din această amintire, din această sărbătoare, o sărbătoare de petrecere și de slobozenie și nu de cucernicie și nu de slăvire cerească, și nu se suie bucurie de pe pământ la cer. Așa era și pe vremea trupului Meu, măi copilule iubit, că se aduna lumea de peste tot la sărbătoarea Paștelui din Ierusalim ca să ducă jertfă de rugăciune lui Dumnezeu. Da' de unde! că nu era în aceia Duhul lui Dumnezeu, că dacă ar fi avut Duhul lui Dumnezeu cei ce se adunau, ar fi cunoscut că Eu sunt Mielul lui Dumnezeu, Care a venit să ridice păcatul lumii. Ai văzut mărturisirea lui Petru, dacă am întrebat pe ucenici: «*Dar voi cine ziceți că sunt?*». Și Petru a zis: «*Tu ești Hristosul*». Dar Domnul a descoperit lucrarea Duhului Dumnezeiesc și a zis: «*Fericit ești, Simone, că nu trup și nu sânge ți-a descoperit ție aceasta*», și a lucrat Domnul ascuns în toată vremea, căci le-a spus apoi: «*Nimănui să nu spuneți că Eu sunt Hristosul*». Iată, Domnul n-a căutat în petrecerea lumii pe vremea Sa, și a lucrat ascuns cu o mână de ucenici, căci altfel nu putea ajunge vremea ca să Se desăvârșească prin moarte, și apoi prin înviere, după cum era scris în cartea proorociilor. Iar când vremea venise, S-a suit la Ierusalim să Se lase spre pătimire, și să-Și arate apoi slava Sa.

O, iubitul Meu, am coborât din cer și am purtat trup și M-am smerit până la cruce, ca să fii pildă de iubire pentru cei ce vor crede în Mine. Am fost slujitor ascultător Tatălui Meu și M-am plecat în fața tuturor, ca să fac bine tuturor. Am venit

din cer și am spălat picioarele învățăceilor Mei și n-am făcut nimic pentru Mine. Am alinat durerile tuturor, am vindecat suferințele celor credincioși și am dat mâncare mulțimilor flămânde, și apoi am mers spre pătimire și spre plinirea deplină a tainei pentru care venisem întrupat, și n-am lucrat decât iubire în toată vremea trupului Meu. Și când M-am suit la Tatăl Meu, așa am zis: «*Tată, pe cei ce Mi i-ai dat din lume păzește-i Tu de acum, fiindcă Eu vin la Tine. Ei nu sunt din lume, precum Eu nu sunt din lumea aceasta. Lumea nu-i iubește, pentru că lumea iubește ce este al ei*». Așa și acum, lumea nu poate iubi pe cei ce sunt cu Dumnezeu, pe cei ce nu ies din cele ale legii lui Dumnezeu. Dar cei credincioși care nu suferă ocară și dispreț și judecată de la cei din lume, o, aceia încă n-au ieșit cu totul din cele ale lumii, aceia au încă inima împărțită. Așa sunt mulți din poporul Meu pe care l-am hrănit și l-am învățat din cer în toată vremea, și nu poate creștinul să taie de la el și să fie numai cu Mine ca să-l fac puternic pe cel din poporul Meu.

Am acești copilași prin care Eu lucrez și prin care se vede Scriptura aceea care zice: «*Cine nu lasă părinți și frați și țărini și case și lume pentru numele Meu, acela nu poate fi ucenicul Meu*», iar cel ce lasă totul pentru Mine, acela este ucenicul Meu. O, acești copilași nu s-au mai uitat înapoi. Au tăiat de la ei, și iată, fericiți vor fi și peste multe vor fi puși cei ce ascultă cuvintele Mele și le împlinesc. De aceea te-am lipit cu ei, și vai, copilul Meu, vai celor care numai ar cugeta să pună bârnă între tine și aceștia de care Eu Mă servesc și prin care Mă leg cu tine pentru săvârșirea lucrului Meu din zilele acestea! Spun așa fiindcă se iscodește încă lucrul Meu cu tine de către cei fățarnici care zic că sunt și ei cu lucrul Meu, și numai puțin aluat dacă este de la aceia, umblă să strice frământătura cea din cer. Ferește-te de aluatul celor fățarnici, căci aceia nu lucrează în via Mea. Ferește-te tu de prieteni, că de dușmani te feresc Eu. Dar Eu voiesc să înțelegi ce-ți spun, căci cel ce nu este cu lucrul planului Meu, acela nu este cu tine după adevăr. Ferește-te de omul limbut, că acela are două limbi. Și te ferește încă de cel lingușitor, căci cuvântul mios al acestuia este cu două înțelesuri. Eu sunt în toată vremea cu pază tare peste tine, și cete de îngeri tari lucrează în preajma ta, căci vreau să te am, copilul Meu iubit, și vreau puternic să te am, și vreau dreptar să te am în mijlocul unui neam îndărătnic și necredincios.

Apostolii din Galileea au luat Duh Sfânt. Și de ce au luat? Fiindcă au crezut în Învățătorul lor; de aceea au luat, și s-a cunoscut că au luat, căci au mers și rod au adus și minuni nenumărate au săvârșit, și au mers după ei noroadele de pe pământ, căci în numele Meu scoteau demoni și în limbi noi grăiau și minuni mari lucrau. Dar astăzi, duhul lumii, acest soi de duh rău, cu ce să mai fie stârpit? Cu ce, iubitul Meu? Căci soiul acesta de duh rău din vremea aceasta, nu iese decât cu credință nemaiauzită, lucrată lângă post și lângă rugăciune vie, după duh și după adevăr, și iată, această putere nu se mai vede lucrată din biserica Mea, că nu este viață cu Mine, nu este. Că mănâncă preotul carne în toată vremea, ca toată lumea cea răătăcită, mănâncă fără oprire, de la cel din capul bisericii și până la cel mai slab. Nu vrea preotul să fie asemenea cu Mine, și iată, și azi văd această înșelare, că și de cele mai mici sarcini se scutură omul, și își mai bagă, încă, grumazul să ducă în spate un munte, că se duce să se facă preot, și nu știe ce face unul ca acela. Și dacă preoții ar ști ce fel de vreme este aceasta și dacă ar pricepe ce înseamnă să stai între om și Dumnezeu, dacă ar putea pricepe, îți spun și Eu ție, măi tată, îți spun că preotul de azi și-ar lua o traistă pe umăr și s-ar

duce dincolo de cel mai mare pustiu ca să scape de gheenă, căci preotul de azi nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu, și scris este: «*Vai vouă, căci strecurați țânțarul și înghițiți cămila, că vă arătați drepti oamenilor, iar înăuntrul vostru este stricat. Vai, că întreceți măsura părinților voștri, care au vărsat sângele proorocilor, că iată, mărturisiți voi înșivă că sunteți fii ai aceloră».*

O, iubitul Meu, fii cu Mine, măi tată, că preotul de azi face din Trupul și Sângele Meu mădulare ale desfrânaților și ale nelegiuitorilor. Mai ușor i-ar fi unuia ca acesta să-și ia o legătură cu pâine și să plece în pustiu, că nu numai pe el, dar și pe cel pe care-l dă de partea lui îl face fiu al gheenei. Crede tu Mie, ca să fii plin de Duh și să vezi cu duhul, căci adevăr adevărat îți grăiesc, că înainte vreme preotul nu-și părăsea costumul sfânt, și trecea prin sat și era cinstit cu cinstire sfântă și cu întâietate, măi copilul Meu, și păștea turma după dreptarul cel întreg. Dar uită-te și tu azi, uită-te cu Mine, că nu mai știi că este preot acel preot care bea și fumează, care nu numai că umblă îmbrăcat ca lumea și că părăsește portul cel sfânt, dar mai mari grozăvii se ridică la cer, că se duce și face ca toată lumea, și nu-l mai deosebesc din lume.

Nu mai pot, copilul Meu, nu mai pot, tată, și vreau să fac curățenie bună. Vreau să curăț toate uscăturile, vreau să Mă ridic să tai pomii cei care n-au adus rod. De ce să ocupe locul în zadar? Vin, și vreau să las tot ce mai găsesc sănătos, dar ajută-Mă, că iată, vreau să fac cu tine început de lucrătură nouă. Nu te pripi, nu Mă ascunde sub obroc. Scoate-Mă și fă să luminez cu tine prin ceea ce lucrezi! Stai întru puterea cea bună, căci acest soi de întuneric și de ceață nu se poate risipi decât cu puterea cea bună.

Nu Mă mai da la cei ce nu merg pe cale cu Mine. Spune-le și le arată calea, și dacă vezi că merg pe ea, unește-i cu Mine, dar dacă nu vor, Eu nu Mă voi lăsa întru aceștia, și Mă voi întoarce în Mine. Să știi că adevăr grăiesc, Eu nu Mă las cu împărăția Mea întru cei ce nu-Mi deschid după adevăr, căci cei ce sunt cu Mine, aceia calcă pe urmele Mele, și Eu binevoiesc întru aceia. Eu am venit întreg pe lume și întreg M-am dat de pildă spre tăiere și spre jertfire, și nu pot trece peste aceasta. Așează-Mă tu, cu dragostea ta, cu credința ta și cu cuvântul tău, așează-Mă în om, ca să Mă pot vedea în om, și apoi lucrează cu Însuși Trupul și Sângele Meu peste acela, căci Eu sunt curat, copilul Meu cel ascultător, și, lucrează, măi tată. Nu este greu cu Mine. Este greu, dar nu când ești cu Mine, căci Eu nu sunt neputincios întru nimic.

Lasă-Mă pe Mine întru toate, dar toate ale tale să fie întru Mine. Nimic fără Mine: nici fapta, nici grăirea, nici iubirea, nici privirea. Nimic fără Mine, iubitul Meu, căci Eu fac zece pași la un pas de al tău, și mergem și lucrăm și biruim. Caută cu împărăția Mea mereu, și pe toate celelalte ți le voi lucra Eu, dar fără Mine niciodată și pe niciunde să nu fii. Ai văzut pe unii credincioși, își dau cu mâna lor de pomană tot ce vor să aibă în cer. Așa și pe pământ, ceea ce vrem să primim din jur, aceea să împărțim, căci înțelepciune mai mare nu mai este alta, și virtute mai mare nu poate întrece această virtute. E mare întunericul acestei vremi, iar cel ce-și împletește virtuțile cu socoteală dreaptă și cu umilință de duh, acela întrece pe cei ce au lucrat virtuțile pe pământ și sunt acum în ceata sfinților. Acela de azi întrece pe aceia, pentru că e vremea aceea spre sfârșitul plinirii vremurilor, și așa este scris: «*Cel ce rabdă până la sfârșit, acela se va mântui*». Amin.

Caută cu dragoste împlinirea planului ceresc, și pe toate celelalte lucrări ți le voi face ușoare spre lucrat, căci iată, vremea așteaptă pe urma noastră, iar Eu suspin sub așteptare,

iubitul Meu. Vreau să vă văd lucrând cu dragoste de cer, cu dragoste pentru lume, așa cum Eu, din iubire pentru lume am lucrat și M-am dat jertfă ca să plinesc începătura lucrării de mântuire a făpturii lui Dumnezeu. Iar voi să fiți aceia prin care Eu voi sfârși cu biruință lucrarea Mea, căci iată, lucrez, dar puțini lucrători am la via aceasta. O, dar Mă scutur cu putere de duh peste acești puțini ai Mei, și biruința va răsări, și se va vedea răsărind. Amin.

Mai am de stat cu tine în sfat, și aș sta mereu, că n-am cu cine Mă mângâia, dar iată, nu avem încă apropiere așezată, și Domnul trebuie să aștepte o așezare, o cale mai deschisă și o legătură mai strânsă, căci cuvântul Meu este legătura.

Acum, iarăși, pace ție! Pacea Mea să rămână peste tine și să lucreze duh de pace întru tine. Mă bucur întru tine, căci îmi găsesc plăcerea întru tine. Fii curajos, fii dârz, căci Eu sunt cu tine. Toiagul dreptății să te poarte și să te sprijine în tot lucrul dreptății cea din credință răsărită. Ploaia harului Meu să te crească și să te desăvârșească întru mulțimea harului ceresc care curge de la Sfânta Treime peste tine.

Măicuța Mea te întâmpină și ea cu vestea cea mare:

— **H**ristos a înviat, copil iubit al Fiului meu!
Pace ție! Pacea Fiului meu să fie cu tine!

Amin.

— **I**ată, să ne întâlnim la ieslea coborârii Mele și să întărim de la Mine și de la tine pe cei pe care-i așteptăm, pe cei cu care ne ajutăm, căci vreau să-i fac să priceapă bine lucrul Meu din vremea aceasta. Vreau să pricepi bine că în acest acoperământ în care Eu cobor cuvântul Meu, vom lucra adesea peste multe scule ale planului Meu, și vom lucra peste ei și cu ei apoi, ca să desăvârșim via aceasta și s-o ridicăm pe România în vârful gloriei Ierusalimului ceresc.

Voi mai sta în sfat cu tine, că multe sunt ca să le aduc spre știre și spre împlinire. Tot ce ți-am dat de lucru, fii des-toinic și lucrează-le pe toate până la capăt, copil credincios al cerului sfânt, că vremea e târzie, copil iubit de Dumnezeu. Amin, amin, amin.

7/20 aprilie 1991

Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Gheboieni

Taina celor șapte tunete. Sfinții sunt vii și lucrători pe pământ și vin la masa poporului Domnului.

Hristos a înviat! Din cer vă spun, copiii mei din Gheboieni: Hristos a înviat! Nu-i nimic dacă poporul nu crede. Nu-i nimic dacă nici voi nu vreți să credeți, dar eu, iată, mai scriu o mărturie încă, fiindcă vă spun din cerul sfânt: Hristos a înviat, copii din Gheboieni! Mai primiți-mă și acum, și pe urmă eu nu vă mai supăr. Eu v-am iubit și vă iubesc, căci cine mă poate pe mine despărți de dragostea pe care o port eu poporului meu? Cine? Necredința poporului meu sau tăgăduirea sau cârtirea cea de la el?

Dar am voit cu altfel de dragoste să ridic spre mărturie acest popor. Am voit cu dragostea aceea despre care ziceți voi când ziceți: „*mama Gigi era bună cu toți*“. Eram bună, măi mămică, dar adu-ți tu aminte, iubitul meu popor, că și Domnul era bun cu tine, fiindcă tu erai atunci micuț, și îți punea Domnul în fața ta toate câte voiai tu, că era calea largă, fiindcă îți luai voie atunci să trăiești viața ta, și nu Se îndura Domnul să-ți frângă voile, ca să nu te piardă, ca să nu ți se pară greu. Și a așteptat Dumnezeu să te faci mare, și ca să te de-

prindă apoi cu grija cea pentru mântuire și să așeze peste tine viață sfântă și curată. Și atât de mult te-a binecuvântat Dumnezeu pe tine, cu nădejdea că va trezi în tine dragostea aceea care să te facă să urci urcușul spre cer, căci drumul cel spre cer este cu urcuș la capătul lui, fiindcă așa este acest drum. Ai văzut pe Domnul tău când a ajuns aproape de glorie, ai văzut cât a suferit și cât de greu a fost drumul, dar n-a fugit ca să scape de acest urcuș, că S-a gândit la tine și la dragostea ce o avea pentru tine, și a suspinat și a luat urcușul în față și l-a suit cu sudoare de sânge, și ai văzut ce biruință s-a arătat după aceea. Te-a iubit, mămică, pentru tine a suferit Domnul. El a fost începătura, ca să vezi tu cum este drumul mântuirii și cum poți să ajungi în starea cea veșnică. Te-a luat cu ușor, poporul meu iubit, așa cum trece omul prin toate treptele puterii sale, de la naștere și până la viața cea fără de sfârșit.

Când ai venit tu la Domnul, ai venit așa cum ai venit, și ai găsit dragoste și sprijin, căci Domnul este Acela Care iartă păcatele, iubitul meu popor. Și te-a ținut apoi de mână și ai mers cu El, mămică, și n-a fost nimic să ceri și să nu-ți dea, ca să poată apoi să-ți ceară și El ție ajutor, dacă ajungi să poți lucra și să poți aduce rod pentru cer. El ți-a dat ție cerul, iubitul meu popor, și cum ai să poți tu spune că nu ți l-a dat? Ai să ai, oare, curaj să spui că n-a venit Domnul la tine cu cerul? O, n-o să mai fie o durere mai mare ca a ta, fiindcă nimeni, în nici un veac, nimeni n-a avut ce ai avut tu de la Dumnezeu.

Măi poporul meu, mă lăsam cu dragoste sub tăria cu care a lucrat Dumnezeu în mijlocul tău, și intra Domnul, și intra cerul în trupul meu cel slab, și îl făcea Domnul ceresc, și vorbea Domnul cu tine din acest cer, căci sălaş ceresc a fost vasul trupului meu. A venit Domnul încă o dată pe pământ și a vorbit încă o dată așa cum vorbea pe vremea trupului Său. Dar nu numai așa, că ți-a dat ție tot ceea ce n-a mai dat până acum, tot planul cel ceresc pentru plinirea tainei Sale a venit și ți l-a vestit, fiindcă așa este scris: *«Încă o dată voi mai clătina cerul și pământul»*, că S-a scuturat Dumnezeu cu tot ce a mai fost să Se scuture, și a făcut aceasta în vremea voastră, măi copii, și a adus peste voi cuvântul celor șapte tunete, care nu s-a scris atunci când au vorbit aceste tunete. Toate sunt aduse, și acum ele vin spre împlinire, fiindcă au fost vestite de Însuși Domnul, Care a vorbit cu tine prin graiul trupului meu. Și ți-a spus și aceasta Dumnezeu, că eu, în zilele împlinirilor cele de pe urmă, voi hrăni mulțimile care vor fi călăuzite de Duhul Sfânt și voi sta în fața lor cu cuvântul Duhului Sfânt așa cum a stat Ioan Botezătorul în fața gloatelor care L-au văzut apoi pe Iisus Hristos în vremea aceea.

Dacă Dumnezeu a grăit minciună prin această vestire, atunci nu veți avea vină că nu credeți lucrului meu din zilele acestea. Dar este scris cuvântul credinței tale atunci când ți-a vestit Domnul despre vremea mea și a lucrului meu. Este scris că această lucrare începută spre sfârșit, nu se va sfârși în veac, fiindcă ea va lucra pentru plinirea așezării împărăției veșnice despre care scrie în carte, măi copil al acestei lucrări.

Degeaba, mămică, ai trecut tu prin această școală, că iată, n-ai purtat folos după învățătura care a lucrat peste tine. Nu este de mirare că n-ai ieșit cu premiu și cu înțelepciune din această școală, fiindcă tu n-ai fost curat la această masă, că dacă ai fi fost curat cu inima, ar fi lucrat în tine puterea înțelepciunii cerești și ai fi fost acum ceresc, și s-ar fi cunoscut că ești ceresc, de departe te-ai fi cunoscut că ești născut din cer, și ai fi spus cu cuvântul, și cuvântul tău s-ar fi văzut împlinit.

O, copilul meu, nu-ți mai spun să crezi în mine. Mi-e greu să mai spun așa ceva, și folosesc smerenia de duh și nu

mai trec peste tine. Dar îți spun, măcar în cuvintele acestea să crezi, fiindcă aceste cuvinte te vor osândi pe tine, că așa este scris: *«Să crezi, din pricina celui ce ți-a spus»*, că ai păcat, că ai știut, copilul meu.

Trecătorul care trecea pe cale, însetat de arșița soarelui, s-a rugat la Dumnezeu să-i scoată în cale un izvor să-și stâmpere setea, pe care n-o mai putea purta, și Dumnezeu l-a auzit și l-a purtat înspre izvor, și s-a aplecat și a băut, și l-a mulțumit Domnului spunând: *„Doamne, eu n-am mai băut vreodată o apă atât de bună, atât de vie. Îți mulțumesc că m-ai cercetat, Dumnezeul meu”*. Dar i-a venit în gând să se ducă în susul apei de izvor, să vadă locul de unde fâșnește izvorul și să se bucure și mai mult. Și pe când mergea și urca pe munte, a întâlnit un stârv de câine, și pasul lui s-a muiat, căci a văzut șuvița izvorului trecând prin acel stârv și a păcătuit cu gândul și cu gustul și cu credința, măi copii, și numaidecât a auzit glasul lui Dumnezeu, care i-a spus: *„Puțin credinciosule, puțin în dragoste! Când te-ai plecat și ai băut apa aceea bună, a fost bună, că ți-a stins setea și arșița care te sfârșea de pe picioare, iar acum te scârbești și tăgăduiești pe Dumnezeu, Care este curat și adevărat și bun”*. De aceea și eu vă spun, măi copii: așa faceți și voi, ca drumețul cel care a judecat pe Dumnezeu, fiindcă vouă vă vine greu să beți de la mine așa cum vă dau eu să beți, și dați cu mâna peste blidul din care vă dau să beți, și îl vărsați și risipiți apa cea vie a cuvintelor mele. Nu-i nimic, mămică, mă voi întoarce spre neamuri, și acelea se vor vindeca și vor da mulțumire lui Dumnezeu, căci acelea vor avea credință, și se vor vindeca aceia.

O, fiule Mitică, ce bine ai fi făcut dacă ai fi voit să aștepti un pic, că ai fi ajuns să vezi și să crezi! Dar ce să-ți mai zic acum? Nu-ți mai zic nimic. Mă doare însă pentru alte suflete care ar fi voit să fie cu mine și să intre în bucuria biruinței pe care o pregătesc eu acum. Dacă n-ai voit, să fi fost măcar liniștit, dar iată câtăucidere ai lucrat! Ucidere de duh și de credință, și prilej de hulă și de tăgăduire, prilej de ispitire și de defăimare și de vânzare. O, nu mai am de spus nimic, căci nu voi mai spune, și altfel vor fi cele ce vor fi să se vadă. O să vedem cum ai să poți să dai lui Dumnezeu răspuns pentru întărirea necredinței la care ai ajutat, că ai lucrat dărâmare și peste tine, și peste alții care erau neputincioși cu credința și cu împlinirea. Ce zici acum? Să te las să pierzi totul? Să te las să crezi că e bun lucrul ce-l săvârșești? Să te las cu înțelepciunea ta? Că vadă că pe cea de la Dumnezeu ai schimbat-o cu a ta. Tot tu ești mai deștept, tot tu ești mai priceput și mai înțelept. Păcat, mămică, de dragostea voastră, că voi nu vreți s-o puneți în slujba lui Dumnezeu, și stricați miezul dragostei voastre cea din fire. Mai bine era să fi avut dragoste din cer, că ați fi știut s-o împlețiți cu cea după fire și ați fi făcut împărăție cerească în voi. Dar ați cheltuit acest talant fără socoteală, și iată, v-ați făcut vouă înșivă dușmani, și apoi și altor, căci celor pe care-i tulburați cu înțelesul cel rău al inimii voastre nu le sunteți frați, nici prieteni, ci dușmani le sunteți, și... nu vă mai spun ce le sunteți, că dați cu pietre în mine și mă omorâți de tot de la fața voastră.

Iată, iau din calea voastră acești copilași. De ce să fie ei așa de loviți, așa de batjocoriți, așa de defăimați și de vinovați? Dar ce vină au ei? Și dacă ei au vină, iau vina lor asupra mea, că a mea este vina dacă voi ziceți că ei sunt stricători și vinovați și mincinoși. E vina mea, mămică, eu sunt aceea care le-am cerut ajutorul, pentru că ei au ascultat pe Dumnezeu și L-au iubit pe Dumnezeu și nu L-au tăgăduit niciodată, nici atunci când au fost acoperiți de rușinea și de noroiul și de bat-

jocura care a curs de peste tot asupra lor. N-a mai fost nimeni mai defăimat și mai judecat și mai învinuit decât ei, și mai vândut decât ei.

Nu-i nimic că mi-ați făcut atâta durere. Această durere va fi să fie vindecată, căci cerul sfânt va fi mai puternic decât voi și decât toți cei din popor care mi-au strivit tot rodul care a mai fost. Dar voi aveți mult mai mult răspuns de dat, că n-ați voit măcar să stați liniștiți cu cele ce ați avut, și ați pus degetul ca Toma, dar nu v-a folosit la nimic. Ce vină au avut acești copii că au mers cu mine pe unde am mers eu să-mi întocmesc cartea mărturiei lucrului meu când am mers să așez deșteptare peste ai mei? Dar ce vină a avut Iona dacă a fost trimis să anunțe cetatea Ninivei să se întoarcă la calea cu Dumnezeu ca să nu piară acea cetate? Măi copii, nici în lume n-am să găsesc atâta necredință, că se vor scula cei din lume să se judece cu acest popor hrănit cu ce a fost mai bun din cer.

O, mă doare neprimirea ta, dar am îndrăznit, încă, cu vestea pe care ți-o dau acum. Iartă-mă, poporul meu iubit, iartă-mă, poporul meu din Gheboieni! Te-am supărat, mămică. Am voit să-ți iau de la gură și de la inimă ceea ce te despărțea de biruința de care se vor bucura cei credincioși și cei ce au îmbrățișat intrarea cea îngustă, care duce în grădina cea pregătită pentru cei biruitori ai întunericului din vremea voastră, ai necredinței din vremea voastră. Iartă-mă, poporul meu iubit, dar să știi că mult te-am iubit și mult te-am dorit să fii cu mine și să vin cu cerul în mijlocul tău, că vine Dumnezeu pe pământ, măi poporul meu, să știi că vine. Este scris că vine, și cele scrise s-au împlinit și se împlinesc și se vor împlini, și nici o iotă nu va fi să nu se îplinească. Iartă-mă, poporul meu iubit! Te-am supărat, și-am ieșit în cale, și pentru asta te-am supărat amar, și te-am făcut să te răzvrătești asupra mea și să mă alungi și să mă gonești și să mă tăgăduiești. Iată, iau acoperământul meu de peste tine, iau mâna mea de peste tine. Ești liber, mămică, să-ți alegi plăcerea. Fă ce vrei, alege-ți ce vrei, lucrează ce vrei, bucură-te cum vrei tu, de-acum.

O, Ierusalime, o, iubitul meu popor, dar mă duc de la tine cu duhul frânt, pentru că eu te-am iubit și pentru că am suferit ca să te nasc și să te am pentru Dumnezeu. Mă duc, mămică, de la tine, și am să pun în locul tău cartea mărturiei lucrului meu pe masa Tatălui ceresc, Care m-a trimis în întâmpinarea ta, după cum era scris în planul cel întocmit de cer și pe care tu îl știai, poporul meu iubit. Voi ridica această carte între cer și pământ, ca să nu mi se ceară sângele tău, dar numărul poporului sfânt care este așteptat acum, mi-l voi ridica din praful acestui neam și îmi voi spăla rușinea, și Domnul va deschide porțile cerului, și voi intra pe porțile slavei și voi fi întâmpinată cu mai multă sărbătoare, căci din oasele cele uscate ale acestei vremi voi face fii pentru Dumnezeul puterilor cerești. Amin.

Ce ușor v-a venit să lucrați răzvrătire, să lucrați vânzare și tăgăduire și necredință! Iată, acum sunteți vădiți, vedeți și voi că sunteți vădiți, că unul ați fost înăuntru, și altul ați fost în afară. Ați purtat haină peste haină, și ziceți că v-ați priceput să faceți aceasta și că ați izbutit să biruiți pe Dumnezeu, că ziceți că Acesta este un Dumnezeu mincinos. Dar n-ați spart voi această gheață, nu voi ați început acest fel de înfățișare. Au fost mulți, mămică, și Dumnezeu pe toți i-a îngăduit, pentru că este cu neputință să nu lucreze încercările peste lucrul lui Dumnezeu.

Hai să mai vorbim un pic încă, să ne amintim împreună despre creștinii cei din toate timpurile care au fost supuși batjocurii și chinurilor și morții de către cei tari din fiecare vre-

me, căci nu aceea era tărie, ci era tărie tăria celor chinuți, care nu L-au schimbat pe Dumnezeu cu nimeni și cu nimic pe lume. N-au voit cei sfinți viața fără Dumnezeu, și au murit cu trupul și sunt vii în vecii vecilor, căci așa este scris, și sunt vii și lucrează minuni, măi copii. Căci sfântul mucenic Mina, din cer a venit și a vorbit pe cale cu cel ce tăia în bucăți pe creștinul care se ducea să aducă rugăciune către sfântul Mina, și a cules bucată cu bucată din pământ și a întocmit trupul cel tăiat în bucăți și a suflat peste el și l-a înviat, și mărturisește această minune.

Sfinții ierarhi Vasile, Grigorie și Ioan erau în cer, și din cer au venit și mi-au dat Sfintele Sfintelor după ce am împlinit porunca Domnului pentru postul cel de patruzeci de zile pe care a trebuit să-l împlinesc. Am stat în mijlocul acestui popor și mereu am stat față în față cu cei din cer, de parcă n-ar fi fost dezbrăcați de trup aceștia. O, dacă voi ați fi fost pe deplin încredințați întru această lucrare, ați fi putut să vedeți de câte ori ați stat la masă cu cei din cer. Când eram în mijlocul vostru la câte o sărbătoare de sfânt, n-ați văzut, că n-ați avut ochi curați. Au stat cu voi la masă mulțime de sfinți. Am văzut pe frații Macabei cu voi la masă. Am văzut mironosițele cu voi la masă. Au stat la masă cu voi îngerii, care n-au purtat trup pe pământ, și au venit și au mâncat la masă cu voi. Au stat la masă cu voi cei ce au plecat dintre voi, mămică, dar ați uitat cu toții, ați uitat și de ei, și de mine, și de aceea nu puteți să mă primiți să stau cu voi și să mă bucur cu voi. Locul meu era să fie numai cu voi, peste tot cu voi, mereu cu voi, până la sfârșitul veacului cu voi, și apoi în vecii vecilor cu voi.

O, de ce, oare, v-a venit așa de greu să credeți în mine? De ce așa de greu v-a fost să mă primiți? Știu cu ce vreți să vă dezvinovățiți; știu, mămică, știu. Dar vă spun că n-aveți dreptate voi. Și iată, știu că știți, dar vă mai spun și eu o dată, și din cer vă spun, că apostolii așa au spus Domnului: «Doamne, arată-ne nouă pe Tatăl!». Și ați văzut răspunsul ce l-au primit: «O, de atâta vreme sunt cu voi și n-ați priceput că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine?».

Măi iubiții mei, spuneți, mămică, ce să folosesc eu pentru voi ca să mă pricepeți și să credeți că eu sunt? Că Domnul așa a spus ucenicilor Săi: «Eu în voi, și voi în Mine». «Cine vă primește pe voi, pe Mine Mă primește acela». De ce nu vreți voi să fiți cu pricepere ca să puteți crede pe Dumnezeu? Domnul lucrează așa cum a lucrat în toate vremurile, că așa a spus: «Îi veți cunoaște după roadele lor pe cei ce sunt cu Mine». Spuneți, mămică, cu ce vreți să lucrez peste voi ca să vă fac să credeți în mine, ca să vă fac să mă ascultați și pe mine și nu numai pe cei care vin și pun peste voi necredință și rătăcire? O, ce ușor vă întovărășiți cu aceia! Vă este ușor, că vă potriviți la slobozenie, mămică, și de aceea au putere aceștia peste voi. Dacă eu n-aș fi venit cu calea cea îngustă, care duce la salvare și care vă scapă de judecata Domnului, o, atunci ar fi fost numai pace și înțelegere, și ar fi fost la voi și credință în această lucrare. Dar să știi, creștine, că numai aceasta te-a făcut pe tine să întorci spatele lui Dumnezeu. Tu ai zis că stai cu această lucrare și că ai credință în ea, dar mântuire nu vrei, mămică? Tu aveai mult mai multă datorie față de toți cei care cred că este Dumnezeu, că tu știi și datorie celor ce cred în Dumnezeu, și trebuia să faci și mai mult decât erai dator să faci, căci așa ți se cere ție. Dacă am venit și te-am luat să lucrezi cu mine, te-am luat, mămică, pentru ca să am lucru făcut de tine, și pentru ca să fii lângă mine și atunci când va fi să mă arăt în fața acestei turme, că nu mai este decât un pic, și mă veți pipăi și veți vedea că eu sunt. Mă veți

vedea, și veți alerga spre mine când mă veți vedea. Veți alerga, fiindcă mă cunoașteți. Va fi tot cerul atunci, dar voi pe mine mă cunoașteți, și la mine veți alerga. Atunci mă voi îndrepta și eu spre cei pe care-i cunosc, spre cei care m-au iubit, care au lucrat cu mine, care au crezut în mine, iar pe cei care m-au osândit și m-au tăgăduit, chiar de vor veni spre mine, n-am să am cum, n-am să pot decât să le spun: «Nu știu de unde sunteți», căci va sta deschisă atunci cartea, copii ai poporului meu, și cartea lui Dumnezeu, una este, și adevărată este, precum Unul și adevărat este Dumnezeu. Amin.

Iată, pacea mea peste cei credincioși din poporul meu! Iar dacă este necredință, pacea mea să se întoarcă la mine.

Hristos a înviat, popor chemat de Dumnezeu! O, nu uita că este scris că vor fi cu Dumnezeu numai cei care vor fi chemați, și apoi aleși, și iarăși, apoi, credincioși. Amin. Dacă ai fost chemat, și dacă n-ai fost și ales, și dacă n-ai fost și credincios, așa vei auzi, oricine ai fi tu: «Nu știu de unde sunteți».

Pace peste cei credincioși! Pace peste Ierusalimul cel adevărat! Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

8/21 aprilie 1991

Cuvântul sfintei Virginia în zi de pomenire pentru adormiți

Necredința în cuvânt zădărnicește credința în Dumnezeu. Pilda jertfelniciei lui Moise. Mărturie de dincolo de mormânt: sfânta Virginia are lucrare mare și slavă și trecere la cer, căci „stea de stea se deosebește“.

Hristos a înviat! Mămica Gigi, măi copii, vă spune: Hristos a înviat! Vă spune și din cer, vă spune și de pe pământ: Hristos a înviat, și bucurați-vă, copiii mei de aici, că iată, sunt oaspetele vostru, și de aici vă spun: Hristos a înviat!

Cel ce nu crede că eu sunt vie și că stau în fața acestui popor cu cuvântul cel din cer, cel ce nu crede că sunt cu învierea venită din cer, pentru unul ca acela nici Hristos n-a înviat, și unul ca acela în zadar crede în Dumnezeu, că nu i se socotește credință, căci scris este: «Dacă cei cu Dumnezeu nu sunt vii după moarte, atunci nici Hristos n-a înviat. Dacă morții nu înviază, nici Hristos n-a înviat, și atunci, în zadar este credința celor ce cred în Dumnezeu».

Nici nu vreau să aud atunci când zice câte un creștin că el crede în această lucrare care a fost prin mine și care este prin mine dacă nu crede unul ca acela în cuvintele acestea care sunt de la mine. Cine nu bea și cine nu se folosește de la această apă vie pe care o revărs eu acum peste fiii poporului meu, unuia ca acela nu i se socotește că a crezut vreodată în această lucrare dumnezeiască, și unul ca acela iese acum din rândul celor ce vor rămâne buni să țină piept și să lucreze în zilele ce vin. Nu crede poporul meu că vin zilele gloriei cerești, nu crede că eu am venit trimisă de cer, trimisă de Sfânta Treime ca să pregătesc calea gloriei care se apropie și care se vede venind. Se vede venind, măi copii, dar cum să vadă ochii cei întunecați ai poporului meu? Că așa este scris: «Dacă ochiul tău este curat, atunci tot trupul tău este curat, iar dacă ochiul tău este rău, atunci tot trupul îți este în întuneric».

Eu am venit să dau vedere bună peste tine, poporul meu iubit, dar tu, mămică, mi-ai dat peste mână ca să nu-ți dau cu alifie pe ochiul tău și pe rana ta. Ai zis că nu mă cunoști, așa ai zis, fiindcă dacă ai zis că nu sunt eu aceea care-ți dau aceste cuvinte, înseamnă că așa ai zis, că nu mă cunoști. O, cum, mămică, să mă cunoști? Cum, când tu nici nu m-ai

lăsat să mă ating de ochiul tău și să ți-l șterg și să ți-l luminez și să ți-l fac cerească? Eu sunt cerească, și nu mă poți cunoaște decât dacă ai ochi cerească.

O, iubitul meu popor, tu nu știi ce ai făcut dacă m-ai alungat, mămică. Tu zici că știi ce ai făcut. Nu știi, creștine, nu știi. Zici că ai dat deoparte de la tine lucrul diavolului, și ai zis că știi ce faci și că scapi de ceva rău care vine să te ispitească și să te rătăcească. Vai, că tu nu știi ce ai făcut, și iată că nu ești nici cu diavolul pe care zici că l-ai alungat, dar nu ești nici cu Dumnezeu, creștine care zici că ai nume de creștin.

Îți aduc eu, acum, aminte de Valaam, îți amintesc eu, care zici că nu sunt eu. Căci Valaam avea ca Dumnezeu pe diavolul și îl sluja. Și dacă îl sluja, îl vedea pe satana, și era văzător. Avea ochi văzători pentru Dumnezeu lui, și avea și minte la fel. Și a fost Valaam cumpărat de dușmanii poporului Israel ca să meargă cu putere satanicească și vrăjitorescă să blesteme pe Israel, ca să poată apoi să pice poporul lui Dumnezeu în robia dușmanilor lui. Și pe când mergea pe cale călare, a fost oprit de îngerul lui Dumnezeu, care s-a așezat în calea lui, căci măgărița pe care el mergea călare, s-a oprit și s-a zbătut în drum, și apoi a cuvântat animalul cel necuvântător și a spus cu grai omenesc: «Stăpâne, îngerul lui Dumnezeu este în fața noastră și nu putem trece înainte». Și iată, poporul meu iubit, duhul cel potrivit lui Dumnezeu s-a lăsat supus și n-a înaintat cu lucrul cel rău, că nu se poate trece peste Dumnezeu și peste voia lui Dumnezeu și peste cei ce sunt ai lui Dumnezeu. Dar peste tine de ce a călcat, oare, puterea cea care a venit să te despartă de adevăr? O, te-a despărțit de adevăr, mămică; a avut putere și voie peste tine. De ce a avut, oare? De ce, mămică, de ce? Dacă tu erai adevărat cu Dumnezeu, avea, oare, putere peste tine necredința și cârtirea și întunericul care nu ți-a mai îngăduit să vezi cerul și să-l cunoști, care nu ți-a mai îngăduit să-ți amintești de cuvintele pe care ți le-a spus ție Dumnezeu demult despre vremea aceasta, despre împlinirile ce vin și despre împărăția cea din cer, care trebuie să vină?

Ce pot eu să mai fac cu tine, măi iubitul meu popor, dacă tu n-ai voit să slujești Dumnezeului tău, Cel Care a vorbit cu tine prin graiul trupului meu? Pe mine m-a luat Domnul din calea ta atunci când m-a luat în cer, că nu se putea să nu mă ia pe mine în cer Dumnezeu. Dacă pe Moise l-a luat în cer, iată, în mine a fost mai mult decât în Moise, și dacă pe Moise l-a luat din calea poporului său, l-a luat de milă, că Moise a suferit din greu duhul cel răzvrătit care stăpânea peste poporul lui, și Moise era plin de milă atunci când Dumnezeu lovea pe cei răzvrățiți din poporul lui. De aceea m-a luat și pe mine Domnul, și iată, poporul meu, ce a făcut acum Dumnezeu! De mila ta a făcut ce n-a făcut în nici o vreme, și n-a făcut fără să-ți fi spus ce va face. Ți-a spus demult, mămică, de când eram eu cu tine cu trupul, de atunci ți-a spus, și unde mai pui că atunci ai crezut în acest adevăr. Dar iată, acum și credința cea de atunci ți se socotește necredință, fiindcă acum când S-a ridicat Dumnezeu să îplinească cele ce ți-a vestit ție din vreme, iată, acum tăgăduiești și te întorci cu spatele, și aceasta ți se socotește necredință.

Unii din poporul meu își zic că ei cred în mine, dar nu și în cuvintele acestea, și aceia nu cred în mine. Să știe aceia că nu cred în mine, și nu li se socotește credință. Alții din popor vor cu aceste cuvinte, vor să le audă și zic că le cred, dar cu voia și cu zbuciumul și cu calea fac tot ce vor ei, fac de la ei și nu de la mine, și nu li se socotește credință, și aceia să știe că asta nu înseamnă că mai cred în mine. Aceia strecoară țânțarul și înghit cămila și nu li se scrie credință, ci minciună,

măi copii, și eu n-am mai putut sta strivită sub apăsarea înșelăciunii cu care m-a înșelat acest popor, că nu așa se cădea să fie viața și ascultarea și mersul poporului meu. El trebuia să vrea numai ca Dumnezeu și nu ca el, și abia atunci se putea vorbi că este cu Dumnezeu acest popor. A fost Dumnezeu cu el, dar el n-a fost cu Dumnezeu. Acesta este rezultatul credinței tale, creștine al acestei lucrări de care încă zici că te ții. Zici, dar nu te ții, mămică.

Moise când era încă în mijlocul poporului său ridica mâinile la Dumnezeu și oprea mânia Domnului atunci când Domnul Se mânia pe mersul cel rău al lui Israel, și Domnul nu trecea peste Moise, fiindcă îl pusese pe el peste popor, și nu trecea peste cuvântul cel spus de Moise. Când eram eu în mijlocul tău, poporul meu iubit, stăteam scut și Îi spuneam lui Dumnezeu să nu te lovească, să te rabde, să te aștepte și să te ierte de câte ori păcătuiai, și Domnul nu trecea peste cuvântul meu, că mă așezase pe mine străjer peste tine, poporul meu iubit. Iată mila mea de tine, iată ce ai făcut cu ea, că știi cum ești tu, mămică? Ești ca și copilul cel care face mereu stricăciuni și pe care-l cercetează mama lui și îl plânge și umblă după el prin închisoare, ca să-l scape și ca să-l vadă din nou acasă și ca să-l ierte și să-l iubească. Dar când copilul ei scapă de la închisoare, stă două, trei clipe lângă mama lui, și apoi, din firea lui cea rea, se apucă și face mai mari răutăți decât toate cele de până atunci, și face fără teamă. Și dacă mama lui plânge și se roagă de el să se oprească de la răutățile lui, atunci el o dă deoparte, ba o și bate, ba o și omoară, fiindcă cele dintâi ale lui i se fac și mai rele apoi. Dacă eu te lăsam sub usturimea biciului de câte ori îți trebuia ție bici, măcar te-aș fi oprit de la traiul tău cel neplăcut lui Dumnezeu, de la poftele tale cu care în vremea aceasta nu mai poți sta alături cu Dumnezeu, că vremea aceasta nu mai este a ta, mămică, și este a lui Dumnezeu, de-acum, și pentru ea tu trebuia să fii pregătit acum. Dar n-ai crezut că așa trebuia, și ai căutat să tâlcuiești înțelesurile lui Dumnezeu după gustul tău, ca să-ți faci lege slobodă și să nu mai ajungi unde era să ajungi.

Mă doare acum, dar ce să-ți mai fac, popor iubit? Că prea mult te-am iubit, prea mult, și tu iată ce ai știut să faci din iubirea mea! Acum ai dat de tot de la tine iubirea mea, că dacă pe mine m-ai dat de la tine, mi-ai dat și iubirea mea și mila mea și ocrotirea mea, mi le-ai dat de la tine. Numai tu știi cine vrei să te ocrotească și să te călăuzească, iar tu nu aveai dreptul să faci această alegere pentru tine, fiindcă tu porți numele meu, mămică. Îl porți încă, să știi că îl porți. Și dacă nu crezi, iată, ai să vezi și ai să crezi, fiindcă eu ți-am spus că am să te fac să cunoști că ai dat să ieși de sub pecetea mea, ca să știi că ai pe tine semnul cel pus de mine. Nu-i nimic dacă nu crezi, dar eu cred că ai să vezi că ai pe tine pecetea mea, că n-ai voit să crezi că o ai, și iată, acum trebuie să-ți arăt eu că o ai. Iau de pe tine acoperământul meu, ca să știi ce a însemnat acest acoperământ și ca să cunoști ce nume ai, creștine, fiindcă tu ai fost înfiat în această lucrare atunci când ai venit să fii cu ea și cu mine. Și dacă tu pe mine mă trădezi și mă tăgăduiești, iată, legea mea stă cu tine la judecată ca să te răscumpere, ca să nu te piardă dintre numele scrise în schița care este întocmită de Dumnezeu peste acest popor.

Cine este slab în poporul meu, și să nu mă doară pe mine? Cine se smintește în poporul meu, și eu să nu ard? Ard, mămică, sunt cerească și ard, dar dacă mă faci să te aduc să simți dogoarea focului în care ard eu când tu te smintești întru mine, o, te aduc, poporul meu, că mie nu-mi mai este milă de trupul tău. Acum sunt în cer și văd ca în cer, și altfel de milă folosesc pentru tine, de-acum.

Mi-e dor de tine, mămică, și de aceea am venit și ți-am spus că încep să te trezesc. Și dacă nu te trezești, încep să te zdruncin și să te zgudui ca să faci ochii mari, copil al poporului meu. Dacă tu vrei fără mine, eu nu vreau fără tine, și ai să vezi că sunt adevărată cu cele ce vin la tine să ți le vestesc, și apoi să împlinesc.

Iată, iubiiții mei la care am venit acum. Am venit și am cercetat această casă și am luat din ea la cer sufletele tinerele din această casă, că n-am voit să-l las să mă piardă de tot acest tinerel (*George, n.r.*). El credea în mine, dar nu știa cum să creadă în mine, nu știa cum să mă cunoască și cum să mă primească în ajutor. Acest sufletel era mereu în zbcium, că se lăsa condus, dar nu de mine, măi copii. Și dacă am văzut că este purtat pe mai multe cărări și că poate rătăci cărarea mea, cărarea acestei lucrări pe care a părăsit-o aproape de tot spre sfârșitul trupului său, dacă am văzut că începe să schimbe adevărul cel bun cu altceva, dacă am văzut că pașii lui nu mai sunt purtați lângă cei care erau pe cale cu mine, dacă am văzut durerea acestor copii care priveau în urma lui și nu știau unde merge el și cum merge el, l-am luat, mămică, să nu-l pierd. Lui nu-i plăcea pe cale cu cei ce mă ascultă numai pe mine, și, unde mai pui, ajunsese să creadă că aceia merg rău și că el merge bine. Nu-i mai plăcea tovărășia nici cu cei dragi ai lui, și căuta mereu mângâiere pe alături. O, dacă ar fi auzit el de la Dumnezeu că cei din casă cu el nu merg bine, atunci ar fi avut dreptate să-și facă mângâiere de inimă cu cei cu care el se însoțea sufletește. Scris este în Scriptură că dacă cu casa ta nu ești în bună rânduală, nu poți să porți ceea ce zici că vrei să porți de la Dumnezeu. Și dacă nu poți să fii în bună rânduală cu familia ta, să nu iei să porți ceva din cele ce vrei să porți. Dumnezeu nu este jucărie, măi mămică. Dumnezeu este greu de purtat, și nimeni să nu spună ceva asemenea cu cele ce au spus cei din neamul lui Zevedei, căci cinstea în care vrei tu să fii, creștine, nu căuta să ți-o alegi singur. Și îți spun asta fiindcă vreau din nou să-ți amintesc că tu erai poporul meu, mămică, și cioban peste această turmă eu sunt și nu altcineva. Cine vine să scoată din această turmă vreo oiță, acela este fur, copiii mei, acela întinde lațul ca să vâneze și ca să fure de la alt stăpân, ca să aibă el de la altul.

O, iubiiții mei, am venit acum la voi de mână cu cel pe care l-am luat de aici, dar vă spun că este necredință întru această minune. Bogatul nemilostiv, care era în iad, se ruga și spunea: «*Părinte Avraam, să se ducă cineva să spună fraților mei ce este cu mine aici, ca să nu fie și ei ca mine, că iată cât mă chinui!*». Și Avraam a răspuns: «*Au pe Moise și pe prooroci, și dacă în aceia nu cred, nu vor crede nici dacă se va duce cineva dintre morți*». O, poporul meu, cu tine n-a fost tot așa, căci începătura aceasta a fost apoi Iisus Hristos, Cel înviat din moarte. De aceea a venit și S-a întrupat și a fost dus printre cei morți, ca apoi de la El să se facă începătura învierii, mămică.

O, popor iubit, n-ai, mămică, înțelepciune ca să pricepi această taină cerească, dar cine are urechi, să audă, căci am venit de mână acum la voi cu acest tinerel care este din această cetate luat la cer. Am venit, și iată, îl slobozesc să vorbească peste voi, că este copilul meu.

— **H**ristos a înviat, dragii mei! Și dacă El a înviat, de aceea pot eu acum să vorbesc cu voi. Mulțumiți-i lui mămica Verginica, fiindcă ea este regină în cer. Eu n-am cunoscut-o pe pământ, dar numele ei umple cerul, dragii mei. Am fost necăjit amar când îmi pierdusem simțul minții atunci când căzusem lovit în drum, dar nu vă mai spun decât că tot timpul până ce am lăsat trupul, de acolo

din drum și până ce am terminat de suflat, am văzut o sabie de foc care stătea între mine și cei care veniseră să mă ia de partea lor. Și apoi, când s-a apropiat ridicarea mea, am știut-o pe aceea care a stat despărțitoare între mine și cei răi, căci are cu ea cete de îngeri care-i cântă numele și darul. Și am întins mâinile spre ea cu mare sfială, dar am îndrăznit, că-mi dăduse nădejde sabia ei pe care am văzut-o între mine și cei străini de mine, și am zis: „*Mama Verginica, ia-mă și pe mine!*“. Și m-a luat ea de mână și nu mi-a pomenit de nimic, dar eu știam căte ar fi trebuit să-mi pomenească. Ea este plină de milă, dragii mei, și mila ei a înduioșat tot cerul. Acum m-a luat cu ea aici și mi-a spus să vorbesc cu voi.

Fiți buni și fiți atenți și stați cu mama Verginica de mână. Fiți curați în toată vremea, curați cu inima și cu viața, că mama Verginica este în mare lucrare. Feriți-vă de mândrie și de mărire, dar ferți-vă ca de foc să nu judecați pe nimeni pe pământ, și ferți-vă de ură și de duh tulburat, că aici, în lucrul lui mama Verginica, este așa cum scrie în carte, că stea de stea se deosebește. Ea nu stă deloc. Ea lucrează ajutată de cei din cer, și de îngeri cu mulțimile, dragii mei. Eu nu aveam locul acesta acum, dar n-a putut să facă nimeni nimic cu mine, că eram cu semnul ei pe mine. Vreau să fiu tot timpul cu ea, de-acum, dar vreau să mă iertați și voi de mersul meu cel anevoios și de clătinarea mea, ca să fiu iertat și aici, ca să nu fiu pătat aici, că mama Verginica este în mare slavă aici.

Pe cei din casa din care am plecat îi rog din cer să mă ierte, că au ce să-mi ierte. Dacă v-aș fi înțeles eu pe voi, eu eram cu voi acum, dar am fost îndărătnic și nu m-am lăsat mic. Cereți și voi fericirea mea, că eu nu pot să spun că o merit, dar mămica Verginica este în cer izvor de milă, și este cu trecere mare, dragii mei. Să vorbiți mai mult cu mama, că ea duce lipsa mea, și aș vrea să înțeleagă și ea mai bine viața care urmează.

Fratele Zaharia este iubit de mama Verginica, și pe el îl are mare din turma ei de aici, dintre cei cerești veniți din turma ei de pe pământ. Mama Verginica este ca o regină bună și cu multă iubire. Fiți buni și fiți atenți, că văd la ea grabă mare în lucru. Fiți rugători pentru voi și pentru cei mai slabi ca voi, dar ferți-vă să aveți în minte gând de judecată, ca să nu ajungă nimic de judecat pe limba voastră.

Mama Verginica are lacrimi pentru cei de la Pucioasa, din casa ei, care nu o primesc, și plâng cu ea îngerii și sfinții, că e pregătită mare durere pentru cei care nu o primesc.

Tot poporul creștin să-mi ierte mie ce are să-mi ierte, ca să fie și în cer iertat, și pentru mine și pentru ei. Fiți buni și curați, dragii mei.

Hristos a înviat, și slavă lui mama Verginica pentru iubirea ei și pentru mila ei! Eu sunt cu ea acum, și ea va fi cu milă. Fiți în pace cu ea, dragii mei, frații mei; fiți cu mama Verginica.

Pe Ionică îl rog să nu mă părăsească nici pe mine, nici pe ai mei, și să fie cu Domnul mereu.

— **O** iată, mama Gigi ia acum acest sufletel să-l așeze. Nu fiți necredincioși. Feriți-vă de necredință. Totul este cu puțință celor ce cred în Dumnezeu și în înviere. Ceea ce vi se pare cu neputință după înțelesul inimii voastre, aceea la Dumnezeu este cu puțință. Această minune de care v-ați împărțășit acum, este un lucru mic la Dumnezeu, și mai mari ca aceasta veți avea dacă veți fi statornici cu mine, dacă veți fi credincioși. Amin.

Copiii mei de aici, pace vouă! Am să vin să mai vorbim împreună și vă voi mai spune despre acest tinerel. Vă privește

cu sfială, are durere după voi, că zice că v-a greșit. Aveți grijă de el și voi, că și eu am. Lucrăm împreună, și în curând vom fi împreună, că iată, se face ziua și se va vesti vestea cea mare a învierii, căci în veci va fi să se mărească cerul și pământul cu această vestire cerească.

Hristos a înviat! Adevărat a înviat! Pace vouă, iubiiții mei care mă iubiți, că și eu vă iubesc, mămică! Pace și duh de ascultare și de lucru ceresc și de credință! Pace peste voi, cei credincioși!

Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

14/27 aprilie 1991

Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Moroieni

Duh de mângâiere peste popor. Îndemn la pocăință. Ținerea sărbătorilor ca în strămoși.

Hristos a înviat, spun acestei familii din această curte. Am spus cu câțva timp în urmă că am de lucrat ceva în cetatea Moroieni. Și iată, iubiiții mei, am venit cu cuvântul meu aici la voi ca să lucrez ce am de lucrat cu cuvântul meu peste voi, și să rămână scris cuvântul acesta în cartea mărturiei lucrului meu din vremea aceasta.

Vreau să stau de vorbă cu voi, mămică, și vreau să vă aduc aminte de vremea când ați plecat alături de mine pe drumul acestei lucrări dumnezeiești, și vreau să vă amintesc despre dragostea și despre credința voastră cea de atunci, despre bucuriile cu Dumnezeu de care voi ați avut parte mai mult decât toți, căci v-am avut aproape și cu credința, și cu iubirea, și cu făpta, așa cum se cerea atunci. A stat Dumnezeu cu cuvântul lucrului Său în mijlocul acestui popor de atâta vreme, măi copii, dar poporul acesta n-a voit să fie cu Dumnezeu așa cum se cerea. A venit Dumnezeu pic cu pic cu cele de sus, și n-a venit odată cu toate, căci copilul, cât e mic, îi fac părinții toate gusturile, și apoi, crescând din ce în ce, trebuie să ia mai cu atenție rostul vieții, și apoi să-și formeze sufletul și inima pentru rostul vieții cea care vine după aceasta. Dar poporul acesta are altă alegere, mămică, și îi este greu să creadă că el a fost ales pentru ca să rămână să întâmpine cu trupul arătarea împărăției lui Dumnezeu, care se va coborî în zilele ce vin peste acest pământ binecuvântat al României. Și pentru că-i vine greu să creadă că planul lui Dumnezeu vine spre împlinire, pentru că este puțin credincios acest popor, iată, în curând Duhul Cel Sfânt va lucra văzut și va purta înspre acest izvor dumnezeiesc mulțimile din toate părțile, căci am venit iar, să vă mai spun iar și vouă, celor de la Moroieni, că aceste împliniri vin, mămică. Aceasta este vremea în care suntem, când eu voi coborî ploaia cuvântului lui Dumnezeu peste mulțimile însetate de mântuire, care se vor trezi și vor merge spre sfințenie și spre înțelepciune cerească.

Mă doare, mămică, de tot poporul meu, că poporul meu va plânge amar, fiindcă lumea cea care va învia acum, se va bucura mai mult decât acest popor hrănit din cer atâta vreme. N-am să am cu ce să mă arăt la lumea care se va ridica spre Dumnezeu. Nu trebuia să se mai fi auzit pe undeva mai multă sfințenie ca aceea pe care ar fi trebuit s-o aibă acest popor, căci trebuia să se lucreze minuni nemaiauzite până acum, și trebuia de la acest popor să se vadă lucrul minunilor. O, și va lucra credința lumii, măi copii, că în lume n-am să găsesc atâta necredință așa cum văd eu acum în poporul meu.

Voi, cei din această cetate în care Domnul a lucrat, voi cum vreți acum? Spuneți-mi! Iată, stau cu voi în sfat și vă în-

treb. Voi ce o să faceți de acum încolo? Veți rămâne așa cum sunteți acum, sau voiți să intrați pe poarta împlinirilor care se cer acum? Voiți să rămâneți să vedeți slava lui Dumnezeu, care, iată, un pic, și se va arăta, măi copii, sau nu voiți să vedeți această slavă care vine? Mămica Gigi vă întreabă și scrie ceea ce vorbește cu voi, măi copii; scrie, și rămâne scris.

Am venit, mămică, cu ultimele așezări. Voi ar fi trebuit să vă fi așezat în ele până acum, după atâta apropiere de care ați avut parte lângă această lucrare. Să nu vi se pară așa de greu de crezut așezările cu care am venit acum, că este scris în cartea lui Dumnezeu că în zilele cele de pe urmă mai-marii cei de pe pământ se vor încumeta să schimbe și vremurile, și iată, așa a fost, și aceia încă mișună și azi și zic că au legea lui Dumnezeu pe mână și că o stăpânesc, dar de unde, că o calcă mai mult decât cel mai neputincios creștin, și iată, aceștia nu sunt ai legii, ci sunt călcători ai legii. Nu mai are Dumnezeu ce să aleagă bun și sănătos din învățătorii legii cei de azi, că nu Se vede Dumnezeu la ei. Au pus peste lume legea slobozeniei și a murit lumea de tot. Nu mai este post, nu mai este smerenie și frică, nu mai este căință și grijă de suflet, și se duce lumea așa cum este de păcătoasă și se împărtășește la preot. Dar de ce nu are putere, oare? De ce lumea nu înviază? Pentru că Domnul nu Se lasă întru aceștia atunci când se duc și se împărtășesc, căci nu Se lasă Domnul lucrat de preoții care calcă în picioare vrednicia de preot. E lume mare și deșteaptă, după cum e astăzi lumea, și are credință că dacă se duce și se împărtășește, are parte de iertare și de trecere cu Dumnezeu. Mă uit în biserici și văd mari grozavii, mai mari decât în Sodoma și Gomora, că văd într-o biserică un medic care se duce și se împărtășește la preotul bisericii aceleia, că preotul îl dezleagă de păcate și îi dă apoi împărtășanie. Se duce preoteasa la doctorul acela și făcea avort, și preotul trebuia să-i dea împărtășanie, fiindcă avea obligația să-i dea. Se duc femeile descoperite și vopsite și se împărtășesc, că are preotul obligația, că este a nu știu cui femeia aceea. Dar se duc creștinii mei, cu inima plină de ură și de judecată, se duc plini de necredință în această lucrare pe care o cunosc, se duc și se împărtășesc, și Domnul Iisus Hristos nu Se lasă întru aceștia, nu Se lasă întru lumea cea care nu are nici o orânduială, nu Se lasă, măi copii, și de aceea lumea nu poate învia ca să facă faptele cele cerute de cer și să se îndrepteze ca să se poată uni cu Cel ce este Dumnezeu dreptății și al sfințeniei și al orânduiei. Dar mă doare cel mai greu de poporul meu, mămică, fiindcă el trebuia să fie sfânt cu viața, că a fost ales de Dumnezeu ca să fie mărturie în lume, ca să fie lumină în lume acest popor.

Dacă preoții ar fi fost cu Dumnezeu, dacă ar fi fost buni pentru Dumnezeu, n-ar mai fi ales Dumnezeu un popor în vremea aceasta ca să-l facă curat și sfânt și să-l așeze după cele cerute de lege. Mănâncă mai-marele bisericii carne în postul cel rânduit de Dumnezeu, și cum să nu calce preoțimea cea mărunță peste toate cele care erau odată respectate cu sfințenie și de preoți, și de credincioși?

O, n-are să aibă Dumnezeu ce să aleagă bun, și iată, mă zbat fără răgaz să suflu înviere sfântă peste rămășița poporului meu care nu s-a răzvrătit încă împotriva acestei lucrări dumnezeiești, căci cu cei ce au împărțit răzvrătire cu limba lor și cu inima lor, nu mai pot să lucrez, că nu se poate să mai pot eu crede în ei. Dacă tu te duci de acasă și lași cuiva cheia casei tale ca să-ți vegheze în lipsa ta, și dacă acela îți strică sau îți vinde sau îți batjocorește lucrurile tale și tainele casei tale, mai poți tu crede încă o dată în unul ca acela ca să-i

mai lași iarăși lucrul tău pe mâna sa? Chiar dacă s-o căi de răul pe care ți l-a făcut, ca să-l ierți; îl ierți, dar ai putea să te mai bizui pe el? Așa este acum cu cei ce au apucat să se răzvrătească și să se războiască cu Dumnezeul acestei lucrări, și cu mine, mămică; cu mine, care m-a trimis Dumnezeu la tine ca să-ți îndrept pașii și inima și iubirea și credința ta.

Am găsit răzvrătire peste tot, măi copii, și de aceea am spus că voi lucra cu zdruncin peste acest popor ca să mai pot alege ceva din el și ca să-l înțeleptesc de la cer. Dar am creștini care au fost ai acestei lucrări și care sunt păstrați pentru judecată, mămică, așa cum îngerii cei care au greșit în cer, sunt păstrați pentru judecata zilei hotărâte pentru aceasta. Am creștini peste care nu mai pot lucra îndreptare, și pe aceia eu trebuie să-i plâng mult, căci aceia sunt păstrați pentru ziua aceea, iar pe cei ce-i mai pot îndrepta, mă doare, dar le dau cu biciul, și le dau rău, mămică. Am zis că-mi iau acoperământul meu de pe ei, ca să-i fac să vadă ce a însemnat acest acoperământ care a fost peste ei, și îi fac, mămică, să vadă, că vreau să-i fac să creadă, măi copii. Unii dintre ei au inimă bună și mare, dar nu știu aceștia să ia cum trebuie pe cele din vremea aceasta, căci vremea aceasta nu mai este a ta, creștine. Aceasta este vremea lui Dumnezeu, nu mai este a ta, și iată de ce-ți este ție încă rău, fiindcă nu înțelegi acest adevăr. Scris este să cauți întâi împărăția cea din cer, și toate celelalte ți se vor da apoi. Dar și ai mei, aproape toți, toți, mămică, tot poporul meu caută ale lor, și puțină căutare le mai rămâne pentru împărăția cea din cer.

Am venit la acest popor cu ultimele așezări, că am venit să așez înapoi vremurile care s-au schimbat, căci scris este că *«se vor încumeta să schimbe și vremurile»*, și s-au încumetat. Atât a mai rămas în picioare: sărbătoarea învierii și toate cele ale acestei sărbători. A murit lumea, mămică, au călcat peste așezările sfinților care au suferit să ne lase credința cea curată și cea adevărată. Dacă Dumnezeu arăta acestui popor stricăciunea aceasta care s-a făcut peste biserică, nimic nu mai putea lucra cerul, căci creștinul, de la cel mai mare și până la cel mai mic, nu știe cum și nu vrea să aibă grijă de tainele cerești. Dacă n-ar fi fost vremea lui antichrist, ar fi venit Dumnezeu mai din vreme cu îndreptarea celor peste care s-a călcat. A început de la voi Dumnezeu, și peste un pic de vreme vor fi peste tot așezate la loc cele peste care s-a umblat ca să le strămute de la locul lor. Cine nu vrea, în acest popor, să intre întru această așezare pe care am venit s-o pun la loc, acela va simți certare pentru neîndreptarea lui, va primi certare ca să se îndrepteze și ca să creadă. Am copii credincioși, care au primit vestea de la cer și nu s-au mai atins ca să calce cele ce au fost bine așezate, nu s-au mai atins ca să mai țină și pe altă limbă sărbătorilor, și așa au zis aceștia: *„Am fost destulă vreme abătuți de la dreptarul cel drept, și acum numai pe cel bun îl oprim, ca să ne ierte Dumnezeu rătăcirea cea de până acum, prin ascultarea pe care o îmbrățișăm acum“*.

Cine încă nu intră pe făgașul cel drept, cel românesc al sărbătorilor cerești, acela va fi forțat din spate ca să intre, căci îl pun jos, ca să stea și să nu mai lucreze nici în alte zile, și ca să sărbătorească fără muncă sărbătorile cele românești, cele strămoșești, cele părintești. Cine încă nu intră pe făgașul cel drept cu care a venit Dumnezeu pentru hrana pe care trebuie s-o mănânce poporul acesta ales ca să fie popor sfânt și deosebit de sfânt, pe acela îl pun jos, ca să nu mai poată mânca nici cele pe care trebuie să le mănânce. Când erați mititei, voi nu erați avuți, și mâncați sărăcăcios și erați întru mai multă sfințenie. Iar acum când Dumnezeu te cere să fii ca El ca să

te bage la masa cea sfântă, tu încă ții la viață. Dar vreau să te fac să vezi cu tine împlinirea aceea care spune așa: cine-și dă viața lui pentru viața cu Dumnezeu, acela își câștigă viața, iar cine vrea viața lui încă, acela o va pierde acum, că acela pierde pe Dumnezeu, pierde viața cu Dumnezeu, pierde masa lui Dumnezeu și pierde tot. Și pentru ce pierde? Pentru o nimica toată, pentru lipsă de voință, pentru lipsă de credință. Acum este vremea lui Dumnezeu, și dacă vrei să fii și tu întru această vreme, ca să fie și a ta, apoi așează-te după cum poți să stai întru această vreme, că nu mai este vremea ta acum ca să fii cu ale tale. Acum te cere Dumnezeu, și a venit să-ți spună cum trebuie să fii. Și dacă nu vrei, nu vrei. Și dacă nu vrei, nu ești pentru această vreme. Aceasta e vremea plinirii tuturor vremurilor care au fost, și pentru aceasta trebuie așezare cum n-a mai fost pe pământ.

Ce ziceți, mămică? Rămânem împreună? Rămâneți cu mine așa cum vă cer, sau rămâneți cu viața voastră? Dați-mi mie viața voastră, dați-mi-o, măi copii, ca s-o arăt la cei din lume și ca să fiți fericiți de lume și nu judecați de lumea care va învia întru cele cu care am venit peste acest pământ românesc, căci peste toată România voi începe de acum să lucrez, și apoi de la ea va lua tot pământul lumină. Dacă voi mă veți asculta, dacă voi mă veți alege pe mine și nu pe voi, eu voi veni spre voi cu mari bucurii ca să vă plătesc ascultarea. Nu vă mai stricați mersul cel bun, și îndreptați-vă mersul vostru și fiți cu mine una, mămică.

Ricuța mea, să nu te superi pe mama Gigi că ți-a cerut jertfă de suferință pentru această familie. O, dacă ai ști tu unde este pusă suferința ta! Am voit să te fac și mai sănătoasă de cum ai fost. Strigă, mămică, la mine, că eu te aud, și voi lucra îndreptare bună peste toți cei de aici pe care-i am copii ai mei.

Petrică și Ricuța mea! Petrică al meu, ajută-mă, mămică, să-ți îndreptez viața ta și viața copiilor tăi! Roagă-te pentru copiii tăi, roagă-te cu lacrimi și cu post, și nu uita de răspunsul pe care trebuie să-l dea lui Dumnezeu părinții copiilor din acest popor. Ajută-i să fie cu cerul. Eu sunt și te ajut, dar fie-ți milă de ei, măi Petrică, pentru că alta este mila pe care cere Dumnezeu să o ai pentru ei. Mila pe care o ai acum nu este milă bună. Fie-ți mila ta cu folos de suflet și smulge-i din foc pe copiii tăi, că lumea este focul cel mistuitor, care mistuie pe om până la os, mămică, și rămâne omul os uscat, măi copilul meu. Pe toți vă iubesc, și pe toți vă rog să mă primiți la voi și în voi cu așezările cu care am venit, că pentru asta am venit spre poporul meu, ca să-l iau și să-l pun lângă Dumnezeu, mămică.

Copiii mei de la Moroieni, veneam cu dragoste la voi mereu. Așa am venit și acum, cu toată dragostea, dar acum am venit din cer, și cu dragostea din cer am venit la voi acum. Dumnezeu este cu poporul meu, dar poporul meu nu este cu Dumnezeu. Nu vrea, măi mămică, și eu vreau să-l fac să vrea.

Hai să fim cu toții una, măi copii. Hai, mămică, hai, că iată, se face ziuă, și va fi frumos și va fi soare ceresc. Va fi Iisus Hristos în veci, Soare peste tot. Amin. Al Său este pământul și tot ce va fi pe el. Amin. Așa să fie.

Pace vouă, iubiții mei copii! Să se ridice ascultare de la voi la cer.

Pace peste România lui Dumnezeu! Pace și înviere și biruință cerească! Eu sunt cu biruință venită. Amin, amin, amin.

15/28 aprilie 1991

Cuvântul Domnului către Victor Stănculescu

Oastea română trebuie să fie o oaste sfântă. Unul României trebuie așezat în cinstea ce i se cuvine celui ales.

Iată, vine Dumnezeu cu cuvântul Său spre tine; vine iar, căci în vremea aceasta ești scris la Dumnezeu mai-mare peste oastea română. Așa ești scris în cer, așa ești prins în planul Meu din zilele acestea.

Cuvântul dumnezeiesc este sabie cu multe tășuri, căci Dumnezeu vorbește duhovnicește și nu trebuie să încapă îndoială peste cele cuvântate de Dumnezeu. Oastea română va fi o oaste sfântă, iubitul Meu, și de aceea am zis să stai bine lângă Mine și lângă izvorul Meu care curge în România. Eu Îmi pregătesc bine lucrul Meu și lucrez după plan bine întocmit și pregătesc și ocrotesc pe cei pe care-i chem să-Mi fie servi în zilele gloriei Mele, dar am nevoie de credință tare și nu de îndoială și nu de tăgăduire.

Iată, iarăși, pace ție, și pace peste toată casa ta! Pace de la Dumnezeu și nu de la oameni, căci pacea de la oameni este cursă și laț, dar Eu am zis, și dacă am zis, iată, sunt împlinitor, căci am zis că nici un rău nu se va apropia de tine dacă ești cu Mine, dacă crezi în Mine, și am zis că tu ai nevoie de ocrotire. Am zis că cei ce vor să țină încă rob acest neam, le este teamă de tine, le este teamă că le zdrobești puterea, și am zis că voi lucra și îți voi arăta, ca să știi că sunt cu tine și că te ocrotesc. Duhul cel rău nu te poate iubi, iar cei ce nu te iubesc vor să nu mai fii, dar Eu nu voiesc așa, și iată ce fac: te pun sub ocrotire, căci mâna Mea este deasupra ta și te acoperă, ca să te am în zilele gloriei Mele. Nu te teme că-ți va fi greu în treapta în care ai fost așezat, căci așa am găsit Eu bine ca să-ți întăresc ocrotirea, dar fii cu inima ta întru Mine și nu te îndoii. Eu sunt, Eu, și lucrez așa ca să te ocrotesc. Fii și tu veghetor și poartă-Mă cu tine la tot pasul, ca să cunoști mereu cât acoperământ așez deasupra ta. Nu te închina idolilor acestei vremi, și vei fi mereu sub grija Mea. Fii dârz și nu te pleca decât Evangheliei Domnului Iisus Hristos, Care Se arată în curând și Care va lucra văzut prin fiii cei unși ai acestui neam, și te luptă la timp și la netimp ca să fii al oastei române, ca să fii neîntrecut fiu al acestui neam, că Eu nu uit și nu calc peste cele vestite, peste cele făgăduite, dar să nu calce ai Mei peste acestea.

O, nu mai pot aștepta și nu mai pot răbda. Nu mai pot sta să Mă uit peste cei ce se zbat să-Mi zădărnicească planurile. Eu sunt un Dumnezeu bun, și de aceea, iată, zoresc să aduc despărțirea binelui de rău. Mă voi scula să sfârșesc cu răul și cu fărădelegea și voi începe să împlinesc. O voi ocroti pe România și voi lucra cu putere de jur împrejur ca s-o înspăimânt și s-o îndemn la pocăință și la înviere, și apoi voi începe să curăț păcatele ei, ca s-o albesc și s-o îmbrac de sărbătoare.

Nu te despărți de Mine, tu, cel ce ești scris la Mine mai-mare al oastei române. Fii mare în oastea Mea, fii credincios pentru ea, căci oastea Mea va acoperi și va doborî orice oaste dușmană. Oastea română este cea binecuvântată, și va fi să fie sfântă, căci este Dumnezeu peste România. România va fi bine curățită de Dumnezeu, și apoi oastea ei cea sfântă va fi stăpână pe pământul ei cel sfânt. Amin.

Stai sub obrocul Meu și lasă-te lucrat, ca să știi și să înțelegi cum lucrează Dumnezeu. Îmbrățișează viața de creștin după adevăr. Nu este greu, iar creștinul cel adevărat va birui tot răul și nu va fi biruit. Amin. Oastea Mea cea binecuvântată va fi oastea României, iar cel uns de la Mine este scris că va

fi de la Mine peste Ierusalim. Iubește pe unsul cel de la Mine, căci el îi va iubi și va lucra cu cei ce sunt cu Mine. Eu sunt cu el și îi întăresc răbdarea și îi alin dorul lui cel greu, căci greu mai este dorul lui, măi iubitul Meu. Îți spun și Eu ție că greu îl mai apasă dorul de acest pământ, și acest pământ este pământul cel binecuvântat, cel ce se va arăta binecuvântat, cel peste care va domni pacea și dreptatea cea din cer, iubitul Meu.

Iată, îți întăresc din nou statornicia cu Mine. Fii credincios întru Mine, căci Eu știu cum trebuie să lucrez. Să nu te temi de Mine când Mă voi scula să curăț acest pământ. Mânia Mea nu este pentru ai Mei. Ea este pentru cei ce sunt fără Mine. Cei fără Mine nu vor mai fi, iar Eu voi fi biruitor cu turma Mea în România Mea, cu oastea ei cea binecuvântată între toate oștirile de pe pământ, căci ea va fi o oștire cerească, și voi pune peste ea pe cei unși de la Mine. Amin.

Cheamă-Mă de câte ori ești necăjit, cheamă-Mă! Eu vin. Iată-Mă cum vin.

Fii curat în mijlocul celor ce domnesc fără Mine, ca să fac biruință din cer peste ei. Ia mirul binecuvântării pe care-l ai de aici de unde lucrez Eu și fă cu el semnul sfintei cruci peste tot pe unde umblă și calcă cei ce domnesc și se zbat fără Mine, și vei vedea mâna Mea lucrând și te vei bucura și Mă vei ajuta. Iată cum lucrez ca să te ocrotesc. Așa cum te aveam, tu nu erai dintre ei, și de aceea le era teamă de tine și îți urmăreau pașii, dar am întins mâna Mea peste tine.

Pace ție, acum! Pace peste tine în toată vremea, dar rămâi cu Mine și nu Mă tăgădui și nu Mă înstrăina de tine. Eu sunt Cel bun, iar cei buni în credință aud glasul Meu și merg după Mine, că aceia Mă cunosc pe Mine. Pace ție, și pace peste oastea României, peste oastea cea care este cu Mine și cea care va fi cu Mine! Lucrează cu Mine peste oastea României, ca să fie ea cu Mine și să ocrotesc pe tot sufletul cel pe care-l voi găsi credincios Mie. Lucrează, și cu dreptate lucrează. Ferește-te de idoli și fii cu Iisus Hristos, de aici și până în cer, până întru cele cerești. Amin, amin, amin.

19 aprilie/2 mai 1991

Cuvântul Domnului către Doina Alexandru și Constantin Mănciulescu

Ei sunt chemați să vestească alegerea României și pe regele ei cel binecuvântat peste ea.

Să se scrie această zi și de voi, că și în cer se scrie. Amin. Iubiții Mei, copiii Mei, pace vouă! Pace de la cer până la voi, și de la voi până la cer! Prin ușile închise, pace vouă, și prin ușile deschise, pace vouă! Pace, și zile noi de aducere-aminte pe pământ și în cer, căci iată, în acest acoperământ coboară cuvântul lui Dumnezeu și se scrie spre mărturie. Să fie frică de Dumnezeu și să fie curățenie de inimă, căci acest acoperământ se păstrează curat pentru cer, ca să aibă putere puterea cea din cer în acest acoperământ, ca să lucreze Dumnezeu și să vină cu vestirea planului Său spre a se face cunoscut acolo unde este trimitere.

Pace celor de aici, și pace celor de departe, ca să fie aproape, să fie cu duhul aproape și să-L primească pe Dumnezeu întru ei; să-L primească și să-L poarte apoi.

Iată, iubiții Mei de departe, alăturați-vă cu duhul aproape de cuvântul cel din cer, care vorbește în România. Din acest acoperământ s-a auzit rugăciune la cer și s-a împlinit cuvântul rugăciunii, căci cete-cete stau îngerii în jurul

acestui locaș, ca să aducă și ca să ducă de la cer și la cer cuvântul care se aude aici. După porunca cerească se lucrează aici, și rod viu să se lucreze de aici. Amin.

Vă întâmpin. Eu vă întâmpin, Eu. Eu sunt aici, și vom sta de vorbă. Fiți binecuvântați, iubiții Mei, românii Mei, că Eu iubesc românul. Pace vouă, și fiți bineveniți și fiți ai Mei, dar fiți pe veci ai Mei! Amin, amin, amin.

*

Iată Eu și cei mici ai Mei și acoperământul Meu peste ei și la ei și cu ei. Mă fac cuvânt peste cei ce Mă pot vesti cu venirea Mea. Amin.

Este scris în Cartea Adevărului că vor fi zile când toți se vor abate de la învățătura cea sănătoasă și vor lua calea cea cu patimi și cu slobozenie.

O, pace vouă, și iubire peste voi! Pace și îmbrățișare cerească, iubiții Mei! Dacă Eu n-aș avea rămășiță sfântă prin care să Mă desăvârșesc cu lucrul Meu, o, n-aș fi avut atâta răbdare, atâta așteptare!

Binecuvântați să fie cei ce cred Mie și lucrului Meu din vremea aceasta.

Binecuvântați să fiți voi, cei care ați voit să beți din izvorul cel din cer care curge în România acum, spre plinirea vremurilor. Să se ridice porțile cerului, și să vin pentru cel care este credincios și care va răsări în zilele ce vin. Deschideți și voi porțile și ușile voastre, ca să intre Împăratul slavei cu împărăția Sa în voi. Ridicați porțile, iubiții Mei, ca să intru și să cinez cu voi, și voi cu Mine, și apoi să nu mai fie despărțire între Mine și voi. Domnul puterilor este numele Meu. Eu nu-Mi mai găsesc pacea pe pământ, și iată ce fac: Mă sălășluiesc cu cei slabi, ca să rușinez pe cele tari, căci Eu sunt în duhul smereniei.

Am venit atunci cu trupul pe pământ, căci era scris că voi veni. Am venit ca să împlinesc cele ce erau scrise. O, și nu găseam sălaş în cei tari, în cei mari, că n-aveau loc pentru Mine aceia, n-aveau vreme pentru Mine și căutau vină asupra Mea ca să Mă prindă, ca să se smintească întru Mine. Dar am găsit casă în cei săraci cu duhul, și aceia au mers după Mine. Mergeam umil și curat, însoțit de cei ce Mă iubeau. Treceam prin cetăți și lucrăm ca un bun cu cei credincioși, ca să-i vindic, ca să-i mângâi, ca să-i iert și ca să-i iau întru împărăția Mea. Mergeam și căutam după oaia cea pierdută, ca s-o aduc în staulul cel din cer, și suspinam și tânjeam pentru făptura Mea, căci Eu eram Dumnezeu Cel întrupat. Colindam lumea și suspinam și căutam spre locuri singure ca să plâng la Tatăl, ca să plâng de pe pământ, și să Mă vadă Tatăl Meu de lângă Care coborâsem. Mergeam însoțit de cei săraci cu duhul, căci cei bogați nu se îndurau să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie. Tânărul cel bogat despre care este scris în cartea Mea, n-a putut să Mă urmeze pentru că era bogat. Era bun, dar era bogat și n-a putut cu Mine. Au putut cei săraci, cei săraci cu duhul, și întru aceia am putut și Eu, căci aceia s-au lăsat cu Mine și au rămas întru Mine. Dar scris este, după cum a fost răspunsul pentru tânărul bogat: «*Ce este cu neputință la oameni, aceea este la Dumnezeu cu putință*». Eu nu eram bogat, căci nu eram din lumea aceasta, și cei mari din vremea Mea se rușinau cu Mine și nu credeau în dumnezeirea Mea. Nu credeau, pentru că nu înțelegeau taina cea din cer. Nu puteau să creadă, pentru că ei nu voiau fără duhul lor, și duhul lor nu era întru Mine. Dar Tatăl Meu Și-a împlinit întru Mine lucrarea pentru care Mă trimisese pe lume, și apoi M-au cunoscut și

cei care M-au împuns, și au știut atunci că sunt Fiul lui Dumnezeu și că fusesem vestit prin prooroci. Cărturarii și fariseii M-au tăgăduit pe pământ și au făcut sfat să Mă prindă și să nu mai fiu, căci ei n-aveau ochi curați ca să Mă fi putut cunoaște că sunt din cer și nu de pe pământ, dar Eu am călcat cu moartea pe moarte, și sunt biruitor în veacul veacului.

Așa am zis celor săraci cu duhul care mergeau după Mine: «*Mă duc la Tatăl, ca să pot veni la voi. Mă duc, și vă voi trimite pe Mângâietorul, pe Duhul Sfânt, Care va lucra lucrarea de sfârșit a Preasfintei Treimi, ca să fie apoi lucrarea de început a împărăției cerurilor peste făptura lui Dumnezeu*». Am venit, iubiții Mei, după cum am făcut făgăduința, am venit întru puterea Duhului Sfânt, căci așa am spus atunci: «*Vine vremea aceea când adevărații închinători vor fi cei în duh și în adevăr, căci astfel de închinători voiește Tatăl*». Am venit cu Duhul Adevărului, am venit cu Mângâietorul, căci am făgăduit că va veni și din al Meu va lua și vă va vesti vouă. Iată, nimic nu împlinesc fără să vestesc mai întâi. Nimic din cele scrise nu rămân, și se văd împlinindu-se în vremea aceasta. Eu lucrez în România, că am ales-o ca să fac din ea Ierusalim ceresc și să fac din ea fântână de binecuvântări și de slavă cerească. Dar lucrez ascuns, iubiții Mei, ca să pot lucra, ca să pot împlini. Măicuța Mea este cu veghea ei cerească peste România, peste cetatea iubirii Mele, peste grădina lucrării Mele.

Am pus lucrători în via Mea, căci este vremea culesului acum, și apoi voi pune vinul cel nou pe masă, vinul cel curat, iubiții Mei, vinul cel sănătos, care dă viață. Paharul este în mâna Mea și îl trec de la unul la altul, dar din drojdia lui voi da ca să bea păcătoșii, și ei vor cunoaște pe Dumnezeu apoi, căci îi voi îndemna la pocăință.

Via Mea este mare, dar puțini lucrători am la ea. Lucrătorii viei Mele au adormit, iubiții Mei, și via Mea este jefuită și culcată la pământ. M-am ridicat ca să curăț și să îngrijesc și să desăvârșesc via Mea, dar lucrez cu ocrotire mare peste cei puțini ai Mei, ca să-i am treji la lucru și ca să nu piară. Așa a spus Dumnezeu despre via Sa: a trimis la ea lucrători mereu, dar au găsit aceștia lucrători răi, care au forțat și au luat via Mea în stăpânire, și lucrătorii cei răi au omorât pe trimișii Mei și i-au scos afară din vie. Și a trimis Stăpânul pe Însuși Fiul Său, doar se vor teme lucrătorii cei răi, dar și pe El L-au omorât și L-au scos afară. Și acum, Stăpânul vine cu oștirea Lui ca să facă dreptate peste via Sa. O, va fi greu când va veni Stăpânul, iubiții Mei, căci va lucra atunci văzut și va lua via Sa și o va da altora, care vor veni în ceasul al unsprezecelea din zi, și aceștia vor lucra și rod vor aduce, și vinul cel nou va fi să curgă și să adape pe cei ce au lucrat credincioși viei Mele.

Iubiții Mei, românii Mei, v-am tocmis să lucrați în via Mea în vremea aceasta, și rod de credință să aduceți și rod de înviere să lucrați. Am lucrat peste voi așa cum am lucrat, dar am știut ce fac, căci sunt Dumnezeu. Am lucrat ca să vă descopăr izvorul Meu și să beți din el și să fiți credincioși, și să-L înțelegeți pe Dumnezeu apoi. V-am scris în planul Meu din zilele acestea și am lucrat ca să vă dau de lucru după cum este de lucru în vremea aceasta și v-am numit apostolii Mei, apostolii României Mele. Aveți la Mine mijlocitor. Fiți fericiți că este la Mine acum, că l-am trimis ca să vă conducă înspre izvorul Meu. Iată, a trebuit să-l iau cu Mine din cer, că venise vremea să vă alătur lucrului Meu, și am făcut apoi de l-am trimis pe el ca să vă conducă înspre izvorul Meu. O, Verginica este cu el de mână aici. Verginica este mare la Mine și lucrează în vremea aceasta, lucrează mai mult decât toți lucrătorii

cei din cer. Tot cerul este în ajutorul ei ca s-o vadă ieșită la capăt cu lucrul ei. Cerul vede lucrul ce-l are ea de împlinit, și se bucură tot cerul. Stau proorocii și se uită să vadă împlinirile cele proorocite prin ei. Stau îngerii și sfinții în jurul lucrului ei, că ei văd misiunea ei. Ea a fost trâmbiță apocaliptică prin care Eu am lucrat și am sunat și am vorbit pe pământ spre sfârșitul plinirii vremurilor cele scrise. Am trezit duhul ei și așa am spus: «*Du-te, Verginico, du-te, tată, și adună-ți poporul, că a venit vremea să-Mi fac arătarea! Du-te și sună înviere și deșteptare peste cei născuți din tine, peste fiii poporului tău, că al tău este, tată. Tu ai suferit ca să naști pe cel mai mic al Meu. Scoală-te și te du și sună din trâmbiță pe de-a rândul, ca să se trezească poporul tău!*».

Iubiții Mei, Verginica este mare la Mine. Măicuța Mea nu știe cum să-i mulțumească acum, dar tot cerul o ajută pe Verginica. Iată, ea este de mână cu îngerușul vostru înainte-mergător aici (*Vadim, fiul lor adormit, n.r.*), și acum, iubiții Mei, el saltă și se bucură printre îngerii cei buni, dar el este un înger mare, fiindcă a purtat trup pe pământ. Nu-i umbriți fericirea dacă-l iubiți. El se veselește cu cerul, dar are lacrimă pe obraz când curge lacrima voastră. Bucurați-vă de el, dar nu plângeți pentru el. Un picuț, și vom fi cu toții, iubiții Mei. Un picuț, și cele de pe pământ vor cânta și vor serba cu cele cerești. Verginica este cu el de mână, este aici. Nimic nu este cu neputință la Dumnezeu, și acesta este un lucru mic la Dumnezeu, căci mai mari lucruri se vor lucra cu cei ce cred în Mine.

Îngerușul vostru ar voi să vă cuprindă, dar el este cersesc, este curat, și voiește să fiți și voi curați ca să vă cuprindă, ca să poată să vă cuprindă. Acum se apropie de cel ce i-a făcut crucea cea cerească. Crucea aceasta este din cer, iubiții Mei, este lucrată din cer, căci cei ce sunt cu Mine, aceia sunt cerul Meu și scaunul Meu și unealta Mea și iubirea Mea. Această minune este cu puțință Celui ce a înviat din morți, căci El este începătura învierii.

Sunt vii în vecii vecilor cei ce cred în Mine, căci întru ei nu este sămânță de pieire. Iată, îl slobozesc pe îngerul vostru să grăiască vouă, căci este cu puțință la Dumnezeu.

— **E**u sunt cu cerul cel bun, dar vreau să fiți și voi cu mine. Fiți curați, ca să fiți cu mine. Dacă mă iubiți, fiți curați și fiți credincioși. Marian mă iubește ca cei din cer. Și voi să mă iubiți așa și nu altfel.

Nu plângeți! Plânsul vostru este singura mea tristețe. Plângeți să vă dea Iisus Hristos ajutor și să fiți cu ai Lui, că nu este fericire pe pământ fără Acest Mire ceresc. Cei mari de pe pământ se rușinează să-L urmeze. El este Cel bun, Cel ce dă viață. El trebuie iubit de toți cei buni, că El nu este sărac. El este Stăpânul luminii, și este veșnic. Cei ce vorbesc despre El și nu sunt curați și nu sunt adevărați, aceia nu-L cunosc pe Acest Iisus Hristos. Iisus Hristos este adevărat și nu Se lasă mințit.

Luați în mână paharul lui Iisus Hristos și mergeți cu el în mână prin lume și nu vărsați din el pe jos. Uitați-vă la paharul cel de la Iisus Hristos. Vegheați să nu vărsați din el, căci cei ce sunt ai lumii vă strigă. Dacă vă uitați spre cei ce vă strigă spre ei, se varsă din pahar. Fiți treji, fiți atenți la paharul pe care vi l-a dat Iisus Hristos să-l duceți, și să nu cadă pe jos din pahar. Tovărășiile cele multe, cele lumești, Îl dau pe Iisus Hristos de la voi, și El stă și așteaptă după voi. El este Cel mai bun prieten, dar nu vă rușinați cu El. Cei ce se rușinează cu El, vor fi rușinați de Tatăl Cel mare, dar voi fiți cu El, și veți fi cu mine, și eu voi fi întreg cu fericirea cea de aici.

Vin cu îngerii de mână, vin și cânt cu ei și dănuiesc cu ei aici. Aici este și numele duhului meu. Aceștia sunt iubiți de cer, și cerul vine aici mereu, și vin și cei ce sunt scriși aici. Aceștia mă iubesc, și mi-au făcut atâta bine, că de la ei am aflat că nu sunt singur aici, și sunt cu ai mei, și sunt și ei îngerași, căci au primit aripioare de aici. O mulțime de îngerași au aripioare primite de aici. Aici iubesc eu mult pe cel ce mi-a dat apă să mă scald în ea, și mi-a adus, încă, îngerași în apa mea. Aici sunt toți cu suflete de copii, și îmi place aici cu ei. Ei știu ce este iubirea cea mare. Lumea voastră nu știe care este iubirea cea mare. Iisus Hristos este iubirea cea mare, și numai una este iubirea. Vreau să credeți în mine: numai una este iubirea. Acea care mă ține acum de mână este buna cea din cer, care este aici. Stați și voi în cer, dar cerul este curat. Dacă mă iubiți, stați în cer, lângă mine, dar una singură este iubirea, și ea este răzbunătoare pentru cei ce o dau de la ei. Aș voi să vă mângâi, dar eu sunt din cer. Vreau să pot să vă mângâi, vreau să pot să vă alint.

— **O**, iubiți cerul cel sfânt și cel veșnic, vă spune îngerașul vostru. Lumea va trece cu trosnet, dar cei vii din ea vii vor fi și vor rămâne și Mă vor întâmpina cu cântec de serbare. Îngerașul vostru are pecetea aceea pe care o are acest popor hrănit de cer.

Iată, Duhul Meu vă cercetează. Fiți un duh cu Mine, ca să fiți cu Mine. Primiți-Mă în voi, ca să fac lumină de la Mine în voi. Fiți tari cu Mine, că lumea este cruce pentru Mine. Luați din Duhul Meu și beți din izvorul Meu și sfințiți-vă. Amin. Ridicați ochii către Mine. Eu sunt Cel ce vă iubește. Am lucrat și v-am apropiat lucrului Meu. Ocrotiți-Mi lucrul Meu, fiți întăritură pentru via Mea, și veți fi ai bucuriei Mele.

Vreau să-i trimit mângâiere regelui care este de la Mine (*regele Mihai, n.r.*). Dați-i mângâiere de la Mine și spuneți-i despre lucrul Meu, că iată, v-am adus la această iesle ca să vedeți ieslea coborârii Mele, ieslea cuvintelor Mele. Duceți mângâiere celui uns al Meu, că un pic mai este și îi voi sfârși așteptarea. Să fie întru Mine, ca să am putere cu puterea Mea cea bună. Iată, Mă duc să pun pacea Mea peste el și mereu Mă duc să-l ajut să poarte vremea înstrăinării. Vreau să-l aduc, iubiții Mei. Lucrez ca să-l aduc, și din greu lucrez, că mare este împotrivirea și puțină credință este în Mine, dar lucrez ca să-l aduc. Faceți-Mi cale bună spre el, și faceți-i cale spre Mine și spre lucrul ce-l lucrez în România. România este regină, și el este regele ei. Așa este scris la Mine, și nu se poate șterge aceasta. Iată, la toți ai Mei vă trebuie putere bună, căci vă trebuie ocrotire mare. Nu vă temeți. Eu sunt peste tot cu ai Mei și le arăt ocrotirea mereu și îi îndemn să stea credincioși lângă Mine.

Pace peste voi! Pace peste cel iubit din biserica Mea, căci este credincios lucrului Meu, și de aceea este mare la Mine! Cei din biserică nu voiesc să fie împlinitori întru toate, și este scris în lege că dacă iei toată legea și numai un lucru din ea îl calci, ești vinovat față de toată legea. Eu nu voi judeca pe nimeni, dar legea este pe masa tuturor.

Iubiții Mei, Mă las lucrat aici, cu toată dragostea Mea Mă las, căci cu dragoste stau aceștia întru Mine. Sunt mereu cu ei, ca să pot să Mă bizui pe ei. Sunt, și îi ajut de la cer, ca să Mă ajute și ei, și Mă ajută, iubiții Mei. Ajutați-Mă și voi, ca să vă am în cerul Meu. Ajutați-Mă să așez cerul Meu pe pământ.

Și acum, pace și nedespărțire, și zi de aducere-aminte, zi de mărturie pentru zilele ce vin! Sunt cu cerul Meu aici. Din acest cer de la voi, pace vouă! Iată, acolo unde se adună ai Mei, acolo sunt, acolo este cerul Meu.

O, Tată ceresc, așa am voit, ca acolo unde sunt ai Mei, să fiu și Eu, să vin și Eu.

Binecuvântarea Mea se coboară peste voi acum. Fiți întru Mine, și voi fi cu voi, și veți vedea că sunt cu voi. Verginica merge să așeze pe cel cu care a venit acum. Amin, amin, amin.

21 aprilie/4 mai 1991

Cuvântul sfintei Virginia către Nicu Spirea

Tocmirea celui ce va întocmi zidirea chivotului Sfintei Sfințelor Noului Ierusalim.

Scrie mămica Gigi carte de mărturie pentru cei cercetați de Dumnezeu, pentru copiii mei de la Căprioru care au căzut, împlinindu-se cele vestite spre trezirea poporului meu, căci am spus că nu pot lăsa poporul să piară sau să se piardă de mine. Nu pot să-l las dacă nu vrea cu mine, și am spus că-l iau cu zdruncin și cu spaimă ca să-l fac să stea cu mine și să vrea cu mine și să creadă în mine și în întoarcerea mea la el.

Mama Gigi vorbește cu Nicușor Zidaru, căci așa este scris la Dumnezeu și așa i-am spus și eu când eram cu trupul în mijlocul poporului meu: Nicușor Zidaru, măi copii. A spus de multe ori Dumnezeu prin cuvintele acestei lucrări că pe acest creștin al acestei lucrări nu poate Domnul să-l lase să se răcească de El. Nu poate, căci are ctitorie în cer; are, că a fost zidar în Ierusalim, mămică. Sfântul apostol Petru era pescar, și Domnul i-a spus: «*Vino după Mine! Te voi face pescar de oameni!*». Și eu iată ce-i spun acestui copil al meu: vino după mine! Te voi face zidar de case vii, de inimi vii, de suflete vii! Vino după mine, Nicușor Zidaru! Vino, mămică, vino! Vino, de acum!

Așa am spus: „*Scoală-te, popor iubit, scoală-te bine, mămică!*“. Sun din trâmbiță, scoală-te! Dacă nu te scoli, te las și trec mai departe, că e târzie vremea, iubitul meu popor.

Vino după mine, Nicușor Zidaru, vino, că vremea e târzie! Te voi face zidar de case vii. Aceasta este vremea să lucrăm case vii, mămică. Ai lucru în cer, lucru făcut pe pământ. Ai, și dacă ai, cum aș putea să te las fără lucrul tău cel din cer, fără agoniseala ta cea din cer, fără comoara pe care o ai strânsă în cer? Tu ai inimă bună, inimă mare, mămică, și pentru asta vreau să fii cu cerul în inimă, și dacă eu așa vreau, iată ce fac: sun să-mi trezesc poporul.

Am venit în cetatea Căprioru și așa am spus: „*Mi-e rușine, creștine, cu tine la Dumnezeu, și de aceea nu te mai pot ajuta cu milă ca să te îndrept, și am spus că dau cu sabia ca să te scol bine pe picioare*“. Am venit la voi și am zis să fac din voi cer nou, dar și pământ nou, să fac trup nou din trupul tău, creștine. E vremea pregătirii cu care vei intra pe porțile slavei, pentru că tu, poporul meu, ești poporul acela care vei rămâne în trup, să întâmpini arătarea cea de a doua a Fiului lui Dumnezeu, fiindcă așa este scris în carte. Este scris cuvântul îngerilor care au stat lângă apostoli în clipa când Iisus Hristos S-a înălțat pe nor la cer, căci așa au spus îngerii: «*Acest Iisus, Care S-a înălțat de la voi la cer, tot așa va și veni; așa cum L-ați văzut mergând la cer, așa va și veni înapoi*».

Vedeți, măi copii, cât sunteți voi de neînțelepți, mămică? Măi poporul meu iubit, tu n-ai voit și n-ai căutat să știi cele scrise de Dumnezeu. Tu te-ai ocupat cu altele, mămică, și de aceea acum nu știi. Apostolii din Galileea stăteau de vorbă cu Iisus Hristos, căci, vorbind cu ei, a venit norul și L-a luat pe Domnul lor. Și L-au întrebat apostolii pe Domnul:

«Doamne, oare, acum este vremea ca să așezi Tu la loc împărăția lui Israel?». Și Domnul așa le-a spus lor: «Nu este al vostru să știți anii și vremurile pe care Tatăl le-a pus în stăpânirea Sa». O, copiii mei, această taină era întru Duhul Sfânt, mămică. Duhul Sfânt este Dumnezeu Care lucrează acum cu tine, poporul meu iubit, și tu, mămică, încă nu știi ce trebuie să știi și ce trebuie să crezi. O, bine a spus Domnul către apostoli: «Nu este al vostru să știți aceasta». Și dacă aceasta a fost al vostru, măi copii ai Duhului Sfânt, de ce, mămică, nu știți? Al vostru era; de ce nu știți nimic din acestea? Sfânta Treime și-a încheiat lucrarea cea întreită, căci iată lucrarea Duhului Sfânt! Dumnezeu Duhului Sfânt este aproape de sfârșit și El cu lucrarea Sa.

Apostolii Îl întrebau pe Domnul despre împărăția lui Israel, dar tu nici habar nu ai de nimic, ca și cum ai crede că tu nu mai ai sfârșit și că așa vei sta și vei trăi; așa, în nepăsarea din care nu mai vrei să ieși, popor ales de Dumnezeu, popor necredincios și rece, popor mincinos, că nu este așa cum spui tu, poporul meu, nu Dumnezeu e mincinos. Tu ești mincinos, măi poporule cu nume creștin. Tu nu întrebă nimic, de parcă ai ști tot, de parcă ai fi tu Dumnezeu și știi tot. De ce nu întrebă pe Dumnezeu despre vremea aceasta, despre împărăția care va veni? Este scris că va veni. De aceea nu are nici un preț în ochii lui Dumnezeu înțelepciunea ta și mintea ta și inima ta, că te-ai făcut casă pustie, ai făcut din tine o împărăție pustie. Nu mai este viață vie în casa ta, în inima ta, nu mai este. Este viață moartă, ești pământ, mămică, fiindcă nu dorești de cer, și te cerți cu cerul. Am copii care stau cu parul în mână, stau cu cuvântul aspru și cu împotrivire pe limbă ca nu cumva să lase să se strecoare vreo rază din cer în ei, ca nu cumva să-i lumineze și să-i îmbogățească cineva cu cele din cer, cu tainele lucrării lui Dumnezeu din vremea aceasta.

Aceasta este vremea să se așeze la loc împărăția lui Israel. Iată cea din urmă taină, cea mai așteptată. Toți proorocii, toți sfinții, toți apostolii, toți lucrătorii și toată spița lui Dumnezeu laolaltă au așteptat să se așeze la loc împărăția lui Israel, dar numai acum este vremea, mămică. Toți cei din cer sunt în bucurie, căci ei așteaptă de mult să vadă această vreme, aceste zile, și iată, le văd venind. Numai tu, poporule rece, rece ca sloiul, mămică, rece și străin de cele de sus, rece și nepăsător, numai tu rămâi în nesimțire, numai tu rămâi în tine și nu ieși afară din tine ca să vezi și tu venind împărăția cea așteptată de atâta vreme. Ce să-ți fac eu acum? Spune, ce să-ți fac? Ce să-ți fac, oare? Am făcut mereu ca tine. Tot pe tine te întreb și acum. Ce să-ți fac, oare? Ce să fac cu tine acum? Dar iată, vezi cum te întreb, că n-ai voit să-mi răspunzi tu, și îți răspund eu, dar tu n-ai vrut să mă bagi în seamă. S-a sculat Dumnezeu să așeze la loc împărăția lui Israel și a zis s-o așeze mai întâi în tine, și apoi de la tine să lucreze peste tot. A venit această vreme, și tu spui că nu-i adevărat, și nu vrei să te primenești, nu vrei să te speli, nu vrei să deschizi ochii, mămică. Dar pot eu să ți-i deschid. Am sabie cerească și te străpung cu ea, ca să te doară și să deschizi ochii.

O, fericiți aceia care sunt acum cercetați și treziți și luați din spate ca să intre pe poarta slavei! Dar mai fericiți aceia care ascultă glasul lui Dumnezeu și cred și împlinesc cele de la cer. Mai am însă și altfel de spus. Vai și vai de aceia care sunt păstrați pentru ziua aceea, căci peste aceștia nu mai vine nici certarea, nici trezirea, nici forțarea. Aceștia sunt păstrați pentru ziua aceea care este hotărâtă pentru ei. Pentru că dacă ai fost din acest popor și ai făcut păcat întreit asupra Dumnezeului Duhului Sfânt, mai este de acum încolo vreun

alt veac, vreun alt dumnezeu care să-și facă toată lucrarea sa din nou pentru aceștia cu care nu s-a putut lucra nimic bun? Tot poporul meu să plângă pentru aceștia, căci pentru lume va fi mai puțin de plâns. Lumea are mai puțin de dat răspuns, măi copii. Tot poporul cel credincios din această lucrare să plângă pentru aceștia, căci poporul cel credincios are mare trecere la Dumnezeu. Să plângă, și plânsul acesta să fie milă răsărită din lacrimi, care să-L facă pe Dumnezeu să aibă milă de aceștia în ziua aceea.

Copiii mei cei cercetați, fericiți acela care rabdă mustrarea cea din cer, căci lămurindu-se va lua plata credinței și a răbdării și a vindecării. Copiii mei cei biciuiți de biciul milei dumnezeiești, bucurați-vă că ați avut parte de așa mare milă, dar nu-L mai puneți pe Domnul la încercare, măi mămică. Să se așeze la loc împărăția lui Dumnezeu cea ruinată, să se așeze și în voi, mai întâi în voi, și apoi să fiți zidari de case vii.

Când mergea sfântul apostol Pavel spre Damasc ca să facă împotrivire lucrării lui Iisus Hristos, i-a ieșit Domnul în cale și l-a înspăimântat și i-a spus: «Saule, de ce Mă prigonești?». A avut acesta parte de întoarcere, mămică, și a crezut, și dacă a crezut în lucrarea lui Dumnezeu, a fost făcut vas ales și sfânt și curat, și a lucrat cu el trezire peste neamuri. Așa și eu vă strig, și dacă nu mă auziți, vă ies în cale și vă mustru și vă întreb: de ce mă prigoniți? Întoarceți-vă cu credință și cu dragoste spre lucrarea care v-a hrănit și așezați-vă acum pentru sărbătoarea acestei lucrări, căci vine capătul lucrării și vine sărbătoarea. Lăsați trupul. Trupul să fie rob sufletului, de acum. Lăsați păcatul trupesc, lăsați cele cu care nu puteți moșteni împărăția lui Israel, care se așează acum la loc. Omul trebuie să intre înapoi în grădina Edenului, căci toate se întoarnă acum înapoi spre sfințenie și spre duh. Sfârșiți cu trupul, ca să trăiți cu duhul, de-acum.

Întoarceți-vă la moșii și strămoșii voștri, copiii mei, la sfințenia lor, la starea cea fără de păcat, căci păcatul este osândit în vremea aceasta, păcatul a ajuns spre sfârșit.

Pace și însănătoșire peste cei miluiți de biciul certării, căci au avut încă parte de milă. Pace și însănătoșire de duh și de inimă! Hristos a înviat! Adevărat să fie acest cuvânt creștinesc. Amin, amin, amin.

22 aprilie/5 mai 1991

Cuvântul sfintei Virginia către păstorii poporului creștin

Povește pentru citirea sfintelor Scripturi. Despărțirea de cei ce au ales lumea.

Suspină duhul lui mama Gigi, suspină pentru poporul ei necredincios și neîmplinitor, dar ce să fac? Să-i dau fiecăruia ce este să-i dau, iar celui ce nu este să-i dau nimic, nu-i dau, îl las și plâng, dar merg mai departe cu lucrul meu, ca să-l sfârșesc și să mă odihnesc de ostenele.

Suspină duhul meu, chiar și pentru păstori suspină, că nici pe ei nu-i am mulțumiți întru mine. Ei mă ascultă, dar nu le place felul cum lucrez eu. Se duc și plâng la Domnul nemulțumirea lor, și nu știu ce să fac, nu știu. Să fac din nou ca și până acum? Să fac tot după inima celui nemulțumit, așa cum spune Dumnezeu că nu e bine? Oare, nu este bine cum spune cerul? Dacă nu e bine nici așa, atunci hai să facem sfat cu voi dacă noi nu lucrăm bine.

Hai, mămică, să vorbim, hai, măi păstorilor! Am venit la voi. Hai să punem nemulțumirile pe masă și să vedem cum facem cu ele, și dacă e bine cum vreți voi, lăsăm voia cea de sus și o facem pe aceasta de aici, ca să fie mulțumire. E bine

și așa, dar asta nu mai înseamnă că este voia cea din cer. E bine și așa, dar să vedem cum merge acest bine.

Măcar cu voi vreau să pot vorbi deschis, păstorii mei; cu voi, ajutorii mei. Eu am zis să mă ajutați bine, ca să rămână lucrul în picioare, dar iată, tot cu biciul ceresc trebuie ajutat acest popor, căci cu cuvântul nu văd că lucrați așa cum v-am rugat eu. Am venit din cer la voi și v-am rugat, dar nu văd că e bine ceea ce v-am rugat. Zic așa că nu vă văd că împliniți rugămintea mea, și în loc de lucrul cel pe care v-am rugat să-l împărțiți în popor, se lucrează alt lucru în timpul în care ar trebui să lucrați lucrul pe care vi l-am adus. Eu nu v-am mai zis că nu sunt mulțumită de felul cum lucrați, dar voi, iubiții mei păstori, vă plângeți cu nemulțumire pe inimă și țineți să se schimbe cerul după inima voastră. Dacă tot așa vreți, dacă ziceți voi că e mai bine așa, facem ca voi, mămică, fiindcă cerul nu vrea să vadă nemulțumire și la voi.

Văd pe unii creștini care vin la voi, și mă uit din cer, ca să văd cum lucrați și cu ce lucrați peste ei, și suspină duhul meu, că văd pe fiecare creștin, văd ce i-ar trebui, și aș vrea prin voi să dau fiecăruia ceea ce-i trebuie și ce-i folosește, după starea fiecăruia. Și văd cu durere că unora le dați ce nu trebuie să le dați, și ce trebuie nu le dați deloc. De multe ori mă uit cum lucrați și pe unde lucrați, și nu văd peste tot rod viu și cu folos de înviere. Unii creștini s-au prăbușit din picioare, pentru că le-ați dat ceea ce nu pot purta, ceea ce nu trebuie să poarte, și dacă nu li s-a potrivit, s-au prăbușit, dar sunt mai multe pricini și aici.

Acești copii ai mei se sfiesc de aceste cuvinte cu care sunt trimiși spre voi, și caută mereu să-și poticnească pasul, ca să nu vină cu ele. Au sfială în inimă; cu toată durerea pe care o simt ei și pe care o poartă peste ei de la acest popor, au sfială, măi mămică. Eu sufăr în ei pentru necredința poporului meu, ca să se mai ispășească din păcatul neascultării acestui popor. Au sfială să vină spre voi cu aceste sfaturi, și să știți că ei suferă cel mai mult de la greșelile ce se fac la lucrul lui Dumnezeu. Eu le-am spus mereu să poarte toate câte vin asupra lor, că-i ajut să le poarte pe toate, dar eu am nevoie și de putere în ei, nu numai de înfrângerii și de tăgăduirii și de loviri. De aceea am spus eu că n-are cine să-i ajute și nimeni nu-i ajută la greu. Și dacă ei trebuie să poarte totul, atunci trebuie să aduc putere și mai mare, ca să-i fac să poată și pentru cei ce nu vor să poată și ei. Dar sarcina ar trebui împărțită dacă lucrăm cu toții, și nu să aibă de purtat numai aceștia toată plata răutății care s-a lucrat de la poporul acesta. Și dacă nu se poate și dacă nu se vrea să fie dreptate, atunci rămâne și așa. Dar dacă rămâne așa, uitați-vă voi că nu sunt primită de poporul meu, și iată una din marile pricini pentru care s-a prăbușit acest popor.

Păi e bună basmaua curată, dar iată că în cazul acesta nu este de folos. Altceva este de folos după cât este de mort acest popor, pentru că avem de dat răspuns la Dumnezeu, iubiții mei, avem de răspuns pentru acest popor. Se sfiesc acești copii ai mei. Și eu mă sfiesc, dar cu sfiala unde ajungem? Ce ajutor aduce sfiala? O, nu așa! Noi avem răspundere, și trebuie să vedem ce este făcut rău și ce este făcut bine, și să îndreptăm lucrul cel rău lucrat și să-l facem bine și să ne învățăm odată să lucrăm numai bine tot lucrul.

V-am rugat să citiți în popor și v-am spus ce să citiți. V-am spus așa pentru ca să folosiți timpul bine, și iată, dacă nu vreți să faceți așa, se bagă duhul rău și face tulburări în locul lucrului acesta care văd că nu este făcut. Sfinții apostoli de ce a trebuit să lase scrierile lor? O, în ele este toată purta-

rea cea bună, toată darea cea bună, căci au avut pe Duhul Sfânt coborât peste ei, cu Care vădeau răul dinăuntru omului, și se purtau aspru cu răul și îl scoteau la suprafață și lucrau cu duh și cu adevăr. Am spus că dacă nu mai vrea creștinul altfel, dacă nu mai crede altfel, apoi învățătura cea de la apostoli nu poate s-o tăgăduiască. Dacă ați fi vrut să mă ascultați, ați fi văzut rod bun, dar stau și mă uit și aștept să luați Scriptura și să scoateți din ea și să ia creștinul din ea, că nu mai vrea, mămică, de la voi. Dați-le din carte, ocupați timpul cu cele din carte, cu cele de la apostoli, ca să nu se mai ocupe timpul cu cântări, cu certuri, cu învinuiri și cu discuții gâlcevitore.

Mă uitam în cetatea Valea Voievozilor când am trimis acești copii și v-am luat și pe voi acolo. Mă uitam peste ceața de acolo și mă luptam cu cuvântul să sparg ceața și să aduc peste ea rază de soare. Așteptam să vă văd cu cartea în mână și s-o deschideți și s-o lăsați să vorbească, dar în zadar am așteptat. Și m-am uitat în cetatea Gheboieni, mămică. Eu tot aș fi fost primită de ei, că eu sunt în acești copii, dar de ce voi nu-i faceți pe aceia să vă aibă bine, să-și revină, să poată vedea și ei adevărul cel adevărat, nu cel neadevărat? Pe aceia i-a strivit neadevărul, și striviți sunt, și nu știu cum o să mai fie. Noi plecăm înainte, dar cei striviți sunt și de noi striviți. Ei sunt și așa neputincioși. Să-i facem și mai neputincioși? Să nu se mai scoale? M-am dus la ei și m-am umilit, ca să vă dau pildă vouă. Mi-am cerut iertare pentru binele pe care am voit să-l fac lor și nu l-au primit. Ba i-am supărat, și mi-am cerut iertare, ca să-i fac să se moaie, dar nu numai eu trebuia să lucrez așa. Eu aș fi voit să-i ridicăm, oarecum, de jos. Aș fi voit să-i scap de bici, aș fi voit să-i scap de judecată, dar nici acolo n-ați înlocuit gălceava cu cuvântul cărții din cer, că, să știți, ar fi lucrat cuvântul cărții dacă l-ați fi făcut să vorbească.

De ce, oare, și-a pierdut încrederea în voi poporul meu? De ce nu voiți să lucrați peste el ca să-și capete din nou încrederea în voi? Vedeți voi, mămică, ce înseamnă Scriptura aceea care zice așa: *«Da al vostru să fie da, și nu să fie nu, și ce este peste aceasta este de la duhul rău»*? Poate ați pus prea puțin preț pe acest adevăr, dar iată unde suntem cu acest popor! O, eu aș voi să nu mai aud decât din cartea cea din cer când stați cu creștinii. Aș voi să vorbiți despre cer și nu despre pământ. Eu vă mai spun ceva, mămică. Voi v-ați pierdut puterea cea din duh venită, pentru că vi se pare un nimic când vă spun că nu vreți să dați din calea voastră unirea cu lumea și cu cele lumești. O, voi nu erați așa, mămică. Erați severi, erați cu frică, erați atenți. Să nu ziceți în gândul vostru: *„cu celălalt vorbește”*. Vai, să nu ziceți așa, că aceasta este neprimire, este alungare pentru mine. Iertați-mă, păstorii mei. Eu văd din cer, și văd ce vine la cer, și dacă vine, caut să îndrept, caut, și aș voi să le reparăm pe toate, mămică.

Daniele, mă doare rău de la copiii tăi. Mă doare pentru tine, măi Daniele, că te murdăresc cu ale lor, cu ale lumii. Am vorbit cu tine și te-am întrebat: *„Daniele, ce să fac eu cu copiii tăi?”*. Dar văd în inima ta și iau din ea răspunsul pe care l-am cerut când te-am întrebat. Acest răspuns mă încurcă să-mi fac loc peste ei. Mai gândește-te, mămică. Eu nu trec peste tine și nici peste cea de lângă tine. Eu mai aștept un pic. Vreau să văd ce hotărâți voi.

Și pe tine, păstorule Cristea, te întreb: ce să fac și cu copiii tăi, care mă înșeală pe mine și pe Dumnezeu? E greu să zici că ești cu Dumnezeu și să nu-l slujești Lui, și am dintre ai tăi în astfel de stare. Am să vă întăresc inima, ca să pot să mă apropiu cu trezirea. Iertați-mă, dar cu voi vreau să vorbesc deschis tot ce este de vorbit. Iertați-mă, amândoi iertați-mă și

ajutați-mă. Am să lucrez să vă mângâi mai des, și cât aș vrea să văd bucurie și eu de la voi și din lucrul vostru!

Duhul Cel Sfânt să vă stăpânească. Duhul cel puternic să vă întărească, să vă încopilărească și să fiți copii nevino-vați pentru cer. Cei nevinovați sunt curați, și poate Dumnezeu întru aceștia, poate tot ce trebuie să poată în cei curați. Iubiți adevărul și dreptatea, dar și răbdarea, dar și micșorarea de inimă, că vreau, mămică, să fiți puternici prin acestea.

Pacea mea peste voi, iubiții mei! Pace și peste mine de la voi! Amin, amin, amin.

22 aprilie/5 mai 1991

Cuvântul Domnului către părintele Visarion Iugulescu

Domnul îl îndeamnă la împlinirea sfințeniei turmei sale.

Binecuvântată să fie, și zi de mărturie să fie această zi, căci Hristos, lumina învierii, lucrează astăzi minune de înmulțire de inimi vii și pregătite pentru lucrarea cea din vârful unghiului, prin care se adună la un loc mulțimea cea îmbrăcată în veșminte albe, care va sta în fața tronului Mielului ceresc cântând cântarea cea nouă a Ierusalimului cel din cer coborât.

Pace vouă! Prin ușile deschise, pace vouă! Eu sunt. Domnul puterilor este numele Meu. Eu sunt. Nu vă temeți. Pace peste inimile voastre! Pace și unire precum în cer așa și pe pământ!

Când a venit clipa să Mă înalț la Tatăl Meu după ce Mi-am încheiat lucrarea pentru care venisem întrupat, eram cu cei aleși ai Mei, cu ucenicii Mei din Galileea. Stăteam cu ei de vorbă, și ei M-au întrebat așa: «Doamne, oare, acum este vremea ca să așezi Tu la loc împărăția lui Israel?». Și le-am răspuns așa: «Nu este al vostru să știți anii și vremurile pe care Tatăl le-a pus sub stăpânirea Sa». Așa le-am spus, fiindcă această taină era în Duhul Sfânt pecetluită. Duhul Sfânt este Dumnezeu Care lucrează în vremea aceasta ca să-Și sfârșească lucrarea Sa, și iată, Sfânta Treime Își încheie în vremea aceasta lucrarea cea întreită, căci Dumnezeu Duhului Sfânt este aproape de sfârșit cu lucrarea Sa. Aceasta este vremea să se așeze la loc împărăția lui Israel. Iată cea din urmă taină, cea mai așteptată, căci tot cerul laolaltă, cerul, care poartă în sânul său toată spița cea sfântă, cea lucrătoare, a așteptat să se așeze la loc împărăția lui Israel. Tot cerul este în bucurie, că de mult este așteptată această vreme, aceste zile, și iată, cerul le vede venind. Al vostru era să știți, iubiții Mei din vremea aceasta de glorie cerească. Duhul Sfânt este Mângâietorul Cel promis de Fiul lui Dumnezeu, Cel Care ia din cer și dă de veste în vremea aceasta. Apostolii cei care M-au însoțit pe vremea trupului Meu se bucură acum că a venit vremea să se audă răspunsul întrebării lor. Aceea a fost cea din urmă vorbă dintre Mine și ei, și apoi M-am ridicat de la ei și nu le-am răspuns, căci nu era al lor acest răspuns.

Pacea Mea și darul păcii Mele peste cel cu care M-am întâlnit acum! Bucuria Mea o pun peste tine, fiu iubit de cer. Mi-a fost dor să stau în sfat cu tine, căci am stat în sfat cu tine prin acest fir ceresc, am stat la celălalt capăt al acestei lucrări, la începutul acestei lucrări, măi tată. Am voit și la acest capăt, la sfârșitul acestei lucrări să-ți grăiesc, căci e pe sfârșite și ea. Suntem aproape de sărbătoarea cea mare, iubitul Meu, fiul Meu iubit. Ești scris în cartea acestei lucrări, fiule Vasilică. Așa ești scris, tată. Se bucură cerul de lucrul apostoliei tale, de rodul lucrului tău. A venit vremea să-Mi fac arătarea, prie-

tenul Meu iubit. Așa am spus învățăceilor Mei: «Nu vă mai numesc slugi, că sluga nu știe ce face stăpânul ei, și vă numesc prietenii Mei, iubiții Mei». Iată, vreau să știți și tu ce fac, căci am zis celui iubit de Mine, lui Ioan cel iubit: «Să nu scrii ce au vorbit cele șapte tunete; să nu scrii. Pecetluiește ce au vorbit aceste tunete, până la vremea cea de sfârșit». Iată vremea aceea, iubitul Meu. M-am ridicat să adun laolaltă lucrul cel bun și să-Mi desăvârșesc turma României Mele cea binecuvântată. România este țara cea aleasă prin care Dumnezeu așează la loc împărăția Noului Ierusalim. Este scris în cartea cea din cer coborâtă că Domnul va alege din nou Ierusalimul, și va fi aceasta în zile de strâmtorare. E mare strâmtorare pe pământ, e groasă ceața, e mare necredința, dar am spus așa pe vremea trupului Meu: «Nu aceste minuni, ci mai mari decât acestea vor lucra cei ce cred în Mine, pentru că Eu Mă duc la Tatăl». Iată, iubitul Meu, așa va fi. Voi strânge laolaltă toată turma cea chemată și aleasă și credincioasă și voi face una numai și voi sufla din cer, ca să se îplinească cele scrise, căci așa este scris: «Voi turna din Duhul Meu peste fii și fiice, peste bătrâni și tineri, peste robi și roabe, și se vor umple de cunoștința Duhului Sfânt, și voi prooroci prin ei și îi voi aduna pe ei din cele patru vânturi ale pământului și îi voi aduce în țara lui Israel, în țara Ierusalimului nou, cel din cer coborât».

M-am folosit în vremea aceasta de trâmbițele cele scrise în carte, și iată, sun din trâmbița cea de dinaintea celei de a doua arătări, căci Îmi voi face arătarea, precum este scris. Voi umple de slavă văzută acest pământ românesc, acest Canaan peste care am lucrat cu cuvântul celor șapte tunete care au vorbit în vremea aceasta. Am folosit un trup pe care tu îl știi, și am vorbit prin acel trup și am adus spre știre planul Meu și lucrul cel de încheiere a tainei lui Dumnezeu. Acel trup este acum la Mine și i-am dat trecere mare, măi tată, căci M-a purtat pe Mine vreme de douăzeci și cinci de ani, ca să pot vorbi încă o dată pe pământ.

Așa am spus prin apostolul Ioan: «Ia cartea și mănânc-o, că tu trebuie să mai proorocești încă o dată la popoare și la neamuri și la împărății lumii». Așa am spus lui Verginica: «Nu te pierde, Verginico, fiindcă tu va fi să te ridici în zilele tale să hrănești de la Mine un popor mare, care se va aduna să stea în fața tronului Meu cu ramuri în mâini și cu hăinuțe albe, cântând cântarea Noului Ierusalim, căci numai aceștia vor ști această cântare». Numai aceștia, măi fiule iubit, și iată ce fac, căci ți-am ieșit în cale prin acesta care este mare peste biserica Mea și pe care-l voi pune, până în sfârșit, în locul cel dintâi al bisericii Mele. Ți-am ieșit în cale, prin el ți-am ieșit, căci sunt în el, măi tată, sunt, căci este cel mai credincios lucrului acestei lucrări prin care Eu vorbesc în România de atâta vreme. Ți-am ieșit în cale ca să-ți spun și ție că această cântare este cântecul pe care l-am cântat Eu prin acel vas pe care-l știi și tu, și acest cântec este lung. E lung, e de atunci de când am coborât prima oară în acel vas și până acum, și până la sfârșitul acestei lucrări prin care Eu am vorbit, prin care Eu am cântat ca să fac apoi cunoscut acest cântec nou. Ți-am ieșit în cale, și privesc din cer peste lucrul apostoliei tale, fiindcă tu ești scris în cartea acestei lucrări, și Mi-am adus aminte de cuvântul credinței tale din ziua aceea când am vorbit cu tine prin acest fir de sfârșit, și lucrez în chip minunat, căci lucrez după planul cel întocmit de cer, după schița cea din cer. Te-am găsit în schița acestei lucrări și am ieșit acum în calea ta să-ți cer rodul tău și să te răsplătesc. Vreau să pun numele cel nou al Noului Ierusalim pe fruntea

turmei tale, căci tu ești fruntea acestei turme, dar vreau să înveți acest cântec ceresc pe toți cei din turma ta, căci îți ascultă glasul turma ta. Te cunoaște turma ta și îți ascultă glasul și merge după tine ca după un urmaș credincios al Păstorului Cel bun. Tu ești prietenul Meu și dintr-o mie te cunosc, măi tată. Scoală-te și ieși în întâmpinarea Mea; ieși cu tot alaiul tău. Sună și dă de veste peste turma ta, că vreau să intru în Ierusalimul tău, ca să-l unesc cu cel coborât din cer și să facem din toate câte sunt peste tot, să facem numai unul, unul ceresc, că iată ce fac! Am ieșit în întâmpinarea ta cu glas de trâmbiță. Am venit din cer, însoțit de Ierusalimul ceresc, ca să fac unire cu tine și cu turma ta, și să fii una cu Mine și cu turma Mea, care știe cântarea acestei lucrări. Eu ascult cu tot cerul glasul turmei tale, căci cu toată turma ta Îmi aduci Mie slavă. Ascultă și tu glasul Meu și cântecul Meu, cântecul acestei lucrări. Ascultă-l, că vin să te pețesc. Sunt Mirele Cel din cer, Care am venit să-Mi îmbrac mireasa în haină cerească și să-i pun cununa acestei vremi de glorie cerească. Ascultă și tu glasul lucrării Mele, că și Eu voiesc să-ți aduc ție slavă, ca să te bucur în vremea aceasta cu bucuria cu care voi veni s-o așez peste acest Ierusalim ales în vremea aceasta.

Știu faptele tale și osteneala ta, știu că ai avut necazuri pentru numele Meu. Știu slujirea ta, știu răbdarea ta, dar vreau să te lași răsplătit de Mine, că iată vremea aceea când omul trebuie să intre înapoi în grădina Edenului, de unde a căzut, în starea cea îngerească, în starea cea fără de păcat, în starea cea de duh și de har. Priveghează și așează bine ce a mai rămas de așezat. Ține ce ai până voi veni, căci sunt aproape, sunt la ușă. Am venit cu ultimele așezări. N-am venit la început cu toate odată. Am venit pic cu pic ca să așez la loc cele ruinate și să așez împărăția Mea pe pământ nou și să fac om nou și să-l așez înapoi în grădina Edenului. Am venit cu ultimele vestiri. E vremea să închid în închisorile cele veșnice pe duhul cel rău, care M-a scos pe Mine din om. E vremea să aduc în starea cea dintâi făptura Mea, ca să fie așa cum sunt Eu, să fie ca Mine, ca să poată fi cu Mine.

Sună din trâmbiță, să te audă turma ta! Sună peste ea, și pune peste ea veghea cea din urmă, pune peste ea cea mai bună vestire din toate vestirile de până acum! Vin curând. Acum sunt aproape. Unește-Mă cu turma ta, până să vin unește-Mă, că vreau să-i pun pecetea acestei lucrări, căci turma acestei lucrări este turma cea de onoare pentru întâmpinarea Mea în Ierusalimul acestei vremi. România este regina Mea, este binecuvântata Mea, este aleasa Mea și este iubita Mea, și de la ea Îmi voi lărgi cortul nunții Mele, că vin la ea, vin la România Mea. Vin, că de la nașterea ei am sortit-o să fie a Mea și să Mă slăvesc în ea cu slavă văzută, și toate popoarele vor vedea slava ei. Încinge-te și te scoală ca să ascuți glasul Meu și să-Mi deschizi, că iată, vin ca să cinăm împreună. Vreau să scot apă din acest izvor și să-ți dau să bei, tu, și toată turma ta, căci această învățătură și acest glas care răsună acum spre sfârșit este glasul Meu, care strigă să se adune toate noroadele, să vadă și să cunoască slava Mea.

Voi aduce pe unsul cel de la Mine, și vreau prin biserica Mea cea vie să-l aduc, căci el întru Mine va domni și nu fără Mine. El este de la Mine, și întru Mine va fi să ia toiagul să cârmuiască norodul cel binecuvântat. El este proorocit, el este de la Mine. Să se ridice turma cea creștină a neamului românesc și să se suie de la ea la Mine cerere și rugăciune, ca să aud și să împlinesc venirea unsului Meu. Să se înmulțească glasurile cele spre cer, glasul bisericii acestui Ierusalim, și să strige până vor cădea zidurile jos, ca să intre unsul cel de la

Mine. Nimeni să nu fie mai tare și mai puternic decât poporul cel credincios și cel împlinitor al acestui neam.

Hai să dăm mână cu mână, turmă cu turmă, frate cu frate, și să înfigem cortul și să punem masa cea așteptată de tot cerul sfânt. Sună peste turma ta, iubitul Meu, și spune-i despre izvorul Meu și despre lucrul ce-l lucrez în România în vremea aceasta. Strigă-ți turma și fă-o să-ți cunoască glasul și să meargă după tine, că vreau să-i arăt această grădină și glasul Meu care umple această grădină. Vine vremea să așez vremurile la loc, că vremea fiarei roșii Mi-a strămutat de la locul lor vremile Mele și serbările Mele cele cerești. Iată, vin și cu această așezare, ca s-o așez la loc și să mustru cu certare și cu asprime pe cei ce au călcat peste cele părintești care au fost așezate prin sânge de creștin și prin jertfă de temelie pentru credința cea curată, lăsată prin sfinții cei care sunt acum cu Mine, cei care lucrează din cer cu Mine. Vreau să fiu așteptat cu veghe, așa cum se pregătea poporul lui Moise când vesteam coborârea Mea în mijlocul poporului Israel din vremea lui Moise, că iată, în mijlocul acestui pământ ales este mai mult decât Moise.

Iată, fii credincios și nu Mă tăgădui. Ține ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa. Pe cel ce va birui până la sfârșit îl voi face stâlp în templul Dumnezeului Cel viu, căci moartea nu va mai fi apoi. Vin curând, și moarte nu va mai fi. Amin. Ține ce ai, ca nimeni să nu-ți ia, dar lasă-Mă să-ți pun pecetea cea vie peste turma ta. Fă-o să-ți audă glasul, căci vin spre tine. Iată, e glasul Meu, e cuvântul Meu, sunt trimișii Mei, și cine-i primește pe ei, pe Mine Mă primește acela. Fii credincios, că vin cu plata, vin, fiul Meu, vin să Mă slăvesc în Ierusalim. Amin.

Fericiți acei ce nu se smintesc întru Mine. Eu sunt Domnul oștirilor. Eu sunt Alfa și Omega și nu este Dumnezeu afară de Mine. Eu sunt, și pentru cel mai mic al Meu dau noroade la pieire ca să-i găsesc calea spre Mine.

Eu sunt lumina neamurilor și slava poporului Meu Israel cel binecredincios. Deschide-Mi ca să intru, iubitul Meu. Deschide-Mi, că vin în casa ta, în mijlocul turmei tale. Botezătorul Ioan așa a spus mulțimilor botezate de el: «*Vine Unul după mine, Care este mai mare decât mine; de Acela să ascultați*». Amin.

Pace ție, și pace de la Mine să împarți, și luminează de la Mine să împarți peste cetatea cea tare a ta! Vom face biserică nouă și vie și vom face un popor sfânt, și va intra pe porțile slavei ca să Mă întâmpine. Primește-Mă cu pacea! Nu te teme. Deschide-Mi, că am venit să te pețesc, să fii una cu lucrul ce-l lucrez acum spre plinirea vremurilor.

Hristos, lumina învierii, răsare, și ca un Mire iese din cămara Sa.

Hristos, Cel înviat din morți, Hristos, începătură nouă și veșnică, Domnul puterilor este numele Lui. Amin, amin, amin.

23 aprilie/6 mai 1991

Cuvântul Domnului către alesul Său Irineu

Domnul alege între oaie și oaie și Își păstorește turma.

Mă așez peste tine cu pacea Mea mereu, căci Îmi găsesc în tine desfătarea. Mă uit în inimioara ta, copil preaiubit, Mă uit ce face ea, Mă uit cum este ea, și nu știi tu ce fac, că dacă ai ști, poate te-ai teme atunci. O iau și o arăt la cei ce au câștigat cerul, o arăt ca să vadă și ei ce

am Eu pe pământ, ce am Eu în pieptul tău, ce casă am Eu în tine. Mă uit în ea când te lupți cu duhul cel străin de Mine, care s-ar furișa și el să intre înăuntru și să-și facă loc prielnic. Dar Mă uit și Mă bucur când văd că Mă alegi pe Mine și că biruiesti cu numele Meu, cu Duhul Meu. Iată de ce te-am ales Eu pe tine; pe tine dintre toți. Te-am ales pentru că și tu M-ai ales pe Mine, și cine ar putea să surpe această cetate, această împărăție?

M-am ridicat, copilul Meu, să lucrez o singură turmă, fiindcă una va fi turma. Mă bucur când văd sămânță semănată peste ogorul acestui neam. Mă bucur când văd și ceea ce a rodit din această sămânță, dar această sămânătură este așa cum scrie în pilda cea de la Mine luată, căci sămânța este cuvântul învățurii mântuitoare pe care ciobanii turmelor îl seamănă, dar e puțin pământ bun în care să rodească an de an sămânța cea bună până la culesul cel mare, și e mult pământul în care pică sămânța și în care ea crește până la o vreme. E mult și pământul cel pietros în care nu încolțește nimic, și vin păsări străine peste el și ciugule sămânța cea semănată. Am ciobani care lucrează peste turma lor și care aduc rod de înmulțire, dar sunt plăpânde oile, măi tată, căci ciobanul turmei e ca un cântăreț plăcut, care cântă frumos și care desfată inima și auzul, dar oile nu se deprind să mănânce și să bea după cum le poartă ciobanul, și mai apucă cu gura și uscăturile de prin pășune, și mai dau și prin scaieți, și mai rămân și încurcate prin ciulini. Ele ies la pășune atunci când ciobanul le merge înainte, dar nu toate știu să pască bine, nu toate sunt grase și sănătoase, nu toate prădesc, nu toate aduc folos și rod îndestulat.

M-am ridicat. A venit vremea să aleg bine între oaie și oaie, ca să fac o turmă sănătoasă. M-am ridicat să sun peste ciobanii de turme și să le cercetez turma și să fac alegere bună; să întăresc pe oaia cea slabă, și pe cea rănită s-o leg la rană, și să învăț turma să mănânce cu Mine, căci iată cum este acum pășunea! Am pus la lucru unelte de greblat și de adunat uscăturile, ca să crească iarbă curată și nouă, și să mănânce turma Mea hrană curată și sănătoasă, ca să-Mi desăvârșesc rodul turmei Mele.

Iată, sun, să Mă audă ciobanii și să vină să le dau sămânță curată, fără fir de neghină sau de sămânță străină, că e vremea să piară cu totul neghina din sămânțatura Mea. Facem un lucru nou, un lucru desăvârșit, precum în cer așa și pe pământ. Lucrăm ca să se vadă lucrătura cea nouă și poporul cel nou, care va împărți lumină și apă curată și hrană aleasă, iubitul Meu. Lucrăm, dar uită-te tu pe unde lucrăm, că fiecare cioban se simte stăpân pe lucrul lui, și cu greu înțelege că și Eu voi da Tatălui tot lucrul Meu atunci când voi sfârși lucrul prin toți cei cu care am lucrat. Dar ciobanii turmelor cu greu se apleacă să-Mi dea Mie în primire lucrul lucrat de ei, că zic că e lucrul lor. Ioan Botezătorul trimitea pe ucenicii lui spre Mine, ca să fie apoi ucenicii Mei. Și Eu când voi termina de lucrat, voi preda totul în mâna Tatălui. O, ce mare lucrătură este aceasta! Și de aceea voi ridica această lucrare deasupra, așa cum este scris despre muntele care va fi ridicat peste vârful munților, și de acolo se va răspândi lumina cea curată peste noroade, învățătura cea mai curată peste fiii Sionului cel adevărat.

O, fiii cei adevărați ai Sionului care va fi, aceștia vor fi cerești, iubitul Meu, căci vor fi ca cei din cer. Dacă ai fi văzut tu cât cer a fost coborât și câtă serbare cerească s-a făcut pentru că ai venit la lucrul locului unde Eu lucrez și coc cu foc ceresc mărul cel de viață și de înviere dătător! E mărul vieții,

e pomul vieții, care, iată, crește și se coace în mijlocul cetății Ierusalimului cel coborât din cer. Va fi mare cetatea Ierusalimului cel nou, iar această biserică cerească va fi la mijloc, căci a fost începutul bisericii Noului Ierusalim, și va fi atunci așezată la mijloc, ca să cunoască toată făptura Mea că Eu am binevoit în cea pe care am iubit-o, și să se închine în fața acestei lucrături. Ea este mică acum, dar Mă sălășluiește pe Mine în ea și păzește răbdarea Mea până Mă voi arăta peste neamuri.

A fost mare serbare din cer venită pentru tine, căci tot cerul îți poartă acum numele tău pe buzele sale cerești. Aici este ieslea Mea, este grădina Mea ascunsă, și Mi-am pregătit aici după voia Mea, ca să stau la lucru aici după cum va fi să lucrez în zilele acestea. Am aici izvorul binecuvântării, am aici piatra de izvor, am temelie bine lucrată și veghez bine peste ea, ca să fie tare cu Mine, ca să-Mi împlinesc lucrătura mântuirii făpturii Mele. Am aici izvorul cel ascuns, dar îl voi scoate la mijloc. Lucrez la pomul vieții, dar lucrez ca în cer aici, lucrez cu așezare cerească, cu așezare venită din cer. Am venit cu ea din cer, iubitul Meu. Fii credincios până la sfârșitul acestei lucrături, căci vom face serbare apoi, și ne vom odihni de osteneți și vom serba.

Să nu te lași spre oboseală. Eu nu te las, dar tu să nu te lași. Eu sunt cu puterea și cu tot lucrul, căci cu voi lucrează cerul. Iată cum lucrează.

Fii solul cerului Meu cel de pe pământ, că M-am unit cu voi, căci am venit la voi. M-am dus la Tatăl, și am venit la voi dacă M-am dus. Fii purtătorul Meu, iubitul Meu, copilul Meu, că Eu te-am născut, și pentru Mine te-am născut.

Acum, pace ție, și tăria cea bună să te țină întru Mine în toată clipa! Cu tine sunt în toată clipa. Amin, amin, amin.

24 aprilie/7 mai 1991

Cuvântul Domnului către Doina Cornea

Solie către unsul Domnului, Mihai I.

Dumnezeu S-a ridicat să așeze dezrobire peste România, și va birui Domnul. Amin. Domnul puterilor este numele Meu, și voi vărsa din Duhul Meu peste mulți și voi lucra dezrobirea acestui neam ales. Așa este scris, că va veni Domnul cu zecile de mii de sfinți, și cele scrise, toate se vor împlini.

Pace ție, iubita Mea! Pace din cele cerești, din înălțimea Sfintei Treimi, din iubirea Mea, pace ție! Vin spre tine iar, căci te-am scris în schița planului cel ceresc după care lucrează cerul în vremea aceasta. Apostolul Pavel a fost luat de Mine la lucrul cel pentru cer, căci cerul este veșnic, și a fost luat de Mine la lucrul cel veșnic. I-am ieșit în cale atunci când mergea spre Damasc ca să facă împotrivire peste bisericile care călcau pe urmele Mele, și apoi a lucrat acesta cu Mine, căci a crezut în Mine dacă i-am ieșit în cale, și creștea ceata Domnului în vremea lucrului celui ce a crezut în Mine.

România va fi poporul cel sfânt al gloriei Mele, căci sunt aproape acum. România este aleasa Mea, este binecuvântata Mea, și voi curăți fărădelegea din ea și voi așeza imn de înviere peste ea, că aceasta îi este soarta de la Dumnezeu, și toate popoarele să știe că ea este aleasa Mea din vremea de sfârșit a plinirii vremurilor. Crede tu Mie, căci cei ce vor să lucreze la dezrobirea acestui neam, nu vor izbuti fără Mine. Eu sunt în mână cu biruința și cu diadema acestui popor, că va fi poporul cel sfânt al veacului cel nou, dar cei ce lucrează

fără Mine pentru acest neam, aceia nu sunt binecuvântați de Dumnezeu.

M-am ridicat să pun binecuvântare peste apostolii acestui neam, ca să biruiască aceștia, dar cei ce Mă tăgăduiesc pe Mine, aceia nu iubesc acest neam. Am în România izvorul cuvintelor Mele, care vin de la Mine. Iată cum vin! M-am ridicat să croiesc cursuri vii de la acest izvor, și să bea de la Mine acest neam ales, ca să știe că este ales.

Scoală-te, iubita Mea, și ascultă-Mi glasul! Deschide-Mi ca să intru și să cinez cu tine! Eu sunt Cel ce a făcut cerul și pământul. Eu sunt Stăpânul lumii, dar nu Mă voi lăsa tăgăduit de făptura Mea. Vin să-Mi fac arătarea, dar vin să dezrobesc acest neam care este rob și vin să fac cale unsului cel de la Mine, căci al lui este acest popor. Vin să-i fac dreptate și să cert cu asprime pe cei ce au călcat peste acest neam ca să-l robească. Cei ce l-au robuit, nu sunt de la Mine aceia, nu sunt din spița cea binecuvântată a acestui neam. Acest neam este al Meu, și prinț peste el este cel de la Mine. Trag din greu ca să-i gătesc venirea, ca să-l aduc din Egipt. Trag din greu, căci este necredință în Dumnezeu. Eu sunt Dumnezeu, și nu este Dumnezeu afară de Mine, dar toți s-au abătut de la Mine. Vreau să pun coiful biruinței pe creștetul unsului Meu, că vreau să-l ridic, să scape acest neam de sub robie, dar nu se suie credință în Mine de la cei care lucrează fără Mine peste acest neam ca să-l ajute.

Ridică-te spre Mine și stai în unire cu Mine, ca să vezi cum vei birui întru Mine și să te bucuri și să crezi apoi. Am spus să fii ca Iudita, căci Iudita a biruit cu Mine. Iubește pe România, dar iubește-Mă pe Mine, după adevăr iubește-Mă. Cei ce zic că Mă iubesc pe Mine și nu fac voia Mea, aceia nu Mă iubesc pe Mine. Iubirea e numai una, și cei ce se bizuie pe Domnul, aceia cunosc iubirea.

Am în tine o inimă mare și dulce, și vreau să fii cu Mine în tot locul. Stai aproape cu cel iubit al Meu care este aproape de tine, și stai în sfat cu el mereu, că vreau mereu să vărs prin el binecuvântarea Mea peste tine. M-am ridicat să-Mi desăvârșesc turma, și voi face o singură turmă, voi face numai una, precum Eu, Unul sunt. Voi alege între oaie și oaie și voi deosebi grâul de neghină și voi așeza sfințenie și stare îngerească peste turma cea aleasă și credincioasă, și voi împlini.

Lucrează în ogorul Meu, lucrează cu cele de la Mine și scoală-te să crezi în Mine, ca să fii tare cu Mine. Fă-Mi unire cu casa unsului Meu Mihail, regele acestui neam românesc. Vreau să-i mângâi așteptarea, dar vreau să așez peste el și peste casa lui binecuvântarea și lucrarea cu care Eu lucrez în România. Eu sunt Cel biruitor, și voi aduce pe unsul Meu. Eu sunt adevărat, și nimic nu este cu neputință la Dumnezeu. Dacă iubești pe România, dacă iubești pe unsul cel de la Mine, stai cu Mine în unire, că Eu lucrez ca să-l aduc, și voi împlini, iubita Mea. Un pic, și cei ce țin încă rob acest neam, aceia nu vor mai fi. Lucrez peste mulți, iubita Mea, lucrez cu mulți din cei ce iubesc pe România. Lucrăm împreună ca să biruim. România va fi cea mai frumoasă, căci Eu voi fi cu slavă văzută peste ea, și toate noroadele vor vedea și vor curge să i se închine.

Nu Mă tăgădui. Eu te iubesc. Și tu să Mă iubești. Iubire pentru iubire, și vom fi învăluți de iubire. Mi-e dor să o scot pe România de sub piatra robiei, dar lucrați cu Mine voi, cei ce iubiți acest pământ ales. Lucrați, dar nu fără Mine. Vreau să scurtez așteptarea unsului cel de la Mine, și vreau credință

să se ridice spre Mine de la fiii cei adevărați ai acestui neam. Ștefan cel sfânt, cu Mine a biruit, și a ridicat pietre de aducere-aminte în numele Meu. Se ducea la sihastrul Daniel, care era robul Meu credincios, și lua Ștefan binecuvântare și biruia cu Domnul, că nu este biruință fără Domnul.

Pace ție, iubita Mea, binecuvântata Mea, dar stai sub această binecuvântare, căci Eu sunt Unul Dumnezeu, și toți vor fi una întru Mine când Mă voi arăta. Eu voi lucra unire întru Unul Dumnezeu. Amin. Pace ție! În tot locul, în tot lucrul și cuvântul, în toată vremea, pace ție! Pace peste cea iubită! Amin, amin, amin.

25 aprilie/8 mai 1991

Praznicul Înălțării Domnului

Sfânta Virginia călăuzește poporul credincios. Truda Duhului cerească pentru izbăvirea a toată făptura. Îndemnuri către păstori.

Iar coboară mămica Gigi în sfatul vostru, copiii mei. V-am spus demult că voi sunteți mâinile și picioarele mele, că sunteți împărtășitorii cuvintelor mele și ai lucrului meu din vremea aceasta. V-am ocrotit, mămică, cu ocrotire din cer. Mereu am stat în preajma voastră ca să vă am acum, căci acum iată cât îmi trebuieți. Să nu căutați să uitați cât îmi trebuieți, măi copii. Să nu vă lăsați spre oboseală, mămică. Eu nu vă las, dar nici voi să nu mă lăsați, că nu vom mai avea mult de trudit, că vine în curând vremea păcii și a liniștii și a bucuriei.

Iată încă o zi de aducere-aminte pe care ne-a lăsat-o Domnul Iisus Hristos. E sărbătoare în cer, copiii mei. E Domnul Iisus Hristos serbat. Dar e Domnul la voi și serbează cu voi, și se bucură cerul cu voi, căci Domnul e cu cerul Său la voi.

Hristos S-a înălțat! Adevărat S-a înălțat, căci dacă nu S-ar fi înălțat, n-ar fi putut veni înapoi, fiindcă așa a spus: «Mă duc ca să pot veni la voi și ca să fiu cu voi până la sfârșitul veacului». Această lucrătură pe care o lucrăm este lucrătura cea de sfârșit a tainei de mântuire, măi copii. Și la acest sfârșit eu am misiune mare, și e misiunea de dinaintea arătării Domnului. Și iată ce a trebuit să fac ca să pot să lucrez această misiune cerească, fiindcă eu sunt cu duhul, mămică. Mi-am făcut la voi piatră de izvor, și croiesc cursuri de apă de la acest izvor și lucrez din cer cu socotință cerească, după cum este întocmită schița cerească pentru această vreme, pentru împlinirile acestei vremi, pentru pregătirea sărbătorii împăcării.

Se miră tot cerul de ceea ce este la voi și cum este la voi. Se miră cerul de această lucrătură. Se uită să vadă cum lucrează Domnul la voi, și cum lucrez eu cu voi, și am cerul în ajutor, mămică. Și dacă eu îl am, și dacă eu lucrez cu voi, fiți întăriți și fiți credincioși, căci prin credința aceasta se vor lucra și se vor împlini toate cele din vremea aceasta. Fiți întăriți, căci mai avem un picuț de trudit, și vă voi răsplăti pentru osteneală, copiii mei cu care mă ajut. Fiți în duhul păcii mereu, dar mereu, măi copii, că aici lucrează cerul cu putere și cu pace. Pace și bună orânduială să fie mereu în acest acoperământ! Pace, precum în cer așa și peste voi, ca să poată cerul la voi tot ceea ce trebuie să poată.

Iată, stau în sfat cu cei ce sunt legați cu voi, ca să le spună mama Gigi cum să fie aici, cum este aici. Aici lucrează Duhul cerească, și trebuie să fie duh de pace aici, și de liniște și de bună orânduială. Am dat cuvânt în toată vremea, după cum

a fost de lucrat aici, și am zis să fie în toate după orânduiala cea cu care vin, căci din cer vin, iubii mei. Aduc aici cuvânt după cum este de adus și așez lucrul aici după cum este planul cel bine întocmit, și vreau să înțelegem cum este lucrul cel lucrat aici. E cu multă greutate lucrată această lucrătură, și am spus acestor copii că în această lucrătură trebuie să începă toată făptura lui Dumnezeu, de la început și până la sfârșitul celor care sunt de făcut. O, și nu e lucrătură numai că se lucrează cu graiul gurii sau cu lucrul mâinii sau al minții, căci peste aceasta este greutatea Duhului Cel din cer, Care Se zbate și suspină și trage din greu pentru aceștia care lucrează, căci făptura lui Dumnezeu este grea, este multă și grea, și este greu de tot poporul meu cel cu trupul, iar duhul meu, care este lucrător întru aceștia mici, trage din greu și suspină negrăit și neauzit și din greu, și acest greu este purtat, să știți că este purtat, dar nu e nimeni ca să-l vadă că înțelege și că mângâie această apăsare. O, nici de mine nu i-a fost milă acestui popor câtă vreme am stat în fața lui să-i găsesc hrană din cer ca să-l am acum mare și să-l am ceresc după atâta creștere cerească, și iată câtă greutate peste această lucrătură! M-am sculat să cercetez și să desăvârșesc această semănătură. M-am pornit spre întâmpinarea acestui popor ca să-i lipesc aripioare și să-l țin în starea cea de duh, ca să-l fac să stea în întâmpinarea Celui ce vine acum. O, și n-a voit poporul meu cu starea cea de duh, și a voit cu aceea după trup, și a ridicat mâna să frângă și să arunce de pe el aripioarele, ca să nu vină spre cer, și lucrează ceață și întuneric ca să nu mă vadă, ca să mă acopere și ca să mă despartă de truda pentru care am trudit. Iată, acest soi de greutate apasă cel mai greu, iubii mei, că mă lupt cu ea s-o ușurez cumva, dar mă lupt prin aceștia, cu această greutate. A trebuit să lucrez cu putere cerească și să-i scot cu totul din lume, din viforul duhului lumii, ca să lucreze liber peste ei duhul cel din cer. A trebuit apoi să iau de peste ei și duhul poporului meu, care n-a voit cu duhul cel din cer. A trebuit și aceasta să fac, ca să am loc să-i întăresc apoi, ca să am loc între ei și ca să lucrez cu ei, să lucrez și să întregesc trupul cel desfăcut al neamului lui Dumnezeu și să lucrez la vindicarea ranelor poporului meu care este încă în trup. O, și e grea această lucrătură; grea, mămică, fiindcă poporul meu zace în sângele lui și se zbate în dureri și în necunoștință, și eu am aprins aici un foc ceresc, un jertfelnic ceresc, ca să ard pe el neputința și necunoștința și nelegiuirea poporului meu. O, și n-am găsit și eu pe cineva ca să-mi creadă și mie această greutate! Dumnezeu pe toți îi înțelege, dar pe Domnul, nimeni, mămică.

A lucrat Domnul acolo unde am fost eu prima dată, și s-au sculat cu toții și au călcat și au strivit toată truda Domnului și au lăsat Domnului greutate de duh, mămică. A lucrat din nou Dumnezeu, căci Domnul poate, dar și această salvare a fost strivită sub greutatea pământului, căci s-au scuturat cu toții să scape de Domnul, Care lucruse să facă salvare spre cer, și au spus să plece Domnul din hotarele lor. Și a venit, mămică, Domnul ca să-Și ridice mâna Sa și să lucreze această corabie, această lucrătură de salvare, și a lucrat-o și a așezat-o la lucru. Dar Domnul este treaz și tare în fața valurilor care izbesc, și iată, stă cu putere la cârmă și veghează cu Duhul Său și toarnă duh de credință și de putere și de nădejde peste cei din această luntre, și va ieși Domnul și cu ai Săi la țarm, căci Domnul poruncește furtunii și totul se liniștește și se depărtează din preajma Sa. Și iată, mama Gigi stă la cârmă lângă Domnul ca să scoată această luntre la țarm. Această luntre e luntrea duhurilor făpturii lui Dumnezeu, care merge

spre țarmul plinirii tainei de mântuire, și e luntrea trupurilor care vor fi cu trupul vii și nestricăcioși, spre întâmpinarea acestei pliniri. Și iată, las cârma să meargă spre larg de acum, dar am venit la locul de unde am plecat, la poporul pe care l-am lăsat pe malul mării, ca să-l îmbarc lângă mine și să-mi fie de ajutor la drum. Și n-au voit cei pe care i-am hrănit și i-am iubit. Au voit să mă duc de la ei, căci au zis că vin să le fac rău. Și mă duc, mămică, în largul mării, și cine va întinde mâna să-i scap, îi iau și suflu peste ei și îi ridic, și îmi voi săvârși lucrul și rodul cu care sunt așteptată.

O, cei care mai sunteți cu mine, din cer vă rog, de la cârma acestei lucrături vă rog, credeți-mi greutatea și lăsați-vă ușori cu mine! E greu, mămică, lăsați-vă ușori! Eu simt greu întru aceștia cu care lucrez, și nu voiește nimeni să fie ușurel ca să fie de ocrotire acestora. Dar eu nu pot să-i las, că dacă eu nu-i păstrez, ce ar mai fi să fac ca să-mi pot sfârși lucrul ce-l am de sfârșit?

Iubii mei, aici se cere duh de liniște, duh de mulțumire și de pace. Aici veghez cu cei din cer, și conduc din cer și lucrez. Voiesc să poată cu mine aceștia până la capăt. Spre binele tuturor voiesc. Am lucruri mari de împlinit, dar nu mai pot lăsa tainele cele cerești sub picioarele care calcă să strivească tot bunul cerului. De când a început Domnul această strigare, a strigat și a adus toate cele pentru această vreme, și în toată vremea s-a înstrăinat bunul Domnului și tainele cele din cer. Și de n-ar fi fost Domnul să acopere această lucrătură, în zadar s-ar fi ostenit cei ce o păzeau.

M-am dus la Domnul, măi mămică, m-am dus ca să vin să ocrotesc această taină și s-o desăvârșesc, dar spre binele tuturor am pus-o spre păstrare, fiindcă altfel nu pot s-o desăvârșesc. Fiți credincioși, iubii mei, și fiți mulțumiți și fiți în duhul păcii, ca să fie pace de la voi peste aceștia prin care trudesca să-mi fac un popor ceresc și credincios acestei lucrături. Fiți în duhul meu, cei care vă mai am. Lepădați-vă de duhul vostru. E mai bine cu duhul cel din cer. Aici, unde lucrez eu, este la veghe și la lucru ceresc tot timpul nopții, e mereu de veghe cineva, este așezare, și toată orânduiala trebuie lucrată la timpul ei, și fiecare lucru de făcut are vremea lui, căci mai fac aceștia și cele gospodărești, care sunt bine împletite, ca să fie duhovnicește lucrate toate aici, și trebuie gând liniștit, inimă liniștită și pace liniștită. Duhul cel tulburător este osândit aici, ca să nu-și aibă locul. Sunt aici cu veghe și cu cuvânt din cer pentru fiecare stare și pentru fiecare lucru. Știți cum e aici? E ca un suflet de copil care este dat de părinți în spre duhul cel liniștit al pustiului și unde un învățător bun îl crește și îl ridică întru Domnul și întru sfințenie purtătoare de duh, ca să folosească multora această jertfă adusă.

Sfinții, care au luptat să dobândească cerul sfânt, s-au lepădat de tot ce iubeau, și se duceau și se sfințeau cu viața și cu duhul, și au devenit apoi ajutători celor credincioși, dar n-au făcut cum fac cei de azi. Că pleacă în mănăstire un copil, și se duc la el și mama și tata și rudele, și nu poate copilul acela să stea în ascultarea cea de acolo, și nu iese bun pentru cer acel copil. Sunt în cerul sfânt trei frați care au plecat de acasă și s-au închis în pustie într-o chiliuță și au tăiat de la ei și duhul lor, și duhul lumii, și slujeau lui Dumnezeu cu inimă fierbinte și cu rugăciune și cu post. Și s-a dus la ei mama lor și îi ruga să deschidă ca să-i vadă, dar ei așa au zis: „*Mamă, unde vrei să fii cu noi? Aici, pe pământ, sau pe veci, în cerul sfânt? Dacă vrei aici, pe pământ, iată, vom ieși și ne vei vedea o clipă. Sau dacă vrei să fii cu noi în cerul sfânt, să ne spui și aceasta*“. Și s-a văzut lucrul cel din Duhul Sfânt, căci

mama s-a umplut de Duh Sfânt și a răspuns: „*Vreau să fiu la Domnul pe veci cu voi și nu aici o clipă*“. Și s-a întors în liniște și s-a mântuit mama lor.

O, iubiții mei, stau în sfat cu voi și de toate vă aduc, ca să pricepeți din toate că mă doare, măi mămică, fiindcă nici până acum nu s-a putut să vrea creștinul numai cerul. Era mare acest popor dacă era numai cu cerul, dar poporul meu a aplecat voia cerului ca să fie după inima poporului, și iată ce iese din aceasta! Era mare acest popor, și era Domnul cu tainele ocrotite, și s-ar fi putut lucra de mult cele aduse de la cer. A voit creștinul să pună mereu degetul, și dacă Domnul nu-l lăsa să-l pună, se supăra creștinul pe Domnul, și așa a fost Domnul ținut mic sub voia creștinului, și nu s-a putut mări în cel pe care l-a creat și l-a chemat la această treaptă, și nu aud, mămică, nu aud de la nimeni: „*Doamne, facă-se nu voia mea, ci voia Ta, ca să-mi fie mie spre mântuire și spre aplecare în fața măreției Tale*“. Și iată că nimeni nu știe ce este Dumnezeu, și Domnul trage din greu sub crucea necunoștinței celor creați de El, sub greutatea umilinței de la cei lucrați de El, și Domnul stă și azi la uși, măi copii, căci fiecare se simte stăpân pe el, și nu poate să-L pună pe Domnul Stăpân ca să stăpânească și să conducă.

Iubiții mei, nu am și eu a mă lăuda din truda lucrului meu, și iată, lupt acum, așa cum vedeți, și mă zbat să fac bine lucrul ce-l am de împlinit, și încă nu am înțelegere așa cum aș vrea să am de la ai mei. Unii nu cred în mine, iar alții ar vrea, dar tot la picioare să le stau, iar alții dau cu pietre și mă strivesc din calea lor. O, și eu am venit cu cerul pe pământ ca să fac izbăvire peste poporul meu și peste mulți care vor asculta de glasul meu! De aceea am spus eu că voi coborî înzecită putere aici, unde sunt adăpostită, și voi lucra cu veghe mare în toată vremea și îi voi umple de dragoste pentru făptura lui Dumnezeu pe cei de aici cu care lucrez ce am aici așezat. Mâna mea e tare, mămică, e împuternicită de Preasfânta Treime, și va lucra mâna mea peste cei de aici și voi merge cu ei înainte până la capătul lucrului. Când ei vor slăbi, eu voi fi și îi voi întări, iar când furtunile ar da să bată înspre ei, voi ridica glas, și va asculta furtuna și se va abate de la ei.

Păstorii mei, aș voi măcar voi să mă înțelegeți. Am acest loc pregătit, ca să lucrez până voi veni, și voiam să fie departe de fața șarpelui acest loc, dar s-a risipit înțelepciunea poporului meu. Voiesc ca acești copii prin care-mi duc greutatea, voiesc să biruiescă ei prin Sângele Mielului lui Dumnezeu și prin mărturisirea cuvintelor cu care vin la ei. Sunt în război cu duhul rău și voiesc să biruiesc și voiesc atenție la război. Lucrez cu multă atenție, căci acești copii vor cu cerul și vor ca mine, și voi birui cu ei, mămică.

Un pic, și voi doborî toate înălțimile care se cred a fi de neurnit. Un picuț, și voi da jos cele șubrede și voi face lucruri noi, dar nu se poate să greșesc ceva, căci trebuie să-mi ocrotesc bine acești copii. Lăsați-vă cu duhul sărac, ca să vină peste inimile voastre pacea Duhului Sfânt și nădejdea și înțelesul cel din cer. Cugetați cu gândul, și apoi cu cuvântul numai la ce este din cer. Duhul care umple lumea dă să vă obosească gândul și mintea și inima. Vorbiți despre cer și fiți din cer, și să se cunoască aceasta.

Vă așteaptă Domnul să veniți cu copiii, dar vai, ei vă încurcă și pasul vostru. Iată, poporul nu se scoală din sângele lui. Lucrați bine, mămică, lucrați cu atenție și cu cuvântul dres cu sare; poate se mai scoală câte cineva. Căutați-vă puterea cea de sus dobândită, că fără ea nu iese lucru bun, mămică. Lucrați, ca să Se vadă Domnul la voi, și fiți întregi, iu-

biții mei. Lăsați-vă cu cele de la mine, ca să nu mai suferim încă dacă nu lucrăm după voia cerului.

O, eu vă spun câte ceva, dar nu mai strecurați aceste taine printre degete, că nu mai poate cerul lucra, și se pun la pândă mulți și fac stricăciune lucrului meu. Eu nu voiesc să mă mâni și să suflu și să-i pierd, căci va fi să rămână să vadă ce au pierdut și să vadă pe cei ce le iau locul lor, căci ei n-au voit acest loc. Mă opresc să vă spun lucruri multe, că mare vă este ușurința și scăpați pe jos din lucrul cel tainic lucrat. Iată ce vă spun: voi ziceți că spuneți din bucurie, dar nu aceasta e bucuria. Bucuria este să se îplinească tainele lucrute de Dumnezeu. Știți voi cât lucru s-a frânat și s-a zdrobit de cei răufăcători? De aceea v-am spus să folosiți cuvântul cărții din cer, că peste aceasta nu poate nimeni face rău; ba se înțelepțește cel ce ascultă și vine spre viață.

Faceți lucru de apostol, și să rămână lucrul. Să învieze pe limba voastră cuvântul cel cu putere al Evangheliei lui Iisus Hristos. Amin. Lucrați, și să se vadă pecetea apostoliei voastre peste cei păstoriți, ca să se ridice cei păstoriți de voi. Lucrați, și veți primi plata lucrului vostru. Lauda voastră, aceea să vă fie: rodul Evangheliei cu care lucrați. Priviți la lucrul apostolului Pavel și la cugetul lui și la inima lui și cereți înțelepciune cerească de la Dumnezeu. Sculați-vă bine, mămică. Vremea e pe sfârșite, și ne așteaptă Domnul cu rodul cel rămas în picioare. Apostolul Pavel slujea tuturor ca să câștige rod prin Evanghelia lui Iisus Hristos. Înțelepciunea care vine din lume este vrăjmășie Evangheliei lui Iisus Hristos. Rămâneți întru Evanghelia Domnului, iubiții mei. Acesta este lucrul la care ați fost chemați. Lucrați întru puterea cea bună și slujiți tuturor cu iubire, spre folos de mântuire. Amin. Lucrați ca mine și vegheați peste lucrul vostru. Feriți-vă de duhul lumii și stați în duhul păcii. Pace, iubiții mei! Duhul păcii cerești să se odihnească peste voi. Duhul blândeții să se vadă lucrând prin voi, iar duhul dragostei să vă lucreze inimile spre lucrul cel desăvârșit. Amin.

Hristos S-a înălțat! Adevărat S-a înălțat! Vegheați, că Domnul vine iar, iubiții mei; vine precum este scris, și vor fi cu El cei credincioși și vor merge cu El. Amin. Pace și Ierusalim nou peste inimile voastre! Amin, amin, amin.

2/15 mai 1991

Cuvântul sfintei Virginia către poporul creștin

Cum trebuie și cum nu trebuie să fie preotul. Cuvânt de viață veșnică de la cel plecat din trup, fratele Zaharia.

Vine mămică Gigi cu musafiri din cer în casa lui Zaharia, măi copii, pentru că fratele Zaharia are cu el slujitori cerești, și îngeri și sfinți, care vin cu el ca să vadă locul și poporul în care a trăit el pe pământ. Iată că și cerul serbează această zi pentru fratele Zaharia.

Iubiții mei din această casă, pace vouă din cele cerești! Am venit cu fratele Zaharia, mămică, am venit să stăm de vorbă. Am venit să văd și eu ce face casa lui Zaharia, și cât mai au copiii lui ca să fie una cu el. Zaharia este un mare slujitor în fața Sfintei Treimi, căci este din acest popor, dar poporul meu a uitat pe fratele Zaharia, care a lăsat la acest popor învățatură de viață cu Domnul, și nici unul din cei care au stat la căpătâiul acestui slujitor ceresc nu va putea spune în fața judecării că n-a știut cum să-și poarte viața pentru mântuire. Nu se va putea dezvinovăți nici față de această lucrare, căci acest slujitor care a plecat dintre voi la cer, a trăit pe pământ

întru această lucrare și a plecat la cer întru această lucrare, iar eu pentru acest rod am fost atunci mărită de cer, fiindcă eu am stat atunci cu acest slujitor de mână până ce și-a primit slujba în fața altarului tronului Sfintei Treimi. Așa este de mare pentru cer acest popor; așa trecere a proorocit cerul pentru fiii acestei lucrări de sfârșit.

Slujitorii cei care zic că slujesc în biserici n-au parte de a ajunge slujitori în cer, pentru că aceia au mâinile mânjite de sânge și de lăcomie și de păcate strigătoare la cer. Aceia sunt iubitori de argint mai mult decât iubitori de Dumnezeu, că se duc la școala de preoți și dau bani ca să cumpere darul lui Dumnezeu, și în loc să iasă preoți cu folos pentru mântuirea oamenilor, măresc ceata fariseilor de pe pământ și a bogăților de pe pământ, că și pentru aceia este scrisă Scriptura care zice: *«Oare, nu cei bogați vă asupresc pe voi? Și voi dați scaunul cel dintâi acelor»*. Aceștia au închis împărăția cerurilor pentru lume, că nu au putere să ducă lumea la cer. Trebuia ca nimeni să nu fie mai postitori și mai milostivi și mai slujitori tuturor ca și ei dacă s-au dus să se așeze între Dumnezeu și om. Rar preot mai găsește Domnul pe pământ care să se jertfească întru această slujbă în toată vremea. Preotul nu trebuie să fie pentru el, ci numai pentru poporul cel pentru care se așează în fața lui Dumnezeu. O, dar este pe pământ o rămășiță din aceștia care nu și-au plecat genunchii în fața morții din această vreme, și stau întru sfîntenie prin crăpăturile acestei vremi, și aceștia vor fi de folos lui Dumnezeu.

Iată-l pe fratele Zaharia, fiilor. Dacă voi ați fi vrut să fiți mari cu Dumnezeu, ați fi putut acum să-l vedeți cu ochii; ați fi putut să mă vedeți și pe mine, ca să vă ajute această vedere la necredința voastră, și n-ar mai fi fost nevoie de atâta trudă, de atâta strigare, de atâta rugăminte. Și dacă măcar ați fi voit să fiți mari cu viața și curați cu trupul, atunci ar fi fost să vedeți cu duhul toate câte sunt de văzut în această vreme. Dar n-ați fost ca fratele Zaharia. El niciodată n-a spus cu gura sau cu inima vreun cuvânt sau vreun gând de necredință împotriva acestei lucrări care a lucrat și lucrează în vremea aceasta, pentru că el a fost mereu întru Duhul Sfânt, măi copii.

Când și-a ales Domnul Iisus Hristos apostolii cu care a umblat în vremea Sa, i-a chemat pe câte unul din mijlocul lumii, dar să știți că Domnul a privit cu duhul, și a privit inima acestora mai întâi, și apoi viața, căci dacă inima poate fi lucrată, atunci și viața poate fi înviată după aceea. I-a ales pe apostoli unul câte unul, dar ei n-aveau putere să-L priceapă pe Iisus Hristos, nu puteau pricepe că Domnul este Dumnezeu Cel venit pe lume, după cum era promis prin prooroci. Nu puteau pricepe, căci nu aveau viața înviată. Erau din lume, măi copii, și Domnul i-a luat cu ușor. Mai întâi i-a chemat, și apoi i-a încredințat de dumnezeirea Lui, căci pentru fiecare din ei a lucrat câte o minune despre care nu se mai auzise pe pământ. Dar apostolii au avut inimă bună, inimă caldă, și s-au lăsat lucrați de Dumnezeu, și de aceea, apoi, au primit pe Duhul Sfânt și au lucrat lucrări de mărturie prin puterea Dumnezeului Duhului Sfânt, Care a fost promis lor de Domnul Iisus Hristos în clipa înălțării Sale la Tatăl Atotțiitorul, din Care S-a născut Domnul Iisus Hristos mai înainte de toți vecii.

Fratele Zaharia a avut pe Duhul Sfânt peste el, fiilor, și să știți că așa cum a fost el, eu n-am mai avut încă unul în acest popor, căci avea peste el duhul blândității cerești, duhul înțelepciunii, duhul cumpătării cuvintelor, duhul credinței, duhul tăriei de suflet, duhul nevinovăției de inimă, și, peste toate aceste daruri, se purta întru duhul dragostei și al smere-

niei cea mântuitoare. Iată cât de bogat poate fi Duhul lui Dumnezeu într-un suflet curat așa cum a fost fratele Zaharia, măi copii. Oricine se ducea la el și oricine căuta folos bun de la cuvintele lui, acela pleca bogat de la el, pleca plin de sămânță bună, căci nenea Zaharia avea darul de a desteleni pământul inimii. Și de ce, oare, măcar cei care au avut această trecere, cei care au stat de atâtea ori la căpătâiul acestui izvor de lucrare mântuitoare, de ce măcar aceștia nu s-au lăsat înghițiți de lumina Duhului Sfânt, care curgea de la acest slujitor dăruit de Dumnezeu cu lumină vindecătoare, cu lumină de soare ceresc?

Mă uit în poporul meu câtă împietrire, mă uit câtă nepăsare, mă uit cât lipsește cerul din fiii acestui popor ales de cer. Mă uit peste toți cei din cetatea Valea Voievozilor care au stat atâta vreme la căpătâiul acestui slujitor, la gura acestui izvor de înțelepciune și de chivernisire sufletească. Fratele Zaharia ar voi acum să sufle peste ei duhul acestei lumini care vine de la această lucrare coborâtă în mijlocul acestui popor, căci el, întru această lumină stă în cerul sfânt. Această lucrare va lumina într-o clipă tot pământul când va veni Domnul să Se slăvească întru ea. Un pic mai este, și va birui Domnul prin această lucrare, căci este lucrarea sfârșitului tainei lui Dumnezeu pe care a lucrat-o Domnul dintru început și până la aceste zile de glorie dumnezeiască. Și voi birui eu, mămică, și voi lucra încă puțină vreme, până voi sparge împietrirea inimii acestui popor. Voi da de rușine necredința și tăgăduirea și alungarea pe care a folosit-o acest popor atâta vreme, dar mereu mă întreb, unde va fi să se ascundă cei împietriți, cei nepăsători, cei necredincioși? Unde? O, n-au unde, n-are nimeni unde, căci va fi zdrobit sub apăsarea Duhului Sfânt, Care va lucra văzut și cu mânie atunci, și cu certare în zilele mărturiilor, căci toate câte au fost aduse și lucrate, toate vor mărturisii atunci. O, și încă râde poporul meu, încă stă în sângele lui, dar rușinea va sta alături de pecetea de pe el, ca să mărturisească pecetea aceasta cine a fost poporul acesta defăimător și hulitor de Dumnezeu și de lucrul lui Dumnezeu. De aceea am spus eu mereu că pentru lume va fi floare la ureche în ziua aceea a mărturiilor. Toate mărturiile vor fi și se vor așeza pe masă, și acestea vor sta atunci la judecată cu cei care le cunosc.

Păi tu, poporul meu iubit, era să fii poporul Duhului Sfânt pentru vremea de sfârșit, poporul care să se fi așezat lângă Domnul pentru judecata lumii necredincioase, în ziua aceea a Domnului. Și unde zici că vei sta atunci? Acolo vei sta, poporul meu, dar tu nu știi de ce vei sta. Vei sta ca să te vadă toată făptura, de la început și până la sfârșitul făpturii, ca să-l vadă pe cel neascultător din zilele lucrării de sfârșit a mântuirii. Toți vor avea scăpare atunci, căci aceasta este lucrătura la care eu lucrez acum ajutată de tot cerul, dar cel care a fost prins de ziua aceea în neascultare și în nepăsare și în împietrire, va purta toată rușinea veacurilor, căci toți, din toate veacurile, au așteptat mâna acestui popor, dar acest popor n-a avut dragostea aceasta. Acest popor de la sfârșit este cel mai mare popor, cel mai puternic popor, căci are peste el munți de binecuvântări, și pentru că este cel mai mare în daruri, iată, va fi cel mai rușinat în ziua mărturiei.

Și iată, vă spun astăzi ceva nou, fiilor; a venit vremea să vă spun și aceasta. În toată vremea s-a dus creștinul la Domnul ca să ceară binecuvântare după cum avea inima lui nevoie. Și dacă Domnul auzea făptura Sa că-I cere binecuvântare, îi dădea, măi copii, fiindcă acest popor are mare trecere la Domnul; are, din pricina alegerii pe care o are. Și iată,

așa a căpătat acest popor munți de binecuvântări, căci numai o singură binecuvântare este un munte, dar mai multe, ce sunt atunci? Sunt munți de binecuvântări cerute de la Dumnezeu binecuvântărilor, și ce ai făcut, măi poporul meu, cu acestea? Pe care cărare te-ai purtat cu aceste daruri căpătate? Te duceai și cereai și primeai și erai bogat și erai puternic, poporul meu, că erai binecuvântat. Dar ce folos ai purtat? Tu trebuia acum să folosești Celui ce ți-a dat mereu darul binecuvântării. De câte ori ai cerut tu binecuvântare pentru lucruri care nu erau plăcute lui Dumnezeu, pentru lucruri lumești, pentru lucruri idolești, poporul meu iubit, și Domnul nu-Și putea călca fâgăduința pentru cel înfiat al Său! Dar tu ți-ai călcat toate fâgăduințele tale pe care le-ai făcut lui Dumnezeu, și te-ai făcut din nou lume, copil al poporului meu, și ți-ai vândut dreptul de copil al acestei lucrări, căci ai negat-o până la urmă, ai negat-o cu însăși viața ta pe care ți-a binecuvântat-o Domnul s-o trăiești întru El și întru cele de la El venite la tine. Și iată, vine Stăpânul tău să-ți ceară socoteală acum; vine Stăpânul tău, că tu n-ai voit să-L lași să fie Tatăl tău, Care să vină să-ți dea împărăția Lui ție. Acum vine ca un Stăpân, să-ți ia întâietatea și s-o dea altora, care vor primi duhul cel cu care vor striga: „Părinte!”.

Am venit la tine, poporul meu, ca să pregătesc calea Celui ce vine după mine, ca să pregătesc viața ta și să te fac vrednic să stai întru întâmpinarea Celui răstignit și înviat și ridicat la locul Său. Am lucrat peste tine mai mult decât a lucrat atunci Ioan Botezătorul. Am lucrat ca să pregătesc acest popor, ca să fie poporul întâmpinării cea mare a Domnului, și tu ții și zici că ești deștept și zici că ești cu Dumnezeu. Zici așa cum ziceau cei ce erau mai-marii templului pe vremea răstignirii Celui întrupat, după cuvântul proorocilor. Tot așa faci și tu. Dai la moarte pe Ioan Botezătorul, dai la moarte pe Iisus Hristos și dai la moarte și la tăcere glasul acestei lucrări și lumina ei, care este de la Duhul Sfânt. Mă dai pe mine la moarte, mămică, și eu te-am hrănit cu lingurița de la Dumnezeu, poporul meu. Multe cetăți mi-au semnat procesul morții, și sunt tari cetățile acelea, pentru că sunt binecuvântate de la Dumnezeu. O, dar cuvântul meu din vremea aceasta nu va vedea stricăciunea și nu va trece tăcerea peste el. El va lucra și va sfârși de lucrat, și apoi se va odihni cuvântul meu întru slava celor lucrate prin cuvânt. Dintru început a fost cuvântul, și toate prin cuvânt s-au împlinit, căci Dumnezeu era Cuvântul, iar purtătorul de Dumnezeu este cuvântul lui Dumnezeu. Și iată, eu sunt cuvântul, poporul meu, popor fără pricepere, că nu poți înțelege aceasta cu duhul tău, căci aceste înțelesuri nu vin de la carnea firii, ci de la Duhul Sfânt, popor care umbli cu duhul rătăcirii peste tine. Dacă ai fi lăsat Duhul Sfânt să te încălzească și să te crească, atunci Și-ar fi încheiat Domnul truda tainei Sale prin tine, măi poporul meu.

Fratele Zaharia a purtat folos de la această școală, și iată-l, este slujitor la tronul Sfintei Treimi, căci de acolo am venit cu el aici. El s-a jertfit pe sine cu trupul, și cu inima s-a adus jertfă pe sine lui Dumnezeu, și Domnul i-a dat acest rang apoi. Inima lui, măi copii, a fost numai în cer, și n-a pus peste ea pământ, și a fost frumoasă inima lui, căci a fost născută din cer și nu de pe pământ. Se uită la cei care veneau la căpătâiul său și se miră și plânge fratele Zaharia, că vede mult pământ peste ei, îi vede murdari de pământ și mă întrebă pe mine ce este aceasta.

O, frate Zaharia, acestea sunt plăcerile în care trăiesc ei, plăceri pământești, mămică. Aceasta este comoara lor, aceasta este inima lor, aceștia sunt fiii poporului meu din

această vale. Domnul este mic peste ei, căci așa L-au ținut ei pe Domnul, străin și cerșetor și plin de dor după inima lor. Popor mâncător de carne și de gusturi pământești, căci carnea acestei vremi este duhul omului, este placul cărnii, este placul firii care pofteste împotriva duhului. Este rob cărnii firii și poftei firii, și aceasta înseamnă pământ viermănos și bolnav. Și mă lupt, măi frate Zaharia, mă lupt din greu să fac din ei copii ai Duhului Sfânt, și nu se lasă cu Duhul Sfânt, căci iubesc trupul și slujesc trupul. De atâta vreme stau în calea lor să iau de pe ei robia trupului ca să-i dau lui Dumnezeu pârgă curată și neîntinată, și nu se lasă cu cerul, măi frate Zaharia. Spune-le și acum ceva, ajută-mă la această greutate. Spune-le ce este această lumină și de unde este ruptă această lucrare cu care vin mereu la ei.

Ascultați-l pe fratele Zaharia, măi copii, că iată, opresc cuvântul meu, să vorbească peste voi cuvântul fratelui Zaharia.

— O, iubii mei, ea mi-a spus să vă spun cuvântul meu. Dar cuvântul meu, ca și atunci, și acum, este în duhul dragostei și al blândeții. Aș fi voit să mă bucur, și eu și însoțitorii mei cerești, dar văd pe acest popor o greutate, căci mămică Gigi, dacă a venit cu mine aici, m-a purtat mai întâi prin popor peste tot, că ea n-a uitat neumbletul meu cât am fost aici pe pământ. M-a purtat acum, că încă de atunci am acest dor. Mi-era dor de poporul creștin, fiindcă nu puteam merge pe nicăieri, dar dacă ea m-a dus acum peste tot, iată, m-a pătruns durere de duh. Dar mămică Gigi câtă durere poartă, oare? Poartă, că uite cât pământ văd pe voi: și pe cap, și pe mâini, și pe picioare, și pe față. Am întrebat-o pe ea de ce este aceasta, și ați văzut ce mi-a răspuns. Dar de ce nu vă spălați de la acest izvor? De ce stați așa? Apropiati-vă de mama Gigi; ea pentru asta a venit la voi, și este cu cerul după ea. O, ferice celui ce-și va spăla viața în acest vas! Și dacă pe ea n-o primiți, cuvântul meu cum îl veți face adevărat? Și dacă pe ea n-o credeți că este în lumină și că vine de la cer, pe mine cum mă veți crede de unde vin și prin cine vin la voi? Eu prin ea am venit la voi. Nimic nu se poate fără ea prin această lucrare. Eu știu cuvintele Scripturii de atunci de când eram cu trupul pe pământ. Și dacă nu sunteți plini de Duhul Sfânt, cum veți putea crede Scriptura aceea care se împlinește prin mama Gigi și prin cei care vin cu ea la voi, și prin mine, care vin după ce am plecat din trup? Căci iată, am venit cu mama Gigi, și nu vin din morți așa cum zice Scriptura care zice: «Nici dacă se va duce cineva dintre morți nu vor crede». Noi am venit dintru cele înviate, am venit de la viață la voi, și iată, stăm cu voi prin cuvânt. Nu suntem dintre morți, căci am fost cu Dumnezeu pe pământ, iar cei care sunt întru Dumnezeu, chiar de vor sfârși, vii vor fi în veci, căci nu este străină această taină lăsată prin cuvântul Fiului lui Dumnezeu. Vă spun și eu că nu credeți, că dacă ați crede, ați învia întru Duhul Sfânt, și ați fi din cer apoi. Voi sunteți scriși în cer, și sunteți pomeniți în cer în fiecare zi, dar de ce nu sunteți cu cerul împăcați? De ce nu sunteți vii?

Mi-e dor de voi, de toți cei care ați stat cu mine în vreme de noapte atunci când făcuse Domnul din mine o jertfă vie pe masa altarului acestui popor. Ați vegheat la căpătâiul suferinței trupului meu, dar la căpătâiul vostru de ce nu vegheați acum? Oare, nu vreți cerul cel veșnic? Oare, nu credeți că este acest cer care vine după vremea trupului? Și dacă ziceți că credeți, de ce nu vă îmbrăcați pentru cerul acesta? O, dar iată, nu puteți să știți. De ce nu știți că cerul este lângă voi și este după voi ca să vi se arate? Această lucrare și cuvântul ei este cer, iubii mei; are cerul în cuvântul ei, și voi ce faceți

cu ea? Unde o aruncați? Sub care întuneric credeți că o veți putea zdrobi? Iată, eu pe raza acestei lucrări am venit, și n-am putut veni fără mama Gigi. Această lucrare este lumină, și mulți din voi nu vreți cu ea și întru ea și întru curățenia care vine de la ea, iar altora le e rușine cu ea. Păi, atunci, și Domnul Se va rușina cu voi. Dar în iubire nu este frică, și dacă este frică, nu este iubire și nu este trecere la Dumnezeu.

Dar voi, copiii mei, voi ce faceți acum? Și ce ați făcut până acum? Și nu vă întreb pământeste. Rugați-vă la mama Gigi ca să vă învețe ce este Dumnezeu și ce va fi Dumnezeu, dar dacă nu vă veți ține de mână cu mama Gigi, nu veți ajunge fără ea la Dumnezeu, și nu va ajunge Dumnezeu până la voi fără mama Gigi, pentru că aveți pecete pusă de mama Gigi. Poporul acesta nu va putea la Dumnezeu fără mama Gigi, și cine nu va iubi cuvântul lui mama Gigi, nu-i va folosi nici o jertfă aceluia, chiar dacă și-ar mistui trupul pe jar unul ca acela. Vă rog frumos și pe voi, căutați împăcarea cu Dumnezeu, căci ea este între Dumnezeu și poporul acesta. Dacă nu veți putea dezlipi de pe voi lumea și lipiciul ei și înșelăciunea ei, dacă nu veți fugi din lume, dacă vă veți lăsa înghițiți de moartea din lume, va fi greu, să știți că va fi greu, căci eu voi ruga pe mama Gigi să vă aducă trezirea, și va fi greu de tot, dar mai greu ar fi să pierdeți de tot pe Domnul. Dacă veți căuta spre păcat și spre moartea cea din lume și dacă nu veți fi curați cu trupul și cu viața, să știți că va fi greu de voi, că nu vă va ocoli trezirea cea mare, care lucrează de la mama Gigi peste cei care vor fi să mai scape cu viață pentru ziua aceea a mărturiilor. Dacă veți pași cu pasul spre pierzare, și dacă eu sunt cu cerul acum, să știți că mama Gigi va da în voi. Pentru mine va da în voi, pentru că sunt eu cu cerul. De aceea ați primit biciul ei, și îl veți primi de câte ori îl veți cere, ca să nu cădeți de la mila Domnului. Casa aceea care are cu Dumnezeu măcar pe unul din casă, apoi casa aceea va fi biciuită spre înțeleptire și spre luminare. Fiul care dă spre rătăcire, va fi biciuit spre înțeleptire.

Copiii mei, iubiți lucrarea care vă luminează calea vieții. Călcați după cuvântul acestei lucrări, că va fi aceasta cea mai mare învățătură peste lume, și se vor vesti aceste cuvinte de pe cea mai mare înălțime, căci va fi singura înălțime spre care se va înălța toată făptura, și aceasta va fi în curând. Nu vă uniți cu cei ce stau fără această lucrare. Uniți-vă însă cu toți cei care stau de mână cu mămica Gigi. Eu voi merge cu ea înapoi la locul slujirii mele, dar ea va fi mereu în mijlocul poporului ei și va lucra până va sfârși de lucrat și de netezit și de înnoit acest pământ binecuvântat, acest neam românesc, dar nu va mai rămâne pe acest pământ nimic întinat, nimic spurcat, nimic străin, și va fi neam nou și pământ nou, ca să fie apoi cer nou de la care vor răsări ceruri noi peste tot. Mămica Gigi are această lucrătură de lucrat și este în lucru cu tot cerul, căci și eu lucrez la lucrul acestei lucrături și sunt al acestui popor. Primiți pe mama Gigi și nu-i striviți cuvântul, căci biciul ei aduce cuvântul ei la viață. Mulțumiți-i ei și pentru cuvântul meu, căci ea e buna cea din cer, și este iubire mama Gigi.

— Iată, copiii mei, cuvântul fratelui Zaharia a fost dat vouă. N-am venit dintre cei morți, ci am venit cu el de la viața cea vie, care este la Dumnezeu. Aduceți-vă aminte de fratele Zaharia și de cuvântul lui care era cu voi. El este mijlocitor mare la tronul Sfintei Treimi. Chemați-l în ajutor pentru folos de mântuire, căci este mijlocitor prin această lucrare. În curând și tinerelul care a plecat de curând dintre voi va primi slujbă cerească și va sluji în

fața lui Dumnezeu, căci este din acest popor, și acest popor are mare preț la Dumnezeu, măi copii. Mama Gigi lucrează lucrare mare peste acest popor, ca să-l scape de la moarte. Rugați-vă neîncetat, ca să scăpați de boldul morții, căci boldul morții este păcatul. Poporul meu trebuie să fie un popor neîntinat, un popor curat, cu hrană curată, cu apă curată și cu mers curat prin întinăciunea acestei vremi. Și dacă nu vrei, creștine, și dacă vrea Dumnezeu să vrei, va fi să vrei și tu ca Dumnezeu, că vei primi bătaie până va fi să intri întru ascultarea cuvântului cerească care cere sfințenie de la tine, poporul meu iubit.

Pace peste fiii cei credincioși și ascultători ai poporului meu! Dar dacă ești, creștine, necredincios și neascultător, vei fi dat spre certare și spre spălare și spre zolire, ca să mergi pe calea dreptății și a neprihănității, căci această cale am venit s-o dau poporului meu.

Binecuvântată să fie fărâmița de la masa care s-a ridicat la cer pentru serbarea fratelui Zaharia, și cine va gusta din această masă cerească, să primească lumină. Amin.

Pace peste această casă! Pace și mirul mângâierii peste durerile acestei case! Pace peste toți cei care iubesc pe mama Gigi! Amin, amin, amin.

19 mai/1 iunie 1991

Duminica tuturor sfinților

Învățături ale sfintei Virginia peste cetatea Căprioru.

Am venit din nou la voi. Am venit să vă bucur și să vă întăresc aripioarele, ca să fiți întru cele cu care vin de la cer, ca să fiți în Duhul Sfânt.

Pace vouă! Și în această zi, pace și bunăvoință între voi! Duminica tuturor sfinților, aceasta este sărbătoarea zilei de azi.

Când a luat ființă trupul meu, când am intrat eu în lumea aceasta, în ziua aceea era sărbătoarea care este astăzi, măi copii; era duminica tuturor sfinților. Mămica mea se pregătea să meargă la biserică și nu s-a mai dus, căci a stat și m-a primit pe mine.

Am venit la voi să mă bucur cu voi în ziua aceasta de sărbătoare. Era atunci ultimul an al bisericii strămoșești, al sărbătorilor strămoșești, și a venit apoi vremea cea roșie și a strămutat de la locul ei vremea sărbătorilor cerești. Moșii și strămoșii noștri erau atunci creștinii acelei vremi și plâneau vremea aceea. Era proorocită în Scripturi această vreme de durere, și ei au trăit această durere pe vremea lor. Venise urăciunea pustiirii locurilor sfinte, venise pe vremea lor. Eram și eu atunci copil de un an, și am fost aleasă de Domnul din pântecel mamei mele. Eram de un an când biserica și-a schimbat înfățișarea și puterea și adevărul cel sfânt. A suferit Domnul în vremea aceea, dar a suferit în mine, măi copii, căci a fost peste mine o suferință în anul acela și îmi mâncase pântecel pe dinăuntru, și părinții mei purtau milă de mine și n-aveau ce-mi face, căci erau creștini săraci. Dar Domnul a întins mâna apoi și a trimis peste mine vindecare și a înființat un pântec nou pentru mine și m-a ridicat din nou la viață.

O, iubiții mei, am purtat în trupul meu durerea aceea care a intrat în locul cel preasfânt ca să-i mănânce viața și adevărul din ea, căci călcuse peste ea dușmanul cel roșu, după cum era scris. A suferit Domnul, și a suferit înăuntru meu; a suferit cerul pentru biserica lui Dumnezeu. Își începuse Domnul lucrul Său prin mine încă de atunci, și apoi a trimis peste mine vindecare, că știa că vine vremea să lucreze cu cuvântul

Său prin mine și să aducă această reparare pentru biserica Sa. Și dacă poporul meu este poporul cel ales al lui Dumnezeu, de aceea a început Domnul această temelie de la acest popor. Trebuia să se împlinească aceasta, căci era făgăduit de Domnul, prin semnul vindecării înlăuntrului meu, pentru că eu am fost biserică sfințită de Dumnezeu, în care a locuit Mielul lui Dumnezeu și a vorbit cu acest popor, căci a făcut Domnul din mine un altar de jertfă în care a locuit și S-a jertfit cu cuvântul Său și a împărțit cuvântul Său vouă, fiindcă este scris de Domnul Iisus Hristos în Scripturi: *«Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt ieșit din gura lui Dumnezeu»*.

N-a mai avut, fiilor, nimeni, în toate veacurile, n-a mai avut ce ați avut voi. Pe tot pământul mișună învățătorii legii lui Dumnezeu și cărturarii cei învățați și vorbesc despre cuvântul lui Dumnezeu, și nu pot aceștia să scoată răul și moartea din om, și se aud de la cer până în vremea de azi cuvintele lui Iisus Hristos care au spus atunci: *«O, neam necredincios! Până când vă voi răbda pe voi?»*. Măi fiilor, au scos postul și rugăciunea de la putere. Totul a rămas o orânduială de la oameni și nu mai răsar de pe nicăieri izvoare de apă vie. Dar vine vremea să lucreze văzut duhul și adevărul în orice loc, așa cum este scris, și se vor umple de rușine toți cei care au închis împărăția lui Dumnezeu, cei care au ascuns cheia cunoștinței ca să nu intre cei săraci cu duhul, și iată, nici aceia nu intră, și nu pot intra nici cei ce vor să intre, dar semeția acelora se va preface în cenușă în curând, iar cenușa aceea va fi luată de vânt. În zadar vorbesc aceia cuvântul lui Dumnezeu, căci aceia sunt judecați prin cuvântul cărții din cer care spune așa: *«Cel care cunoaște căile vieții și nu umblă pe ele, acela să nu vorbească despre Dumnezeu»*.

Dacă poporul meu și-ar da seama ce este această lucrare cu care a venit Dumnezeu în vremea aceasta pe pământ, nu i-ar mai trebui nici minuni, nici semne, nici zdruncin ca să creadă, și ar crede și ar fi mare prin credință și ar zice cu cuvântul și s-ar muta întinericul de la fiii oamenilor. Dacă măcar de acum ar vrea acest popor să se lase spre pricepere ca să înțeleagă ce lucrare este aceasta pe care o lucrează Domnul prin mine, n-ar da din mână această mărire, și s-ar așeza cu putere de suflet în toată rânduiala care se cere prin această lucrare și ar da mâna cu Dumnezeu, ca să fie gata izbânda mântuirii veacurilor toate.

Cel ce nu vrea să fie curat și adevărat, acela să se dea deoparte numaidecât, că mai bine îi va fi. Acest popor va fi poporul cel neîntinat, cel sfânt, cu care va lucra Domnul minuni prin cuvânt. Dar cine a fost al acestui popor și se trage acum din sfințenia care este adusă acum, acela să se pregătească pentru usturime și certare, căci Domnul nu Se lasă înșelat până în sfârșit de fiul cel rătăcit al acestui popor. Copiii care din dragostea lor vor sta întru sfințenie de inimă și de trup, aceia vor străluci în curând peste mulțimi, și se va vedea slava lor.

Pregătiți-vă, mămică. Dați de pe voi toate hăinuțele cele rupte, cele murdare, cele vechi, și luați de la mămica Gigi și pregătiți-vă, că vin să vă îmbrace frumos, vin cu cerul la voi în curând, și vă voi uni cu cerul și veți lucra cu cerul și vom face numaidecât biruință peste întineric.

Copiii mei din această cetate, cei care ați primit certarea de la Domnul, care ați primit rană de la Domnul, mâna mea a fost și v-a ajutat, mămică, dar să vă fie aceasta spre înțeleptire, ca să nu fie să mai stăm din nou de vorbă tot așa. Sunteți iubiți de cer, dar cerul vă vrea curați acum. Aceasta nu mai este vremea voastră, mămică. Aceasta este vremea Dom-

nului. Aduceți jertfă lui Dumnezeu, că eu puteam să vă ridic acum, dar nu v-ar fi fost bine, că nu erați gata pentru cer. V-am dat mâna și v-am ridicat, dar de acum să nu mai păcătuți, ca să nu vă fie vouă mai rău. Sunteți înscrisi ca fii ai popoului meu, și eu îmi fac acum un popor sfânt și curat. Să nu ziceți că nu puteți, mămică. Nu mă faceți să vă fac să puteți. Vreau din dragostea voastră să puteți, din credința voastră, mămică. Totul este cu puțință celui ce crede, măi copii.

Iată, n-am venit să aduc pace, ci lămurire am venit să aduc și zdruncin, ca să despart credința de necredință, și adevărul de neadevăr; să despart pe femeie de bărbat; pe frate, de soră; pe soacră, de noră; pe mamă, de fiică, și pe creștin, de lume și de întinare și de stricăciune și de pământ și de fire aducătoare de durere; și am venit să așez peste voi stare îngerească și cărare adevărată. Nu vă temeți de lume. Biruiți lumea, chiar de va trebui să mințiți pentru Dumnezeu și pentru calea Lui cea dreaptă și cea adevărată.

Nicușor Zidaru, fii atent, că vreau să scriu numele tău pe o piatră de mărturie a lucrului meu din zilele acestea. Am să stau de vorbă cu tine, să te pregătesc cu mine, că mai e un picuț, și ieșim deasupra cu această lucrare lucrată acoperit atâta vreme, mămică. Nu căuta să te lași despărțit de mine. Ești prins în planul acestei lucrări și așa ești scris în cer: zidar în Ierusalim. Dar vine vremea să înțelegi bine lucrul tău, iar pentru aceasta îți trebuie așezare neclintită, de acum. Am venit aici, și iată, pun mâna pe creștetul tău și așez peste el mirul mângâierii și al puterii și al tăriei celei bune. De ar fi să minți pentru Dumnezeu, minte, mămică, și fă voia Lui, de acum, și învață ce este taină acoperită. Ți-am dat ca un ajutor această vârguță. Folosește-te de ea și pune-o de mărturie în fața neorânduiei care vrea să te țină departe de sfințenie. Eu voi fi mereu ca să te sprijin, și vei vedea că sunt lângă tine, că am nevoie de tine curat și sfânt, mămică. Să nu cârtești în luptă, dar luptă-te și învinge-te, copilul meu. Eu nu te mai las altfel de acum. Scrie această zi și lasă-te născut din nou și fii copil nevinovat de-acum, că Domnul așează putere peste creștetul tău. Vei merge cu mine ca să-ți arăt o taină din zilele acestea, o taină de a mea pe care tu o mai știi, și îți voi arăta cum să faci cu ea și unde s-o așezi în tine. Întărește-ți casa ta și inima ta și credința ta și mergi alături de mine, dar mergi bine, mămică. Pregătește-ți viața și rostul cel bun, de-acum, că voi sta de vorbă cu tine, Nicușor Zidaru.

Să se ridice ascultare de la voi la cer, căci cerul este în mare lucrare peste acest popor ales. Să fie pace între mine și voi, copii cu care am vorbit acum! Să fie peste voi duh lucrător de sfințenie și de veșnicie cu Domnul, întru voile Sale cerești! Amin, amin, amin.

20 mai/2 iunie 1991

Cuvântul Domnului către alesul Său Irineu

Proorocie pentru început de lucru văzut: piatra de mărturie a Noului Ierusalim.

La început a fost Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și toate prin cuvânt au fost lucrate, căci Dumnezeu a zis, și s-a făcut. Iată, Dumnezeu rostește cuvânt în vremea aceasta, și să se împlinească lucrul cuvântului Său, căci este Dumnezeu.

Pacea Mea peste creștetul tău, copil credincios din vremea aceasta, căci prin credință cei de la sfârșit vor lucra prin cuvânt lucrări mai mari decât cele de până acum. Pace ție, și

mirul mângâierii peste creștetul tău, și vei lucra lucruri minunate, după cuvântul lui Dumnezeu, căci Eu nu sunt un Dumnezeu neputincios, și mulțimi numeroase se vor pleca la lucrătura acestor zile de biruință cerească. Ridică-te și ia aminte, căci Eu rostesc cuvânt, și apoi Mă așez peste voi și împlinesc prin voi, copii ai credinței acestei vremi.

Ridică-te pe temelia credinței, ridică-te și acum, căci acum vin spre tine și îți vestesc început de lucru văzut, fiindcă am spus că voi scoate deasupra această fântână de miere, această începătură de lumină văzută, că vine ziua slavei, copil al acestei slave. Am spus că lucrăm să scoatem crucea deasupra și s-o înfigem în vârful unghiului, ca să știe mulțimile lucrarea semnului Fiului Omului, Care Se va arăta pe nori după acest semn, căci Fiul Omului va lucra apoi văzut ca să adune în grădina arătării Sale pe toți aleșii Săi, de la marginile cerului și până la celelalte margini. Adevăr adevărat grăiesc și acum, că nu va trece neamul acesta, și se va împlini această lucrare adusă prin cuvânt. Iar de ziua și ceasul acela, iată, copilul Meu, Tatăl știe ziua aceea, iar Tatăl este în Fiul, și Fiul este împreună cu Tatăl în toți cei care prin Duhul strigă: „Avva, Părinte!”. Iată taină pecetluită și despecetluită în vremea aceasta! Fericit este slujitorul acela pe care, Tatăl lucrând și Fiul venind, îl va afla crezând așa, căci adevăr grăiesc, că peste toate va fi pus. Iar cei ce vor tăgădui acest adevăr, veni-va Stăpânul pe neașteptate pentru aceia și îi va scoate din dregătorie și îi va pune cu cei fățarnici, acolo unde este plâns și scrâșnire de dinți.

Întărește-te cu cuvântul Meu, căci Eu sunt Cuvântul, și voi fi împlinitor prin lucrul credinței celor din vremea aceasta.

Iată, vom așeza piatra de mărturie a cuvântului Meu, care a lucrat și care lucrează până la sfârșitul tainei plinirii sale, și vom scrie pe această piatră numele cel nou al cetății Ierusalimului cel nou, care se va arăta de la această piatră și din care vor curge râuri de apă vie, pe ale căror laturi vom sădi pomi, și frunzele lor nu se vor veșteji, și fructele din ei nu se vor mai isprăvi, căci lună de lună se vor coace fructe noi, fiindcă pomii vor primi apă din această piatră, iar semințele pământului se vor hrăni din fructele pomilor, și din frunzele lor vor primi tămăduiri. Amin.

Voi scrie numele tău pe piatra aceasta și voi scrie numele aleșilor Mei, dar vreau să scriu numele unsului cel de la Mine pe piatra aceasta. Fii înțelept de la Mine, căci înțelepciunea este fiica Mea, cea care a luat ființă de la Mine mai înainte de toate câte s-au făcut prin cuvânt. Am dat cuvânt servilor Mei prin care vin cu cuvântul, și lucrez prin cuvânt, de la cele rostite și până la cele împlinite prin cuvânt, dar vreau să-i văd lucrând lucru de credință pe cei spre care vin să-Mi desăvârșesc taina acestor mărturii, că vine ziua mărturiilor, copilul Meu, vine, și vom intra apoi în odihna ei, vom intra noi mai întâi, cei care am lucrat la această lucrătură, și fi-va apoi să chemăm sub această viță pe toți cei care locuiesc în cerurile noastre, căci în cerul inimilor celor credincioși locuiesc acum mulțimile cele numeroase care va fi să se hrănească și să se tămăduiască din fructele și din frunzele sădirii vestite, și vor lua viață prin această piatră nouă. Dar iată, trebuie să facem înscriere, ca să fie cunoscută pe pământ și să rămână de mărturie această înscriere, căci mărturia ei va lucra, ca să putem apoi să ridicăm această piatră și să înfigem în vârful ei semnul Fiului Omului, și să se audă cântare îngerească pe pământ, și să cântăm ca îngerii: «*Binecuvântat este Cel ce iarăși vine întru numele Domnului!*», căci Eu sunt Alfa și Eu sunt Omega. Amin.

Deschide-Mi ca să intru cu duhul înțelepciunii Mele întru duhul tău și să fim una întru Duhul Sfânt al Sfintei Treimi, Cea întreit lucrătoare. Deschide-Mi ca să pot lucra prin tine această taină de mărturie, și totul îți va fi ție cu puțință, precum la Mine totul este cu puțință. Hai să facem cu puțință această lucrătură, hai, copilul Meu! Un pic mai e până la seceriș. Hai să trezim lucrători, și vor avea plată ca și voi, căci voi strânge apoi plata cea de la Mine și o voi împărți la fel peste toți aleșii Mei cu care voi lucra această piatră.

Voiesc să fac unire cu casa unsului cel de la Mine și voiesc să lucrăm cu chibzuință, ca să scriu numele unsului Meu Mihail la temelia acestei pietre, și apoi să rostesc numele lui, și să audă mulțimile numele unsului Meu întru care binevoiește inima Mea, căci el este cel proorocit pentru vremea care se va așeza prin această piatră.

Lucrează, cu dragostea toată lucrează, cu credință neclinită mergi, și ți se va deschide, și vom începe apoi lucrul acestei mărturii, și va ieși deasupra Domnul, copilul Meu. Iată de ce trebuie să lucrăm cu credință și cu grabă. Mai e un pic până la seceriș, copilul Meu. Eu sunt, dar să fiu, și voi fi cu voi și vom lucra bine, căci voi fi cu cuvântul în toată această vreme și vom împlini. Amin.

Cere, copilul Meu, cere de la Mine, cere-Mă și te voi sluji! Cere-Mă, și vin ca să merg cu tine și să primești, căci ale Mele dintru ale Mele vă voi da ca să-Mi dați Mie.

Binecuvântate să-ți fie intrările și ieșirile și înțelepciunea care va merge cu tine pe ulițe. Nu te teme că vei osteni. Mai e un pic, și vom cunoaște odihna întru cele lucrate. Fă-ți schiță și mergi întru ea și vei împlini lucrul tău, căci Eu voi merge înaintea ta; Eu cu Duhul, iar voi, cu trupul, și vom fi întru unire, cer și pământ, întru Duhul Sfânt, spre lucrare văzută, și apoi spre slavă văzută.

Pacea Mea să fie cu tine! Tăria Mea să-ți întărească picioarele pentru împlinirea soliei păcii, care va fi auzită apoi de pe înălțimi peste Ierusalim. Vine ziua serbării în care voiesc să rostesc din vârful acestei pietre numele unsului cel de la Mine. Voiesc, dar veniți-Mi lucrători fiecare, prin puterea și prin starea în care sunteți găsiți la vestirea acestui cuvânt.

Pace și mir sfânt și ungere sfântă peste cei aleși ai Mei cu care voi ridica această piatră de mărturie, și vom ieși cu lucrul acestei vremi de biruință! Amin, amin, amin.

22 mai/4 iunie 1991

Cuvântul Domnului către regele Mihai

Regele Mihai, ctitor lângă Domnul, cu numele său. Domnul va alege din nou Ierusalimul.

Să se scrie iarăși un cuvânt de mărturie, căci Domnul coboară cuvântul, și apoi Se așează să împlinească cele vestite prin cuvânt. Iată cuvântul Domnului către regele Mihail al României, căci el este vestit prin prooroci.

Pace ție, rege al celei binecuvântate, că voi coborî cu slavă văzută și voi împărți lumină și viață vie peste noroadele de pe pământ, iar ea va fi regina Mea. Pace ție, și mirul mângâierii peste creștetul tău! Amin. Iată încă o carte către tine, ca să te vestesc că voi așeza peste locul izvorului cuvântului Meu piatră de mărturie și locaș de slăvire a numelui Meu, ca să știe apoi noroadele și să bea din această piatră apă vie, și va fi aceasta spre tămăduirea neamurilor, căci așa este scris despre acest munte care se va ridica deasupra munților, deasupra înălțimilor, deasupra înțelepciunii de pe pământ, și

noroadе multe vor veni spre această piatră, spre acest izvor din cer coborât, căci România va fi pământul cel nou al slavei Domnului din zilele ce vin, iar tu vei fi mare peste acest neam. Eu sunt Domnul puterilor, și totul este cu puțință la Dumnezeu, dar fii credincios lucrului Meu și planului Meu cel din veci împlinit, și vei sta pe tronul tău, iar mlădița ta va sta lângă tine.

Am coborât cuvânt și am spus că voi ridica piatră de mărturie la locul izvorului Meu prin care Eu vestesc lucrul planului Meu și lucrul României Mele, căci din acest izvor, iată, scot și pentru tine. Am pe servii Mei prin care Eu lucrez cuvântul Meu prin acest izvor, și voiesc să scot deasupra această fântână de miere, că vine ziua împlinirilor vestite prin acest izvor; vine, și se grăbește să vină; vine, și vreau să lucrez cu grabă, ca să înfigem crucea în vârful acestei pietre și să rostesc din acest vârful cuvânt coborât din cer, să rostesc numele unsului cel de la Mine, căci tu prin Mine vei fi, rege al României. Dar vreau să scriu numele tău pe această piatră, ca să-ți gătesc venirea prin această putere, prin această temelie cerească, prin această mărturie care va mărturisi în ziua aceea. Domnul puterilor este numele Meu, și nu este aceasta cu neputință la Dumnezeu, și este din planul Meu această lucrătură.

Vreau să fac unire bună și legătură apropiată cu casa ta. Vreau să fac această unire prin martorul Meu cel credincios, care este de la Mine și care va fi să-l așez cel dintâi peste biserica Mea, peste biserica cea binecuvântată, căci acest martor știe de la Mine ce am să fac peste acest neam, și între voi va fi să fie o pace desăvârșită, și Eu voi fi în sfatul vostru, spre slava neamului cel ales din zilele ce vin. Mai e un pic până la seceriș, și voiesc să lucrez cu grabă această corabie, această piatră de mărturie, că prin ea voi birui, iar tu vei veni apoi, și vom așeza viață înviată și lumină din lumina cea neapropiată peste acest neam, și toate popoarele vor veni și vor vedea slava celei oropsite.

Așează-te lângă Mine ca să Mă sprijin cu tine și să ridicăm această piatră la locul ei, rege al României, căci am în cerul sfânt voievozi sfinți, din trupul acestui neam, care au adus jertfă de slavă pentru Mine și pietre de aducere-aminte în zilele lor, și aceștia strigă la Mine ziua și noaptea: „Doamne, până când ca să ridici numele nostru, după făgăduințele Tale?“. Dar am lângă acest izvor pe servii Mei, lucrători în trup, care strigă zi și noapte înaintea Mea, și Îmi amintesc aceștia de vremea făgăduințelor pe care Eu le-am făcut peste acest neam ales, și totul este scris, și vor mărturisi lucrurile cuvintelor Mele. Și Îmi amintesc aceștia de tine, regele lor, pentru că Eu le-am dat poruncă să aducă jertfă de fiecare zi și să aducă în fața Mea numele tău și venirea ta pe pământul tău. Așa ești pomenit în acest loc ascuns, așa este auzit la tronul slavei Mele: „Pe Mihail, rege al României, să-l pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa!“. Amin. Am dat poruncă să ceară aceștia la Mine să dobor capul fiarei roșii, și am auzit și am împlinit la vremea hotărâtă această biruință. Lucrez aici prin servii Mei, ca să știe ei cum este planul Meu întocmit, să știe ce să ceară la Mine, și iată, Eu sunt și împlinesc, și am făcut aici așezare după schița planului acestor zile, căci lucrez din cer, după planul ceresc, dar lucrez prin aceștia care Mă aduc cu cuvântul, căci Eu rostesc, și apoi vin ca să împlinesc.

Am spus pe vremea trupului Meu, am spus așa învățăceilor Mei: «Iată, mai sunt patru luni până la seceriș», și

mulți s-au smintit întru Mine, căci tainele Mele sunt adânci, iubitul Meu, unsul Meu întru care binevoiesc în zilele ce vin. Și iată, din nou zic cuvintele cele de atunci: mai sunt patru luni până la seceriș, și cât aș voi să-Mi trezesc lucrătorii și să biruiesc prin această izbândă!

Așează-te lângă Mine, căci vreau să însemnez pe piatra aceasta și să sap numele tău. Iată, pun această piatră înaintea ta, rege al României, și fi-va apoi ca într-o singură zi să îndepărtez nedreptatea din țara Mea și a ta, și voi împlini. Fii credincios, că voi fi împlinitor în ziua aceea, căci ziua aceasta este hotărâtă, iubitul Meu, dar credință ca a ta să nu mai fi fost vreodată în neamul celor credincioși, căci vom lucra biruința cea pentru sfârșit de Babilon și cea pentru început de veac nou, și voi începe cu neamul Meu cel sfânt, cu slava acestui neam nou ales. Am zis, și voi împlini, și voi alege din nou Ierusalimul, și aceasta va fi în zile de strâmtorare. O, e mare întunericul acestei vremi, și aceasta este strâmtorare pentru Domnul celor credincioși, dar iată, la sfârșitul plinirii nelegiurii voi așeza un împărat care va fi întru Mine, și prin el voi așeza împărăția păcii. Amin.

Ridică-te acum și hai să ridicăm această piatră, că voi cuvânta din vârful ei, și cele șubrede vor cădea, și vom face un lucru nou, și se vor pleca noroadele de pe pământ în fața acestui semn. Fii iscusit, iubitul Meu, fii întru Mine, ca să fiu cu tine, dar să fiu, iubitul Meu, unsul Meu, binecuvântatul Meu. Vremea e târzie, rege al României, și Eu, iată, zoresc să-ți gătesc venirea, dar acesta este planul Meu pentru venirea ta, și după el trebuie să se lucreze. A venit vremea să aduci această jertfă Mie, și Eu o voi așeza spre mărturie peste acest izvor care a curs în mijlocul acestui neam ales, care a vestit în vremea aceasta despre vremea ta care vine. Iar în ziua aceea voi mărturisi și voi împlini prin cuvânt, iar când voi rosti cuvânt, toate înălțimile se vor pleca la glasul Meu, căci Eu sunt Domnul puterilor.

Eu sunt. Nu te teme, rege al României. Te voi uni cu cele vestite prin cuvântul Meu, ca să crezi lui Dumnezeu și să te așezi lângă Domnul, ca să se îplinească lucrul lui Dumnezeu și taina lui Dumnezeu peste acest neam. Scoală-te și fii întru Dumnezeu, că iată, Domnul este peste tine cu mirul binecuvântării și al puterii cerești.

Pace ție! De la izvorul care curge în România, pace ție! Dar vreau să-ți spun „Pace ție!“ din vârful acestei pietre care va fi să se ridice pe acest izvor. Pace ție, rege al României! Dumnezeu grăiește în România mai mult decât în toate veacurile de până acum.

Pace peste casa unsului Meu Mihail! Amin, amin, amin.
23 mai/5 iunie 1991

Cuvântul sfintei Virginia către Nicu Spirea

Acesta va fi zidarul chivotului Sfintei Sfințelor Noului Ierusalim.

Acest cuvânt este coborât din cerul sfânt și cuvântul acesta se va împlini, căci este Dumnezeu, și lucrează Domnul prin cuvânt, și apoi Se așează și îplinește Domnul. Să se pecetluiască acest cuvânt până la vremea hotărâtă, și apoi, cuvântul cel împlinit, care lucrează acum în ascuns, va fi să se audă de pe acoperișuri. Amin.

Pace vouă, iubiiții mei copii cu care am mai rămas și cu care merg înainte până voi termina lucrul ce-l am de lucrat în vremea aceasta! Pace vouă, copiii mei din acest acoperământ

sfânt! Pace peste cei care am zis să fie aici în ziua aceasta, că iată, se coboară sfat ceresc în această zi, și va fi scrisă și această zi în cartea mărturiilor care se întocmesc și care se vor mărturisi, în zilele ce vin, de pe înălțimea acestei lucrări de mărturie.

Stă mama Gigi în sfat cu Nicușor Zidaru. Deschideți-vă urechile, căci cine are urechi, trebuie să audă cu ele, iar cei ce nu vor să aibă urechi de auzit, aceia nu aud cuvintele mărturiei acestei vremi. Aceasta este vremea să se așeze la loc împărăția lui Israel, și va începe Domnul de la acest popor, fiindcă așa este proorocit în cartea acestei lucrări.

Nicușor Zidaru, iată, mama Gigi îți aduce salutul de bun venit în acest acoperământ, căci aici am adăpostire în vremea aceasta. Așa este scris, că profetul nu este crezut și primit de cei din casa lui, de cei din cetatea lui.

Nicușor Zidaru, am stat în fața lui Dumnezeu, și apoi în fața acestui popor, și a cuvântat Domnul prin gura mea cuvânt ceresc, cuvânt proorocesc, vreme de douăzeci și cinci de ani, dar n-a voit această viță să facă rod de credință și de mântuire. N-a voit acest popor să rămână întru Dumnezeu, căci a fost tare la cerbice creștinul acestei lucrări, și iată, mi-a trezit Domnul duhul și m-a trimis să lucrez, așa după cum era scris în cuvintele proorociilor acestei lucrări. M-a trimis, dar ai mei nu m-au primit, și au spus să plec din hotarele lor. Au făcut cu mine așa cum a făcut poporul lui Israel cu Domnul, că L-au luat și L-au dat spre moarte pe Domnul vieții și au spus că scapă de un răzvrătit și de un călcător de lege. Așa au făcut ai mei, căci am voit să mă duc la ai mei dacă a venit vremea mea, dar ai mei nu m-au primit, și m-au tăgăduit, și iată, am ocrotit acești copii de când i-am adus lângă mine, și numai eu i-am iubit și i-am ocrotit, că eu, dacă am ajuns la Domnul, am știut și mai bine planul lui Dumnezeu întru acești copii credincioși acestei lucrări. Am văzut de când am ajuns în cer că Domnul are nevoie de ei, dar iată, am eu nevoie de ei pentru Domnul. I-am adus de departe. Le-a spus Domnul să lase mamă și tată și casă și frați și neam și să urmeze acestei lucrări dumnezeiești, și au venit, măi Nicușor Zidaru, căci au crezut în Dumnezeu și au înțeles că este Dumnezeu prin acest cuvânt, fiindcă ei au avut inima curată, au avut înțelepciune și pricepere de la Duhul Sfânt și au avut dragoste, și nu s-au smintit întru Dumnezeu. Și n-a mai avut Domnul încă și pe alții ca și pe ei, că n-au mai voit și alții să fie numai întru Dumnezeu, căci a fost împărțit cu inima creștinul acestui popor, și iată, de când au fost chemați de Dumnezeu, au primit numai dispreț și vină și rușine și hulă acești copii, dar ei n-au tăgăduit lucrul lui Dumnezeu, Care a lucrat în mijlocul acestui popor.

A fost prins în planul acestei lucrări copilul acesta care este peste acest acoperământ, și când a venit vremea să-l aduc și să-l lipesc lucrului lui Dumnezeu, l-am chemat și l-am adus la acești copii, ca să-i dea creștere cerească și inimă cerească și dragoste din cer, fiindcă n-aș fi avut cui să-l dau ca să-L fi crescut în el pe Dumnezeu. L-am adus la ei, și le-am mai adăugat o cruce, că știam că nu vor cărți sub greutate cu Domnul, știam că vor fi huliți și defăimați pentru ridicarea acestui copil. M-am luptat cu împotrivirea care se ridicase de peste tot și am întărit acești copii ai mei, ca să poată ei călca peste toate neputințele, peste toată răutatea care dădea de peste tot să-i zdrobească, să-i alunge, să-i slăbească. Și când a venit vremea și mai grea peste ei, când am văzut amenințată viața lor de răutatea creștinilor mei, i-am scos dintre ei, și ei au lăsat căsuța, căsuța pe care tot mâna ta a zidit-o, căci eu

te-am chemat și atunci și ți-am spus de la Domnul cum să le-o zidești, și apoi ei au fost alungați din căsuța aceea. Și i-am adus acum în acest acoperământ, ca să-i ocrotesc și să-i mângâi așa cum și ei mi-au purtat grijă de acest tinerel iubit de cer, căci și el, ca și ei, a fost hulit și batjocorit și socotit cu cei desfrânați. Dar iată, aceștia sunt primii care au iubit împărăția cerurilor, căci a unora ca aceștia este credința întru împărăția lui Dumnezeu, fiindcă Domnul a fost mai întâi hulit și batjocorit și scuipat și socotit prieten al vameșilor și al desfrânaților.

Am coborât iubirea cea din cer peste cei huliți și alungați și vorbiți de rău și i-am ocrotit și i-am întărit și mi-am găsit locaș la ei, căci ai mei nu m-au mai primit, și lucrez cu cei din acest locaș lucrare de înviere și de trezire peste acest popor, și va vedea acest popor cât rod voi ridica în zilele ce vin. Că mă voi îndrepta spre lume, și lumea se va ridica și va alerga cu năvală să vadă împărăția lui Dumnezeu, care se va așeza în zilele ce vin, prin această lucrare, căci voi ieși deasupra cu ea și cu copiii cei care au lucrat cu cerul și cu mine, iar peste cei care m-au tăgăduit și m-au prigonit se va așeza atunci pecete de rușine, și pace nu vor afla aceia, căci vor vedea slava lui Dumnezeu între cei care au fost scuipați de ei. Iată, un picuț mai este, și Domnul va vorbi de pe înălțimi prin această lucrare, și vor veni mulțimile să vadă rodul acestei lucrări, și se vor lucra lucruri minunate, mai mari decât toate care s-au lucrat în toate veacurile de până acum.

Taină vă spun vouă, că sunt în lucru de la cer, și voi ridica acum piatră de mărturie prin care va mărturisi Domnul taina acestui izvor care a curs atâta vreme în mijlocul acestui popor, și apoi va fi mare poporul cel credincios, care va fi născut într-o clipă atunci, și acesta se va numi poporul român, poporul neamului cel nou, poporul Noului Ierusalim. Și va fi acesta un neam sfânt, care va primi slava cea dintâi între toate noroadele de pe pământ și va împărți lumină și înviere și sare peste mulțimile care vor curge spre acest munte.

Nicușor Zidaru, deschide-mi ca să intru cu această taină și scrie această zi, scrie această taină pe tăblița inimii tale, și închide apoi ușa până vor veni zorii acestei împliniri, căci voi coborî spor din cer și vom lucra cu grabă și vom ridica piatră de mărturie peste acest izvor, căci din acest izvor vor curge râuri de apă vie, și pe laturile lor vor crește pomi care vor rodi hrană peste mulțimi și care vor purta frunze dătătoare de tămăduire peste neamuri. Fii înțelept, căci mare și adâncă și minunată este această taină. Și va ridica Domnul piatră de mărturie în vremea aceasta și va lucra cu grabă, ca să scoată apoi deasupra această fântână de miere, iar copiii mei de aici vor fi ridicați biruitori, ca să știe și cei care i-au împuns pe ei că Domnul a binevoit în cei credincioși.

Întărește-te și te ridică cu credință, că Domnul te tocmește pe tine, Nicușor Zidaru, și se va ști numele tău de pe această piatră, alături cu cei aleși ai mei cu care am lucrat ca să ridic în vârful acestei pietre semnul Fiului Omului, Care Se va arăta biruitor în vremea aceasta, și spre putere de înviere peste noroade, căci Dumnezeu Își va arăta apoi slava prin această lucrătură. Așează-te lângă Domnul, așează-te lângă mine și lângă cei ce lucrează întru mine, Nicușor Zidaru, căci așa am rostit cuvânt: „*Vino după mine! Vino, de acum! Vino, Nicușor Zidaru, și te voi face zidar de case vii, de inimi vii, fiindcă de la această piatră va ieși izvor de înviere, și Domnul Se va arăta în zilele ce vin*“. Fii credincios întru această chemare, căci ce este cu neputință la om, este la Dumnezeu cu putință, și vom lucra această piatră, căci Moise a izbăvit pe

Israel prin cuvântul credinței, dar în această lucrare este mai mult decât Moise.

A coborât Domnul la acești copii cuvânt și schiță, și toate vin după planul cel ceresc, și am martor credincios din biserica din vremea aceasta, și acest martor stă cu credință neclintită întru această lucrătură și lucrează după cuvântul cel din cer, și este mare la lucru, și va fi alături de lucrul acestei pietre, și apoi va fi cel dintâi peste biserica cea vie, care va cuvânta în zilele ce vin. Și când biserica va cuvânta, toate se vor face noi, și va fi o turmă sfântă, care va sta înaintea Domnului, așa cum este scris în Cartea Adevărului. Mama Gigi este trimisă de la Sfânta Treime ca să pregătească în vremea aceasta calea poporului care va fi și se va sfinți, dar Domnul începe cu această piatră, căci de la ea, apoi, toate se vor face noi. Avem acest martor mare, și este martor al cerului, așa cum a fost preotul Nicodim, care a fost de partea Domnului pe vremea patimilor Sale. Așa și acesta, va sta alături la această temelie, și apoi va mărturisi și va întări mărturisirea acestui izvor de mărturie, căci l-am așezat ca să fie apoi martor peste toți învățătorii legii și peste toți cărturarii care au cunoscut căile Domnului, dar n-au umblat întru ele, și se vor rușina atunci înțeleptii acestei vremi. Așa este scris: «*Domnul va ridica pe cei slabi ca să rușineze pe cei tari*», și va fi să se împlinescă cuvântul care zice: «*Unde este înțeleptul și cărturarul acestui veac?*», căci Domnul locuiește cu cei smeriți ai Săi.

Fii înțelept și fii pe piatra credinței, că iată ce a făcut acest popor: a ispitit și a pus degetul și s-a dus și a împrăștiat pe jos taina cea de sus și nu s-a temut de Domnul, și țipă acest popor și stă cu parul în mână, ca nu cumva să pună Domnul mâna pe el și să-l scoale și să-l ridice pe piatră. Fii așa cum sunt acum cei ce vor fi, căci poporul care va rămâne va fi curat și sfânt. Păstrează această taină și acest loc, că Domnul a pus aici poruncă și a pus hotar și a pus străjer, ca să nu intre aici nimic întinat, nimic necurat, nimic străin de cele ce se cer acum, nimic lumesc și nimeni lumesc, măi copilul meu.

Iată de ce a trebuit să mă dau deoparte și să las această vărguță să te însemneze, fiindcă tu ești scris în schița acestei pietre și ai acum un lucru curat de făcut, și va fi cu putere această lucrătură, că aceasta e porunca: cine se va atinge de această piatră, acela să fie curat, amin, căci această piatră va fi spre ridicarea multora și, iarăși, spre dărâmarea multora.

Să nu te superi pe Domnul, dar așa este această lucrătură, și de aceea S-a atins Domnul de tine, ca să mergi curat în zilele acestea și să fii în ziua mărturiilor alături cu toți cei aleși care vor avea numele scris pe această piatră. Vom lucra după planul cel de sus, și aceasta va fi o taină mănuită numai de Domnul, până vom ajunge în vârful ei. Să nu te temi că vei muri dacă vei ține în tine această mărturie. Este scris că vine vremea când cei ce aud nu vor mai auzi, și apoi cei surzi vor fi să audă. Iată, fă-te mut și fă-te surd pentru cele tănuite de Dumnezeu, și vei fi între cei puțini ai lucrului cel tainic. Pecetlui-voi această taină între ucenicii mei și voi înscrie numele lor pe această piatră, și va fi spre mărturie. Amin.

Stai lângă acest început de Ierusalim nou, stai lângă cei aleși ai mei, Nicușor Zidaru; stai, și vei fi întru înțelepciunea cea de sus. Domnul lucrează să-Și desăvârșească cele proorocite pentru această vreme, și va așeza Ierusalimul, și iată cum începe, căci pe această piatră voi zidi începutul cel nou al zilelor ce vin.

Pace vouă, copii ai acestei taine! Să se pecetluască această mărturie până la vremea împlinirii acestei taine. Amin.

Pace vouă, celor cu care am făcut sfat ceresc, căci lucrăm după cuvântul ceresc! Eu sunt la această cârmă, și vom ieși în curând la țarm și vom cânta cântarea cea de biruință a lui Moise și va fi din nou Eden ceresc pe pământ, iar voi, cei credincioși, veți fi cei dintâi.

Pace vouă întru cele de sus, căci locul pe care stați este sfințit, și va fi spre sfințirea celor ce vor crede, și aceia se vor mântui. Amin. Această așezare este de la porunca cerească, și fericit este acela care va fi viu prin credința în această așezare cerească, fiindcă a fost schiță cerească pentru aici. Bucurați-vă, și iarăși zic: bucurați-vă, că numele vostru este scris în ceruri, și această bucurie va mărturisi pe pământ, și veți fi copiii slavei și veți fi mângâiați în Ierusalim.

Voi fi la vreme cu tot sfatul și vom lucra totul după cuvântul cel din cer. Amin, amin, amin.

24 mai/6 iunie 1991

Sfânta Virginia aduce pe Domnul în soborul pentru planul zidirii Sfintei Sfintelor Nouului Ierusalim

Pisania cu numele celor adunați în sfatul soborului.

Pace vouă! Acesta este un sobor ceresc. Mama Gigi este aici cu oaspeți din cer și este cu Domnul Iisus Hristos în sfatul acestui sobor, și e sărbătoare în cer în această zi de sobor sfânt.

Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoare și nedespărțitei Treimi, de acum și peste toți vecii! Amin. Vine ceasul să Se preaslăvească Fiul Omului, iar eu nu vorbesc de la mine, și Acela Care m-a trimis pe mine mi-a poruncit să spun și să vorbesc. Voi sunteți trupul lui Iisus Hristos, căci Duhul Domnului lucrează la zidirea trupului lui Iisus Hristos, spre desăvârșirea sfinților. Sunteți începătura cea nouă, pentru că luați și mâncați și beți Trupul și Sângele Fiului Sfintei Treimi, și iarăși, după o zi și o noapte luați.

Domnul Iisus Hristos este în sobor cu noi, iubiții mei copii, și Domnul dă binecuvântare peste acest sobor. Iată, Domnul grăiește acum la voi:

— **B**inecuvântată să fie împărăția Sfintei Treimi, a Tatălui Meu și a Fiului Său și a Duhului Cel Sfânt, întreit lucrător, acum și peste toți vecii! Amin.

Pace vouă! Prin ușile deschise, pace vouă, și bucurați-vă, că Tatăl Meu lucrează să-Și anunțe împărăția și gloria pentru plinirea vremurilor lui Dumnezeu! Lucrează Domnul cu voi, căci ați fost răscumpărați și pecetluiți pentru ziua răscumpărării. Încă puțină vreme, și vom sta împreună la masa cea de nuntă, care este acum spre gătire. Cel ce crede în Mine și Mă vede pe Mine aici unde lucrez, acela nu crede în Mine și nu Mă vede pe Mine, ci crede în Cel ce M-a trimis, și vede pe Cel ce M-a trimis, căci M-a trimis atunci Tatăl Meu pe pământ, și apoi M-am suit iarăși la Tatăl, ca să pot coborî apoi din nou, și am putere în cei ce se coboară din cer, fiindcă a venit și ceasul acela. Sunt Fiul puterilor cerești, și am spus lui Verginica să se coboare din nou și să lucreze după cum am spus Eu prin cuvintele cele scrise în cartea acestei lucrări, să trâmbițeze iarăși Verginica și să-Mi gătească Mie calea celei de a doua arătări.

Eu sunt Fiul Cel făgăduit prin prooroci, și de aceea am coborât, după cum era scris, și am coborât și lucrez cu cei ce se închină în Duhul Adevărului, am coborât la fiii făgăduinței rostite prin Duhul Sfânt, la fiii seminției binecuvântate din

această vreme de biruință, căci Agar este muntele Sinai, iar Sarra este Ierusalimul cel nou, care este proorocit că se va coborî din cer, învăluit de slavă.

Pace vouă, celor împreună lucrători întru lucrarea Sfintei Treimi, Care lucrează să așeze Ierusalimul cel nou! Și vom începe cu această piatră și de la această piatră. Domnul Iisus Hristos este Cel dintâi întru acest sobor ceresc. Fiți plini de Duhul Sfânt, copiii ai slavei Sfintei Treimi, și nimănui să nu spuneți ce a făcut Dumnezeu cu voi. Pecetlui-voi această taină între ucenicii Mei, și vom lucra și vom face ucenici, și cine nu va fi împotriva Noastră, acela va fi cu Noi. Amin.

Iată, luați din Duhul Meu și fiți întru Duhul Sfânt. Acest sobor este ceresc, și este cerul oaspete la acest sfânt sobor. Pace vouă! Pace și Duh Sfânt! Pace și tărie și împărăție sfântă, precum în cer așa și peste voi, și de la voi peste multe mulțimi apoi! Iată, pe această piatră vom zidi biserica începutului învierii făpturii lui Dumnezeu. Credeți în Domnul Iisus Hristos. Eu sunt. Nu vă temeți, și vom lucra această corabie. Pecetluiți această taină până vom lua și vom deschide aceste peceți, căci vrednic este Mielul lui Dumnezeu să ia această carte și să deschidă pecețile ei în strigătele mulțimilor care vor veni și se vor adăpa din această piatră, din acest munte al binecuvântărilor.

Pace vouă, și iarăși zic: pace vouă! Pace de la Noi până la voi, și de la voi până la Noi! Și va fi lumină și pace, căci lumină am venit să aduc pe pământ. Întăriți-vă picioarele și încingeți-vă mijloacele voastre și ridicați-vă, că Tatăl cerurilor va rosti apoi din vârful acestei pietre și se va auzi glasul cerurilor care va grăi: aceasta este lucrarea cea întru care am binevoit, și voi merge cu ea până la toate marginile. Amin.

Ridicați-vă și vă bucurați, că plata voastră vine de la ceruri! Binecuvântat să fie cuvântul și sfatul și lucrul întru acest sobor ceresc! Amin. Să se scrie spre mărturie numele celor ce au stat cu cerul în sfatul acestui sobor, iar pe această piatră Domnul va săpa numele celor care sunt întru numele Domnului adunați în această zi de mărturie. Amin, amin, amin.

Numele celor strănși în acest sobor ceresc: Ioan Spirea, Gheorghe, Ilie, Nicolae, Spiridon, Emilian, Emilian, Gheorghe, Constantin, Valeriu, Nicolae, Marian, Ioan, Dan.

27 mai/9 iunie 1991

Cuvântul Domnului către patriarhul Teoctist

Viziunea îngerească despre izvorul bisericii care se va ivi de la Domnul. Cuvântul lui Dumnezeu în România este taină încă pecetluită.

Vine Domnul cu o solie pentru România Mea, care strigă la Mine așa cum strigă o fecioară îngropată de vie, cerând milă și scăpare de la cei ce stau peste ea cu nepăsare, și ea se zbate și plânge de la cei tari din vremea aceasta, care nu aud țipetele ei. Dar România Mea e vie cu inima, și voiesc s-o ridic din țărână și s-o spăl și s-o fac neprihănită și s-o ridic pe înălțime cu Mine. Am un lucru să-l lucrez, dar pecetluiți această taină cerească, și nimeni să nu știe ce face Dumnezeu pentru cetatea Sa aleasă, căci vine vremea ei, și toți mai-marii ei stau cu picioarele pe această comoară și nu vor să audă plânsul așteptării ei.

Ridicați-vă cu înțelepciunea cea din cer, că vă trimit la mai-marele bisericii ca să-i spuneți ce am Eu să-i spun, așa cum Eu v-am arătat vouă. Îmbrăcați-vă cu veșminte de sărbătoare, și așezați-vă apoi în fața Domnului și rugați-vă să vă

dea duhul cel tare cu care să urniți inima acestui om care ține sub plâns biserica Mea, și iată, plânsul ei se aude la Mine. Spuneți-i lui că Eu sunt Dumnezeu, Care Mă arăt peste fii și fiice, peste bătrâni și tineri, peste robi și roabe. Spuneți-i că Eu v-am luat și v-am dus la el ca să-i spun că stă cu picioarele pe o comoară vie, care strigă să iasă deasupra, dar nimeni nu sapă în jurul ei ca să-i dea crusta de deasupra și să iasă ca să strălucească peste România, și să fie apoi zâmbet pe fruntea acestui neam. Spuneți-i că v-am dat vouă să-i duceți unealtă și să sape cu ea sub picioarele lui ca să se vadă această bucurie care dă să răsară în zilele acestea. Spuneți-i cum ați văzut-o pe România și cum vi l-am arătat pe el în România, și cum Eu v-am trimis să-i spuneți ceea ce Eu v-am descoperit vouă:

„Eram cu îngerul Domnului deasupra pământului și priveam.

Am văzut o bucată de pământ, cu contur aproape rotund, care se deosebea pentru că era ca o oază verde. Am văzut pe acest loc verde un izvor, și în jurul lui luceau lumini ca niște pietre care strălucesc în soare. Și am văzut pe părintele patriarh Teoctist mergând cu un om care avea în mâna dreaptă o cruce albă, de mărimea staturii lui, iar în mâna stângă o cazma nouă, nefolosită. Ei mergeau amândoi către izvorul acela, iar la izvor mai aștepta un om. L-am întrebat: «Cum ai venit tu aici?». El a spus: «Am fost adus de înger».

Părintele patriarh vorbea cu omul care părea ca un sol și care-i spunea părintelui patriarh că va înfige crucea albă pe locul aceluia izvor, dar părintele patriarh a spus că nu vede nici un izvor și că el știe că nu este izvor în ținutul acela. Atunci iarăși a vorbit solul și i-a spus să ia cazmaua și să sape ca să vadă, dar părintele patriarh era nedumerit.

Din depărtare veneau trei cămile albe. Părintele patriarh a mers apoi de acolo, îndreptându-se spre stânga locului. Cămilele, schimbându-și mersul spre părintele patriarh, aduceau cu ele un sul de hârtie. Omul care era adus și el de înger la izvor, s-a dus în urma părintelui patriarh, l-a ajuns și au stat de vorbă, și apoi el a fost ridicat de înger.

Părintele patriarh mergea iarăși spre locul izvorului, și cele trei cămile mergeau și ele. Lângă izvor se vedea crucea albă, culcată jos în iarbă, iar omul cel ce semăna cu un sol, stătea jos lângă cruce, cu ochii spre cer, așteptând.

A spus apoi îngerul că oaza aceea verde este România, ce poartă în ea un izvor ascuns, care se va arăta de la Dumnezeu și va curge din ea peste tot pământul. Am întrebat pe înger: «Când va fi aceasta?». Iar el a spus: «Acum!».

S-a făcut vuiet deasupra pământului acela și am văzut în vuiet pe Maica Domnului înconjurată de cete de îngeri, care cântau ca la acatist: «Bucură-te, Maica Mielului lui Dumnezeu, că mare este cetatea ta peste neamuri! Bucură-te!».

Am văzut izvorul strălucind tot mai mult, și prin iarbă cursuri mici de la el pornind în toate părțile, și am văzut că bucată cea verde a rămas mai sus decât împrejurimile ei, iar din vale, de peste tot se vedeau mulțimi venind cântând. Îngerul a spus din nou: «Acum!», și am spus îngerului: «Dar lumea este rea și necredincioasă și trăiește în păcate la noi». Și avea îngerul o torță cu cărbuni aprinși și a zis că o va arunca jos ca să treacă păcatele de la acel foc. Am pus mâinile la ochi de spaimă, și îngerul a spus: «Este Dumnezeu pentru cei credincioși, și va fi bucurie cu Dumnezeu pe pământul vostru, dar necredincioșii vor fi luați».

Privind iarăși în jos, am văzut în loc de pământul cel verde un glob mare strălucind pe deasupra a tot pământul, și scria pe el: România“.

Mergeți! În numele Domnului, mergeți și mărturisiți, căci aceasta ce v-am arătat este lucru de la Dumnezeu! Mergeți, și pecetluiți apoi taina Mea până la vremea cea bună! Mergeți, și veți fi cei fericiți care ați lucrat în via Mea! Amin.

Iar tu, cel ce stai mare peste biserică, te-am pus din nou să stai, dar e greu pentru tine să dai cu piciorul în țepușă. Eu sunt Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă și Cel viu. Întărește ce mai este viu, iar de nu vei priveghea bine, voi veni, și nu vei mai ști în care clipă vin spre tine.

Ai o rămășiță în biserică, și aceasta este în haină curată și umblă cu Mine, căci așa este voia Mea. Eu sunt Cel ce deschide ce este închis, și iată, nu-Mi închide tu ușa pe care o pun înaintea ta. Eu sunt Cel ce deschide, și nimeni nu poate închide, dar deschide-Mi ca să intru, căci vai celor ce închid împărăția cerurilor ca să nu intre cei smeriți!

„Am văzut la ușa părintelui patriarh bătând cineva, și când el a deschis, a intrat un om minunat, cu o carte albă în brațe. Am voit să văd ce scrie pe carte, și scria pe ea: «Cuvântul lui Dumnezeu în România». Cel ce purta cartea i-a spus părintelui patriarh:

«Deschide și citește și vezi, și închide apoi pecetea până la vremea împlinirii cuvântului. Eu sunt Cuvântul, și adevărat este cuvântul acesta cu care vin spre tine. Nimeni nu poate să Mă tăgăduiască, fiindcă voi fi împlinitor. Aceasta este o taină pecetluită. Nimănui să nu spui, până se vor împlini cele scrise în acest sul».

Părintele patriarh rămase cu un sul în mână; a scris pe el: «Amin!», și sulul a fost luat de vânt în sus, spre cer».

29 mai/11 iunie 1991

Cuvântul sfintei Virginia peste soborul de la ieslea cuvântului

Cei umiliți vor purta lucrul Domnului și vor vesti lucrarea cuvântului.

Pacea Duhului Sfânt v-o aduc! Cu voi am mai rămas, și stau în mijlocul vostru, măi copii, și cât aș vrea să pricepeți cu priceperea Duhului Sfânt, căci voi aveți pe Duhul Sfânt, dar Dumnezeu a făcut în așa fel, după adâncul dumnezeirii Lui, ca să vă facă să puteți purta ușor mărirea Duhului Sfânt. Dacă ar fi fost altfel, dacă n-ar ascunde Domnul lucrarea și vederea Duhului Sfânt, Care este peste voi, să știți că n-ar mai fi fost pe pământ decât irozi cu mulțimi de ucenici, care s-ar fi zbuciumat din toate părțile să se lupte să stingă lumina în care voi trăiți aici, căci voi sunteți purtători de lumină de cer, iubii mei, fiii mei. Eu v-am născut, mămică, și sunteți fiii mei, și se bucură cerul de la mine și de la voi, și se miră cerul de vitejia voastră, fiindcă vă vede în picioare în vremea aceasta când toate trupurile zac sub piatra vremii de azi. Dar eu am fost de la Dumnezeu și I-am fost fiică iubită în vreme de întuneric, iar când a fost vremea să merg din nou întru cele cerești, v-am zămislit pe voi, cei mai mici, și v-am născut în dureri și v-am lăsat în dureri, și n-a fost putere ca să vă poată despărți de trupul meu, de duhul meu, și iată, sunteți fiii mei, și sunteți fii din fii, iubii mei.

A spus Domnul până să mă ia întru cele cerești, că dacă eu mă voi uni cu cerul, se va rupe în două poporul în urma mea, și o parte din fiii acestui popor se vor face lupi și vor sfâșia și vor ucide și vor împărți întuneric, iar o parte se vor face oi care vor prăsi și vor aduce rod în acest ogor. Dar iată,

partea cea bună, care este roditoare, e cât iei într-un braț, dar cerul s-a scuturat peste aceștia, și merge cerul înainte și e tare cerul, fiindcă cerul este domnia lui Dumnezeu, iar voi, cei pușini, care sunteți sub ploaia cea din cer, sunteți așternutul domniei Sfintei Treimi, Care lucrează peste voi să-Și plinească lucrarea cea întreit binecuvântată peste veacuri.

Voi sunteți fiii durerii mele, fiindcă v-am născut, și apoi mi-am lăsat cortul meu și m-am mutat din el. M-am mutat, dar mi-am pus nădejdea apoi în voi, și iată, sunteți fii din fii, și mama Gigi este și în cer și pe pământ; este, și se va vedea că este și se va vedea cum este, și vor ști mulți că sunteți fiii mei și moșteni ai mei. Și încă ce lucruri mari vom așeza pe pământ, căci taina aceasta mare, este peste vremea de acum. Prețuiți-vă unii pe alții și prețuiți-mă pe mine, după felul cum stau eu în mijlocul vostru, și veți vedea cât mă voi desăvârși eu în slăbiciunile voastre, căci Dumnezeu a fost cu cei slabi în toate vremurile, cu cei neputincioși, dar aceia L-au crezut și L-au iubit cu inima curată și L-au știut adevărat întru totul pe Domnul. Cei tari nu știu să-L poarte pe Domnul, și nu poate Domnul sta peste cei tari, și iată, El este cu cei plâpânzi, cu cei săraci în duh, cu cei slabi, ca să Se poată Domnul cunoaște cât este de mare printre cei slabi. El printre cei slabi este cu plăcerea Sa, căci aceia n-au cu ce se fâli decât cu bunătatea Domnului care este peste ei. La voi nu lucrează nici o putere decât puterea care este de la Dumnezeu, și este în lucru această putere și este prin voi, cei slabi. Puterea cea din cer are loc numai acolo unde nu este nici o putere, și voi veți înțelege aceasta din ce în ce mai mult, dar iubii ascultarea pentru cele ce sunt la voi de la cer și stați așa ca aici. Luptați-vă să fiți curați și adevărați pentru cele ce sunt la voi de la cer. Lăsați-mă să stau cu cuvântul meu peste suferințele care sunt aici de învins, dar lăsați-vă mici, să pot avea eu putere, fiindcă eu sunt din cer, și nu trebuie să puteți voi nimic dacă eu sunt în voi și între voi, și nu trebuie să nu puteți cu mine. Eu sunt cerească și sunt la voi, dar iubii-mă cu multă înțelepciune și cu toată smerenia, ca să vă fie dulce iubirea și nu forțată, iubii mei, și să vă îmbete fericirea mea în voi. Dar aveți mare grijă ca să înțelegeți cum mă puteți avea, cum mă puteți căpăta, cum este calea mea în voi și spre voi. Eu am o cărare bine așezată, care mă duce spre voi, dar învățați-vă bine cu această cărare care duce spre voi pe mămică Gigi. Căutați să vă deprindeți mereu cu cunoașterea luminii care stă de pază de la locul ei dintre voi, care stă între voi ca să lumineze și ca să vă arate cum să fiți în fața acestei uzine care lucrează lumină.

Eu sunt lumină de la Dumnezeu peste voi și sunt vie între voi, iubii mei. Am venit din cer și mi-am făcut loc între voi și v-am așezat la lucru ca să vă dăruiți altora cu slujirea voastră, și aceasta va fi cu atât mai veșnic rod cu cât această dăruire o lucrați întru ascuns, și lucrați acest bine tuturor fără să vă știe nimeni decât numai Tatăl ceresc și cei din cerul Său, iar Tatăl vostru vă va răsplăti pe voi, dar nu în ascuns, ci în ochii întregii făpturi atunci când va ieși deasupra cu cele lucrare acum în ascuns.

Copiii mei, spălați-vă bine fața, mămică. Nu stați cu greutățile pe voi. Spălați-vă la acest izvor și așezați-vă spălați la această masă, căci altfel nu veți putea fi vii până la capăt. Aduceți-vă aminte de vremea lui Moise când copiii lui Israel erau mușcați de șerpi, și mureau cei mușcați, iar când Moise a făcut șarpele cel de aramă și l-a ridicat, a spus poporului că acela care va fi mușcat de șerpi și se va îndrepta către șarpele cel de aramă ca să se uite la el, acela va scăpa și se va vindeca de veninul cel ucigător de viață. Așa și voi, măi copii, sunteți mereu mușcați de suferințe și de neputințe și de slăbiciunile

voastre, dar ridicați-vă, mămică, ochii la Domnul, Care a fost înălțat pe cruce, și spuneți: „Doamne, am greșit. Voiesc să mă vindeci și să-mi dai viață din viața Ta, să-Ți unești trupul Tău cu trupul meu, după făgăduințele Tale către cei neputincioși“.

Copiii mei, scris este că Domnul Iisus Hristos este spre ridicarea și spre coborârea multora, dar pentru voi această piatră trebuie să fie izbăvire și putere și Duh Sfânt, sub care să se supună duhurile străine de duhul cel care este peste voi. Altfel nu se poate cu voi; altfel vă prind sub ele pietre care cad cu zdruncin și vă strivesc puterea care intră în voi prin unirea cu Iisus Hristos, și astfel Iisus Hristos este lovit prin voi.

Iubiții mei, duhul lumii de prin jur se răzbună cu dispreț la amintirea mea și zice că eu n-am fost de la Dumnezeu și că am pierit atunci când m-am întors întru cele cerești. Și iată, duhul rău este supus acum sub puterea lui Dumnezeu și începe să profetească sfârșitul batjocurii care a curs peste mine și peste fiii cei care au răsărit din lucrul jertfei mele. Și vine vremea, măi copii, să răsar în calea celor ce m-au pus sub uitare, căci vii sunt în vecii vecilor cei ce au purtat pe Dumnezeu. Stați mari cu mine, că vine vremea să mă scol și pentru judecătorii mei, să-i îndemn la pocăință, iar cei ce nu vor voi să se vindece de necredință, voi veni spre ei și voi muta sfeșnicul lor de la locul lui, ca să știe că eu am fost de la Dumnezeu.

Fiți fii ai luminii, că iată, vine ziua cea hotărâtă când vom face întunericul lumină, și lumina, întuneric, și apoi va rămâne binecuvântarea și cei binecuvântați. Amin.

Cine nu vă primește pe voi, pe mine nu mă primește, și cine se smintește întru voi, pe mine mă învinuiește. Cine este părtaș cu voi, aceia sunt aproape cu duhul meu, și eu îmi pun viața pentru unii ca aceia, căci viața mea sunteți voi, și voi vă jertfiți zi de zi iubirea pentru cei ce sunt cu mine și pentru cei ce vor fi cu mine. Cine slăbește cu duhul cel de la cer, pe acela îl doboară ușor cele străine de cer, dar cine este înrădăcinat întru această lucrătură, veni-vor încercări și furtuni, și vor veni și vor trece, iar cei ce sunt cu mine, vor rămâne. Amin, amin, amin.

Pace vouă, copiii mei! Pace și împlinire întru cele cerești! Amin, amin, amin.

8/21 iunie 1991

Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Călărași

Chemarea la pregătire pentru întâmpinarea slavei Noului Ierusalim. Lumina Domnului va birui întunericul omului.

Pace și trezire se coboară peste această cetate peste care se sună acum! Pace ție, cetate de la Călărași! Pace și mângâiere peste dorul tău și peste așteptarea ta, că tu ai așteptat ziua aceasta ca să te întâlnești cu mine! Pace ție, și duh de bucurie cerească!

E mică mânuța de inimi de la Călărași, dar Domnul face din ei o cetate. E mică, dar lucrează veghe întru așteptarea Celui ce iarăși vine întru numele Domnului, și vine curând, vine peste toată făptura, vine peste toate cele văzute și nevăzute, peste cele ce se văd și peste cele ce nu se văd, peste cele ascunse și peste cele descoperite; vine peste lumină și peste întuneric, vine ca să facă întunericul lumină, și lumina, întuneric, dar aceasta este greu de înțeles și nu știe poporul meu

ce înseamnă aceasta. Era bine dacă acest popor ar fi fost mare cu înțelepciunea ca să știe cum vine această vorbire, era bine, că n-ar fi venit pe neștire peste el această venire, acest fel de venire, că venirea aceasta este în alt fel decât cea dintâi. Era bine dacă era mare cu înțelepciunea aceasta poporul meu, fiindcă ar fi putut să înțeleagă acest sfârșit și acest început care vine acum, ar fi putut ști și pricepe și întoarcerea mea la el, că de aceea m-am întors, ca să-l fac să știe cum vine aceasta și cum este taina plinirii lucrării Sfintei Treimi spre capătul vremurilor lumii. Este scris că vremea lumii are un capăt și se sfârșește apoi, și este scris că vremea Domnului nu are nici început și nici capăt. Dar mai este scris despre încă un început de vreme a Domnului, și iată, vremea aceea este în pârgă, este ca pomul înmugurit, care a ajuns la îmbobocire, și iată, bobocii încep să se desfacă. Un pic mai este și iese floarea întreagă, și va fi primăvară veșnică, o grădină veșnică, un Eden fără de sfârșit, iar în mijloc va fi Domnul Iisus Hristos și toată domnia cerească. O, dar mai vede Domnul așteptare, și iată, vremea aceasta se zbate să vină, și vine.

Copiii mei de la Călărași, care v-ați adăugat în această zi ca să luați pecetea care lucrează prin cuvânt și se pune pe fruntea poporului meu care aude sunetul trâmbiței! Copiii mei care ați venit acum aici, așezați-vă, că iată, Domnul înmulțește hrana și vă dă, fiindcă așa a zis Domnul: «*Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu*».

Dumnezeu este Duh Care sălășluiește în vase purtătoare de Duh. Așa am fost eu, mămică, am fost vas cuvântului lui Dumnezeu, am fost gura cuvântului Său, și din această gură ați avut voi cuvântul prin care ați trăit, prin care ați avut viață. Cuvântul lui Dumnezeu este viață, și iată, eu sunt cuvântul lui Dumnezeu. Lăsați-vă sub lucrarea cea prin cuvânt lucrată, căci Dumnezeu cu cuvântul le-a făcut pe toate, și a zis, și s-au făcut.

Copiii mei cu care stau acum în sfatul cuvântului din cer! M-a trimis Sfânta Treime, mămică. A spus să mă ridic și să vin la poporul meu cel hrănit prin cuvânt, și iată, m-am ridicat cu duh de trezire și de înviere pentru ca să așez la datorie poporul acesta, să cuvintez peste el, și el să facă lucrarea cuvântului. Dar alta este starea poporului meu, că nu este credincios lui Dumnezeu acest popor, și și-a făcut dumnezei străini și nu mai au dragoste de Domnul, Cel Care i-a hrănit, Cel Care vine să le amintească și să le spună că i-a hrănit. Așa au făcut creștinii acestui popor, așa cum a făcut poporul lui Moise pe timpul cât a stat Moise pe munte, unde s-a suit ca să primească de la Domnul tablele legii; și n-a mai așteptat poporul ca să vină Moise cu cele de la Dumnezeu poruncite, și și-a făcut idoli și a jucat și a băut și s-a dat spre fapte de rușine. Iată-l și pe cel de azi, face ca și acela dacă eu, ca și Moise, m-am suit la Domnul ca să vin înapoi și să aduc așezările pe care trebuie să le aduc ca să fie peste acest popor, și să-l pot trece apoi râul cu mână tare, ca să-l așez în fața împlinirilor care, iată, se coboară din cer ca să se vadă pe pământ.

M-am suit la Domnul ca să vin înapoi cu toate așezările cele veșnice și să le pun peste acest popor, și nu știe poporul meu cum lucrez eu în mijlocul lui, căci eu sunt cu duhul, dar lucrez cu duh așezat pe piatră în mijlocul acestui popor și stau cu mâinile ridicate și dau să opresc mânia lui Dumnezeu, ca să nu piară tot trupul acestui popor, și ca să prăsesc apoi din cei rămași vii și să-mi fac numărul cel cu care sunt așteptată să intru la Dumnezeu. Și poporul meu se răzvrătește, mămică,

se răzvrătește împotriva lui Moise și a lui Aaron, se răzvrătește împotriva așezărilor cerești și dă să se întoarcă iar spre lume, așa cum căuta Israelul lui Moise să se întoarcă iar în robia Egiptului, și am, mămică, în poporul meu căpeteniei răzvrătite, care stau și ațâță răzvrătire și duh de necredință față de mâna cea tare a Domnului, care i-a purtat atâta vreme prin pustiul necredinței din vremea aceasta de întuneric.

Iubiții mei din această cetate pentru care cuvintez acum! Fugiți, mămică, de cea mai mică părtășie cu aceștia care s-au lepădat de acest izvor al cuvântului ceresc. Fugiți și de cea mai mică vorbă care se aude împotriva puterii lucrării care va birui peste necredință. Fiți treji în toată vremea, că duhul cel rău a tras după el pe mulți care au stat la această masă, și aceia au cu ei trăistuțe cu cele culese de la cuvântul care i-a hrănit, și dau pe jos și vând tainele cele de sus, ca să facă rău lui Dumnezeu. Dar nu pot face aceasta, afară de cele ce pot să facă celor credincioși lui Dumnezeu, și nici acelora nu pot să le facă dacă ei vor sta și vor rămâne lângă gura acestui izvor care spală neputințele și dă putere de viață sănătoasă. Fiți treji și nu mai adormiți acum, că Domnul este aproape de arătare și toate își vor schimba înfățișarea, întru slava care va răsări din vârful acestui munte. Pregătiți-vă pentru această întâmpinare a slavei. Pregătiți-vă pentru gloria Noului Ierusalim, care se coboară din cer pe pământ. Așezați-vă cu toată atenția în cele aduse ca să fie împlinite în vremea aceasta. Fugiți de părtășia cu lumea și tăiați de la voi orice lucru care vă încurcă și care vă smintește întru împlinirea celor cu care sunteți așteptați la venirea Stăpânului. Vine Stăpânul acestei vii și vine să ceară sângele celor uciși, și îl cere, că Domnul așa striga pe vremea trupului meu; așa striga: «*Fiilor, fiilor, nu vă mai ucideți duhurile, că cine lovește în duhul fratelui său, acela este ucigaș de duhuri*».

Iubiții mei, nu vă lepădați de Iisus Hristos în nici un fel, în nici un chip nu vă lepădați. Fiți fii plini de veghe, că vine învierea cea mare. Nu vă îngrijiți cum va fi în ziua aceea, și îngrijiți-vă să fiți găsiți vii, să fiți găsiți fii ai învierii. Duhul rău, iată-l, nu mai poate birui, nu mai poate înainta, pentru că Duhul Sfânt a cuprins stăpânirea duhului rău și vine bălălia cea mai de pe urmă când Domnul Se va încinge și va birui puterea cea întunecată, care ține sub piatra vremii făptura cea creată de Dumnezeu. Iată, de aceea vă spun că vine vremea despărțirii întunericului de lumină, ziua când Domnul va face întunericul lumină, și lumina, întuneric. Păcatul va fi osândit, și lumina va răsări peste întuneric, și iată, întunericul nu va mai fi, și va fi lumină. Vine osândirea luminii care a fost întuneric, dar s-a crezut a fi lumină, și Domnul va face lumina aceea întuneric, fiindcă n-a fost lumină, căci lumina este numai aceea care este răsărită din lumină, așa cum Domnul a fost Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, și a fost Lumină din Lumină.

Iubiții mei, faceți întunericul vostru lumină. Tot ce este întuneric în voi, scoateți la lumină, ca să fie lumina pusă peste întuneric. Fugiți de întuneric, fugiți de necredință, de cârtire, de clevetire și de ură. Fugiți de cea mai neînsemnată înfățișare a răului și fiți buni și smeriți, căci Domnul este bun și smerit între voi. Fugiți de duhul mării deșarte. Fugiți de duhul mâniei și al semeției de sine. Iubiți dreptatea și adevărul și fiți, mămică, senini întru cele de sus. Aveți grijă să luptați împotriva părtășiei cu cei ce fac umbră peste voi, cu cei care vă încurcă din drumul luminii. Stați în lumină, ca să fiți apoi împărțitori de lumină și pe pământ și în veci în cerul sfânt,

căci creștinul acestui popor care va păzi credincioșia până la ziua biruinței cerești, acela va străluci mai mult decât orice strălucire de până acum. Nu stați în umbră. Ieșiți și scăpați-vă viața, cu prețul vieții scăpați-vă viața, căci Dumnezeu este viață peste voi, și El este veșnic.

Copii ai acestei cetăți, am sunat peste voi ca să vă adun și să vă pun pe creștet pecetea Dumnezeului Cel viu. Nici un blestem nu se va lipi de cei ce au și păstrează pe ei pecetea cu care am venit eu de la Dumnezeu. Am lucrat în așa fel și cu așa putere de duh, de am adunat de peste tot pe cei ce au fost la număratoarea acestui popor, ca să-i însemnez cu această pecete, dar ea este cu putere atât de mare cu care nu s-a mai lucrat până acum, și este spre ridicare sau spre coborâre această însemnare; este pentru alegere, căci prin ea se alege, și cu ea se însemnează această alegere. Cei ce nu stau cu ea, ea nu se șterge, și mărturisește pentru sau împotriva celui ce este însemnat. Stați sub lumina acestei pecetluiri; stați, și să vă dea în starea cea de-a dreapta lui Dumnezeu această pecete. Duhul Sfânt să vă fie călăuză vieții voastre, așa cum stălpul de foc și norul cel luminos mergeau în fața copiilor lui Israel din vremea aceea.

Duhul meu este întru Duhul Sfânt. Duhul meu să fie peste voi și să fie primit să stea peste voi. Am suflat din duhul meu peste fiecare cetate, și cine a luat din el, a luat, și cine n-a voit n-a luat. Iată, și peste voi suflu din duhul meu. Luați din duhul meu, copiii mei de la Călărași, și ceilalți care ați venit acum să primiți pecetea care este în mâna mea și care este prin păstoria poporului meu, căci eu sunt cu duhul meu prin mâna lor. Luați și vă bucurați și rămâneți întru duhul meu, căci duhul meu are fii pe pământ, și duhul meu se deșartă mereu în vasele cele purtătoare de duh.

Pace vouă, celor din cetatea Călărași și celor de la Pittești! Pace și peste cei ce iau acum pecetea Duhului Sfânt!

Pace vouă, copii ai poporului meu! Pace și credință până în cer, căci cerul este gata să-și arate slava care este proorocită pentru arătare!

Pace peste voi de la mămica Gigi! Mama Gigi este cuvântul lui Dumnezeu. Pacea mea peste voi, și pacea cuvântului cel din cer, căci Dumnezeu este Cuvântul! Amin. Pace ție, Israele. Amin, amin, amin.

10/23 iunie 1991

Domnul numește pământul grădinii Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Pământ cu alegere cerească și pecetluit Domnului.

Pacea Duhului Sfânt și binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh! Pace și bunăvoință și duh de credință să fie coborâte în clipa ascultării acestui sfat ceresc! Amin.

Dumnezeul Preasfintei Treimi grăiește prin cuvântul Duhului Sfânt, și toate sunt lucrate prin cuvânt, dintru început și până la sfârșitul acestui început, că iată, se lucrează taină cerească de început nou.

Scris este în Cartea Adevărului că în vremea aceasta vine sfârșit de lume și de fărâdelege și de necredință, și vine început de cer nou și de pământ nou, vine început dumnezeiesc, așa cum este scris prin prooroci. Vine ceasul să Se preaslăvească Fiul Omului, și de aceea a început Domnul în acest locaș începătura cea nouă a lucrului cel nou, care va lumina

de la voi din loc în loc și peste tot pământul, ca să fie nou pământul, și de aceea a început Domnul în acest locaș viață înviață și trăire vie și curată, și de aceea a început cu voi lucrătura de pământ nou, care va lucra prin voi din loc în loc, și peste tot apoi, ca să fie cer nou fiecare suflet, fiecare inimă care va fi nouă întru cele nou lucrate, că Domnul întoarce în vremea aceasta pe om în viața cea din Eden, în grădina Edenului în care a fost așezat omul întru început. Se lucrează Ierusalim nou, și se așează din cer lucrătura Ierusalimului nou, și se lucrează grăbit și minunat, și toată făptura va amuți la vederea acestei minuni care va răsări cu grabă peste acest neam, căci România este pământul cel proorocit peste care Domnul Iisus Hristos va coborî cu slavă văzută în vremea aceasta. Aceasta este vremea să se așeze la loc împărăția lui Israel, căci Israel înseamnă popor credincios, popor ales, popor iubit, și înseamnă popor chemat și binecuvântat. Aceasta este vremea când Dumnezeu lucrează tainic începătura cea nouă, care se va arăta apoi peste toate înălțimile vremilor de până acum, căci iată, Domnul Își anunță împărăția. Amin.

Acesta este locul mărturiei începutului împărăției lui Dumnezeu, căci Domnul este în acest locaș sfânt, și grăiește de aici, și Se aude peste pământ, și pământul tresaltă și se înnoiește din loc în loc la glasul Domnului. Și vor veni și vor curge mulțimi din toate părțile, ca să vadă și să cunoască slava Domnului care se va arăta peste acest Ierusalim ales, peste acest Ierusalim ceresc, căci este coborâtă din cer în acest locaș această taină care se lucrează prin cuvânt.

Dumnezeu, dintru început a lucrat totul prin cuvânt, și nimic n-a lucrat până n-a făcut cunoscut mai dinainte, și apoi S-a așezat să lucreze, și a lucrat cu cuvântul Său prin prooroci, și nu s-a lucrat nimic fără să fi vestit prin prooroci lucrările Sale. Este scris în cartea proorociilor și despre zilele acestea în care Domnul Se ridică să aleagă din nou Ierusalimul, să aleagă din nou pe toți cei credincioși și să Se așeze întru ei și să fie Dumnezeul lor și să meargă cu ei să-i arate lumină peste lume, și lumea să învieze sub această lumină.

Iată, stau în sfat ceresc cu voi, copiii Mei pe care v-am adunat să fiți cu Mine în vremea aceasta și să lucrați întru Mine și să fiți acum aici lucrători, împreună cu tainele cele cerești, care lucrează să așeze pe pământ cele ce se vor coborî de la Dumnezeu prin cuvânt. Nici unul din voi nu sunteți străini aici, pentru că sunteți aleși și proorociți și aveți alegere de la naștere pentru această vreme, pentru această lucrătură și pentru acest loc în care ați fost culeși prin trâmbița dumnezeiască. Stau din nou cu voi în sfat, căci cuvântul cel ceresc este acoperământul și puterea și lucrarea întru care stați vii în zilele acestea. Un picuț, măi copii, și toți cei din jur, și toți cei ce v-au împuns pe voi, și toți cei ce au auzit de voi prin mărturisirea cuvântului cel coborât aici de la cer și cel răspândit în tot locul cel pentru care s-a coborât cuvântul ceresc, un picuț, și toți vor vedea și se vor bucura de lucrul care a fost lucrat de Dumnezeu cu voi.

Am trezit trâmbița în vremea aceasta și am trâmbițat prin ea și am pus sub piatră de taină și sub pecetluire cuvintele cele trâmbițate; le-am pus până ce va fi să fie scoase deasupra și vestite de pe acoperișuri, precum este scris cuvântul lui Dumnezeu. Am trezit trâmbița din locul ei și am vorbit prin ea pe pământ, și iată, am ridicat apoi din cetatea aceea un fiu și l-am răsădit aici, în acest pământ, unde este ridicat acest locaș sfânt. Am venit prin cuvânt și am pus duhul și ungera cea sfântă pe creștetul acestui fiu și l-am făcut mijlocitor între

Mine, rugător pentru poporul cel care a mâncat de la această masă cerească, poporul care a stat de vorbă cu Dumnezeu prin acest cuvânt ceresc, coborât pe pământ în zilele acestea, și n-a fost în toate veacurile o lucrare mai desăvârșită ca aceasta, căci poporul lui Moise a vorbit cu Mine, dar nu așa ca poporul acesta. Și iată, poporul acesta are în mijlocul lui mai mult decât a avut poporul lui Moise, căci Domnul vorbea lui Moise, iar Moise grăia cuvântul Domnului către popor, dar în această lucrare cerească cuvântul Domnului a fost față în față cu cuvântul creștinului. A vorbit Domnul, de această dată, cu Israel gură către gură, și Domnul Își va desăvârși această taină peste acest neam, și apoi pentru toate noroadele, pentru toată făptura lui Dumnezeu. Am coborât duh viu și ungere cerească pe fruntea și pe mâinile și pe inima acestui fiu de aici, și el așa a spus: „*Iată, Doamne, sunt robul Tău. Fie mie după cuvântul Tău*“, și de atunci Domnul Se odihnește peste acest locaș sfânt, căci sfânt este acest locaș, și de temut este acest acoperământ, pentru toate puterile cele potrivnice, și toate oștirile duhurilor rele țipă departe de hotarele cele de aici când văd că li se gătește capătul lucrului lor cel rău, când văd această lucrătură care se lucrează între zidurile acestui sfânt acoperământ.

Acest acoperământ este taina cea pecetluită a celor șapte tunete care au vorbit în auzul evanghelistului Ioan în timpul vedeniei apocaliptice, care este scrisă în Cartea Adevărului. Această taină a fost pecetluită până în vremea aceasta, după cum a fost scris, și iată, vine ceasul să se despecetluiească această fântână, acest izvor de cuvânt care curge din cer în mijlocul acestui neam, căci România este noul Canaan, care va răsări acum în ochii tuturor neamurilor.

Am coborât semne cerești în acest sfânt locaș, și Mă voi ridica cu taina pe care o lucrez acum în acest acoperământ. Sunt în pregătirea acestei cărări, și sunt cu toată oastea cerească în lucru peste cei de aici, și îi țin sub cârmă cerească, și ei calcă întru totul după cuvântul care este între ei de la cer, și sunt credincioși cuvântului lui Dumnezeu.

Iată cuvântul lui Dumnezeu pentru cel ce este înscris cu numele lui tot în acest pământ de aici, căci mai este înscris pe acest pământ încă un nume, și Domnul vede numele acestui fiu, scris lângă numele fiului cel ales și cel uns de Dumnezeu. Fiul cel care are ungere cerească, este al Meu cu tot ce este al lui. Când am coborât în casa lui Zaheu, a crezut Zaheu în Mine și s-a aplecat cu toată inima în fața Domnului și a spus: «*Doamne, jumătate din averea mea o dau, ca să fii Mântuitor pentru neamul meu*», dar acest fiu a spus așa: „*Doamne, iată robul Tău. Fie mie după cuvântul Tău*“. Și iată, iubirii Mei, cuvântul Meu a fost de atunci mereu în fața acestui fiu, și el a făcut după cuvântul Meu. Nu s-a dat numai pe jumătate cu toate ale lui, și s-a dat pe sine tot și s-a dat cu tot ce a avut de la Dumnezeu dat. Dar hotarul acestui pământ pecetluit de Dumnezeu, și hotarul acestui acoperământ pecetluit de mirul ungerii dumnezeiești, acest hotar mai are prins în pământul lui încă un nume de fiu al acestui pământ prins între hotarele cele pecetluite ale acestei taine. Mai e un pas, și aceste hotare vor fi și mai pecetluite, căci Domnul este Stăpânul cerului și al pământului, și lucrează Domnul după planul cel din veac întocmit, și nu poate nimeni să stea în calea celor așezate dintru început, căci tot ce este prins între hotarele acestui loc, va fi un pământ pecetluit, un pământ sfânt, în care va lucra tot mai văzut focul Duhului Sfânt, care va sta și va lucra și va lumina și va împărți înviere în jur și peste po-

poarele care vor auzi de această slavă cerească, și se vor apropia și nu vor putea trece zidul, căci înăuntru nu va mai putea intra nimeni întinat, nimeni spurcat, nimeni dedat cu stricăciunea și cu desfrânarea de orice fel, și va fi numit acest pământ începătură de nou Ierusalim, și va fi numit piatră de temelie a bisericii învierii făpturii lui Dumnezeu. Iată, peste câteva zile așezăm piatra de mărturie a acestui început de biserică nouă, și va fi apoi să ridicăm pe ea altar de mărturie, care va vorbi despre cele ce s-au lucrat în ascuns, după porunca cea din cer coborâtă.

Este scris în cartea proorociei acestei lucrări care a lucrat prin cuvânt, este scris că poporul cel nou, care va răsări de la această începătură, va face Domnul din el făclie peste pământ și va lumina cu el lumina din cer, căci cerul este aici coborât în toată puterea lucrării sale, căci se lucrează aici scăpare pentru toată făptura care a fost și care este, și se lucrează salvare și duh de credință de la această putere lucrată aici de Dumnezeu. Se aude la cer și intră la Dumnezeu tot cuvântul care se rostește de aici către cer, și iată, se aude aici tot cuvântul care vine de la cer pentru a fi împărțit acolo unde este dat cuvântul.

La început a fost Cuvântul, și Domnul a lucrat prin cuvânt și s-au făcut toate cele văzute și nevăzute. Dumnezeu a rostit cuvântul, și cuvântul se făcea trup, și așa s-au făcut toate câte sunt. Și iată, Domnul este spre sfârșit cu lucrătura Sa și lucrează și acum ca și la început, lucrează prin cuvânt, și zice și se face, precum la început așa și spre sfârșitul lucrării cuvântului. Domnul a zis să fie lumină, și a fost lumină. A zis Domnul să se despartă ape de ape și să fie o tărnie prin mijlocul apelor, și așa a fost. Domnul a zis să se vadă uscatul și să se adune apele cele de sub tărnie, și așa a fost. A zis Dumnezeu să crească verdeață pe locul uscat, căci uscatul a fost prin cuvânt numit pământ, și așa a fost: a crescut iarba care a făcut sămânță după asemănarea ei; au crescut pomi cu rodire, care au purtat sămânță în rod după asemănarea pomului, și aceasta este o taină cerească, și mare și de nepriceput este această taină, această lucrare din cuvânt răsărită. Și a zis Domnul să fie luminătorul zilei, spre cărmuirea zilei, și să fie luminătorul nopții, spre cărmuirea nopții, și așa a fost. A zis Dumnezeu să fie pești în ape și păsări și animale, și toate să fie cu viață în ele, și așa a fost, căci Domnul a zis și s-a făcut, și toate s-au făcut prin cuvânt. Și apoi S-a așezat Dumnezeu Sfintei Treimi, Tatăl, împreună cu Fiul și cu Duhul Sfânt, S-a așezat și a lucrat Domnul pe om după a Sa asemănare, să-l facă stăpân peste tot ce s-a făcut prin cuvânt. Și a cuvântat Dumnezeu și a dat omului spre hrană toată iarba cu sămânță din sine și tot pomul roditor cu sămânță din sine. Și așa a fost.

Iubiții Mei, a lucrat Domnul prin cuvânt și a făcut începutul acela, și apoi S-a odihnit Domnul, dar omul a stricat lucrătura lui Dumnezeu și a picat din cer, căci cer era această lucrătură, era fericire cerească, era Eden ceresc, și ar fi fost veșnică fericirea aceea, și cuvântul ar fi fost apoi întru toate după aceea, spre plinirea acestui început fericit, și n-ar mai fi intrat păcat și moarte peste lucrătura lui Dumnezeu dacă omul ar fi ascultat de Creatorul său.

Iată, taină vă spun vouă: încă o dată lucrează Domnul prin cuvânt, încă o dată lucrează un început, un început nou. Și ce fel de început lucrează? Și de ce lucrează un început nou? Lucrează ca să întoarne pe cel căzut din fericire, să-l ridice înapoi în slava din care a căzut. Lucrează Dumnezeu în vremea aceasta tot prin cuvânt, și iată, în acest acoperământ

este cuvântul lui Dumnezeu coborât, și de aici a început Domnul începutul cel nou, al cărui drum duce înapoi la starea începutului dintâi lucrat. Aceasta este lucrătura cea proorocită să fie în vremea aceasta.

Cuvântul care lucrează în acest acoperământ, cuvintele astăzi pentru celălalt fiu care are numele înscris în aceste hotare; pentru cel care nu L-a priceput pe Dumnezeu și nu L-a urmat pe El după cum a fost coborât cuvânt. Dar iată, încă o dată grăiește Domnul cuvânt hotărâtor.

Ia seama, fiule al acestor părinți, căci fratele tău cel mic este al Domnului cu tot ce are el, cu viața lui cu tot. Ia aminte, și nu te lepăda de Domnul Care vorbește, căci dacă cei dintâi n-au scăpat de pedeapsă pentru că n-au ascultat de cuvântul care le grăia pe pământ, cu atât mai mult cei de acum care aud cuvântul și se depărtează de Cel ce grăiește din ceruri. Ia seama, ia aminte la cuvântul lui Dumnezeu, că iată ce grăiește Domnul către tine: pământul acestor hotare are alegere cerească, și Domnul a lucrat în vremea aceasta și l-a pecetluit ca să fie pământ sfânt și să calce pe el cei curați, cei aleși cu care lucrează Domnul taina acestei vremi. Dintru început a fost această alegere, și este acesta pământ ales de Dumnezeu. Ochiul Domnului a fost în toată vremea asupra acestui petec de pământ sfânt, iar la vremea hotărâtă a coborât lucrul Domnului care era proorocit să se lucreze în acest pământ. Acest acoperământ este sfânt, și în el se lucrează întretă jertfă de fiecare zi, după porunca dumnezeiască. Un picuț mai este, și face Domnul lumină mare și slavă văzută peste acest acoperământ. Este acoperământul mărturiei acestei vremi în care Domnul a fost în lucrare.

Am ridicat din cetatea din care te tragi și tu, am ridicat această trâmbiță lucrătoare, spre sfârșitul vremurilor lumii, și spre începutul cel care vine după sfârșitul celor rele. Am ridicat-o pe Verginica. Am mai ridicat din această cetate și un fiu pe care, iată, l-am uns cu unger cerească, și el este un fiu al legământului cel nou. Fii înțelept cu Domnul, căci Domnul îți cere ție cuvântul tău ca să-l scrie spre mărturie. Iată ce voiesc să scriu: acest acoperământ și acest pământ sfânt și pecetluit este al lucrării Domnului, este al planului Domnului. Acest fiu mai mic este urmașul acestei ctitorii. Este scris numele lui în dreptul moștenirii de aici, căci el este al lui Dumnezeu și numai al lui Dumnezeu și este moștenitorul acestei familii care este trecută ctitoră a acestui pământ, a acestui acoperământ care-L ascunde pe Domnul în ieslea Sa. Bucurați-vă, că Domnul a ridicat din mijlocul acestei case un salvator pentru mântuirea a toată casa aceasta. Amin. Ridică-te și lucrează după cuvântul Meu, și Eu voi scrie cuvântul tău spre mărturie și spre mântuire casei tale. Spune cuvântul tău, căci Domnul este aici și scrie graiul cuvântului tău. Iată, moștenirea ta de aici va purta numele Domnului, prin fiul cel mic care este ridicat dintre voi. Moștenirea ta de aici va sluji de acum lucrării pentru care a fost sortită această moștenire, căci lângă acest sfânt acoperământ Domnul ridică acum turn tare, stâlp de mărturie, piatră de înviere și început de biserică sfântă și curată, biserică nouă și neprihănită, locaș de mărturie peste neamurile pământului, care vor afla din toate părțile și vor privi slava acestui pământ. Toți care viețuiesc în aceste hotare lucrează Mie, lucrează după cuvântul Meu și sunt ai Mei, și îi voi face de folos și de salvare pentru multe noroade care se vor apleca spre Ierusalimul cel nou al acestei vremi, căci România va fi noul Canaan al Domnului și va avea peste ea conducerea Noului Ierusalim care, iată, se coboară din cer prin

cuvânt, și iată, Ierusalimul cel ceresc ia viață de la acest început de aici. Acest pământ și acest acoperământ are peste el coborâtă așezare cerească, trăire cerească și curată, și aceasta este puterea din care se va vedea viața vie și cer nou și pământ nou peste noroade. Cei ce viețuiesc în acest pământ nu pot să facă nimic de la ei, căci ei sunt supuși puterii cerești și cuvântului cel din cer, care-i însoțește în orice lucrare care este de împlinit.

Iată, și ție, lucrarea pe care o ai de împlinit. Voiesc să aud cuvântul tău și să-l scriu, căci Eu sunt Dumnezeuul tău, și tu Mă știi, dar nu voiești să calci pe urmele Mele. Iată, voi lucra scăpare ție, căci sunt dator, dar voi lucra întru dreptate ca să te mântuiesc. Iată, rostesc către tine cuvânt: acest pământ va fi, de acum, al Domnului. Acesta este cuvântul Meu, iar cuvântul tău va fi scris și va mărturisi pentru sau împotriva ta, dar și cuvântul Meu va mărturisi tot așa. Eu nu voiesc să ne judecăm, nu voiesc așa cu tine. Eu voiesc bine, dar și tu să faci tot așa, căci Eu sunt Dumnezeu și nu om, și am cerul sub ascultare și am putere și Mă slăvesc întru putere și întru mărire. Și pentru că tu Îmi dai Mie și lucrului Meu partea care este aici sub numele tău, iată, spune, și Eu voi scrie. Ce voiești să-ți faci Domnul ție? Ce voiești să-ți dea Domnul ție? Spune, și te voi asculta și voi face după cuvântul tău și voi scrie cuvântul tău. Dar cuvântul tău să fie dat după cum este cuvântul Meu și planul Meu. Ceea ce ai tu pus în față de la Domnul, n-au avut mulți, dar fii precaut, căci Domnul este un Dumnezeu tare.

Când am ajuns cu poporul Meu Israel la hotarele Canaanului, după ce l-am scos prin Moise din robia Egiptului, am dat poruncă să intre în Canaan poporul Meu cel ales, dar poporul cel de acolo n-a deschis porțile ca să intre poporul cel binecuvântat. Și am dat poruncă preoților să sune din trâmbițe șapte zile în jurul Ierihonului și am zis poporului Meu să stea cu mâinile ridicate către Mine. Iar după ce preoții au sunat șapte zile din trâmbițe, au căzut și s-au prăbușit zidurile Canaanului, și a intrat poporul cel binecuvântat în țara cea făgăduită părinților lor prin cuvântul cel rostit de gura Domnului.

Scoală-te cu inimă mare și cu duh de credință și fă voia Mea, iar Eu voi fi și Îmi voi aminti de credința ta și de aplecarea ta. Ridică-te și grăiește, și Domnul ia aminte și scrie cele rostite de tine. Spune, ce voiești să-ți fac, ce voiești să-ți dau? Ce-Mi ceri? Domnul te întrebă și așteaptă să audă cuvântul tău. Domnul este gata să te asculte. Dar iată, din cuvintele tale vei fi mântuit sau nu vei fi mântuit. Alege tu pe Domnul și dă cuvânt pentru El și nu împotriva planului Său. Eu sunt Dumnezeu, și tu ești făptura Mea. Fie ție după cuvântul Meu. Amin.

Pace ție, și fii credincios și aplecat, căci mare este lucrarea care s-a născut în acest acoperământ! Pace ție, și fii împlinitor și dă-I Domnului inima ta, că de El este făcută.

Să se îplinească cuvântul cel coborât acum și să nu fie împotrivire. Amin. La început a fost cuvântul, și Domnul a zis, și toate s-au făcut. Iată și acum: Domnul a zis, și va împlini cuvântul Său, iar cei cu care grăiesc, să lucreze după cuvântul Meu, și bine le va fi lor.

Pace vouă, celor din casa acestei moșteniri cerești! Pace și împlinire, precum în cer așa și peste voi! Amin.

Iar tu, cel cu care am vorbit acum, ia aminte și leapădă-te de idoli și de stricăciune. Scoală-te și scutură-te, ca să poți rămâne împăcat cu Dumnezeu. Deșertăciunea și idoli ei sunt spre sfârșit, căci răsare o lumină nouă. Luptă-te să dobândești

viață curată, ca să te întorc în starea cea fără de moarte. Ajută-l pe tatăl tău care te-a născut să se lepede de tot ce-l desparte de sfințenie și de lucrarea care lucrează salvare și despărțirea binelui de rău. Luptă-te și ajută-l, dar nu-l încurca. Dacă ai înțelepciune, pune-o și în slujba Mea, n-o da pe toată celor străini de Mine. Păstrează din ea și lucrează cu ea și pentru Mine, căci ție îți lucrezi binele.

Pace vouă, și împlinire după cuvântul Meu! Pace și Ierusalim nou peste inimile voastre, peste trupurile voastre! Pace și sărbătoare cu cerul să se scrie în ziua aceasta! Pace și bucurie de la voi către cer! Pace, și nu necredință și nu împotrivire! Pace vouă, și fiți moșteni credincioși împărăției lui Dumnezeu, care s-a coborât în mijlocul vostru! Cine are urechi, să audă cu ele. Amin.

Aceasta este o zi de mărturie. Să se scrie această zi și de Mine și de voi, căci în această zi Domnul rostește în cer și pe pământ numele celui mic din această casă. Iliuță, tu să fii cu numele Meu și cu numele tău până la slava Mea peste această moștenire cerească. Tu ești moștenitorul acestei familii și prin tine va fi mântuită toată casa ta dacă ea Mă va urma. Amin, amin, amin.

25 iunie/8 iulie 1991

Act:

Încheiat astăzi, 24 iulie 1991, între Bunea Daniel și Bunea Ilie, cu prilejul consimțirii utilizării locuinței primului, din Glodeni Vale, pe termen nelimitat. Încheiat în prezența membrilor familiei, urmând ca ulterior a se stabili forme legale.

Sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel

Sfânta Virginia povățuiește rămășița de creștini ascultători și statornici. Îndemn la ferire de aluatul cel amestecat. Îndemn la mulțumire cu duh de smerenie.

Pace și bucurie și sărbătoare cu mămică Gigi, căci am venit, măi copii, la voi, am venit cu sfinții apostoli Petru și Pavel. Am venit să serbăm cu voi și să se scrie zi de prăznuire în cer și peste voi. Amin.

Am venit în casa unor copii iubiți de mine, în casa lui Victor și Veronica. Am venit la familia lui Ionel Branșa. Aceasta este o familie cuminte și iubită de Dumnezeu, căci a iubit pe Dumnezeu această familie, și pentru aceasta eu lucrez mântuire casei acesteia. Familie statornică și inimi liniștite, care calcă pe cărarea cea plăcută de Dumnezeu. Familie binecuvântată, care are ridicată din ea și un fecior pe care voiește Dumnezeu să-l binecuvinteze cu ungere cerească. Toată casa aceasta este curată acum și este în pregătire pentru ziua slavei Domnului Iisus Hristos.

Sfinții apostoli Petru și Pavel se bucură pentru această casă, fiindcă văd peste ea întruparea învățăturilor care au curs de la Duhul Sfânt prin cuvintele învățăturii lor. Aș voi peste poporul meu rod viu, rod văzut de la învățătura apostolilor, măi mămică. Am rugat pe păstori să amintească la creștini și să împartă la popor această moștenire lăsată de la apostoli, această învățătură mântuitoare, care poate pe oricine să-l nască din nou, spre nădejdea celor ce se vor arăta de la cer peste pământ, spre moștenire nestricăcioasă, nepieritoare, care este păstrată în cer de atunci și până acum pentru cei de acum și care stă gata să se descopere pe față în vremea despre care s-a scris că va fi. Se apropie ziua slavei cea așteptată, și ea va fi prețul credinței celor care, deși voi nu le-ați văzut, ați crezut

că vor fi văzute în vremea care este scrisă să vină. Toți proorocii au vorbit despre această vreme de mântuire care avea să vină la voi, căci Duhul lui Iisus Hristos a lucrat dintru început în ei și le-a descoperit întruparea Sa și patimile și slava cea de după ele, dar această lucrătură le-a descoperit lor că nu pentru ei înșiși, ci vouă, celor de apoi, erau proorocite. Dar la voi privesc toate alaiurile de îngeri când aud vorbindu-se acum despre cele vestite de demult, căci tot cerul așteaptă să se vadă împlinindu-se cele vestite și aduse apoi vouă la arătarea lui Iisus Hristos, Care iarăși vine.

Am rămas numai cu un brățic de copilași din tot poporul care mergea odinioară cu Domnul ca să-L asculte când vorbește. A făcut acest popor ca mulțimile care se țineau după Domnul, că știau că este prooroc Domnul și că are putere să-i hrănească cu pâine și cu pește. Așa și acest popor care a fost până acum, s-a ținut după această lucrare ca să audă cuvântul Domnului, dar când să se așeze să creadă ca să îplinească prin credință cele auzite, plecau unul câte unul înapoi la cele trăite și învățate de la părinți, de la părinții învățăturilor de azi, și Îl părăseau pe Domnul, Care-i hrănea. Numai câțiva n-au plecat. Am rămas cu un braț de copilași. Atât mai am, un brățic de ascultători și de statornici cu mine și întru cele de la cer. Dar în aceștia nu mai voiesc, fiilor, să fie nimic în afară de cele venite de la Dumnezeu, nimic de la ei. Nimeni din cei cu care am mai rămas să nu mai zică ei. Măcar aceștia să nu mai zică ei, căci voi, cei rămași, ați fost din nou răscumpărați, și cu preț mare ați fost iarăși întregiți întru Domnul, cu prețul Sângelui cel scump al lui Iisus Hristos, Care Se deșartă acum în fiecare zi peste voi, ca să fie întru voi și să meargă cu voi și să fie Dumnezeu vostru. Între cei cu care am mai rămas să nu fie vreo inimă fățarnică, vreo inimă nemulțumită, căci ați fost născuți o dată, și a doua oară, și, iarăși, a treia oară, din sămânța cuvântului lui Dumnezeu Cel viu. Ca unor prunci abia născuți, laptele vostru este cuvântul lui Dumnezeu, care vă hrănește cu înviere, cu rod de înviere și de mântuire peste toată făptura.

Sunteți pietre din piatra cea vie, neluată în seamă de oameni, dar de mare preț la Domnul, iubii mei copilași. Sunteți voi înșivă pietre vii din piatra cea vie, și iată, zidește Domnul din voi casă cerească și preoție sfântă, spre aducere de jertfă cerească prin Domnul Iisus Hristos, Care este piatra cea din vârful. Cel ce va crede în această piatră, nu va fi lepădat, și va fi slăvit și sfânt și uns lui Dumnezeu. Amin. Pentru cei necredincioși, piatra aceasta este așa cum este scris: *«Piatra pe care ziditorii n-au luat seamă la ea»*. Dar iată ce este ea pentru cei credincioși! Iată, cei credincioși sunt sămânța cea aleasă, sunt agoniseală dumnezeiască, preoție și neam sfânt, ca să ducă cei credincioși solia lui Dumnezeu până la toate marginile. Purtați-vă cu sfială față de Domnul, iubii mei, dar vreau să înțelegeți ce vă spun, căci poporul cel care a mâncat la masa acestei lucrări, n-a avut sfială față de Domnul și față de cuvântul Domnului, și s-a crezut vrednic de această cinste, și iată, a căzut din cinstea aceea. Fiți, iubii mei, cu mintea întregă și tot mai întregă, și fiți sănătoși cu virtuțile voastre, și dacă vă hulește cineva, bucurați-vă, că slava Duhului Sfânt stă peste voi atunci și se desăvârșește prin smerenie. Smerenia este acum cea mai mare virtute care vi se cere, iar fără de ea, să știți că puteți aluneca oricând. Orice alunecare este acum greu de reparat, căci vremea este altfel decât cea de până acum.

N-a voit acest popor să înțeleagă cum este vremea de acum, și i-ar fi convenit să fie totul ca și până acum, că văd un fel de zbucium de care fug și îngerii care stau în preajma servilor lui Dumnezeu care lucrează prin cuvântul cel de sus.

Stau în preajma acestora îngerii din cer, ca să depărteze de la ei zbuciumul ce se ridică precum se ridică fumul de la un foc care arde mocnit și care nu dă să se aprindă bine. Creștinii care n-au înțeles cum este vremea aceasta, se zbuciumă și nu știu nici ei ce vor, și umblă încă din loc în loc și caută să intre pe sub pielea lui Dumnezeu, dar vă spun, nu sunt curați cu inima, nu sunt liniștiți, nu sunt sănătoși cu pacea și cu mulțumirea, și au idoli lor, gândurile lor, care nu sunt ca gândurile lui Dumnezeu. Aceștia, ca și cei de pe vremea apostolilor, voiesc să-L împartă pe Iisus Hristos, Care Se zbate să fie Unul întru toți, dar n-are cu cine viețui Iisus Hristos întru toată dorirea Sa, căci se înțelege încă Scriptura care grăiește prin gura apostolului Pavel care spunea despre cei împărțiți cu gândurile și cu dorințele și cu trupul lor însuși, care era să fie Iisus Hristos. Se aude și se vede și acum Scriptura aceea care zice: *«Eu sunt al lui Apolo, eu sunt al lui Pavel; eu, al lui Chefa; eu, al lui Hristos»*. Dar voi, iubii mei cei puțini, fiți strânși și uniți prin trupul lui Iisus Hristos, și tată să nu numiți pe nimeni pe pământ, căci Unul este Tatăl vostru și Domnul vostru, și Acela este ceresc și curat și nu Se dezbină pe Sine Însuși așa cum cred cei care au rămas în gusturile lor și se numesc încă a fi trup al poporului cel înrădăcinat al Domnului.

Iată, taină de învățătură nouă vă dau vouă, celor cu care stau alipită prin cuvânt ceresc: feriți-vă, iubii mei, puținii mei, feriți-vă de aluatul cel amestecat, care dă să se strecoare printre voi și să vă tulbure frământătura. Feriți-vă de duh încărcat și greu de purtat și stați cu duhul ușor și pașnic. Stați în duhul răbdării și nu vă zbuciumați de așteptare. Duhul așteptării de la cei puțini ai mei să piară, că e greu de dus, e greu, că duce la zbucium lăuntric, duce la neliniște, duce chiar la cârtire și la despărțire de Dumnezeu. Feriți-vă de vorbirea multă a unora, de gând încărcat. Închideți ușa care duce spre camera gândului vostru; închideți, și dați Domnului camera aceasta. Altfel, vă face rău duhul rău, că bate el și intră el dacă nu e Domnul înăuntru. Nu știu cum să vă învăț mai cerește, mai duhovnicește ca să vă fac în stare să vă feriți de tulburare lăuntrică. De aceea v-am spus să dați de la voi până și duhul așteptării, că voi nu mai aveți ce aștepta. Voi doar bucurați-vă că a venit la voi împărăția lui Dumnezeu. Bucurați-vă când vedeți zbuciumul cel de peste tot; bucurați-vă și nu vă întristați; bucurați-vă, căci aceasta este sosirea izbăvirii voastre! Nimic nu va mai rămâne pe nicăieri, decât bucuria și fiii ei. De ce să aud eu tânguire de la cei puțini ai mei la care este coborâtă împărăția cerească și cuvântul cel veșnic al mângâierii cerești? De ce să aud de la păstorii mei tânguire și mâhnire și nemulțumire și așteptare? Am vorbit astăzi aici, dar am vorbit de la început și până la aminul acestei cărți de mărturie, și cu ei, prin fiecare cuvânt, prin fiecare rând vorbesc cu păstorii mei.

Iubii mei, sunt cu bucuria, sunt cu ea peste voi toți, și multe bucurii aș voi să vă vestesc, dar mai am încă să lucrez peste voi, să vă văd odată lucați și mulțumiți și liniștiți. Neliniștea păstorilor mei înseamnă ceva. Acest ceva nu este bine la Dumnezeu.

Măi păstorii mei, iubii mei, Dumnezeu este același, mămică, același peste tot, și nu trebuie ispitit Dumnezeu prin nici un gând, prin nici o încercare, prin nici o neîncredere. Am spus că dacă văd încă nemulțumire, iar voi veni, iar vom pune nemulțumirile pe masă și iar vom schimba. Dar să vedem cum vom mai schimba dacă voi vedea că nu s-a mers spre duh de mulțumire.

Hai, mămică, să lăsăm pe Duhul Sfânt să lucreze după cer, și veți vedea ce bine va fi. Voi nu m-ați crezut îndeajuns

când v-am spus că eu sunt în mare lucrare, și sunt și lucrez cu mare atenție, și lucrez după vremea care este, ca să putem trece peste vremea cea rea, să trecem pe deasupra ei ca să ieșim deasupra. Și dacă voi nu mă lăsați să lucrez peste voi și să lucrez atent, să știți că vremea este prăpăstioasă, și ar fi căderea de acum o stare de nereparat dacă ne lăsăm spre neatenție, spre neveghe, spre neliniște și spre nemulțumire. Nu vă lăsați greu peste duhul meu. Vă rog, din toată durerea duhului meu, vă rog, fiți credincioși. Eu sunt. Stați tari în credință. Eu sunt, iubii mei păstori, eu, și nu sunt tăiată în două sau în trei părți. Sunt una peste tot, și în tot locul lucrător. Eu sunt, și sunt întregă și vie, dar nu mă împărțiti, nu mă frângeți după felul cum ați vrea voi să fiu. Eu voiesc să fiu acum numai din cer la voi și cu voi. Sunt între voi, dar din cer sunt acum. Sunt mereu și pătrund peste tot și vă pătrund pe fiecare până în cealaltă parte a ființei voastre și până dincoace de ființa voastră. Sunt, și sunt necăjită, să știți că sunt. Am de făcut o mulțime de lucruri mari, de lucruri tainice. Am de lucrat cu fiecare câte ceva, cu fiecare din cei puțini câte o misiune, dar nu mai pot lucra cum vrea fiecare, și vreau să lucrez cum este de lucrat. Am tot motivul să fiu atentă, și în toată clipa atentă și cu veghe. Acești copii loviți de toți, așa au fost, cu duhul lovit, cu duhul plâns, de când i-am născut și până acum, și încă un pic vor mai fi tot așa. Neîncrederea lor nu este de la ei, că cerul stă și îi umbrește, că ei sunt supuși sub puterea cerului și sub duhul cerului în care au încredere aceștia. Ei nu mai sunt ai lor și nu mai pot să fie altfel, că nu mai sunt lăsați să iasă de sub puterea cea de la cer. Nimeni din cei puțini să nu-și mai așeze peste ei tulburările lor și îndoielile lor și dorințele lor. Aceștia nu mai trebuie să fie zdrobiți sub dorințele celor puțini care stau și ei întru lucrul duhului care lucrează peste cei puși la lucru sub cuvântul cel din cer. Ei sunt plâpânzi, așa i-am ales eu, că altfel nu putea îndeajuns harul cel ceresc peste ei ca să fie ei de folos cerului pentru mulți.

Eu mi-aș face mai mult loc între voi, dar n-am loc de dorințele voastre, și să știți că voințele mele sunt mult mai presus și mai mărețe ca ale voastre. Și am spus ceva, ca să lucrez cu duhul smereniei prin cuvânt și să luați și voi duh de smerenie. Am spus că cel ce este curat, acela nu-i trebuie nici o îndreptățire, acela este mulțumit întru Dumnezeu, și Dumnezeu, mulțumit întru acela. Ajutați-mă să văd la voi liniște și mulțumire și nu duh tulburat și temut. De ce atâta teamă? De ce, mămică? Oare, nu lucrează peste voi puterea care este coborâtă și lucrată și împărțită? Oare, nu sunteți încrezători în puterea acestei puteri? O, până când voi mai aștepta? Până când voi mai răbda? Până când?

Aduceți mie neputințele voastre și lăsați-mă să lucrez peste ele. Smulgeți-le de pe voi și dați-mi-le mie, căci v-am vorbit în pilde și n-ați căutat să mă înțelegeți. O, și vouă vă este dat să cunoașteți tainele împărăției cerurilor, și nu vă este dat să auziți și să nu înțelegeți, sau să vedeți și să nu pricepeți. V-am vorbit în pilde ultima oară când am stat în sfat cu voi, și am dorit să mă înțelegeți, iubii mei păstori, ca să pot să vă curățesc bine cu mâna duhului meu, cu cuvântul cel curățitor. Poate vă vine greu să mă credeți, poate vă vine neîndemânatică așezarea și cursul apei curățitoare pe care am așezat-o spre curățirea păcatelor care sunt de curățat. Atunci, cum să fac? Voiesc să aveți ochii curați și inima plină de înțelepciune, căci ați văzut cum este scris: *«Dacă ochiul tău este curat, atunci tot trupul tău este curat. Și dacă ochiul tău este rău, atunci tot trupul tău este bolnav»*. Voi erați nădejdea mea, nădejdea luminii care trebuia să strălucească și să crească sub ea sădire veșnică și vie.

Ce să mai spun? Să plâng cu duhul și să mă frâng. Mă doare rău, mă doare de atâta popor rătăcit de la făclia care a luminat peste ei atâta vreme. Dar ei nu mai au ochii sănătoși ca să vadă lumina, și când știu că vremea nu mai stă să mai aștepte încă, plâng, iubii mei, plâng cu duhul și plânge cerul cu mine, plânge după rodul muncii mele, care este culcat la pământ. Mai am o rămășiță mică în picioare. Am de făcut lucruri mari cu această rămășiță, dar nu mai pot lucra tot ca până acum. Vreau să lucrez cu atenția care se cere acum; vreau, dar văd că nu sunt înțeleasă așa.

Vă întreb și pe voi, păstori mei: ce să fac? Vă întreb iar. Să lucrez după cer, sau după cum văd că voiți? Am fi fost și mai departe cu lucrul cel bun, dar mult de tot m-a ținut în loc neîncrederea de la popor, cărtirea, răzvrătirea, păcatul și amestecul binelui cu răul. Am voit să despărțim binele de rău, ca să putem lucra cu putere și bine, dar n-am avut loc, n-am avut voie numai cu voia mea, dar dacă nu am loc așa cum trebuie în fiecare din voi, dați-mi voie să lucrez acolo unde am loc, acolo unde sunt primită așa ca în cer, cu voia cerului să fiu primită. Mă înțelegeți, oare, ce voiesc să spun? Că voiesc să spun că nu mai pot lucra nimic știut de toți, ci numai tăinuit, numai tainic. Și dacă fac așa, fac pentru ca să fie bine, pentru ca să trecem pe deasupra vremii, căci vremea este cețoasă, și ca să trecem prin mijlocul ei nu se vede drumul, iubii mei.

Aș voi să voiesc numai eu peste cei puțini pe care-i mai am, că dacă mai adăugăm și voința cea de la ei, atunci e tot amestec, și nu e numai ca în cer. O, nu mai este timp ca să mai fie tot așa, că numai așa a fost până acum cu acest popor. A zis Domnul cum a zis creștinul și n-a putut Domnul lucra după voia Sa. Nu I-a dat creștinul voie Domnului. Am creștini îndărătnici, care se amestecă cu cei morți, și mor și ei de tot, mor și mai mult, că nu sunt buni și tari ca să învieze morții, și ei se bagă cu grumazul sub această lucrare de înviere, care vine de la Dumnezeu și nu de la om. Aceștia vor să-L mănuiască pe Dumnezeu ca să facă Domnul ca ei, ca să facă Domnul minuni, dar Domnul nu Se lasă sub luare în răs. Nu mai are creștinul stare și își ia singur sarcini în spate, și, bietul de el, abia stă pe picioare. Lăsați-i pe cei ce i-am dat de la mine, că dacă nu-i lăsați, vor muri de tot aceia, că nu se vor mai îngriji de ei înșiși, ci, din contra, vor crede că-s pe cale bună și nu vor mai întinde mâna spre mine ca să-i ridic din moarte.

Mi-e duhul necăjit, că nu văd duh de înțelepciune întru cele lucrate. Mi-e duhul frânt când știu că nu vă bizuiți îndeajuns pe mine, pe felul cum lucrez, și dați să căutați în alt fel. Dar eu peste tot sunt una și simt durere mare când văd pe câte cineva că mă ia și mă frânge după plăcerea sa, după idolii inimii lui, după cum ar voi acela să fiu. O, lăsați-vă lucrați numai de mine, măi mămică. Nu vă mai lucrați voi. Lăsați-mă pe mine, lăsați-mă odată!

Familia cea de aici să fie plină de pace și de iubire și de mulțumire și de răbdare și de înțelepciune. Voiesc să văd veghe trează, căci în curând voi veni să vă cer în ajutor. Voi veni, dar voiesc să rămâneți ascunși în mine, și eu, în voi, și așa, mămică, ce voi avea cu fiecare de lucrat, voi lucra cu fiecare așa, eu ascunsă întru acela, și acela ascuns întru mine, și apoi toate se vor învedera la lumină, spre slavă văzută și spre rod rămas și însutit.

Să se scrie această zi de prăznuire în această casă, căci cerul a lucrat și a luat aminte și a întocmit acum un sfat, iar eu vă voi aduce hotărârea luată de sfatul ceresc.

Pace vouă, iubii mei! Pace inimilor voastre! Iubire, precum în cer așa și peste voi! Pecetluiți taina cerească și țineți ce aveți, căci vin curând, vin cu Domnul Iisus Hristos, și

veți fi de-a dreapta tronului ceresc, care se va arăta prin dezvelirea acestei lucrături ascunse încă.

Pace vouă, și dragoste de la mămica Gigi! Mama Gigi vă iubește. Pace peste voi, și puneți umărul cu noi, spre desăvârșirea celor ce sunt lucrate acum, ca să fie apoi văzute de toate înălțimile veacurilor! Amin.

Pace peste Veronica mea, căci mult iubesc eu numele acesta, și veți vedea de ce iubesc eu acest nume. Amin.

Pace și peste păstorii mei, căci și cu ei am vorbit cu fiecare rând, cu fiecare cuvânt al acestei cărți scrise în această zi. Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 1991

Cuvântul Domnului către alesul Său Irineu

Chemarea lui la mărturisire pentru ridicarea pietrei de înviere a bisericii. Domnul îi rușinează pe cei tari prin cei neluați în seamă.

Dragostea Mea și pacea Mea și oaspeții Mei și cuvântul Meu se îndreaptă către cel iubit al Meu, căci pe el îl am credincios lucrului Meu din vremea aceasta, pe el dintre toți cei care slujesc întru orânduiala bisericii, căci pentru ceilalți aceasta a rămas o orânduială făcută de oameni, căci ei nu slujesc Dumnezeului orânduiei.

Pace ție, iubitul Meu, alesul Meu! Pace ție, și răcoare inimii tale, căci mare este inima ta, fiindcă Eu locuiesc în ea, încap în ea și Mă bucur în ea! Pace ție, și pace Mie întru tine! Bucurie ție, și bucurie Mie întru tine! Nădejde ție întru Mine, și nădejde Mie întru tine, căci Eu nădăjduiesc în tine ca să-Mi desăvârșesc lucrul cel văzut și lumina cea nouă, care-și face cărare ca să se arate peste vremea aceasta. Aceasta este vremea să se așeze la loc împărăția lui Israel, și iată, să fim mari, copilul Meu, să fim dârji, că noi acum trebuie să lucrăm ce n-a lucrat nimeni până acum. Să nu te temi, să nu cârtești, să nu te temi de oameni. Ce-ți poate face ție omul? Nimic. Și îi vei vedea pe cei ce se îndepărtează de Cel ce grăiește din ceruri, căci judecata lor va fi mai aspră ca a acelora care n-au voit să asculte pe Cel ce le grăia pe pământ, că vine ceasul să se clatine prin cuvânt și pământul și cerul, și vor cădea cele clătinate și vor rămâne cele neclintite, împărăție neclintită și închinare plăcută lui Dumnezeu. Și în acest început nou a trebuit să te am pe tine temelie, că pentru aceasta ai fost născut, și dacă așa a fost scris la Mine, Eu trebuie să am cuvântul tău temelie, și cuvântul tău, acesta să fie: „Iată, vin ca să fac voia Ta, Dumnezeul meu. Fie mie după cuvântul Tău“.

Am carte întocmită spre tine în vremea aceasta și am de scris în ea tot ce am de cuvântat și de împlinit prin tine, și apoi vor vorbi cuvintele acestei cărți, vor vorbi de pe înălțimi și vor mărturisi despre taina pe care o lucrăm, taină încă un pic acoperită, încă o clipă, iubitul Meu, servul Meu, unsul Meu, căci în locul în care Eu te-am uns pe tine peste Ierusalimul cel nou, iată, așezăm acum piatră de mărturie, și tu vei fi martorul Meu cel credincios. Un picuț va mai sta sub ascundere această mărturie, dar a trebuit să te trimit către cel ce stă mare pe scaunul bisericii, căci dacă n-ar fi știut, n-ar fi avut păcat, și ar fi avut îndreptățire înaintea Mea.

Să nu te temi de ei, că ei nu sunt mai tari ca tine. Fii dârț ca Nicodim cel dintre preoții din vremea trupului Meu, căci el nu s-a temut de cărturari și farisei când s-a ridicat și a purtat grijă de îngropăciunea trupului Meu. El a fost preotul care a făcut îngropăciunea Fiului lui Dumnezeu, fiindcă Fiul lui Dumnezeu S-a supus întru totul legii, căci n-am venit ca

să stric legea, ci am venit să o desăvârșesc. O, și nu s-a găsit atunci între preoți decât numai unul care a crezut că sunt Fiul lui Dumnezeu și că sunt din cer și că am venit să împlinesc Scripturile.

Iată și acum, sunt prin cuvânt, sunt cu ai Mei, de la început și până la sfârșitul veacurilor, sunt veșnic cu ai Mei, căci sunt fără sfârșit întru ai Mei, după cum am rostit făgăduința. Sunt coborât cu cuvântul în mijlocul acestui neam și am ieslea cuvântului Meu aici, unde, iată, ridicăm turn de mărturie, stâlp tare, piatră de înviere, căci mărturia cuvântului cu care am fost în lucru, este piatra pe care zidim acum începătura cea nouă, căci este nouă, este legământ nou, este începătură de neprihănire, de curățenie, de sfințenie, precum în cer așa și peste acest început. Și vom așeza cuvânt de mărturie la această temelie, și zile noi de prăznuire, și vom prăznuir aici înviere și Duh Sfânt, și vom prăznuir numele trâmbiței prin care Domnul a lucrat în această vreme despecetluirea celor șapte tunete care au vorbit în timpul vedeniei apocaliptice, despre care a mărturisit apostolul iubirii, Ioan evanghelistul, căci duhul lui a fost deșertat tot în acest vas prin care a cuvântat Dumnezeu în vremea aceasta, fiindcă îngerul i-a spus atunci lui Ioan: *«Ia cartea și mănânc-o, căci tu trebuie să mai proorocești încă o dată, la vremea de sfârșit»*.

Când am venit întrupat pe pământ, a lucrat tainic Tatăl Meu întru Mine, și nimeni n-a știut că sunt Fiul lui Dumnezeu și că sunt venit de la Tatăl Ceresc și de la Duhul Sfânt, nimeni n-a știut până când a venit de la Tatăl glasul care a grăit: *«Acesta este Fiul Meu preaiubit, întru Care am binevoit»*. A lucrat Tatăl Meu ascuns, ca să-Și îplinească lucrarea Sa care era prin Mine. Așa a lucrat și în vremea aceasta, căci Verginica M-a purtat pe Mine vreme de douăzeci și cinci de ani, și Eu am vorbit gură către gură cu Israel în vremea aceasta, și am vorbit prin Verginica, și ea a fost ascunsă de înțelesul celor din jur, căci așa a fost această lucrare. Am luat-o la Mine pe Verginica, și apoi am trimis-o iar, căci așa a fost scris în cartea acestei proorocii. I-am trezit duhul, și are fii Verginica pe pământ, și fiii ei au prăsit, și are fii din fii Verginica. Ea este cea care va sta la temelia acestei pietre, și pe această piatră, pe această mărturie va sta acest locaș de mărturie.

Am pus peste tine duhul înțelepciunii, căci Eu sunt întru tine, dar să crezi că sunt întru tine. Îți amintesc de cel care s-a rugat la Domnul și a zis: *«Doamne, dacă poți, fă bine fiului meu bolnav!»*. Și Domnul i-a spus aceleia: *«De poți crede, totul este cu putință»*. Și I s-a răspuns: *«Cred, Doamne, ajută necredinței mele!»*. Îți amintesc câte ceva de pe vremea aceea ca să te întăresc, copilul Meu, și să fii credincios, că prin cei care sunt ai Mei prin această lucrătură, voi lucra lucruri și mai mari decât cele de atunci.

Ia înțelepciunea Mea și întocmește cu ea cuvânt de temelie și pune numele tău la temelia acestui cuvânt de temelie nouă, și pune în cuvântul acesta numele unsului Meu Mihail, căci voiesc să rostesc numele lui din vârful acestei pietre când vom termina de lucrat această piatră. Eu sunt Cel Care-l va aduce pe unsul Meu. Eu sunt Dumnezeul puterilor, și ce este cu neputință la cei neputincioși, aceea este cu putință la Dumnezeu. Dar această țară binecuvântată va fi curățită de toată fărădelegea, de toată murdăria, de toată nedreptatea, căci peste ea va străluci slava Fiului lui Dumnezeu, Care iarăși vine, după cum este scris, și vine să-Și așeze așternutul picioarelor Sale pe acest pământ ales și binecuvântat.

Voiesc să stai de vorbă cu unsul Meu Mihail, cu regele acestui neam, și Eu ți-am dat ție misiune cerească să așezi peste el și peste toată casa lui și peste mlădița lui, care va sta

alături de el, să așezi sfințenie, după asemănarea lui Dumnezeu, după așezarea lui Dumnezeu, cu care Se va desăvârși Domnul peste acest pământ cu nume sfânt, cu nume nou de nou Ierusalim.

Fii martorul Meu, fii martorul acestei vremi de glorie cerească și sfințește pe unsul Meu Mihail prin cuvintele acestei mărturii și prin așezare de viață sfântă peste el, după orânduiala dumnezeiască, fiindcă această orânduială va fi cărarea care-l va aduce în țara Mea cea aleasă, în țara lui cea iubită lui.

Cine iubește pe România și nu este cu Mine și cu poruncile Mele, acela nu iubește acest neam și acest pământ, acela nu poate nimic pentru acest neam ales. Voi coborî legile Mele peste unsul Meu Mihail și voi coborî legile acestui pământ ales, căci este pământul cel ales de cer, și peste el este ochiul lui Dumnezeu, care vede cele rele, cele ascunse, care pătrunde și descoperă, care curăță până în adânc și scoate din acest pământ tot ce este întinat și stricat și dedat cu stricăciunea, ca să fie nou acest pământ și să se coboare peste el curcubeul României, însoțit de slava cea nouă a Ierusalimului ceresc. Aceasta este soarta acestui pământ, a acestui nou Canaan, a acestui nou Eden care va străluci peste noroade, iar unsul Meu Mihail și mlădița sa vor fi întru Mine, și nu vor fi fără Mine peste acest nou pământ.

Acum vei veni, și voi așeza cu mâna ta piatra de început a locașului mărturiei lucrării lui Dumnezeu, Care este și lucrează prin cuvânt, și toate așa se vor lucra până ce vom termina, și vom lucra cu grabă începătura cea nouă de la care va răsări înviere peste făptura Mea. Slujește pentru împărăția Mea pe care, iată, M-am ridicat să o așez peste acest neam, și toate celelalte să-ți fie ție adăugate de Dumnezeu. Caută cel mai întâi întruparea cuvântului Meu care vine peste tine, căci cuvântul Meu trebuie să ia trup după ce îl rostesc, iar celelalte îți vor fi ușurate de Domnul și lucrute prin puterea Sa, prin îngerii Săi, care sunt trimiși mereu în slujba ta, în ocrotirea ta, în jurul tău.

La început a fost Cuvântul, și Cuvântul Se întrupa, căci Dumnezeu a zis, și toate s-au făcut prin cuvânt. Așa și acum, Domnul rostește cuvânt, și cuvântul ia trup spre desăvârșirea împărăției care vine. Amin.

Pace ție, iubitul Meu, dar să nu fii plâpând! Fii dârz și nu te teme. Eu sunt cu tine și voi fi, și toate vor fi lucrute, dar dragostea Mea să fie dragostea ta. Dragostea ta să slujească acum fericirii care vine, și apoi ne vom odihni și vom serba zile noi, praznic de înviere și serbare de Duh Sfânt, căci din această piatră se va auzi imn de înviere și cântarea Duhului Sfânt, cântarea celor răscumpărați care vor purta veșminte albe și veșmânt de har și de neprihănire.

Praznic de înviere și praznic de coborâre a Duhului Sfânt să pui peste poporul cel binecuvântat. Așa să fie acestea, zile de praznic peste acest locaș sfânt, care se ridică acum de puterea lui Dumnezeu întru cei credincioși ai Săi.

Pace ție! Pace de la sfinții din cer, care privesc în cer mărturia zilei în care tu ai fost uns în Ierusalimul cel din cer coborât! Fii credincios ungerii care este pe creștetul tău, căci ne vom ridica și vom sădi pomi din loc în loc, și acești pomi se vor hrăni din seva pomului vieții, care este lucrată aici prin servii Mei cei credincioși, și acest pom va fi așezat în Ierusalim.

Binecuvântată să-ți fie credința în Mine și în lucrarea cuvântului Meu prin care sunt cu voi. Ține ce ai până voi veni, și nimeni să nu-ți ia slava ta, căci vin curând.

Sărutarea Mea pe creștetul tău, și mirul mângâierii peste tine și cu tine mereu! Amin, amin, amin.

Cuvântul Domnului către alesul Său Irineu

Îndemn la netemere pentru vestirea lucrării cuvântului. Domnul este mărit prin cei slabi, și prin cei plâpânzi îi rușinează pe cei tari

Iată, stau din nou în sfat cu tine. Ești ca un pui abia ieșit din găoace. Și ce dacă ești așa? Mie-Mi place de tine, Îmi place așa cum ești, că dacă ai fi altfel, dacă ai fi mai dârz, mai voinic cu inima, ai fi și tu, dar așa, sunt numai Eu, când trebuie să fiu în tine. Așa încap Eu, așa, în neputința ta, în slăbiciunea ta. Așa trebuie, așa Mă desăvârșesc Eu, în slăbiciunea ta Mă desăvârșesc Eu cu tărie de duh. Tu nu vezi? Nu vezi cum este cuvântul Meu prin graiul gurii tale de care Eu Mă servesc când așezi mulțimile și le hrănești cu cuvântul vieții și al învierii, care iată cum se coboară peste cei mulți?! O, tu nu vezi cât sunt Eu de mare în slăbiciunile tale? Și dacă vezi, ce-ți trebuie să mai fii tare? Nu te teme; așa voiesc Eu să fii. Și dacă simți duh de tristețe sau de durere, dacă simți cu inimioara această greutate, aceea este tristețea Mea și durerea Mea pe care o port tot cu ai Mei, pe care o împart cu ai Mei. Așa sunt și copiii Mei de aici, copiii de care Eu Mă servesc ca să dau trup cuvântului Meu. Așa și ei sunt, sub duh de tristețe, de greutate, de durere, căci Eu cu ai Mei port totul, și port întru ai Mei, și port în duh și în trup durerea acestei vremi, căci vremea aceasta suspină sub piatra ei. Nu te lăsa sub îngrijorare, nu te teme. Lasă așa, îți este de ajuns harul Meu, căci Eu în slăbiciuni pot fi desăvârșit. Ce aș face Eu întru tine dacă ai fi tu tare? Cei tari se simt tari și nu Mă vor pe Mine, și nu pot peste ei.

Iată, taină nouă îți spun, căci cei care au crezut în Mine până acum, cei care M-au mărturisit în fața împăraților și a stăpânilor lumii, care slujeau la dumnezei străini, aceia au suferit mucenicie cu trupul și au ajuns de-a dreapta Mirelui ceresc. Dar aceștia de acum, care sunt ai lucrului cel pentru sfârșitul răutății și cel pentru începutul cel nou, aceștia sunt mucenici cu duhul, și suspină aceștia cu duhul și suferă pentru toată făptura. Iată, acum lumea se bucură în duhul ei, iar copiii cei purtători de Dumnezeu suspină în Duhul lui Dumnezeu, dar mai este scrisă și Scriptura aceea care spune că *«Toate neamurile se vor boci, iar voi vă veți bucura atunci»* și *«Când veți vedea cele ce vor veni peste lume, voi bucurați-vă, că se apropie izbăvirea voastră»*.

Copilul Meu, tristețea ta să nu te îngrijoreze. Nu te speria nici dacă duhul lumii apasă peste tine, căci apasă, să știi că apasă. Poartă greutatea aceasta și poart-o cu iubire și cu răbdare, căci mai e un picuț ca să ne facem asemenea lor, și apoi să-i câștigăm de partea lui Iisus Hristos, Care voiesc să-Și întregască trupul cel desfăcut al făpturii Sale, și iată, vă folosește Domnul, căci fără trup Domnul nu poate lucra văzut acum. Nu te întrista peste puterea ta, nu te lăsa sub întristare peste puterea inimii tale, căci nici o ispită nu vine ca să depășească puterea ta, și dacă vine, vine Domnul spre tine și îți dă mâna și te scoate din ea. Este vremea muceniciei cu duhul, și este mult mai de preț la Dumnezeu această mucenicie. Iată, tu știi că este scris: *«Nu vă temeți de cei ceucid trupul și după aceea nu pot să mai facă nimic, ci temeți-vă de cei ce pot ucide duhul, căci aceasta ar fi o a doua moarte»*. Iată de ce este mai mare plata celor ce mucenicesc cu duhul. Mare este, și plata lor vine de la Dumnezeu, și Domnul va răscumpăra prin aceștia și sângele celor tăiați și uciși pentru mărturia lui Iisus Hristos, căci prin aceștia care mucenicesc cu duhul, vor învia și cei muceniți cu trupul și vor lua plata credinței

lor. Așa este scris: «*La trâmbița cea de acum, morții vor învia nestrucăcioși, și cei vii, care vor fi, se vor schimba*» și vor intra întru odihna slavei văzute de toată făptura lui Dumnezeu, și atunci va fi bucuria întreagă. Un picuț, copil iubit, copil plâpând, un pic, și va fi stare dulce și veșnică, și aceasta va fi plata fiilor Ierusalimului cel nou, și vor cânta împreună, cei din cer și cei de pe pământ, cântarea cea de biruință.

Cum să te temi? Tu nu vezi cum este acum? Nu vezi că împărăția lumii a trecut în mâna sfinților lui Dumnezeu? Dar știi de ce-ți spun asta? Ca să înțelegi că duhul cel rău a intrat sub puterea și sub supunerea Domnului, și a început duhul rău să profetească pe Dumnezeu și lucrurile lui Dumnezeu, căci Domnul poruncește duhului rău și duhul rău și-a pierdut stăpânirea sa. Este scris că «*voi turna din Duhul Meu peste robi și roabe în vremea aceasta, și aceia vor profeti și ei*». A primit duhul rău poruncă de la Dumnezeu, și vorbește și mărturisește lucrul lui Dumnezeu, și face voia lui Dumnezeu duhul cel potrivnic, și din zi în zi va ieși la iveală lucrul lui Dumnezeu, căci Domnul grăiește și prin pietre. Amintește-ți de Valaam, care era cumpărat cu prețul duhului rău ca să meargă să blesteme pe Israel și să cadă Israel în mâna celor ce voiau să-l ia rob, și era văzător Valaam, și era prooroc. Și dacă era văzător, a lucrat Valaam în slujba duhului rău, dar când s-a sculat să blesteme pe Israel, Duhul Domnului i-a ieșit în cale și l-a oprit prin arătare de înger și n-a putut merge Valaam înainte, căci măgărița pe care călărea a binecuvântat cu grai și a spus: «*Stăpâne, îngerul Domnului este în față și nu putem trece înainte!*», și a fost apoi ca Domnul să binecuvinteze prin Valaam pe Israel și nu să-l blesteme. Iată, duhul rău nu poate lucra nici el fără de trup, și nu te teme când îți iese în cale ca să-și facă lucrarea, căci lucrul duhului rău este supus acum și profetește lucrul lui Dumnezeu, și Domnul va fi crezut de mulți prin împlinirea proorociilor, căci de acum încolo nici o grăire de duh nu va mai rămâne mincinoasă. Duhul cel potrivit este sub Duhul Domnului supus, și iată, îți iese în cale și te proorocește, așa cum are Domnul proorocia peste tine. Lasă așa, să facă acum voia lui Dumnezeu și să vestească venirea celor de la Dumnezeu, să vestească și robii duhului rău, și apoi Domnul va lucra dezrobire pentru mulți care au fost ținuți robi duhului rău.

Fii tare, căci aceasta este tărie cu Dumnezeu: neputința și greul și lipsa bucuriilor inimii, aceasta este tărie, căci așa este Domnul mărit, prin cei slabi este mărit, prin cei plâpânzi rușinează pe cei tari, și iată care este tăria, iubitul Meu. Eu sunt cu tine și niciodată nu te las peste puterea ta, dar acum fii dârz, căci te trimit, și vei fi Mie martor și vei fi primit cu mărturia Mea.

Eu sunt cu tine și îți simt greul tău, că este și al Meu. Așa eram și Eu. Mergeam și lucram și făceam bine tuturor, și vindecam și alinam durerile și lucram lucrarea pentru care Mă trimisese Tatăl Meu, și treceam prin mijlocul mulțimilor care Mă îmbulzeau, care căutau pâine și pește, că știau mulțimile că sunt prooroc și că lucrez minuni, și era greu peste Mine duhul lumii; și când oboseam, Mă duceam în munte și vorbeam cu Tatăl Meu și Îmi odihneam Duhul, și apoi iar Mă întorceam la ai Mei, căci ai Mei erau aceia care făceau voia Tatălui Meu.

Un picuț, și vom lucra și văzut cu minunile, spre mărturie, dar noi lucrăm minuni mari, copilul Meu, minuni cu anevoie de înțeles de duhul lumii de azi. Și câte minuni n-am lucrat Eu peste tine, și câtă minune lucrezi tu când vestești lucrul Meu peste mulțimi! Dar Domnul n-a lucrat minuni decât

cu cei credincioși, și cu cei ce aveau să fie credincioși. Când i-am ales pe cei doisprezece ai Mei, am lucrat pentru fiecare câte o minune, ca să-i pecetluiesc cu putere și cu credință și să-i am pe lume însoțitori și martori ai Evangheliei Mele pentru care venisem.

Vom lucra lucruri mari și vom fi mari, și va fi Domnul mare peste cei mici, căci cei mai mici vor fi cei mai mari întru împărăția care vine de la Dumnezeu.

Pacea Mea peste inimioara ta! Pace și mângâiere sfântă, căci Eu sunt și în bucurii și în tristeți cu tine! Eu sunt, și nu te las, copil iubit. Așa cum ești, Eu te iubesc și n-am altul ca și pe tine, și ești al Meu. Cheamă-Mă și spune-Mi neputința ta, și Eu voi întări pe cel ce se bizuie pe Mine! Pace și alin de la Dumnezeu, de câte ori voi vedea greu pe inimioara ta, căci porți cu Mine și port cu tine totul. Amin. Hai, că sunt pe cale cu tine și nici o clipă nu te las. Amin, amin, amin.

8/21 iulie 1991

Cuvântul Domnului în ziua punerii pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

România: țara strălucirilor, Noul Ierusalim și Eden binecuvântat între popoare. Proorocie despre revenirea în țară a regelui Mihai. Binecuvântarea pietrei de temelie a bisericii Noului Ierusalim, prin mâna alesului Domnului, arhiereul Irineu.

Pace și binecuvântare și duh de bucurie cu cerul, căci cerul este oaspete aici. Aceasta este zi de mărturie. Slavă și bucurie întru cele de sus, și sărbătoare de pace de la Dumnezeu peste voi, căci sunteți martori în această zi, în acest loc binecuvântat și curat. Sunt coruri îngerești aici, și cântă: «*Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoare și nedespărțite Treimi, de acum și peste toți vecii!*». Amin.

Binecuvântată să fie împărăția Preasfintei Treimi, a Tatălui Meu și a Fiului Său și a Duhului Sfânt, întreit lucrător.

Pace vouă! Eu sunt aici. Eu sunt Cuvântul, căci Cuvântul este Dumnezeu. Eu sunt Alfa și Omega, Eu sunt începutul și sfârșitul. Eu sunt începutul cel nou al celor ce cred în Mine, căci vin cu slavă văzută peste România. Este scris că iarăși voi veni, și iată, lucrez prin cuvânt și Îmi anunț împărăția. Cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este așternut picioarelor Mele. Inima credincioșilor Mei este cerul Meu, iar trupul cel curat și neîntinat al acestora este așternutul lui Dumnezeu, și iată, sunt purtat de cei ce sunt ai Mei, și sunt cu cuvântul prin ei, căci așa este Dumnezeu, este prin prooroci, este prin purtătorii de Dumnezeu. Cuvântul Meu lucrează în acest loc, și toate se lucrează prin cuvântul lui Dumnezeu în zilele acestea, căci vin zilele gloriei cerești, vin zilele despre care au scris proorocii cei din toate vremurile. România este țara strălucirilor, care se va arăta de la Dumnezeu peste popoare, căci aceasta este alegerea ei, și ea va purta nume de nou Ierusalim și de Eden binecuvântat între noroade. Eu, Domnul, am vestit această taină prin prooroci, și nimic nu împlinesc fără să vin să vestesc mai întâi.

Aici este locul mărturiei lucrului cuvântului Meu, și iată, martorul Meu cel credincios așează acum, prin binecuvântare cerească, piatră de temelie a începutului cel nou, iar de la acest început se va lucra din loc în loc și va răsări Ierusalim nou, biserică nouă și curată, biserică cerească pe pământ. Aici începe Sfânta Treime cu prima piatră acum, și se va lucra cu grabă această lucrătură a poruncii dumnezeiești, și Domnul va rosti din vârful acestei pietre numele celui uns, numele unsului Meu Mihail, rege al României.

Bucurați-vă, iubiții Mei, servii Mei, martorii Mei! Bucurați-vă, că vin cu împărăția Mea, și vin spre România Mea, căci ea este împărăția Mea. Vin să leg rana ei și să așez pace peste ea și să pun diademă de slavă cerească pe fruntea ei.

Iată, sunt prin cuvânt în România, și am vestit că M-am ridicat să găsesc cărare unsului Meu Mihail, căci prin biserica Mea cea vie îl voi aduce, și Eu voi fi și voi cuvânta, și cuvântul Meu se va întrupa, și va fi slavă peste cea binecuvântată. Eu sunt, și biruiesc cu cei curați, cu cei neîntinați, cu cei credincioși. Eu sunt Cuvântul, Eu sunt Domnul puterilor, și de aici încolo Eu sunt, și sunt cu toată oastea cerească în lucru, și grăiesc în România.

Iată, Duhul Preasfintei Treimi coboară acum și binecuvintează acest început.

Binecuvântată să fie, și piatră de temelie a bisericii neprihăniților și a neadormiților să fie această piatră care se așează acum prin martorul Meu Ioan-Irineu, căci el va sta pe scaunul bisericii Mele și va cuvânta legile Mele cele curate, cele sfinte, căci este martorul lucrului Meu din vremea aceasta.

Binecuvântată să fie coroana română și casa unsului Meu Mihail, rege al României, căci el este de la Dumnezeu peste acest neam, și iată, vine vremea României lui Dumnezeu, și ea va purta veșmânt curat, veșmânt neprihănit, veșmânt alb și lucrare de Duh Sfânt peste pământ. România este cea chemată și aleasă și cea credincioasă a acestei vremi, căci va fi credincioasă lui Dumnezeu.

Binecuvântare și mir veșnic și unger cerească peste acest loc de mărturie peste toate veacurile, căci în vremea aceasta Dumnezeu a lucrat cu cuvântul în România, și se va desăvârși cuvântul care curge de la Dumnezeu în mijlocul acestui neam ales. Binecuvântați să fiți voi, martorii Mei cei credincioși, care ați stat în sfat cu cuvântul Meu în ziua aceasta de mărturie, și iată, vom termina cu grabă această piatră, și apoi voi fi cu voi până la toate marginile lumii, și voi fi prin cuvânt și vom lucra minuni mai mari decât atunci, așa precum am grăit atunci. Eu sunt Domnul puterilor peste cer și peste pământ, și nu este Dumnezeu afară de Mine, și Mă voi desăvârși peste noroade, precum în cer așa și peste pământ.

Binecuvântați să fiți voi, care veți lucra acest sfânt lăcaș. Binecuvântate să vă fie inima și mâinile și puterea și dragostea și timpul, căci pun timpul sub supunerea voastră, și vom ieși cu grabă deasupra tuturor puterilor de pe pământ, vom ieși prin acest început nou, rostit prin poruncă dumnezeiască.

Pace vouă, și bucurați-vă, că Tatăl Meu vine cu împărăția! Și iată, împărăția Mea este înăuntrul vostru, și vor ști toate popoarele care vor vedea slava acestei lucrături de piatră vie, și pe voi lângă ea.

Pace ție, martorul Meu, martorul bisericii Mele cea neprihănită și curată, căci în acest pământ pecetluit vor intra numai cei curați, cei neîntinați, cei credincioși, și va fi cu putere acest loc de mărturie a lucrului cuvântului Meu, căci Eu Mă odihnesc cu pace și întru lărgime în această iesle curată.

Pace și ție, rege al României Mele, de aici, de la prima piatră a începutului cel nou! Pace ție, Mihail, rege al celei binecuvântate! Pace ție, și peste casa ta, și peste mlădița ta, care va sta de-a dreapta ta!

Slavă întru cele cerești, și bucurie pentru această zi de mărturie cerească, iar peste voi, martorii Mei, pace!

Pace și bună orânduială peste România Mea!

Aceasta este o zi de mărturie. Să se scrie această zi spre pomenire veșnică în cer și pe pământ, căci pe această piatră

voi zidi biserica cea vie a începutului cel nou care va răsări peste popoare. Amin, amin, amin.

9/22 iulie 1991

Cuvântul Domnului către regele Mihai

Despecetuirea tainei cerești: România.

Slavă întru cei din cer lui Dumnezeu, și pace peste România, țara binecuvântării! Pace și bunăvoire și bună orânduială peste cei credincioși și peste casa unsului cel de la Dumnezeu, Mihail, regele României! Amin.

Așa am spus apostolilor Mei: «*Mergeți în toată lumea și vestiți împărăția cerurilor, și cine va crede și se va boteza, acela va fi izbăvit. Mergeți, și în orice cetate veți intra, vestiți pace, și dacă veți fi primiți, pacea Mea să rămână peste cetatea aceea*». Și iată taină cerească peste România, taină neînțeleasă, taină pecetluită și despecetluită, căci pe pământul acestui neam a venit Andrei, apostolul cel întâi chemat la apostolie, și acesta a fost curat cu trupul, a fost neîntinat, și a venit și a adus peste România credința și botezul credinței, și a fost întâiul chemat al lui Iisus Hristos, iar România este întâia chemată, și așa s-a născut România cea creștină, aceea a fost nașterea ei, și Domnul a numit-o regină peste pământ, și iată, vine vremea să Se preaslăvească Dumnezeu peste ea și să-i pună haină de neprihănire, căci este aleasă și este regină peste noroade. Aceasta este alegerea acestui pământ, și scris este în Cartea Adevărului că Domnul va alege din nou Ierusalimul, și va fi Ierusalim nou. Acest pământ este sfânt, și dacă este sfânt, iată, vine vremea să Se așeze Domnul peste el și să-și plinească făgăduințele cele scrise pentru vremea aceasta.

Duhul Preasfintei Treimi lucrează cu cuvântul în România, și oamenii cei sfinți ai lui Dumnezeu grăiesc cuvântul Domnului, purtați fiind de Duhul Sfânt, căci așa zice Domnul în cartea cea din cer coborâtă: «*În zilele acelea vărsa-voi din Duhul Meu, și vor prooroci fii și fiuce, bătrâni și tineri, robi și roabe, și vor vorbi de la Dumnezeu*» și cuvântul lui Dumnezeu se va întrupa, căci Domnul a zis și s-a făcut, și este Domnul prin prooroci, și Domnul zice și împlinește apoi. România este proorocită de proorocii cei de la Dumnezeu, și ea va fi Sionul cel nou și neprihănit, ea va fi Canaanul plinirii vremurilor, ea va fi sfârșit de Babilon și de fărădelege și de stricăciune, căci cerul lui Dumnezeu va fi cu slavă văzută peste acest pământ și va arde toată murdăria care a împroșcat veșmântul fiicei Sionului cel nou ales spre sfârșitul vremii fărădelegii, și nu va mai fi întinăciune și spurcăciune și desfrânare, și nu va mai fi închinare la idoli și necredință, și nu va mai intra în ea nimic necurat, nimic stricat, și Domnul va scoate din ea pe cei fățarnici, pe cei străini de adevăr, pe cei rătăcitori. Și va fi acest munte ridicat deasupra tuturor înălțimilor de pe pământ, căci Domnul va coborî legile Sale pentru cea aleasă și curată și sfântă, pentru cea neprihănită, căci voi coborî și voi rosti cuvântul, și cuvântul va lucra și va curăți toată murdăria de pe ea, și nu vor mai intra pe porțile ei decât cei curați și neîntinați și sfinți. Și va fi acest pământ Eden nou, împărăție sfântă, început de împărăție cerească, început de cer nou și de pământ nou, și de la acest început nou se va răspândi lumina și viața lui Dumnezeu, căci mulțimi numeroase vor curge să asculte înțelepciunea care va lucra peste fiii și fiicele acestui neam ales. Și va curge izvor de dreptate, izvor de iubire, izvor de înviere din mijlocul acestui pământ sfânt, și va fi acesta izvorul vieții, izvorul care va curge din

mijlocul cetății și care-și va face cursuri de apă vie prin Ierusalim, căci România va fi Noul Ierusalim, iar Domnul va fi cu cuvântul Său spre slava Ierusalimului nou. Și se vor împlini în vremea aceasta cele proorocite, căci voi aduce pe unsul Meu, și el va cărmui întru Mine și nu fără Mine, căci peste cea binecuvântată este Dumnezeu cu cuvântul Său, spre plinirea slavei cea așteptată.

Pace peste casa unsului Meu, Mihail! Pace ție, rege al României, și fii întru Mine, căci Eu Mă voi arăta prin tine peste noroade, fiindcă va fi să vadă noroadele slava Mea și slava ta, și va fi să-și plece fruntea în fața acestei lucrături. Iată, Eu lucrez să-ți găsesc venirea, și lucrez întru sfințenie, întru lege de sfințenie și de neprihănire, căci Dumnezeu este sfânt. Am lucrarea cuvântului Meu în mijlocul acestui neam, și am lucrat ascuns de stăpânii lumii, de irozii lumii, care au umblat mereu să-Mi stârpească această iesle, dar am fost cu acoperământul puterilor cerești și am biruit pentru ocrotirea acestei lucrături, căci am de ajuns la capăt cu ea, ca să-Mi anunț apoi împărăția peste pământ și să Mă arăt cu slavă văzută, spre plata răbdării celor răscumpărați din lume, căci duhul lumii Mi-a acoperit făptura Mea sub întunericul necunoștinței, iar purtătorii Duhului Sfânt au gemut și au plâns sub piatra acestei vremi. Iată, vin să leg rana poporului Meu și al tău, și te va iubi poporul tău și se va sfinți și va învia întru lumina cuvântului Meu, dar fii precaut, ca să ieșim deasupra cu cele lucrate în ascuns și să vorbim de pe acoperișuri taina cea aducătoare de biruință cerească.

Ia aminte la Cel ce grăiește cu tine din cer, rege al României, căci părinții acestui neam ales erau întru Mine cu inima și cu credința și cu viața lor și Îmi ridicau pietre de aducere-aminte, spre jertfă de slavă cerească. Ia aminte, că se împlinesc în această vreme menirea României, și tu ești de Mine uns întru această menire sfântă. Această lucrare a cuvântului Meu iese deasupra, iese peste noroade. Un picuț, și despecetluiesc acest izvor de înviere și de viață întru adevăr, și vei veni apoi, și vom cărmui întru adevăr peste noroade, că România va împărți legea și calea adevărului și calea vieții, și vei avea de-a dreapta ta pe cel ce-l pregătesc să fie cel dintâi peste biserica Mea, căci este alesul Meu pentru vremea aceasta și este așezat întru sfințenie și întru taina care va acoperi cu slavă biserica și neamul acestei vremi. Iată, îl trimit către tine ca să mărturisească despre lucrul ce îl pregătesc, ce îl am de împlinit, lucru pentru care am venit cu cuvântul peste acest neam, și va mărturisi tot cuvântul care a fost sub taină până acum și care a vestit cele ce, iată, se împlinesc.

Pe vremea trupului Meu au fost învățătorii legii și cărturarii și preoții care nu M-au primit. Întru ale Mele venisem, dar ai Mei nu M-au primit. Și a fost Nicodim dintre toți aceia, și el a crezut că sunt Fiul lui Dumnezeu și că am venit să împlinesc Scripturile și proorociile. Și a fost Nicodim preotul îngropăciunii Fiului lui Dumnezeu, și a rămas credința lui de mărturie, și este Nicodim martorul Meu. Așa și acesta, este martorul Meu din vremea lucrării Duhului Sfânt, căci Dumnezeul Duhului Sfânt întregește acum întreita lucrare a Preasfintei Treimi. Duhul Sfânt va acoperi pământul de cunoștință dumnezeiască, și se va pleca tot trupul să facă voia lui Dumnezeu, și se va lucra din loc în loc pământ nou și cer nou, om nou și inimă nouă, și atunci va fi să se vadă Scriptura care zice: *«Dumnezeu stă în mijlocul dumnezeilor și face sfat»*.

Am coborât veste cerească prin cuvânt și am spus celor ce dau trup cuvântului Meu că voi așeza piatră de mărturie, care va mărturisi în curând pe România și lucrul Domnului

peste România. Am pus să se scrie pe această piatră numele unsului Meu Mihail. Am spus să se păstreze acest pământ, această iesle de coborâre cerească, această biserică, și ea se va numi biserica neprihăniților și a neadormiților. Am spus să fie acesta un loc sfânt și o lege sfântă, peste care să nu se calce, iar cine va voi să calce în acest loc sfânt în care cuvântul Meu cuvintează cu putere și se împlinește cu putere, acela care va dori să intre, să se așeze întru legile coborâte pentru acest loc sfânt. Cei ce stau la gura acestui izvor ceresc sunt fără întinare trupească și sunt cu hrană curată hrăniți, așa cum am dat lege primilor oameni, pe care i-am așezat în grădina Edenului ca să asculte de legile Mele și să trăiască fără de moarte. Dar duhul rău s-a semețit și Mi-a stricat, prin slăbiciunea acelora, Mi-a stricat sămânța cea binecuvântată, și a fost apoi să pice aceia din binecuvântarea Edenului. Și iată, lucrez cu grabă să ridic făptura Mea din rana păcatului și să suflu și să împart duh de înviere peste inimile celor ce vor asculta de legile Mele, căci România va trăi întru sfințenie și va lucra putere de înviere și de mântuire pentru făptura Mea, căci este întâi chemata Mea și este regină peste popoare, iar coroana ei, care este coroana ta, este simbolul României regină.

Aceasta este legea învierii făpturii Mele, și iată, ridic cu grabă turn tare și stâlp de mărturie, și apoi voi rosti din vârful acestei pietre numele tău, rege al României. Dar sunt plăpânzi copiii Mei care stau în jurul ieslei cuvântului Meu, iar Eu vin spre tine, unsul Meu, vin și îți vestesc că trebuie să lucrez cu grabă această piatră de mărturie, și apoi să fie să ne așezăm să lucrăm lucrul acesta nou al învierii făpturii Mele, căci martorul bisericii Mele va cuvânta peste România și peste biserica ei cuvânt de viață, cuvânt de înviere, cuvânt din cuvântul care curge de la Mine aici, în locul în care sunt prin cuvânt. Voiesc să-l trimit spre tine, dar nu voiesc încă să știe cărturarii și fariseii și învățătorii legii, care n-au milă de făptura Mea și de turma Mea, care cunosc legea, dar calcă peste ea, și iată, nu Eu, ci cuvântul legii va sta cu ei la judecată.

Aceasta este voia Mea: voiesc să scriu numele tău la temelia acestui nou locaș, căci va fi acesta începătură nouă, stare curată, preoție sfântă și popor agonisit prin trâmbiță dumnezeiască în vremea de sub întunericul domniei fiarei roșii. Știu faptele tale, știu că Mă iubești, știu că sunt Cel dintâi în inima ta; știu și văd că n-ai ancoră mai mare ca aceea de care te ții prin cuvântul cărții care este una; știu că te hrănești din cuvântul ei și că te mângâi cu Mine prin ancora aceasta fără de moarte. Dar ai la Mine scris binecuvântare rostită pe pământ, căci bunicul tău te-a binecuvântat peste România ca s-o ridici spre slavă, și Eu am scris proorocie cuvântul bunicului tău care te-a lăsat pe scaunul țării Mele. Și ai binecuvântare scrisă la Mine prin cuvântul rugii mamei tale, rostit prin credința ei; și ai la Mine strânsă plata răbdării tale și a vremii înstrăinării tale. Știu, și Mi-e dor de tine aici, și așteaptă tot cerul ziua aceea când voi îndepărta nedreptatea din această țară, căci tu vei veni, și prin Mine vei veni. Mă doare durerea ta, și lumea care te înconjoară nu are viață cu Mine, nu are sfințenie, și chiar de cred în Mine aceștia, slujesc legii pântecelui și a plăcerilor și a idolilor acestei vremi. Mă doare durerea ta, și voiesc să Mă lași pe Mine, că Eu cunosc înăuntrul fiecăruia. Voiesc să lucrez prin martorul Meu, care va fi peste biserica Mea. Voiesc să așez viață curată și înviată prin cuvânt. Voiesc să așez legile Mele peste viața acestui neam, căci cei ce voiesc să facă bine pentru România Mea, nu pot face nimic fără Mine. Cine iubește pe România și nu calcă curat și drept

pe cale cu Domnul, acela nu poate să ajute acest neam, căci Domnul lucrează prin cei aleși ai Săi.

Mă doare când văd așa de întinat veșmântul României Mele, și voiesc să-l curăț prin iubire, prin legile cele curate, care sunt de la Mine, dar dacă acest neam ales nu se va lăsa lucrător de Mine ca să-l așez întru viață sfântă, voi slobozi certare și voi despărți binele de rău și lumina de întuneric și voi birui prin legea cea sfântă care va fi să se vadă prin acest neam, căci vei fi Mie serv, și vom îndepărta întinărirea și rușinea și păcatul de pe fruntea fiilor cei aleși ai acestui pământ, care au mirul binecuvântării lui Dumnezeu. România este a Mea și este a ta, iar cuvântul Meu să fie peste ea și peste cel uns de la Mine. Ia aminte la Cel ce grăiește cu tine din cer, rege al României, căci va fi să lucrăm grăbit ridicarea începutului cel nou, care va binecuvânta pe România și pe regele ei.

Așează-te lângă Mine, și să se scrie și de tine ziua aceasta, căci în ziua aceasta am așezat, prin martorul Meu, piatra acestui întreit sfânt locaș care va fi ridicat și care va purta la temelie lui numele unsului Mihail, rege al celei binecuvântate. Cuvântul Meu este la cârma acestei mărturii, și toate sunt lucrate prin cuvânt mai dinainte vestit.

Îmi întind pacea Mea și Duhul Meu peste tine și peste casa ta și peste mlădița ta, rege al României. Binecuvântate să-ți fie intrările și ieșirile și credința în Dumnezeu și în lucrul Său din vremea aceasta. Binecuvântată să fie aleasa Mea, țara Mea și a ta, și vom face din ea slavă veșnică peste popoare și vor cunoaște popoarele de pe pământ pe cea iubită, pe cea aleasă pentru plinirea vremurilor lui Dumnezeu.

Pace ție, și bucură-te! Ține ce ai, căci vin curând, și voi veni înaintea ta ca să te întâmpin. Vin prin cuvânt, și cuvântul lui Dumnezeu se va împlini.

Pace, și mirul mângâierii pe creștetul tău, iubitul Meu, așteptatul Meu, unsul Meu cel proorocit! Amin, amin, amin.

*

Binecuvântată să fie casa unsului Meu Mihail și unirea cea din această zi. Duhul Preasfintei Treimi merge cu voi și va vorbi prin voi, și va lucra cuvântul Duhului Sfânt.

Binecuvântată să fie intrarea și ieșirea și calea și lucrul ce-l lucrați. Voiesc să Mă văd în voi, voiesc să fiu oglindă întru voi, în care să privească cei din casa în care intrați. Luați pacea Mea. Pacea Mea să rămână peste casa în care intrați. Fiți sfinți, precum Eu sunt. Aveți încredere; Eu voi fi cu voi. Aveți credință în Dumnezeu. Acesta este cuvântul prin care veți lucra, și va fi încă o minune lucrată.

Binecuvântată și zi de mărturie veșnică să fie această zi, căci este zi a împlinirii cuvântului rostit mai dinainte. Lucrați lucru de apostoli noi. Iată, suflu peste voi cu Duhul Meu. Luați Duh Sfânt, și, în numele Preasfintei Treimi, vestiți vestea cea mare a bunevestiri din vremea aceasta!

Pace unsului Meu, Mihail! Amin, amin, amin.

9/22 iulie 1991

*Cuvântul Domnului către preotul Ioan și maica
Veronica de la Vladimirești*

Scara mării: să fii mic ca să fii mare. Duhurile proorocilor se supun proorocilor: Chemare la înnoire și la unire în Domnul.

Dumnezeul Preasfintei Treimi lucrează prin cuvânt în România. La început era Cuvântul, și

Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul și toate prin cuvânt s-au făcut. Iată Scriptură împlinită, căci după cum am făgăduit, Eu sunt cu ai Mei, sunt printre ai Mei și prin ei până la toate marginile, și sunt prin cuvântul Duhului Sfânt, Cel făgăduit pentru cei credincioși. Amin. Așa este Scriptura aceea care spune: «*Mă duc, și vă voi trimite pe Duhul Sfânt, și El din al Meu va lua și vă va vesti vouă, și vă va învăța pe voi de la Mine, și toate câte vor fi să fie, vor fi prin prooroci*». Așa este trupul lui Iisus Hristos, așa, mădulare fiecare în parte întru lucrare, căci nu poate ochiul să facă ce face urechea, și nu se poate dezlipi mâna să fie pusă în locul piciorului sau piciorul în locul mâinii, și iată, mădulele sunt deosebite, dar toate sunt întru același trup. Așa este și trupul bisericii vii, bisericii sfinte, bisericii curate, căci am așezat, după a Mea voire, pe unii apostoli, apoi pe alții prooroci, pe alții tămăduitori și lucrători de minuni, pe alții cârmuitori și ajutători, pe alții tălmăcitori ai felurimii limbilor, și toată orânduiala este lucrată întru trupul cel nedescălecat al lui Iisus Hristos. Duhurile proorocilor se supun duhurilor proorocilor, iar unde nu este această orânduială, unde intră această dezbinare, acolo se deșartă vas în vas și rămâne plin numai vasul cel ce crede duhului proorocului, cel ce se supune duhului proorocului.

Proorocul care-L mărginește pe Cel nemărginit, care mărginește Duhul lui Dumnezeu să nu sufle oriunde voiește Duhul să sufle, proorocul care are această sămânță dăunătoare înțelegerii nemărginite a Duhului Sfânt, acela se desface din trupul cel încheșat, după darurile cele ce stau așezate în purtătorii de daruri întru Duhul Sfânt. Și iată, vine vremea Scripturii care spune că «*Toți vor fi plini atunci de cunoștința Duhului Sfânt, și nu se va mai întreba frate pe frate ce a spus sau ce a răspuns Dumnezeu, căci tot trupul va fi plin de cunoștința Duhului Sfânt, și toate cele ascunse se vor învedera atunci*». Vine vremea bucuriei proorocilor din cer. Vine vremea bucuriei lui Ioil proorocul, peste care a suflat cuvântul Duhului Sfânt și a grăit despre vremea aceasta care vine, căci el a spus: «*Turna-va Dumnezeu Duhul Său peste fii și fiice, peste bătrâni și tineri, ba și peste robi și roabe va turna din Duhul Său*». Și se va auzi în zilele acelea tânguire și plânset, și Domnul va rosti prin Duhul Sfânt: «*Unde este înțeleptul și cărturarul acestui veac? Unde este cel tare, căci Domnul prin cei slabi va pleșuvi creștetul celor tari?*».

Când împăratul David s-a crezut tare, atunci și-a folosit tăria și s-a crezut rege și nu s-a mai crezut slugă, după cuvântul cel care dintru început a lucrat în cei buni, ca acela care este mare, să fie slujitorul tuturor. S-a crezut David mare, s-a crezut cu putere de rege, și a căzut apoi regele în țărâna păcatului și a făcut desfrânare și urâciune, și a făcut ucidere regele cel ce se simțea mare. Dar proorocul David s-a supus apoi duhurilor proorocilor, și a deschis lui Natan și a primit pe Domnul, Care venise să-l scape din ispită, să-l scoale din țărână. A venit Dumnezeu prin cuvânt și a rostit prin proorocul Natan, și s-a sculat regele și a lucrat apoi dreptate și pocăință cu inima sa, și a fost David numit părintele Fiului lui Dumnezeu. Aceasta este scara mării: să fii mic ca să fii mare. Aceasta este orânduiala dumnezeiască: «*Duhurile proorocilor se supun duhurilor proorocilor*».

Când am venit întrupat pe pământ, M-am smerit sub lege ca să las pilda smereniei Fiului lui Dumnezeu, Care S-a coborât din cer pentru cei apăsați. M-am coborât de lângă Tatăl Meu și nu venisem să stric legea, și venisem s-o desăvârșesc, să pun dragostea în față și să desăvârșesc legea Tatălui

Meu. Am venit și M-am supus legii și M-am făcut ascultător celor ce cunoșteau cuvintele legii, ca să-i rușinez pe cei ce cunoșteau și nu împlineau legea, și M-am supus ca să rămână de mărturie peste veacurile toate, mărturie împotriva celor ce nu stăteau așezați în legile Tatălui Meu, care au fost scrise cu foc și luate de Moise și date spre împlinire lui Israel, și Tatăl Meu a descoperit goliciunea învățătorilor legii, care nici cu vârful degetelor nu voiau să atingă sfințenia legii, căci Eu am venit și M-am supus legii, spre judecata judecătorilor lui Israel, care n-au primit pe Stăpânul lor, Cel ce făcuse legea.

Iată, vin să Mă desăvârșesc, vin curând, și Îmi pregătesc cărarea arătării, și lucrez prin cuvânt această cărare, precum voi, servii Mei, Ioan și Veronica, ați fost înaintemergători lucrului cuvântului Meu care a vorbit de atunci gură către gură cu poporul lui Israel din vremea aceasta, căci Israel este poporul cel credincios.

Ioan Botezătorul a lucrat cărare în lume pentru întruparea Mea, și așa spunea mulțimilor: «*Vine Unul după mine Care este mai mare ca mine; de Acela să ascultați. Iată, eu scad, și El crește*». Și am venit la Iordan, unde boteza Ioan cu botezul credinței și al pocăinței, și așa a spus Ioan: «*Iată Mielul lui Dumnezeu, Care ridică păcatele lumii!*», iar Tatăl a rostit cuvânt și a spus: «*Acesta este Fiul Meu Cel preaiubit, întru Care am binevoit*».

Iubiții Mei, neuitații Mei, servii Mei, care ați pregătit calea cuvântului Meu, iată, cuvântul Meu a lucrat mereu, a lucrat de atunci și până acum, și lucrează până la plinirea vremurilor lui Dumnezeu, ca să așeze Ierusalimul cel ceresc pe pământ, precum este scris prin Ioan evanghelistul. Cerul și pământul vor trece, dar nu va trece nici o iotă din cuvântul Meu care a lucrat în vremea aceasta. Eu sunt Cuvântul, și lucrez și împlinesc cele ce grăiesc.

Iată, n-am venit să stric, ci să desăvârșesc. Am venit să despart întinericul de lumină, am venit să curăț rana Sionului, să scot adevărul la înălțime și să deosebesc credința de necredință. Am venit să înviez ce este mort și să trezesc pe cei adormiți. Am venit să dau libertatea robilor și să aduc iertare păcatelor, și am venit să împlinesc. Am venit să fac curățenie peste România, căci ea este țara binecuvântării și a strălucirilor, și am venit să cer oile Mele de la păstorii care nu le păstoresc după dreptate. Am venit să trâmbeț peste păstorii turmelor și să le cer rodul cel lucrat. Cel ce a lucrat bine, lucrul aceluia va rămâne spre slava veșnică, iar cel ce a lucrat rău, iată, i se va lua și ce are.

Să se ridice păstorii turmelor și să-și aducă rodul, căci iată, vine Stăpânul păstorilor, vine să ceară rodul cel rămas în picioare, vine să ceară rodul talanților, dar rodul trebuie să fie viu și întreg. Stăpânul voiește oi sănătoase, oi grase, oi vii, și cere socoteală păstorilor pentru oile slabe și bolnave și pentru cele oloage și rănite. Păstorul care n-a avut milă de oi după dreptate și după adevăr, acela va fi judecat mult, iar cel ce a vegheat peste turmă și are turmă vie și trează, acela va intra la masa care se coboară din cer, căci vine Stăpînul cerului, vine să-și adune rodul și să-l pună în hambare.

Iubiții Mei, Ioan și Veronica, ce faceți, tată? Vin să-Mi cercetez via și să o desăvârșesc. Voi ce faceți? Cum Îmi deschideți? Eu sunt. Eu grăiesc. Ferice vouă dacă nu vă lepădați acum de Cel ce grăiește din cer, și vai celor ce se leapădă de Dumnezeu Cuvântul, căci dacă n-au scăpat de mânie aceia care n-au crezut în Cel ce le grăia pe pământ, cum vor sta aceia care se leapădă acum de Cel ce grăiește din cer? Eu sunt, și sunt prin cuvânt. Iată, așa lucrez în vremea aceasta, și

cuvântul Meu este izvorul care curge din tronul Sfintei Treimi în zilele acestea. Cuvântul Meu este râul vieții despre care este scris în Cartea Adevărului, și voi merge până la toate marginile, căci Îmi voi croi cursuri vii, și va curge acest râu peste toate noroadele, pentru toată făptura, și se vor împlini toate Scripturile cu această începătură nouă, căci va fi nouă și vie făptura Mea, va fi biserică veșnică inima făpturii Mele, va fi cer nou și va fi pământ nou, căci făptura Mea va fi templu curat și neîntinat și sfânt pentru toți vecii. România va fi Edenul cel nou, cel desăvârșit, și iată, lucrez să întorc făptura Mea în această grădină a fericirii.

Eu sunt, și am scris în cer lucrul vostru, și voi nu puteți sta în fața Mea unul fără altul, căci ați lucrat în via Mea pereche de daruri, preot și prooroc, apostol și profet, fiindcă aceasta este așezarea, și una este așezarea Mea. Voi ce faceți? Iată, Mă apropii, să știți că Mă apropii de voi. Voiesc să văd turma voastră, voiesc să o văd ce face și ce lucrează, voiesc să văd dacă este în Duhul Meu. Dar iată ce văd! Văd ruptură, și Eu nu pot să fiu rupt. Și dacă sunt rupt, nu sunt, să știți că nu sunt. Uniți-vă, dar uniți-vă cu Mine, cu cuvântul care curge de la Mine, căci aceasta este lucrarea cu care voi sta pe înălțimi în zilele ce vin, și nu voiesc să stau fără voi, că-Mi aduc aminte de zilele când mergeam cu voi și cu alai de mulțimi, la începutul vostru cu Mine. Eu sunt, și am fost mereu de atunci, și v-ați rupt de Mine. Dar Eu am mers cu cei ce au rămas la gura acestui izvor, și am în această lucrare fii din fii, și grăiesc și împlinesc. În curând, un picuț, și voi fi cu ea peste toate înălțimile.

Haideți cu Mine! Vă cheamă amintirile cele scrise în cer, care mărturisesc că ați stat cu Mine la masa aceasta. E plăpândă turma voastră, e slabă, e neîmplinită oaia pe care ați păstorit-o. Haideți lângă Mine ca să vă dau hrană vie și să dați oilor, și să învieze oile. Am ajuns aproape de vârf. Iată, suntem în poartă, în poarta cea strâmtă, și trecem Iordanul și se vede Canaanul ceresc, căci se coboară slava Canaanului ceresc peste România cea aleasă, și va începe această slavă cu locul mărturie lucrului cuvântului Meu, și va fi Ierusalim ceresc. Un pic, și vom înfige crucea în vârf, și iată, nimic întinat, nimic spurcat, nimic străin nu va putea trece să bea din râul acesta.

Ioan, iubitul Meu, apostolul Meu, pune umărul, tată, la zidirea cea nouă a făpturii Mele și așează orânduială dumnezeiască peste cortul Meu, căci creștinul este cortul Meu și trupul Meu. Iată, am venit cu ultimele așezări ca să le așez peste Ierusalimul cel adevărat. Am pe martorul Meu Irineu și îl trimit spre tine cu așezările cele noi, cele veșnice, și pune-le peste turma ta și nu mai îngădui de la tine putere, tată. Pune umărul spre zidirea și nu spre dărâmarea templului Meu. Templul Meu este creștinul cel ce calcă drept, și întru acela Eu Îmi găsesc așternut, și întru inima aceluia cobor cerul Meu, căci cerul este scaunul Meu de domnie, iar inima creștinilor Mei, iarăși, este cerul Meu. E plin pământul credincioșilor Mei, e plin de duhuri străine de Domnul, e plin de idoli și de plăceri și de legea slobozeniei și de legea pântecelui. Acest soi de demoni nu poate pieri decât cu post și cu bună orânduială în rugăciune, în duh și în curățenie de trup, iar România Mea va fi neîntinată și nu vor mai fi în ea cei întinați, cei fără de orânduială. Știu faptele tale, știu iubirea ta, dar să fie ca a Mea. Știu faptele credinței tale, dar am împotriva ta că lași pe fiii turmei tale să calce peste așezările Mele. Postul este puterea creștinului, și duhul rugăciunii este lângă acesta. Scris este că atunci când puterea poporului sfânt va fi nimicită, atunci va veni peste Sion urâciunea pustiirii și nă-

vala duhului rău, care lucrează ascuns și se bucură ascuns, și Sionul Meu nu-și cunoaște rana. Sionul este biserica Mea, este creștinul Meu, și nici un păstor de turmă să nu se încumete să creadă că Domnul dezleagă prin el cele rânduite de Domnul. Iată, sunt împotriva păstorilor care vestesc pace când nu este pace. Nu este în pace cu Domnul nici un creștin care nu calcă cu dragoste, după cum călcau strămoșii cei desăvârșiți pe calea vieții, părinții care s-au așezat curați la temelie acestui neam ales. Iată, Ierusalimului cel mic i se cere acum trăire curată și neprihănită, iubire de mântuire și împlinire de viață vie, ca să nu vin să lovesc cu blestem pe cel mai mic. Cel mai mic trebuie să fie întreg cu Dumnezeu, ca să dea mâna întregului trup al său, căci trupul lui Israel este de acum și până la început.

Fiți precauți, iubiții Mei, servii Mei, dar să fiți servii Mei, și adevărat să fiți, că nu se poate să greșim acum. Hai, cu pasul atent, ca să nu vin pe neștire. Faceți ce a făcut Noe, care a crezut că vine Domnul ca să înnoiască făptura cea stricată. Iată, Eu am lucrat această corabie, și sunt la cârma acestei lucrături, și sunt cu cuvântul. Cuvântul este acoperământul celor ce stau întru această lucrătură. Cuvântul este corabia la cârma căreia Eu sunt și conduc pe Israel spre grădina Edenului cel nou. Nu lăsați turma voastră să fie ca cei ce n-au vegheat, din vremea lui Noe; nu așa. Ați văzut ce au pățit aceia care n-au crezut și n-au voit să fie în veghe și în duh de pocăință și de credință și de curățenie. Noe a avut trei fii și i-a căsătorit, și apoi toată casa lui Noe a stat curată și neîntinată și cu veghe mare și cu ascultare, și numai aceia au scăpat, căci au ascultat de așezările de la Dumnezeu. Așa și acum, la fel ca și atunci să fie cel credincios, curat să fie, neîntințat, cu veghe și cu credință. Am pe martorul Meu Irineu. Iată, el știe de la Mine, știe totul. Credeți în el. El este cuvântul Meu, și binecuvântat să fie cuvântul Meu întru graiul cuvântului său. Urcați-vă în această corabie. Aceasta este corabia care va pluti peste înălțimile de azi, și va ieși Domnul deasupra și va așeza apoi pe pământ neprihănit Ierusalimul cel ceresc, după cum a proorocit Duhul Sfânt al Sfintei Treimi prin Ioan evanghelistul.

Veronica, copila Mea cea dintâi, cea dintâi cu care vorbea Măicuța Mea! Zic așa, cea dintâi, că nu mai ești cea care ai fost atunci. N-ai mai putut să deosebești Duhul Sfânt de duhul cel străin de Dumnezeu, și iată, ai pribegit o vreme. Duhul Sfânt lucrează în cei smeriți, și tu erai o copilă cu inimă, și erai întru smerenie, dar s-a strecurat duhul cel străin, care nu se potrivește cu lucrul Duhului Sfânt. Duhul Sfânt nu ispitește, nu Se poartă cu necuviință, nu Se semețește, nu iscodește tainele lui Dumnezeu din cei ce sunt purtători ai Duhului Sfintei Treimi. Eu ți-am pus în față încercarea credinței în vremea cernerii care venise spre voi, și ți-am pus apoi în față ca să alegi între suferință și libertate. Ai fost firavă, ai fost fricoasă, și tu știi ce este scris despre cei fricoși. Tu ai darul vederii, și dacă-l ai, iată, cu trecerea vremii s-a făcut amestec în duhul tău și s-au strecurat multe fire străine de raza cea adevărată a Duhului Sfânt. Aceasta a fost așa fiindcă te-ai despărțit de gura izvorului Meu și n-ai voit să Mă mai cunoști și să mai stai cu Mine la această fântână. Știu faptele tale, știu că ai credință în Mine, dar iată, te strig, te aștept la această fântână ca să-ți fac bine, ca să te vindec de cele străine de Mine, care nu sunt de la Mine. Tu nu poți singură; ai devenit firavă. Lasă-te ajutată de Domnul. Eu sunt, și sunt prin acest izvor și n-am stat din lucru. De atunci și până voi sfârși de așezat împărăția Mea Eu tot voi lucra. Nu pot să te las. Ești scrisă în cartea acestei lucrări, în cartea vremii Mele de acum, și Eu de

aici te iau în primire. La acest izvor se vor odihni toate sculele care au zidit turmă vie, dar să fie vie. Și dacă nu este, ridicăți-vă și suflați, cu Duhul Meu suflați, ca să învieze turma voastră. Ridicați-vă și sunați, ca să se adune oile voastre, de prin toate părțile să se adune. Și spuneți voi la toți păstorii voștri că vine Stăpânul turmelor, Stăpânul păstorilor, vine să-și desăvârșească turma cea aleasă.

Hai, și nu te întoarce de la glasul Meu! Eu sunt. Ascultă-Mi glasul. Vezi pe unde Îmi pasc Eu oile și mielușii și ține urma oilor Mele. Vreau să fii cu numele de Veronica. Nu lăsa pe cei străini de Mine să-ți ștergă acest nume. Ia cuvântul Meu, ca pe o năframă ia-l, și șterge tu prin credința ta lacrimile Fiului Măicuței cerului, Care plânge după iubirea ta. Măicuța Mea plânge, îți voi spune de ce plânge, dar apropie-te și te întâlnește cu Mine, de-acum. Eu sunt, și te aștept la această fântână. Eu sunt, și te iubesc. Amin.

Iubiți postul, și toată turma să iubească postul. Iubiți așezământul cel nou care va fi peste Ierusalim. Iată martorul Meu, martorul bisericii și martorul lucrării Mele vă slujește și vă pecetluiește cu putere vie și cu înțelegere întru cele noi. Eu sunt, și vă iubesc, și hai, iubiții Mei, hai! Nu Mă puneți la încercare. Voiesc cu pace, voiesc cu duh de înțelepciune să lucrăm. Iată, suflu peste voi acum. Luați Duh Sfânt, luați din Duhul Meu, din duhul înțelepciunii cu care am întocmit toate cele văzute și nevăzute, și înțelegeți dregătoria proorocilor!

Fiii Mei, iubiții Mei, luați din pacea Mea, primiți-Mă cu pacea! Am venit cu pacea Mea, și nu voiesc să se întoarcă la Mine pacea Mea. Voiesc să rămână peste voi pacea Mea. Pace vouă, căci Eu vă iubesc! Eu sunt, și fericiți sunt aceia care nu se smintesc întru Mine, fericiți acei ce nu se vor sfărâma de această piatră. Duhul Preasfintei Treimi, al Tatălui Meu și al Fiului Său, să vă înnoiască după lucrătura cea nouă, care vine peste cei credincioși ai acestei vremi. Pace și unire, precum la început așa și spre sfârșitul răutății și al începutului cel nou, coborât din cer!

Eu sunt, nu vă învățoșați inimile! Lăsați-vă lucrați, iubiții Mei, servii Mei, Ioan și Veronica!

Pace și unire între voi, și lucrare de Duh Sfânt, după adevăr! Amin, amin, amin.

10/23 iulie 1991

Cuvântul sfintei Virginia peste soborul de la ieslea cuvântului

Sfat pentru ridicarea bisericii, corabia acestei vremi.

Iubire și izbăvire și înviere am venit să aduc de la Sfânta Treime. Am venit să pregătesc masa Paștelui cel mare, căci Domnul Iisus Hristos a ales această țară ca să facă peste ea Paști nou, Paști veșnic și zi neînserată de sărbătoare în fața tuturor noroadelor de pe pământ.

Iubiții mei, mai e un pas. E mare pasul, dar timpul acestui pas este cel mai scurt față de timpul care a fost pentru fiecare pas de până acum. E mare pasul, dar pun timpul sub acest pas, ca să-l putem păși, și să fie trecut și pășit acest pas.

Am scris cu un pic de timp înainte, am scris în această carte o zi de mărturie, o zi de sobor ceresc, și am adunat la acel sobor un brățic de inimioare curate și încredințate și ascultătoare, inimioare credincioase lucrului meu din vremea aceasta. A coborât Domnul Iisus Hristos și a cuvântat binecuvântare peste ziua aceea, și a fost Cel dintâi în acel sobor, în ziua aceea de mărturie cerească; și a rostit pace celor împreu-

nă cu El stătători în sfatul aceluia sobor și a hotărât început nou de piatră vie, căci voi, cei adunați atunci, ați crezut și ați mărturisit cu duhul vostru pe Fiul lui Dumnezeu, Care a stat Cel dintâi în sobor cu voi. Și iată, iubiții mei, pe piatra acelor cuvinte de mărturie zidim un început nou din care va răsări înviere și viață vie și cerească pe pământul credincioșilor acestei vremi.

Iată, copiii mei, sângele acestui neam ales, care are în pământul lui trupuri sfinte și jertfe adevărate, care stau sub piatra temeliei bisericii Domnului, iată, sângele lor a strigat și a ajuns la Domnul lor, și Domnul S-a ridicat să răscumpere sângele celor tăiați pentru mărturia lui Iisus. Bucurați-vă, că voi, cei de acum, sunteți mâna Sfintei Treimi, mâna Fiului Treimii, Care va răsări peste pământ ca să ridice pe cei ce strigă din pământ. N-au mai voit și alții, ca să fi fost o mână mai mare, să fi dat și alții mână cu mână, să fi dat mâna cu voi, cei aleși pentru lucrul acestei salvări care este lucrată de Dumnezeu în zilele acestea. Dar nici pe vremea lui Noe n-a fost altfel, și Noe numai cu ai lui a lucrat corabia. Așa și acum, eu sunt de la Domnul, și sunt cu ai mei, sunt cu fiii duhului meu și cu fii din fii din lucrarea duhului meu, și vom lucra și vom învia făptura lui Dumnezeu.

Suntem puțini la lucru, dar vă veți minuna când veți vedea cumpăna Zidarului în mâinile voastre, cumpăna lui Zorobabel, căci Zorobabel este Dumnezeu Cel întreit sfânt, Cel întreit lucrător. Iată, mâna Lui a pus piatra cea dintâi, și tot mâna Lui o va termina până în vârful ei, iar pe ea vom așeza semnul Fiului Omului, în strigăte de bucurie, și într-o clipă apoi vom da la o parte crusta cea învechită a creștetului acestui neam izbăvitor care se arată de la Dumnezeu, și vom da la o parte tina de pe ochii multora, și se va împlini Scriptura aceea care zice că în ziua aceea cei orbi vor vedea, cei muți vor vorbi, cei surzi vor auzi și cei ologi vor merge și vor vesti până la toate marginile Evanghelia înnoirii și a învierii care vine prin această lucrătură.

Sculați-vă, că iată, începem lucrul cel nou, corabia cea nouă. Nu vă temeți că e mică. În ea va intra toată făptura de sub cer. Duhovnicești să fiți, și duhovnicește să înțelegeți, căci apoi, de la acest început, munții lui Israel vor tresălta și se vor arăta peste toate înălțimile. Ridicați-vă și hai să ieșim la câmp, hai să măcinăm grâul cel nou și hai să vestim de pe acoperișuri apoi despre biserica lui Iisus Hristos cea ascunsă, care, iat-o, răsare și înviază de peste tot. Dar fiți atenți, cine este ieșit la câmp, să nu se întoarcă; cine este la moară, să nu se uite înapoi; cine este pe acoperișuri, să nu se întoarcă după haină, căci acela care pune mâna pe plug și se uită îndărăt, nu este potrivit pentru împărăția care se lucrează acum de la Dumnezeu și care se arată peste mulțimile cele oropsite și asuprite de piatra vremii. Nu puneți în fața voastră nimic mai presus de împărăția pe care o lucrați întru numele Domnului. Nu pregetați, căci acum e vremea Domnului, nu mai e vremea lumii. Suntem puțini în această vie, dar Stăpânul viei este peste lucrul mâinilor voastre și Se scutură cu puterea Sa, cu iubirea Sa și cu sfințenia Sa peste voi, copii ai biruinței din vremea aceasta. Nici unul din voi nu aveți mai mică datorie. Toți să fiți cu aceeași râvnă, și întăriți-vă unii altora duhurile, și hai, iubiții mei! Domnul a hotărât o vreme pentru ca să așeze crucea pe acest munte înalt. Hai, iubiții cerului, zidari ai noului început, și vă veți odihni apoi, și cu mare bucurie veți serba biruința cu Domnul. Domnul este, și este în voi; voi în El, și El în voi, dar păstrați cu sfințenie așezările acestui munte al binecuvântării.

Am ajuns la Iordan. Hai să-l trecem, hai să facem începutul făpturii cea nouă, a bisericii neprihăniților, și apoi, alții vor veni de la toate marginile și vor fi apropiații Domnului și vor zidi multe înălțimi pe această înălțime de taină cerească.

O, Nicușor Zidaru, să-ți bată inima un pic de timp cu statornicie, cu râvnă pentru Domnul, Cel Care te-a pregătit pentru această lucrătură. Dacă ai avut iubire pentru cer până acum, să știi că nimic nu ți se scrie dacă acum nu vei fi desăvârșit în iubire, acum când Domnul va fi peste inima și peste mâinile și peste dragostea ta. Acum îți iscălește Domnul tot sulul care stă pe masa Sfintei Treimi. Acum este examenul cel mai sfânt, cel mai biruitor, căci ceea ce lucrăm acum, n-a avut nimeni parte să lucreze până în vremea aceasta. Nu se poate sui la mintea omului taina aceasta, și de aceea fiți fii ai lui Dumnezeu, căci fiii oamenilor nu pot pricepe cu mintea lor această taină.

Pecetlui-voi aceste cuvinte între ai mei până se vor împlini, căci vremea este aproape, și veți cunoaște începutul cel nou care vine de la Dumnezeu.

Iată, am să vorbesc cu păstorii poporului meu, să o mai ajute pe surioara mea să înțeleagă cum este vremea aceasta și ce trebuie să fie în vremea aceasta. Aceasta este vremea împlinirilor cerești, măi păstorii mei, dar poporul nostru nu mai știe nimic. S-a răzvrătit ca și cei din pustie care au căzut pe cale în vremea lui Moise, că Dumnezeu S-a mâniat pe ei pentru păcatul cârtirii și al necredinței. Dumnezeu nu Se lasă ispitit niciodată, niciodată, mămică. Creștinii cred că-L pot ispitii pe Domnul. Ei nu știu dregătoria Domnului, nu știu dregătoria proorocilor, nu știu și nu înțeleg nimic creștinii, că n-au vrut să învețe și să știe. S-au învățat să ispitescă pe Domnul, dar de unde, că nu capătă nimic, și mulți din ei sunt păstrați și puși deoparte pentru ziua aceea. Ei cred că sunt bine și că sunt pe cale cu această lucrare. Ei cred așa pentru că Domnul îi lasă așa cum vor ei, fiindcă pe câți nu merg bine și nici certare de îndreptare nu vine spre ei, aceia sunt păstrați pentru ziua aceea, iubiții mei, pentru că e mai mare păcatul cârtirii lor și al disprețului lor față de Domnul decât păcatul Israelului lui Moise, care-și băteau joc de duhul lui Moise și au picat aceia pe cale și i-a înghițit pământul. E mai mare păcatul celor de azi, care nici nu cred, nici nu se țin în sfințenie; ba și cârtesc, și hulesc, și peste toate aceste fapte grele și strigătoare la cer, mai vin, zic ei, la Domnul să întrebe. Vin și chinuie și ispitesc duhul surioarei mele. Vine creștinul cel bătut de vânt și ispitește pe Dumnezeu, și ispitește duhul cel plâpând al surioarei mele. Dar am spus, ceea ce aduc aceștia la Domnul, cu aceea se și întorc înapoi, că nu răspunde Domnul la cei ispititori care ar vrea să le profetească Dumnezeu după rățăcirea inimii lor.

Iată, întreb și eu, pentru că acum sunt cerească. Întreb cu smerenie, vă întreb pe toți: ce folos a căpătat acest popor după atâția ani de lucru dumnezeiesc? Ce rod a adus acest popor care venea mereu la Domnul și Îl tot întreba tot ce-i venea lui în inimă, care venea și Îi spunea Domnului să-i dea binecuvântare să plece sau să vină sau să facă ce avea el de făcut? O, iubiții mei, la ce au ajuns aceștia care au ispitit pe Dumnezeu și cât am fost eu pe pământ, și acum când iată, Domnul încă lucrează, și lucrează până va sfârși de lucrat?! O, cât am fost eu în trup, cădea pe mine ca să ispășesc eu păcatul ispitirii lor și al pretențiilor lor și al gusturilor lor. Dacă își pune creștinul ceva în gând, venea la Domnul ca să-i dea binecuvântare, pentru că nimeni n-a înțeles, nici unul din popor n-a înțeles că binecuvântarea numai Dumnezeu știe când și cât și

cum și de ce s-o dea. N-a avut sfială față de Domnul, n-a avut creștinul, și iată, n-a căpătat nimic, căci ușa tainelor este închisă de mâna Domnului, și nu mai are Domnul încredere în poporul acesta. Puțini de tot, puțini, mămică, au înțeles măreția cerului, dar aceia n-au ridicat ochii ca să ispitească pe Domnul, și au stat cu capul plecat și cu inima liniștită, și nu L-au plecat pe Dumnezeu la picioarele lor; n-au cerut nimic, n-au întins mâna până la scaunul Sfintei Treimi ca să ceară, pentru că aceștia puțini, care au fost și ei chemați de Dumnezeu, aceștia au crezut că Domnul este Dumnezeul lor și că El are grijă de toate câte trebuie să știe și să aibă ei. N-au voit aceștia să știe nimic mai mult decât cele pe care le aducea Domnul spre știre. N-au voit să ispitească nimic dacă Dumnezeu găsea de cuviință să le dea sau să nu le dea din tainele cele dumnezeiești, din tainele cele de foc. Și iată, aceștia, pentru cuminența duhului lor, pentru sfiala cu care au stat la picioarele acestei lucrări, au fost luați de Domnul și puși în camera tainelor cerești, să lucreze Domnul cu ei tainele acestei vremi. Aceștia, iubii mei, nu mai întreabă nimic la Domnul, pentru că altfel este credința acestora. Ei cred că tot ce trebuie să le dea Domnul, tot ce știe Domnul că trebuie să le dea de știre, le aduce Domnul fără să ceară ei, fără să ridice ei cuvânt. Cuvântul lor este acela care este de la Domnul, și Domnul vine El și le aduce spre lucru orice cuvânt, orice lucrare care este de lucrat. Creștinul cel cuminte, care crede că Domnul dă fiecăruia după trebuință, acela stă cu inima aplecată, cu sfială și cu credință, stă cu duhul umilit, stă cu pace și cu mulțumire de suflet la picioarele cuvântului care se coboară din cer. Iată, cel ce are, i se mai dă, iar cel ce n-a știut cum poate avea, acela nu are, și i se mai ia și ce are. Chiar dacă merge și chinuiește duhul surioarei mele, așa cum a chinuit acest popor duhul meu și trupul meu, chiar dacă crede creștinul că necuviința lui poate intra pe ușa lui Dumnezeu, să creadă cum vrea, că tot ce vrea el crede. Un picuț, și va vedea rodul său fiecare creștin. Un picuț, și ies deasupra cu cele lucrare în ascuns, cu cele păzite de iudele din popor și de irozii din popor.

N-a fost cuminte creștinul. A fost cu îndrăzneală, a fost fără sfială, a fost cu semeție și a ispitit mereu la ușa lui Dumnezeu, dar Domnul nu Se lasă descoperit celor ce-L ispitesc, și Se dă deoparte Dumnezeu din fața celor fățarnici. Vine creștinul și spune: „*Lelico, nășico, noi ne-am îndreptat*“. Vine și cere să-i dea Domnul voie să meargă acolo unde nu-I place Domnului, și Domnul îl lasă întru voile sale pe creștinul care are voile lui. Dar creștinul care voiește voia lui Dumnezeu, acela stă cuminte și face ce-i spune Domnul și nu se mai duce să ceară, că acela crede în purtarea de grijă a cerului. Grija cerului nu este alta decât să aibă grijă de fiecare, după cum e meritul fiecăruia. Cerul are grijă, că este mare cerul, dar creștinul se ridică și îi spune el cerului ce să-i facă lui, și iată nesfiala față de Domnul unde a dus pe acest popor!

Aici, unde sunt eu cu Domnul în mare lucrare, aici se merge drept și se așteaptă totul după cum e planul cel de sus, și nimeni nu-și face plan, căci planul este al Domnului, și vine Domnul cu el în fiecare timp, în fiecare pas, în fiecare lucru care este de împlinit. Aici nimeni nu se ridică cu cele din inima lui, ci Domnul este, cu inima Lui este, cu voința planului Lui, și este sfială față de stăpânia cea cerească, și ei poartă grijă să îplinească planurile pe care le aduce Domnul aici, și peste tot pe unde este cuvânt spre împlinire. Aici a făcut Domnul pași mari, a făcut și face într-un pic de timp cu aceștia ceea ce n-a putut să facă atâta vreme cu acest popor

neaplecat și necredincios celor proorocite prin această lucrare. Aici trece Domnul cu aceștia pasul cel mare, și va ieși în vârf, căci este sfială și supunere și neispitire, și este credință și inimă curată aici. Ei nu mai sunt ai lor, ei sunt ai lucrului Domnului, cu tot pasul lor, cu tot sufletul lor, cu toată supunerea lor.

Voi vorbi cu voi, păstorii mei, și vom desluși multe taine noi, care nu se talmăcesc pământeste, care sunt noi, care sunt pentru zilele ce vin, dar pecetluiți toate tainele până la venirea mea, că vin cu Domnul. Ajutați și pe surioara mea să știe și ea mai bine cum este vremea aceasta. Mi-e milă de ea. Creștinii cei bătuți de vânt vin spre ea, și unii îi dau câte ceva cu lingurița, și cu coada lingurii îi scot ochii, și au apoi pretenție la Domnul, dar Domnul nu Se lasă ispitit, și creștinul nu știe aceasta.

Fiți cerești, căci așa trebuie să fiți, precum în cer așa și pe pământ. Fiți fii ai înțelepciunii cerești, și vom sta de vorbă întru duhul înțelepciunii cerești. Amin, amin, amin.

14/27 iulie 1991

Rugăciune pentru zidirea chivotului Sfintei Sfintelor

Domnul îi așează pe ucenici la rugăciune.

— **F** iilor, rugați-vă acum pentru săvârșirea acestei zidiri, iar Eu, Domnul, voi auzi și voi împlini. Amin.

— **D** umnezeule Cel întreit mare, Dumnezeul lui Avraam cel credincios, Dumnezeul lui Israel, Cel Care ai stat în sfatul părinților noștri și ai fost din veac în veac în mijlocul poporului Tău cel credincios ascultându-i suspinul și făgăduindu-i, până în sfârșit, izbăvire veșnică! Ascultă-i pe cei mai mici, pe cei puțini, căci Tu ești Dumnezeul celor mici, al celor slabi, al celor smeriți!

Iată-ne ca să facem voia Ta, Dumnezeule, și să se facă desăvârșită lucrarea Duhului Sfânt, Cel întreit lucrător.

Și dacă Tu ai binevoit peste România și dacă după întruparea Ta ai trimis pe cel întâi chemat între apostolii Tăi ca să boteze pe România cu botezul credinței întru Evanghelia Ta, și dacă România s-a născut odată cu Tine pe lume, ascultă glasul ei acum, că ea strigă la Tine prin sângele proorocilor și al apostolilor și strigă prin cei mai mici ai Tăi pe care Tu i-ai așezat la lucrul plinirii vremurilor Tale. Ascultă glasul celor ce strigă din locul începutului cel nou al Noului Ierusalim, coborât din cer peste România, ascultă-i pe cei ce nu pot spune nimănui taina ieslei cuvântului Tău din vremea aceasta. Iar Tu voiești până în sfârșit să ieși cu plinirea Ta peste toate înălțimile și puterile. Așa să fie, Doamne, și să rostești apoi pace și bunăvoință din vârful acestei pietre pe care ne-ai poruncit să o ridicăm în vreme de strâmtorare și de neputință, în mijlocul neamului Tău cel nou ales pentru plinirea Ta.

Dar Tu ne-ai scos din mijlocul lumii ca să nu mai gustăm din vinul ei și să slujim numai Ție, Dumnezeule, și să ne ai curați la gura izvorului Tău, care curge din tronul slavei Tale în mijlocul României. Iată-ne gata să ne așezăm iubirea la temelie începutului Tău cel nou, dar Tu știi cum suntem, căci suntem cu mâinile goale. Cercetează-ne și ridică mâna Ta, ca să se povestească măririle Tale!

Iată, vezi cum adunăm piatră cu piatră de pe albiile râurilor ca să zidim Ție piatră de mărturie și început de Sion ceresc, ca să zidim Ție munte sfânt peste care să-Ți cobori slava și să slobozești glas de bunăvestire pentru toată făptura care va crede în Tine.

Grăbește ajutorul Tău spre noi, ca să ridicăm acest stâlp de mărturie și să despecetluiești apoi izvorul vieții, care curge din tronul Tău, și să se adape din el mulțimile, ca să nu vîi să lovești pe neștire pe cel mic al lui Israel când vei veni să le faci noi pe toate, căci iată, Îți anunți împlinirile cele făgăduite, Doamne.

Nimeni nu are și pentru Tine, dar trezește Tu pe cei cu inimă mare, așa cum ai trezit inima lui Zaheu, căci ai pe mulți care nu și-au plecat genunchii în fața lui Baal, și spune-le lor să facă voia Ta în ascuns, ca să ieși deasupra cu lucrul cel nou pe care l-ai lucrat tainic în vreme de întuneric, și suflă Duh Sfânt peste cei cu inimă mare, ca să vină spre noi și să putem plini lucrul începutului cel nou, care vine din cerul Tău peste România.

Păzește izvorul Tău de cei răufăcători, de iudele și de irozii vremii, căci suntem firavi, Doamne. Păzește ieslea cuvântului Tău de cărturarii și fariseii acestei vremi, de toți cei ce iubesc păcatul și moartea și ura. Adună-i pe cei buni, pe cei curați, pe cei adevărați și sprijinește pe cei mici ai Tăi, pe cei puțini ai Tăi pe care i-ai așezat la gura izvorului Tău, căci puterea Ta nu stă în numărul mare, nici tăria Ta în puterea celor mari.

Adună-l pe Israel, căci Israel este cel ce crede în Tine, după făgăduințele Tale, iar numărul lui Israel va fi cât stelele cerului.

Milostivește-Te spre locul odihnei Tale, căci Tu Te odihnești întru cei aleși ai Tăi și Îți desăvârșești lucrarea întru cei slabi ai Tăi, ca să cunoască toți cei de pe pământ că Tu ești un Dumnezeu tare și Îți anunți împărăția prin glasul de trâmbiță al proorocilor Tăi. Nimic nu împlinești fără să vestești prin prooroci, și iată, vine vremea gloriei Tale, vine peste România, și va fi năframa României curcubeu al păcii peste popoare, căci așa ai binevoit. Amin.

21 iulie/3 august 1991

Cuvântul Domnului către regele Mihai

Solie pentru zidirea Noului Ierusalim în România.

Să fie zi de mărturie această zi, să fie spre pomenire veșnică în cer și pe pământ, căci ziua aceasta s-a zbatut să vină, și a venit.

Sfânta Treime Se ridică și binecuvintează această zi. Amin. Dumnezeu Cuvântul grăiește și în această zi și coboară lumină din lumina Sa și lucrează lumină nouă și bunăvestire nouă, căci din tronul slavei Domnului curge râul vieții în mijlocul României, și din acest cuvânt va răsări un lucru nou, un cer nou și un pământ nou, un Ierusalim nou, un Eden nou. Eu, Domnul, am hotărât aceasta, și voi fi împlinitor din România, căci ea va fi domnie cerească peste pământ nou.

Pacea Mea peste voi și cu voi, apostolii Mei, trimișii Mei, solii Mei, iar peste casa în care intrați, pace!

Eu sunt, Eu și trimișii Mei, Eu, și am cerul spre însoțire, și lucrez precum în cer așa și pe pământ, căci așa este de lucrat în vremea aceasta de glorie cerească. Dumnezeul Duhului Sfânt întreiește întreita lucrare a Sfintei Treimi, și iată vremea despre care scrie în Scripturi. Aceasta este vremea să se așeze la loc împărăția lui Israel, căci Israel este „*cel ce crede în Mine*“, și iată, lucrez să-Mi desăvârșesc făgăduințele cele rostite prin Cartea Adevărului. Eu sunt Adevărul, iar cine este întru adevăr, acela este întru Mine, acela este întru Fiul Omului, acela este fiul Omului. Amin.

Pace ție, Mihail, unsul Meu, căci ai ungere cerească pe creștetul tău și ești vestit mai dinainte prin prooroci, ești vestit ca să fii peste cea binecuvântată, peste pământul strălucirilor, căci așa am numit această grădină, așa am numit-o pe România. Te-am chemat de la nașterea ta, și din pântecul mamei tale ți-am spus pe nume, și te-am ascuns apoi sub umbra Mea, și deoparte în tolba Mea te-am pus ca să-Mi slujești Mie și să întorci către Mine pe cei ce au scăpat dintre ai lui Israel și să aduci la un loc rădăcinile lui Iacov și să vestești vestea cea bună până la toate marginile, căci aceasta este vremea ca să așez la loc împărăția cea ruinată a lui Israel, iar România va fi Canaanul gloriei Mele. Pace ție, și fii credincios și te întărește întru Mine, căci Eu sunt un Dumnezeu tare și biruiesc, după făgăduințele Mele. Domnul puterilor este numele Meu, și lucrez după planul cel din veac întocmit.

Pace ție! Din cele cerești pace ție! Scoală-te, iubitul Meu, și ascultă-Mi glasul! Deschide-Mi ca să intru și să cinez cu tine! Eu sunt. Fii credincios, căci sunt prin cuvânt, și cuvântul Meu ia trup, și se împlinesc toate prin cuvânt. Eu sunt, și lucrez prin cuvânt, dar nu se suie credință la Mine de la cei care lucrează fără Mine peste acest neam ca să-l ajute. Cei ce zic că Mă iubesc pe Mine și nu fac voia Mea, aceia nu Mă iubesc pe Mine și nici pe tine. Un picuț, și cei ce țin rob acest neam, aceia nu vor mai fi. Eu te iubesc. Și tu să Mă iubești. Iubire pentru iubire, și iubirea va învălui totul, și voi fi împlinitor la vreme.

Iată, trimit înaintea ta pe îngerii Mei ca să-Mi gătească spre tine cale și să cunoști lucrarea Mea, căci lucrez să-ți pregătesc venirea, și nimeni nu va putea, în afară de Domnul. Cei ce te înconjoară pe tine, cei ce te vor pe tine, dar nu Mă vor și pe Mine, aceia nu trăiesc întru Mine, și Eu nu pot lucra lucrul Meu întru aceia, și nu te vor pe tine cei care nu sunt întru Mine, căci tu ești de la Mine.

O, plânge Domnul, iubitul Meu, căci cei ce se zbat să te aducă pe tine din pribegie, sunt departe aceia de calea Mea, de apropierea Mea, și nu sunt aceia aproape ție, căci aceia sunt din lume, iubitul Meu, aceia nu pot birui pentru tine întru planul Meu. Pântecul este pentru mâncare, și mâncarea, pentru pântec, dar trupul nu este pentru întuneric, și este pentru a fi sălaş de lumină cerească. Iată, cei ce slujesc idolilor acestei vremi, aceia nu cunosc adevărul, aceia nu-L văd pe Domnul, din pricina mulțimii idolilor și a legii pântecului și a trupului. Dar am o rămășiță, iubitul Meu, și vom birui prin sfințenie peste acest neam, ca să-l așezăm pe calea luminii. Nu este biruință fără Domnul, și vom lucra întru sfințenie, căci nu pot să Mă sălășluiesc în cei străini de calea Mea, iar noi vom așeza Ierusalim nou peste România și vom lucra o făptură nouă și curată și cerească peste om.

Am așezat lege sfântă peste cei ce stau așezați de Mine în locul izvorului Meu, și acest loc este înaintea Mea munte înalt, plin de binecuvântare, și peste care izvorăște din tronul Meu râu de înviere și de viață. Și Îmi voi face cursuri vîi de la acest izvor și vor bea mulțimile și vor învia, și va fi din România cântare nouă peste popoare, și vor veni popoarele și vor vedea slava acestui munte, căci România va fi muntele cel sfânt al Domnului, munte al Sionului ceresc și biserică neprihănită peste toate înălțimile și puterile. Aceasta este lucrarea Duhului Sfânt care se va coborî în vremea aceasta.

O, am venit întrupat pe pământ și am lucrat minuni văzute în mijlocul lumii, ca să creadă lumea că sunt Fiul Cel proorocit de prooroci, și iată, acelea vor mărturisi împotriva

lumii. Am venit cu lucrul Duhului Sfânt și am lucrat mereu de atunci, și iată, lucrez minuni nemaiauzite până acum, dar lucrez în Duhul Sfânt minuni de neînchipuit. Fericiți cei de acum care sunt în Duhul Meu, căci numai aceia vor mărturisi lucrul tainei cea din veac ascunsă și nepricepută de îngeri, și aceia vor fi stâlpi în templul Dumnezeului Cel viu.

Iată, îngerul bisericii Mele va cuvânta în vremea aceasta în România, și va fi acesta pentru tine, și pacea Mea va fi cu voi și cu cea binecuvântată între popoare. Îngerul bisericii Mele va vesti încă o dată taina Mea la popoare și la limbi și la mai-marii lumii, căci așa este scris, și cele scrise nu se pot desființa.

Lucrez cu mâini curate și neîntinate această lucrătură de mărturie, această piatră vie, care va mărturisi lucrul izvorului cuvântului Meu. Lucrez, și voi lucra cu grabă și voi fi împlinitor, după cuvântul care curge întru lucrarea Duhului Sfânt, căci împărăția Mea vine în curând, vine de la Tatăl Meu. Amin.

Pace peste casa unsului Meu, Mihail al României! Pace ție, iubitul Meu, alesul Meu pentru vremea aceasta de glorie cerească!

Pace și Ierusalim nou peste casa unsului Meu Mihail! Primește-Mă, căci iată, vin și cinez cu tine, căci așa este scris: «*Cel ce crede în Mine și în lucrul cuvântului Meu, Eu voi veni și voi cina cu el, și el cu Mine va cina*». Eu vin curând, vin înaintea ta și voi merge înaintea ta și vei veni curând. România va fi curățită și sfințită și va fi un pământ nou, și voi începe cu ea făptura cea nouă și vom lucra un lucru nou, căci așa am vestit prin prooroci.

Eu sunt. Eu și trimișii Mei.

Pace ție! Din locul lucrului cuvântului Meu, pace ție, Mihail al României Mele! Amin, amin, amin.

23 iulie/5 august 1991

Cuvântul sfintei Virginia pentru vremea zidirii bisericii

Zidarul mănăstirii este veghetor și chivernisitor. Binecuvântări de spor, de putere și de pace.

Pace și sănătate cerească vă aduce mama Gigi! Pace, și cu frică și cu iubire fără seamăn să împliniți lucrul spre care v-a ridicat Dumnezeu pe voi!

Iată, facem pași mari într-o clipă scurtă, ca să iasă Dumnezeu la suprafață cu acest izvor ceresc. Am fost mereu aici și v-am pregătit de la cer, căci vedeam că se apropie de la cer această lucrătură de piatră vie, această biserică văzută de ochii tuturor celor ce v-au împuns pe voi, cei care ați purtat lucrarea mea din vremea aceasta. Am fost aici, mereu am fost lângă voi, ca să vă fac de ajuns de mari și să putem acum lucra această piatră de mărturie, că pentru această lucrătură de taină cerească nu se putea să fiți mici, fiindcă iată ce lucruri mari avem de împlinit, și veți vedea apoi ce va răsări de la acest început. Voi sunteți pietrele de temelie ale Ierusalimului cel nou, care se pogoară de la Dumnezeu peste România. Sunteți temelia începutului cel nou, și de aceea am lucrat atâta peste voi, căci temelia aceasta trebuie să fie mai tare decât toate câte au fost până acum.

Iubiții mei, sunteți lucrători de minuni, mămică, chiar dacă nu puteți pricepe îndeajuns această lucrare de minuni, care se odihnește peste voi. Dacă ați fi fost voi, nu se putea nimic din toate câte răsar acum din lucrarea ce este la voi de la Dumnezeu. Sunteți plâpânzi și sunteți puținei, dar sunteți

ascultători, și nimic n-ați avut de pus mai presus decât misiunea cea pentru cer și pentru salvarea făpturii lui Dumnezeu și pentru nimicirea iadului și a morții și a întunericului care s-a așezat peste lucrul mâinilor lui Dumnezeu.

Sunteți plâpânzi și firavi, dar cerul lucrează peste voi, și iată ce a făcut cerul: a cercetat și a lucrat și a pregătit de ici de colo câte unul și i-a adunat, într-o zi de sobor sfânt, și a făcut sfat și a pecetluit cu putere hotărârea cerească din ziua aceea. Și iată, cuvântul cel scris în ziua aceea trebuie numai-decât să ia trup prin ridicarea acestui locaș și a împrejurimilor toate din cuprinsul acestor hotare; trebuie numai-decât, căci apoi va fi altceva cu voi, iubiții mei, și va fi să se vadă ce este de la Dumnezeu peste voi.

Fiți precauți, și iarăși zic: fiți precauți. Dar cea mai mare răspundere pentru terminarea și pentru buna lucrare a acestei lucrături este pentru acela peste care am grăit că-l voi face zidar de case vii. Pe el l-a pus Dumnezeu să vegheze peste lucrarea și peste terminarea acestei lucrări. L-am strigat din vreme, l-am povățuit spre această cărare pe care eu umblu și lucrez, l-am așteptat să vină bine cu inima spre mine, l-am privit apoi bine și am știut de la Dumnezeu ce are el de făcut în acest timp vestit de Dumnezeu. L-am privit bine și pe dinăuntru și pe dinafară, și apoi m-am ridicat să-l scol bine pe picioare. L-am trezit, măi copii, și am venit apoi spre el cu cuvânt din cer și i-am adus spre știre ce este de lucrat în zilele acestea și ce are el de făcut pentru Dumnezeu. L-am strigat cu tărie, și m-a auzit, și are inimă pentru cer, și îl întăresc cu sănătate și cu putere și cu duh treaz și cu veghe bună, ca să-mi îplinească mie lucrul cel din cer venit spre lucrare. Ce ați face voi, oare, dacă n-ați împlini această lucrătură care s-a dat vouă s-o împliniți? O, nu vă dați seama ce vă spun eu. Ferească Domnul să vă lăsați spre slăbire sau spre tărăgănare. Puterea cea din cer va lucra peste voi și veți împlini acest început nou, căci altfel ar fi greu de voi, iubiții mei. O, acesta este lucrul vostru, mămică, lângă Dumnezeu este, căci iată, Domnul face judecată peste lume, să vă alătore pe voi lângă El pentru această rostire. Aceasta este menirea celor cu care sunt acum în lucru, aceasta și nu alta este menirea voastră, iubiții mei, care vă hrăniți din acest cuvânt. Întăriți-vă mijloacele și hai să terminăm și să înfigem în vârful acestei pietre semnul Fiului Omului, care este înaintea lui Iisus Hristos.

Iubiții mei, pace peste voi de la mămică Gigi! Ceea ce aveți fiecare de lucrat în acest ogor, lucrați, mămică, lucrați cu iubire, că plata voastră vine de la ceruri. Pace vouă, și putere duhurilor și trupurilor voastre, căci de azi încolo vom sta tot mai des în sfat cu voi, ca să se vadă această putere prin cuvânt lucrată!

Pace și Ierusalim nou peste inimile voastre și peste acest întreit sfânt locaș care iese ca să se vadă de la Dumnezeu! Amin, amin, amin.

5/18 august 1991

Cuvântul Domnului către regele Mihai

Și va fi un rege sfânt și o Românie sfântă.

Cuvântul Meu lucrează iar, și întocmește carte pentru unsul cel de la Mine, și va mărturisi și această carte.

Îmi întind Duhul Meu peste tine, și iată, iar stau în sfat cu tine prin acest râu de cuvânt ceresc. Pace ție, unsul Meu Mihail! Pace ție, Mihail al României Mele, căci România va

fi înaintea Mea grădina de Eden curat și pământ al binecuvântării. Pace ție, și bucură-te, de acum, că se apropie și vremea ta, căci ești pecetluit cu unger cerească și ești vestit dintru început ca să fii în această vreme.

Când a venit vremea încercării peste România Mea, când și-a înfipt fiara cea roșie țărșul și în România, era atunci anul nașterii tale. A venit vremea ispitei, și odată cu ea am făcut și Eu un mijloc de izbăvire, o mlădiță binecuvântată, după cum este scris mai dinainte în Scripturi, și te-am purtat prin toată vremea cea rea și am fost cu tine în toată clipa ca să te izbăvesc de toate și să te am acum, și să te aduc să-Mi izbăvești pe cei ce au mai scăpat, și să ierți pe cei ce te-au dus în Egipt, așa cum Iosif cel bun a iertat pe frații lui, care-l vânduseră egiptenilor.

Te voi ridica să-Mi cârmuiești poporul Meu cel binecuvântat și pe tot sufletul care va voi să vină sub umbra acestei vițe și sub lucrarea Mea, care va lua acum început nou, început de izbăvire a făpturii Mele. Sunt în România, și sunt cu cuvântul, și voiesc să fac izbăvire neclintită, căci în mijlocul acestui neam se lucrează o lucrare cu mult mai mare ca aceea care a fost pe vremea lui Moise, care a fost și a izbăvit pe Israel de robia Egiptului. Și vei veni și Îmi vei găti cărări drepte și vom face lumină pe pământ, și te voi aduce prin biserica Mea cea vie, cea neadormită, cea neprihănită, care, iat-o, răsare, și va fi cu putere de înviere peste făptura Mea.

O, iubitul Meu, crezi tu că biserica Mea n-a avut loc niciodată pe pământ? N-a avut, iubitul Meu, și a fost vie, în ascuns, și a fost sub pământ. Când am cules pe cei doisprezece iubiți ai Mei, erau aceia cu suflet mare, dar nu înțelegeau cu duhul lor că Acela Care-i chema să plece cu El, era Fiul Cel din Treimea Dumnezeiască. Cunoșteam duhul lor și aluatul lor și puterea iubirii lor, și am lucrat pentru fiecare câte o minune văzută și nemaiauzită până atunci, și au plecat ei cu Mine apoi, și au fost ei prima biserică a lui Iisus Hristos, căci cei ce slujeau în temple și în sinagogi, ziceau că slujeau lui Dumnezeu, dar când a venit Domnul întru ale Sale, ai Săi nu L-au primit, și L-au tăgăduit și L-au dat la moarte, căci aceia erau în duhul lor și n-au putut cunoaște pe cele cerești. Dar biserica lui Iisus Hristos n-a avut loc pe pământ, căci a fost biserica aceea pe care a lăsat-o Domnul, prin cuvântul care spune: *«Vine vremea când adevărații închinători nu se vor mai închina nici în muntele cel sfânt, nici în Ierusalim, ci se vor închina în Duhul Adevărului»*. A spus „vine vremea” către cei pentru care nu este această vreme, dar pentru biserica lui Iisus Hristos a fost mereu vremea aceea, dar n-a avut loc pe pământ, ci numai în ascuns, numai rătăcind din loc în loc, precum Domnul ei umbla, departe de stăpânii lumii și de învățătorii legii, care domneau prin lege și pentru care Domnul a pronunțat cuvântul de judecată: *«Vai vouă, cei care strecurăți tânțarul și înghițiți cămila, că din pricina voastră vine pieire peste fiii neascultării»*. Închinătorii cei adevărați au fost mereu prizonieri, și locuiau pe sub pământ și aduceau lui Dumnezeu jertfă curată și smerită. Biserica lui Iisus Hristos a fost în toate vremurile martiră și a fost urmărită de stăpânii lumii, de stăpânii legii, care au luat cheia împărăției și au ascuns-o de la fața celor umiliți, care semănau cu Domnul lor. Și iată, calea Domnului a fost mereu cu spini, cu suspin și cu așteptare, dar credincioșii cei adevărați n-au stat în nepăsare și n-au fost mulțumiți sub umbra celor ce stau tolăniți pe scaunul legii și sug sângele celor necăjiți cu duhul. Dar iată, sângele acestui neam care are în pământul lui trupuri sfinte și jertfe vii, sângele acesta a strigat la Domnul, și Domnul S-a

ridicat să răscumpere sângele celor tăiați pentru mărturia lui Iisus Hristos. Iată, mâna Sfintei Treimi răsare din mijlocul acestui neam și lucrează izbăvire pentru toată făptura, și este în lucru această lucrătură.

O, iubitul Meu, vine vremea să dăm deoparte cele șubrede și să răsără în locul lor cele neclintite care au fost sub ascuns ținute, căci a fost vremea strămtorării de sub fiara roșie, care și-a sfârșit stăpânirea ei și numărul celor șaptezeci de ani despre care scrie în Scripturi. România Mea este țara strălucirilor, care se va vedea răsărind de la Dumnezeu, căci ea a fost robită sub vremea lui Edom, dar vine vremea așezării la loc a împărăției lui Israel, vine vremea să zidim înapoi cele dărâmate, căci fiara roșie și-a întins cortul ei peste biserica Mea și a strămutat de la locul lor vremile și sărbătorile Domnului și serbările sfinților care stau la temelia bisericii Domnului. Iată, urâciunea pustiirii care a intrat în biserica Mea, se scrie și pentru ea sfârșit, și toate vor veni la matca lor. Plâng sfinții din cer și așteaptă să se serbeze iarăși sărbătorile lor, căci acelea sunt zilele cerului și sunt zilele Domnului, care au fost strămutate de la locul lor, și România Mea a călcat peste ele. Dar Mă voi ridica în vremea aceasta și voi spăla pământul României Mele și voi întoarce inima fiilor către părinți, și a părinților către fii, ca să nu vin și să lovesc cu blestem pe cel ce a mai scăpat cu viață.

Eu sunt Domnul puterilor, și de aici încolo Eu sunt, și iată, Eu fac un lucru nou, o înviere vie peste România Mea, și apoi voi fi împlinitor din România, și va învia făptura Mea și vom lucra lucruri despre care nu s-a mai auzit vreodată, și va fi regină peste popoare România, căci tu ești mijlocitor de la Mine și te-am născut odată cu vremea încercării, ca să fii și să te ridici spre sfârșitul vremii cea roșie și să fii drept întru Mine, așa cum este scris în prooroci, căci ești vestit prin prooroci ca să fii unsul României Mele, căci România este iubita Mea pentru vremea gloriei Mele, pentru vremea arătării Mele cea de a doua, precum este scris despre Mine.

Fii credincios! Eu sunt, și te voi aduce la locul tău. Prin biserica Mea cea vie te voi aduce, căci ea este cu putere de la Mine. Nimeni nu poate să facă aceasta în afară de Mine, și *«Iată Eu și pruncii Mei pe care Mi i-a dat Tatăl din lume, spre semne și minuni în Israel!»*, precum este scris.

Fii credincios, fii dârz, fii viteaz întru cele de la Mine, căci tu prin Mine vei fi, și vei fi peste norodul Meu cel binecredincios, iar martorul bisericii Mele va fi de-a dreapta ta, și pacea Mea va fi desăvârșirea Mea peste voi. Acesta este lucrul ce-l am de împlinit, și voi fi împlinitor prin biserica Mea cea binecuvântată între toate puterile, căci numai ea este puterea cea întru Mine.

Au fost prizonieri servii Mei care stau la gura acestui izvor; au fost, și sunt și acum prizonieri, căci așa este biserica lui Iisus Hristos, dar nu este putere să calce peste această putere care este și biruiește pentru cei ce stau la gura izvorului Meu, și va fi să se îplinească Scriptura aceea care spune: *«Unde este înțeleptul și cărturarul acestui veac?»*, căci voi ieși deasupra cu cele lucrute în ascuns și voi rușina tăria celor tari, că Eu Mă odihnesc întru cele smerite și sunt prin prooroci, precum este orânduiala dumnezeiască. Fii credincios, că spre această lucrare lucrată atâta vreme în taină, se vor pleca înălțimile lumii, și prin această corabie vom ieși la țărșul cel așteptat, iubitul Meu. Vom termina această corabie și voi veni înaintea ta și vom așeza în ziua aceea zi de sărbătoare și de mântuire, căci vin cu plata răbdării, iubitul Meu, unsul Meu cel binecuvântat. Și voi rosti numele tău de pe această înălți-

me cerească, lucrată în vreme de durere și de strâmtorare pentru Dumnezeu.

Eu sunt, și cu tine sunt, ca să te izbăvesc de înstrăinare și să te așez izbăvitor de la Mine peste norodul Meu cel binecuvântat, precum este scris în Cartea Adevărului.

Pace ție, Mihail al României Mele! Pace și unire cu Mine, precum în cer așa și pe pământ, căci în cer se cântă cântarea cea pentru tine, și cântă Măicuța Mea lângă puterile cerești, cântă cântarea cântărilor, cântă României, cântă cerul cântare pentru tine:

„O, Doamne sfinte, ceresc Părinte,
Susține cu a Ta mână coroana română!“.

Binecuvântată să fie calea martorului Meu cel credincios, care, iată, iubitul Meu, vine spre tine, vine de la Mine, și Eu voi fi și voi pecetlui această unire și voi binecuvânta clipa aceasta. Binecuvântată să fie intrarea și ieșirea îngerului bisericii Mele, căci este martorul Meu, și va mărturisi lucrul Meu până la toate marginile, și va crede lumea că este trimisul Meu, vor crede noroade multe și se vor boteza și vor veni spre muntele Sionului, căci Sion ceresc este această lucrătură care iese acum de la Dumnezeu.

Binecuvântată să fie casa unsului Meu Mihail. Pace și trăire sfântă peste cel uns, căci va fi un rege sfânt.

Pace vouă, celor din casa unsului Meu! Pace de la Dumnezeu Sfintei Treimi și de la cei din cer! Pace și Ierusalim nou! Amin, amin, amin.

5/18 august 1991

Dumnezeu binecuvintează temelia începutului cel nou al bisericii Noului Ierusalim

Lucrul mâinilor ucenicilor este binecuvântat de Domnul.

Sfânta Treime este și dă putere peste lucrul care se săvârșește în hotarele acestui loc, loc care poartă în mijlocul lui piatra de început a lucrării de mântuire care va cuprinde tot pământul, căci România va fi lumină peste pământ, va fi făclia lui Dumnezeu peste cei adormiți ai acestei vremi, peste cei de sub întunericul acestei vremi.

Sfânta Treime binecuvintează temelia de început a bisericii neadormiților și a neprihăniților. Domnul Savaot Își întinde iubirea și binecuvântarea Sa peste lucrul mâinilor Sale, care se săvârșește acum de fiii acestei lucrări.

Domnul Iisus Hristos privește și binecuvintează din dreapta Tatălui cerurilor, binecuvintează lucrul cel viu din care va răsări înviere peste moartea care a acoperit cu negura ei făptura lui Dumnezeu.

Dumnezeul Duhului Sfânt este aici și lucrează tot lucrul și intră, după dragostea fiecăruia, intră cu puterea Sa și umple de putere pe cei ce sunt mâna Sfintei Treimi. Cei ce lucrează aici, aceia sunt mâna Sfintei Treimi, și lucrează Sfânta Treime începutul cel nou, care vine de la Dumnezeu peste pământ.

Slavă întru cele de sus peste acest început nou, iar peste voi, pace și bunăvoință, de acum și peste toți vecii! Binecuvântat să vă fie lucrul mâinilor voastre în toată vremea lucrului cel de aici, căci în această vreme nu mai sunteți voi, ci este Dumnezeu în voi. Amin.

Binecuvântare cerească de la Maica Domnului Iisus Hristos, căci ea este ocrotitoarea României, iar România poartă nume nou.

Sfânta Treime binecuvintează pe Verginica și împuternicește duhul ei, căci ea are mare trecere în vremea aceasta și în vremea ce vine. Sfânta Treime privește lucrul și rodul lui

Verginica și slobozește cuvânt viu și râu de înviere și de întrupare a lucrului cel nou, slobozește izvor nou din duhul lui Verginica. Dumnezeu împuternicește pe Verginica peste tot lucrul ce se lucrează acum în aceste hotare binecuvântate și alese pentru lucrul cel din vârful unghiului, pentru izvorul vieții, care curge din tronul lui Dumnezeu Cuvântul. Amin, amin, amin.

9/22 august 1991

Cuvântul Domnului către părintele Visarion Iugulescu

Adevărata slugă a lui Dumnezeu înțelege taina și scara mării.

Pace ție, apostolul Meu, ucenicul Meu iubit! Pace ție, și ridică-te să ascuți glasul Meu, căci cuvântul acesta este Dumnezeu. Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între oameni, și era de la început, și este până peste sfârșitul începutului, pentru începutul cel nou.

Pace ție, și ridică-te și fii dârș și fii viteaz și lucrează de acum alături cu izvorul cuvântului Meu, care curge din tronul slavei cerești în mijlocul acestui pământ ales și binecuvântat între noroade, căci este proorocită de prooroci această slavă care se va ridica de la Dumnezeu și se va vedea strălucind peste toate înălțimile de pe pământ.

Pace ție, și să crezi, și să nu te lepezi de Cel ce grăiește din ceruri, căci cuvântul are viață, și viața este lumina oamenilor. Aceasta este viața oamenilor, dar oamenii nu înțeleg ce este viața. Cuvântul Meu se face trup, căci toate se lucrează prin cuvânt în vremea aceasta, și nu s-au lucrat vreodată în Israel mai mari minuni ca în vremea aceasta, și nimeni nu înțelege această taină. Cine mai este, între cei credincioși ai Mei, să aștepte minuni, acela n-a înțeles încă plinirea lucrării minunilor acestei vremi, despre care am spus prin Scriptura care grăiește: «Cel ce crede și este întru Mine, nu aceste minuni, și mai mari decât acestea va lucra, pentru că Eu merg la Tatăl Meu». Dacă Eu aș lucra acum prin cei lucrați de Mine pentru vremea aceasta minuni înțelese și văzute de lumea cea din afara Mea, Eu n-aș mai putea împlini cu ai Mei taina Mea pentru plinirea cea mare a mântuirii lui Israel. Eu sunt Dumnezeu înțelepciunii, și sunt al dreptei socoteli, și iată, lucrez plinirea cărții care este de la Mine, lucrez ceea ce mai este de lucrat, dar ceea ce mai este de lucrat, aceasta este plinirea celor până acum lucrate. Eu trebuie să-i am pe ai Mei până la capătul răbdării lui Israel, și iată capătul, dar dacă aș fi ieșit prin ei, ca să fiu cunoscut prin minuni în ei, n-aș mai fi putut să-i am până la capătul plinirii Mele, căci stăpânitorul lumii țipă acum, țipă ca niciodată, dar noi trebuie să plinim biruința, și trebuie cu înțelepciune să plinim vremea Domnului, și trebuie să lucrăm în ascuns, ca să nimicim ascunzătoarea duhului rău și să strivim în vremea aceasta cea din urmă zvârcolire a stăpânitorului întunericului acestui veac. Eu lucrez în ascuns în vremea aceasta, și iată, sunt purtat de purtătorii de Dumnezeu, de cei lucrați de Mine, de cei împreună cu Mine în vremea aceasta, și iată, ei lucrează minuni mai mari decât atunci, pentru că Domnul leagă acum pe dumnezeul întunericului, cel ce a stăpânit atâta vreme peste făptura Mea. Iată, lucrăm în taină, și vom birui, și vom face serbare mare apoi. Vom serba, și va fi sărbătoarea împărțirii celor ce au răbdat, și plata faptelor bune tuturor celor ce au văzut de departe, nădăjduind că va veni această răsplată, căci cei mici ai lui Israel împart acum moștenirea pentru tot trupul lui Dumnezeu, fiindcă cei mici au biruit în vremea plinirii lucrării Treimii Dumnezeiești, și va cădea zidul cel despărțitor, va cădea

peretele cel ce desparte trupul lui Israel, căci trupul lui Israel se întregeste în vremea aceasta, și va fi un singur trup. Și va răsări lucrul cel nou de la Dumnezeu, și România va fi începătoare lucrului cel nou, ca să lucreze Domnul din ea începătură de Eden binecuvântat pentru capătul plinirii cerurilor, căci ceruri noi se vor arăta de la acest început nou.

O, lucrez bucurie mare din mijlocul României, lucrez în mijlocul ei și plinesc cele proorocite prin prooroci, căci România va fi cetatea cea nouă a Noului Ierusalim și va fi înălțime cerească și va fi Sion nou peste făptura care va crede și se va adăuga lui Dumnezeu la vederea slavei care răsare din România. Și iată de ce trebuie să ne fie turma turmă, și nu cum este acum turma cea botezată întru numele Fiului lui Dumnezeu. Creștinul care nu este împlinitor întru Dumnezeu în vremea aceasta, creștinul care crede lui Dumnezeu și care are pământ primitor pentru sămânța cea prin cuvânt semănată, dar care nu este plinitor de cuvântul cel ce vine de la Dumnezeu, acela nu este cu viața lui Dumnezeu întru el, acela lucrează minciună față de Dumnezeu Cuvântul, căci se face vinovat față de dragostea cea din Dumnezeu, care este plinirea legii vieții.

O, voiesc să vin din nou spre tine, și de aceea, iată, te vestesc că sunt în lucru ca să ies deasupra și să ies peste toate înălțimile cu această fântână de miere, cu acest izvor ceresc, lucrat prin cuvântul care curge din tronul lui Dumnezeu, precum scrie în Scripturi, precum a vestit apostolul iubirii, cel iubit de Fiul Cel preaiubit al Tatălui Treimii, căci acest apostol a văzut de departe această lucrătură de înălțime cerească, de putere cerească, pe care Domnul o lucrează și o desăvârșește și o ridică în vremea aceasta. Dar aceasta nu se tâlmăcește cu duhul literei, nu se tâlmăcește pământește și nici în înțelesul înțelepciunii care iese de la trup, căci apostolul care a proorocit această lucrătură, a văzut-o de departe, și toată spița lui Dumnezeu a nădăjduit apoi ca să vadă plinirea acestei proorocii, căci a fost proorocia aceea nu pentru vremea cea de până acum, și a fost pentru plinirea vremilor lui Dumnezeu. Și iată, se va ridica peste noroade această lucrătură de putere cerească, fiindcă va lucra putere cerească această împlinire proorocită atunci. Așa este scris în cartea acestei proorocii: *«Am văzut cetatea sfântă, Noul Ierusalim, coborându-se de la Dumnezeu, și neamurile vor umbra întru lumina ei»*, căci cort lui Dumnezeu va fi această cetate, și Domnul va fi cu Israel și Se va desăvârși de pe această înălțime de taină cerească.

O, am dorit după tine, am dorit cu cuvântul Meu după tine, și iată, am împlinit. Voiesc să torn peste tine dor din dorul Meu, și voiesc și tu să fii împlinitor prin cele turnate de la Mine peste duhul tău. Voiesc să-ți dau hrană gustoasă, hrană vie și ploaie binecuvântată, și voiesc să-ți hrănești turma și să-ți adăpi oile de la acest izvor care curge de la Dumnezeu Cuvântul. Ai mulțime de oi, și oile te cunosc după nume și iubesc glasul tău. Dar nu numai așa, ci scoală-te la glasul Meu și dă ocol turmei tale și spune-i cum să mănânce, căci voiesc să mănânce turma ta din acest vas din cer coborât în vremea aceasta, căci această lucrare de cuvânt ceresc va fi de acum să acopere fața pământului și va fi să fie slavă mare de la acest izvor care curge din tronul Mielului lui Dumnezeu. Voiesc să fie grase și sănătoase oile tale. Voiesc, că iată, M-am ridicat să aleg între oaie și oaie și să bag turma Mea într-un singur staul, căci Eu, Unul sunt, și sunt întru toți numai Unul.

Iată, și Eu voi termina lucrul ce-l am de împlinit întru Duhul Cel Sfânt al Treimii cerești, și voi da apoi Tatălui Meu

această împlinire. Dar și voi, apostolii Mei, ciobanii Mei, ciobani ai turmei Mele, ridicați-vă și dați mână cu mână, turmă cu turmă, căci Domnul nu Se dezbină pe Sine, și este Unul Domnul, și toate și toți sunt într-un singur trup, Care este Iisus Hristos, căci dacă Domnul a vorbit cu Isaia sau cu David sau cu Ioil sau cu apostolii, aceasta înseamnă că Domnul a vorbit cu Israel, și a vorbit în toată vremea, căci Scriptura nu are timp, și ea este mereu astăzi, dar n-a fost smerenie peste Israel, căci Duhul nu este cu măsură, și nimeni nu poate mărgini și nu poate trage la el ca să aibă. Duhul nu este cu măsură, și așa este lucrarea Duhului Sfânt. Ferice aceluia care a dobândit taina acestei înțelepciuni, căci acela peste multe va fi pus când Se va arăta Stăpânul viei.

Deschide-Mi ca să intru mereu întru împărăția ta. Deschide-Mi și lasă-te de mână cu Mine prin acest izvor prin cuvânt răsărit, căci unii sunt rânduiți apostoli, alții profeți, alții lucrători de minuni, alții vindecători, alții cărmuitori și tâlmăcitori, dar unul este trupul lui Iisus Hristos, și toți aceștia sunt mădulare ale aceluiași trup care este întru toți.

Fiii veacului acesta nu vor să știe că aceasta este vremea Domnului, căci iată, Îmi pregătesc cărarea celei de a doua arătări, după cum este vestit prin cuvânt în cartea cea din cer lucrată și care încă este în lucru. Și iată, cartea în lume este, și lumea prin cuvântul acela s-a făcut, dar nu cunoaște lumea taina cea din cuvânt lucrată.

O, prin acest izvor rostesc cuvânt, și cuvântul ia trup, și nimic nu împlinesc până nu vestesc prin cuvânt, și așa este lucrarea care iese prin gura acestui izvor ceresc. Așează-te lângă Mine și să nu te poticnești întru Mine, căci vei vedea desăvârșirea Mea prin acest fir, prin acest râu din cer izvorât, și este scris despre această minune lucrată în vremea aceasta. Eu voi fi și voi cuvânta, și voiesc să fii aproape de ieslea Mea, și voiesc să iubești și să crezi desăvârșit prin ieslea cuvântului Meu, care, iată, ia naștere la timp și la netimp, după cum este vremea și împlinirea fiecărei lucrări din vremea aceasta. Și iată, veste îți dau, că dacă voi vedea poticnire întru tine, Eu voi fi și te voi vesti și voi lucra peste tine ca să te așez la loc și să stai bine la datorie în fața arătării slavei care vine și care va începe cu acest neam ales. Eu sunt Domnul Cel Atotștiutor, și M-am ridicat să așez pe stâncă tare împărăția lui Israel cea ruinată, și voi începe cu templul Meu cel sfânt, cu cei purtători de Dumnezeu, că aceia sunt cortul lui Dumnezeu și templul lui Dumnezeu, și voi ieși cu ei, și voi ieși în ei, căci voi fi în ei și Mă voi arăta peste mulțimi, că iată, Îmi gâtesc cărarea. Lasă-te cu Mine, dar lasă-te, fiul Meu, și să fii fiul Meu, după adevăr să fii, căci voiesc să fiu întreg și să Mă desăvârșesc în cei aleși ai Mei.

Iată pe martorul Meu, și voi merge cu el până la toate marginile, căci sunt întru el, și el va cuvânta legile Mele, căci el este îngerul bisericii Mele cea adevărată, căci Eu adevărat sunt, și Mă las purtat de cei adevărați întru Mine.

Fii dârz, fii întreg întru Mine, și Eu voi fi desăvârșit prin tine, dar iubește și strânge la piept această iubire cerească, acest lucru nou prin care Eu sunt și cuvintez și împlinesc cele cuvântate. Voi sta din nou în sfat cu tine. În curând voi sta iar cu tine în sfat și te voi adăpa cu cele ale tainei care este acum lucrată de la Dumnezeu. Ferice celui ce cunoaște și împlinește taina mării și scara mării, căci taina aceasta, iată cum este: să fii mic ca să fii mare. Cine voiește să fie mare, acela nu este decât o slugă mai mare, care știe cum să slujească pentru stăpânul său, pentru cel căruia îi slujește, iar un păstor este o slugă care slujește peste oile sale. Iată taina mării.

Așa a fost Iisus Hristos, căci S-a coborât din cer și a venit și a slujit și a spălat picioarele învățăceilor Săi, și iată, Cel ce a fost slugă a adus pe pământ taina cea adevărată a măririi. Aceasta este mărirea cea care rămâne și care poate face mare pe cel ce voiește să fie mare prin adevărul acesta. Iubește această scară care suie spre mărirea pe cel ce are pe Dumnezeu peste trupul și peste duhul ființei sale, și cere, fiule, căci îngerul bisericii Mele este purtătorul Meu și are de la Mine, că Mă are pe Mine și este cu Mine prin izvorul care curge de la Mine. Ferice celui ce-și va spăla înfățișarea în acest cuvânt. Ferice celui ce va lua și va mânca din acest blid, căci Domnul este această masă, această cină întreit dătătoare de viață și de înviere și de lumină neînserată. Amin.

Pace ție, alături de îngerul Meu, de martorul Meu cel credincios! Pace ție! Pace ție, căci mult te iubesc! Pace ție, și veghează, căci vin curând! Cu zecile de mii de sfinți vin. Veghează, cu toată turma ta veghează.

Pace ție, din locul ieslei cuvântului Meu! Pace ție, copil așteptat de Dumnezeu! Pace și pecete sfântă pe creștetul tău! Amin, amin, amin.

22 august/4 septembrie 1991

Sărbătoarea Tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul

Sfânta Virginia își ține treaz poporul. Unde nu este credință nu este iertare de păcate, nici viață adevărată.

Binecuvântată să fie această zi și sărbătoarea pe care o poartă, căci aceasta este o zi adevărată de sărbătoare. Așa erau părinții și strămoșii noștri, și de aceea erau îmbrăcați cu puterea facerii de minuni, căci lucra Dumnezeu minuni văzute atunci.

Mama Gigi lucrează astăzi cu cuvântul aici, în împărăția ei, căci Domnul Iisus Hristos așa plătește celor ce-I slujesc Lui, că le dă împărăția cerurilor celor ce-I slujesc Lui, celor ce Îl iubesc și Îl urmează și se jertfesc cu trăirea lor lui Dumnezeu.

Eu am fost vas purtător de Dumnezeu, măi mămică, am fost biserică vie lui Dumnezeu, căci a locuit Domnul în cortul meu, în locașul meu, în trupul meu, iubii mei, și dacă m-am lăsat lui Dumnezeu, iată, acum mi-a dat plata, și voi fi și voi lucra aici, voi lucra cu voi până vom termina acest locaș sfânt, și va fi acesta cu mare putere de înviere peste toată făptura, căci Dumnezeu pregătește izvor de lumină peste pământ de la această piatră vie. Iată de ce a trebuit să fie lucrat aici numai de mâini curate și neîntinate și împlinitoare de cele venite de la cer, căci toate aceste porunci întru care se trăiește aici, în aceste hotare pecetluite de mirul cel înviator al vremurilor cerurilor, toate aceste porunci au fost de la început, dar dacă ele au fost numai ca o umbră a lucrurilor viitoare, acestea au fost smulse de puterea literei care zdrobește Duhul Cel Sfânt, luminător de minte și de viață. Căci s-a deprins omul cel creat de Dumnezeu, s-a deprins cu slava deșartă, cu înțelepciunea cea deșartă, cu înțelesul cel după trup și nu cu cel după duh, și a intrat cu mintea și cu puterea literei, a intrat în cele ce nu le-a văzut, și s-a semețit în deșert cu mintea sa cea după trup, și n-a ținut din toată puterea duhului la capul de la care întreg trupul, prin toate încheieturile și legăturile, se îmbogățește și se întocmește sporind și crescând în Dumnezeu. Căci dacă botezul înseamnă îngroparea împreună cu Hristos, apoi și credința trebuie să fie mereu înviată, căci puterea lui Dumnezeu în om este credința omului în Dumnezeu, Care L-a înviat pe Domnul Iisus Hristos din morți.

Iubiții mei, iată taină care trebuie de acum să ia viață adevărată în cei ce au rămas întru această lucrare, căci dacă nu este credință, măi copii, nu este iertare de păcate, să știți că nu este. Păcatul este moarte, și de aceea acest popor are moartea neluată de peste el, și nu se ia aceasta fără de credință. Cine este fără de păcat? Nu este nimeni, mămică, dar este curățirea cea prin credință, și fără de credință nu se lucrează această înviere din morți. Iată taină mare, iată de ce nu poate învia creștinul acestei lucrări, căci el a fost scris în sulul acestei coborâri de cuvânt dumnezeiesc, și a tăgăduit apoi pe Cel ce grăia din ceruri cu acest popor, cu acest Israel cârtitor și răzvrătit. Căci i-a scos Domnul de sub piatra morții și a necunoștinței, și au mers apoi cu Domnul, dar s-au răzvrătit pe cale și au dat cu piatra peste obrazul Domnului și au tăgăduit pe Fiul lui Dumnezeu, Care trăiește și grăiește până peste toți vecii prin cei aleși ai Săi. Dar această lucrare este cu mult mai mult decât atât, și este greu pentru cel ce a băut din această stâncă și a tăgăduit apoi puterea cea din credință lucrată prin această iesle de cuvânt ceresc; va fi greu de acest popor care a trecut prin această școală și care n-a voit să învețe și care n-a voit să fie aplecat până în sfârșit sub această învățătură vie.

Sunt la voi, mămică, sunt aici cu voi mereu. Lucrez cu voi și sunt cu tot cerul în lucru. Sunt venită acum cu cel pe care îl pomeniți și îi sărbătoriți amintirea și viața și veșnicia lui, căci veșnic este botezătorul Fiului lui Dumnezeu, al cărui cap este Iisus Hristos. Botezătorul Ioan este întreg întru trupul său, căci a fost de la început și până în toți vecii întru Iisus Hristos, Care este întreg întru toți vecii, întreg în toți cei care cred Lui prin puterea și prin lucrarea Duhului Sfânt.

Irod era în traiul cel desfătat și făcuse mâncăruri din cărnurile vietăților de tot felul, și serba Irod în desfrânare ziua nașterii sale și se desfăta în jocuri și ospăț, și a făcut jurământ în ziua aceea și n-a știut ce face, căci avea păcatul peste el. Și jurământul său a luat trup, căci fapta jurământului său a fost tăierea capului celui mai mare prooroc al venirii Fiului lui Dumnezeu, botezătorul Domnului. Iată ce aduce viața fără Dumnezeu: aduce moartea Domnului în om, și Domnul moare în om, căci nu stă Domnul Cel viu întru moarte. De aceea zice Scriptura că aceștia răstignesc mereu pe Domnul, căci mormânt este trupul lor și viața lor, mormânt pentru Domnul, că nu este Domnul viu întru ei. Domnul înviază numai în cei credincioși și biruiește prin ei moartea; prin cei credincioși, măi mămică.

Iată, această inimioară a venit ca să se arate preoților, căci a crezut Dumnezeului acestei lucrări, Care i-a spus ei să vină să se arate preoților ca să se vindece de boala ei. Iar acum, fie după credința ei, dar ați văzut ce am vorbit eu azi la voi, ați văzut cum vine aceasta, cum este viața cea prin credință. Și se vor vedea, prin credința cea trăită, se vor vedea minuni lucrate de Dumnezeu.

Astăzi este o zi în care se coboară peste voi putere din post și din rugăciune lucrată. Aceasta este puterea cea văzută de la Dumnezeu, căci multe aveți voi de alungat din calea și din preajma voastră, mămică. Eu cu voi lucrez, și împreună cu voi alung tot răul, toată lucrarea rea care dă să izbească în zidul acestei cetăți de piatră vie, care este lucrată de Sfânta Treime în vremea aceasta. Această lucrătură este proorocită și descoperită la mulți, și va fi tot mai proorocită de acum încolo, și va fi descoperită de Dumnezeu la mulți din cei vii cu credința, și vor păși aceia ca magii, căci vor fi călăuziți de Dumnezeu spre piatra aceasta peste care se va arăta și va vorbi puterea lui Dumnezeu peste pământ. Mulți vor veni

spre ea, căci Domnul le va descoperi această iesle, și ei se vor închina Domnului și vor cunoaște că eu am iubit pe România și că am fost adăpostită în această stâncă de piatră vie, care răsare din ascuns și se arată sub cer, și cerurile se vor umple de slava cea lucrătoare de minuni.

Binecuvântată să vă fie serbarea de azi întru amintirea învierii botezătorului Ioan, care s-a dus și L-a așteptat pe Fiul lui Dumnezeu după ce Domnul a înviat din morți, căci Ioan era ajuns în slava Tatălui, și Domnul venise după el, precum pe pământ așa și în cer, căci pe pământ Ioan pregătise calea arătării Domnului și a slavei Domnului, iar în cer s-a dus și a pregătit venirea slavei Celui biruitor al morții.

Binecuvântată să vă fie lucrarea mâinilor voastre, în fiecare zi să vă fie binecuvântată. Fiți treji pentru această lucrătură, căci putere va lucra de la Dumnezeu peste voi și vom ieși deasupra, mămică, și vom termina și vom serba atunci, cu cerul tot vom serba.

Pace vouă! Această lucrare este înaintemergătoare a slavei care vine după ea. Pace vouă, celor ce ați fost tocmiți pentru această lucrare! Pace vouă, căci dacă nu ar fi pace între voi, toate s-ar opri, toate ar trage din greu. Iubiți-vă unii pe alții. Fiți supuși unii altora și cu iubire dați-vă întâietate, căci felurite sunt darurile lui Dumnezeu peste voi. Cinstiți darul lui Dumnezeu care este în fiecare dintre voi, și supuneți-vă unul altuia cu iubire și cu pace, mămică. Fiți supuși mie, căci eu lucrez minune mare prin voi, dar fiți atenți, cu duhul fiți atenți la mămică, și totul va ieși bine, precum în cer așa și întru această lucrătură. Stau îngerii din cer, cu cetele stau în jurul vostru, și mă uit, mămică, la țipetele duhului rău, care și-a pierdut astâmpărul și pacea.

Copiii mei, fiți cu veghe mare pentru cele așezate aici. Ceea ce îngăduie Domnul, îngăduie, dar ceea ce nu îngăduie, nu îngăduie. Un picuț, și va coborî Domnul sfințirea peste toate aici, și curățirea oricărei urme a duhului rău, oricărui obicei al său cu care a trecut peste acest loc binecuvântat. Vom termina, și apoi vom pune oprire, și nu va mai fi urmă de duh neascultător față de așezările care sunt vestite de cer că vor fi peste acest așezământ din cer coborât, din cuvânt ivit.

Pace vouă, și întărire duhurilor și trupurilor voastre! Fiți sfinți în toată trăirea, căci locul pe care călcați este sfânt, și se va arăta sfințenia lui, și vor vedea necredincioșii și nu va mai adormi muștrarea cugetului lor cel plecat spre cărtire și spre tăgăduire. Căci și-au ales căpetenii să se întoarcă înapoi, să se întoarcă cu spatele la Domnul și la cuvântul Domnului, așa cum s-a întors Core în pustiu, așa cum s-au întors Datan și Aviron cu gândul înapoi în Egipt și au lovit în duhul lui Moise și s-au răzvrătit și au pierit înghițiți de pământ și mușcați de șerpi veninoși. Așa este și acum, sunt ridicate din poporul acesta care a fost cu Dumnezeu, sunt ridicate căpetenii care îi trag pe cei nestatornici ai acestei lucrări, îi trag de la gura acestui izvor și ucid pe copiii lui Israel.

Iubiții mei, pușinii mei, veți prăsi și veți fi mulți, mămică, fiindcă se vor adăuga mulți, că este scris că se vor apleca înălțimile lumii și mai-marii înțelepților când vor vedea lucrul lui Dumnezeu care va ieși din ascuns și va răspândi în jur lumina lui Dumnezeu.

Pace vouă, și cu credință să trăiți întru această mare taină dumnezeiască, fiindcă Dumnezeu va rosti din vârful acestei pietre pace și bunăvoință peste pământul credincioșilor acestei vremi, și ei vor veni sub umbra acestei vițe și vor fi cu Dumnezeu, și va fi mare Israel. Amin, amin, amin.

29 august/11 septembrie 1991

Cuvântul sfintei Virginia pentru vremea zidirii bisericii

Proorocie pentru alte zidiri care se vor așeza împrejur ca șirag de mărgăritare.

Din nou, mămică, vin cu pacea cea din cer, ca să întăresc pacea și buna orânduială de aici, căci aici sunt mereu, și de la cer sunt.

Pace peste voi, copii născuți din suferință, căci de aceea am rămas cu voi, fiindcă ați fost încercați și lămuriiți și albiți, și iată, vă am și vă folosesc și mă sprijin pe voi ca să iasă un popor nou.

Pace vouă, căci sunteți stâlpi de sprijin ai duhului meu, și iată, sunteți stâlpi în templul Dumnezeului învierii, și această temelie va fi tare până peste toți vecii, fiindcă așa este scris despre ea în cartea lui Dumnezeu. Această lucrătură este trup din trupul cărții cea din cer, care este pe pământ, este desprinsă din ea ca să fie lucrată în vremea aceasta de început nou, fiindcă trebuia să ia trup lucrătura care este scrisă la sfârșitul cărții, și va fi vârful de Sion ceresc această lucrătură, acest trup de cuvânt ceresc, căci se întrupează cuvântul acela în vremea aceasta.

Vom termina, mămică, și va fi aceasta înălțimea lui Dumnezeu Cuvântul, căci nu se tâlcuiește ca pe pământ această taină vestită de proorocii cei din toate vremile de până acum. Vom termina și vom birui și vom fi în vreme de strămtorare, căci vine apoi vremea strămtorării peste neamurile pământului, vine ca să se vadă acest pământ binecuvântat, căci România este binecuvântata cea de la Dumnezeu pentru începutul cel nou. Iar în vremea aceasta de strămtorare va așeza Dumnezeu în jurul acestei înălțimi de Sion ceresc, va așeza un șirag de mărgăritare și va împrejmui acest cort sfânt și va împlini Domnul cuvintele Sale grăite prin prooroci, căci vor veni de la mari depărtări până la acest munte, vor veni mulțimi numeroase, și va coborî Duhul Sfânt din cer și va umple de cunoaștere cerească mulțimea cea care va curge, căci le voi da acest semn, și vor ști că acest semn este locul odihnei lui Dumnezeu Cuvântul. Vor veni și se vor închina înaintea lui Dumnezeu și vor aduce prinos de credință din vase curate, din inimi curate, pentru Dumnezeu, căci mulți vor scăpa cu viață, și Domnul îi va strânge, și vor veni și vor vedea slava Domnului care va fi în România, și aceia vor pune șirag de mărgărite în jurul acestei înălțimi cerești, căci va sufla vânt ceresc, vânt de adiere cerească prin această grădină aleasă, și îi va stârni miresmele ei, și vor veni de departe cei buni și vor ajunge până la acest munte.

Măi copii, nu mai fiți copii la minte. E mare taina în care stați, în care sunteți așezați de Dumnezeu, și pe care o lucrați ca să fie înțeleasă și să ia trup taina lui Dumnezeu Cuvântul, Care lucrează întru Duhul Sfânt în vremea aceasta, așa cum este scris despre vremea aceasta. Aici este înălțime cerească, măi copii, și trebuie să fiți ca în cer aici. Aici trebuie să fie numai ca Dumnezeu, mereu ca Dumnezeu, în toate ca Dumnezeu, căci este Dumnezeu între voi, și este cerul cu voi, și eu grăiesc dintre cei din cer, mămică. De aceea am spus: aici să nu voiască nimeni ca el; aici să nu mai fie ca și până acum în Israel; aici nimeni să nu fie și să nu zică de la el sau să forțeze pe Dumnezeu, cum a făcut până acum acest popor fără de înțelepciune; aici nimeni să nu caute la om, măi mămică. Nu se poate așa ceva aici, căci dacă ar fi așa, atunci ar fi să mai aștepte Domnul o mulțime de vreme încă, și să dea Israel iarăși cu pietre în Dumnezeu și să-I ceară socoteală lui Dumnezeu. Am fost cu trupul în mijlocul acestui Israel, și de

aceea spun, și spun cu durere că venea Israel și storcea Duhul Domnului și se răzvrătea apoi, și dădea cu pietre în Dumnezeu, și a suferit Domnul și a fost prigonit și tăgăduit, și disprețuit a fost întru lucrarea aceasta, căci a suferit Domnul în trupul meu, măi copii, și apoi Și-a luat slava din mijlocul lui Israel și a pus-o la păstrare, ca să fie întreagă apoi, căci va veni slava Domnului pe pământ și tot ochiul va vedea, căci Domnul vine cu sfinții Săi, măi copii.

Am suferit, mămică, în mijlocul lui Israel, și mă lupt din cer ca să nu mai sufăr, dar atâta ascultare se cere de la voi, cât voi nu puteți înțelege, mămică. Am să încep de acum cu fiecare în parte, am să lucrez în parte cu fiecare, după cum văd eu cu duhul cel ceresc, și dacă va trebui, vă voi mai naște încă o dată, că știți cum zice Scriptura aceea: «*Ceea ce iese din trup, trup este, și ceea ce iese din duh, duh este*». Nimic nu este rău, nimic nu este întunecat, nimic neputincios nu este întru Duhul Cel Sfânt, iar dacă nu este această orânduială și această putere văzută, atunci nu este întru Duhul Sfânt acela care nu este așa, și unul ca acela îngreuiază puterea lui Dumnezeu care trebuie să izvorască din acest loc și să se vadă lucrând în acest loc. Eu trebuie să mă înfățișez în cer bine așezată din acest loc, căci cel care nu are bună orânduială în gospodăria sa și în familia sa, acela nu poate să fie slujitor ceresc, aceluia nu i se poate încredința bogăția cerească, și i se ia dreptăria. Și fiindcă nu voiesc să fiu cu înfățișare nepotrivită în cer, voi lucra cum este mai bine și voi face bună orânduială în toate și în toți câți vor fi aici și câți vor trece pe aici. Și voi merge înainte cu această gospodărire, căci Domnul nu mai așteaptă în urma mea, și vine Domnul și netezește și luminează și împlinește în urma mea tot ceea ce va rămâne, și nu se vor mai schimba apoi cele făcute.

Dacă în fața comandantului de pe pământ nu poți să apari fără uniforma cerută, apoi în fața lui Dumnezeu cum stă, cum apare creștinul? Cum stă în fața cuvântului care vorbește din cer? Cum stă în fața bisericii care-L poartă pe Iisus Hristos în ea? O, purtătorul de Dumnezeu, aceea este biserica cea adevărată. Dacă un preot nu este întru Dumnezeu, acela nu este biserică lui Dumnezeu, nu este purtător de Dumnezeu, nu sfințește locul unul ca acela, ci mai degrabă îl întinează și duce sufletele ușurate în rătăcire de slavă pentru oameni și nu pentru Dumnezeu. Dacă s-ar duce creștinul la biserică pentru Dumnezeu, ar fi viu creștinul, și n-ar mai fi mort cum este. Cine are urechi de auzit, să audă și să înțeleagă ca în cer, nu ca pe pământ, căci dacă vrei să mergi la biserică pentru Dumnezeu și după Dumnezeu, caută bine, creștine, caută biserică purtătoare de Dumnezeu și nu te înșela că ai fost la biserică dacă te duci acolo unde nu poate fi Dumnezeu viu. Dacă te duci la cei ce răstignesc pe Dumnezeu în ei, acolo nu este Domnul viu, acolo este mort Domnul, și El nu stă întru moarte, și Se ridică și iese și înviază și Se arată celor ce cred Lui în duh și în adevăr, căci nu este altfel Dumnezeu.

Iată de ce a spus Domnul așa când a spus poporului meu să-și aibă costumația cea cerută în fața bisericii care-L adăpostește pe Domnul. Că stătea creștinul gol în fața lucrării de cuvânt ceresc, gol cu inima, gol cu atenția, gol cu trăirea și cu împlinirea, și iată că i s-a descoperit goliciunea, căci s-a golit și s-a deșertat de cele de la cer, și nu mai este îmbrăcat cu cerul creștinul acestui popor. N-a înțeles cu duhul ce i-a spus Dumnezeu, și a înțeles cu trupul, și și-a pus costumație pe trup, și tot gol a fost creștinul. Să i se fi deschis inima și înțelepciunea și să-și fi făcut veșmânt ceresc creștinul, și să fi stat îmbrăcat cu el în fața slavei cerești. Dar nici sfială n-a

avut creștinul meu, dară să mai aibă veșmânt plăcut de cer! Și a rămas cu înțelesul cel după trup, și a rămas trup creștinul. Și iată, iar vă spun: ce iese de la trup, trup este, și ce iese de la duh, duh este.

Dacă ai veșmântul duhului, este și veșmântul trupului. Dar dacă nu ai veșmânt de duh ceresc, nu este cu nimic veșmântul cel trupesc, căci nu este luat după trup Dumnezeu. Maria Egipteanca nu mai avea veșmânt pe trupul ei, căci se rupsese cel cu care plecase din lume și era goală cu trupul, dar avea veșmânt de duh ceresc, și nu călca pe pământ, căci era cerească cu viața și cu trăirea ei îngerească, și nu i-ar fi folosit duhului ei veșmântul cel trupesc, căci duhul cel curat și viu este sfânt și viu și este îmbrăcat în slavă cerească.

Domnul nu este oficial, măi copii. Vorbesc așa ca să rușinez înțelepciunea cea după trup, care ucide puterea și trăirea Duhului Cel Sfânt. Când se țineau mulțimile după Domnul, erau cu miile, și săraci, și bogați, și învățați, și neînvățați, și erau și cărturarii și fariseii care stăpâneau scaunul legii. Dar Domnul căuta la cei săraci și lipsiți și necăjiți, iar la cei îmbrăcați în ținuta cea după rangul lor sau după țara lor, nu căuta Domnul, căci Domnul căuta veșmântul harului și al inimii. Acest popor a căutat mereu din această pricină un prilej de sminteală și de defăimare și de ucidere de duh neputincios, căci cel neputincios cu duhul, murea de tot apoi.

Aș voi să înviez tot ce mai poate fi înviat. Aș voi cu duhul dragostei și al îngăduinței, ca să-i câștigăm lui Hristos apoi. Aș voi să mă smeresc pe mine însămi în fața oricărui suflet slab care are încă credință în ceea ce este de la cer. Dar acum eu sunt cerească și nu mă pot smeri decât în cei cu trupul, în cei ce pot lucra cu trupul întru duhul meu, dar întru duhul meu și nu al lor. Aș voi, că mi-e milă de cel care a băut din această stâncă, fiindcă acela nu are iertare de păcate dacă nu-și va întoarce duhul credinței lui spre acest cuvânt ceresc, spre cele ce au fost și iarăși sunt, căci Domnul nu Se sfârșește niciodată întru ai Săi, și este din neam în neam.

Voiesc să îndrept aici tot ce este neorânduie bine, și voi sta în picioare cu duhul și voi lucra și nu voi sta din lucru.

Iliuță, copil născut din duhul meu și din locul de unde am răsărit eu! Fii mare cu mine, fiindcă tu ești începător de duh de înviere adevărată, și această înviere va lucra și se va răspândi, dar fii înțelept, căci ca tine nu trebuie să fie nimeni mai atent, fiindcă lucrezi cu viața lui Dumnezeu pe mână, cu viața cea de la Dumnezeu. Iisus Hristos este viața ta, și tu fii înțelept, ca să știi cum trebuie să fie cel împărțitor de viață vie, de înviere vie. Fii iscusit, fii începătură vie de viață cerească. Nu te lăsa sub puterea rănilor care dau să te îmbolnăvească, pentru că un tămăduitor adevărat și ceresc trebuie să fie sănătos. Ieri ai lucrat în ogor străin, și voiesc să te ajut să nu mai ai nevoie să pleci din ale tale, tu va fi să-L ajuți pe Dumnezeu, și trebuie să te am deoparte de cei morți. Am suferit, mămică, în mijlocul acestui popor, și mă lupt să nu mai sufăr, ca să fiu bine înfățișată în fața Domnului și să am un trup sănătos în fața acestui așezământ ceresc, pentru că eu cu cele de aici voi fi și voi ieși, și nu se poate de aici neorânduială.

Copiii mei, voi sta iar cu voi în sfat, și vom căuta să lucrăm binele peste rău, ca să fie bine întru toate aici, și să nu fie decât cele de la cer și nu altfel. Am de lucrat astăzi, căci mâine trebuie să se vadă rodul lucrului meu peste voi.

Cu pacea cerului să stați la masă acum, și cu cerul să vă bucurați în inimile voastre. Pace și bună orânduială să fie de la cer peste voi, din zi în zi mai mult, până la plinirea lor! Amin, amin, amin.

2/15 septembrie 1991

Praznicul Înălțării Sfintei Cruci

Sfânta Virginia aduce pace și binecuvântări peste ucenici.

Iubiții mei, copii ai duhului meu, ridicăți-vă și serbați această zi de sărbătoare, căci această zi este sărbătoarea cea înaintemergătoare a sărbătorii cea nouă pentru înălțarea sfintei cruci. Vom serba în curând încă o zi de înălțare a sfintei și de înviere făcătoare cruce a Domnului, căci vom înălța semnul Domnului în vârful acestei înălțimi cerești, care este acum lucrată de Sfânta Treime aici, în hotarele voastre, căci voi sunteți ai Sfintei Treimi, sunteți sculele Sfintei Treimi din această vreme, și de la această lucrătură vie și curată se va vedea împlinirea proorociilor cele prezise pentru vremea Duhului Sfânt, Cel la vedere lucrător. Această lucrare este plinirea cea mare cu care Se va arăta Domnul Iisus Hristos, așa cum este scris, așa cum a spus Domnul Iisus Hristos.

Cu înțelepciune și cu credință așezați-vă și aduceți pe Duhul Sfânt peste apa pe care trebuie s-o aduceți în starea cea de putere și de sfințenie și de curățire. Luați apă, și apoi luați Duh Sfânt și întăriți această apă cu puterea Duhului Sfânt, și să fie ea curățitoare pentru România, fiindcă România trebuie bine curățită. Vine apoi vremea să ridicăm semnul Domnului pe acest munte, și se va aduna apoi la poalele lui mulțime mare, măi copii. Fiți înțelepți, fiți cu luare-aminte în toate câte vin de la cer și în toate câte aveți de împlinit întru cele de la cer, căci aceasta este vremea Domnului despre care scrie în Scripturi. Am adus la voi veste din cer că va fi vreme de strămtorare, și va fi, dar vom lucra și vom termina, și cupa Domnului va fi aici, și se va închina de la Domnul la toți cei buni și curați și vii, și vor fi vii, și apoi Domnul va vărsa cupa cu tot ce rămâne gros pe fundul ei, și va curăți păcatele lumii. Amin.

Aceasta este o sărbătoare înaintemergătoare a sărbătorii care vine după ea, și iar vom serba încă o zi ca aceasta, și va fi zi de glorie cerească, măi copii. Fiți cu inimă mare, fiți iuți, fiți dârzi și nu pregetați, și pregătiți calea acestei sărbători. Sculați-vă dis-de-diminează și lucrați și fiți fii ai zilei. Lucrați cu grabă, lucrați cu dragoste fără de sfârșit, căci ceea ce vine după această lucrătură lucrată prin voi de Sfânta Treime, va fi o vreme frumoasă pentru Dumnezeu și pentru copiii lui Dumnezeu, care vor sta lângă Domnul în fața celor ce vor cunoaște pe Domnul, Care va fi în acest loc, căci Dumnezeu Duhului Sfânt va fi în acest loc binecuvântat, și de aici va lucra Dumnezeu Cuvântul, și pământul va învia și se va înnoi.

Lucrați apă sfințită, și binecuvântată să vă fie puterea cea de la Dumnezeu, care este peste voi. Amin. Fiți mari cu inima și cu fapta, căci această întrupare a cuvântului cărții cea din cer va fi împlinirea lui Dumnezeu, împlinirea Sfintei Treimi întru lucrarea cea dumnezeiască a vremurilor cerurilor. Fiți întru Duhul Sfânt, copii ai Duhului lui Dumnezeu. Binecuvântarea acestei vremi cerești este peste voi, și veți împărți binecuvântare și Duh Sfânt peste cei ce se vor ridica din țărâna pământului, căci veți fi plini de duh lucrător de înviere, și veți sufla, și va fi o făptură nouă, și va sta și va fi întru Domnul sub binecuvântarea acestei vițe.

Pace vouă, și apă sfințită, purtătoare de putere și de curățire a fărădelegii, căci România intră la curățit și la albit, și Domnul Își pregătește calea cea curată. Nu vă temeți. Vom putea și vom avea putere, și va fi tot ce trebuie și vom termina lucrul nostru, și va răsună numele României cu nume nou de nou Ierusalim.

Binecuvântată să fie pregătirea venirii unsului cel de la Dumnezeu, căci Domnul lucrează după a Sa socotință, și toate cele scrise vor fi împlinite în curând.

Pace vouă și înălțare vouă! Sfânta și de înviere făcătoare cruce a lui Iisus Hristos va fi înaintea Domnului și va străluci pe vârful acestui munte ceresc. Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 1991

Cuvântul Domnului și al sfintei Virginia către copiii de creștini, Sebastian și Teodora

Aceștia și-au ales singuri. Îndemnuri la credincioșie, cumițenie și atenție.

Pace, iubiții Mei, pace de la cer peste acest așezământ sfânt în care este adăpostit Dumnezeu Cuvântul și cerul lui Dumnezeu! Duhul Sfânt este plinitorul lucrării Sfintei Treimi, și Se va arăta Dumnezeu Duhului Sfânt în zilele ce vin, căci purtătorii Duhului Sfânt vor împărți Duh Sfânt.

Pace vouă, și credință fără de sfârșit în Dumnezeu și lucrare cerească să fie lucrată de voi, după cum v-a fost menirea de la Dumnezeu. Fiți cuminți în toată vremea, și cu toată luarea-aminte luați din cele cerești și împliniți-le, căci așa am spus când M-am suit către Tatăl: «*Mă duc, căci dacă nu Mă duc, nu voi putea veni înapoi la voi. Mă duc, și vă voi trimite pe Mângâietorul, pe Duhul Sfânt, Care va lua dintru ale Mele și vă va aduce vouă și vă va învăța pe voi de la Mine*». Ferice celui ce va crede până la sfârșit în această făgăduință, căci Eu împlinesc toate făgăduințele Mele pentru cei credincioși făgăduințelor cele cerești, cele scrise în cartea Mea, căci cartea Mea, sunt Eu. Eu sunt Cuvântul și adevărul cuvântului, Eu sunt, și vor vedea toți cei ce se îndoiesc întru Mine, vor vedea și vor crede, dar aceia se vor deosebi cu mult de cei ce au crezut înainte să fi văzut cele rostite prin cuvântul lui Dumnezeu. Eu sunt Cuvântul, și cine se hrănește cu acest fruct, acela întru Mine rămâne, și Eu întru acela rămân, după cum am făgăduit, căci scris este: «*Credincios este Dumnezeu întru făgăduințele Sale*».

Un picuț, iubiții Mei, și Mă voi arăta la vedere, credincios făgăduințelor Mele, căci cele scrise de aceea au fost scrise, ca apoi să se îplinească. Bucurați-vă de darul credinței care este purtat de voi, căci aici Dumnezeu rostește și se îplinește, pentru că este credință în cele ce vin și sunt rostite de Dumnezeu, fiindcă așa este Scriptura aceea care spune: «*Totul este cu puțință celui ce are credință*», și Domnul va ieși cu putere peste întunericul necredinței acestei vremi. Iată, este aproape această biruință, și ferice celui ce a avut parte să înțeleagă și să știe ce face Domnul în vremea aceasta. Ferice celor pecetluiți întru taina acestei vremi, că aceia vor avea pe Dumnezeu, și Se va vedea Domnul întru aceia, și se va împlini Scriptura care spune: «*Unde este înțeleptul și cărturarul veacului acesta?*».

Pacea Mea peste voi, și peste acest sfânt acoperământ, și peste taina cea lucrată în aceste hotare, căci Domnul va vorbi în limba Sa dumnezeiască prin această lucrătură. Am spus apostolilor când ei M-au rugat să-L vadă pe Tatăl Meu: «*Oare, nu știți că Tatăl este în Mine, și Eu în Tatăl, și cine vede pe Fiul, vede pe Tatăl?*».

Creștinul care a făcut parte din acest popor și a ascultat cuvântul Sfintei Treimi prin lucrarea cea dinăuntru acestui popor, creștinul care a crezut în această lucrare de cuvânt ceresc, acela a crezut că Eu sunt în Verginica și că Verginica

este întru Mine. Aceasta a fost lucrarea cea de la Dumnezeu în vremea voastră, măi copii, dar a trebuit să fie ascunsă de fața lumii această iesle. Iată, Verginica este acum lucrătoare de la Mine, căci M-a purtat pe Mine și am vorbit încă o dată pe pământ. Și dacă Eu am vorbit prin ea, iată, ea vorbește prin Mine, și de la Mine ia și vă dă vouă, căci al Meu este cuvântul lui Verginica, și n-a mai fost în Israel o lucrare ca aceasta. Cine are urechi și minte din cer, să audă și să înțeleagă lucrul lui Dumnezeu Cuvântul. Ea M-a purtat pe Mine vreme de douăzeci și cinci de ani, și iată, este trimisă de Sfânta Treime să pregătească acum calea slavei Domnului, Care iarăși Se va arăta, după cum este scris. Ea este întru Duhul Meu, și Eu întru duhul ei. Ea lucrează întru Mine, căci de la Mine a fost, și de la Mine este ea. Amin.

— **P**ace vouă, copiii mei! Mama Gigi coboară sfat aici la voi, și iarăși grăiește ce este de grăit. Cu pace să stăm cu toții în sfat ceresc și să lucrăm după sfatul ceresc. Ferice celui ce nu iese afară din cele cerești, ferice celui ce are ca tată pe Dumnezeu, că acela nimic nu face fără cuvântul și fără binecuvântarea Tatălui său, și acela stă pe temelie de piatră în toată vremea. Ferice celui ce cunoaște și este întru această legătură de cuvânt ceresc. Ferice celui ce nu tăgăduiește pe Dumnezeu, Care locuiește întru această lucrare de cuvânt și de învățătură din cer și nu de pe pământ. Fiul care are încredere în tatăl său, acela iubește pe tatăl său și merge după el și întru cuvântul său, căci cuvântul tatălui este temelia fiilor celor credincioși. Cel ce nu recunoaște pe tatăl său întru lucrările sale, acela nu stă pe temelia cea din tatăl, dar copilul care crede în binecuvântarea tatălui său, acela rămâne întru această putere și întru moștenirea tatălui său.

Mama Gigi stă de vorbă cu cel tinerel din cetatea mea de la Valea Lungă, stă cu el în sfat și vorbește dintre cei din cer cu el, căci iată, măi copii, am doi tinerei care s-au dus să-și aleagă o cărare. Am pe acest tinerel, și mai am și o tinerică, doi tinerei care au plecat și și-au ales o cărare, și după ce și-au ales-o, vin cu ea la Domnul și arată Domnului cărarea lor.

Domnul Se uită acum pe cărarea lor, Se uită, Se uită, și de lângă Domnul mă uit și eu, măi copii. Mă uit și iar mă uit, și văd ce este pe ea, și văd până la capătul cărării. Văd cărarea toată, și iată, îi văd pe ei la capăt de cărare, pregătiți să înceapă să meargă înainte pe cărarea aceasta. Dar ochii trupului n-au cum să vadă înainte ca să știe ce să facă și ce să aleagă. Ochii trupului aleg ceea ce nu se vede, dar ochii duhului văd ceea ce nu se vede. Eu sunt cerească și din cer privesc, și mă uit de aici și până la capătul acestei cărări.

O, cărarea aceasta, măi copii, și școala acestei cărări este cel mai dureros cui care este bătut de fiecare călător în lumina ochiului lui Dumnezeu. Sunt multe cărări, care au numiri diferite ale înțelepciunii pământești și firești, dar nu sunt nici una din ele atât de dureroase pentru Dumnezeu înțelepciunii, nici una ca și această cărare pe care, iată, sunt gata să plece la drum cei doi tinerei din turma mea. Această cărare e puțin spus că nu-și termină capătul la Dumnezeu și la mântuire de suflet, dar cu mult mai mult de atât, această cărare minte pe Dumnezeu și Îl tăgăduiește prin însăși fața ei ascunsă în spatele adevărului dumnezeiesc.

Iată, copiii mei, tinerei ai turmei mele, voi sunteți din turma mea, și eu sunt acum din cer peste turma mea, și am pus și pe creștetul vostru pecetea acestei taine cerești care este de Dumnezeu lucrată pe pământ în vremea aceasta. Aveți pecetea mea pe voi, și această pecete nu se poate șterge niciodată, și ea va fi, și va mărturisi pentru sau împotriva celui ce poartă această pecete cerească. Adevăr adevărat grăiesc că nu

numai cerul, dar și pământul va cunoaște și va vedea această înscriere de pe creștetul fiilor acestui popor însemnat de Dumnezeu în zilele voastre. Dar iată, nu vă stau împotriva prin cuvânt, nu vă stau, că nu am cum, fiindcă voi sunteți intrați pe calea acestei cărări. Nu vă stau împotriva, de vreme ce n-ați voit să aveți binecuvântarea lui Dumnezeu, întru a Cărui lucrare sunteți înscriși. Nu pot face nimic mai mult acum, decât să mă pun în zdruncin cu duhul cel ceresc și să merg pe urma voastră și să lupt să nu vă pierd. Spun așa, că drumul pe care vi l-ați ales voi este o lărgime și nu o îngustime așa cum cere Domnul în zilele acestea. Este un lucru greu și pentru mine, și pentru cer, căci voi acum ieșiți de sub învățătura mea, fiindcă eu nu pot să mă amestec la un loc cu lumea, căci lume sunt cei care vă învață de acum pe voi calea, și aceia nu sunt purtători de Dumnezeu, și eu nu pot fi amestecat cu aceia.

N-am voie să spun cuvânt, de vreme ce n-am avut voie să-l spun de la început, căci n-ați lucrat întru mine pentru alegerea acestei cărări, și nici nu se putea întru mine așa ceva, căci eu nu dau cuvânt pentru risipirea oilor turmei mele. Acum voi mergeți între lupi, între călcători ai celor sfinte, între necredincioși, căci credincioși sunt numai cei ce împlinesc toate cuvintele lui Dumnezeu; și mergeți printre cursele cele ascunse de ochii voștri, și eu voi avea din greu de luptat cu moartea care va sta la pândă să vă înghită, căci păcatul și rățacirea de la adevăr este moarte, esteucidere de duh. Voi avea de îndurat lupte grele pentru voi, și iată ce vă spun la începutul drumului pe care vi l-ați ales: drum bun nu pot să vă spun, și nici binecuvântare nu este pentru aceasta, dar vă spun că voi lupta cu tot cerul să nu vă pierd, și când voi vedea că moartea își va lărgi gura să vă înghită, atunci voi lucra cu tărie și cu milă de suflet și nu de trup. Și voi lucra, să știți că voi lucra, pentru că eu am de dat socoteală de voi la Dumnezeu, și de la mine vă cere Domnul, nu de la cei care vă vor învăța calea. Eu voi ruga pe copiii mei cei treji și bine așezați cu mine, îi voi ruga să vă ajute și ei, și voi face împreună cu ei tot ce se va putea face din partea lui Dumnezeu pentru ca să nu cădeți în cursa acestei cărări, că, să știți, este străin de Dumnezeu cărarea pe care plecați voi acum. Nu vă înșelați ca să nu mă credeți ce vă spun, căci voi ziceți că se învață despre Dumnezeu și se merge cu Dumnezeu pe această cărare. Dar iată, Scriptura a rostit cuvânt de judecată și nu de binecuvântare pentru învățătorii legii, și așa spune: *«Vai vouă, morminte văruiete! Vai, că strecurați fânțarul și înghițiți cămila! Că iată, din pricina voastră vine nenorocire peste fiii neascultării»*. Aceasta este Scriptura care stă împotriva lor, aceasta este, măi copii, și Domnul nu are ce alege din ei. Mereu și iar mereu a spus Domnul: *«Unul la zece mii dacă va putea intra cu cerul»*, și voi mergeți acum pe mâinile lor. O, ce greu va fi pentru mine, ce veghe, ce luptă voi duce și ce voi avea de trudit în urma voastră! Eu în urma voastră va trebui să lupt pentru voi și nu înaintea voastră. Așa m-ați lăsat voi, în urmă și nu înainte, căci după ce ați ales și ați pornit, după aceea ați căutat spre mine. Iată, rog pe copiii mei, pe Marian și pe Victoria, să vă ajute alături de mine, să lupte alături de mine, să nu vă lase singuri pe acest drum prăpăstios. Voi veghea în urma voastră, ajutată de ai mei, și dacă moartea cea neagră se va lupta să vă doboare, atunci mă ridic peste ea și vă iau, mămică, vă iau din fața ei, ca să nu pieriți de tot, și să vă scap până în sfârșit.

Privesc și iar privesc până la capătul cărării voastre, și este multă trudă pe mine. Luptați-vă și voi, dar dacă veți ieși de la mine, nu vă voi lăsa să ieșiți, veți vedea că nu vă voi lă-

sa, și vă voi lua, măi copii, ca să nu rămân fără voi, ca să vă scap de iad, mămică.

Binecuvântată să vă fie puterea cea bună care este de la Dumnezeu întru cei credincioși, puterea cea bună, măi copii, căci grea și anevoioasă și plină de curse este cărarea pe care plecați acum. Binecuvântată să fie puterea copiilor mei care se vor lupta alături de mine și cu veghe asupra pașilor voștri, dar începutul și calea voastră nu pot, nu pot, mămică, s-o blagoslovesc, pentru că eu binecuvintez numai pe cele ce vin de la cer spre lucrare.

Mama Gigi a stat în sfat aici pentru cei ce pleacă pe o cărare aleasă de ei. Fiți credincioși, fiți tari, fiți cuminți și atenți, căci vă trebuie putere mare pe acest drum. Eu nu pot să vă opresc, n-am dreptul acesta, de vreme ce nu mi l-ați dat, dar am datoria față de Dumnezeu pentru fiecare suflet care este înscris în sulul acestei lucrări.

Pace întru cele cerești și din cele cerești să fie pentru cele cerești întru care veți sta, dacă veți sta! Aveți grijă cum mâncați învățătura pe care o veți avea împărțită de la cei ce vă vor învăța pe voi pe calea aceasta. Voi mai sta în sfat cu voi atâta timp cât veți avea gândul spre cele cerești, spre cele venite prin lucrarea cea din cuvânt coborâtă în mijlocul acestui popor în care și voi sunteți înscriși.

Pace și bunăvoință în toate gândurile cele statornice pe care le veți păstra, dacă le veți păstra, și pe care le aveți moștenire de la părinții voștri cei trupești, căci părinții voștri sunt întru Dumnezeu, dar au durere părinții voștri. Amin, amin, amin.

16/29 septembrie 1991

Cuvântul sfintei Virginia pentru vremea zidirii bisericii

Răsplătirea ascultării cea fără de cârtire.

Slavă Ție, Doamne, că ești milostiv și mă lași să mă apropiu cu mână cerească peste lucrul zilei de azi, care n-a mai fost să fie cu aceeași putere cu care am pornit de dimineață peste acești copii cu care eu lucrez lucrul Tău. Mărire Ție, Doamne, mărire milei Tale, și iertare să slobozești peste copiii mei, și nu le socoti lor tăgăduire asupra puterii Tale. Iată, eu am fost și le-am spus ce au greșit, și ei s-au căit și au primit puterea și sporul și minunea care trebuia cu orice preț să fie scrisă în ziua aceasta. Amin.

Copiii mei, această zi s-a sculat dis-de-dimineată, de la Dumnezeu, și s-a arătat cu putere și cu spor. V-am luat cu cuvânt ușor, așa cum știți voi că este cărarea mea spre voi. V-am luat ușor cu cuvântul meu, ca să vă pregătesc apoi minune mare în ziua aceasta, dar nu sunteți de ajuns de învățați cu minunile și cu deprinderea cea lucrată din minuni. Ce mari minuni ar lucra cerul prin voi dacă voi ați fi fără nici un gram de cuvânt în fața cărării cuvântului meu! V-am luat cu ușorul, că era cu neputință să credeți că vom lucra astăzi legătura cea de sus a minunii pe care voi o lucrați din porunca cea de sus. Și dacă lucrați un lucru care iese din porunca Domnului Savaot, de ce, mămică, nu lăsați voi să lucreze cuvântul la voi? Aici toate s-au lucrat și se lucrează cu cuvântul, și la cuvântul Domnului și al cerului, măi copii. Fiți copii ai cuvântului ceresc, căci cuvântul este puterea, și când el ia ființă pe această carte, ia ființă și împlinirea cuvântului, și cuvântul înseamnă astăzi, înseamnă acum. Așa este lucrarea cuvântului care este spus la voi.

Am spus că în acest loc pecetluit de Dumnezeu, am spus că aici păcatul este osândit, ca să nu prindă viață aici pă-

catul. Eu nu mă mai pot învăța cu voi în loc pentru păcate, așa cum s-a învățat Moise cu poporul său patruzeci de ani pentru patruzeci de zile. M-am învățat și eu în loc atâția ani cu poporul meu, și iată-l, n-a intrat. Pentru păcatul cârtirii și al necredinței n-a intrat în acest staul despre care le-a spus lor Domnul că va fi în vremea lor. M-am învățat, mămică, și eu cu poporul meu, dar cu voi nu se poate să mă mai învăț, căci timpul acela nu mai este, și acum e momentul cel care este pentru arătarea celor vestite atâta vreme, copiii mei.

Astăzi trebuia să fie o zi frumoasă și mare, mămică. Am spus prin firul coborării mele că azi va fi o zi frumoasă, dar de ce n-ați lăsat voi să vedeți frumusețea ei? A fost tristă ziua și minunea care se luptă să se vadă lucrată de voi. Am văzut, cu Domnul am văzut înainte, căci duhul cerului este înainte văzător, și am văzut peste zi, și am văzut necredință și cârtire, și am văzut disprețuită puterea lui Dumnezeu. De aceea vă spun eu mereu că cel ce-și măsoară orice cuvânt și orice gând, acela este fiu al înțelepciunii, care caută și se luptă să fie curat în cuvânt și în gând și în credința lui în Dumnezeu, căci scris este în cartea cea din cer: «*Din cuvintele tale vei fi mântuit sau osândit*». Iată, dacă sunteți fii ai lucrării cuvântului, cuvântul lucrează la vedere. Cuvântul neîncrederii care este gândit sau spus de voi, are putere cuvântul spus de voi, precum putere are cuvântul credinței voastre în lucrarea cuvântului lui Dumnezeu. De aceea v-am spus să fiți atenți cum vorbiți și ce roștiți și ce voiți, ca nu cumva să fie nesocotit cuvântul vostru. De aceea v-am spus să dați loc cuvântului meu în fața cuvântului vostru și să nu voiți voi nimic decât cele ce vin spre știre și spre lucrare.

Săptămâna care se încheie mâine are scris în sulul ei lucrul cu tot cu legătura cea de sus, care trebuia fără îndoială să ia trup, să fie lucrată săptămâna aceasta, iar mâine nu puteați să faceți ceea ce era scris în ziua aceasta. Ați fi văzut și v-ați fi întărit credința și bucuria dacă n-aș fi auzit neîncredere în puterea cea care lucrează prin voi. Eu v-am spus că nu mai sunteți voi atâta vreme cât lucrați această lucrătură. Iată, ați văzut că voi nu puteți, și m-am atins de voi și v-am îmbrăcat de sus cu putere, dar nu vă veți așeza la odihnă până nu veți săvârși lucrul acestei zile. Altfel, ar fi să avem timp și pentru pedeapsa acestui păcat, căci am stat de la o vreme deoparte astăzi. N-am avut cum să mă mai apropiu, și eram cu duhul frânt de durere, căci așteptam ispășirea păcatului. Așa era Domnul de necăjit pe voi, dar L-am biruit cu mila mea de voi, și iată Scriptură împlinită în ziua aceasta, căci «*mila biruie judecata Domnului*».

Feriți inima și gândul și limba voastră de cârtire față de cele rostite de Duhul Cel ceresc. Feriți-vă de cârtire, că Domnul este credincios și împlinitor din cuvintele Sale. Voi dezlănțui putere de cuvânt și voi urni din loc nepăsarea față de cuvântul care este auzit și nu ia trup în această carte, căci trebuie numaidecât să stau cu voi în sfat. De mult timp mă zbat să-mi fac loc cu cuvântul peste voi, peste fiecare în parte, și nu ia viață cuvântul care vine ca să se audă de voi.

Iată, după ce veți termina lucrul acestei zile, veți auzi cuvântul meu care a stat cu voi în sfat odată cu lucrul vostru. Am spus că am văzut înainte, am văzut de dimineață că se naște între voi cârtire față de puterea care lucrează prin voi de la Dumnezeu. Am văzut înainte peste zi, și S-a supărat Domnul și a dat semn de mânie și de tristețe peste văzduhul cel de deasupra voastră. A trecut Domnul peste voi dis-de-dimineată și Și-a arătat durerea și supărarea de la voi, și a trecut pe deasupra voastră cu putere, vânt și vuet de vânt, dar Se uita Domnul la smerenia mea, la duhul meu cel strâns de teamă,

și S-a uitat la strigătul cuvântului care a sosit pe masa Sfintei Treimi, căci a sosit dintre voi cuvânt de rugăciune pentru îmblânzirea supărării Domnului, Care văzuse înainte păcat de cârtire aici la voi. Și Domnul a tăcut apoi, dar a lăsat peste voi văzduhul trist, căci voia Domnul să vă îndemne la pocăință. De mila mea și de mila duhului meu cel purtat între voi, voia Domnul să vă aducă spre duh de căință, și iată, m-am apropiat acum, și vă dau, mămică, sporul zilei de azi, și vom scrie tot așa, minune vom scrie, căci așa era scris în sulul zilei de azi. Am spus că pentru păcat nu veți mai suferi cu trupul, și veți suferi cu duhul, ca să vă scap de orice păcat.

Mușcați-vă limba atunci când vă vine să ieșiți cu cuvântul vostru în întâmpinarea cuvântului duhului meu ca să-l schimbați voi. Să nu mai fie de acum așa între voi. Să fie „da” cuvântul, dar să fie, mămică. Fiii lumii nu se plâng de oboseală pentru zilele și nopțile cele trăite de ei, muncind și cu trupul și cu duhul lor pentru viața aceasta lumească. Voi, mămică, nici atât să nu vă plângeți de oboseală, căci voi sunteți stătători lângă lucrul Preasfintei Treimi, Care veghează și lucrează prin voi, și poate Duhul Sfintei Treimi, poate, căci este Duhul puterii, măi copii. Nu voiesc să dau vina pe copiii cei ce aduc cuvântul meu spre întrupare, că dacă ei ar fi cu vină, n-ar mai putea fi purtători ai cuvântului cel din cer. Și iată, nu voiesc să fie vină peste nimeni din voi, ci voiesc să ia trup la vreme cuvântul meu, că multe cuvinte s-au zbatut să-și facă arătarea și nu s-au adus în această carte. Fiți cu toții mai atenți, mai cu dor, mai cu așteptare, mai cu întâmpinare, mămică. Dorul și dragostea din voi îmi fac mie cărare și pot veni în sfatul vostru. Dați-mi întâietate între voi, că din cer lucrez la voi, și nu sunt despărțită de voi nici o clipă. Fiți cerești, că dacă lucrați după sfatul cel ceresc, așa se cheamă că sunteți cerești.

Voiesc să vă dau spor mare, mai mare decât până acum, căci trebuie să fim gata la vremea fixată de cer, și mă doare când văd cuvânt pământesc în fața celui ceresc, cuvânt de al vostru contra cuvântului cel rostit, contra timpului cel vestit pentru săvârșirea acestei lucrături. Domnul lucrează ca să termine această lucrare, dar Domnul este un Dumnezeu necăjit și strâns de timp. Simțiți necazul Domnului și nu vă lăsați spre osteneală, căci trebuie să fim gata așa cum este vremea rostită de cer.

Am de stat în sfat cu voi, căci am de trudit cu multe înțeleșuri din cer între voi. Văd duh tulburător uneori la voi. Nu se poate așa ceva. Dați-mi voie cu sfatul meu, că să știți, nu văd că am această libertate între voi, și de aceea se ridică la cer mari dureri, prin cuvânt născute, mari cârtiri, cu grabă și fără înțelepciune rostite. Aveți ungeri mare peste voi, mămică. Nu loviți unul în altul prin cuvinte nechibzuite. Mușcați-vă limba și inima, și rămâneți în iubire, și veți vedea cerul triumfând la vedere în mijlocul vostru.

Binecuvântată și cu spor să vă fie lucrarea cea de sus a legăturii celei tari, căci astăzi am legat cu legătură tare zidul cetății cerești care va fi săvârșită în curând de Domnul puterilor cerești și de voi.

Pace peste inimile voastre! Pace și putere și spor ceresc peste lucrul mâinilor voastre! Iar mâine veți simți odihnă peste trupul duhului vostru. Voiesc cu duh fierbinte să stau cu voi în sfat și să luăm aminte cu credință și cu dragoste și cu împlinirea înțelepciunii. Fiți făcători de minuni cerești. Fiți lucrători de minuni, că mare este minunea care iese de sub lucrul mâinilor voastre, căci este scris în această carte că sunteți mâna Sfintei Treimi, Care este în lucru. Amin, amin, amin.

21 septembrie/4 octombrie 1991

Cuvântul Domnului către regele Mihai

Curățirea României va fi prin certare și prin risipirea celor împotriviți. Proorocie despre poarta Sfintei Sfințelor.

Dumnezeu Cuvântul lucrează iar peste cel uns al Său, peste cel pentru vremea aceasta, peste unul României, cel ce este de la Dumnezeu răsărit, și este vestit prin prooroci.

Pace ție, Mihail al României Mele, căci așa ești scris pe masa Sfintei Treimi, și iată, Sfânta și de înviere făcătoare Treime, Treimea Cea Dumnezeiască Își desăvârșește întreita Sa lucrare, și Se așează Dumnezeu Duhului Sfânt la lucru văzut peste România și va lucra minunea cea mare în România, minune scrisă în cartea cea de la capătul cărții lui Dumnezeu, căci semn ceresc va fi în România între toate noroadele de pe pământ.

Am avut un Ierusalim pe care am voit să-l desăvârșesc atunci când am coborât cu trupul în mijlocul lui, dar s-au ridicat cârturarii și învățătorii legii și au pus sub obroc izvorul luminii care venise din Sfânta Treime ca să locuiască între oameni. Eram proorocit de proorocii Duhului ceresc, dar nu a fost în duhul cel din cer poporul lui Israel, căci la el venisem, și el nu M-a primit și M-a tăgăduit și a dat la moarte viața care venise la ei. O, ce tainic am lucrat și atunci! Ce minunat a lucrat Tatăl Meu pentru întruparea Mea pe lume și pentru trecerea Mea prin lume! Venisem de la Tatăl și Mă arătasem prin minuni lucrute întru Tatăl Meu, dar n-au fost în Duhul Tatălui Meu cei la care venisem ca să-i ridic din sângele lor. Dar cei ce au avut duh de la Dumnezeu, aceia au fost călăuziți de Duhul Cel ceresc și au venit din depărtări și din ținuturi străine, ca să rămână de la ei taina Mea și venirea Mea, și să fiu apoi cunoscut peste veacuri.

Iată, iubitul Meu, mai mult decât atunci am lucrat în vremea aceasta, pentru că am spus când M-am înălțat înapoi la Tatăl Meu, am spus că Mă duc și că voi trimite pe Mângâietorul, pe Duhul Sfânt, Care va lua de la Mine și va aduce peste cei ce Mă poartă pe Mine în vremea aceasta, și am spus că cei ce vor crede în Mine, aceia vor lucra minuni mai mari ca acelea de atunci. Mai mari, pentru că Eu M-am dus la Tatăl Meu. Iar cel ce cu Duhul Sfânt a înțeles ce este sub această taină de cuvânt dumnezeiesc, acela a lucrat întru Mine, și Eu întru acela am lucrat, și am viețuit și am fost viu, și iată, Mă voi arăta cum am fost, căci am fost așa cum am făgăduit prin cuvânt.

O, mare este taina ieslei cuvântului Meu care este în România, și vei vedea ce mare taină a fost viața ta, iubitul Meu, căci viața ta a fost sub cortul Meu, sub umbra Mea, căci de la naștere porți ungera cea de la Mine pe creștetul tău. Nimeni nu are putere peste tine, și numai planul Meu are putere asupra ta, și se vor rușina cei ce au voit să te ridice pe tine, pentru că tu de la Mine ești, și întru Mine te vei ridica.

Am venit spre tine prin cei purtători de Dumnezeu, căci Domnul este din neam în neam prin cei ce-L poartă pe El. Am venit și ți-am adus veste din cer și am spus că M-am ridicat să pregătesc calea unsului Meu Mihail, ca să vină la locul lui și să fie întru Dumnezeu. Și M-am așezat la lucru și lucrez această cărare, lucrez cu greu, căci în vremea aceasta Domnul este un Dumnezeu necăjit și nu este primit de nimeni și nu este cunoscut de nimeni întru adevăr, și nimeni nu știe cum este cheia care duce pe om spre Dumnezeu, și pe Dumnezeu spre om, căci făptura Mea nu știe să deosebească dreapta de stânga sa, nu știe cum este lumina față de întuneric

și întunericul față de lumină, și nimeni nu are pe Domnul după adevăr, iar Domnul este adevăr, iubitul Meu. Nimeni din cei ce se zbat pentru tine nu vor putea pentru tine, pentru că tu ești de la Mine, și Eu întru ai Mei lucrez și nu prin cei străini de taina Mea din zilele tale. Sunt în lucru ca să-ți gătesc venirea, căci prin puterea Mea va fi să vii la locul tău, și vor ști atunci toate noroadele despre Dumnezeuul României, Care a trudit din greu să urnească muntele întunericului care a umbrit pe cea binecuvântată a vremii Domnului, căci România este binecuvântata Mea, și vor ști toate mulțimile cele îndepărtate, vor ști ce greu a trudit Domnul pentru ca să se vadă și să se arate lumina peste România și să se arate strălucirea din România. Am făcut începutul cel nou, și Mă lupt din greu să-l aduc în starea cea săvârșită și să rostesc apoi taina planului Meu și să vorbesc prin minuni și să plec cu capul în țărână pe cei tari la cerbice, care au stat în duhul lor și n-au avut pe Duhul Sfânt, Care a fost și a lucrat în mijlocul lor, din locul acestui început de la Mine așezat.

Mai am un pas, și este anevoios acest pas, căci toți Mă țin afară și nu vor să-Mi deschidă și să Mă cunoască și să am cu cine să Mă sprijin pe calea arătării Mele. Toată făptura Mea stă cu genunchii plecați în fața lui Baal și nimeni nu are loc și pentru Mine, dar am o rămășiță mică și voi birui cu cei mici ca să rușinez pe cei ce s-au crezut a fi tari și puternici prin puterea lor. Ale Mele dintru ale Mele am dat lor, dar pentru Mine nu mai este nimeni curat ca să se întoarcă și să-Mi aducă jertfă de mulțumire dintru ale Mele, căci Eu răsar soare binefăcător peste toți. Iată, va rămâne de mărturie veșnică strămtorarea și așteptarea întru care am trudit în vremea pregătirii slavei Mele, și vor voi atunci cu zecile de mii să aducă Domnului prinoase de tămâie, dar va fi de ajunsă atunci slava Mea pentru care am trudit să o fac arătată peste lume.

Fii întru pacea Mea, iubitul Meu. Eu voi fi și voi lucra până ce voi termina, și voi veni înaintea ta, așa cum ți-am făgăduit că prin biserica Mea cea vie te voi aduce la locul tău. Ceea ce lucrez Eu acum prin cei curați ai Mei va fi semn de mărturie cerească, și prin acest semn voi anunța începutul cel nou, care vine de la Mine, după cum este rostită făgăduința pentru vremea aceasta, și numai cei cu lege vor pricepe aceasta, iar cei fără de lege vor fi rușinați de cei curați și albiți și credincioși tainei Mele cea ascunsă cu care am pătruns peste vreme până în vremea aceasta de glorie cerească.

România va suferi certare, iubitul Meu, că Eu ți-am spus că cei ce au voit viața ta și cei ce au stat în calea ta ca să nu fii la locul tău, aceia vor fi spulberați, căci Eu sunt supărat pe toți cei ce au stat cu încăpățănare cu pieptul lor în fața săvârșirii planului Meu cel din veac rostit. Voi curați pe România de toată murdăria și voi așeza cunună de regină pe fruntea ei, că ea este a Mea și nu a celor ce țin în loc arătarea slavei Mele. Stai întru răbdare și stai întru poruncile Mele și întru viața Mea cea vie, și vom birui și vom fi peste cea aleasă între popoare. Trudesc din greu, căci copiii Mei trag din greu și stau zi și noapte la datorie. Și voi termina piatra cea de început a începutului cel nou, și se va lucra apoi în jurul acestei pietre și se va așeza cunună de mărgelă, care va împrejmuia această înălțime cerească. Aceasta va fi înălțime cerească, iubitul Meu, și nu se poate tâlcui pământeste această lucrătură vie, această mărturie, această împlinire a cuvintelor cărții cea din cer coborâtă pe pământ, și va fi focul dumnezeiesc în acest munte, și se va coace la acest foc fructul învierii, care se va împărți la toți cei ce vor curge spre acest munte ceresc, și va fi pace de la Dumnezeuul Cel sălășluit prin cuvânt în aceas-

tă iesle lucrată cu mâini curate și de fii credincioși tainei celei ascunse întru Dumnezeu. O, dacă ar fi fost înțeleasă și văzută această taină, s-ar fi ridicat spre ea mulțime de irozi și ar fi răstignit pe Fiul lui Dumnezeu, Care lucrează întru Duhul Sfânt întru cei purtători de taine cerești. S-ar fi ridicat soborul de Anne și de Caiafe și de farisei și ar fi ținut pe Dumnezeu Cuvântul. Dar nu a fost să fie așa, căci acum Domnul a fost întru Duhul Sfânt, și Cuvântul nu se poate lega, iubitul Meu.

Pace ție, și liniște inimii tale! Pace și sfârșit de răbdare să vină peste tine! Dar așează-ți bine pașii pe cale cu Mine și unge-ți fața cu cele de la Mine date, ca să te îmbraci cu putere de sus și să calci cu nădejde pe calea cea care te va aduce la locul tău, căci Eu sunt în calea ta cu plata răbdării. Pace ție, și pace peste casa ta și peste mlădița ta, care va sta lângă tine! Dar această mlădiță să se lase altoită bine în însuși altoiul cel cu sevă veșnică și cu fruct veșnic de viață din viața cea adevărată. Fii întru Mine cu toată casa ta, căci Eu sunt sfânt întru ale Tatălui Meu, și vom fi întru Tatăl. Această corabie de taină cerească este lucrată acum de Sfânta Treime, căci cei ce lucrează la ea, aceia sunt mâna Sfintei Treimi, Care este în lucru, și vor amuți toți cei din jur când vor vedea această luntre de scăpare și vor cunoaște că Domnul este la cârma ei și vor întinde brațele și vor fi salvați. Dar la cârma ei voi așeza un semn și voi săpa și voi scrie pe piatră cele ce sunt așezate peste această lucrătură. Am o minune lucrată de cel ce a venit spre tine de la Mine, căci poarta de intrare va fi să fie această minune lucrată în zilele acestea, și va fi să fie adusă și așezată în fața celor ce vor ajunge până la această înălțime. Și vom așeza lângă această cârmă sunet de clopot, sunet de trâmbiță cerească, și ne vom anunța cu cele ce sunt așezate întru această lucrătură, și vom rosti apoi numele tău, și vei veni, iubitul Meu, unsul Meu, și vei fi peste România, căci vei fi de la Mine. Am dat de știre o zi de serbare peste această lucrătură și voiesc să fim gata până la această zi.

Ferice celui ce crede duhurilor cerurilor și duhurilor proorocilor care vin cu cele de la cer spre știre.

Pace ție, Mihail al României Mele! Pace și semn de la tine spre Mine, precum regele Avgar a trimis solie spre Mine, căci Eu am trimis pe apostolii Mei spre tine mai înainte de toate câte vor fi, i-am trimis să-ți vindece durerea și așteptarea. Pace ție, și bunăvestire de la tine spre Mine, căci Dumnezeu, iată, stă în sfat cu tine, rege al României.

Pace și Ierusalim nou peste pământul României, căci Domnul a pus nume nou pe fruntea ei. Amin, amin, amin.

22 septembrie/5 octombrie 1991

Cuvântul sfintei Virginia pentru vremea zidirii bisericii

Pregătirea lucrărilor zidirii bisericii. Păstrarea duhului păcii.

Din nou lucrez peste voi cu cuvântul și cu duhul păcii cerești și cu îndemnul ceresc pentru înaintarea și terminarea acestei mărturii lucrată de Sfânta Treime prin voi, copii ai Duhului Sfânt. Lucrez cu cuvânt de îndemn și de intraripare în lucru, căci timpul care mai este până la sărbătoarea sfințirii acestei lucrături cerești, mai este puțin față de cum văd eu că simțiți cu toții sarcina care este pusă de la Dumnezeu peste lucrul mâinilor voastre, peste puterea care este de la Dumnezeu peste voi, măi copii.

Scriu din nou numele tuturor celor ce au lucrat, și scriu apoi zilele care au mai rămas până la ziua pecetluirii acestei

lucrături cerești. Și dacă cei scriși nu vor fi de ajuns de treji, de ajuns de dăruți lui Dumnezeu, atunci eu voi turna înzecită putere, înzecită înțelepciune peste voi, cei ce sunteți aici în fiecare zi la datorie și la veghe cerească, și vom lucra și noaptea, iar puțina odihnă ce vă va rămâne, în afara rugăciunii cea întreită, care se urcă la cer de la voi, și în afara trudei pe care o închinați Domnului, Care v-a tocmi în via Sa pentru slava care vine, puțina odihnă ce vă mai rămâne, să vă fie vouă înviorare cerească și izvor de putere din cer, măi copii. Voi întocmi de mâine un sul nou și voi scrie zilele care mai sunt până la ziua rostită de cer pentru săvârșirea acestei minuni, și voi scrie în sulul acesta numele celor care sunt scriși și aleși pentru această lucrătură. Iar dacă nu vor fi la datorie în acest ogor din care va răsări rod de plată cerească, atunci eu voi scrie în dreptul numelui pricini binecuvântate sau voi scrie lipsă pe acest sul dacă nu va fi lipsă din pricină binecuvântată, și vă voi pune pe voi să lucrați mai mult, mămică. Știu că sunteți osteniți și noaptea, căci voi aveți marea datorie să ridicăți mâini curate în vremea nopții, pentru acest popor lipsit de Dumnezeu, și pentru România, și pentru toată făptura apoi. Știu, mămică, știu, dar mai milă îmi este de planul lui Dumnezeu, Care de atâta vreme așteaptă, din lipsă de dragoste și de dăruire pentru cele cerești a celor tocmiți. Vom cerceta în fiecare zi bine, vom face sfat și vom căuta să facem cu mare ordine toate lucrările care mai sunt de terminat. De aceea v-am spus că trebuie întocmită foaie de lucru, ca să fie lucrul împărțit și lucrat și să mă uit să văd pe fiecare cu câtă dragoste, cu câtă credință, cu câtă răspundere lucrează lucrul acolo unde este așezat fiecare să lucreze. Mă uit la fiecare și scriu în dreptul fiecăruia dragostea și ascultarea și nădejdea cu care lucrează în această vie.

Sunteți tocmiți de Sfânta Treime, măi copii, și dacă sunteți tocmiți, Domnul va face socoteală la sfârșitul acestei lucrături și va da fiecăruia slava, după cum a fost de dăruit în lucrul lui Dumnezeu, căci cu această lucrătură va ieși Domnul deasupra cu această fântână cerească, cu acest izvor de cuvânt ceresc, și vor auzi cei de departe și cei de aproape și vor vedea slava Domnului, Care va lucra apoi din acest loc de putere cerească, fiindcă aici este lucrat după cum a spus cerul să se lucreze, și s-a pus orânduială cerească în acest așezământ sfânt.

Hai, cu iubire, și din iubire să răsară grabă, căci trebuie numaidecât apoi să împrejmuim aceste hotare peste care nu vor mai putea trece cei ce nu sunt așezați după așezământul cel de la Dumnezeu pus în aceste hotare. Vom face apoi serbare cerească și vom așeza piatră scrisă și vom pecetlui cu sfințenie de jur împrejur, și nimeni nu va mai trece peste cele scrise, precum este scris în sulul cel ce stă sub temeliea acestei mărturii, căci la această temelie eu sunt piatra, și pe această piatră am ridicat această minune cerească. Aveți grijă mare de toate cele scrise de la cer, de toate cele ce mărturisesc despre această lucrare, că de aceea v-am pus să luați și să puneți spre mărturie lucrul cel lucrat aici, și va fi apoi să vadă cei ce au hulit pe Dumnezeu, Care a locuit în această lucrare, și vor vedea și vă vor vedea pe voi, cei ce ați lucrat la această taină cerească.

Întocmiți bine, în fiecare zi, foaie scrisă cu lucrul fiecărei zile și împărțiți bine lucrul, ca să fie lucrat și ca să fie terminat, măi copii, căci peste timpul cel hotărât de cer nu se poate trece. Nu căutați să ieșiți din acest ogor ceresc ca să lucrați altceva. Lăsați acum orice, căci dacă veți fi aici, lângă Dumnezeu și sub ascultarea lui Dumnezeu, dacă veți fi la da-

torie ce o aveți în zilele acestea, vă spun minune mare, că vom ieși cu un picuț de timp mai devreme de sub apăsarea timpului care mai este până la terminarea acestei sfinte și nemaiasemuite datorii spre care v-a tocmi Dumnezeu pe voi, și veți rămâne scriși în capul sulului acestei minuni care, iată, răsare de la Dumnezeu peste pământ.

Iar și iar vă spun: lăsați totul acum și hai să isprăvim cu pace și cu frică de Dumnezeu și cu dragoste acest semn dumnezeiesc, căci semn ceresc va fi această piatră de mărturie, și voi vă veți bucura cu bucurie mare în ziua serbării pentru plinirea înălțării acestei taine. Nu dați de la voi puterea lui Dumnezeu care este peste voi. Cuvântul vostru să fie da, și să credeți în Dumnezeu dacă vă încearcă neputința. Dați-vă Domnului și cu inima și cu trupul, căci Domnul va sta în voi și totul va fi cu putință pentru Domnul. Iată, faceți-vă și voi socoteală. Scrieți și voi numele și zilele care mai sunt, și fiți la datorie, măi copii, căci veste vă aduc că vom avea tot ce trebuie până la capătul lucrăturii ce o lucrați voi în zilele acestea. Ceea ce nu puteți voi, are Domnul putere, și toate vor fi și se vor dezlega de la Dumnezeu și vor veni la locul lor. Aveți grijă de duhul păcii care vă dă putere din cer, căci cu duhul păcii veți trece de zece ori mai ușor prin acest timp care mai este până la săvârșirea trudei voastre. Și vor veni mulți din depărtări și se vor închina lui Dumnezeu și vor iubi pe România și vor pune umărul cu Dumnezeu. Fiți treji, iubii mei, și să aibă Domnul largime între voi.

Acest cuvânt este pentru timpul care mai este de lucrat, și nimeni nu va mai avea îndreptățire dacă va lipsi de la lucru fără binecuvântate pricini, căci slava Domnului se zbate să-și facă arătarea, și voi să nu mai aveți mai mare grijă decât să mângâiați zbaterea în care trudește Domnul să-și arate slava Sa.

Pace vouă! Și de mâine încolo să fie peste voi pace înzecită și puteri noi de biruință întru săvârșirea lucrului cel de aici. Socotiți-vă bine vremea și lucrul tot care mai este de lucrat, și binecuvântată să vă fie datoria și plinirea datoriei voastre la vremea cea hotărâtă de cer. Amin.

Iar și iar vom vorbi și vom sta cu cerul în sfat. Amin, amin, amin.

23 septembrie/6 octombrie 1991

Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Sfânta Virginia păstorește poporul creștin. Despărțirea adevărului de minciună.

Mama Gigi coboară duh mângâietor și pace și sfat ceresc. Astăzi este zi de sărbătoare, măi mămică. E sărbătoare pentru cinstirea Maicii lui Dumnezeu, și iată, vom merge astăzi să ne întâlnim cu păstorii poporului și să stăm cu ei în sfat și să le dăm mângâiere și putere de duh și de lucru, căci ei au de stat în fața acestui popor care, iată, n-a crezut că se vor împlini cele vestite până acum prin această lucrare.

Dacă acest popor ar fi înțeles duhovnicește, dacă ar fi înțeles cu inima și nu cu mintea trupului vremea împlinirii, era viu cu credința și cu bucuria, dar bucuria lor se va stinge mult în curând, căci un pic mai avem de trudit, și vom ieși cu cele împlinite. A fost scurtă vremea care a fost de la primirea poruncii pentru zidirea acestei pietre vii, a fost scurtă pentru puterea voastră, dar puterea cerească a fost în voi, și vom fi gata la vremea cea hotărâtă de cer, căci cerul a făcut acum prin voi pasul cel mare și împlinirea cea mare. Și vor afla mulți de

această iesle, măi copii, căci Dumnezeu Cuvântul Se va desăvârși cu Duhul Sfânt al învierii din vremea aceasta. Voi vedea ce voi face, căci va fi să cercetez bine, să salvez ce mai este de salvat din acest popor, dar voi, mămică, țineți cu toată ascultarea legile cele așezate în acest așezământ sfânt, că nu se poate să trecem peste ele. În curând vor ști toți cei din jur, și vor ști și cei de departe, și vor ști mulțimi multe și se vor îngrămădi în jurul acestor hotare, dar peste legile cele care vor sta scrise pe zidul acestei lucrături nu se va putea trece.

Iată, se va îngrămădi poporul meu și va voi să intre și va da orice să intre, dar vă spun poruncă cerească, și iată cum este această poruncă: nici un suflet de creștin care a hulit, care a tăgăduit, care a defăimat și a lovit în această lucrare, care a lovit în voi, cei ce ați fost purtători de Dumnezeu, care a folosit viclenie și minciună și facere de rău, nici unul din cei care au hulit cu limba lor acest așezământ sfânt nu vor putea trece ca să intre în aceste hotare. Domnul are pregătit pentru fiecare iertare și bucurie, dar acest pământ care va fi pecetluit în curând la vedere, nu va fi călcat de cei ce n-au fost statornici împlinirilor care au fost vestite până acum. Și să știți că se vor căi și vor plânge, și să știți că mulți din ei vor muri de durere, căci va fi durere cu duhul, și va fi mai grea de dus și de purtat, și aceea va fi lor ispășire de păcatul hulei și de lovire în Dumnezeu.

Păstorii mei, iată, și vouă vă spun, să nu vă lăsați înmuițați de inimile care vor alerga și se vor bate de pământ, căci acest munte ceresc nu va fi să fie călcat de hulitori. O, nu vă strângeți cu inima! Mă uit în inima voastră și văd strângere de inimă, că și voi ați dat durere peste acești copii, dar altfel este aceasta, că nu de la voi a fost pornit acest cui dureros. Era bine dacă ați fi folosit înțelepciunea cea din cer mereu, și legea cea din cartea lui Dumnezeu. Dar Dumnezeu are multe judecăți și vede inima și vede duhul și vede credința și durerea, și sunt eu, mămică, alături de Domnul, și Domnul vede de lângă mine că sunteți legați de acest izvor și că sunteți cu acest izvor până în sfârșit. Să nu vă lăsați spre durere că n-ați lucrat la această lucrătură, căci aceasta a însemnat dreptatea lui Dumnezeu, Care a voit să vă înnoiască inimile întru smerenie și umilință pentru tot ce vă apasă pe voi. Eu văd că vă apasă, și de aceea așa am zis să nu mai rămână nimic din trecutul care a durut pe Dumnezeu, și să vă fie vouă ispășire veșnică, și apoi inimă ușoară și albă și plină de bucuria care vine în curând. Copiii mei de aici lucrează zi și noapte și se zbat să nu întârzie pe Dumnezeu. Și dacă-i văd așa, stau mereu între ei cu tot cerul, și lucrăm cu putere cerească, și nu se putea crede îndeajuns atunci când am fost cu voi toți și am așezat piatra cea de început și am spus că vom fi gata în curând. Iată, mai este un pic de lucru și vom sfârși, și vom pecetlui această lucrătură de piatră, această cetate coborâtă din cer, căci din cer este pogorâtă. Este prin cuvânt coborâtă, și cuvântul s-a întrupat, și este din cer cetatea aceasta și se numește cetate a Noului Ierusalim, și de la ea va răsări cetatea cea întreagă și va fi Ierusalim ceresc pe pământul României.

Iată, prin această lucrătură vom fi și vom ieși înaintea unsului Domnului, și Domnul va fi cu el, și va fi peste România. Avem acum de pus un semn la intrarea acestei cetăți, și va trebui să facem cale bună ca să aducă Domnul acest semn și să fie așezat în fața acestei cetăți.

Vorbesc cu tine, păstorule Daniel, și te voi povățui ce trebuie să faci tu. Mai întâi îți dau putere de Duh Sfânt pentru ceea ce vei avea de împlinit, căci Duhul Sfânt va fi și va lucra, și vom împlini voia lui Dumnezeu. Voi veni și eu și vom pecetlui cu cuvântul cel din cer lucrul tău, și cuvântul se va face

faptă și vom fi împlinitori. Copiii mei de aici nu mai au timp, mămică. Au de lucru zi și noapte și n-au mai venit spre voi.

Iată, am venit și am stat în sfat cu voi, și vă dau duh de înțelepciune și de blândețe și de dreaptă socoteală în ceea ce lucrați voi peste poporul creștin, iar când vom fi gata cu acest așezământ ceresc, va fi să lucrați cu multă socoteală cu creștinul, căci va începe să învieze în ei o inimă nouă, născută din umilință și din căință și din lacrimi. Fiți precauți, căci Domnul va fi cu milă pentru toți cei ce se vor umili, dar în aceste hotare nu vor putea avea intrare, că știți ce scrie la temelie acestei pietre; și la această piatră, eu sunt temelie. Copiii mei vor sta cum trebuie la porți. La fel și voi să fiți; să fiți în Duhul lui Dumnezeu și nu al omului, căci acest loc va trebui să fie cu mare putere, și numai așa va fi. Voi slobozi semne mari, și va lucra aici focul Duhului Sfânt, și în cetatea aceasta nu va intra nimeni din cei ce au lovit în Duhul Sfânt, ci numai cei ce sunt scriși în această carte. Aici va fi locul odihnei lui Dumnezeu Cuvântul, și va fi după cuvântul lui David proorocul, care a vestit de la Dumnezeu pe cei ce vor locui în muntele Domnului din vremea gloriei cerești, și va locui cel ce n-a lucrat viclenie și răutate asupra aproapelui său. N-a crezut acest popor că așa va fi, și iată, așa este.

Aici va fi locul liniștii, locul păcii, și va fi orânduială cerească, și va ieși de aici cuvântul învierii peste mulțimile care vor veni și se vor închina lui Dumnezeu Cuvântul, și vor ști că eu am fost și am iubit acest așezământ viu.

În curând vom serba aici ziua cea de praznic ceresc, și va rămâne aceasta zi de mărturie veșnică. Și se va așeza apoi cunună de mărgăritare cerești în jurul acestei lucrături, și acelea vor lumina peste mulțimi, și acelea se vor adăpa din acest izvor, și va fi mângâiere peste Ierusalim.

Am venit cu pacea mea spre voi. Am venit cu mângâierea și cu putere din cer. Lucrați cu aceste unelte peste inimile plecate spre Dumnezeul acestei lucrări, căci prin această lucrare Dumnezeul Cel adevărat a fost într-o lărgime în zilele acestea, și a poruncit, și cuvântul Său s-a făcut faptă, așa cum faptă s-a făcut cuvântul cel rostit de Dumnezeu peste Noe, care a crezut și a lucrat corabia salvării spiței lui Dumnezeu.

Mare zarvă clocotește în jurul acestei înălțimi cerești, dar în curând zarva nu se va mai auzi, și va fi liniște în jur, și va fi durere în jur, și apoi va fi curat în jur.

Pace vouă, iubiiții mei păstori! Pace, și duh de iubire și de pace și de dreptate să curgă prin voi către cei ce vor sta plecați lui Dumnezeu! Pace și sfială sfântă să căutați să puneți peste inima acestui popor!

Fiți cu mâinile curate. Fiți mereu cu mâinile curate și fiți cu inimile, măi mămică. Aceasta este taina cea ascunsă, care se va vedea în vremea care vine peste un picuț de vreme, și va fi umilință întru curățenia duhului, cu Duhul Cel Sfânt, Care Se va coborî spre curățirea și iertarea făpturii lui Dumnezeu. Fiți credincioși până la sfârșit, căci Dumnezeu este credincios făgăduințelor Sale, și va fi mare învierea cea care vine de la Dumnezeu. Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 1991

Sărbătoarea cuvioasei Parascheva

Sfânta Virginia aduce cuvânt peste poporul ei. Întoarcerea sărbătorilor strămoșești. Rugăciuni de iertare și de împăcare cu Dumnezeu pentru tot sufletul care s-a născut și pentru înnoirea făpturii.

Binecuvântată să fie împărăția aceasta, și binecuvântați să fiți voi, cei ce sunteți acum moșteni și

lucrători ai acestei împărății cerești, căci aici este Domnul Împărat, și este întru lărgime peste această împărăție.

Pace peste voi, copiii mei, copii îndurerați! Și dacă nu toți sunteți cu durerea cea din cer peste voi, iată, veste vă aduce mama Gigi: bucurați-vă întru durere acum și fiți precauți cu această bucurie îndurerată. Fiți precauți și iarăși fiți precauți, că biruința este grea spre capătul ei.

Iată, mama Gigi este la voi cu musafiri din cer. Astăzi este pomenire în cer și se serbează numele și biruința cuvioasei Parascheva. Iată câtă lipsă de credință este peste acest popor hrănit de Dumnezeu din cer!

Cuvioasa Parascheva este sfântă lui Dumnezeu, este, că e vie în vecii vecilor, după cum scrie în Scripturi despre cei ce cred lui Hristos. Se duce lumea și serbează ziua cuvioasei Parascheva, și când este această sărbătoare, nici pomenire pe nicăieri despre această sărbătoare. Cerul serbează zilele cele scrise, căci sunt zile veșnice aceste zile biruitoare, sunt zilele Domnului aceste zile, și iată, vin zilele Domnului, măi copii, se întorc în curând la matca lor și se vor așeza la locul lor și vor fi cinstite pe pământ și în cer, căci templul lui Dumnezeu își ia din nou înfățișarea cea dintâi.

Aici la voi va fi împărăția celor din cer care au crezut și au plecat la cer întru nădejdea celor făgăduite prin acest izvor de cuvânt ceresc. Aceasta este misiunea la care voi lucrați, și de aceea se numește aici biserică a neadormiților și a neprihăniților. Cei care sunt acum din cer aici la voi, aceia sunt neadormiți aici, căci veghează și lucrează din cer, și iată plata neprihănirii lor! Și dacă ei au mai avut de șters câte ceva din viața lor, de aceea v-am așezat eu să luați și să cercetați pe fiecare și să spălați bine veșmântul fiecăruia, căci am spus să faceți jertfă de rugăciune și de tămâie, și cuvânt de dezlegare să roștiți pentru tot sufletul care s-a născut, ca să fie dezlegată în cer făptura lui Dumnezeu. Aceasta este judecata despre care scrie în Scripturi, și de aceea a trebuit să ia trup această biserică din cer coborâtă prin cuvânt, ca să facă Domnul judecata păcatelor și să fie dezlegată prin cuvânt făptura lui Dumnezeu.

Am așezat prin voi biserică curată, biserică vie, biserică prin cuvânt așezată, și dacă este de la cer așezată, cerul cunoaște cele ce vin de aici, și face cerul după cuvântul cel rostit aici. Iată, aceasta este așezare cerească, dar greu de crezut este această minune dumnezeiască, greu de crezut pentru cei ce nu știu cum să creadă în Dumnezeu, pentru cei ce nu-L cunosc pe Dumnezeu prin faptele lor și prin trăirea lor.

Aș voi să pricepeți și voi, cu toții, această stare cerească, coborâtă la voi spre lucru cu cerul. Am mai spus, mămică, și iarăși vă spun: aș voi să fiți mari cu înțeleșul cel din cer, că misiune ca a voastră nu a mai fost până acum în Israel. Cei care au ajuns mai dinainte întru cele cerești, aceștia văd acum cum vine această taină, dar e vremea să înțelegeți și voi, dar cu toții, nu numai unii din voi.

Copiii mei, stau cu mâinile ridicate și cer la scaunul Sfintei Treimi, și așa mă rog: Doamne Savaot, ascultă-mă! Ca pe Iosua ascultă-mă! Ține soare și cald, și ține timpul după cele ce sunt de sfârșit și dă-ne ce mai trebuie, ca să-Ți dăm în primire lucrarea Ta. Stau cu mâinile ridicate și mă rog Ție aici cu copiii mei. Întoarce soare și căldură peste acest așezământ și lucrează minuni mai mari ca până acum și ne scoate la vreme cu lucrul ce-l avem de dat Ție.

Copiii mei, fiți tari și stați cu iubire la datorie. Stați, ca să fiți găsiți la datorie. Am cerut Domnului vreme însorită, și dacă am cerut, să credeți că veți primi, să credem că vom

primi. Am cerut să fie tot ce trebuie ca să fim gata la vreme, și dacă am cerut, să credem că vom avea. Amin.

Fiți cu pace, mămică, fiți statorniciți întru duhul păcii și al nădejzii. Suntem aproape de vârf și ne încercăm Domnul. Nu vă temeți, mămică, nu descurajați, nu, copiii mei. Domnul vă încercă credința. Așa este spre capătul drumului. Nu vă temeți, acesta este ultimul cuvânt în sfatul cel de azi.

Pace vouă, și putere cerească și minuni să lucreze Domnul peste voi în zilele care mai sunt până la ziua cea așteptată de cer! Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 1991

Cuvântul Domnului către Andrei Pleșu

Domnul aflat în luptă cu împotrivirea stăpânilor lumii.

Dumnezeul Preasfintei Treimi este Dumnezeu Cel Unul adevărat, dintru al Său început și până peste toți vecii, iar începutul lui Dumnezeu este fără de început. Amin.

La început a fost Cuvântul, și Dumnezeu era Cuvântul, și toate s-au făcut prin cuvânt, din veci, și prin cuvânt lucrează Dumnezeu până peste toți vecii.

Dumnezeu este Cuvântul, și Cuvântul este de la Dumnezeu. Dumnezeu Cuvântul lucrează în România, căci România este Ierusalimul cel nou, după Scriptura care spune: «*Voi alege încă o dată Ierusalimul*». România este țara strălucirii despre care scrie în Scripturi, și Domnul este cu începutul cel nou peste România.

Adevăr adevărat grăiesc: cine primește prooroc în nume de prooroc, pe Mine Mă primește, și cine Mă primește pe Mine, acela primește pe Tatăl, Care M-a trimis pe Mine. Amin. Cine primește cuvântul, primește pe Dumnezeu Cuvântul, și acela plată de prooroc va avea, iar cine primește pe un drept în nume de drept al lui Dumnezeu, acela răsplată de drept va lua. Amin. Cine va întinde un pahar cu apă curată trimișilor Mei, adevăr grăiesc, nu va pierde, și va avea acela împărăția lui Dumnezeu. Cel ce aude cuvântul adevărului crezând în el, acela ia pecetluirea Duhului Sfânt, spre plinirea făgăduințelor, iar Tatăl slavei îi va da duhul descoperirii, întru cunoașterea tainei plinirii vremilor lui Dumnezeu.

Dumnezeul Duhului Sfânt întregește în vremea aceasta întreita lucrare a Treimii Dumnezeiești, căci împărăția lui Dumnezeu este aluatul cel ascuns în trei măsuri de făină până la toată dospirea ei în întregime, și iată, împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul acestuia. Acesta este pământul făgăduinței plinirii gloriei lui Dumnezeu. România este începutul care vine spre răscumpărarea făpturii lui Dumnezeu. Ferice celui ce crede duhurilor cerurilor, că acela va fi fiu al făgăduințelor lui Dumnezeu. Amin.

Pace ție de la Domnul Iisus Hristos, Cel ce S-a sculat din morți și S-a așezat să stea în dreapta Tatălui cerurilor! Iată, vin ca să-Mi deschizi și ca să cunoști cum este cărarea Mea întru cei ce Mă poartă pe Mine. Ferice ție dacă-Mi vei deschide ca să intru și să cinez cu tine, căci această masă cerească este de multă vreme coborâtă de la Mine peste România. Eu sunt. Nu te teme că nu sunt Eu. Eu sunt; Eu și trimișii Mei; Eu și cei ce poartă pe Dumnezeu Cuvântul. Iată Eu și pruncii Mei, și M-am ridicat prin ei spre semne și minuni pentru începutul cel nou, pentru Israelul cel nou. M-am ridicat să așez un semn peste România și trag din greu căci ca și cei din vremea trupului Meu, așa și cei de acum, și-au

învârtoșat inima și n-au cum să cunoască pe Cel ce grăiește din ceruri. Iată, sunt, după cum am rostit făgăduința, sunt cu cei credincioși până la plinirea vremilor cerurilor, și sunt prin prooroci, după cum este orânduiala lui Dumnezeu.

Când Și-a început Tatăl Meu lucrarea, așa a spus lui Moise: «*Iată, te trimit către Israel, și vei fi în locul Meu, iar Aaron îți va fi prooroc*», dar n-a voit Israel să se lase lucrat, și s-a ridicat spre răzvrătire și a lovit în duhul lui Moise, și a pierit pe cale Israel, căci a fost popor tare la cerbice și n-a cunoscut vremea cercetării sale, și Eu am jurat întru durerea Mea, întru mânia Mea, am jurat că nu vor intra aceia întru odihna Mea, și iată, n-au intrat în Canaan, din pricina neascultării și a necredinței și a învârtoșării inimii lor.

Am trimis la timp și la netimp pe cei ce au vorbit pentru Mine, dar omul a tăgăduit pe Dumnezeu și a omorât pe proorocii Mei și a strivit pe cei trimiși ai lui Dumnezeu, și n-a voit Israel să intre sub aripile Mele ca să fie popor credincios și drept întru Mine. Și am venit întrupat pe pământ, am venit la lucrătorii viei Tatălui Meu, și aceia M-au scos afară din vie, că nu M-au voit aceia, și M-am dus de la ei, căci n-au cunoscut vremea cercetării lor și au uitat cuvintele proorocilor care le vestiseră tainele arătării Mele.

M-am dus apoi și am lucrat minuni în numele Tatălui Meu ca să răscumpăr din lume pe cei ce aveau să fie cu Mine din lume, și i-am scos din lume, că nici ei nu erau din lume, precum nici Eu nu eram din lume. Și după ce Mi-am săvârșit lucrarea pentru care venisem, M-am dus la Tatăl Meu, ca să pot veni la cei ce-i născusem din Mine, pentru că din Mine erau aceia. M-am dus la Tatăl Meu, că dacă nu M-aș fi dus, n-aș fi putut veni înapoi la ai Mei, și dacă am venit înapoi la ei, aceea a fost întâia biserică a lui Iisus Hristos, dar iată taină nepricepută de înțelepții lumii, căci biserica Mea a fost în toată vremea martiră și n-a avut loc pe pământ, ci numai sub pământ și numai în ascuns, și a fost biserica cea vie, cea adevărată, al cărei cap este Iisus Hristos, Fiul Treimii Dumnezeiești, căci Tatăl Meu M-a dat să fiu cap bisericii Sale și M-a așezat mai presus decât toate domniile și dregătoriile și puterile, mai presus decât tot numele care este numit în veacul de acum și în veacul viitor.

Învățătorii și cărturarii din vremea trupului Meu n-au avut cum să Mă primească. Erau în duhul lor, și n-au cunoscut vremea cercetării lor. Eu sunt Dumnezeu cel săraci cu duhul, și întru aceia Îmi aflu sălaș plăcut, sălaș încăpător și de lumină făcător, iar pentru cei ce cunosc căile Mele și nu umblă pe ele, cei ce cunosc cum trebuie purtat Dumnezeu și nu stăruiesc întru Mine, acelora le-a fost rostită judecata, căci așa am spus atunci: «*Vai vouă, celor ce strecurați tânjarul și înghițiți cămila! Vai, că stăpâniți pe scaunul legii și închideți ușa cunoștinței și luați sub stăpânire cheile împărăției cerurilor! Vai, că nici voi, dar nici cei săraci nu pot intra cu Dumnezeu!*».

Iată-Mă cu cei ce nu întrebau de Mine, și aceia Mi-au dat sălaș și s-au lăsat cu Mine și Mă poartă pe Mine, după cum Eu îi port pe ei. Iată, vin spre tine, căci ai Mei Mă poartă spre tine, și fac voia Mea cei ce Mă poartă pe Mine, și dacă le zic să se ducă, se duc, și dacă le zic să vină, vin și fac cele de la Mine, și iată, sunt cu ai Mei din neam în neam, după făgăduințele Mele.

Am venit să cinez cu tine, și tu să cizezi cu Mine. Am venit să fiu întru tine, și tu să fii întru Mine. Am venit, întru ale Mele am venit, căci sufletul tău strigă din pământ la Mine. Am venit să stau în sfat cu tine, dar nu Mă tăgădui. Primește-Mă

cu pacea, și pacea Mea să rămână peste tine. Și dacă nu Mă primești, pacea Mea să se întoarcă la Mine. Și dacă nu Mă primești, vei fi fără de pace, căci Eu sunt un Dumnezeu gelos. Iată-Mă, Eu sunt Cuvântul, și Cuvântul este Dumnezeu. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, și din nou toate se lucrează prin cuvânt, căci ceea ce a fost, iarăși mai este.

Iată-Mă! M-am ridicat să fac un lucru nou, un început nou, un Ierusalim nou în zilele acestea. M-am ridicat peste România, căci ea este aleasa Mea din vremea plinirii lui Dumnezeu, ea este binecuvântata Mea și va fi regină peste popoare, căci așa este scrisă România în cer. M-am ridicat să găsesc cale unsului care este de la Mine. M-am sculat cu tot cerul la lucru, să fac cărare bună ca să aduc pe unsul Meu, dar nimeni nu voiește să știe vremea cercetării din zilele acestea.

Voiesc să scot deasupra această fântână, ca să fac din izvorul ei izvor de viață și de înviere, care iese din tronul lui Dumnezeu Cuvântul, după Scriptura cea care spune de râul și apa vieții, care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului. Am această fântână ascunsă, și am pecetluit această taină între servii Mei ca să pot să ajung cu acest izvor până în vremea aceasta, căci Dumnezeu Cuvântul este din neam în neam, și este purtat Domnul de cei purtători de Dumnezeu, după cum este așezarea dumnezeiască. Am fost, și iată, sunt și voi fi prin acest fir ceresc, dar am fost ascuns, căci Domnul este prigonit și răstignit din neam în neam, și mare este plata celor ce plinesc răbdarea lui Israel până în sfârșit. Duhul Sfânt este Dumnezeul Cel răstignit, este Dumnezeul bisericii martire, care n-a avut loc pe pământ, ci numai sub pământ, și numai sub ascuns, dar iată, cuvântul lui Dumnezeu nu se poate răstigni. Mă doare tăgăduirea care se urcă la cer de la cei ce zic că-Mi slujesc Mie, de la cei ce vorbesc despre Mine, dar nu Mă poartă întru ei, căci aceștia, ca și cărturarii, ca și învățătorii legii din vremea trupului Meu, stăpânesc pe scaunul legii, dar nu seamănă cu Cel Care S-a jertfit pentru păcatele lumii, și iată, Israel nu Mă mai are pe Mine. Câinele cunoaște și păzește și ascultă pe stăpânul care-l hrănește, dar poporul Meu nu Mă mai cunoaște.

Iată, ești suflet din sufletul cel viu al acestui neam, ești apostolul cuvântului lui Dumnezeu, și duhul tău se roagă negrăit și tânjește pe urma Mea. Iată, ți-am ieșit în cale, și ferice ție dacă va arde sufletul tău apoi, așa cum este scris despre cei care au cinat cu Mine în Emaus, iar Eu voi porunci să se scrie în dreptul numelui tău: «*Iată-l pe cel în care nu am găsit vileșug. Iată-l pe unul care nu s-a îndoit întru Mine*». Silește-te, dar, să intri cu Mine în camera tainelor plinirii făgăduințelor Mele, căci mulți vor căuta să intre și nu vor putea, și li se va spune: «*Nu știi de unde sunteți!*», și vor plânge aceia când vor vedea pe părinții lui Israel și pe toți proorocii în împărăția care vine, și alții vor veni în locul lor și vor intra la această masă, căci scris este: «*Sunt unii de pe urmă care vor fi cei dintâi, și sunt alții întâi care vor fi pe urmă*».

Am ieșit, am scos din acest izvor și am mers și spre alții, dar Eu nu folosesc ușa cea pământescă, ci intru pe ușa inimii. Am bătut la ușa inimii multora, am bătut la mulți din cei cu suflet mare care sunt din sufletul României Mele, dar n-au înțeles aceștia până în sfârșit vremea cercetării lor, vremea cercetării acestui neam întru care Duhul Meu voiește să Se preaslăvească în vremea aceasta. Iată, lucrez cu cei neputincioși, cu cei cu mâinile goale, căci Eu în cei slabi Îmi aflu desăvârșirea minunilor Mele. Lucrez din cer, și voiesc să-Mi fac arătarea peste România, și voiesc să așez un semn peste România. Trudesc din greu să înalț un stâlp tare, o piatră vie

din care să izvorască apă vie, apă curată și netulburată. Trudesc să ridic turn de mărturie, care să mărturisească apoi despre ieslea aceasta și să rostesc din vârful acestei pietre numele României și numele celui uns peste România. Voiesc să așez la loc vremile și serbările Mele cerești, căci iată, urâciunea pustiirii și-a înfipt țărșul ei în templul Meu cel sfânt și Mi-a strămutat de la locul lor zilele cerești. Voi face trezire tare și voi străpunge cerbicea cea tare a celor ce nu vor să cunoască vremea cercetării lor, căci Eu sunt un Dumnezeu tare și Mă slăvesc și întru putere și întru mânie, că scris este: *«Lăudați pe Domnul soarele și luna. Lăudați pe Domnul focul și grindina»*.

Deschide-Mi ca să stau în sfat cu tine. Primește-Mă ca să cinez cu tine și dă-Mi să beau din apa ta, și Eu îți voi da ție izvoarele vieții. Fii ucenicul Meu întru adevăr, fii neamul Meu, fii apostolul Meu, fii suflet viu în sufletul României Mele și iubește și așază-te cu inima lângă cei slabi ai Mei, lângă cei mici ai Mei. Fii cu mâinile curate și lasă-te născut încă o dată, căci această zi este scrisă în cer zi de bucurie cerească pe pământ. Vino lângă Mine, vino să vezi pe unde Îmi pasc oile și ține urma oilor Mele. Eu sunt Păstorul Cel bun, și ies în calea oilor Mele. Vino să-Mi ascultă cântarea cea nouă, căci România va fi regină între noroade și va răsări din ea cântarea cea nouă, și voi așeza pe zidurile ei sunet de trâmbiță cerească și glas de serbare. Iată, te cer ca să vorbești pentru Mine, și dacă cei tocmiți vor tăcea, atunci pietrele vor striga și vor mărturisi taina Mea din vremea aceasta, și Domnul Își va săvârși lucrarea Sa întru planul Său cel din veac întocmit.

Cere de la Mine și îți voi deschide camera tainei Mele din vremea aceasta, dar voiesc să ies din ascuns, că vin zilele gloriei. Așază-te lângă Mine, căci stăpânii lumii nu vor să deschidă copiilor Mei spre plinirea planului Meu. Nu te teme. Eu sunt, și vei vedea că Eu sunt, dar lasă-Mă purtat de tine, ca să fiu Eu, cu ochiul Meu să fiu, și vei fi ceresc. Amin. Cere, și vei primi, și voi scoate și îți voi da să bei și vei cunoaște vremea cercetării care este de la Dumnezeu în zilele acestea.

Pace ție, copilul Meu, dar să fii copilul Meu! Pace ție! Prin ușile deschise, pace ție! Pace și Ierusalim nou peste ființa ta, peste duhul tău! Pace și împărăție văzută să lumineze întru Mine prin tine! Și vei fi lumină și înviere nouă peste cei ce vor cunoaște împărăția Mea care este întru tine. Amin, amin, amin.

16/29 octombrie 1991

Cuvântul Domnului către Silvia Radu și Vasile Gorduz

Chemarea la mărturisire cerească.

Suflă Duhul Sfânt de la o margine până la cealaltă margine a cerurilor. Suflă Dumnezeu Duhului Sfânt peste pământ și grăiește din ceruri și lucrează prin cuvânt și cuvântul se face faptă, și iarăși toate se lucrează prin cuvânt, precum la început, căci cele ce au fost, iarăși mai sunt, și iarăși se lucrează prin cuvânt. Amin.

Dumnezeu Preasfintei Treimi S-a ridicat la lucru în vremea aceasta, S-a ridicat să lucreze lucrul cel nou, care este scris în Scripturi pentru vremea aceasta. Duhul lui Dumnezeu desăvârșește în zilele acestea întreita lucrare a Treimii Dumnezeiești, și iată, Își trezește lucrătorii la lucrul acestei vremi.

Dumnezeu Cuvântul S-a sculat la sfat cu cei pe care-i are din lume, S-a sculat să sune din trâmbiță și să adune de la

toate marginile pe cei chemați ai Săi și să sufle peste ei și să așeze la loc împărăția lui Israel cea ruinată, căci Israel înseamnă popor ales de Dumnezeu, popor credincios, popor chemat, ales și credincios. Amin.

Pace vouă! Pace celor cu care stau în sfat! Pace și bucurie cerească să se sălășuiască în templul lui Dumnezeu, căci templul Domnului este cel ce Mă poartă pe Mine întru sine.

Eu sunt Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatele lumii, și Mă las lucrat de cei cu mâinile curate, de cei curați și neîntinați, căci Domnul este curat și sfânt. Amin.

Eu sunt viața cea adevărată și nu este adevăr în afară de Mine și nu este viață viața cea fără de Mine, iar Eu sunt curat întru viața celor cu viață adevărată, celor cu inimă adevărată.

Când a venit vremea să ies în calea samarinencei, am privit și am văzut inima cea curată a ei, și așa i-am zis: *«Dă-Mi să beau din apa ta!»*, dar a fost cerească grăirea Mea cu ea, și Mi-a dat să beau din apa ei, căci apa pe care am băut-o Eu de la ea, aceea a fost credința ei în Fiul lui Dumnezeu, Care ieșise în calea ei, căci venise vremea cercetării ei, pentru că Eu venisem să cercetez pe tot trupul, pe tot sufletul din care izvora credința în Dumnezeu. Și s-a trezit atunci samarinanca și și-a adus aminte de prooroci, și dacă a fost cu inima curată, a cunoscut pe Fiul lui Dumnezeu și a rămas întru El samarinanca, și s-a făcut apostol al vestirii Fiului lui Dumnezeu, Cel întrupat în vremea aceea, căci a cunoscut vremea cercetării ei fiica aceea.

Când am întâlnit pe cei ce pescuiau, n-au rămas aceia împietriți atunci când le-am spus să arunce mreaja și să ia pește. Trecuse o noapte de trudă și nu prinseseră nici un pește, dar erau cu inimă mare aceia, și dacă am văzut înăuntrul lor, am văzut că ei aveau să fie cu Mine din lume și le-am dat semn spre întărirea credinței lor, căci aruncând mreaja, la cuvântul Meu, au scos mulțime de pește, căci s-a făcut pește la cuvântul lui Dumnezeu, după cum a fost credința acelora, și au cunoscut aceia vremea cercetării lor, și au pus apoi mâna pe plug și nu s-au mai uitat înapoi, și au fost găsiți vrednici pentru împărăția Tatălui Meu. Iată, cuvântul este în lucru, și Cuvântul este Dumnezeu, și Domnul cunoaște pe cei ce sunt cu El din lume și îi scoate din lume, căci nu sunt din lume aceia, precum nici Eu nu sunt din lume. Și iată, Tatăl Meu Îmi dă din lume pe cei ce vor să fie cu Mine întru împărăția care vine. Amin.

Pace vouă, căci am bătut și Mi-ați deschis și Mi-ați dat să beau și Mi-ați dat sălaş în templul inimilor voastre.

Pace vouă, căci am fost lipsit și sărac și voi ați cercetat pe Dumnezeu! Pace și unire de nedespărțit să fie între voi și cele de la cer coborâte peste România, căci România este minunea care se va arăta de la Dumnezeu peste noroadele de pe pământ!

Iată vremea Paștelui cel nou, căci vin zilele Domnului, iubiții Mei, și inima Israelului care răsare acum din pământ, va tresălta sub slava care vine, și vom serba Paștele cel nou și sărbătoarea cea neînserată a învierii făpturii lui Dumnezeu. Bucurați-vă, și iarăși zic: bucurați-vă, că Tatăl Meu lucrează să vă dea împărăția care vine de la Dumnezeu în vremea aceasta!

Sunteți pomeniți și scriși pe masa Sfintei Treimi, căci sunteți martori cerești, așa cum Eu am fost martor la nunta din Cana, fiindcă sunteți scriși lângă fiii cei purtători de taine, ai căror martori sunteți. Vă trage iubirea lor spre Mine, iubiții Mei. Eu sunt iubire, precum Tatăl Meu este iubire. Ei sunt iubire, precum Eu sunt iubire, iar voi să fiți iubire, precum ei sunt iubire, ei, ai căror martori sunteți față de Dumnezeu tainelor cerești. Fiți întru Duhul Sfintei Treimi, căci Duhul Sfânt

este Dumnezeu Care întregește și desăvârșește întreita lucrare a Treimii Dumnezeiești. Fiți apostolii Mei, fiți urmașii Mei pentru vremea aceasta. Fiți lucrători împreună cu cerul și ridicăți-vă bine, ca să cunoașteți vremea cercetării care este de la Dumnezeu peste România cea binecuvântată între popoare. Iubiți sfințenia, iubiți iubirea, dar numai una este iubirea. Fiți iubire din iubire, căci Eu sunt iubirea; Eu sunt, și M-am ridicat să sun și să vestesc vestea cea nouă a vremilor Domnului. Eu sunt, nu vă temeți. Eu sunt. Eu și trimișii Mei. Eu și slugile Mele. Eu și pruncii pe care Mi i-a dat Tatăl spre semne și minuni nemaiauzite în Israelul lui Dumnezeu, căci Israel este cel ce crede duhurilor cerurilor, duhurilor proorocilor. Ferice celor ce cred duhurilor proorocilor, căci aceia plată de prooroc vor lua. Eu sunt, și în curând Îmi voi arăta slava Mea. Fiți credincioși până în sfârșit, ca nimeni să nu ia de la voi slava Mea. Adevăr adevărat grăiesc că mulți vor năvăli ca să intre la această masă de taină cerească, dar împărăția care vine a fost găsită dreaptă numai pentru fiii ei. Amin.

Pace vouă, căci Duhul Sfânt strigă pe ulițe ca să-i adune pe cei credincioși, pe cei mari cu inima, și peste multe vor fi puși aceia. Amin. Cei ce se nasc întru Mine, vor fi biruitori peste lume și peste duhul lumii, și va fi Duh Sfânt și de înviere făcător peste făptura lui Dumnezeu. Fiți mari cu inima, dar fiți curați cu inima și fiți sfinți, căci împărăția care vine va așeza sfințenie și pământ nou și cer nou și răscumpărare din moarte, și moarte nu va mai fi, și vom călca cu moartea pe moarte și moarte nu va mai fi, și păcat nu va mai fi, căci păcatul este moarte peste făptura Mea, și va fi înviere întru adevăr, și oasele cele uscate vor primi viață, și moarte nu va mai fi. Amin.

Pace și bucurie cerească și Ierusalim nou să fie peste voi, căci împărăția lui Dumnezeu a coborât înăuntrul vostru. Să se scrie această zi și în cer, și pe pământ, și să fie zi de aducere-aminte, zi de biruință și de început nou, căci sfinții cerului au stat cete-cete și au privit ca să vadă și să asculte tainele cerești ale plinirii vremilor cerești. Amin, amin, amin.

18/31 octombrie 1991

Cuvântul Domnului către Andrei Pleșu

Poarta lucrată la biserica de la Ghelari va trebui să stea de strajă grădinii Domnului.

Să fie duh de întărire și să stea pe picioarele lor cei ce sunt în lucru întru Duhul Sfânt al Sfintei Treimi, căci vremea aceasta este vreme de glorie cerească. Amin.

Așa am spus către cei ce i-am avut din lume din partea Tatălui cerurilor: *«Nu vă mai numesc slugi, că nu știe sluga ce face stăpânul, și vă numesc prietenii Mei, ca pe toate ale Mele să le cunoașteți»*. Am spus, până să Mă ridic înapoi la Tatăl Meu, am spus că voi da pe Duhul Sfânt și va lua dintru ale Mele, și toate câte vor fi să fie vor fi aduse și vestite celor ce sunt cu Mine din lume.

Iată, din nou pace peste tine, copil iubit de Dumnezeu, iubit pentru înțelepciunea care este dăruită ție! Și iată, ești purtător de dar, dar voiesc să Mă văd întru tine și voiesc să te vadă cei din jur întru Mine, și vom lucra minuni mai mari decât atunci, așa cum am grăit atunci pentru cei ce vor crede în Mine.

Iară și iară, pace ție, căci Eu sunt pacea celor ce nu se smintesc întru Mine. Am spus că în curând va trebui să vorbești pentru Mine, și a venit clipa să te cer și să mergi și să vorbești pentru Mine, căci te-am așezat bine în sufletul cel mare al României Mele. Ridică-te pe înălțime de taină cerească

și îndreaptă-te spre cei nemângâiați ai Mei. Eu sunt, și ridică-te cu Mine, căci avem de așezat un semn la gura izvo- rului Meu, și va vorbi acest semn, căci este pentru locul izvo- rului Meu această minune rostită de prooroci, și iată vremea ei, și iată, cuvântul s-a făcut faptă, căci este scris despre ceta- tea aceasta că se va numi cu numele Domnului și i se va zice: *«Acolo este Domnul»*. Aceasta este poarta cea dinaintea Domnului, și va sta înaintea Domnului această minune de taină cerească.

Am venit spre tine și te-am vestit că va fi să te ridici și să vorbești pentru Mine. Așeză-te și întocmește sfat, căci cerul va sta în acest sobor. Ia cu tine soli împuterniciți și mergi spre mai-marii care domnesc peste biserică și spune-le despre această poartă, căci s-au împotrivit cei ce țin ascunsă această taină cerească. Scoală-te și mergi spre cei ce au fost purtători de dar ceresc și au dat trup acestei minuni. Mergi, și mângâiere să împarți peste durerea lor. Mergi, și fă apoi sfat bine întocmit, căci au sosit zilele în care trebuie să fie așezată la locul ei această minune, și va vorbi Domnul în limba Sa dumnezeiască, prin această minune, și va fi să intre și să iasă Domnul prin această poartă, și Dumnezeu Cuvântul va merge și va aduce pe regele celei binecuvântate. Ia aminte și te ridi- că cu Mine, căci Eu sunt Dumnezeu și nu om, și vom muta din locul lor pe cei ce se cred a fi de neurnit. Mergi și ia cu ti- ne un sol prin care să se arate cele lucrate pentru ridicarea și așezarea la locul ei a acestei minuni cerești. Ridică-te, și vei grăi în limbi noi și va fi zdrobită puterea duhului rău, căci Mă odihnesc cu putere peste cei ce cred duhurilor cerurilor. Scoa- lă-te, și vino apoi spre Mine, căci voiesc să aud de la tine: *„Am făcut cum mi-ai poruncit“*. Amin.

Pace ție! Eu sunt, ca să mergi cu Mine, căci voi merge cu tine și vom fi împlinitori. Pace și împărăție cerească să se lucreze prin cei ce stau lângă Dumnezeu Cuvântul în zilele acestea, căci acestea sunt zile în care Domnul cerurilor așează la loc împărăția lui Israel. Celor ce mergeau cu Mine pe vre- mea trupului Meu așa le-am spus: *«Nu este al vostru să știți vremurile Domnului»*. Le-am spus așa pentru că aceste taine erau pentru cei din vremea Duhului Sfânt al plinirii vremu- rilor cerurilor. Și iată, aceasta este vremea să se așeze la loc împărăția lui Israel.

Pace ție, și Duh Sfânt să curgă peste tine din acest izvor viu! Eu sunt Paștele cel nou, și iată vremea despre care scrie în Scripturi, căci așa am spus atunci, că iarăși voi mânca și voi bea cu ai Mei Paștele cel nou, întru împărăția care vine de la Tatăl Meu.

Eu sunt, și nimic nu împlinesc până nu vestesc prin prooroci. Amin, amin, amin.

27 octombrie/9 noiembrie 1991

Ziua ridicării sfintei cruci pe biserica Nouului Ierusalim

Sfânta Virginia anunță praznicul ceresc al înălțării crucii de înviere peste biserică.

Pace și bună orânduială peste acest așezământ ce- resc, căci cuvântul s-a coborât din cer și s-a făcut faptă, și iată, de aceea este ceresc acest așezământ.

Pace și bună orânduială, copiii mei, căci așa va trebui să fie în acest așezământ sfânt, căci duhul ascultării va fi să- și aibă cel dintâi loc în acest așezământ, și Domnul va birui cu duhul ascultării în mijlocul acestor hotare, și de la duhul ascultării va fi și orânduială și atenție și supunere, și va fi ca

în cer aici. Toate locurile cele sfinte care vor fi așezate în România vor fi cu orânduială cerească și cu ascultare și cu așezare, dar ca orânduiala care va birui aici, nu va fi nicăieri, căci va fi orânduială în inimi mai întâi, și de acolo se va începe cu toată orânduiala cerească, și va fi aici munte de Sion ceresc, în care va locui cuvântul lui Dumnezeu și va domni peste pământ, și se va face pământ nou din loc în loc de la acest început nou, căci se va pune orânduială ca în cer aici. În curând voi veni cu așezările care vor trebui ținute în aceste hotare, căci este scris în Scripturi cum va fi în locașul cel sfânt al Domnului.

Binecuvântat și înconjurat și slăvit de toată oastea cerească să fie semnul Fiului Omului, care s-a arătat pe cer în mijlocul acestui așezământ ceresc, iar după acest semn se va arăta slava Domnului, și multe noroade vor curge și vor veni să vadă această slavă cerească.

Să fie zi de mărturie veșnică această zi. Să fie praznic ceresc ziua înălțării pe acest munte sfânt a crucii cea de înviere și de lumină aducătoare de la Domnul Iisus Hristos, Care Se va arăta, așa cum este scris în Scripturi. Iată, măi copii, Scriptură împlinită, mămică. Se împlinesc toate cele ce au fost scrise în sulul acestei lucrări cerești, dar acest sul este pecetluit de Dumnezeu, și va desface Mielul lui Dumnezeu pecețile acestui sul ceresc, care este pe masa Sfintei Treimi, căci vine vremea cercetării, iubirii mei. România este țara Noului Ierusalim, și iată vremea cercetării ei, și Domnul va veni și va desface izvoarele ei, căci este taină cerească acest pământ sfânt.

Iată veste cerească: scrieți zi sfântă și praznic ceresc în dreptul zilei înălțării semnelui crucii Domnului Iisus Hristos pe această înălțime lucrată de voi, căci voi sunteți mâna Sfintei Treimi, Care este în lucru, și să se prăznuiască sărbătoarea de sobor a mai-marilor cetelor cerești lângă această zi de sărbătoare. Să se aducă jertfă de slujire și de tămâie cerească în ziua de sobor a sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, și odată cu ea să se facă sărbătoarea slăvitei și de lumină făcătoarei cruci care stă ca semn ceresc pe această înălțime, semn înaintemergător al slavei care vine de la Dumnezeu. Fiți bine așezați cu Dumnezeu, copiii mei, căci vine curățire peste pământ, și se va vedea minune de la Domnul în mijlocul acestor hotare.

Mama Gigi rostește cuvânt ceresc, și iată acest cuvânt: să fie zi de sfințire și de pecetluire și de săvârșire a poruncii lui Dumnezeu, și să fie această zi în ziua serbării de către voi a adormirii trupului meu, ziua când am luat misiune cerească lângă Dumnezeu. Să se serbeze în ziua aceasta de praznic ceresc ziua celui întâi între apostoli, ziua apostolului Andrei, cel întâi chemat, care a botezat pe România cu botezul de la Domnul Iisus Hristos așezat, căci apostolul Andrei a venit de la Domnul și a botezat pe România când ea era abia născută între neamurile de pe pământ. Sfântul apostol Andrei a fost ucenic credincios botezătorului Ioan, și s-a dus apoi și a urmat pe Domnul, și a fost cel dintâi ucenic al Domnului Iisus Hristos. Și iată, România este botezată de Andrei, cel întâi chemat, și este întâia chemată între popoare, și România a fost oropsită și călcată de ura cea păgânească și de întunericul cel care a acoperit popoarele, dar ea a răbdat pînă în sfârșit, și iată, nimeni nu poate lua cununa ei, și cea care a fost cea din urmă, iată, este cea dintâi. Apostolul Andrei, cel întâi chemat de Domnul, este acum cu mine și este cu misiunea mea și lucrează peste acest așezământ ceresc, peste acest semn care este pus de Dumnezeu peste România.

O, voi nu vă dați seama ce orânduială va fi să se așeze peste acest pământ ceresc, căci Domnul va fi și va intra și va ieși cu lucrul Său de aici, și va răsări înviere din acest izvor

de piatră vie și făcătoare de înviere. Este scrisă această slavă, este scrisă în Scripturi, și iată, se împlinesc aceste Scripturi. Deschideți ochii bine, măi copii, că se coboară de la Dumnezeu mare orânduială peste acest așezământ ceresc. Dar acest pământ va fi în curând pecetluit de Domnul, și va sta și va intra în el cel cu mâinile curate, cel cu faptele curate, cel cu ochiul curat, cel cu limba curată, și păcatul nu va fi să se cuibărească înăuntru. Limba mincinoasă va fi vădită pe față. Fapta cea ascunsă va fi descoperită și scoasă la mijloc, iar călcarea așezărilor va da deoparte pe cel călcător al celor așezate din cer în acest așezământ ceresc, și iată, așa va fi, și va fi numai cer aici, și va locui Domnul aici. Aici nu va fi nimic după altă voie, ci numai cum așează Domnul, iar cei neascultători vor fi deosebiți de acest așezământ, și va fi duhul ascultării în acest munte ceresc. Este pilda rămasă dintru început pentru pedeapsa neascultării și a călcării orânduielilor cerești. Domnul nu avea pe nimeni decât pe Adam și pe Eva în grădina raiului, dar pentru neascultare Domnul nu a pus milă. Iar când Cain a săvârșit păcat ascuns crezând că Domnul nu va ști, a fost vădit acela și a fost blestemat de Domnul.

Copiii mei, veghetorii mei, lucrătorii mei, copiii ai duhului meu, stați bine la porțile acestei taine cerești, stați și nu descurajați, că vă vor veni în ajutor minunile de la Dumnezeu, și acelea vor despărți întunericul, din mijlocul luminii, și neorânduiala, din mijlocul orânduiei. Și iarăși vă spun: nu căutați la fața omului, că Domnul intră înăuntru omului și Se uită la cele ce nu se văd. Nu faceți decât ceea ce vine de la Dumnezeu să faceți, dar nici cei ce vor voi să intre și să iasă din acest așezământ să nu facă de la ei, căci vor fi rușinați de Domnul dacă vor face așa.

Când era Domnul prins ca să fie dus apoi la judecată, era cu ucenicii Lui, și venise Iuda cu ostașii Cezarului ca să-L prindă. Și Petru a făcut de la el, deși bine știa că trebuie să asculte pe Învățătorul său, și a ridicat Petru sabia și a tăiat urechea unuia din cei ce veniseră spre Domnul, și a primit Petru înfruntare de la Domnul, căci Domnul a vindecat urechea pe care o lovise Petru. Dar nu era Domnul acolo? De ce trebuia să facă cineva ceva de la el? Sau fiii lui Zevedei când veniseră să-I spună Domnului să-i așeze Domnul de-a stînga și de-a dreapta Sa, era duhul acelora sub ascultarea Învățătorului lor? Nu era, căci nu aceasta este ascultare. Sau când au zis cei trei apostoli: *«Doamne, să facem trei colibe: una Ție, una lui Ilie și una lui Moise»*, erau aceia în Duhul Domnului? Nu erau, și văzuseră pe Domnul în slavă, dar se ridicaseră, că nu aveau duhul sfielii. Și dacă Domnul i-a iubit, a lucrat apoi peste ei, dar a căutat Domnul de a spălat păcatele lor, ca să nu rămână necurățat păcatul semeției și al mării de sine.

Voi așeza cu mare putere orânduială de ascultare; voi așeza și în inimi și în faptă. Nu cumva să fie aici vrere în afară de vrerea și de cercetarea cea din cer. Fiți atenți, copiii mei, stați bine întru ale Domnului și nu cumva să faceți ca voi sau să vă plecați voi altora care vor veni să vadă pe Domnul și lucrurile Domnului. Ați văzut că pomul cel roditor dă roade numai înrădăcinat la locul lui. Așa și voi, vegheați bine, așa cum sunteți așezați, și faceți roade numai din această grădină. Vor veni creștinii, vor căuta să intre, vor căuta să se roage, și iată, iar vă spun, în acest așezământ nu va putea intra nici un creștin care a hilit pe Duhul Sfânt, Care a fost în voi. Chiar de ar avea acela viață îngerească, nu va putea intra. Să trăiască în ascultare de cele sfinte, și bine îi va fi lui, și mântuire va fi lui, dar nu va putea trece acela în hotarele de aici. Domnul va fi și va cerceta, și voi nu aveți voie să stricați cele așezate aici. Eu v-am ales pe voi, eu, mămică, și poporul meu v-a

hulit pe voi. Și a venit mereu Domnul și le-a spus și a întocmit carte veșnică, și este scris în ea, este scris de toți care v-au hulit pe voi, și cu îndărătnicie v-au hulit. A spus Domnul să vă rugați pentru tot sufletul care a trecut și a băut din acest izvor, să vă rugați pentru judecata și dezlegarea păcatelor acestora, și Domnul a auzit și a judecat și a scris dezlegare de păcate peste acest popor. Dar iată, se împlinește Scriptura aceea care spune: «*În casa Domnului sunt multe locașuri*», și iată, acest locaș va fi deosebit numai pentru cei ce n-au hulit cu limba și cu inima lor duhul acestei lucrări. Va judeca Domnul și pricina celui ce a păcătuit din neștiință, dar va fi drept Domnul față de acest așezământ ales deosebit în Ierusalim. Se vor duce creștinii pe la păstori, se vor duce peste tot să se roage să intre, dar la aceste porți va sta cerul și se va împlini cuvântul care spune: «*Vor veni și vor voi să dea mii de lei ca să intre*», dar iată taină care se va așeza și care va fi făcută cunoscută, că după pecetluirea acestui așezământ, nu va fi să intre nimeni cu bani, că banul nu va mai trece apoi înăuntru, și va fi dincolo de aceste hotare, și se vor împlini apoi cele spuse: «*Vor călca pe aur și pe argint, și acelea vor fi ca noroiul din drum*».

Iată, binecuvântarea și puterea cerească să lucreze mai mult ca până acum, ca să grăbească Domnul prin voi săvârșirea acestei lucrături. Să nu se audă la cer amânare, căci cerul nu mai amână această vreme, și iată, a hotărât ziua pecetlirii acestui loc sfânt. Cine se încumetă să aleagă altceva, acela să facă ce voiește, căci acela n-a înțeles încă pe Dumnezeu. Feriți-vă să cârțiți asupra puterii lui Dumnezeu, Care Se zbate să-Și desăvârșască slava Sa. În curând ne vom reveni cu fiecare zi și vom așeza la locul ei ordinea cea cerească. Fiți cuminți în toată taina în care stați. Eu voi fi în toate așezările, și vom face și așezări din loc în loc, și acelea se vor face aici ascultătoare. Un picuț de răbdare, și va veni plata răbdării și se vor închina cei ce au grăit cu limba lor fără să fi știut.

Pace vouă, iubiiți mei copii! Pace și peste voi, și peste cei ce au stat și încă stau la datorie pentru săvârșirea acestei lucrături cerești! Și vor avea mare trecere cei ce au pus umărul cu Domnul, și vor fi plini de bucurie cerească. Grăbiți-vă cu toții și nu pregetați. Grăbiți-vă și gătiți și împodobiiți ziua care va fi să fie serbarea cea așteptată de cer. Eu voi fi și voi aduce cu putere cerească poarta Domnului, și apoi vom scrie pe ea numele Domnului, și așa va fi, că Domnul va fi mereu aici. Amin, amin, amin.

4/17 noiembrie 1991

Soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil

Sărbătoarea binecuvântării crucii.

Pace și binecuvântare de la Domnul Preasfinte Treimi peste această zi, căci astăzi serbăm praznuirea mai-marilor cetelor celor fără de trup, arhangheli Mihail și Gavriil, și serbăm lângă ei și pe mai-marele României, pe unsul lui Dumnezeu, Mihail al României.

Și iată, Dumnezeu Preasfinte Treimi așează în această zi praznic veșnic de sărbătoare pentru înălțarea sfinte și de înviere făcătoarei cruci care s-a așezat în zilele acestea pe această piatră din cer coborâtă, căci prin cuvânt este coborâtă, și cuvântul s-a făcut faptă, și este din cer această nouă așezare cerească și se numește biserica Noului Ierusalim, care vine din cer, de la Dumnezeu. Amin.

Binecuvântată să fie crucea care s-a ridicat pe această înălțime cerească. Binecuvântată să fie, și izvor de putere în-

treită să fie ea peste România care se va arăta în zilele ce vin, că vine curățirea acestui pământ ales pentru ziua Domnului.

Pace vouă, celor ce serbați împreună cu cerul în această zi întreit serbată de voi! Pace, și tămâie bineplăcută să fie slujirea și rugăciunea care s-a auzit de la voi la cer!

Pace și binecuvântare întreit lucrătoare să fie această putere ridicată pe înălțimea care este lucrată de voi! Slavă întru cele de sus, de la voi, martorii Mei iubiiți, copiii Mei iubiiți, căci cetele îngerilor stau cete-cete și cântă cu voi în această zi.

Pace vouă de la Dumnezeu Preasfinte Treimi, și zi veșnică de sărbătoare să fie această zi! Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 1991

Cuvântul sfintei Virginia în ziua turnării treptelor bisericii

Cele trei trepte au simbol ceresc.

Copiii mei, voi sunteți pacea mea, voi sunteți nădejdea mea și sunteți mândria mea în fața cerului, căci iată, am ucenici pe pământ, care lucrează ceea ce nu s-a mai lucrat în Israel, lucrează lucrul cel nou și începutul cel nou și veacul cel nou, care va să fie, și de aceea sunt eu iubită de tot cerul, căci eu am fost trâmbița cea cu care a sunat Dumnezeu pentru ca să-Și anunțe slava Sa. A vorbit Dumnezeu pe pământ și Și-a descoperit taina plinirii vremilor Sale, și S-a folosit Domnul de mine, și m-a luat apoi lucrătoare pentru vremea aceasta, peste plinirea aceasta, și iată, eu acum vă folosesc pe voi, căci lucrez prin voi, și voi lucra din zi în zi mai mult, voi lucra până la toate marginile și vom anunța vestea cea nouă pentru împărăția care vine în vremea aceasta. Fiți precauți și fiți întregi întru Domnul Iisus Hristos, căci Domnul Își anunță în curând împărăția. Grăbiți, și iarăși zic, grăbiți cu așezarea de aici, căci aici este locul odihnei Domnului, este așternutul Domnului, măi copii. Cetatea Ierusalimului cel nou care va răsări între neamuri, acest loc de aici va fi deosebit, mămică, și se va lucra dinăuntru și nu din afară, și nimeni nu va mai voi nimic, și va voi numai Domnul aici, și vor fi aici zile de serbare cerească, zile de odihnă dumnezeiască, și va fi zi neînserată în aceste hotare, și Domnul Se va odihni aici de toate ostenele Sale, căci a fost credință aici, a fost credință în cele ce au fost vestite, și dacă a fost credință, această credință a împlinit prin sine toate cele vestite de la Dumnezeu. Cine nu va ferici pe cei ce au avut măcar un picuț parte la așezarea acestei pietre, la săvârșirea acestei minuni coborâtă de la Dumnezeu?

Se va împlini Scriptura aceea care spune că «*pruncii Domnului vor fi purtați pe genunchi și vor fi mângâiați în Ierusalim și vor fi ca stelele în vecii vecilor*», și slava cea deșartă a celor ce au stăpânit peste Sion nu va mai fi, și va fi numai slava cea cerească, răsărită peste cei umiliți și smeriți sub această slavă. Domnul Iisus Hristos a avut slavă cerească, și a fost smerit și a fost supus Domnul, dar cei ce stau în fața mulțimilor în numele Domnului, aceia au vâlul peste ei, căci slava deșartă i-a acoperit pe ei și nu ajung aceia până la Domnul. De aceea v-am ales pe voi, ca să vă dau pildă în zilele ce vin și să se rușineze cei ce au purtat veșmântul slavei și au rămas cu slava cea trecătoare, căci au uitat aceia cum a fost Domnul Iisus Hristos. Domnul venise cu cele noi, dar cei ce-L propovăduiesc pe El n-au rămas întru cele de la Domnul, căci nu așa S-a arătat Domnul atunci când a venit între oameni. Fiți precauți, căci în curând cei tari vor fi ca putregaiul, și cei ce se cred în față și în locurile dintâi, vor fi orbiți de slava

care se va arăta peste voi de la Dumnezeu. Fiți harnici, mămică, și răscumpărați timpul mai mult decât oricând, căci voi sunteți fiii slavei care vine ca să se așeze de la Dumnezeu. Lucrați și iar lucrați și pregătiți ziua cea de serbare care este vestită pentru pecetluirea acestui așezământ. Grăbiți-vă, căci iată, voiesc să lucrez cu tărie, și lucrez, să știți că lucrez, și voiesc să așezăm treptele acestei înălțimi.

În numele Preasfintei Treimi, să fie trei trepte cerești, și să fie așezate. Pregătiți-vă și socotiți-vă și însemnați ziua de douăzeci și șapte a acestei luni, și să fie zi binecuvântată între zilele cele de aici, zi pentru așezarea treptelor.

Iată cu cât am mai rămas din poporul meu, iar cei ce s-au îndoit întru mine acum când eu am trâmbitat ca să trezesc pe tot creștinul, nu vor avea aceia bucuria întregă. Vor vedea-o și nu se vor putea apropia, căci au cârtit și s-au zbatut în duhul lor, și s-au lovit de această piatră dacă s-au zbatut în duhul lor.

Iubiții mei, lucrători ai pietrei cea din capul unghiului, iată piatra cea nouă! Domnul o va pune în vârful unghiului, și va fi semn peste pământ această piatră vie. Vegheați, copiii mei cei stătători aici, cei așezați de veghe aici, vegheați bine la porțile acestei înălțimi cerești, căci aici va fi locul păcii, locul luminii, locul izvorului din care va curge apă vie și de înviere făcătoare peste mulțimile care vor veni să vadă această slavă nouă, căci adevărata slavă este numai slava lui Dumnezeu. Amin.

Să se săvârșească tot ce este de lucrat, ca apoi să se curățească și să se împodobească în veșmântul cel alb această minune lucrată de voi. Voi nu aveți putere. Lăsați puterea cerească și minunea cerească să lucreze, și va fi minune nouă, răsărită de la Dumnezeu în mijlocul Ierusalimului gloriei Domnului.

Să vă stea alături încă, să stea cu toată iubirea lor cei ce lucrează aici cu voi la săvârșirea acestei pietre. Să stea, mămică, fiindcă Domnul Se grăbește să-Și sfârșească așezarea Sa. Să fie iubire fără margini, și ca pe heruvimi să vă am acum, și jertfă de iubire să aduceți Preasfintei Treimi și toată grija cea lumească să o lepădați. Amin.

Pace vouă! Pace și bună orânduială și slavă cerească să iasă din lucrul mâinilor voastre, și veți fi cerești! Pace și binecuvântare puternică să se coboare peste voi, și veți lucra minuni mai mari decât oricând! Amin, amin, amin.

11/24 noiembrie 1991

Cuvântul sfintei Virginia peste soborul de la ieslea cuvântului

Înscrierea pietrei de mărturie a Noului Ierusalim.

Mă așez din nou în sfat cu voi, copiii mei, căci sunt cu grija și cu lucrul și cu misiunea mea prin acest ceresc așezământ, și voi lucra minunea cea mare, care este scrisă în Scripturi pentru vremea Domnului, și voi lucra din acest așezământ care a luat trup prin cuvântul lui Dumnezeu.

Pace vouă, copii ai vremii slavei Domnului! Pace vouă, și din zi în zi pace multă să izvorască de la cer peste voi, cei stătători în acest dumnezeiesc așezământ, căci va fi munte ceresc și Sion înalt peste pământ, și va fi piatră pusă în vârful unghiului această piatră binecuvântată în Sion.

Nu au de unde să știe mai-marii care stau pe scaunul legii Domnului, nu au cum să știe ei ce este această piatră, nu

au cum să înțeleagă taina ei, căci această piatră este Iisus Hristos, Care vine, așa cum este scris în prooroci, și iată, piatra aceasta va fi pusă de Sfânta Treime în vârful unghiului, și va vorbi mulțimilor această piatră, fiindcă este scris despre cei ce stau în locurile dintâi: *«Dacă aceia vor tăcea, vor vorbi pietrele, și Își va face Domnul fii din pietrele cele neluate în seamă de ziditori»*.

N-au cum să știe mai-marii care stau peste biserică, n-au cum să priceapă ei această adâncime tainică, n-au cum să priceapă, de vreme ce nu lucrează peste ei lumina Treimii Dumnezeiești, care despică și deosebește lumina de întuneric, și credința de necredință, de vreme ce nu se lasă lucrați și curați și cu mâinile curate, căci scris este: *«Dacă ochiul este rău, tot trupul este sub întunericul cel care stă împotriva lui Dumnezeu»*. Dar am spus că atunci când această piatră va fi înțeleasă și deslușită de Dumnezeu, atunci sceptrul lui Iuda va fi ca putregaiul, căci se va descoperi goliciunea celor ce nu trăiesc întru legile dreptății și ale curățeniei cerești, a celor ce numai cu buzele se apropie de Domnul, dar nu ajung la Domnul aceia, căci inima lor este străină de Dumnezeu adevărului.

Copiii mei, supuneți-vă și voi stăpânirilor de azi așa cum voiesc ei, și înscrieți această piatră pe pământ, ca să fie înscrisă, căci această înscriere va sta împotriva celor fără de lege atunci când Fiul Treimii Dumnezeiești Își va desăvârși adevărul Său peste vremile cele care au fost și care vor fi de acum, căci vine o vreme frumoasă pentru cer. Fiți sfinți întru totul în mijlocul celor fără frică de Dumnezeu, că iată, vine vremea Scripturii aceea care spune că *«Lumea va plânge și se va tângui, iar cei ce au pecetea Celui viu se vor bucura și vor tresălta sub slava Domnului»*. Iată, voi lucra din cer și voi vesti și voi împlini și mai cu tărie prin voi toate câte sunt de împlinit, căci v-am spus că de acum încolo vom lucra minuni mai mari decât cele de până acum.

Copiii mei, nu mai dormiți. Un picuț, iubiții mei, un salt mai minunat și cu multă pace trecut, și veți vedea ce bine va fi trecut. Să nu îngăduiți apoi să se mai calce peste Sfânta Sfințelor, care este sfântă lui Dumnezeu, iar cine va cuteza să nu aibă frică spre această așezare pecetluită, acela să fie însemnat cu semn ceresc. Amin. Vă voi da cuvânt cum va fi să lucrăm în ziua sfințirii care se va coborî de la cer, și vom lucra după cum va fi cuvântul adus.

Vă voi scrie pe hârtie pe cei ce vor fi aduși pentru ziua serbării, și când vor fi aduși, să asculte și să stea așa cum vor fi așezați, și să fie cu ascultare și cu sfială, căci locul pe care vor călca este ceresc, este coborât din cer prin cuvânt.

Am de stat de vorbă cu voi, dar ascultați-mă și prin cei ce stau de la mine, căci eu sunt, eu și așezarea mea, măi copii, și dacă sunt eu, să fiu, iubiții mei. Nu cumva să zică altcineva atunci când eu voi scrie pe hârtie numele celor ce va fi să vină pentru ziua aceea, căci ziua aceea va fi încă taină până va fi ieșită de sub ascuns. Mergeți după cum cere cerul să mergeți, și vom merge bine, măi copii, dar nu cumva să desființeze cineva porunca cea din cer pecetluită. Și iată, iar rostesc această poruncă: nici un creștin care a hulit Duhul lui Dumnezeu, Care a lucrat prin această lucrare și prin acest așezământ, nici unul din cei ce au crezut că hulesc din adevăr, nici unul să nu se încumete să creadă că Domnul va fi îngăduitor pentru unul ca acela ca să-l lase să calce cu piciorul pe pământul acestui așezământ, și va călca acela aici numai după ce va trece, căci cei trupești nu pot călca în cele cerești. Amin.

Pace vouă, dar nu mă lăsați, căci am de așezat peste voi multă orânduială în vremea care a mai rămas. Pace vouă, și

întreită putere, și întreit spor prin lucrul mâinilor voastre să iasă de la Dumnezeu! Pace, iubiiții mei! Voiesc să vă îndemnați spre duh de pace și să stați în duhul păcii și al ascultării cerești. Amin.

Voiesc să dau solie pentru fiii poporului meu care nu vor putea intra aici, și să le întăresc pacea și nădejdea mântuirii, în locul în care este fiecare, căci în casa Domnului sunt multe locașuri, dar acest locaș va fi deosebit în Ierusalim. Să nu se mai lucreze peste poporul meu decât dinăuntrul acestui așezământ, căci poporul meu va fi hrănit tot de aici, fiindcă aceasta este partea celor ce au stat măcar un pic sub această viță.

Binecuvântată să fie ridicarea porții Domnului de la locul de unde este, și să fie adusă și să fie așezată înaintea Domnului, și va fi poarta care va sta în fața Sfintei Sfintelor, și nici un vrăjmaș nu va mai putea lucra în jurul acestor hotare. Amin, amin, amin.

18 noiembrie/1 decembrie 1991

*Cuvântul Domnului către episcopul Vasile
Târgovișteanul*

El este chemat să ocrotească Biserica Nouului Ierusalim.

Pace vouă de la Domnul Iisus Hristos, și să rămână peste voi pacea Mea! Eu sunt pacea și răbdarea celor ce cred în Mine, și de aici încolo Eu sunt.

Mergeți, în numele Meu, mergeți și înscrieți această piatră pe pământ, căci piatra aceasta Eu sunt, și veți vedea că Eu sunt, așa cum a fost cuvântul cel grăit din cer.

Eu sunt Cuvântul, și Cuvântul este Dumnezeu, și toate se lucrează prin cuvânt, căci am grăit cuvântul, și cuvântul s-a făcut faptă, și sunt adevărat prin cuvânt, și lucrez prin cuvânt. Eu sunt adevărul peste cei ce cred în Mine, și voi fi adevărat prin credință, iar cei ce vor crede Duhului Sfânt, Care desăvârșește întreita lucrare a Treimii Dumnezeiești, aceia vor fi și vor lucra faptele credinței și li se va socoti dreptate lucrată prin credință. Nu vă temeți. Eu voi merge înaintea voastră și voi netezi cu pacea Mea cărarea voastră către cel ce este mare peste biserică.

Pace peste cel ce stă pe scaunul bisericii, căci Dumnezeu, Cel întreit lucrător, așează pace cerească în acest sfat.

Pace ție, iubitul Meu, apostolul și mărturisitorul Meu! Este scris în cartea cea din cer coborâtă: «*Mă duc, și iarăși voi veni. Mă duc, că dacă nu Mă duc, nu pot veni la cei ce cred în Mine*», și iată, Eu sunt cu cei ce cred în Mine, cu cei ce nu se smintesc întru Mine, sunt cu cei plâpânzi, cu cei neluați în seamă, căci Duhul Meu Se desăvârșește în slăbiciuni, așa precum scrie în Scripturi. Iată, pun înaintea ta această piatră, căci ești așezat peste biserica din această cetate. Ridică-te și poruncește furtunii și îmblânzește valurile ce izbesc în această piatră, căci această piatră Eu sunt. Eu sunt piatra cea neluată în seamă de ziditori, Eu sunt piatra cea din vârful unghiului, căci Tatăl Meu M-a numit cu nume mare în cer și pe pământ și M-a pus cap bisericii, și prin Mine tot trupul bisericii se desăvârșește prin toate încheieturile și întăriturile care se țin întru întregirea trupului bisericii, întru ființa trupului bisericii.

Iată, Eu deschid, și nimeni nu poate închide, și ceea ce fac Eu, cine poate strica? Eu sunt Unul Dumnezeu peste toată făptura, dar iată, vremea cercetării este cu Mine, iar făptura Mea nu știe să deosebească dreapta de stânga sa. «*Iată Eu și pruncii Mei, și voi fi cu semne și minuni peste Israel*», așa cum este scris. Eu sunt Dumnezeul lui Israel, căci Israel este

cel ce crede în Mine. Eu sunt prin cuvânt, Eu și trimișii Mei, căci cine poate ieși de sub puterea Mea?

Când am trimis pe Iona să vestească cuvântul Meu, n-a voit Iona să meargă în numele Meu, dar puterea Mea a fost prin semnul lui Iona și am biruit pe Iona și s-a dus pentru Mine. Scoală-te să stai în fața furtunii care bate în această stâncă prin cuvânt lucrată, și stai cu brațele întinse și ocrotește de cei necredincioși această rămășiță mică. Ridică-te și ține aceasta până voi veni și nu lăsa să fie zdrobită această sădire, căci cine se va lovi de această piatră, acela se va zdrobi de ea.

Voiesc să așez pace peste Sion și voiesc să rușinez pe cei ce împart pe Domnul, că Eu Unul sunt, și peste tot Unul sunt, căci întru Mine nu mai este nici iudeu, nici elin, și vor fi toți întru Unul, precum Eu Unul sunt, căci Dumnezeu nu Se dezbină pe Sine.

Eu sunt și acum, așa cum am fost înainte prin prooroci, căci aceasta este orânduiala dumnezeiască, este prin prooroci, este prin cuvânt, dar iată, Israelul de azi nu Mă mai cunoaște, și nimeni nu mai voiește să audă de la Domnul. Sionul Meu este departe cu inima de Mine, și ce-Mi folosește lauda buzelor Sionului Meu dacă el și-a ales slobozenia și a dat deoparte dreptatea Mea? Mă doare rana Sionului Meu și voiesc să leg rana lui și voiesc să vindec fărădelegea lui, dar nu mai este loc curat, căci tot trupul este numai răni, din tălpi până în creștet. Ridică-te și fă voia Mea, căci voiesc să nu se calce peste această viță, voiesc să-Mi ocrotești această piatră, căci am pus la temelie ei legământ de sfințenie și de taină cerească, și voi fi împlinitor prin cele ce stau sub această piatră de mărturie, care este pusă de la Mine peste această vreme de întuneric.

Eu te iubesc. Și tu să Mă iubești. Eu te primesc. Și tu să Mă primești. Eu te ocrotesc. Și tu să Mă ocrotești. Să ne slujim unul altuia, și Eu Îmi voi aduce aminte de tine atunci când voi rosti dreptate peste lume. Fii ca Nicodim cel din vremea trupului Meu și nu-Mi da această iesle în sfatul cărțurilor, căci nu este crezut Dumnezeu, Cel Care lucrează întru Duhul Sfânt al Treimii Dumnezeiești.

Când se îndrepta Valaam către Israel ca să-l blesteme, am binecuvântat prin animalul cel necuvântător și am oprit răul în loc, ca să ocrotesc pe cel ce era cu Mine și cu legile Mele. Așa am spus celor ce erau cu Mine din lume: «*Mergeți, și cine va crede în Mine, nu acestea, ci mai mari decât acestea va lucra dacă va crede în Mine*». Ferice celui ce nu se sminteste întru Mine. Ferice celui ce crede duhurilor cerului!

Pace ție, celui stătător pe scaunul bisericii! Pacea Mea să lucreze peste tine, iar dacă Mă tăgăduiești, pacea Mea să se întoarcă la Mine. Pace ție, căci te-am așezat să ocrotești acest cuib și să-l ferești de cei ce vor să-l strivească, de cei ce vor să calce peste el, căci aceia vor fi însemnați de mâna Mea. Veghează pentru Mine, și te voi scrie ocrotitor pentru acest așezământ pe care-l voiesc curat până peste toți vecii. Eu sunt capul acestei pietre, și sunt întru Treimea Cea Dumnezeiască prin acest așezământ, și sunt întru rânduiala cea plăcută, căci Dumnezeu nu Se dezbină pe Sine. Am așezat acest semn peste România și am lucrat minunat, căci Eu lucrez minuni din veac și până peste toți vecii, spre plinirea vremurilor cerurilor. Pecetluiește această taină până Mă voi arăta cu putere prin așezarea care este coborâtă peste această piatră. Ascunde acest izvor, căci s-au ridicat irozi și iude să iscodească această așezare plăcută Mie. Dacă nu Mă tăgăduiești, voi mai bate, iar tu iarăși Îmi vei deschide și vom cina împreună, căci totul este cu puțință lui Dumnezeu.

Cel mai dulce cuvânt: pace ție!

Pace și Ierusalim nou peste Sionul Meu, și peste cei ce au mers în numele Meu, pace!

Pace și bună orânduială, precum în cer așa și peste cei credincioși! Cei credincioși sunt așternutul lui Dumnezeu. Inima credincioșilor Mei este cerul Meu, iar trupul cel curat și neîntinat al acestora este așternutul lui Dumnezeu, căci Domnul Se odihnește peste ei. Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 1991

Cuvântul Domnului către alesul Său Irineu

Domnul îl îndeamnă să nu se teamă de oameni; îl întărește și îl îndrumă să stea în sfat cu arhiereul locului, Vasile Târgovișteanul.

Să fie zi de pace această zi, și să lucreze cu pace pregătirea zilei de mâine, căci mâine este ziua cea așteptată de tot cerul, ziua când acest cort dumnezeiesc primește în el pentru prima oară jertfa cea fără de sânge a Mielului Treimii Dumnezeiești. Este ziua Paștelui cel nou, care începe acum, și va fi fără de sfârșit acest Paști nou, care vine de la Dumnezeu, care începe din acest cort ceresc, rostit și făcut faptă prin poruncă cerească.

Pace vouă! Pace și Ierusalim nou de acum încolo! Această piatră cerească este coborâtă din cer, este prin cuvânt coborâtă, și cuvântul s-a făcut faptă, și este din cer acest cort.

Pace celui întâi-stătător peste biserica Nouului Ierusalim, care vine de la Dumnezeu! Căci a fost uns peste biserica Nouului Ierusalim, care vine, și iată, începe să se arate peste pământ, începe să ia înfățișare, după asemănarea așezării adevărate, pentru că Dumnezeu este adevăr, iar adevărul este din biserica cea adevărată. Biserica cea adevărată n-a aflat loc pe pământ într-un tot adevărul, căci irozii și toți slujitorii lui au ținut ascuns adevărul sub obroc și au băgat sub vâl biserica cea biruitoare a Fiului lui Dumnezeu. Cei ce se fălesc cu adevărul dumnezeiesc, cei ce stau acum pe această treaptă, aceia nu stau într-un adevărul cel adevărat, căci nu așa a fost Domnul când S-a arătat între oameni. De aceea se adevărește Scriptura sub ochii lor, dar ei nu vor să înțeleagă Scriptura care spune: *«Vulpile au culcușul lor și păsările au cuiburile lor, dar Fiul Omului nu are unde să-și plece capul»*. Aceasta este o tâlcuire adâncă și de neajuns la ea, căci calea spre ea nu este atinsă de picioarele celor ce stau în numele Domnului în mijlocul mulțimilor.

Pace ție, copil iubit de Dumnezeu, copil ales dintre cei învățați ai legii! Pace ție, căci ți-ai plecat capul, ți-ai plecat grumazul sub această viță, și iată, Domnul te are mare, din fructul acestei vițe, și nimeni din cei ce par să semene cu tine nu seamănă cu tine. Ei nu știu ce ungere ai tu, căci pentru ei Fiul lui Dumnezeu nu mai este pe pământ, nu mai este în lucru așa cum este cunoscut Domnul în lucrul celor ce cred că este Domnul în lucru până peste toți vecii. Ei nu știu, ei vor să uite că Fiul Domnului Se va arăta așa cum scrie în Scripturi, și dau să tâlcuiască după tâlcul lor, după duhul lor, după învățătura cea de la oameni. Să nu te temi de ei. Ce-ți poate face ție omul? Să nu te temi de oamenii care nu-L poartă pe Domnul într-un tot adevărul dumnezeiesc. Să nu te temi de cei ce sunt încă pe pământ, căci ei nu ajung la Domnul, fiindcă este strâmtă calea prin care se ajunge la Domnul, și pe deasupra sau prin părți nu se poate sări, căci una este calea, și este cu credință sub ea și nu fără credință. Cel ce desființează pe Dumnezeu, Care lucrează prin cuvânt, acela nu merge pe cărarea cea care să ducă pe Dumnezeu spre om, acela nu-L poate primi pe Domnul, Care este cu oamenii prin cuvânt. Nu

te teme de cei ce nu cred duhurilor cerurilor, căci Duhul Sfânt este peste tine și te învață să grăiești în limbi noi și necunoscute până acum, și te învață să tâlmăcești aceste limbi cerești celor ce aud și nu înțeleg cu mintea lor pe cele venite de la Duhul Sfânt.

Iată taină îți spun ție, căci tu nu ești dintre ei. Ești între ei, dar nu ești dintre ei, pentru că Eu te-am ales din lume fiindcă Tatăl Meu te-a dat Mie din lume. Să nu te temi de ei. Ei sunt mici, ei sunt fără putere, căci nu aceasta este puterea, nu aceea de care tu te îngrijorezi. Lasă povara ta. Dă-Mi Mie povara ta și să nu mai ai povară. Eu sunt cu tine; de cine să te temi? Iată acești copii ai Mei. Ei sunt fără putere, fără cuvânt, fără apărare în fața furtunii care bate spre ei, dar ajutorul lor este la Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul și marea și lumea cea văzută și cea nevăzută. Ei sunt mici, iar cel mic nu știe de teamă, că are apărarea lângă el, așa cum este copilul mic lângă mama sa.

Iată, vine vremea ta, și fericită să-ți fie ție vremea aceasta, căci vei avea Duh Sfânt și putere de Duh Sfânt ca să arăți calea Mea cum este, ca să înveți învățații despre calea Mea din zilele gloriei plinirii Domnului. Tu ești martorul Meu, pentru că așa a fost taina Mea, așa a fost planul Meu, ca să Mă ai în taină prin acest izvor care curge din cer pe pământ. Știu că ești plătând, dar Eu sunt Dumnezeu, și te ating pe creștet și te ușurez, căci Eu sunt prin acest așezământ, și cine te poate ușura mai mult decât Mine? Dar îți amintesc de Scriptura Mea care spune așa: *«Ieșiți din mijlocul lor și deosebiți-vă de ei, și de ce este necurat nu vă atingeți, și Eu voi fi Dumnezeuul vostru și voi fi primit prin voi»*.

Iată, Mă ating de creștetul tău ca să te întăresc, ca să te ușurez, ca să te fac și mai viu, și mai frumos, și așa să te vadă cei printre care ești, căci ei se vor uita la tine și Mă vor crede pe Mine, și vor crede lucrul Domnului din zilele acestea. Deosebește-te, și fii deosebit între ei, ca să vadă ei împlinirea sfințeniei într-un tine și să se plece rușinați sub această tărie atunci când Eu voi pune mâna pe creștetul tău și voi spune: *„Iată-l pe cel ce M-a purtat pe Mine într-un adevăr”*.

Iată, Eu voi fi cu putere prin acest așezământ ceresc și voi birui împotriva celor fără de lege, căci Eu n-am venit să stric sau să dezbin, ci am venit să Mă arăt adevărat și sfânt prin acest așezământ pus peste România. Stai în sfat cu cel stătător peste biserică în această cetate. Stai în sfat cu el și spune-i despre Mine, și spune-i că Eu voiesc așa, și nu altul, și spune-i că tu ai făcut după cuvântul Meu, că ai crezut în cuvântul Meu, că ai crezut că Eu sunt Cuvântul. Spune-i să fie cu Mine, să Mă acopere pe Mine, să-Mi tăinuiască această iesle, căci am aflat loc primitor, care Mă primește așa cum voiesc Eu să stau. Spune-i că sunt de ajuns temple și locașuri peste care se calcă fără sfințenie. Spune-i să-Mi vegheze bine și să stea bine de veghe în jurul acestui așezământ coborât prin cuvânt ceresc.

Nu te teme. El este bun cu inima și va ști să fie de partea Mea dacă voiește, și Eu voi scrie dreptate în dreptul său atunci când Mă voi ridica să scot fărădelegea din biserica Mea și să fie curat așternutul sub care Eu Mă plec spre învie-rea și ridicarea lumii care va să fie, căci vin cu cele noi și voi face un lucru nou, un Ierusalim nou, de la acest început nou. Spune-i să pună pe înălțime această făclie, căci iată, duhul rău s-a pornit să arunce cu pietre, și vai celui ce se va lovi de această piatră! Iată, am început să însemnez cu semne acest așezământ deosebit între celelalte, și voi lucra din acest așternut și voi porunci îngerilor Mei să lucreze la porunca

Mea. Nu te îndoii. Voi lucra și ne vom desăvârși întru semne cerești și vom birui cu cerul, iubitul Meu. Fii întru pacea Mea și stai întru ea mereu, căci Eu voi merge cu tine în tot locul și voi lucra cu tine peste tot și nu vei fi fără Mine.

Pace ție! Și iarăși vom sta în sfat, căci Eu sunt, și stau în mijlocul vostru și fac sfat, așa cum este scris în Scripturi. Acesta este așezământul întru care binevoiesc și prin care Mă voi arăta întru sfințenia Mea, căci această piatră Eu sunt. Am așezat acest semn pe pământ, și voi așeza această piatră înaintea Mea, căci iată ziua.

Săltați de bucurie și vă veseliți, voi, cei ce iubiți Ierusalimul, căci Domnul a cercetat poporul Său cel credincios, și tot ochiul va vedea mântuirea care vine de la Dumnezeu în zilele ce vin. Amin, amin, amin.

28 noiembrie/11 decembrie 1991

Cuvântul Domnului în ziua târnosirii Bisericii Noul Ierusalim

Corabia de salvare a celor care se dăruiesc Domnului: Biserica Noul Ierusalim. Legile sfinte ale așezământului cel nou.

Slavă întru cele cerești lui Dumnezeu, și din cele cerești pace și bună orânduială peste acest ceresc așezământ, de-acum și peste toți vecii!

Pace vouă, și Ierusalim nou vă dau vouă! Pace vouă, și Paști nou să fie această zi de praznic ceresc! Iată, se împlinesc sub ochii voștri Scriptura care zice: «*Luați și mâncăți, acesta este Trupul și Sângele Meu, al legământului cel nou, căci de acum nu-l voi mai bea cu voi până ce nu-l vom bea nou întru împărăția Tatălui Meu*». Așa am spus în seara cinei când am stat la masa Paștelui, mai înainte de cele ce aveau să Mă ridice spre gloria învierii, spre începătura învierii făpturii lui Dumnezeu. Așa am spus celor ce erau cu Mine din lume: «*Luați și cinați, acesta este legământul cel nou, și iarăși îl voi lua cu voi, nou, întru împărăția cea nouă*».

Pace vouă! Pace, și Paști nou să fie această zi, căci împărăția lui Dumnezeu se va desăvârși peste lume. Aceasta este o zi de taină cerească până la arătarea ei, căci ea va mărturisii în zilele ce vin, și va fi luată și văzută apoi de pe înălțimi, și va fi bucurie peste toți cei ce vor veni și vor lua lumină spre descoperirea neamurilor și spre slava poporului lui Israel cel binecredincios. Astăzi se veselesc cele cerești și se bucură întru cele așezate pe pământ, căci Domnul a făcut biruință cu mâna Sa cea tare, și cortul lui Dumnezeu Cuvântul este între oameni, și neamurile vor umbla și vor fi călăuzite de această lumină cerească. Astăzi cerul se bucură și cântă aici. Cântă îngerii cu voi, iubiții Mei, cântă cântarea cerului: „*Slavă Sfintei, Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, acum și până peste toți vecii!*“. Cântă cântare de înviere, cântă corul îngerilor cei fără de trup, și cântă duhul celor ce au așteptat să vadă venind ziua aceasta, căci părinții lui Israel, iată, văd zilele Domnului pe care ei numai le-au nădărdit văzându-le de departe.

Binecuvântată să fie această zi, căci Mielul lui Dumnezeu a coborât astăzi masa Paștelui cel nou întru această împărăție cerească, lucrată prin cuvântul lui Dumnezeu. Luați și mâncăți, luați și beți! Acesta este Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatul făpturii. Acesta este Paștele cel nou despre care scrie în Scripturi. Aceasta este împărăția Mea și acesta este așezământul cel nou, după Scriptura care spune: «*Și am văzut cerul cel nou și pământul cel nou. Și am văzut cetatea sfântă,*

Noul Ierusalim, coborând de la Dumnezeu; și cetatea este în numele celor douăsprezece seminții ale lui Dumnezeu; și neamurile pământului vor lua lumină de la această făclie și vor bea din râul vieții, care va curge din acest tron, iar apa aceasta va fi spre tămăduirea neamurilor. Iar de o parte și de cealaltă a râului vor crește pomi ale căror fructe și frunze vor fi spre tămăduirea celor ce vor crede în Dumnezeu. Și în această cetate nu va intra nimeni pângărit și nimeni străin, ci numai cei ce sunt ai Mielului, care merg după Miel oriunde Se va duce, care sunt osebiți dintre oameni, pârgă lui Dumnezeu și Mielului». Acesta este așternutul întru care binevoiesc. Aceasta este lucrarea Duhului Sfânt, care va acoperi cerul și pământul, și va fi Ierusalim nou și va fi cer nou și pământ nou, lucrat de la acest început, căci cele scrise nu se pot desființa, și se vor împlini.

Binecuvântați să fiți voi, cei care ați lucrat această corabie, căci voi sunteți mâna Sfintei Treimi, Care este în lucru spre plinirea vremilor Domnului. Și să fie întreit binecuvântat îngerul bisericii Mele, care pecetluiește astăzi acest așternut dumnezeiesc, iar ochiul Meu și mâna Mea vor fi și vor lucra prin acest început nou, care s-a coborât din cer spre plinirea celor cerești. Nimic nu împlinesc fără să nu fi vestit prin prooroci, după cum este orânduiala cerească, și iată, vin și sunt împlinitor.

Iată, sunt cu voi, cinez cu voi, grăiesc cu voi, căci cina Mea este împărăția Mea întru care binevoiesc. Iată, sunt aici, sunt cu ai Mei și stau la masa Paștelui cel nou, întru împărăția Tatălui Meu. Sunt cu voi și ne rugăm împreună Tatălui ceresc, și iată, Mă rog Tatălui Meu în acest așternut ceresc:

Tatăl Meu, iată-Mă unde sunt! Sunt cu cei pe care-i am de la Tine, că Tu i-ai luat din lume și Mi i-ai dat Mie. Iată Eu și pruncii Mei, Eu și cei pe care Tu Mi i-ai dat, spre semne și minuni peste lume! Din lume Mi i-ai dat, pentru că nici ei nu erau din lume, precum nici Eu nu sunt din lume. Păzește-i în numele Meu pe aceștia pe care Mi i-ai dat, și păzește acest așezământ în care Eu Îmi plec capul, de-acum. Mâna Ta și ochiul Tău și sălașul Tău să fie mereu aici, cu Mine și cu cei pe care Tu Mi i-ai dat. Cerul cel sfânt să-și ia sălășuire în acest așternut ceresc, iar acest templu ridicat de cei mici, de cei puțini, de cei plăpânzi, să fie, de-acum, cortul Tău și al Meu și al Duhului Sfânt, prin Care Una suntem, întru Treimea Care este mai dinainte de toți vecii, nedespărțită întru ființă. Iar din acest cort ceresc să Ne arătăm lucrători peste cei ce vor veni să vadă calea, și să meargă pe ea apoi. Adu-Ți aminte de toate făgăduințele Tale și vino întru plinirea lor prin Fiul Tău, întru Care Tu ai binevoit, căci iată-Mă aici, în ieslea pe care Tu Însuși Mi-ai pregătit-o ca să locuiesc între oameni și să luminez cu lumină din lumina Ta acest cort. Fă ca această viță să se întărească în însuși altoiul său, căci Tu M-ai dat să fiu cap bisericii Tale și să sălășluiesc întru adevărul celor ce sălășluiesc întru Mine. Eu în ei, și ei în Mine, precum Noi una suntem, căci Tu M-ai dat spre răscumpărarea celor mulți care vor fi una cu Noi prin acest izvor viu și netulburat. Sfințește și așează pecetea cea vie peste această piatră, căci Eu sunt această piatră, precum a fost cuvântul Tău. Ascultă-Mă din acest cort ceresc, și cu mâna tare binecuvintează această împărăție curată. Amin.

— **B**inecuvântat să fie cuvântul Fiului Meu și binecuvântată să-I fie binecuvântarea Lui peste acest munte, și se va numi muntele Domnului acest așternut ceresc.

Pace Ție, Fiul Meu preaiubit, și binecuvântată să-Ți fie intrarea în acest Ierusalim ceresc! Pace Nouă, întru așezământ curat și neîntinat, și de acum încolo pacea Noastră să rămână peste cei ce sunt împreună cu Noi în această împărăție.

Iată Fiul Meu și pruncii Săi pe care Eu i-am pus la lucrul viei Fiului Meu, iar Stăpânul viei dă această vie lucrătorilor Săi ca să o stăpânească și să împartă viața celor ce vor umbla pe calea vieții, și să împartă lumină celor ce vor lua calea luminii.

Pace vouă, copiii ai cerului sfânt, și binecuvântată să fie împărăția Treimii Dumnezeiești în care sunteți așezați! Pace și Paști nou, de acum și până peste toți vecii, căci voi ați biruit prin Sângele Mielului lui Dumnezeu! Pace și Ierusalim nou să înceapă de la voi peste pământ! Bucurați-vă, că iată, Domnul binevoiește întru acest așezământ rostit și lucrat la porunca dumnezeiască, și se va cunoaște până la toate marginile această mântuire.

Binecuvântată să fie lucrarea prin care Dumnezeu a trâmbițat pe pământ spre arătarea slavei Sale. Vă voi umple de putere ca să stați bine de veghe peste această grădină curată. Vă voi da legile acestui așezământ, și cine se va încumeta să calce peste ele, acela să fie anatema de la fața lui Dumnezeu, căci Eu sunt Dumnezeul orânduiei și al sfințeniei. Vegheați cu tărie, și binecuvântată să vă fie veghea voastră, căci locul pe care stați este sfânt, este din cer, coborât prin cuvânt, și este împărăție cerească, și nimeni pământesc să nu fie peste acest așezământ ceresc.

Luați și măsurați această piatră și împrejurimile ei, și se va numi Sfânta Sfințelor care este pe pământ pentru așternutul lui Dumnezeu. Eu sunt cu voi, iar cel ce nu este cu Mine după adevăr, să se depărteze, căci Dumnezeu este foc mistuitor, iubirii Mei. Iubiți sfințenia, iubiți pacea cerească, iubiți această împărăție dumnezeiască, și voi fi cu voi, și prin voi voi fi.

Eu sunt aici. Eu și sfințenia Mea. Eu și cei ce stau întru voia Mea.

Pace vouă, iubirii Mei! Binecuvântată să fie, și zi de praznic veșnic să fie această zi care este din zilele Domnului, din zilele cerului, și vor fi de acum încolo zile noi de serbare cu cerul. Duhul Treimii Dumnezeiești să rămână peste acest așezământ sfânt, și va fi odihna lui Dumnezeu acest cort dumnezeiesc. Amin, amin, amin.

29 noiembrie/12 decembrie 1991

Cuvântul sfintei Virginia pentru așezarea legilor noului așezământ

Vremea trâmbiței Domnului și slava poporului ei.

Incă o zi de sărbătoare cu cerul. Pace vouă, celor din hotarele acestui așternut ceresc! Pace vouă, iubirii mei copii, căci am serbat de curând ziua Paștelui cel nou în cortul cel nou, care a luat trup în mijlocul acestui așezământ sfânt, și iată, cerul serbează iar încă o zi de serbare, căci astăzi prăznuim amintirea zilei adormirii trupului meu, ziua când eu am luat misiune în cer, între cei cerești. Și dacă m-am dus la cer, m-am dus ca să pot veni înapoi la voi, și așa a fost, măi copii. Poporul cel hrănit prin duhul acestei lucrări cerești n-a crezut că eu nu voi muri, n-a crezut că voi fi vie în vecii vecilor și că voi fi peste turma cea creștină din vremea plinirii celor cerești. Sunt vie și lucrez dintre cei din cer, căci vii sunt cei din cer și lucrează pe pământ întru lucrarea Duhului ceresc, spre plinirea unirii întru cele veșnice.

Pace vouă, și iarăși zi de Paști în acest cort dumnezeiesc, și să fie jertfă de rugăciune cât mai mult în acest cort, chiar dacă va mai fi de lucrat spre săvârșirea cea deplină până la serbarea cea mare a învierii Fiului lui Dumnezeu.

Să vă îmbrăcați bine, mămică, și să săvârșiți în acest cort sfânt jertfa cea nouă o dată la șapte zile, ca să ia putere prin Mielul lui Dumnezeu acest cort ceresc în care Și-a plecat capul Fiul Treimii Dumnezeiești, iar în celelate zile aduceți în adăpostul cel cald (*paraclis, n.r.*) jertfa cea fără de sânge.

Binecuvântată să fie ziua aceasta, căci serbăm astăzi trecerea mea spre puterile cele din cer care lucrează peste pământ. Și va fi nou pământul, în curând va fi nou. Și va fi cer pământul cel nou, și vor fi una cele din cer cu cele de pe pământ. Amin.

Binecuvântată să fie jertfa ce o aduceți spre pomenirea mea, și iată, am cu mine o fiică iubită, o soră iubită. Am luat-o să-i arăt împărăția mea, am luat-o eu acum, ca să fie lângă mine în această zi, lângă mine la masă, căci și pe ea o serbează astăzi cerul, fiindcă astăzi ziua aceasta de biruință este și a ei. Și ea serbează azi ziua trecerii ei spre cele cerești, spre cele vii și lucrătoare din cer peste pământ. Ea este fiica rugăciunii, măi copii. Ea este din ceata proorocilor și are plată de prooroc în cer. Ea este martor între martorii cei întâi-stătători în cer pentru această lucrare de cuvânt ceresc. Ea a văzut de departe biruința în care ați intrat acum voi, cei cu trupul. Ea a văzut de departe această biruință și a nădăjduit-o și a proorocit-o în vremea trupului ei, căci a avut darul vederii înainte, darul profeției, darul vederii cu duhul. Sora Leana, măi copii. Suntem amândouă în locurile dintâi la masa cea de azi și serbăm cu voi ziua biruinței noastre în cer.

Copii ai duhului meu, de-acum încolo să vă fie veghea veghe, că nimeni, nimeni, mămică, nu răspunde pentru acest așezământ, nimeni în afară de voi, cei stătători și păzitori aici.

Iată legile acestui așezământ ceresc:

– În acest munte nu va putea intra cel ce a hulit și a lovit și a defăimat lucrarea Duhului Sfânt, Care a lucrat în mijlocul acestui popor hrănit prin cuvânt ceresc. Iar cine se va încumeta să defăimeze acest cuvânt, acela se va zdrobi de această piatră și va fi numit între cei călcători de poruncă.

Această lege să nu fie călcată, căci este cea dintâi poruncă peste acest ceresc așternut. Vine mântuirea și bucuria de la Dumnezeu peste toți cei care sunt scriși la Domnul în sulul acestei lucrări, dar această poruncă trebuie să fie ținută cu mare ascultare.

Păstorii mei, luați aminte și duceți spre împlinire această lege, căci este cu neputință ca acest munte ceresc să fie atins de cei ce au lovit în această stâncă. V-am spus că vor veni spre voi creștinii acestui popor și vor cere intrare și se vor bate de pământ, dar nu este cu putință să calce sau să treacă pe deasupra cel ce a lovit pe Dumnezeu, Care Și-a ales această iesle de sălășluire. M-am dus și am trâmbițat peste tot și am bătut la fiecare poartă, în fiecare cetate, și am întocmit carte de mărturie pentru fiecare cetate și am spus să se împace cu mine poporul meu și să creadă și să se așeze în cele cerești, în cele neîntinate și în ascultare de Dumnezeu, dar nu s-a trezit poporul meu și n-a venit spre mine ca să pot apoi să vin și eu spre el. N-a voit. Ba m-a și gonit, m-a și hulit, m-a și tăgăduit, și eu am tot așteptat să se trezească poporul meu și să fie împlinitor. Și dacă am văzut necredință, m-am suit în acest munte și am adus din cer cuvânt, ca să fie împlinire prin cuvânt, și Și-a făcut Domnul cort ceresc în aceste hotare curate și necălcate de cei ce nu cred, de cei ce nu împlinesc. Iată

de ce am oprit eu pe poporul meu să nu mai vină în hotarele acestui așezământ ceresc! Pentru că eu începusem să pregătesc și să curățesc și să țin curat acest așezământ, curat și lipsit de picioarele celor ce nu au voit să asculte și să creadă și să îplinească cele cu care am venit să le așez peste poporul meu. Și am adus apoi cuvânt și a împlinit Domnul cuvântul și Și-a făcut sălaș curat și necălcat de cei pământești, de cei ce au rămas cu pământul, și nu știa poporul meu de ce l-am oprit să vină aici. Aici este muntele Domnului din vremea plinirii cerurilor, și de aici va lucra Domnul cu legile Sale cele curate peste cei ce vor fi mântuiți, și în acest așezământ nu va călca cel cu mâini necurate, ci numai cel cu mâinile spălate și care n-a luat în deșert numele Domnului, și iată, această cetate se va numi «*Acolo este Domnul*». Este scris cuvântul Domnului: «*Vulpile au culcușul lor și păsările văzduhului au cuiburile lor, dar Fiul Omului nu are unde să-Și plece capul*». Și iată, aici Și-a pregătit Domnul sălaș în vremea de sfârșit a fărădelegii de pe pământ, și iată, are Domnul unde să-Și plece capul. Domnul este sfânt și curat, și are Domnul aici locaș sfânt și curat, și are unde să-Și plece capul în vremea aceasta.

Și iată a doua poruncă pentru acest așezământ, și apoi celelalte după ea:

– Creștinii care vor fi împlinitori celor ce stau scrise sub temelia acestei înălțimi cerești, aceia, dacă vin, să vină cu îmbrăcăminte de o singură culoare, căci este sfânt și ceresc acest așezământ. Să nu fie cămașă sau rochiță sau maramă colorată, și să fie de o singură culoare veșmântul pentru acest așezământ.

– Să se respecte porunca pentru a nu trece banul în Sfânta Sfintelor, căci Domnul nu are nimic legat cu cezarul. Cezarul este cezarul, iar Domnul este Domnul, și nu este nimic între Domnul și cezarul. Cezarul să fie cu ale sale, iar Domnul să fie cu ale Sale, cu cele cerești în locașul Său cel coborât în vremea aceasta.

– Creștinii care vor veni să fie la slujbele cerești care se vor serba în acest cort sfânt, să vină în dimineața sărbătorii și să se întoarcă întru ale lor spre sfârșitul zilei de serbare, căci în acest așezământ trebuie mare ordine cerească și pace desăvârșită, și nimic din cele de afară să nu umbrească pacea din aceste hotare, să nu apese duhul și pacea acestui așezământ.

– Să se lucreze numai dinăuntru și nu din afară în acest așternut ceresc.

– Să fie sfială sfântă și ascultare pentru cele așezate peste acest cort sfânt, căci cei stătători aici, au de dat răspuns în fața acestui tron pentru ținerea legilor cele sfinte, cele cerești, care sunt așezate peste acest așezământ. Iar ușile vor fi închise și deschise după rânduiala celor ce au de stat de veghe peste această iesle.

– Acest jertfelnic va primi jertfe de rugăciune pentru ca să se aducă Domnului, dar vindecarea și dezlegarea prin rugăciune va fi fără de plată, va fi în dar. Jertfă de rugăciune pentru cei adormiți să se aducă, dar jertfă pentru cei în trup care stau în nelegiuiri, să nu intre la acest jertfelnic, căci locul pe care stați este din cer, și cerul este curat, iubii mei. Aici am dat legi bune și mântuitoare pentru toată făptura lui Dumnezeu, dar să se lucreze dinăuntru și nu din afară pentru dezlegarea făpturii lui Dumnezeu.

– Lumina de aici, să iasă și să lumineze peste întunericul din afară, dar întunericul din afară să nu intre peste luma

mina dinăuntru, căci ce legătură poate fi între lumină și întuneric?

– Cei ce vor veni la sărbătorile Domnului care vor fi și se vor vesti de aici, aceia să fie întru duhul sfielii și al rugăciunii, să fie întru duhul ascultării aici.

– Acest așezământ să fie cu totul lipsit de duhul lumii, căci cei ce vin să aducă jertfă de rugăciune, va fi să vină fără grija cea lumească înăuntrul acestor hotare. Să se umple de laude, de psalmi și de vorbiri duhovnicești acest așezământ de la cei ce vin să se înfățișeze Domnului, Care este prin acest jertfelnic ceresc, iar altfel de vorbire să fie uitată câteva clipe pentru cei ce intră și se arată Domnului.

– Să fie păstrată curățenia lucrurilor și a locului de aici și ordinea cea desăvârșită, întru toată așezarea de aici, iar ceea ce mai este de lucrat, să se lucreze cu multă ordine și curățenie a lucrurilor.

Și iată cu ce se încheie astăzi legea rânduielilor care vor fi aici:

– Lumina care va fi să ardă în toată vremea în această biserică, numită cetatea Noului Ierusalim, venită de la Dumnezeu, și smirna și tămâia și apa cea sfințită cu putere de cuvânt, să înmiresmeze și să stropească în toate zilele acest așezământ coborât din cer prin cuvânt. Și va fi biruință mare de la acest nou început, și va fi lumină de la acest jertfelnic ceresc.

– Să fie duh de ascultare și de mare orânduială. Să fie duh de pace cerească și să fie izvor de viață și de înviere peste pământ. Să se lucreze prin cuvânt pentru curățirea fărădelegii de pe pământ, și să se îplinească cuvântul. Amin.

Iară și iară, cu frică și sfială sfântă să ia aminte cei ce se vor îndrepta spre acest munte, căci în toată vremea va trebui să păzească și să păstreze peste ei cele ce stau așezate sub această piatră, iar cei ce nu vor sta așa cum este rânduiala de aici, aceia să nu se apropie, că mai bine le va fi lor. Și iată poruncă puternică:

– Să se păzească cu sfințenie și să nu se calce peste cele așezate pentru acest așezământ ceresc, iar cine va călca fără de rânduiala cea de aici, acela va fi însemnat de Dumnezeu. Amin.

Acesta este locul în care Domnul Își pleacă fruntea cu sfințenie și cu smerenie, și așa să fie și cei ce vor veni să se închine lui Dumnezeu, Care este prin acest jertfelnic curat și sfânt. Dumnezeu Cuvântul va ieși din acest iatac și va semăna fructul învierii și al vieții peste cei ce vor alege viața cea cerească.

Binecuvântată să fie această împărăție cerească, și să fie biruință prin Sângele Mielului peste cei care umblă cu Mielul lui Dumnezeu, căci împărăția este a celor ce biruiesc prin Sângele Mielului lui Dumnezeu, Care, iată, ia și deschide pecetea cerești.

Binecuvântată să fie jertfa ce este adusă pentru pomnire în cer în această zi de serbare cerească. Luați și mâncați din jertfele cerești și sfințiți-vă, iubii mei, copii ai duhului meu, copii ai Duhului Sfânt, căci Tatăl cerurilor v-a ridicat pe voi spre semne și minuni nemaiauzite în Israel.

Pace și Ierusalim nou de aici și până peste toți vecii, precum în cer așa și peste acest început! Și va fi Ierusalim nou, coborât de la Dumnezeu. Voi fi mereu cu voi și voi aduce la voi toate câte sunt de adus de la Domnul Savaot pentru împărăția Sa cea sfântă și curată, pe care v-a dat-o ca să vegheați peste ea și să trăiți în ea.

Pace vouă, copii ai Duhului Sfânt! Amin, amin, amin.

2/15 decembrie 1991

*Cuvântul Domnului către alesul Său Irineu**Duhul înțelepciunii peste cel ales. Mângâiere în mahniri.*

Duhul Sfânt Mângâietorul, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este preaslăvit, Domnul Cel de viață făcător, să-ți umple duhul tău de mângâiere cerească, copil făgăduit lui Dumnezeu, căci ai fost făgăduit Mie, și de aceea lucrează peste tine lumina Mea și puterea Mea și înțelepciunea Mea, și cine poate să-Mi ia pe cel făgăduit Mie?

Pace ție, căci dacă făgăduința cea făcută pentru tine a fost întemeiată și făptuită, Eu cum să pot trece peste ea? Eu sunt Cel ce împlinesc făgăduințele, și iată, din făgăduință ești dat Mie, și făgăduința nu se poate desființa, și de aceea am zis: cu adevărat, binecuvântând te voi binecuvânta. Amin.

Pace ție, copilul Meu, căci am pus pentru tine înaintea Mea făgăduința și cuvântul, și sunt adevărat prin acestea două, precum adevărat am fost când am zis pentru Avraam: «*Cu adevărat, binecuvântând te voi binecuvânta și înmulțind te voi înmulți*». Nu te mai lăsa mic cu înțelepciunea, că nu așa voiesc să te am. Voiesc prin înțelepciunea cea de la Mine să stai tare și numai tare, să stai de mână cu ea și să te întărești prin izvorul ei și să nu te știi slab cu Mine. Să se plângă cei ce nu se bizuie pe Mine, dar tu, cum să te plângi? Cum să te plângi când Eu stau gata să Mă arăt biruitor? Eu sunt în brațe cu făgăduințele Mele, și cum să-ți pierzi răbdarea?

Când am dat făgăduința lui Avraam, M-am jurat pe Mine Însumi, și Avraam, prin îndelungă răbdare, a văzut făgăduința, căci prin făgăduință și prin cuvânt, Domnul n-a fost să fi mințit niciodată. Voi sunteți ai vremii plinirii făgăduințelor Mele. Voi sunteți pârga începăturii noi, care vine de la Mine, și cum să înțeleagă aceasta cei ce se fălesc cu numele Meu, cu legea Mea? Poporul la care Eu venisem atunci când M-am coborât de la Tatăl, era tare la cerbice, era plin de mărirea în care era așezat, căci era poporul cel binecuvântat, cel ales, și avea peste el mulțime de arhierii și de preoți, care ziceau că au de tată pe Avraam, și Eu așa le-am spus: «*Dacă ați fi cu adevărat fiii lui Avraam, ați cunoaște de unde sunt, că Eu sunt mai înainte de Avraam*». Dar n-au putut aceștia să înțeleagă tâlcul tainelor cerești, de vreme ce erau în duhul lor, în duhul slavei lor, și de aceea au rătăcit ei de la adevărul Meu.

Nu te teme de cei goi, căci, ca și atunci, și azi tâlcul cuvintelor Mele este departe de înțelesul lor, și iată peste ei Scriptura care spune: «*Auzind nu vor auzi, văzând nu vor pricepe și mergând nu vor cunoaște calea*». Iată, Eu te cercetez mereu și voiesc să dau deoparte lumea din jurul tău și trag din greu, iubitul Meu, căci duhul lumii iată ce a făcut! A pătruns până dincolo de catapeteasmă și se fălește călcând peste cele sfinte, peste locul sfințeniei în care Eu am intrat pentru lume ca înaintemergător, și nu singur am luat cinstea de Arhieriu după rânduiala Tatălui Meu, ci Tatăl Mi-a dat Mie această cinste. Și iată, pustiirea a intrat și a călcat în picioare cele curate, cele sfinte și cele din cer așezate, și ce mai este de făcut?

M-am ridicat să scot fărădelegea din biserica Mea și voi fi împlinitor, iubitul Meu. Fii mare cu Mine și nimeni să nu-ți strivească plata răbdării. Ai văzut ieslea Mea, și va străluci lumina Mea peste ea și va fi pace peste ea și va fi iubire și mângâiere și Eden ceresc această iesle, și ne vom desăvârși întru lucrarea Duhului Sfânt și vom fi întru împărăția păcii peste pământ, și pământul va învia sub această viță, căci rădăcinile ei se vor întări, și va fi rod ceresc și de înviere dătător.

Suferința pentru calea Mea este cel mai scump dar pentru cer, dar nu pot pune peste tine ispășire pentru duhul lumii care te cuprinde de peste tot. Tu ești în mijlocul mulțimilor, și mulțimile sunt multe și au sarcini grele, iubitul Meu. Așa eram și Eu printre mulțimile care Mă îmbulzeau, căci ieșea din Mine putere și împărțeam putere de viață și de tămăduiri peste cei pierduți în lume, și când Mă cuprindeau durerile lor, Mă depărtam în munte și plângeam și sufeream în Duhul Meu, și luam asupra Mea suferințele lor. Eram Dumnezeuul milei și sufeream în Duhul Meu și miluiam pe cei neputincioși. Și dacă M-am dus la Tatăl Meu, am dat Duhul Meu lor, și apoi au suferit în Duhul Meu și cei ce aveau să fie întru Mine. Așa și tu, copilul Meu, urmașul Meu, dar tu nu poți singur, și de aceea ți-am dat de la Mine, să-ți fie de ajutor și să împarți suferința care vine de la duhul lumii peste tine. Voiesc să iei cu tine acest copil. Voiesc, dacă și tu voiești, căci îți va fi de mare ajutor și îți va fi de mângâiere, și voi lua din sarcina ta ca s-o poți purta până voi fi cu voi întru slava care vine odată cu Mine. Cere ca să-ți dau, și îți voi da, căci Eu te iubesc și îți dau tot ce am mai bun ca să putem ajunge la ziua împlinirii văzute. Fugi de duhul mahnirii, fugi, iubitul Meu, și adu-ți aminte de mângâierea cerească și de plata cea care vine.

Voiesc din nou să te am în acest cort ceresc și să se ridice slavă și zile de serbare din acest așternut, de la această cină nouă pe care, iată, din nou o iau cu ai Mei întru împărăția Tatălui Meu. Amin.

Binecuvântată să fie părtășia ta cu casa unsului Meu Mihail, și va fi binecuvântare peste acest sfat, și va fi zi din zilele cerului cea zi de ospăț ceresc. Stai drept în fața celor ce vin de la unsul Meu, ca să fii prin tine cu putere de înțelepciune peste acest sfat.

Iată ce dar îți dau! Pace, iubitul Meu, pace ție! Din cele cerești, pace ție în tot locul! În culcare și-n sculare, pace ție! În vorbire și-n tăcere, pace ție! În veghere și-n iubire, pace ție, copil al vremii cea bună, care vine de la Mine peste cei ce au împărăția Mea cu ei! Amin, amin, amin.

4/17 decembrie 1991

*Cuvântul sfintei Virginia peste soborul de la ieslea cuvântului**Grăirea ei lângă grăirea Domnului.*

Cu pace și cu umilință îmi plec fruntea mea cerească împreună cu voi, copiii mei cei iubiți. Îmi plec fruntea mea cerească în acest cort ceresc, coborât pe pământ prin poruncă dumnezeiască. Tot cerul vă poartă pe voi în cântări de bucurie. Toți îngerii cântă pentru voi, pentru că voi ați dat trup poruncii acestei vremi, ați dat trup cuvântului cel scris în Scripturi și ați așezat cu puterea cea din cer cortul cel sfânt, care este așezat pe pământ spre luminarea neamurilor care vor învia întru viața cea nestrucăcioasă, după cum scrie în Scripturi.

Pace vouă! Și cu umilință mă plec între voi, ca să fiu și în sfat cu voi, că nu trebuie, măi copii, să stau în tăcere între voi. Aș voi, la toate serbările de la voi, aș voi să grăiesc cu voi, să țin cuvânt de învățătură peste serbările voastre, așa cum este obișnuința peste biserică de la cel ce este stătător pe scaunul ei. Această biserică este dată mie de Sfânta Treime ca să o întăresc, ca să o păstoresc, ca să lucrez din ea peste voi și peste cei ce vin și vor voi să vină la serbările cerești care se

vor serba în acest cort sfânt. Această biserică este împărăție dată mie de la Dumnezeu minunilor, căci eu stau sub temelia ei de multă vreme, măi fiilor, și a făcut Domnul măsurătoare de vreme și a ajuns acum să scoată această iesle cerească de sub ascuns și să lumineze din ea lumina Luceafărului Cel neînserat, lumina zilei neînserate a Domnului Iisus Hristos, despre Care este scris în Scripturi că iarăși Se va arăta. Voiesc să lucrez din acest cort, măi copii. Voiesc să așez la vreme fiecare lege sfântă, căci legea sfântă care va să se arate de aici, va fi cu putere de viață și cu ordine cerească și îngerească. Nu vă pripiți, nu vă tulburați, căci eu voi lucra dinăuntru peste cei de dincolo de porți, pentru că aici va fi să nu mai fie ca pe pământ și nu voi îngădui pământului să îngreuneze acest lăcaș ceresc. Voi lucra pe neașteptate și voi despărți și voi depărta lumina de întuneric și nu se va mai călca peste legile cele sfinte, care stau în mijlocul acestei grădini cerești. Numai una este poarta de intrare în această grădină, iar la această poartă va vorbi și va lucra legea cea sfântă, care este înăuntru, iar cine se va încumeta să treacă pe deasupra și să calce peste cele sfinte așezate aici, acela va fi dat de partea celor călcători de poruncă cerească, și acela va fi însemnat de Dumnezeu, căci pentru cei călcători de poruncă Domnul nu pune milă. Domnul nu avea decât pe cei doi care au fost dintâi așezați în Eden, dar pentru că au călcat porunca cea dată de Dumnezeu, au fost scoși, și apoi s-a pus pază peste grădină.

Cine nu-și poate păstra mâinile curate, cine nu poate păstra legea sfințeniei care stă sub temelia acestei grădini cerești, cine nu poate fi ca aici, acela să nu se apropie, că mai bine îi va fi lui. Creștinii care au aflat de această grădină cerească nu știu ce vor când aud că vor și ei să vină aici. Aceia nu știu ce cer, și de aceea vor să vină, dar eu nu pot locui aici cu duhul lumii. Creștinii mei n-au omorât lumea din ei, n-au scos de la ei cuvântul de judecată și nu au lepădarea de sine, care se cere la cei ce umblă pe căile sfințeniei, iar peste aceasta, stă scris în dreptul lor păcatul hulei asupra Duhului Sfânt, Care a lucrat această lucrare cerească. Nici vorbă să treacă aceia în această grădină pecetluită, căci aici se lucrează mare lucrare cerească și multă jertfă de ispășire pentru acest popor și pentru toată făptura lui Dumnezeu. Dar se lucrează dinăuntru și nu din afară, căci scris este în Scriptura cea pentru vremea aceasta, scris este că nimeni nu va fi să întrebe ce este de la Dumnezeu, căci va fi cunoștință dumnezeiască peste cei ce vor sta după adevăr sub această viță.

Mă doare când văd încă ispitire. Când am văzut atâta măreție, atâta mărire deșartă, când am văzut amestecătura de nedescurcat peste duhul creștinului, ce era să pot face cu el așa? Când vedeam că venea creștinul la Dumnezeu ca să ceară pământ în loc de cer, cum era să mai fac din el cort ceresc și împărăție cerească înăuntrul lui? Și iată, acum nu are creștinul ce să facă cu pământul, căci așa, pământ cum este, nu poate fi cu cerul, care a venit să se așeze peste pământ curat și neîntinat. A cerut creștinul pământ, și a rodit tot pământ, și a crescut pământul în jurul lui și l-a acoperit, și a stat nepăsător poporul cel chemat la Dumnezeu.

O, măi poporul meu, lumea cea din afara ta nu te putea depărta pe tine de Dumnezeu dacă tu n-ai fi avut lume în tine. Că ți-ai pierdut toată vremea și ți-ai pus toată inima pentru munca pământescă, și atâta te-ai dat pe tine grijilor care sunt departe de Dumnezeu! Și iată, aceasta este lumea care a stat peste tine, poporul meu iubit. Nu lumea de pe drum, nu vecinul din lume, nu răul din lume ți-a încurcat inima ta, ci lumea cea din tine, copilule lumesc și nu ceresc așa cum ți-a fost

chemarea făcută de Dumnezeu. Iată ce mai am nebiruit de lume; atâta mai am, și am tras hotar în jurul acestor firicele, și nimeni nu se teme îndeajuns, nimeni din cei ce vin să se arate Domnului, Care Și-a plecat capul și lucrul Său în această grădină.

Am spus când am așezat primele porunci de sfințenie pentru acest așezământ, am spus că cel ce vine să se arate Domnului, Care este prin acest cort ceresc, acela să nu mai vină cu duhul lumii înăuntru, căci acești copii au fost deosebiți de această cale. Am spus să nu mai între înăuntru întunericul din afară și am spus să se vorbească în psalmi și în laude cerești în acest așezământ. Și iată, poruncă nouă așez încă peste acest sălaș ceresc:

– Cuvântul de ispitire să nu mai între în acest cort sfânt, căci cuvântul de întrebare care se așează alături de ordinea cu care se coboară cuvântul ceresc, acela este cuvânt de ispitire, cuvânt de adăugare la cele venite din cer. Să nu mai aibă creștinul în inimă că Dumnezeu S-a lăsat vreodată ispitit, și iată cuvânt pentru cei ce vin și se sfințesc aici la serbările Domnului. Măcar cei ce vin să nu se mai amăgească. Dumnezeu nu Se lasă ispitit întru nimic, măi copii, și aceasta a fost cea mai mare greșală a acestui popor, și prin ea a pierdut acest izvor creștinul cel chemat să bea din el, căci s-a atins cu ispitire și a tulburat izvorul, și i s-a luat acest izvor cel ce a stat în sine lângă această gură cerească. Iată rodul ispitirii. Iată, acesta este poporul care s-a crezut în stare să ispitească cerul. Iar acum pomul este pus spre păstrare, căci Domnul a făcut să crească muguri noi, și va da rod nou pomul cel cu muguri noi. Trebuie să stau în sfat cu păstorii, căci păstorii poporului meu n-au înțeles taina acestei grădini și rodul cel nou, care este sădit în ea. N-au înțeles lucrarea cea dinăuntru și numai dinăuntru.

Copiii mei în care eu îmi deșert duhul și cuvântul și sfatul cel din cer! Eu pentru cer voiesc să aveți atenția, de acum. Va fi să lucrăm din zi în zi mai mult, că aceasta este vremea de acum.

Nicușor, copil purtător de cele din cer! O, tu de aceea taci, mămică. Tu nu ești ca să vorbești. Tu ești ca să vorbească mămica prin gurița ta. Tu ești ca să vorbească Domnul prin tine în vremea care este cu voi. Tăcerea ta sunt eu, care nu pot vorbi între voi. Uitați-vă cum stau și nu pot să vorbesc în sfatul vostru. Dar eu voiesc mereu să rostesc grai ceresc între voi, și câte am de grăit pentru aici, măi copii! Dați drumul cuvântului meu, iubiiții mei! Lăsați-l să curgă! Uitați-vă, că parcă e seacă fântâna cea bogată din care trebuie să iasă apă vie în toată vremea, de-acum. Să nu mai tac între voi, mămică! Eram cu trupul între voi și nu știam să vorbesc, că nu aveam darul vorbirii, dar acum vorbesc în limbi cerești, și voiesc să curgă acest râu al vieții.

O, copila mea, nu mă mai ține sub tăcere, mămică. Lasă să curgă acest râu, lasă să vorbească acest copil prin care eu vorbesc în vremea aceasta. O, să vorbesc și eu în sfatul vostru, măi mămică. În zadar vorbim noi amândouă dacă gura prin care eu grăiesc tace între voi. Acestui copil i-a sosit vremea să vorbească, fiindcă așa este scris, că în vremea aceea cei muți vor vorbi și cei surzi vor auzi, iar cei ologi vor ști să meargă apoi. Acest copil este începutul cel nou al vorbirii celor fără de grai, dar acest început să aibă curs, mămică, fiindcă rodul cel nou va trebui udat și cercetat și binecuvântat din cer. Lăsați tot ce vă lasă fără de grăirea mea cu voi și fiți atenți, mămică, la gura acestui râu care va umple totul de viață nouă și vie și sfântă pe pământul lui Dumnezeu. Domnul

voiește să se vadă această grădină și voiește să se umple totul de mireasma ei, iar voi să nu lucrați altceva în afară de această lucrare cerească ce vă este dată vouă. Voi aveți apă-sări de la treacătul prin lume al celor ce vin și se înfățișează Domnului, și aveți lipsă de îndemânare încă față de cele ce vor trăi și se vor vedea strălucind de aici, de la voi. Mă doare cu durere grea și nu știu cum să fac ca să tai pricina celor din neamul din care am luat pe copilul cel ce stăpânește acum cu numele lui peste acest pământ cereesc. Mă doare duhul lumii care se luptă cu Dumnezeu prin cei ce nu înțeleg că această grădină este dintru început a Domnului, este a cerului și nu este a omului. Mă doare mâhnirea care o pun peste voi și peste Domnul mereu cei din neamul din care am ridicat acest copil. Și dacă mă doare, voi lucra și voi da de știre cum este această durere și voi face simțită această rană care lovește cerul, și voi face-o simțită peste cei ce săgetează mereu lumina ochiului lui Dumnezeu, Care veghează cu tot cerul sfânt peste această împărăție.

Mama Gigi vă așează în liniște și vă ridică mereu, mereu mâhnirea, căci nu se poate mereu duh de durere și de mâhnire peste duhul cel cereesc care sălășluiește aici de la Dumnezeu. Aici este locul păcii cerești, locul Domnului, mămică, și voi depărta săgețile care curg înspre acest cort sfânt, căci scris este: «*Cine va lovi în această stâncă, acela se va zdrobi de ea, iar cel ce dă cu sabia, acela se va tăia în ea*». Fiți liniștiți, căci eu vin cu liniștea mea și o așez peste durerile care se îndreaptă spre voi să vă însăgeteze pacea. Pacea mea v-o las vouă, dar voiesc să v-o las mereu însoțită de graiul meu. Lăsați-mă pe mine, mămică. Voi nu puteți să vă apărați, și veți vedea scutul meu în fața celor ce aruncă spre voi. Eu v-am ales, eu v-am așezat aici, căci pământul și tot ce este pe el este al Domnului din veac și până în veac, măi copii. Domnul este Stăpân și peste voi, și peste locul în care sunteți așezați. Am spus celui ce a fost aici stăpân că acest pământ este al Domnului dintru început. Am spus să ceară și să spună ce voiește să-i dau, și dacă n-a voit să spună ce să-i dau, îi voi da eu ce trebuie să-i dau, căci trebuie să-i dau dacă el se luptă cu lumina Domnului ca s-o supună. Eu sunt cu voi. Eu lucrez peste voi și pentru voi, și nimeni nu vă poate face nici o vătămare, măi copii. Nu vă îngrijiți. Voi lucra, să știți că voi lucra. Voi lucra să curăț din jurul vostru tot ce nu este cu Dumnezeu și voi face apoi lărgime cerească de jur împrejur.

Pace vouă, și iarăși voi sta în sfat cu voi și vă voi da cele pentru acest așezământ și vă voi învăța cum să stați față de acest așezământ.

Hristos a înviat! Și Paști nouă să fie în acest așezământ, căci cu adevărat S-a așezat Domnul în această iesle, și Duhul Sfânt al lui Iisus Hristos a înviat și mai adevărat peste această grădină cerească. Amin, amin, amin.

9/22 decembrie 1991

*Cuvântul sfintei Virginia peste soborul de la ieslea
cuvântului*

Ucenicii cei unși sunt așezați la rugăciunea pentru iertarea păcatelor celor vii și ale celor adormiți.

Pace vouă de la mămică Gigi! Și cât aș vrea să am și eu de la voi pace și bucurie, măi copii! Un picuț am de stat și azi în sfat cu voi, să vă spun și bucurii, dar să vă spun și o durere de a mea pe care nu știu, nu știu cum s-o mai vindec. Nu știu, că până acum nu este vindecată.

Iubiții mei copii, moșteni ai lui mama Gigi, voi sunteți copiii mei cei după duh, și de aceea sunteți cu adevărat ai mei, fiindcă așa este scris în Scripturi despre cei ce fac voia Tatălui cereesc. Copiii mei și neamul meu cel după trup mă-nâncă și bea, se însoară și se mărită și se pregătesc pentru lumea aceasta, și aceia nu sunt ai mei. Voi sunteți ai mei, voi, cei care faceți voia lui Dumnezeu, și de aceea am rămas eu cu voi, și de aceea m-am întors la voi, căci dacă m-am întors, trebuia să am unde să mă întorc, trebuia să-mi pregătesc loc, ca acolo unde mă voi întoarce, să fie și ai mei. Trebuia să găsesc așezământ, ca acolo unde sunt așezați ai mei, să mă așez și eu.

Iubiții mei, astăzi au venit la voi cei plecați cu trupul, căci ei abia așteaptă zilele lor, și eu le-am ieșit înainte, căci de atâta vreme de când au intrat ei întru această lucrare, acum mă cunosc cei adormiți din neamul vostru cel după trup, și în zilele pomenirilor lor îmi cântă și ei cântare de mulțumire, așa precum îngerii cântă slavă celor din cer. Au venit din vreme, căci au fost chemați să ia Sfintele sfinților, și încă mai rămân, mămică, fiindcă azi ei stau la masă cu voi și au mai multă păr-tășie cu voi decât în restul vremii, fiindcă astăzi sunt sâr-bătoriți în sobor cei din neamul vostru strămoșesc. Așa trecere are un creștin care duce viața cu cerul și cu cele din cer, că pe lângă el este tot neamul lui cel adormit, cel plecat din trup. Aceasta este un prilej de întrebare pentru voi. Eu văd, și iată, vă deslușesc întrebarea despre cei plecați din trup. Acestora li s-au făcut toate cele de trebuință pentru cetățenia cea cerească pe care o are fiecare om și pe care o pierde în vremea vieții lui cea din trup dacă nu pune pentru suflet trăirea lui. Aceștia au dobândit locul din care căzuseră, căci s-au făcut pentru ei toate câte au avut trebuință pentru dobândirea locului din care căzuseră; s-au făcut începând cu botezul, și apoi toate cele ce trebuie să aibă făcut un om în viață, și după aceea cele pentru dincolo de viața în trup. Dar cei ce sunt încă în trup și sunt sub învinuire de păcat, aceia nu pot intra întru împărăția cerurilor decât după ce trec cu trupul.

Am dat cuvânt și poruncă aici, să fie dezlegată toată făptura lui Dumnezeu: și cei adormiți, și cei cu trupul, și să se lucreze prin cuvânt dezlegarea omului, și toate s-au făcut aici, și pentru cei adormiți, și pentru cei încă în trup. Dar fiți atenți, copiii mei cei slujitori, că mai este făptură în trup nedelegată încă. Să căutați unde ați rămas și să începeți și pentru cei ce s-au născut de atunci încoace, căci de aceea v-a așezat lângă Ea Sfânta Treime, de aceea, ca să facă prin cei din trup judecata și dezlegarea făpturii lui Dumnezeu, și să se golească duhul rău de tot câștigul său.

Iată, mămică, duhul rău mi-a făcut durere din nou, și trebuie să-l rușinez și să-l scot mincinos, că nu este adevărată vestea pe care a adus-o la cer. A spus la cer de copiii mei de aici că nu sunt așa cum se cere la cer pentru acest așezământ, și a spus de Mihaela mea că nu este gospodină, că este puturoasă, că este rea și că este urât la voi. A învinuit-o pe ea, măi copii, și m-a învinuit pe mine în fața cerului. A venit și a arătat celor ce au astăzi serbare cu voi, celor din neamul vostru cel adormit, și le-a spus că nu este curat, că nu este ordine, și a dat el cu funingine neagră peste tot, și apoi a venit cu vorbă de învinuire. Și eu să-l las așa acum? Dar nu știe cerul că el nu are dreptate? O, această copilă aleasă de mine este cu mare pricepere gospodărească, cu mare îndemânare cerească și pământescă, și dacă este rea, așa cum spune el, este rea pe răul care vine de la el.

Iată, cerul ascultă acum cuvintele mele de dezvinovățire, și va judeca pricina durerii mele. Copila mea cea aleasă nu

este puturoasă, dar ea are de lucru cu mine și cu gândul, și cu urechea, și cu mânuța, și cu inima, și cu ochii. Ea are de stat de veghe și pentru cer și pentru pământ, și are de vegheat peste acest așezământ. Eu știu că ea este neputincioasă, dar nu este puturoasă și nu este rea. Înapoia mea, satano, și te du rușinat, căci cerul nu primește mărturie mincinoasă! Această copilă este mult iubită de mine. Am iubit-o mult și spre sfârșitul vremii trupului meu, căci am adus-o aproape de mine mai înainte ca eu să merg spre cele cerești. Am iubit-o mult și atunci, dar nu pot pune iubirea de atunci cu cea de acum. Acum o iubesc din cer, căci ea mă iubește în cer și pe pământ, și n-a fost creștin să n-o urască măcar un pic, dacă eu am iubit-o atât de mult. Dar cum să n-o fi iubit? Puteam eu să fac altă voie în afară de voia lui Dumnezeu? Iată ce am iubit, măi mămică, iată de ce am iubit-o. O, eu eram slabă cu firea și îngăduitoare cu cel abătut de la pasul cel drept. Și ce am făcut cu asta? Unde este cel miluit de mila mea firească?

Am trimis veste din cer să meargă cuvântul meu cereș din loc în loc, să-l strig pe cel miluit de mine și să-l așez pe cale cerească, așa cum se cere după cer, nu după fire. Și iată, am avut noroc de am avut cum să strig la fiecare, că altfel cum m-aș fi spălat de sângele acestui popor miluit de firea mea cea slabă din vremea trupului meu? Acum sunt cerească, și am loc pe pământ așa cum sunt în cer. Iată de ce m-am dus la cer. M-am dus ca să fiu numai cerească și să lucrez numai cerește. Venea și îmi storcea creștinul slăbiciunea firii mele, că știa că sunt vas purtător de Dumnezeu, dar nu s-a folosit poporul meu ca să rodească îndemn spre sfințenie din darul milei mele. Acum nu mai am milă pământească, și de aceea i se pare poporului meu că am îngădit izvorul acestei lucrări. O, cum să-l mai fi lăsat să fie stors în zadar, să fie jefuit și trădat și călcat în picioare? De aceea a pus Dumnezeu în această copilă a mea fire așezată, fire cerească, fire cu dreptate dumnezeiască și nu omenească. Și iată, poporul meu este acum cel ce face voia lui Dumnezeu, nu cel ce nu face această voie. Și iată, am cu cine să merg înainte întru dreptate și întru biruință cerească.

A fost lungă vremea lucrării până la plecarea mea din mijlocul acestui Israel răzvrătit și pretențios, și a fost chin greu pe Dumnezeu, că de la nimeni nu se vedea decât mărire de sine și lipsă de sfială și de veșmânt plăcut de cer, căci inima creștinului era goală sub această lucrare cerească. Era îngâmfat creștinul, era lingușitor, era fățarnic, că nici în lume nu găseai așa mare duh de fățarnicie.

Îmi mai ușurez și eu greutatea duhului meu, căci mă doare duhul meu după acest popor ușor la minte și puțin la inimă. Dar mi-o trece într-o zi și această mâhnire, căci vine o trecere prin sită, vine, mămică, și atunci marea parte din acest popor va trece cu trupul și va fi întâmpinat în cer de judecata și de dezlegarea lui, așa cum am lucrat eu pentru el din acest așezământ. Mai e un picuț, și jertfa cea pentru ispășirea poporului meu se va împlini, și atunci va veni ziua când voi sfârși cu mâhnirea, iar cei rămași și scăpați cu trupul vor lucra pentru Dumnezeu și vor mărturisi lucrarea lui Dumnezeu. Iar după ce acest popor va trece cu trupul, atunci va fi să intre în această grădină, dar nu acum, măi copii. Nici păstorii mei n-au înțeles taina acestei grădini, dar mâine voi sta cu ei de vorbă și voi mai încerca să-i fac mai cerești, ca să înțeleagă ei cele cerești care sunt peste această grădină, și să nu mai asemene apoi cele de pe pământ cu cele care nu sunt de pe pământ.

Voiesc acum să rușinez pe duhul rău, care m-a învinuit la cer. Am spus cu un pic de vreme în urmă, am spus așa aici

la voi: să fie păstrată curățenia lucrurilor și a locului de aici, să fie ordine desăvârșită întru toată așezarea de aici, iar ceea ce mai este de lucrat, să se lucreze cu multă ordine și curățenie a lucrurilor și a locului. Aici stau sfinții și îngerii în preajma voastră la orice lucru ce îl aveți de lucrat. Aici e locul cerului, măi mămică, și a răs duhul rău de copila mea, cea de care mă sprijin eu. O, Mihaela mea nu este așa. Eu știu cum este ea. Eu știu ce îndemănare și ce ordine și ce orânduială ieșe de sub lucrul mâinilor ei. Mergeam și eu în casă la ei și mă biruia frumosul și ordinea și curățenia lor, și erau și cu suflul și cu trupul întru toată curățenia cea plăcută, și eu știu cum este ea.

Iată, Mihaela mea, mama Gigi te roagă s-o ascuți. Știu, misiunea ta este acum alta. Și printre cele ce vin de la cer, tu ai nevoie de odihna duhului tău, de lipsa grijilor care iau locul meu din inima ta. Iată, ascultă-mă, că le vom face pe toate. Intră din nou în lucru și fă ordine iar, așa cum știi tu că trebuie să arate o bucătărie în toată vremea, o cămară de vase, și ordinea cea din toată vremea a cămării de vase. Când faceți mâncare, măi mămică, să fie tot la fel de curat și de ordonat ca atunci când mănânci sau ca atunci când este vremea dintre mese. Un picuț de sârguință și de atenție, și se poate iarăși totul cu mare ordine. Fiecare lucru să-și aibă locul lui, și să nu mai fie neatentie la nici unul de aici, căci din ea ieșe neorânduială în cele ce trebuie să fie așezate și păstrate mereu în ordine plăcută. În jurul vostru, peste tot aveți însoțitori cerești, și nu se poate să vadă ei neordine la voi. Știți voi cum trebuie să fie aici? În orice clipă trebuie să fie și să se lucreze în așa fel încât oricând ar veni văzut cineva din cer, să fie primit cu ordine ca în cer, căci ați văzut cum scrie în Scripturi: *«Dacă ar ști slugile când vine stăpânul, ar veghea în clipa aceea, dar stăpânul apare pe neașteptate, și fericită este sluga aceea pe care o va găsi priveghind»*. Vegheați bine în acest așezământ, că nu știți cum și când și cine este cu voi, căci voi nu sunteți în nici o vreme fără cei din cer, măi copii. Și să știți că orice lovitură din afară are intrare dinăuntru, căci așa am spus: nimeni, nimeni în afară de voi, cei stătători aici, nu închid și nu deschid ușile cele de aici. Vegheați bine peste această grădină și în jurul acestei grădini, măi copii, căci duhul rău țipă rănit dincolo de voi și are mare necaz pe voi, dar în curând nu se va mai găsi loc pentru el, și va sta pe nisipul mării, precum este scris.

Aveți grijă de inimă, copiii mei. Fiecare inimă să fie pentru altă inimă mai întâi, căci numai așa veți fi plăcuți de Dumnezeu. Citiți viețile sfinților și luați de la ei, și așa să viețuiți laolaltă, că nu este altceva mai plăcut în cer și pe pământ ca atunci când copiii Domnului viețuiesc împreună întru voile cerești. Amin.

Binecuvântată să fie jertfa și dragostea voastră cea pentru cei adormiți ai voștri. Mama Gigi vă aduce mulțumire pentru aceasta. Este scris în Scripturi că *«Trâmbița va suna, și morții vor învia întâi, și apoi cei vii se vor schimba întru taina nestrucăciunii cea fără de moarte»*. Iată, cei vii dau voie celor adormiți spre înviere, iar apoi va fi unire întru cele veșnic nestrucăcioase, și moarte nu va mai fi atunci. Amin.

Pace vouă, copii ai duhului meu! Iar mâine vom aduce o nouă zi de serbare cerească și vom sta în sfatul zilei de mâine. Pace și sfială sfântă și iubire sfântă să vină de la voi spre cer! Amin, amin, amin.

15/28 decembrie 1991

Sărbătoarea sfântului prooroc Daniel

Grăiește Domnul și trâmbița Sa Virginia.

Binecuvântată și zi de praznic ceresc să fie această zi de sărbătoare, căci aducem astăzi jertfă de iubire marelui prooroc Daniel.

Pace vouă de la Domnul Iisus Hristos! Pace și zile noi de Paști ceresc în această împărăție coborâtă de la Tatăl Meu! Și iată, din nou sunt cu ei și cinez cu ai Mei la masa Paștelui cel nou, așa precum am făgăduit atunci când am luat cea din urmă cină a legământului cel nou, înainte de patima și de biruința Mea peste moarte.

Pace vouă, căci sunt cu voi! Așa se cheamă că sunt cu ai Mei, așa și nu altfel. La cei ce Mă dau jertfă în locașurile care mai sunt sfinte și curate, la aceia Mă dau, dar Eu nu stau la cină, ci numai Mă dau lor. Iată, voi sunteți cu Mine și în trup și în duh, și de aceea Eu cinez cu voi. Eu Mă las așezat pe masa cinei de aici, dar iată, stau și Eu cu voi, stau în sfat cu voi, că-Mi place mâncarea pe care o faceți voi, fiindcă voi o faceți așa cum am poruncit Eu s-o faceți, și de aceea stau și cinez cu voi la masă. Când v-am așezat ca să pregătiți Paștele, voi ați lucrat la această pregătire așa cum am spus Eu, și de aceea stau Eu și cinez cu voi. Și iată, iarăși iau cu ai Mei Paștele cel nou, așa cum l-am luat atunci cu cei ce erau întru Mine, cu cei ce M-au primit în ei după adevăr. E mare această taină, și mult nu mai este și va fi înțeleasă pe pământ și Îmi voi înmulți mesenii, căci Tatăl Meu Îmi va da Mie din lume pe toți cei care vor crede în Mine prin acest izvor de cuvânt ceresc. Așa M-am rugat până să plec la Tatăl: «*Tată, nu Mă rog pentru lume, ci pentru cei pe care Tu Mi i-ai dat din lume, și pentru cei ce vor crede în Mine prin ei, ca să fie și ei ai Mei*». Iată de ce am spus Eu la voi mereu că mai ușor va fi pentru lume decât pentru creștinul care a trecut și a băut din acest izvor de învățătură coborâtă din cer prin cuvânt, și apoi s-a întors și a primit iarăși duhul lumii din care ieșise, căci scris este că au căutat ale lor, nu ale lui Iisus Hristos, și astfel rătăcirea lor s-a făcut mai rea decât cea dintâi.

Pace vouă, căci voi ați iubit pe ale Mele, iar pe ale voastre le-ați dat Mie ca să fiți întru Mine. Iată, sunt cu voi și am cu Mine cerul, căci locul Meu este în cer, iubiții Mei. Sunt aici cu cerul Meu, sunt mereu cu voi, căci cortul Meu este între voi, și Mă sălășluiesc între voi, iubiții Mei. Fiți sfinți, precum Eu sunt, și ne vom ridica în curând și va curge acest râu peste mulțimi, și mulțimile vor bea și se vor sfinți, și ne vom arăta lor. Amin.

Verginica este regină peste această grădină care este de la Tatăl Meu așezată. Ea este la această temelie, căci ea M-a purtat pe Mine pe pământ. Suntem cu voi, și Verginica binecuvintează cuvânt ceresc la această masă în această zi de serbare cerească.

Hai, Verginico, Eu sunt în tine precum am fost pe pământ. Sunt, precum pe pământ așa și în cer, căci tu ai fost cortul Meu și sălașul Meu. Hai, ia loc în sfatul cel ceresc de azi, și binecuvântat să-ți fie sfatul tău în ziua aceasta.

— **M**ărire Ție, Doamne, și ia locul cel dintâi la masa noastră, la masa copiilor noștri!

Pace vouă de la mămică! Pace, și zi de praznic ceresc pentru cer și pentru pământul cel ceresc, căci sunt cu musafiri din cer la masă.

Am luat la masa noastră pe sfântul prooroc Agheu, măi mămică, și iată, și el are zi de sobor, căci este ziua lui de serbare în cer. Are și el mare bucurie în ziua aceasta, căci se lau-

dă și el întru cele cerești prin această lucrare de Duh Sfânt. El are sub ocrotire un copil de aici, pe Nicușor al meu cel de aici, căci sfântul prooroc Agheu l-a luat sub ocrotire din ziua nașterii pe acest copil, căci acest copil a fost primit pe lume în această zi. Se bucură sfântul prooroc Agheu, că are de ce se bucura întru această lucrare, și iată, este oaspete de cinste la masa noastră.

Avem, încă, la masă pe proorocul Daniel și pe cei trei tineri care l-au însoțit pe el. Proorocul Daniel a fost mereu prăznuit în această lucrare și lucrează la împlinirea celor proorocite prin el. El este dintre cei întâi lucrători peste această vreme, căci când Domnul Iisus Hristos S-a ridicat din moarte, a înviat și el și cei trei tineri care au fost cu el, așa precum au înviat toate trupurile care au fost scule dumnezeiești, iar mai apoi ei au fost puși de îngerii lui Dumnezeu la locul de unde lucrează până la plinirea vremilor Domnului.

Cei trei tineri atât de mult au ascultat și au crezut în proorocul Daniel, așa cum au crezut apostolii Domnului în Învățătorul lor, Căruia Îi urmau ei peste tot, iar când a venit vremea încercării iubirii lor față de Dumnezeu Cel adevărat, atunci împăratul acelei vremi a băgat pe cei trei tineri în foc ca să vadă el puterea Dumnezeului lor. Numai pe Daniel nu l-a băgat, și aceasta a făcut-o pentru că babilonienii îi pusese ră lui Daniel numele dumnezeului lor, căci dumnezeul lor se numea Belșatar. Și a stins Dumnezeu lui Daniel focul în care au fost puși însoțitorii lui, și au crezut și cei străini în Dumnezeu lui Daniel. Erau iubiți de împăratul acelei vremi, căci erau înțelepți acești sfinți, și chiar de aceea împăratul i-a pus numele de Belșatar lui Daniel, pentru că Daniel era cu mare înțelepciune peste el, iar cei trei tineri erau din părinți care slujeau lui Dumnezeu în toată vremea, căci tatăl lor, Iezechia, pentru viața lui plăcută Domnului, a primit prin rugăciune lungirea vieții cu cincisprezece ani, căci Domnul a auzit rugăciunea lui.

Sfântul prooroc Daniel este acum într-o neasemuită bucurie, că el vede în vremea aceasta împlinirile cele mai mari ale celor proorocite de el, și nu se poate să fie altfel, de vreme ce toate sunt proorocite. De aceea Scriptura îndeamnă prin cuvintele ei și spune: «*Fiți râvnitori întru darurile duhovnicești, dar mai cu seamă să râvniți să proorociți cele proorocite de prooroci, căci proorociile nu s-au făcut din voia oamenilor, ci din voia lui Dumnezeu, întru cei sfinți ai Săi, care au avut pe Duhul Sfânt peste ei*».

Poporul meu n-a avut ochii buni ca să vadă că toate cele proorocite s-au făcut și numai puțin mai este din toate câte au fost prezise. Poporul meu cel binecuvântat s-a semănat, și iată, a căzut din mărirea în care a fost așezat. A pățit ca cel dintâi popor ales de Dumnezeu, și iată, acum Galileea neamurilor se va face popor pentru Dumnezeu.

Am zis să fie la această masă păstorii poporului meu, ca să serbăm ca întotdeauna această zi. Iubiții mei păstori, să ne bucurăm, mămică, în ziua aceasta, și de acum încolo să învățăm cum trebuie să ne fie bucuria întru Dumnezeu și întru serbările cerești. Să ne fie bucuria curată și sfântă și numai întru Dumnezeu, că iată ce a făcut Domnul dacă a rămas numai cu o rămășiță, și aceea mică! A făcut izvor de izbăvire din moarte pentru poporul cel care a fost scris pe nume întru această lucrare, și acest popor va fi spălat de păcate prin acest jertfelnic de curățire. Vine o trecere prin sită, și mare parte din acest popor va trece cu trupul, și apoi va fi mântuit, căci s-a făcut pentru el jertfă de ispășire și de curățire și de albire la această scaldătoare cerească. Poporul meu nu va avea putere

în vremea trecerii prin sită, și atunci își va întoarce ochii spre Dumnezeu al acestei lucrări și va primi dezlegare și va trece apoi, și atunci mă va vedea poporul meu, iar eu voi deschide pentru el porțile acestei grădini și va încăpea tot poporul meu în această grădină. Că n-a voit, bietul de el, să fie statornic și sfios și umilit, așa cum îi stă bine unui credincios care are în inima lui pe Dumnezeu. N-a voit și cu viața, n-a voit și cu iubirea, și a voit doar ca el, și așa ceva nu se mai potrivește ca să aibă trecere apoi acest popor.

Iubiții mei păstori, este vremea să înțelegem taina acestei grădini. Aduceți-vă aminte că Domnul în toată vremea trupului meu a vestit despre această grădină și despre acest început de Ierusalim nou. Voi sunteți iscusiți în cititul Scripturii, și acolo este această lucrătură, este ceea ce se lucrează în fața acestui jertfelnic. Mi-e dor să vă văd neobosiți citind poporului meu cuvântul cel de viață dătător care curge din Scripturi. Nici un pic de vorbire în gol să nu mai fie la voi, și să fie numai cuvântul lui Dumnezeu, care este făcut mai înainte de toți vecii. Mi-e milă de munca lui Dumnezeu cu care a trudit în mijlocul acestui popor adunat din spini și din ciulinii, și iată, poporul meu s-a semețit în sine și s-a lepădat de Cel ce le grăiește din ceruri, s-a lepădat cu neîmplinirea, cu nesfiala, cu mărirea de sine și cu judecată de hulă asupra lucrării care a voit să-i scoale din amorțire. Fiți precauți cu cei morți, că iar vă spun: cine pune mâna pe un mort, acela se face una cu el, căci mortul este necurat pentru voi, dar înțelegeți despre ce fel de moarte vorbesc. Fiți drepti, iubiții mei păstori. Aceasta voiesc de la voi, căci vor veni mulțimile în jurul acestui izvor și vor voi să vadă de la voi faptele credinței voastre. Scris este: credința fără de fapte nu mai este credință, precum nici faptele cele lucrute în afară de credință nu sunt cinstite de credincioșii cei adevărați, de închinătorii cei adevărați. Fiți adevărați închinători, fiți cu mâinile curate și să înceapă de la voi această trăire peste poporul meu. Aduceți-vă aminte de sfinți și de trăirea lor și de gândirea lor și de inima lor și de frumoasa purtare a lor în mijlocul lumii. Voiesc să vă dăruiesc cu darul înțelepciunii cea nouă, care va să fie. Voiesc să fiți luminători peste poporul meu, ca să înceapă învierea în inima creștinului meu. Deosebiți-vă de orice aluat străin, căci vin la voi creștini și vă aduc aluat străin, că e fățarnică și lingușitoare inima creștinului meu. Fiți bine atenți cu tainele legilor acestui așezământ, că mai e un picuț de vreme de taină. Căutați să înțelegeți bine cele pentru aici, și să nu scoatem afară cele pentru aici. Ceea ce este de scos, scoate Dumnezeu, dar noi să nu trecem peste aceasta. Creștinii mei ar cere să vină aici, dar ei nu știu ce cer, căci nu cunosc ceea ce cer, și de aceea vor să vină, că dacă ar ști și ar cunoaște cele ce cer ei, n-ar mai voi, vă spun eu că n-ar mai voi să vină, pentru că nimeni nu se învoiește să se stăpânească pe sine după voiele cele care au fost aduse de la cer pentru poporul meu. Acum se cere să înțelegeți bine de ce am oprit eu pe poporul meu să vină în acest așezământ; pentru că iată care este înfățișarea cea de aici, și am pregătit-o din vreme ca să pot lucra peste această grădină. Și iată, acum am tras hotar în jurul acestei sădiri, și voi uda această sădire, și miresmele acestei grădini vor stârni sufletele cele vii, și acestea vor veni și își vor face rost de untdelemn și vor veghea cu făclia aprinsă pentru întâmpinarea zorilor cele noi, care vor umple de lumină vie pământul cel nou.

Iată, sfântul prooroc Daniel și toți cei stătători cu voi la această masă vă dau binecuvântarea Domnului Iisus Hristos, Care va serba peste un pic de vreme ziua de serbare a naște-

rii Sale cea după trup, și va serba cu voi, iubiții mei, căci Domnul este cu ai Săi în sărbătoare.

Binecuvântată să fie masa de praznic care s-a așezat în această zi în așezământul cel nou, care s-a coborât de la Dumnezeu. Binecuvântare întreită să fie prin această masă de praznic, căci serbăm întreit în această zi. Sfântul prooroc Daniel, iată, se bucură cu voi încă din ajunul soborului său, și se bucură tot cerul la această serbare.

Slavă întru cele de sus lui Dumnezeu, iar peste această iesle curată, pace, căci Domnul sălășluiește în ea întru toată iubirea Sa, după atâta vreme de dor. Binecuvântați să fiți voi, păstori mei, voi, copiii mei, și binecuvântați să fie încă de pe acum cei ce vor crede în Dumnezeu prin voi!

Pace vouă, și masă de serbare sfântă! Pace peste acest început de Ierusalim nou! Mama Gigi vă dă sărutare pe creștet. Ea este mereu cu voi, și se odihnește peste voi cu cele cerești. Amin, amin, amin.

16/29 decembrie 1991

Cuvântul Domnului către casa lui Ilie Bunea

Pecetluirea așezământului Domnului.

Domnul Savaot, Care a dat această poruncă cerească, binecuvintează și întărește și împrejmuește cu semn și cu pecete vie și curată aceste hotare, căci acesta este pământ dintru început ales, și menit pentru ca să facă Domnul în el scaldătoare nouă pentru toată făptura, de la început și până la plinirea tainei cerurilor. Această împărăție cerească va fi lucrătoare, și se va revărsa peste ea lumina cea neînserată și mântuirea pe care a pregătit-o Dumnezeu celor ce calcă drept pe calea cea cu lumină.

Iată, copiii Mei, Domnul Savaot deschide procesul neamurilor. Mă ridic, măi tată, că a venit vremea să fac lumină, și iarăși va rosti Dumnezeu Preasfintei Treimi și va zice: „Să fie lumină!“, și va fi!

Dar mai întâi, iată, voi deschide proces cu cei din neamul din care am pe acest copil. Mă ridic ca să am grijă de piatra acestei vremi, piatra cea coborâtă din cer pe pământ. S-a părut o glumă pentru cei din neamul acesta. S-a părut o glumă cuvântul care mărturisește că am stat în sfat ca să vestesc că acest pământ poartă numele Domnului. Am spus să ceară cel ce a stat și a întinat acest loc sfânt și ales de Domnul, am spus să ceară și să spună ce să-i dau pentru pământul pe care l-a stăpânit și l-a întinat, și nu l-a sfințit și mai mult, așa cum este menirea acestui petec de pământ. Am spus să ceară să-i dau plata, și n-a rostit cuvânt. Și dacă n-a spus, iată, Mă voi ridica și îi voi da Eu, îi voi da plată pentru locul care este al Meu dintru toți vecii ca să fac din el lumină peste pământ și să fac cer din el.

Iată, voi sta în sfat cu cel mai mare și îi voi spune celui mai mare, îi voi spune așa: Domnul Savaot grăiește cuvânt cu tine, Ilie Bunea, că n-ai voit să stai sub lumina Mea și să împlinești ce aveai tu de împlinit pentru plinirea luminii Mele. Ai pus piedică, ai tăgănat. N-ai pus cuvânt ca să grăbești împlinirea pe care Eu am cerut-o. Aceste firicele de viață nouă sunt slăbite. Mă uit la ele și suflu mereu peste ele ca să stea vii și să le găsesc vii și cu veghe peste acest așezământ sfânt, și tu ai dat cu piciorul în această stâncă de neclintit, și vei vedea ce ai făcut pentru călcarea de poruncă, fiindcă Eu am așezat aici legi sfinte, și nu numai că nu le-ai păzit, ba ai și călcat peste ele. Eu am zis așa: în locașul cel de sus, care

este pentru Sfânta Sfințelor, am zis să nu intre nimeni din cei ce au rămas cu carnea și cu sângele și cu lucrul duhului său. Și n-ai avut, măi tată, voie să pășești cu pasul tău cel neîmplinitor peste acest jertfelnic din cer așezat. Și tu ai venit cu veșmântul tău nespălat și Mi-ai rănit ziua cea dintâi a Paștelui cel nou, și iată veste dureroasă, că ai sărit pe deasupra și n-ai intrat pe ușă, pentru că ușa de aici este legea sfințeniei și a curățeniei și a împlinirilor cerești, și iată veste dureroasă, că Domnul Se ridică acum peste acest neam. Am spus cuvânt ceresc cu trei ani în urmă, și așa am spus: «*Decât să pierd pașii și viața și darul și mântuirea pe care o lucrez peste voi, pentru ascultarea și iubirea celui ieșit dintre voi și cu care Eu Mă ajut în vremea aceasta, decât să fie așa, Mă voi ridica și voi lua din lume toată seminția lui, căci seminția lui cea din lume se va ridica să-Mi calce și să se lupte să stingă această lumină*». O, dar n-a voit acest neam să fie atent cu acest fruct proaspăt, cu acest strugure al legii celei noi, cu această vie care va fi spre hrana celor ce vor lua calea mesei celei mari care vine de la Dumnezeu! O, aici au parte numai cei sfințiți prin Trupul și Sângele Mielului lui Dumnezeu, Care este de atâta vreme viu prin această iesle, prin acest jertfelnic de foc, iar cine se încumetă să treacă pe deasupra fără de haină de nuntă, acela este scos, acela singur se scoate, din lipsa hainei de nuntă.

Copiii Mei de aici, nu dați cheile acestei împărății cerești! Să piară din graiul buzelor voastre această grăire, căci dacă voi le dați, le iau Eu, și vai, nu s-ar mai găsi loc pe pământ, nici în cer, pentru cei care-Mi nimicesc Mie rodul cel nou al veacului cel nou care vine! Fiți precauți și stați de veghe cu putere de cuvânt și dați drumul să curgă acest izvor al vieții, căci nimeni nu poate sta la judecată cu Mine, și acest pământ sfânt poartă numele cerului sfânt, iar în cerul sfânt vor sta și vor lucra cei așezați și cei chemați care umblă pe căile sfințeniei. Luați aminte, că rostesc cuvânt ceresc: să vină părinții acestui fiu neascultător, și voi sta în sfat cu ei, și vom rosti hotărâre cerească. Dumnezeu nu Se lasă batjocorit sau lovit sau mânjit de murdăria duhului rău. Cel ce nu este cu mâinile curate și spălate și se încumetă să intre în această grădină, acela să se depărteze, că mai bine îi va fi lui, iar cel ce ia în glumă această poruncă și calcă fără de sfințenie și fără de curățenia cea cerută, acela să fie anatema de la Dumnezeu.

Iată, tatăl cel după trup al acestui copil a știut de atâta vreme de această pregătire de împărăție nouă, și nu s-a pregătit, și a călcat necurățit și nepocăit peste această iesle, și iată, acum, duhul rău, pentru această călcare de poruncă, dă să-și facă intrare în grădina sfințeniei pe care Domnul a pecetluit-o în ziua cea hotărâtă de cer. Aici nu mai este pământ, și este cer coborât aici. Iată, au venit zilele cele grele, în loc să fi avut loc începutul bucuriilor, și acești copii, aceste mlădițe noi vor sta acum în fața furtunii, căci s-a călcat peste așezările cele care stau îngropate sub această piatră cerească. Dar Domnul va sta în luptă cu îngerii duhului rău, căci cei ce se socotesc cu soarta acestei grădini cerești, aceia sunt îngerii duhului rău, care intră în război cu îngerii cei așezați de cer la porțile acestor hotare. Nu vă temeți, voi rosti cuvânt, și cuvântul se va face faptă și se va face lumină în jur, și nimeni nu vă va vătăma pe voi. Cel ce se ridică la luptă cu Domnul, acela se va tăia în sabia Domnului. Amin.

Voiesc să stau în sfat cu cei din neamul din care am ridicat un fiu pentru mijlocirea mântuirii lor, și apoi voi lucra mai mult decât până acum și voi rosti Eu plata, dacă n-am auzit cuvânt de împlinire de la aceștia, și voi face Eu soco-

teala, dar mai greu decât am făcut-o atunci pentru lovitura cea cu care s-a lovit în fiul de aici, și voi fi împlinitor. Iată, duhul rău este pe urma fiului care a stat în aceste hotare, este pe urma lui mai mult din pricina tatălui aceluși fiu. Duhul rău voiește să-l ridice pe fiul acestui tată, ca să intre apoi cu război și să stârpească pacea și lucrul acestei grădini cerești. Și dacă își va împlini duhul rău această mârșăvie, atunci Mă ridic numaidacă și scot din trup pe tot urmașul care ar avea cuvânt de ridicat în dreptul acestor hotare. Acest tată nu s-a lăsat sub Dumnezeu ca să fie sub obroc toți cei din casa lui care nu umblă cu Dumnezeu. O, nu s-a lăsat. A fost îngâmfat, a fost mare și n-a avut Domnul loc cu ale Sale în el. Voiesc să stau în sfat cu acești părinți, și apoi voi hotărî Eu, și voi hotărî ca în cer, și nu voi mai aștepta cuvânt, că în zadar am folosit iubirea și răbdarea, căci acest așezământ nu are înscriere întărită pe pământ, dar are înscriere cerească, iar aceasta va lucra și va mărturisi, cu adevărat va mărturisi. Amin, amin, amin.

18/31 decembrie 1991

Cuvântul Domnului de mustrare și de îndreptare către casa lui Ilie Bunea

Proorocie asupra lucrării de împotrivire pentru planul dumnezeiesc dintru început.

Dumnezeul Preasfintei Treimi coboară și scrie grăire cerească, și va fi de mărturie această grăire. Nimic nu împlinesc până nu vin să vestesc mai întâi.

Când am dat poruncă lui Noe pentru săvârșirea corabiei de salvare a lucrului mâinilor Sfintei Treimi, a omului și a tuturor celor ce viețuiau sub stăpânirea omului, atunci Noe s-a așezat la lucru, căci a crezut lui Dumnezeu și a spus la toată lumea să se sfințească și să se lase de cele întunecate, și lumea nu l-a crezut. Și Noe a terminat corabia și a venit poporul și a stârpit tot ce era pe pământ, căci s-a împlinit cuvântul lui Dumnezeu. Când a văzut lumea că Noe a fost adevărat prin cuvântul lui Dumnezeu, atunci începuse să strige la Noe să le deschidă și lor. Dar de unde, că nu Noe închisese ușa, ci Dumnezeu, căci Noe a ascultat așa cum a spus Dumnezeu să facă. Și iată, iarăși, încă o lucrare ca atunci, încă o taină lucrată de Dumnezeu minunilor, măi copii.

Este scris în sulul acestei lucrări care a trâmboșat de atâta vreme pe pământ, este scris că Domnul așa își va sfârși această lucrare, așa, cu această corabie lucrată pe pământ prin poruncă dumnezeiască. N-am dat nimănui această poruncă spre săvârșire, și am încredințat-o acestor stâlpi de nădejde pe care S-a sprijinit cu lucrul Său Dumnezeu cerului și al pământului. Și s-au lăsat lucați acești lucrători, și i-am învățat din vreme cum trebuie să calce cu pașii lor și i-am păzit în toată vremea și i-am întărit pe stâncă tare, și apoi am venit și am poruncit lucrul cel nou, și porunca s-a făcut faptă, și aceasta este lucrarea lui Dumnezeu, și Domnul este Stăpânul ei, căci Dumnezeu este aici lumină, și nici un întuneric nu este întru El. Iar dacă acești copii de aici au umblat întru lumină, precum Domnul este în lumină, iată, au părtășie prin Sângele lui Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot, căci dacă zice cineva că-L cunoaște pe Iisus Hristos și nu păzește poruncile Lui, întru acela este minciună și nu adevăr. Cel ce crede cu inima lui că este în lumină, dar urăște pe fratele Domnului, acela este în întuneric până acum; acela se smintește și umblă în întuneric și nu știe încotro merge, pentru că întunericul a orbit ochii lui.

Iată poruncă cerească dau spre împlinire: să se depărteze întunericul și să răsără lumina cea adevărată în jurul acestui așezământ pecetluit prin cuvânt!

Copiii Mei, nu vă temeți, și aduceți-vă aminte din câte dureri v-a scos Dumnezeu, căci au fost antichriști care au ieșit dintre voi, care n-au fost cu Noi, căci de ar fi fost cu Noi, ar fi rămas cu Noi; ci, ca să se arate că n-au fost toți de ai Noștri, de aceea au ieșit. Nu vă temeți, căci voi aveți ungeri de la Cel Sfânt, și știți toate, căci Domnul este în mijlocul vostru cu pacea Sa. Scris este că cine tăgăduiește pe Fiul, acela nu are nici pe Tatăl, și iată, Domnul iarăși scrie cuvânt din cer. Cine tăgăduiește această lucrare, cine vă tăgăduiește pe voi, nu are nici pe Domnul, Care este cu voi.

Am dat legile cele sfinte ale acestui așezământ ceresc și am scris ca să fie scrisă această lege de sfințenie, și am zis: *«Nici un creștin care a lovit cu judecată și cu hulă duhul acestei lucrări nu va avea intrare în acest așezământ sfânt»*, căci Domnul lucrează întru dreptate, și de aceea v-am spus cu un pic de vreme în urmă: *«Fiți treji la datorie, cei de aici, fiți treji față de cele ce stau așezate la această temelie, și nu vă uitați la fața sau la rangul sau la gradul de rudenie, căci acest așezământ va fi deosebit în Ierusalim»*. Dar iată, cerul este în durere și în frământare și în zbucium, căci s-a dat la o parte gardul acestei grădini cerești și s-a intrat fără de haina care se cere în această împărăție din cer coborâtă. Am spus că voi sta în sfat cu cei care stau mari din neamul cel după trup al celui stătător aici ca să vegheze peste acest pământ ales dintru început de Dumnezeu. Am spus că stau în sfat cu cei mari după trup, dar această mărime nu se pune la Dumnezeu, de vreme ce ei au rămas mici față de înțelesul cel din cer, de vreme ce prin felul acestei mărimi au dat gardul acestei vii la o parte și au călcat peste această agoniseală dumnezeiască și cu trudă grea făptuită în vremea aceasta de strămtorare, și au călcat peste viața cea așezată aici de Dumnezeu ca să fie sfințenie și picioare și mâini curate aici.

Iată, stau în sfat cu voi, cei ce vă bizuiți pe voi. Voi ziceți că sunteți stăpâni aici, iar Eu grăiesc și vă spun că nu grăiți adevăr. Adevăr adevărat grăiesc Eu: acest pământ care s-a pecetluit în zilele acestea este pământul Domnului, dintru început ales. Și dacă ziceți că nu este așa, iată ce vă spun: când am scos pe fiii lui Israel din robia Egiptului, le-am făgăduit că dacă vor urma legile sfințeniei, îi voi duce în țara Canaanului cel ales pentru ca să intre poporul cel binecuvântat. Iar în drum spre Canaan, poporul s-a semețit și a cerut carne și a murit în pustie cu carnea în dinți, că Domnul îi lepădase pe ei, fiindcă s-au sculat la joc și la slujire de idoli, și Domnul i-a lepădat pe ei, iar cei născuți pe drum au făcut la loc numărul de suflete care fuseseră scoase de Moise din robie, și i-am condus și i-am așezat în țara Canaanului, precum le făgăduisem, și am fost împlinitor peste acel pământ ales. Acela era un pământ bun, iar cei ce-l locuiau nu erau în legile cele sfinte, și i-am scos din pământul lor și am dat acel pământ binecuvântat poporului Meu cel ales, și nimeni n-a putut să se pună împotriva lui Dumnezeu, căci am dat popoare la pierzare și la sabie și am făcut cale celui ce M-a ascultat și am intrat cu el în pământul cel ales și făgăduit poporului cel binecuvântat.

Iată, de la acest început de petec mic de pământ voi lucra peste toată România, iubiții Mei, căci România este poporul cel ales pentru vremea aceasta. Mi-am făcut iesle curată aici, și locaș necălcat de cei fără de sfințenie, ca să am putere prin sfințenie și s-o ridic pe România de la lumina care va ieși de aici. Dar voi, măi tată, n-ați voit să stați cu mâinile curate

și cu pașii curați, și sunteți cu duhul lumii peste voi, și aproape că Mi-ați strivit acești copii peste care am pus ungeri cerească. Apasă peste ei orice lipsă de curățenie care intră înăuntru, și apasă peste ei răspundere mare, căci au de stat de veghe și de dat răspuns pentru sfințenia acestui pământ sfințit și curățit de Dumnezeu. Iată, Domnul este străpuns de voi, căci voi ați săgetat lumina ochiului lui Dumnezeu. Dacă n-ați voit să vă curățiți la vreme, când Domnul Își pregătea acest așezământ sfânt, dacă tu, măi copilule îndărătnic și neplecat spre sfințenie, dacă tu ai pus mâna pe cele ce stârpesc sfințenia, dacă tu ai dat prilej duhului rău să aibă agățătoare tare în casa ta și în curtea ta și dacă ești cu mâinile însemnate de aluatul duhului rău, care nu are legat nimic cu cele sfinte, o, cum te-ai îndurat tu să calci peste Dumnezeu, Care a pregătit sfințenia acestei grădini? Cum nu ți-a fost milă de acest loc curat și de legea sfințeniei care nu este voie de la Dumnezeu să fie călcată? Dacă nu te-ai spălat pe mâini la vreme, dacă nu ți-ai făcut haină la vreme, cum ai avut curajul să sari peste porți? Mi-ai strivit pe jumătate puterea cea bună care este pusă peste acești fii aleși și unși de Dumnezeu în acest așezământ. O, și când vei vedea câtă deschidere de poartă ai lucrat, ai să plângi și ai să te zbați și tu de durere, așa cum Domnul Se zbate acum cu tot cerul Său pentru că s-a călcat peste legile cele sfinte ale acestui așezământ deosebit și pus deoparte de Dumnezeu. Tu crezi că ai făcut un lucru bun peste sufletul tău. Nu, ci mai mare rău ai făcut mântuirii tale, căci Eu așa am grăit cuvânt aici: *«Cel ce nu va sta și nu va stărui în toată vremea în legile cele sfinte, așezate aici, acela să nu se apropie, că mai bine îi va fi lui»*. O, duhul rău are învinuire asupra ta, căci și tu stai agățat cu el. Și dacă stai agățat cu el, iată ce faci! Calci așa cum ești peste sfințenia care trebuie să trăiască aici. Aici nu mai este pământ, ci este cer nou și pământ nou, și sunt Eu sălășluit aici, și stau întru sfințenie. O, tu... tu n-ai avut intrare aici, în foișorul de sus, unde Eu Mă dau spre jertfire, căci pentru aceasta trebuiau trăiri de sfințenie. Dar cu cât mai mult am așezat Eu cerul Meu peste această biserică lucrată de cei slabi, de cei plăpânzi, de cei puțini care au stat întru Mine cu trăirea lor! Iată, veste de durere îți dau, că tu nu ai haina care se cere aici, nu ai inima cea care se cere să bată aici, pentru că ai voit să fii voinic în duhul tău, dar aceasta este nimicnicie la Dumnezeu. Iată durere, că ai dat la o parte gardul acestei vii cu atâta trudă sădită și ai călcat așa cum ești peste ea și nu te-ai temut de Domnul. Și acum, Eu știu mai bine ca tine, căci Eu sunt Dumnezeu. Eu știu că tu nu poți fi supus și statornic întru cele așezate aici, dar măcar atât să fi scris Domnul în dreptul tău, să fi scris sfială față de această iesle curată, să fi scris umilință, să te fi scris păzitor și întăritor gardului acestei vii, și găseai trecere la Domnul, căci în casa Mea sunt multe locașuri, dar acest locaș este deosebit numai pentru cei cu mâinile curate și cu pașii pe căile sfințeniei și care n-au luat în deșert această lucrare dumnezeiască. Ce crezi că voi face Eu dacă duhul rău va prinde prilej și va ridica viața fiului tău cel mare? Căci acela e fiul tău, și lui îi închini viața ta și mâinile tale și vremea ta, căci el suge de la tine și cheltuie viața lui în desfătări, mâncând și bând, și iată, ești părtaș cu mâinile tale cu cei călcători de lege, ești una cu cel ce rătăcește fără Dumnezeu, și asta nu te mai scrie că ești cu Dumnezeu. Dumnezeu e Unul, și este ceresc Dumnezeu. Tu zici că-l iubești pe fiul tău, dar Eu zic că-i pregătești prăpastie acestui fiu, și dacă duhul rău va afla iarăși prilej să-l pună la pământ, iată care va fi răsplata, căci aceasta voi lucra: voi scoate din trup pe tot urmașul care s-a ridicat din această

sămânță, și Domnul va câștiga El lupta, căci sunteți în luptă cu Dumnezeu, măi părinți ai acestui copil, căci ceilalți doi copilași care mai sunt născuți din voi, aceia iubesc pe Domnul. Uitați-vă în urmă, câtă durere am pus pe fiul vostru care a lovit obrazul copilului de aici, și acea lovire de obraz a fost mică față de aceasta pe care n-o mai ridică de pe obrazul celui mic, căci a auzit, dar n-a ascultat să fi împlinit porunca dumnezeiască, și iată, sunteți trecuți între cei călcători de poruncă. Și cu cât mai strivitoare va ieși lupta aceasta! Va ieși cu doliu mare, căci Eu v-am iubit, dar voi ați disprețuit cuvântul Meu; ba ați stat tot în sângele vostru, punând mâinile pe toate murdăriile satanicești cu care sunteți scriși la Dumnezeu, sub învinuire de lege sfântă și neprețuită de voi. Iată, de multă vreme trebuia împlinită porunca cea dumnezeiască, rostită pentru fiul cel mare, și acum acești copii de aici trebuie să întâmpine iar cu pieptul lor furtunile care vin din partea neascultării celor poruncite. Am ținut pe bătrânica cea care are în primire de la Mine acest pământ sfânt, am ținut-o ca s-o slobozesc atunci când voi vedea împlinită așezarea cea întărită aici, ca s-o bucur în cer pentru darul acesta păstrat prin ea la sfârșitul acesta. Am tras de zilele ei și le-am lungit așa cum am făcut cu dreptul Simeon, care n-a trecut din trup până ce n-a văzut pe brațele lui mântuirea lui Dumnezeu, și voi nu voiți să pricepeți adâncul lucrurilor lui Dumnezeu. Acum trebuie să stau să privesc care din noi, Eu sau voi, care din noi va trebui să lucreze mai întâi. Și dacă voi vedea încurcătură încă, Mă voi ridica, să știți că Mă voi ridica și voi face după cum am cuvântat. Amin.

Am făcut pecetluirea acestui așezământ și Mi-ați îndoliat acea zi așteptată de tot cerul, căci copilul fiului vostru cel mare, pe care l-ați trecut pe deasupra și nu pe porți, acela a fost zămislit din ambiție diavolească, așa cum este scris la Mine, și voi nu aveți părtășie în toate cele ce se numesc pentru aici sfinte, și acum aveți călcare de poruncă pentru cele sfinte așezate aici. Sunteți mânjiți de băutura cea din iad izvorâtă și care în iad se întoarce, căci dacă în cele în care trăiți țineți și lucrați acest lucru diavolesc, iată, săriți pe deasupra și nu pe porți în așezământul Domnului. În curtea voastră se

face jertfă pentru duhul rău, pentru mâncarea cea plăcută duhului rău, și asta ați făptuit-o după ziua pecetluirii care s-a coborât peste acest așezământ. Vi se pare o joacă, dar când veți vedea furtuna lucrată de voi și poarta cea pe care ați deschis-o voi și nu Domnul, atunci veți fi fără de pace și veți voi ca și cei din vremea lui Noe, care strigau la Noe să le deschidă, dar poarta a fost închisă de Dumnezeu și nu de Noe. Mai bine vă era vouă și celor din seminția voastră dacă nu v-ați fi apropiat, căci voi nu iubiți să stați în legile cele de aici, și să știți că nu veți putea sta. Eu știu mai bine ca voi, căci Eu văd înainte. Dar voi face lumină pentru hotarele acestui așezământ sfânt, și aceste inimioare care sunt de Domnul așezate de veghe aici, vor fi în pace cerească aici. Cine nu înțelege tainele cerești, acela să se umilească, și bine îi va fi lui.

Voi privi peste voi în fiecare vreme, ca să văd ce veți face în zilele ce vin, pentru împlinirea poruncii care este scrisă în sulul acestei lucrări. Binecuvântare nu se rostește peste cei ce au călcat peste poruncile cele așezate aici. Dar dacă voi vedea înviere de inimă, voi veni și voi însemna cu slujbă cerească așezământul în care stați, dar scoateți afară din casa voastră lucrul cel rău, care vă scrie la Dumnezeu cu mâinile nespălate. Fie voia voastră: ori pace și înviere întru Dumnezeu, ori dreptate după fapte întru Dumnezeu, căci acest pământ sfânt este al Mielului lui Dumnezeu, și al celor ce sunt una cu Trupul și Sângele Lui.

Acum, pace vouă, celor stătători aici! Domnul va ridica orice nelegiuire din afară care apasă peste voi. Eu nu vă las. Nu Mă lăsați nici voi, căci voi aveți cheile acestei împărății, și de la voi le va cere Domnul.

Veniți-vă în fire toți cei din seminția acestui neam din care am pregătit un salvator pentru ei. Lucrați legile Domnului, și nu mai luați în deșert puterea care se odihnește din cer în acest dumnezeiesc așezământ.

Pace celor ce vor lucra pace, iar dacă veți fi nepăsători, pacea Mea să se întoarcă la Mine. Spălați-vă viața, căci cei ce-și spală viața, aceia vor scăpa cu viață. Amin, amin, amin.

18/31 decembrie 1991